

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دراڤ نه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

هه‌موو به‌ره‌ه‌می هیمن

به‌رگی دووهم

هه‌واری خالی

نووسین

هه‌واری خالی

سه‌رجه‌می نووسینی هیمن

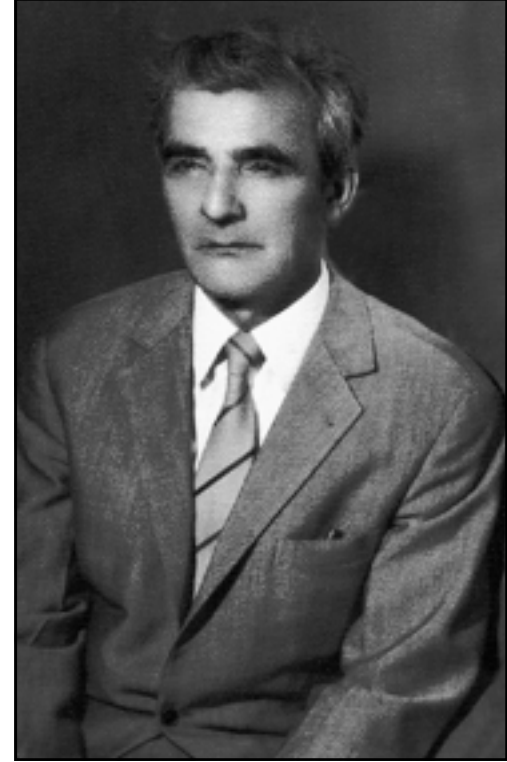
به‌سه‌رپه‌رشتیی:

به‌دران ئەحمەد عوسمان دهشتی

ناوی کتیب: هه‌واری خالی - سه‌رجه‌می نووسینی هیمن
به‌سه‌رپه‌رشتیی: به‌دران ئەحمەد - عوسمان دهشتی
بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۱۸۴
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: به‌دران ئەحمەد حەبیب
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی به‌رگ: شکار شیخ عەفان نه‌قشبه‌ندی
خۆشنووسی به‌رگ: خۆشنووس محەمه‌د زاده
پیت لێدان: ئاراس ئەکرەم

هه‌له‌گری: به‌دران ئەحمەد، عوسمان دهشتی، شیرزاد فەقی ئیسماعیل
هه‌له‌گری سه‌رکۆمپیوتەر: عەزیز عەبدوڵخالیق - دلاوه‌ر سادق
سه‌رپه‌رشتیی چاپ: ئاوه‌رحمان مه‌حمود

چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ۲۰۰۳
له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپه‌رپه‌رایه‌تی گشتیی رۆشنبیری و هونه‌ر له هه‌ولێر ژماره (۸۷) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوه‌تی

هيمن

شیره زن

شاره که مان، شاره بچوک و تووک لیکراوه که مان (سه قز) یه کیکه لهو شاره کاوانه ی کوردستان که له میژووی تاریک و پر کاره ساتی خوتناویی خۆیدا گه لیک جار تووشی په لاماری دپندانه ی دوزمن و تالان و برۆ و کوشت و کوشتار و هه لات هه لات و سووقمان و خاپوورکران و چۆل بوون بووه. پرووی خووشی که متر به خو به دیوه ده توانم بلیم هه نه دیدیه. به لای سه قز شاریکی تووک لی کراوه ته نانه ت پاش تیکچوونی حکومه تی رهزاخان پاش فهوتانی نهو قازاخه چه کمه رهقه و نهو دیکتا توره خوینمژه که خه لکی ئیران پشویه کی هاته وه بهر و ئاهیکی خووشی له دلی گه را دیسان سه قز شوومترین و رهشترین پۆزانی تاریخی رابوارد.

ئه رته شی شاهه نشاهی په هلهوی که دهیانگوت ئاسمانی به سه نه زهوه راده گری و زهوی له بهر پیتیدا دهله رزی له راست سوپای هاوپه یماناندا بهری فوویه کی نه گرت. دهستی بو چهک نه چوو، تاویکی بهر بهر کانی نه کرد، وهک تووی هه رزن بلاو بوو، وهک بلقی سه ر ئاو پووچاوه. چهک فریدان، به جلی ژنانه وه را کردن و خو له ته ویله ی ئاغا و ده ره به گان ئاویتن، تاکتیکی نهو فه رمانده لووت به رزانه بوو که خه لکیان به دیل و کۆیله ی خویان ده زانی و له سه رده می ده سه لاتی بیست ساله ی رهزاخاندا کاریان زگ درین و گیرفان برین و هه ژار چه وسانده وه و دارا پرووتانده وه بوو. به لام نهو قاره مانانه ی که له لیتقه ومانه که ی شه هریوه ردا ده مانچه و شمشیره کاریان به چارشیوکی ژنان ددها و چه کمه بریقه داره کاریان به که لاشیکی که چ و کۆن ده گۆرییه وه و باقیشیان ددهاوه و خویان ده شارده وه و له بهر دهستی خه لک، خه لکی تووره و داخ له دل هه لدهاتن. نازانم چۆن بوو؟ پاش ماوه یه کی که م سه ر سه کوتیان له سه قز په یدا بووه؟ نه حه یا و نه شه رم، وهک نه بایان پیتدا هاتبێ نه بوړان، به بهرگی زهرقی و بهرقییه وه، به سه ردۆشی مه نگوله داره وه، به چه کمه ی رهش و خرینگه خرینگه مامزانه وه وهک (رۆمیل) له خه یابانه کانی سه قزدا دهستیان کرد به گه ران و خو بادان و قه مچی هه لسه وراندن و پۆز لیدان.

بیجگه له رۆمیله کانی خوولاتی و خوماتی قیافه ی نامۆ و سه یر سه یریش وه بهرچاو ده هاتن. نه فسه ره ی سه وره زرته و قه له و و دریژ و زه لام، سه ربازی ره شی، لاوازی مرده لوخه، وا دیار بوو بیگانه ن، هیندیکیان له وه بهری ده ریاوه بو پاراستنی خویان هاتوونه ئیره نه وانی دیکه ش له ئاسیای دووره وه رست کراون و به زۆری زۆردار هینراونه نه و ولاته که له پیتناوی سوودی «ساحیب» دا بینه قوچی قوربان.

من نهو ده می نا که میرمندا لیککی چاو نه کراوه بووم، به که لکه ئیستاش که هه زار په ند

و گولمه زم به سه رها تووه و زۆرم چه رمه سه ری و کویره وه ری و ده ره ده ری دیوه هیچ سه رم له زاراوه ی له شکری ده رناچی. به لام له بیرمه نهو که سانه ی لهو سه رده مه دا سه ربان له سیاست ده خورا و ده میان له شتی وا وه رده دا ده یانگوت:

وه زعی ستراتیژیکی سه قز نهو هه لده گری. ده یانگوت هو ی گرنگی چاره ره شی ئیمه هه لکه وه تی جوغرافیایی نه م شاریه یه. ده یانگوت سه قز ده روازه ی کرماشان و قه سه ری شیرین و ته نانه ت نهو دیوی سنووری ئیرانه که کانگا نهو ته کانی ده ره به ست له دهستی ساحیبان. ده یانگوت شه پۆلی تووره یی و بیر دژی ئیمپریالیستی خه لکی ئیران و جوولانه وه ی نازاد یخوازه ی گه لانی نه م ولاته نه تره ی ئیمپریالیستی بر دووه و مه ترسی گه وه ری بو ئیستیعمار په یدا کردوه. زۆر شتی دیکه یان ده گوت که من سه رم لی دهرنه ده چوو و تیتی نه ده گه یشتیم. ده یانگوت هه ر بو به ش ئیستیعمار ناچار بووه نه م ئه رته شه ی به دهستی خو ی ته فروتو نا ی کردبوو سه رله نو ی زیندوو بکاته وه و گه وه ر کانی بکاته نو که ری خو ی و له سه قز مو لیان بداته وه. چونکه مر دووی خو به تی و به دهستی خو ی ناشتوویه تی و ده زانی چییه و تیتی رانابینێ ده س بکاته وه، نه م سوورفلانه ی هیناوه نه خشه ی بو بکیشن و نه م دیلانه ی هیناوه پشتی بگرن و خه ربکه به هه موو هیزی خو ی نه م ده روانه، به رتیزی.

لهو سه روبه ندانه دا که ئیمه ی خه لکی لیتقه و ماوی هه ژاری سه قز له ژیر جه زره به و نه شکه نه جی ئه رته شی شاهه نشاهی و ئاغا کانی دا له ئاویلکه ی گیان کیتشاند بووین. جوولانه وه ی نازاد یخوازی له سه رانه ری ئیراندا بره وی نه ستانده بوو به تاییه تی فیرقه ی دیموکراتی نازه ربایجان پۆز به پۆز زنجیری کۆیله تی له ده س و پیتی گه له که ی ده پساند و به ن که له وه ی نیری دیلی هه لده بری و حیزبی دیموکراتی کوردستان ئالا هه لگری خه باتی گه له که مان، به رابه ری رۆله ی بلیمه ت و هه لکه و تووی کورد پیتشه وای خو شه ویست قازی موحه مه دی نه مر، ته نگی به ئیستیعمار هه لچنبوو و ره گو پیتشه ی له هه موو لایه ک دا کو تابوو و لک و پۆپی بو هه موو مه لبه ندیکی کوردستان هاویشتبوو.

رپکخراوی حیزبی شاره که ی ئیمه ش سه ره رای نهو هه موو که ند و کۆسپه ی له پیتشدا بوو، له ژیر چاوه دیری توندی شا و ئیستیعماردا نازیانه خه باتی ده کرد و ژیرانه چالاکیی ده نواند و په یوه ندیی نه یینی و به رده وامی ده گه ل مه رکه زی حیزب له مه ها باد نه ده پچرا و په یکه کانی حیزب به شه و و نیوه شه و هه ر له ها توچۆدا بوون، به یاننامه و پۆز نامه کانی حیزب به نیو خه لکدا بلاو ده کرانه وه.

پاش نهو وه ی حیزبی دیموکراتی کوردستان به یه کجاری سه رکه وت و کار به ده ستانی تارانی

له موکریان و ئەولاتریش دەریە پەڕاند و جەمەھوری کوردستان دامەزرا. هێزی گەل و پێشمەرگە گەمارۆی سەقزی دا ئیتر حکومەتی تاران بە جاریکی زراوی توقی و حەزیای برینداری ئیستیعمار بە تەواوی ئاروژا و گەزارە و دەری کیشا و ژەهری پیسی خۆی بە سەر ئێمە دا پڕاند، پۆژ نەبوو پۆلیک لاو نەگیرین، نە خڕێنە بەندیخانە وە یا بەرێ نە کرێن بۆ پستی جەبەه، شەو نەبوو دەستە بەکی دیکە خۆ پزگار نە کەن و پەنا نە بەن بۆ کوردستانی پزگار کراو کە ئامیزی بۆ هەموو کوردیکی نیشتمانپەرور و هەموو ئازادیخوازیکی جیهان ئاواڵا بوو، لەو لاشە و ئەو دەری بەگ و خاین و خۆف و شەهانی کە حیزب دەره تانی خەیانەت و خراپە ی لێ گرتبۆن و ماوەی نە دەدان خۆینی مسکین و هەژاران چیدی بمژن و ئیسکیان بکرووسنە و بە پەلە پروژە خۆیان لە ئامیزی شاهەنشا دەهاوێشت. ئەم حەمە رەزایە ئەرۆ بێ شەرمانە دەلی من شای پێخواسانم و بەردی دلسۆزی بۆ جووتیار و کرێکار لە سنگ دەدا، ئیستاش ئەو دەری بە گانە و ئەو سەر دەمی خەیانەتیان بە گەل و نیشتمانی خۆیان کرد بە زەبری نوکی نیزە دە کاتە نوێنەر و سە ناتوور.

بە کورتی سەقز بوو بە کەشتی نوح و لە هەموو تۆ و تەرە مە یەکی تی خزا. چونکە تەویەلەش نە مایو جاشی تی بکری. ئاغاواتە کانیان وەک گاووگۆل بە سەر خەلکدا بری و بە زۆری لە مالان دایان مەزاندن. خاوەن مال ناچار بوو لە و قات و قەر و گرانییە بە سامە ی کە لە کاتی شەر لە هەموو جینگایە ک بە تاییە تی لە سەقزدا هەبوو لە زاری ژن و مندالی خۆی بگریته وە و گاووگۆلی شا دابەستی. ئەگەر ئاغا بەرچایی پۆنی کەرە و هێلکە و هەنگوین و مەربا و نیوەرۆژی چلاو کە باب و شتیو شەوانە ی گوشت و فرووج و قە لە موون نەبوویایە و شەو چە لەشی لێ برابا. خاوەن مال پێشمەرگە یا بە قەولی ئەوان «متجاسر» بوو. دەسبەجێ پاپۆرتی لێ دەدرا و دەیان بەر دەیان و تیرو تەسەل دەیان کوتا و سەر و گۆیلاکیان دەشکاند و زۆر جاریش بێ سەر و شوێن دەچوو.

لەو سەر دەمیدا کە لە سایە ی خەباتی حیزبیکی شۆرشیگێر و ئازادیخواز و زانیی و دلسۆزی پێشەوا و پابەرێکی بلیمەت بە شیکێ کوردستان هەر لە بەستینی ئاراسە وە تا نیزیکترین گوندی سەقز ئازاد ببوو و گەلە کە مان لە و پەری خۆشی و ئازادی و سەر بەرزیدا دەژیا و وەک دەلێن «گورگ و مەر پێکە وە ئاویان دەخواردە و» حالی خەلکی شارە کە ی ئێمە لە حالی کۆیلە کان گەلێک ناخۆشتر بوو. بۆیە من سەقزم نیو ناو شاری تووک لیکراو. پۆژ نەبوو دیژان، کاسب لە دوکان نە هینیته خوارێ وە بەر شەپانی نە دا یا گزیری ئاغا کە شیدە لە ئەستۆی چەند حاجی نەکا و ئاتەگی چەند مەلا نە بری. خۆ ئەو ی پاپۆتکاران و کارناسانی بێ گانە دەیان کرد ئەگەر لە پرووم هاتبا بیگێر مە وە مچورک بە لەش

هەموو ئینسانییکی خاوەن شەرف و بە نامووسدا دەهات.

ئێستیعمار هەمیشە لە شارە کە ی ئێمە وە نەخشە ی روو خاندنی جەمەھوری دیموکراتیکی کوردستانی دە کیشا. چەند جار ئەر تەشی شاهەنشاهی شنگلی لە خۆی دا و هێرشێ بردە سەر سەنگەری ئازادی و، بەرەنگاری پێشمەرگە ی کورد بوو. بەلام دیتمان چۆن بە شرووی گەریا وە و رقی خۆی بە ئێمە ی بێ چەک و بێ دەره تان رشت.

داخی بە جەرگم گەندەل فیلێ ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خاین کوتوپر هێرشێ هینا سەر حکومەتی ئازەربایجان و پاش سالیک تەو ریزی قارەمان داگیرکراو و سیتلاوی خۆینی تیدا جاری بوو. مەهاباد قیبلە ی ئاواتی نە تەو ی کورد، لە هەر چوار لاو ئەبلو قە درا و بێ پشتیوان ماو. جا ئەمجار ئەر تەشی شاهەنشاهی لە سەقز وە بەرە و مەهاباد کە و تەری. ئەو ی نە دەبوو ببی، بوو. کۆمارە خۆشە و یستە کە مان رووخوا، پێشەوا مەزە کە مان بە خۆی و هاو پێ کانی وە گیران. پیتان سەیر نە بی ئەو دەمیش یە کە م زەریە تی جەرگێر وە شارە کە مان کەوت و هەوڵ ریزی سیدارە لە سەقزی بێ فەر چەقی.

بە یانییەکی ساردی زستانی سەقز بوو، کاتی خەلک لە مال و دەره کە و تن چ ببین؟! کافر نە ببینی، دە سیدارە چە قیبوو، دە پۆلە ی نە بەز، دە قارەمانی کۆلنە دەر، دە پیایو تیکۆشەری کوردیان پێو هەلا و سەرابوون، بەشی زۆری ئەم شەهیدانە لە عەشیرە تی پێشکەوتوو و نیشتمانپەرورە ی بە گزادە ی فەیزوللا بەگی بوون کە میژوو شاهیدە ئەم عەشیرە تە لە پێکە پێنانی حیزبی دیموکراتی کوردستان و دامەزاندنی کۆماری کوردستاندا چ نەخشێکی گەورە و بەرچاوی هەبوو. لە نیو ئەم شەهیدانە دا (ئەحمە دخانی فاروقی) مەزنی بە گزادان و دوو برا ئۆجوانە کە ی دەبیران کە هیندە لە میژ نەبوو بە فیل گیرابوون و بە تاوانی کوردایە تی بێ موحاکمە و لیپرسینە وە حوکمی ئیعدامیان درابوو.

ئەفسەرێک کە ئەو حوکمە ی پێ راگە یاندوون لە زۆر جیتیان و بۆ زۆر کەسی گێرا و تە وە: (نیو شەو، کوتوپر بە خۆم و چەند گرۆیان لەو ژوورە ی ئەو سێ براییانە تییدا بەند کردبوو وە ژوور کە و تەم، چرایان دایسا تە ماشام کرد ئەحمە دخان ئانیشکی داو تە وە و سیغار دە کیشی و براکانی لە خوار وە بە ئەدەب لە سەر چۆک دانیشتون. سام گرتی، بە مینگە مینگ حوکمە کە م پێ راگە یاندن. پێم سەیر بوو هیچیان نە بەزکان، هیچیان رەنگیان نە گۆرا و، رانە چەنین. ئەحمە دخان بە شینە یی سیغارە کە ی کووژاندە وە و گوتی:

«من بیرم لە وە کردبوو وە، ئەم پۆژم لە پێش چاو بوو و دەمزانێ لە سەر ئەم بیرو پروایە ی هەمە تووشی شتی وا دیم. بەلێ، من کوردم، دیموکراتم، ئازادیخوازم، من دژی رێژی

بۆگەنى پاتشايەتلىم و دژى دەسلەتلى شوومى بېگانەم و چارەنووسى پياويكى وەك من له ئيرانى ئىستادا هەر ئەوئەيه. هيچ چاوهنووى بەزەييم لەو پېژنە نەكردوو و ناكەم. بەلام شايەكەى ئيوە كه لافى كۆمەلناسى لى دەدا، دەبوو ئەوئەندەى زانيبايە، ئيمە عەشیرەتین و لەئيوە عەشیرەتاندە تاوان هەر ئى مەزن و براگەورەيه. چونكه براى بچووك بەپيتى رېوشوئى عەشیرەتى ناچارە وەدواى براگەورە بکەوئ و لە قسەى نەچیتە دەر، لەبەرئەو نەدەبوو حوکمی و زۆردارانە و بى رەحمانە و ناپیاوانە لەسەر براکانم بدا.»

هېشتا ئەحمەد خان قسەى مابوو بيكا كه عەولاخان وە جواب هات و گوتى:

«كاكە گيان! كاكى بەرپىز و بەرزم! مايەى سەربەرزى بنەمالەكەمان! زۆر جيتى داخە كه له ئاخىر ژياندا قسە له قسەى براگەورەى خۆمدا بكەم و ئەم راستييه بدرکينم كه ئيمە زۆر لەپيتش جەنابتدا ئەم بيروپروايەمان پەسند كەردبوو و چووبووينە نيتو رېزى حيزبەو، ئەگەر خوداى نەكردە تۆش نەچووبايە نيتو رېزى حيزبەو و ئەم بيروپروايەت قبوول نەكەردبايه و رېيازى شەرف و كوردايەتى و ئازادىخوازىت نەگرتبايه و بۆ پاراستنى مولك و مال و شتى و پشتت لە نەتەوئەكەت كەردبايه ئيمە لە رەسمى عەشیرەتيمان هەلەدەدا و قەت شوئنت نەدەكەوتين. بەلكو پيم وايە يەكەم لوولەى تەفەنگ، تەفەنگى پيشمەرگەى كوردستان كه بەرەو سنگى تو راديربايه لوولەى تەفەنگى براكانت دەبوو.»

حەمەخان كه تا ئىستا بېدەنگ بوو گوتى:

«ئەرى ئەم كەند و كۆژەى بۆ چييه؟ هەستەن هەرسىكمان برۆين، بەرەو شەرف، بەرەو شانازى، بەرەو مەرگى پياوانە، يا باشتەر بلّيم بەرەو ژيانى ئەبەدى.»

ئەحمەدخان هەستا لاچاوى براكانى رامووسى و ئەوانيش دەستى ئەويان ماچ كرد و كەوتنەپرى. تا ئيره له زمانى ئەو ئەفسەرە بىستراوه كه خوشى كورد بوو. بەلام له بنداردا زۆر كەس ئاگای له ئازايەتى و پياوئەتى و نەترسىيە ئەوان بوو و شيعارى كوردانە و ئازادىخوازانەى ئەم سى برا قارەمانانەى بىستوو.

كاتيتى ئەم هەوالە دلتەزىن و جەرگەر بۆ «زېر وەشان» خانى داىكى شەهیدەكان كه لەسەر بەرمال خەرىكى نوئىژ و دوخابو دەبن. لە پيشدا عاتيفەى داىكەتى تينى دەدا و بەنينۆك هەر دوو لا روومەتە قەلەوئەكانى و دەرنى كه خوئىن لووزەوئ دەبەستى. بەلام زوو ديتەو سەرخۆ و كۆلى دەنیشيتەو و زۆر بەيقار و ئارامى بەرەو مەيدانى ئىعدام دەكەوتە پرى. لەو ئاپۆرە نيزىك دەپيتەو كه بەخەم و پەژارە و گریانەو كۆبونەو. خەلەكە بەدیتى ئەم خانە بەرپىزە و ئەم داىكە دلتسووتاوە كه بەدەستى شا قەت كەسى

نەماو و وەجاغى كۆپۆتەو تىكرا له گابۆر دەدەن. بەلام ئەو ناگرى، نيوچاوانى گرژ دەكا و لىوى دەرژۆژى و سەربەرزانە دەچیتە پيش. رېتى بۆ دەكەنەو تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانەى كه له دەورەى سیدارەكان كيشك دەكيشن. ئەوانيش بى ئىختيار در دەدەن. دەگاتە بن دارى كۆرەكانى كەمىك لەژىرلا تىيان دەفكرى و دەلتى:

«دەك رۆلە رووتان سى بى وەك رووى داىكى خۆتان سى كەردەو. من بۆتان ناگرىيم، قورپان بۆ ناپيۆم، شىنتان بۆ ناگيۆم. چونكه ئيوە پياوانە ژيان و پياوانە چوونە سەر سیدارە. ئيوە لەسەر دزى و پياوكوژى و خەيانەت و جاشەتى نەكوژران. ئيوە لە رېگای ئازادى مەدا، لەسەر كوردايەتى، لەسەر ئابروو و شەرف و لە پیناوى رزگارى ئەم گەلە زۆرلىكراوەدا شەهیدكراون و هەرگیز بەمردووتان نازانم.

لەو حالەدا فەرماندە مچ و مورەكەى سەقزىش تەرىق دەپيتەو و لى دەچیتە پيش و سەرەخوشى لى دەكا، شيرە ژن بى ئەوئە سوپاسى بكا پى دەكەنى و دەلتى:

«داخوا ئەم شوپە سوارانە دانابەزن؟»

گۆيا ئەمرى شاهەنشا و ابو سى رۆژ تەرمى شەهیدەكان بەهەلا وەسراوى بىنيتەو بەلام فەرماندە و لە بەرامبەر ئەم غیبرەتەى شيرە ژندا شەرمەزار دەپيتەو دەستور دەدا تەرمەكان داگرن. «زېر وەشان خان» كۆرەكانى ماچ دەكا و لەو خوئەنى بەروومەتیدا دپتەخوار لە كۆلمەيان هەلەدەسوئ، مەلایەك لەوئەندەرى دەپى و دەلتى: «خانم بۆ و دەكەى» جوابى دەداتەو «مامۆستا! كۆرپكى لە من بووبى و شيرى منى خواردبى و لە كۆشى مندا پەرورەدە بووبى دەزانم لە مردن ناترسى... بەلام خۆت دەزانى پياوى بى گيان رەنگى دەپەرى. بۆيە كۆلمەيان سوور دەكەم، تا دوژمنان بىرنەكەنەو كۆرى زېر وەشان لە مردن ترساون!».

١- سالى ١٩٧١/١٣٥٠ بەبۆنەى ٢٥ سالى كوشتارەكەى سەقز ئەم داستانە لە كۆرى يەكيتى نووسەرانى كورد لە بەغدا خوئندراوئەو و لە ژمارەى (٢)ى گوڤارى «نووسەرى كورد»دا چاپ كراو.

٢- خەلیل خانى باوكى ئەم شەهیدانە سۆفییكى بەناویانگ بوو، رەنگە داستانى حوسینى حەللاجى بۆ خێزانەكەى گێراپيتەو. خوئىن تى هەلسوونى روومەتى شەهیدەكان لە داستانى حوسین دەچى. هێمن

یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له کوردستانی ئێراندا

که‌م میژوونوسی ئێرانی هه‌یه‌ ددانی خیری پێدا هه‌ینابین، شتیکی وێچووی له‌باره‌ماندا نووسیبێ، که‌م یا زۆر سه‌روه‌سه‌ کوتی نه‌کوتابین، سه‌یره، به‌راستی سه‌یره، له‌وه‌تی میژوو نووسراوه‌ته‌وه ئیمه‌ وه‌که‌س نه‌رزاوین، هه‌لمان نه‌کوتاوته‌ سه‌ر مل‌ک و ماشی که‌س، ده‌ستمان به‌کلاوی خۆمانه‌وه‌ گرتوه‌ با نه‌یبا. هه‌ر دوژمن گه‌مارۆی ئیمه‌ی داوه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی تر په‌لاماری بۆ ئیمه‌ هه‌یناوه‌، هه‌ر بێگانه‌ به‌گژ ئیمه‌دا هاتوه‌، هه‌ر زۆردار ویستویه‌تی بمانگرێ، بمانکوژێ، بمانکوژی، تالانمان بکا، خا و خه‌زانمان ده‌ده‌شتی بخا و مال و حالمان لێ تیکوپیک بدا و ژیا‌مان بشیوتی. هه‌میشه‌ هه‌ر داگیرکه‌ران هه‌رشیان هه‌یناوه‌ته‌ سه‌ر نه‌یشتان و زیده‌که‌مان و ویستویه‌نه‌ ولاتی باب و باپیرمان لێ داگیر بکه‌ن. ئیمه‌ ئه‌گه‌ر ده‌سته‌وه‌که‌ریان کردوه‌، ئه‌گه‌ر بۆ به‌ره‌که‌نی راپه‌ریوین، ئه‌گه‌ر داوامانه‌ته‌ چیا، ئه‌گه‌ر رۆبویه‌ چه‌ک، پێشی زۆردارمان گرتوه‌، به‌گژ داگیرکه‌ر داهاتویه‌نه‌وه‌، ته‌نیا و ته‌نیا بۆ پاراستنی گیان و مال و نامووسی خۆمان بووه‌.

جا جاری وا بووه‌ قوربانیی زۆرمان داوه‌، خه‌نمان به‌لێشاو رژاوه‌، له‌شمان به‌که‌له‌که‌ له‌ مه‌یدانی به‌جێ ماوه‌ و مناره‌ له‌ سه‌ری شه‌هیدانمان دروست کراوه‌. جاری واش بووه‌ به‌ده‌ستمانه‌وه‌ هاتوه‌ به‌رسینگه‌مان له‌ دوژمن بریوه‌ته‌وه‌، دامان په‌لۆسیوه‌، دا‌پرمان تی خستوه‌، ته‌نانه‌ت جو‌قه‌وارمان لێ بریوه‌، به‌لام له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ق هه‌ر به‌لای ئیمه‌وه‌ بووه‌. چونکه‌ به‌رگیرمان کردوه‌، له‌ بناری چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌که‌نی خۆماندا وه‌ده‌ست هاتووین. به‌رگیرش مافی ره‌وای هه‌موو زنده‌وارێکی سه‌ر ئه‌م جیهانه‌یه‌ و به‌تاوان ناژمی‌دری. که‌چی میژووی زۆرداران بخوێنه‌وه‌، ته‌ماشای بکه‌ن، هه‌ر ئیمه‌ تاوانبار و گونا‌ه‌کارین، هه‌ر ئیمه‌ پیاو‌خراپ و به‌دناوین. بۆ؟ چونکه‌ بێ هه‌یز و بێ ده‌سته‌لاتین. چونکه‌ قه‌له‌م به‌ده‌س دوژمنانه‌وه‌ بووه‌. میژوونوسی که‌نی بێگانه‌ که‌ زۆریه‌یان به‌نانی زۆرداران چاویان پشکوتوه‌ و به‌ورکه‌ی داگیرکه‌ران به‌خه‌ی‌کراو پێیان له‌ راستی خستوه‌ و واقیعیان شارده‌ته‌وه‌. هه‌زاران جیتی سه‌ر به‌کو‌لکه‌یان پێداوین و قسه‌ی سارد و سووکیان له‌ پارسه‌نگ ناوین و تووک و له‌عه‌تیان لێ کردووین، که‌ بۆچی ده‌ستمان له‌سه‌ر ده‌ست دانه‌ناوه‌ تا خاوه‌ن شکۆیان به‌هاسانی بمانکوژن؟ بۆچی چاومان دانه‌یه‌شتوه‌ تا به‌که‌یفی خۆیانی ده‌ستدریژی بۆ مال و گیان و نامووسمان بکه‌ن؟ بۆ وه‌ده‌ست هاتووین؟ بۆ به‌رگیرمان کردوه‌ و بۆ به‌جاریکی نه‌تاوینه‌وه‌؟ سه‌رانسه‌ری کتیبی ئه‌و میژوونوسانه‌ پێن له‌ هه‌رشێ ناره‌وا بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی زۆرلی‌کراو و به‌شخو‌راوی کورد. به‌لام له‌ لایه‌لای

لاپه‌ره‌که‌نی ئه‌م کتیبه‌ پێ له‌ ته‌وس و پلار و لاتاوانه‌شدا جاروبار ده‌توانین ترووسکایی راستی بدۆزینه‌وه‌.

بۆ ئه‌مونه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می چه‌رخێ بیسته‌مه‌دا له‌ سا‌لی (١٣٥٠)ی هه‌تاوی (١٩٧١)ی زاینیدا کتیبیک به‌ناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلا‌بو‌ته‌وه‌ که‌ به‌راستی په‌له‌ی شه‌رمه‌ به‌داوینی زانسته‌وه‌. ئه‌م کتیبه‌ که‌ کابرایه‌کی ئازهری به‌فارسییه‌کی ناریک و ناله‌بار و پێ له‌ غه‌له‌ت و په‌له‌ت نووسیویه‌تی، پێ له‌ جیتی و قسه‌ی سووک و گالته‌کردن به‌گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران کردوه‌ و هه‌ک گوتویه‌نه‌ «کاریکی پێ کردووین با به‌ده‌واری شری ناکا». به‌تایبه‌تی هه‌رشێ وای برد‌وته‌ سه‌ر شه‌هیدی رێگای رزگاری گه‌لی کورد، قاره‌مانی کۆنه‌ده‌ر سمایل ئاغای سمکۆ که‌ قه‌ت ئه‌سه‌که‌نده‌ر به‌گی تورکمان خاوه‌نی «عالم آرای عباسی» نه‌یبرده‌ته‌ سه‌ر ئه‌میر خانی برادۆست، خانی له‌پ زه‌پین. به‌لام ده‌کرێ میژوونوسیکی ورد و وریای کورد زۆر راستی واکه‌ نووسه‌ر به‌راوه‌ژووی نه‌شان داو له‌ لایه‌لای ئه‌م کتیبه‌دا بدۆزینه‌وه‌. بۆ ئه‌مونه‌ ئه‌م نووسه‌ره‌ با‌سی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی ده‌کا که‌ په‌نجا و چوار سا‌ له‌وه‌ی پێش (١٣٤٠ی کۆچی) له‌ کوردستانی ئێران بلا‌بو‌ته‌وه‌ و ئیمه‌ زۆرمان له‌سه‌ر نه‌ده‌زانی، کلێشه‌ی پۆژنامه‌که‌شی چاپ کردوه‌. من لێره‌دا ده‌مه‌وێ ئه‌وی ئه‌م کابرایه‌ له‌سه‌ر ده‌رجوونی ئه‌م پۆژنامه‌ نووسیویه‌تی بکه‌مه‌ کوردی. له‌لاپه‌ره‌ی (٣٦٩) له‌ژێر عینوانی «سمیتقو و روزنامه کردی»دا نووسیویه‌تی:

(پۆژیک شیخ عه‌بدوللا (له‌ پیاوه‌ تێگه‌یشتوه‌که‌نی سمیتقو له‌ خه‌زمانی سه‌ید ته‌ها) هاته‌ لای من و له‌نیقو‌ساندا گوتی: ئا‌غا «یانی سمیتقو» ده‌یه‌وێ له‌ ورمی پۆژنامه‌یه‌ک بلا‌و بکریته‌وه‌، ئایا به‌رای تۆ به‌چ ئه‌ندازه‌ و تیرازی‌ک ده‌توانین پۆژنامه‌یه‌ک له‌و شارده‌دا بلا‌وبکه‌ینه‌وه‌؟ که‌ هه‌م سه‌نگین بێ و هه‌م جوان و سه‌رنج راکیش؟

نووسه‌ر له‌ جوابی شیخ عه‌بدوللا وای گوت:

«به‌داخه‌وه‌ پێته‌که‌نی چاپخانه‌ی ئیمه‌ زۆر که‌من، به‌شی چاپی پۆژنامه‌ ناکه‌ن. شیخ عه‌بدوللا که‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی بیست، به‌توندی گۆرا و حالێ شتوا. منیش ترسام و له‌ هه‌له‌ی خۆم گه‌یشت و گوت:

«ئه‌گه‌ر وێرای کریکارانی ده‌زگا‌که‌ی خۆمان تی بکو‌شین له‌وانه‌یه‌ که‌م و کوربیه‌که‌نی نه‌هه‌لین و بتوانین پۆژنامه‌که‌ بلا‌وبکه‌ینه‌وه‌. به‌لام ده‌بێ زۆر زه‌حمه‌ت بکیشین تا ئامرا‌ی پێوست ئاماده‌ بکه‌ین».

لێره‌دا ره‌نگ و رووی شیخ عه‌بدوللا کرایه‌وه‌ و هه‌یج جوابی نه‌داوه‌. ئه‌گه‌رچی ئه‌و

به‌لینى دا كه هه‌قده‌ستى كاربه‌ده‌ست و كرىكارانى چاپخانه‌كه بدا، نه‌ده‌كرا له‌و رۆژیدا پشت به‌به‌لینى كورده‌كان به‌ستری. چونكه سه‌رپىچى له‌فه‌رمانى سمیتقۆ له‌و هه‌لومه‌رجیدا گالته به‌گیانى خۆكردن بوو. پاش ئه‌وه‌ى چهند رۆژىك له‌و باره‌دا بیرم كرده‌وه، عه‌قلم به‌هیچ كۆى رانه‌گه‌شت. ناچار كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌ى خۆم داخست، شه‌وى ده‌گه‌ل نۆكه‌رىكم و چهند به‌له‌دى دیکه له‌شارى وه‌ده‌ر كه‌وتم). لێره‌دا نووسه‌ر باسى راكردنى خۆى ده‌كا و پێوه‌ندى به‌ئیمه‌وه نیه‌ و له‌ئاخرى لاپه‌ره‌ى (٧٣٠) دا ده‌ست پێ ده‌كاته‌وه:

(به‌لێ پاش راكردن و ئاواره‌بوونی به‌ناچارى من، سمیتقۆ ده‌ستوورى دابوو كه كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌م داگیر بکه‌ن. مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی ناویكیشى مه‌ئموور كرده‌بوو رۆژنامه‌ى كوردی چاپ و بلاو بكاته‌وه و ئاغای مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی‌ش نه‌یكردبووه ناپیاوی به‌شێكى له‌كتیبه به‌نرخه‌كانى كتیبخانه‌ى من هه‌لگرتبوو و برده‌بوویه‌وه ماله‌ خۆى. هه‌ر به‌وه‌نده‌وه رانه‌وه‌ستابوو، ناوی چاپخانه‌كه‌شمى گۆرېبوو. تابلۆى چاپخانه‌ى «قدن» ی فری دابوو و تابلۆى چاپخانه‌ى «غیره‌ت» ی هه‌لاوه‌سیبوو. رۆژنامه‌یه‌کیان به‌زمانى فارسى و كوردی بلاو كرده‌بووه كه‌ هه‌توى جارێك ده‌رده‌چوو. ناوی «رۆژى كورد - شه‌وى عه‌جه‌م» بووه كه‌ دوايه‌ بۆته «رۆژى كورد» و ئاخى بۆته «كورد».

نووسه‌ر چهند لاپه‌ره‌ى دیکه‌ى به‌باسى شه‌ر و كیشه و كارساته‌كانى نیوخۆى ئه‌و سه‌رده‌مى ئێران ره‌ش كرده‌وته‌وه و دیسان باى داوه‌ته‌وه سه‌ر باسى سمكۆ و نووسیویه‌تى.

«خه‌لك كه به‌هیوا بوون هێزى ده‌وله‌تى سمیتقۆ رام و به‌رده‌ست بكا، كه‌ خه‌به‌رى راپه‌رپى (لاهووتى) و كوژرانى (خالۆ قوربان) و راكردن و بلاو بوونی چریكه‌كانى ئه‌و و هاتنى سه‌ید ته‌هایان بیست به‌جارێكى ناھومێد بوون. له‌و لاشه‌وه كورده‌كان به‌و زāl بوونانه ئازاتر و باو خۆشتر و له‌خۆیاپیتر بوون.

ئه‌مجار سمیتقۆ بیجگه له‌بلاو كرده‌وه‌ى رۆژنامه‌ى كوردی «كورد» له‌ ورمى رێكخراویكى بۆ وه‌رگرتنى گومرگیش دروست كرده‌بوو، له‌هه‌ر شتیكى كه‌ خه‌لك له‌ ورمى‌را ده‌یانبرده‌ شاره‌كانى تر (مه‌راغه - خۆ - ته‌وریز) گومرگى ده‌ستاند و په‌ته‌ى چاپى به‌كوردی ده‌دان. كوژرانى خالۆ قوربان له‌ رۆژنامه‌ى كورده‌كان، كه‌ به‌ناوی كورد چاپ كراوه و بلاو بوته‌وه، به‌لگه‌ى به‌نرخى تیدا هه‌ن، ئیمه‌ش لێره‌دا بلاوى ده‌كه‌ینه‌وه.

نووسه‌ر ئه‌سلى پاشكۆى فارسى رۆژنامه‌كه‌ى له‌ لاپه‌ره‌ى (٣٨٠) دا چاپ كرده‌وه. ئه‌وه‌تا منیش ده‌یکه‌مه كوردی:

كاره‌ساتى كوژرانى خالۆ قوربان

له‌ پاشكۆى ژماره‌ دووى رۆژنامه‌ى «كورد» چاپى ورمى «هه‌والنوسى ئیمه‌ ده‌نوسى: كوژرانى خالۆ قوربان و شكانى له‌شكره‌كه‌ى بۆ ئاگادارى خۆته‌رانى خۆشه‌ویست پروون ده‌كه‌مه‌وه. رۆژى (٢٨) ی رهمه‌زانى (١٣٤٠) له‌ كاتیكدا كه‌ له‌شكرى كورد له‌ژێر فه‌رمانده‌ی «سه‌ید ته‌ها ئه‌فه‌ندى» له‌ ده‌وروشتى گوندی «قوزلو» ی خاكى هه‌وشار خۆى بۆ په‌لاماربدرنه‌ سه‌ر «سایین قه‌لا» ساز ده‌كرد، خه‌به‌رى ده‌ستدریژی «خالۆ قوربان» له‌ «میانداو» وه‌ بۆ «شاروپران» و «سابلاغ» به‌هۆى دوو سواری سه‌ردارى موكرى گه‌شت. هه‌ر ده‌سه‌جى روو له‌ سابلاغ كراوه. شه‌وى (٢٩) ی رهمه‌زان له‌ «بۆكان» مانه‌وه، به‌یانى زوو رویشتن. دوو سه‌عاتى رۆژ ما‌بوو مه‌زنى عه‌شیره‌ته‌كان له‌ ده‌وروبه‌رى گوندی «ده‌رمان» ده‌گه‌ل سه‌ید ته‌ها ئه‌فه‌ندى كۆرى راوێژ و وتووێژیان گرت، نه‌خشه‌ى په‌لاماربدرنه‌ سه‌ر خالۆ قوربانیاں كیشا، ئاویان دانا:

«جانگیر به‌گ» له‌ عیلى هه‌ركى، «ئه‌سكه‌نده‌رخان» له‌ خه‌لكى برادۆست «هه‌مزاغا» له‌ عیلى مامه‌ش «ئه‌میر ئه‌سه‌د» ی دێپۆكرى و «سالار سه‌عید» له‌ خه‌تى «لاچین» وه‌ بچن. بریاریان دا له‌ جه‌نگه‌ى بوولێلى بانگى شێواندا، له‌ سه‌عاتى دیاریكراودا، له‌ سى لاوه‌ په‌لامار به‌رن و ته‌قه‌ ده‌ست پێ بكړی. «ئه‌میرولعه‌شایر» و «ئه‌میر ئه‌سه‌د» و «سالار سه‌عید» به‌پێى بریارى گشتى له‌ تاریك و روونى به‌یانى (٢٩) ی رهمه‌زاندا له‌سه‌ر كێوى «زاو و بووك» را له‌شكرى خالۆ قوربانیاں كه‌ له‌سه‌ر ته‌پكى «داسا مه‌جید» له‌نیو سه‌نگه‌راندا دامه‌زرا‌بون، دایه به‌رده‌ستپێژ. له‌ هه‌ردووك لاوه‌ شه‌ر ده‌ست پێ كرا.

سوارانى كورد نه‌یانه‌یشت شه‌ره‌كه درێژه‌ى بكیشی، له‌سه‌ر جله‌وان رکیف كوت هه‌لیان كوتا سه‌ر له‌شكرى عه‌جه‌مان، خۆیان ده‌پال هاویشتن، به‌لووله‌ى تهنه‌نگان وه‌ ده‌ریان نان. هیندیك به‌دیله‌ گه‌ران. هیندیك كوژران و سواره‌كانى ئه‌میر ئه‌سه‌د «مترالیوز» یکیان وه‌ده‌ست كه‌وت. ئه‌سپ و یه‌ستر و تهنه‌نگیكى زۆریش گیرا. ئه‌میرولعه‌شایر، ئه‌میر ئه‌سه‌د، سالار سه‌عید له‌پاش ئه‌وه‌ى له‌كوشتن و به‌دیله‌گرتنى سه‌ریازه‌كانى «داسا مه‌جید» بوونه‌وه، چهند سوارێکیان به‌دووى سه‌ریازه‌ راكردوه‌كاندا نارد. بۆ خۆشیان په‌لاماریان دا قۆلێكى دیکه‌ى له‌شكرى خالۆ قوربان كه‌ له‌سه‌ر كێوى «خه‌زایی» بوون. ئه‌وانیش پاش ته‌قه‌یه‌كى كه‌م سه‌نگه‌ریان به‌تال كرد و هه‌لاتن.

هیندیکیان وه‌به‌ره‌اتن كوژران و هیندیكیش به‌دیله‌ گیران. له‌وێش ئه‌سپ و تهنه‌نگیكى زۆر وه‌ده‌ست كه‌وت. سواره‌كانى سالار سه‌عید مترالیوزیکیان گرت. ده‌گه‌ل كوو شكه‌سته‌ى له‌شكرى ئه‌و دوو شوینه‌ وا به‌شپه‌رهبی گه‌ینه‌وه ئیندreqاش ترس له‌نیو له‌شكرى

خالتو قوربان كهوت و پاك ههلاتن. ئاغايانى مەنگور و ھەركى و زەرزا جلدانە لىيان وەخۆكەوتن و ئازايانە دايان گژانى. لەو شەرەدا خالتو قوربان و چەند ئەفسەر و سەرباز كوژران. زۆرىش بەدىل گىران. پىاوەكانى سەيد تەھا ئەفسەندى (٣) تۆپ، سوارەى مەنگورى تۆپىك و سوارەكانى ھەركى (٢) تۆپى گەورە و مترالىوزىك و ئەسباب و تەفەنگىكى زۆريان بەتالان گرت. ھىندىك دەلەين سوارەى ئەحمەدى گوللوى ئاغاي مەنگور و ھىندىك دەلەين ئەحمەد خانى ھەركى خالتو قوربانى كوشتو.

شكستەى لەشكرى خالتو قوربان زۆرىەيان گەرانەو بۆولاتى خويان و دووسەد كەسكىش چوونە تەوريز. كۆلۆنيل «نصرالله خان» فەرماندەى ژاندارمىش لە «صاين قلعه» وە بەرەو موكرى وەرپەكەوت، بەتەواوى لەو پرووداوە بى خەبەر بوو. بۆ ئەو دەگەل خالتو قوربان يەك بگرنەو زۆر بەپەلە خۆى گەيانە «ئەمير ئاباد»ى تەنىشت بۆكان. كۆلۆنيل كە دەگاتە بۆكانى و خەبەرى كوژرانى خالتو قوربان و شكان و بلاوبوونى لەشكرەكەى دەزانى، فېزمالكى دەداتى، بۆكان بەجى دىلى، بۆ «صاين قەلا» دەگەرتتەو. سوارەكانى بەگژادە و سەردارى موكرى وەدووويان دەكەون، ئەمير ئەسەد و ئاگانى دىكەى دىتۆكرى بەركىف كوت خۆ دەگەيەننە يارمەتى سوارانى موكرى و بەگژادە. ئۆردووى ژاندارمى لەكتوى پشت گوندى «ئالبلاغ» گەمارۆ دەدن. زۆران دەكوژن و بەدىل دەگرن دەسكەوتيش گەلىكە. لەو پەلامارەدا «سولتان عبدالحميد خان» ئەفسەرى ژاندارمى كوژراو. كۆلۆنيل دەگەل پاشماوەى لەشكرەكەى شەوانە لە كىتو دىتە خوارى و بەلاپىدا ھەلدى. ئاغايانى بەگژادەى فەيزوللا بەگى تۆپىكى گەورەيان گرت و ناردیان بۆ «چەرىق». بەراستى ئازايەتى و لەخۆ بوردنى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جىتەجى كردنى ئەركى نىشتمانى و نەتەوايەتى جىگای سوپاسە. ھىوادارم لەرپىگای ھەق ناسىيەو ئەو دەى لەو رۆژنامە تاقەكەماندا چاپى بفرەموون. ع. ش».

دىارە ئاغاي «تەدن» ئەم باسەى بۆيە نەھىناو تە گۆرپ گۆشەيەك لە مېژووى رۆژنامەگەرى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران پرووناك بكاتەو، بەلكو مەبەستى شتىكى دىكەيە و ويستوويەتى رىق و قىنى تاييەتى خۆى بەرامبەر بەسەر كرايەتى راپەرىنى ئەو سەردەمى گەلى كورد دەربرى و بۆمان بگىرتتەو كە چۆن چاپخانەكەى لى موسادەرە كراو. جا بۆيە ھىچ نەينووسىو ئەو رۆژنامەيە چەند لاپەرە بوو، ئەندازەى چەند بوو، كەى دەرچوو، كەنگى پەكى كەوتوو و لەسەرىك چەند ژمارەى بلاووتتەو. بەداخەو ئەم كلىشەش كە چاپكراو، دەگەل ئەو شەدا كە سال و مانگ و رۆژى ديارە، ژمارەى بەسەرەو

نىيە. ئىمەش جارئ ھىچ بەلگەيەكى ترمان بەدەستەو نىيە. مەگەر لەبەر خۆمانەو بى بەلگە لىكى دەينەو و كەمىك لە راستى نىزىك بىنەو.

ئەگەر قسەى ئەم نووسەر بەرپەزە راست بى و ئەو رۆژنامە سى جارى ناوگۆرى كرەبى. ئەو دەردەكەوى كە ئەو رۆژنامە لانى كەم دەبى سى ژمارەى لى دەرچووبى. ئەم ژمارەش كە كلىشەكەيان لەبەرچاوە لە رۆژى (١٢)ى شەوالى (١٣٤٠)دا بلاو كراو تەو. ئەگەر دلەيبەن ھەموو جارئ لە رۆژىكى ديارىكراو لە ھەوتوودا چاپ كرابى، ئەو دەبى ژمارەى يەكەمى لە رۆژى (٢٧-٢٨)ى رەمەزان و ژمارەى دووھەمى لە رۆژى (٥)ى شەوال و ژمارەى سىھەمى لە (١٢)ى ئەم مانگەدا بلاو بوويتتەو. بەلام من بۆ خۆم بەچەند دەلىل لەو حىساب و لىكدانەو يە درۆنگم:

١- ھەرچەند من بۆ خۆم نەمدىو، بەلام لە گەورە پىاوانى ئەو دىو و ئەم دىوم بىستووە كە مامۇستا مەلا موھەممەدى تورجانى يا قزلىجى زانايەكى گەورە و ئەدىبىكى شارەزى كورد بوو. ھىچ وئ ناچى ناوىكى و نالەبار «رۆژى كورد - شەوى عەجەم»ى بۆ رۆژنامەكەى ھەلپژاردى، با زۆرىشى رىق لە عەجەم بووبى. لىرەدا دەمەوى ئەو نوكتە پرووناك بكەمەو كە كوردى ئىران بەتاييەتى خەلكى موكرىان، كە گوتيان «عەجەم» مەبەستيان كاربەدەستانى دەولەتە نەك رەشوروتى مىللەت. دوور نىيە يەكەم ژمارەى رۆژنامەكە «رۆژى كورد» بووبى، دوايە ناوى گۆرپى و بووبى بە «كورد».

٢- نووسەر بەراشكاوى دەقى رىپورتاژى كوژرانى خالتو قوربانى لە پاشكوى فارسى ژمارە دووى رۆژنامەى «كورد» راستەوخۆ نەقل كرەو. لە رىپورتاژەكەدا نووسراو شەرى دەورەى شارى سابلاخ لە رۆژى (٢٩)ى رەمەزاندا كراو و خالتو قوربان لەو رۆژەدا كوژراو. ھەرەھا ھەر لەو رىپورتاژەدا ھاتوو كە يەكەك لە سەركردەكانى شەرى دەورەى سابلاخ «ئەمير ئەسەد» خۆى گەياندۆتە شەرى كىتوى ئالبلاغ. رىگای نىوان سابلاخ و ئالبلاغ بۆ لەشكرى ھىچ نەبى دوو رۆژى دەوى، كەوابو ديارە شەرى كىتوى ئالبلاغ لە رۆژەكانى ھەولەى مانگى شەوالدا پرووى داو. بەينى ئالبلاغ و ورمىش بۆ پەيكى سوار چوار رۆژ دەبى. بۆيە وام لىك داو تەو كە ئەم رىپورتاژە بۆ رۆژى (٥)ى شەوال نەگەبو تە ورمى و لە ژمارەى دووھەمدا كە بەحىسابى سەردەمان دەبى لە (٥)ى شەوالدا بلاو بوويتتەو، چاپ نەكراو. مەگەر واى دانىين كە لە نىوان سابلاخ و ورمىدا خەتى تەلگراف بووبى و ئەم رىپورتاژە بەتەلەگراف ناردرايى، كە ئویش جىي گومانە، يان پاشكۆيەكە لە پاشان چاپ كرابى.

٣- نەك ھەر ئەو سەردەمى بەلكو بەداخەو ئىستاش ئەم شوئە ماو كە كورد سەروەندى

جیژنان دەست له ږهش و سپی نادا و لیتی ږاده و دهستی بۆ پاش جیژن. مه گهر پیمان وا
بئ مه لا محمه دى تورجانی زاده ئەم ږۆژنامەى وهك جیژنانەیه كى به نرخ پیشكهشی
نه ته وهكهى كړدې.

به ههر حال پاش ئەم لیكدانانوه دهگهینه ئەم راستییه كه ږۆژنامەى كوردی چاپی
ورمى له ئاخو و ئوخى ږههزان یان له ههوهل ږۆژكەنى شهوالی (١٣٤٠)ى كۆچیدا
بلاو بۆتهوه. بهلام جیى داخه كه نازانین چەند ژماره ی لى دەرچوو و چۆن و بۆچی و
كهنگى په كى كهوتوه.

* سه رنج: نووسەر له سه رتاسه رى كتيپه كهيدا، ناوى (سمكو) به (سميتقو) دهبا.

روونكر د نه وهى هه نديك له و ناوانه ی له م وتاره دا هاتوون:

ئالبلاغ: گونديكه له نيوان سه قز و بۆكاندا.

ئه مير ئاباد: گونديكه له لای ږۆژئاوای نيزيكي بۆكان.

ئه مير ئه سعه د: عه لى ئاغای عه لى يار سه روۆكى عه شيره تى ديپوكرى.

ئه ميرولعه شايير: قهره نى ئاغای مامه ش سه روۆكى عه شيره تى مامه ش.

ئيندر قاش: گونديكى زۆر گه وريه له شيمالى شارى مه هاباد، نيزيك به فخره قا.

خالو قوربان: يه كيك له كورده ئازاديخوازه كانى گيلان بوو كه دهگه ل كوچك خانى جهنگه لى له ږاپه رينى

جهنگه لدا هاوكارى ده كړد، دوايه باى داوه و لای دا و بوو به پياوې دهوله تى ئيران.

خه زايى: كيتوپكه له شيمالى شارى مه هاباد هه لكه وتوه.

داسا مه جید: ته پكيكه له ږۆژه لاتی شارى مه هاباد.

ده رمان: گونديكه له ږۆژه لاتی شارى مه هاباد.

زاوا بووك: كيتوپكى به رز و سه خته له ږۆژه لاتی شارى مه هاباد.

سالار سه عید: عه لى به گى حه يده رى براى شاعيرى ناودار عه يدوللا به گ (ئه ده ب).

سه رداری موكرى: عه لى خان كورى محمه د حسين خانى شهيد.

سواره ی ئه حمه دى كولاو ی ئاغای: ئاغايه كى به ناوبانگى عه شيره تى مه نگوړ.

شارويتان: ناوچه يه كى گه وړه و پي پيت و به ركه ته له ده وريه رى مه هاباد. كه لاهه كانى دربار پاته ختى

موكریان له و ناوچه دايه.

«صاين قلعه» ساين قه لا: شارتيكه له به رى هه وشار.

فه يزوللا به گى: عه شيره تيكى به ناوبانگه كه وتوته نيوان سه قز و بۆكان.

لاچين: گونديكه له ږۆژه لاتی نيزيكي مه هاباد.

لاهووتى: شاعيرى به ناوبانگ و شوړشگيرى ئيران.

هه مزاعا: براى قهره نى ئاغای مامه ش (ئه ميرولعه شايير).

نامه يه كى شه ده بى

براى زۆر به رتيز و خوشه ويستم كاك محمه د مه لا كه ريم!

ديارييه به نرخه كه ت گه يشت. مالت ئاوه دان بئ وهك مالى ويرانى منت ئاوه دان كرده وه.
دهستت نه رزى وهك ئوخژنت خسته نيو دل و دهروونى ئاگرينم. هه ر خوش بى وهك
خوشيت هيتاوه بۆ لای من.

له ميژ بوو ماله كه م چۆل و هوژ و بئ هه ستوخوست بوو، وهك مه كووى دزان چراى لى
نه دايسا. وهك دهروونى تاوانباران تاريك و تنووك بوو و وهك بسكى نازداران ئالوز و
په شيو. كه س سه رانسويى نه ده كړدم. كه س دهركى لى نه ده كرمه وه ئه گه ر ميوانيكم هاتبا،
خه م بوو، په ژاره و كه سه ر و دهر د ژان و ئازار و خه فه تيشى به دواوه بوون. هه موو شه وم
شامى غه رييان بوو و هه موو ږۆژ به ربه يانى له داردان. به لام له سايه ي ږه نجى زانايانه و
به فپرو نه چووى تۆوه ديسان شادى به مالم وهر بۆته وه. خه م بوى دهرچووه و ديزه ي ږه شم له
دوو شكاندووه. ميوانم هاتوون. شيرينى شوخ و شهنگ، شيرينى دهلال و چه له نگ كه
به نازوه له سه ر ته ختى زير دانيشتووه و خوداى جوانى وه بېر دينيته وه. شه كه ر ده بينم،
شه كه رى دلرفين و تۆه شكين جامى شه رابى ياقووتى له سه ر دهسته و مه يگيرى كورى
دلدارانه. ساز و ئاوازي «باربود»ى هونه رمه ندى په نجه رهنگين له ماله كه مدا دهنگ
ده داته وه، كيژه جوان و نه شميلا نه كانى ئه رمه نى و گورجى له ده ستمدا هه لده په رن و پي
ده كه نن. شاپوورى زانا سه رگوزشته و چپروكى كۆنم بۆ ده گيرپيته وه. دهنگى كولنگى
فه رهادى بئ موراد له گوتمدا ده زرينگيته وه. نه خش و نيگارى (تاق وه سان) شوپنه وارى
كۆنى ولا ته كه م وهك په رده ي سينه ما به پيش چاومدا هاتوچو ده كهن. شه وديز له به ر ده ركم
نيسكه و سمكوژ ده كا و ده گورپينى. به لام خوسره وى به پشتوه نيبه تا جليت و ته قلّه و
ږمبارى بكا. ئاخو خوسره وان ئيمه مانان ناخوينته وه و ږوو له ماله هه ژاران ناكهن. نيزامى
و خانا به سه ر و سيمای ئاسمانى و شاعيرانه وه له لای سه رووم دانيشتون و شيعرى ته ر و
ناسكم بۆ ده خوینته وه، ئه ميان به فارسى ده لى:

پريدختى، پرى بگذار ماهى

بزر، مقنعه صاحب كلاهى

شب افروزی چو مهتاب جوانی
 سیه چشمی چو آب زندگانی
 کشیده قامتی چون نخل سیمین
 دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
 ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
 دهان پر آب شکرش رطب را
 به مروارید دندانهای چون نور
 صدف را آب دندان داده از دور

ئهویان به کوردییه کهی خۆمان دهلتی:

قامه تش قیام قیامت خیزن
 خه رامهش ئاشووب رووی رهستاخیزن
 پیشانیش پرشنگ نوور جیش مه خیزۆ
 حوسنش بووم قورس قه مهر مه بیژۆ
 موژهش چون خه دهنگ شه هابی ئه نجوم
 ئه ر بگنۆ وه سهنگ تا په رمه بو گوم

بهلتی له دهريای بئ لیوار و که نار و پر شه پۆلی شیعر مه له ده کهم و له گولزاری
 په نگاو په نگی ئه ده بدا گول ده چنم، هه ر باسی جوانی و ئه وین و دلداری ده بیسم. دهلتی
 ته مه نم له نوێ نوو سراوه ته وه و هاتوومه ته وه سه ر حه دی چارده ساله.

کاکی خۆم:

ئه وه به زم و په زمه، ئه و خۆشی و شادییه هه موو شیرین و خوسره وه کهی خانای قوادی بو
 منی هیناون. جا چۆن سوپاست نه کهم و ریزت لی نه گرم؟ که په نج و تیکۆشانی تو بۆته
 مایه ی خۆشی و شادی من. به راستی به ساغ کردنه وه و له چاپدانی ئه م کتیبه نایابه
 کتیبخانه ی مالانت رازانده وه و ئه ده بی کوردیت بووژانده وه.

راست بلتیم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چهند پارچه شیعرم خۆتند بۆوه و تیی
 نه که یشتبووم. بیستبووم خوسره و شیرینی نیزامی وه رگپراوه و باشیشی وه رگپراوه.

به لام بروام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری ئه ده بی فارسیم دیون کراوه کوردی و

ده زانم چهند ناشیانه و بئ ده سه لاتانه وه رگپرداون. ده ترسام ئه وهش هه ر وابی. هه رچه ن
 ده مزانی «ئه ورهنگ» چاپی کردوه، هیچ هه ولتیکم بو په یداکردنی نه ده دا. به تایبه تی له
 شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کۆلم و به زه حمه ت تیی ده گه م. به لام پاش ئه وه ی شیرین و
 خوسره وت بو ناردم زۆر شتم بو روون بۆوه و تی گه یشتم خانای چ نه هه نگیکه له ده ریای
 شیعر و ئه ده بدا و له خۆی رادیوه بچته مه یدانی نیزامی گه نجه وی که به خوای شیعی
 فارسی ناسراوه و ناوبانگی جیهانی هه یه. شاعیریکی فارس گوتویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
 هرچند که «لانی بعدي»
 و صاف و قصیده و غزل را
 فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لئی پرسپوه:

«ئه دی بو ناوی نیزامیت نه هیناوه؟»

گوتویه تی:

«باوکم من باسی پیغه مه رانم کردوه و هه قم به سه ر خواوه نییه.»

خانای ئیمه چۆته مه یدانی ئه و که له شاعیره. له وه تی شیرین و خوسره ی خانام وه گیر
 که وتوووه. خه م له خۆم حه رام کردوه و خه ربکی خۆتند نه وه ی ئه و خوسره و شیرینه ی
 نیزامیم. راسته شیوه ی گۆرانی بو منی موکریانی گرانه. به لام به یارمه تی ئه م فه ره نه نگه ی
 تو بۆت کردوه و به کۆمه گی ئه و وشه فارسی و عه ره بییانه ی خۆی به کاری هیناون و
 به یاریده ی خوسره و شیرینه کهی نیزامی هیچ نه بی تاراده یه ک له مه فه وومی شیعه کانی
 ده گه م و چیتزی لی ده کهم. په نگه وه ک خه ربکم له داهاتوودا باشتیری لی رابیم. جارێ
 ناتوانم به ته وای رای خۆم ده ربهریم. به لام له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بو روون بۆته وه
 ناهه قت نه بووه ناوی شاکارت لیناوه. به راستی خانا که له شاعیریکی مه زنی کورده و
 کتیبه کهشی شاکاریکی ئه ده بی به رز و نایابه. پتووم ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گرت و
 رۆژگار برستم لی نه بری، شیعر به شیعی شیرین خوسره ی خانای و نیزامی له به ربه ک رانیم
 و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانامدا بوو شتیکیان له سه ر بنوسم. ئیستا ئه وه نده م بو
 روون بۆته وه خانای خوسره و شیرینی نیزامی راسته و راست وه رنه گیراوه. به لکو ئازادانه
 چیرۆکه کهی کردۆته کوردی. به لام زۆر له ئه سه له که دوور نه بۆته وه. نه ک نه مدیوه هیچ له

چیرۆکه که بپه‌ڕێتی. به‌لکو هه‌ستم کردووه له‌جێ جێیان هه‌ناسه‌ی درێژتر بووه و پتر له‌سه‌ر مه‌به‌ست ڕۆییوه. جا له‌ کوێدا سه‌رکه‌وتوو و له‌ کوێدا سه‌رنه‌که‌وتوو پتویستی به‌لیکۆڵینه‌وه‌ی زیاتر هه‌یه.

دیاره‌ فه‌رق له‌ نێوان دانان و وه‌رگیراندا زۆره‌. هه‌رچه‌ند ده‌زانین چیرۆکی شیرین و خوسه‌رو زاده‌ی خه‌یالی نێزیمی نییه‌ و له‌ پێشیشدا گوتراوه‌. نێزیمی سه‌رچاوه‌ی وه‌ک شانامه‌ی فێرده‌وسی له‌ ده‌سدا بووه‌ و سوودی لێ وه‌رگرتوو. به‌لام دیسان ئه‌و دانه‌ره‌ و، خانا وه‌رگیر، و ده‌بێ ئه‌و فه‌رقه‌مان له‌ پێش چاوه‌ بێ. ئه‌وه‌نده‌ی به‌تێگه‌یشتنی خۆم به‌راورد کردوون، له‌باری نێوه‌ڕۆکه‌وه‌ خانام له‌ به‌رامبه‌ر نێزامیدا به‌داماو نه‌دیوه‌، به‌لام زمانی نێزامیم پێ ڕه‌وانتر و شاعیرانه‌تره‌. ڕه‌نگبێ بلیی له‌ فارسییه‌که‌ باشتر ڕاهاتووی، ڕاسته‌ من خوسه‌رو و شیرینی نێزامیم زۆر جار خۆتێندۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت شیعری نێزامیم به‌ده‌رس خۆتێندوو و ئی خانام بۆ یه‌که‌م جار دیوه‌ و زۆر شاره‌زای زبانه‌که‌ی نیم. ئه‌ما هێندیک وشه‌ی عه‌ره‌بی خه‌تیبانه‌ و ناشاعیرانه‌م له‌ شیعری خانادا دیون که له‌ شیعری نێزامیدا به‌دی ناگیرین.

من وه‌رگرتنی وشه‌ بۆ ده‌ربڕینی مه‌به‌ست له‌ زمانی ده‌ر و جیرانان ئێستاش به‌شوورده‌یی نازانم، چ ده‌گا به‌سه‌رده‌می خانا. نێزامی بۆ که‌می کۆمه‌گ له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوو؟ به‌لام هێندیک وشه‌ له‌ هه‌موو زماناندا هه‌ن که وشه‌ی شیعری نین، له‌و وشانه‌ ته‌ک و تووک که‌وتووئه‌ نێو شیعری خانا وه‌ک ئه‌م شیعره‌:

چۆن به‌حوکم ذات «لا احصى» صیفات
جه‌ناب ئه‌قده‌س «جاعل الظلمات»

له‌ شیعری خوارتردا وشه‌ی عه‌ره‌بی زۆر به‌کاره‌یناون. به‌لام وشه‌کانی وشه‌ی شیعری و مۆسیقایان تێدايه‌ و شیعره‌کانیان دزیو نه‌کردوو.

سیمای وێنه‌ی شه‌مع ته‌جه‌للای کۆی طور
مده‌ ره‌وشا به‌لوطف خوداوه‌ند جه‌ نور

ئه‌م کێشه‌ی نێزامی بۆ هۆنده‌نه‌وه‌ی شیرین و خوسه‌رو هه‌لی ڕژاردوو که‌مێک له‌ کێشی شیعره‌کانی خانا گرانه‌تره‌. ده‌توانی بلیی ئه‌وه‌ به‌لگه‌ی بێ هێزی نییه‌. خانا به‌ئانقه‌ست کێشی خۆمالي هه‌لژاردوو. ئه‌ما من ئیقناع نابم. چونکه‌ ده‌زانم شیعری خانا ئه‌وه‌نده‌ش خۆمالي نییه‌ و له‌ دیوانی شاعیره‌کانی فارسدا نمونه‌ی هه‌یه‌ و ڕوون نییه‌ کامان له‌وی دی

فێربوین، حافیزی شیرازی ده‌لی:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کێشی شیعری نێزامیش ئه‌وه‌نده‌ بۆ شاعیرانی کورد ئه‌ویش بۆ شاعیرانی گۆزان نامۆ و بێگانه‌ نییه‌. چونکه‌ یه‌که‌م شاعیری ناسراوی کورد که به‌شێوه‌ی گۆزانی شیعری گوتوو «بابه‌تاهیر عوریان» چوارینه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م کێشه‌ داناون. به‌لای منه‌وه‌ خانا له‌ خۆی ڕانه‌دیوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌م کێشه‌ بدا. ئه‌م له‌خۆزانه‌دیتنه‌ له‌باری ڕواله‌ته‌وه‌ که‌مێک له‌ نرخی کاره‌که‌ی که‌م کردۆته‌وه‌. چهند خۆش بوو هه‌ر له‌سه‌ر کێشی نێزامی بایه‌. شتیک که‌ سه‌رنجی منی ڕاکێشا و ڕه‌نگبێ سه‌رنجی هه‌موو شیعرناسیکیش ڕاکێشی، ئه‌مه‌یه‌: که‌ خانا زۆر شاعیرانه‌تر و ئاشقانه‌تر ده‌ستی به‌کتێبه‌که‌ی کردوو و مونا جاته‌که‌ی ته‌رتر و پڕ سۆزتره‌ له‌ ئی نێزامی:

به‌نام ئه‌و که‌س شیرینی ئه‌رمه‌ن
په‌یدا که‌رد (فه‌رها‌د) په‌یشی بێ کوکه‌ن
هه‌ر سووب تا ئیوار نه‌پای بێستوون
ته‌ققه‌ی قوڵنگش یاوا به‌گه‌ردوون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چهند جه‌فا به‌ردش
ئاخر به‌ناکام ئه‌روا سپه‌ردش
تعالی جه‌ صونع په‌روه‌رده‌گاریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرداریش

کاکه‌ گیان!

دیسان سوپاست ده‌که‌م که‌ ئه‌م گه‌نجینه‌ دارماله‌ت بۆ ناردووم و به‌مرواری و گه‌وه‌هه‌رانت خه‌نی کردووم. به‌راستی ڕه‌نجیکێ زۆرت کێشاهه‌ و کاریکێ ته‌واوت له‌سه‌رکردوو. یا من نه‌مدیوه‌ یا تا ئێستا کتیبی هیچ شاعیریکێ کورد ئه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌کراوه‌. پێشه‌کیت بۆ نووسیوه‌. هه‌رچه‌نده‌ به‌پروای من کورته‌ و ده‌کرا پتری له‌سه‌ر بنووسی. ئه‌م جو‌ره‌ پێشه‌کی نووسینه‌ له‌مێژه‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته‌ باو و ڕه‌نگبێ ئه‌وانیش له‌ ئه‌ده‌بیاتی ڕۆژئاوایان وه‌رگرته‌. له‌ هێندیک بۆچوونیشدا ڕه‌نگه‌ زیده‌ڕه‌ویت کردبێ. بۆ نمونه‌ هه‌ر به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعری خانادا هه‌یه‌ مه‌رج نییه‌ بێر بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئه‌و

مۆسیقای زانیوه. چونکه باسی مۆسیقا له شیعری نیزامیشدا ههیه و وێدهچی لهوی وەرگری.

په خه به کی ترم ئه مه یه سه ریاسه کانت هه ره فارسی هیشتوننه وه، دیاره مه به ستت ئه وه بووه ریز بۆ تیکسته که دابینی. به لام ئه وه که سه ی ئه وه سه ریاسانه ی نووسیوه فارسی باش نه زانیوه و هه له یان تیدان. براگیان! خو تۆ فارسی ده زانی تۆ خواکه ی «تولد شدن» ته عبیریکی فارسانه یه ؟

دیاره هه ره دوو نوسخه ی تیکسته که ت له ده ستدا بوون و زۆریش ئه مانه ت ته ره چاو کردووه. ده بوو کاتییک تووشی ناوی شوین و مرۆشان ده بووی چاوکت به خوسره و و شیرینه که ی نیزامیدا گیرایه تا هه له کانی تیکسته کانت راست کردبایه وه. من که تووشی ئه م شیعره ی خواره وه هاتم سه له میمه وه. چونکه پیم سه یر بوو شاعیریکی به رزی خاوه ن ده سه لاتی وه ک خانا له خۆرا و بی ئه وه ی پیتیست بی قافییه ی شایگان له کارینینی و شیعره که ی پین دزیو بکا:

هه ره جه خورره م کو تا سه رای به غدا

نه قش گول که فته ن چون طوره ی طوغرا

چومه سه ره خوسره و و شیرینه که ی نیزامی ته ماشام کرد له ویدا وا هاتوه:

زجرم کوه تا میدان بغرا

کشیده خط گل طغرا به طغرا

گومان له وه دا نییه «خویره م» و «به غدا» هه له ی ئه وه که سه ن که کتیه به که ی نووسیوه ته وه نه ک هه له ی شاعیر. ئه م جار ترسام و تووشی هه ره ناویکی گومان لیکراو بیام سه یریکی فارسییه که م ده کرد. دیاره ئی دیکه شی تیدان وه ک (مهستان) له باتی (کهستان) که ده زانی مانایان ته واو دژی به کتره.

فه ره نه که ی کاریکی باشه و که لیک یارمه تی خوینه ره ده دا وشه فارسییه کانت ناتوانم بلیم زۆر باش به لام باش مانا لیدا وه ته وه. له دوایدا پیروزیایی ئه م کاره گرنگه ت لی ده که م و هیوادارم خزمه تی گوره تر به ئه ده بی نه ته وه که مان بکه ی.

برات: هیمن ۱۹۷۶/۱/۱۲

ئهرکی بهیان له ههلوهرجی ئیستادا

پاش برانه وه ی شه ری به که می جیهانی، پاش له به ره به ک هه له وشانی ده وه تی عوسمانی که مالیسته کانی تورکیا به هه له هه ل و په له په ل تی ده کوشان خه لکی ولاته که یان فییری ریشوینی ئه وروپایی بکه ن. توند به گز ریشوینی کوندا چوون. جلویه رگی نه ته وایه تییان له هه مو گهلانی ئه م ولاته قه ده غه کرد. خه ریک بوون وشه ی بیگانه، به تاییه تی عه ره بی له زمانه که یان وه ده رنپن، خه تیان گۆری.

کاریکاتۆریکی ئه وه سه رده میم دیوه کاریکی هونه رمه ندانه ی زۆر سه یره. کاریکاتۆریست، زه لامیکی تورکی کیشاوه، پسته کانی (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ) ی له تییریکی خستوون، سه ریان له تییره که ده ره یناوه، له وشتریکی ناو، به تیلا له وشتر پاساوه و تیتی راخویره (گیدن عربستانه!)

هونه رمه ند هونه ری نواندووه، هه ستی خو ی ده رپیره، خه لکی وه پیکه نین خستوه. به لام ئایا کاره که وا به هاسانی براوه؟ هه ره که س چ بر ئاگای له نووسینی ئیستای تورکی بی، ناچاره جواب بداته وه «نه خیر».

راسته خه تیان کرده لاتین و ئه م پیتانه شیان ناردوه عه ره بستان. به لام هه رگیز نه یانتوانی ئه وه وشانه ی له م پیتانه دروست ده کرین له زمانی خو یان ده رباوین. پاش ماوه یه ک هه له سوو، داسووری شیتانه و ته پوتۆزی مندالانه هاتنه وه سه ره ره ته که ی جارانیان. ئیستا نووسه رانی تورک به زمانیکی تیکه لاو ده نووسن. بۆ نمونه ئه م چه ند دیپانه م له تازه ترین رۆژنامه کانی تورکی ده ره یناون:

«اجتماعی عدالت تامین یاسایش ساغلام محیط یاراتماق ایچون عموم خلق کتله لری متحد چالیشمار ایدلار.»

(یا)

«سنین عشقی منی مجنون ایتدی. مشرق و مغربی سیراتیدم آخر داسنی سویدم عزیزم». قسه ی خۆمان بی، دار و به رد گوئی که ری. دوور له رووی که مالیسته کانی خویره رست ئه م دیپانه به تورکییکی زۆر په تی نه نووسراو! به لئ شاعیر و نووسه ره کانی تورک به م زمانه تیکه لاوه ده نووسن و ئی واشیان هه یه ناویانگیان به دنیا دا بلاو بۆته وه و نووسینه کانیان به زمانی زیندووی جیهان وه رگێردراون.

پان ئیرانیستی واش له ئیران په یدا بوون که ده یانویست، به فارسی په تی بنووسن.

ئهوانيش پرتيكيان ته پوتوتوكرد، بهم لاو ئهولادا ههلسووران و گيتچهليان نايهوه. بهلام فارس گوتهنى: كسى تره برايشان خرد نكرد. «كەس بە ڕەبەى نەپیتوان»، كەس گوپی نەدانى، كەس لاسای نەكردنەوه. كەم كەس ویرای ئابرووی خۆی بەرئ و ڕیپازی سەعدی و حافیز و نیزامی و مەلەوی بەریدا وەشوتین چەند كەسى شیت و شووری بئ مایه و سەرلێشێواو بكهوى، خۆیان پت پانهگیرا و وەك بلقی سەر ئاو پووجانەوه و ناویان لەنیو ناواندا نەما.

بیستومه ئهفسهريكي سياسي راپورتیكي زۆر گرنگی بهخهياली خۆی بهفارسی (سره) بو دوکتور موسهديق نووسیوه، موسهديق ههرجی خهريك بووه تپی نەگەیشتهوه، له پهراویزی راپورتەكەدا نووسیبویهتی: «خواهشمند کاملاً عربی بنویسید».

ئێستا شاعیر و نووسهري فارسی وا هەن بهم زمانه تیکهلاوه شاكاره ئهدهبییهکانی بیتگانه دهكهنه فارسی و بوخوشیان شاکاری تازه و نوئ و پر نرخ و جوانی دهخولقیئن و نووسهري وهك: هیدایت، عهلهوی چوبک، ئهفغانی، ساعیدی و سەمه‌دیانی لئ پەیدا ده‌بئ و شاعیری وهك، به‌هار، شه‌ه‌ریار، نیما، په‌روین، سیمین و فروغ و شاملوو و نادر پوور و سوپهری كه‌لیتی شاعیره گه‌وره‌کانی پیتشوویان پر ده‌كهنه‌وه. بوئه‌وه‌ی بزائن فارسی ئه‌م‌رۆ چۆن ده‌نووسرئ چاوێك به‌م چەند دێرانه‌ی خواره‌وه‌دا بخشیتن كه‌ له تازه‌ترین رۆژنامه‌كان ده‌هاتوون: «تفكیک و تقسیم اراضی كشاورزی ممنوع اعلام شد».

«مالیات خرید و فروش در اراضی بایر خارج از محدوده شهری بطور تصاعدی دریافت میشود. معاملات شرطی و رهنی زمین برای اخذ وام ساختمان یا فعالیت صنعتی از مؤسسات دولتی مجاز بلا مانع اعلام شد».

ئو كه‌سانه‌ی عه‌ره‌بی ده‌زانن به‌هاسانی ده‌توانن وشه عه‌ره‌بییه‌كان له‌نیو ئه‌م دێرانه‌دا بدۆزنه‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر فارسی نه‌زانن له‌ مانای رسته‌كان ناگهن. چونكه‌ له‌سه‌ر رێزمانی فارسی دارپتزاراوان و وشه عه‌ره‌بییه‌کانیان له‌نیو خۆدا جۆش داوه.

تازه‌ریابجانی، ئه‌فغانی، پاکستانی، تاجیک، ئۆزه‌کستانی و بلوچیش هه‌ر وا تیکه‌لاو ده‌نووسن. عه‌ره‌بیش کورد گوته‌نی «بازه ده‌شگری و به‌ریش ده‌دا ئه‌گه‌ر ده‌به‌خشئ و هه‌ریش ده‌گرئ». زۆر ته‌بیعییه‌ هه‌موو گه‌لی دنیا ده‌بئ ببه‌خشئ و وه‌رگرئ و تا بژی و نه‌مرئ.

له‌م نێوه‌دا ته‌نیا ئیمه‌ین وه‌ك كه‌لی كۆتانی له‌ مه‌یدان چه‌قیوین، چاومان له‌ هه‌وا برپوه، فیزمان ناھیتی له‌ كه‌س وه‌رگیرین و ئاگاشمان لئ نییه‌ چۆنمان لئ وه‌رده‌گرن. نازانم ئه‌م فیز و هه‌وايه، ئه‌م به‌رزه ده‌ماخییه‌ و ئه‌م له‌خۆبایی بوونه، له‌ کام پله‌مان هه‌لده‌دیرئ،

نازانم كه‌ی سه‌ره‌نگرئ ده‌بین؟ نازانم چمان به‌سه‌ردئ نازانم به‌م حاله‌ ده‌گه‌ینه‌ کوئ؟ هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانم زیانمان زۆر لئ ده‌كه‌وئ و زۆر شتی جوانان له‌ کیس ده‌چئ.

میتووی رۆژنامه‌نووسی ئیمه‌ زۆر له‌ گه‌لانی ده‌وره‌به‌رمان به‌جئ نه‌ماوه، «کوردستان» یه‌كه‌م رۆژنامه‌ی کوردی كه‌ له‌ سالی ۱۸۹۸ - ۱۹۰۲ دا بلاو بوته‌وه‌ فه‌رقیکی ئه‌وتوی ده‌گه‌ل رۆژنامه‌کانی گه‌لانی هاوسی و ده‌وره‌به‌رماندا نییه‌. له‌ سه‌ره‌تای رۆژنامه‌نووسییه‌وه‌ رۆژنامه‌نووسه‌کانی ئیمه‌ش وه‌ك رۆژنامه‌کانی تورک و فارسیان نووسیوه‌ و پیتیان شوورەبی نه‌بووه‌ وشه‌ی بیتگانه‌ له‌کاریتن.

رۆژنامه‌کانی سه‌رده‌می شیخ مه‌حمودی نه‌مرکه‌ له‌ سایه‌ی په‌نج و تیکۆشانی لاوی رۆژنامه‌نووسی زرینگ و پیتوئی کورد کاک جه‌مال خه‌زنه‌داره‌وه‌ سه‌ره‌له‌نوئ ژیاونه‌وه‌ و ئیستا له‌به‌ر ده‌ستماندان، ئه‌و راستییه‌ به‌ته‌واوی روون ده‌كهنه‌وه‌.

پیره‌میتدی نه‌مر رۆژنامه‌نووسی هه‌ره‌ گه‌وره‌ و شاعیری به‌ناویانگی کورد له‌ «ژین و ژیان» دا ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ گۆرانیکی باشی به‌سه‌ر نووسینی کوردی داھینا. ئاگایانه‌ و وشیارانه‌ خه‌ریکی بژارکردن و خاوتنکردنه‌وه‌ی زمانه‌كه‌مان بوو و وه‌ستایانه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی لئ هه‌لاوارد و وشه‌ی ساکار و په‌سه‌نی کوری له‌باتی ئه‌وان به‌کاره‌ینا.

گه‌لاوێژ، گه‌لاوێژی گه‌ش و به‌رز، به‌پرشنگی روون و جوانی ئاسمانی ئه‌ده‌ب و رۆژنامه‌نووسی کوردی رۆشن کرده‌وه‌، خه‌والووی راپه‌راندن و شو‌رشیتیکی پیرۆزی ئه‌ده‌بی هه‌لگیرساند. رێبازیکی راست و په‌وانی گرته‌پیتش، نووسه‌ر و شاعیری پتگه‌یانندن و به‌خه‌لکی ناساندن و وه‌ك دره‌ختیکی به‌به‌ر و سی‌به‌ر په‌گاژوی کرد و وه‌چه‌ی وه‌ك «نیشتمان» و «کوردستان» و «هه‌لاله‌» و رۆژنامه‌کانی دیکه‌ی سه‌رده‌می کۆماری کوردستان له‌ مه‌هابادی ده‌رکردن.

نالیتم ئه‌ویش زۆر ته‌واو بوو، نالیتم كه‌موکۆری نه‌بوو، نالیتم كه‌ ئه‌ویش شتی بئ تامی تیدا چاپ نه‌ده‌کرا. به‌لام ده‌توانم بلایم ئه‌گه‌ر ئه‌و ئه‌ستیره‌ گه‌شه‌ وا زوو ئاوا نه‌ده‌بوو تووشی ئه‌و شه‌وه‌زهنگه‌ نه‌ده‌بووین كه‌ سه‌رده‌ری تیدا ناكرئ.

به‌داخه‌وه‌ ئه‌و ته‌پ و تۆزه‌ی كه‌ پاش شه‌ری یه‌كه‌م له‌ تورکیا و ئێران هه‌ستا و له‌و ولا‌تانه‌ خۆی نه‌گرت. پاش شه‌ری دووهم رووی له‌ کوردستانی عێراق کرد، رووی له‌و پارچه‌ی نیشتمان‌كه‌مان کرد كه‌ تاراده‌یه‌ك ده‌ره‌تانی کوردی نووسینی لئ هه‌بوو. له‌ویدا وه‌ستا، نه‌ره‌وی، نه‌ره‌وی و مه‌یی تا رۆژی رووناکی لئ کردینه‌ شه‌وه‌زهنگ. شه‌وه‌ زه‌نگیکی تاریک و تنووک و ئه‌نگوست له‌چاو.

پیاوی بئ مايه و له خوځايي دهره تيان هينا و قهله ميان فری دا و رږوونه (بنووس) و (پیتووس) و (کتیب)یان دراند و (پهرتووک)یان بۆ له بن ههنگل ناین. کاغه زیان به دهم بادا دا و (تیا نووس)یان خسته به رد هس. شیعریان به درؤ و ههله به ست زانی و ههزار ناوی سهیر و سه مه ریه یان له شاعیری کلتۆ و چاره رەش نا، تا تاخره که ی به ههستیاری برای بیستیاری ئاموزای ههقی که متیار دهرچوو. قافیه یان به تهنگی زانی و (سه روا)یان پئ به راوه لاتر بوو. له قانون دهرچوون و یاسای چهنگیزخانی مه غوولیان بۆ خوځیان به راست زانی. چونکه پولیس خزمه تی خه لکی نه ده کرد (حه یته...)یان بۆ راڅی گهل هه لئزارد. ئیمزایان نه خوځیندراوه و (واژوو)ی پیروزیان لئ دا.

هه رکه س له بهر خوځیه وه دهستی کرد به وشه داتاشین و هه رچی به قهله می چه پره کی داهات نووسی. بئ ئه وهی هه ست به به رپرسی میژوویی بکا. به تابه تی پاش ئه وهی رادیوی کوردی له ئیران و عیراق دامه زران، سه رلیشیواوی پتری په ره گرت، نووسه ری به رنامه ی کوردی ناچاره ته رجه مه ی ده قاده ق بکا. ناچاره ئه وهی بۆی دهنووسن موو به موو بیکا به کوردی. بۆیه شتیکی لئ دهرده چی که که س نازانی چیه ؟ من به ش به حالی خۆم وه بیرم نایه جاریکیش گویم دابینه دهنگواسی ئه م رادیویانه چونکه هه ر چۆنیک بئ له فارسی و عه ره بی و ته نانه ت تورکی باشتتر تئ ده گه م تا ئه م زمانه ی ئه وان پئی ده لئین: کوردی!!!

هه رچه ند له م سالانه ی دوایی خه لک وشیار بۆته وه و ته نووری نه زانانی له خوځایی دامرکاوه و بازاری بئ چاوو روویی ئه وان له به ره که وتوووه و ئیتر نووسه ره لاوه خاوه ن به هره کان به شوو ره بی ده زانن ره وتی مامۆستایانی نه زان هه لگرن و ئه م وشه نا ره سه نه دزیوانه له کاربیتن. به لām داخی گرانم هیشتا به ته واوی فری نه دراو و جاروبار له لایه ک سه ر هه لده نه وه. راستیان گووتوووه، به ردیک شیتیک له چالاوی باوی به سه د ئاقل نایه ته ده ر.

له میژبوو به ئاواته وه بووم شیعریکی نوئی خوش بخوځینه وه، ده زانن ماوه یه که شیعری شاعیره لاوه کاغان ئه وه نده ویک ده چن که پیاو ته نیا به ئیمزای شاعیر لیکیان ده کاته وه. زۆریه یان به (نازیه که م) (دلداره که م!) (خۆشه ویسته که م!) ده س پیده که ن و ئه م وشه ناسک و جوانانه ئه وه نده دووپاته کراونه وه، پیاو چ چیتۆ خوځشیان لئ ناکا. تا ماوه یه ک له مه وپیش وا بزنام له (هاوکاری)دا بوو شیعریکم خوځنده وه هه رچه ند هه ر له سه ر ئه م تاقه کیشه بوو که ئیستا باوه و بۆته (بهیتی بله و نابیته وه) و ئه گه رچی دیار بوو، شاعیر لاوه، به په له یه، که م ئه زموونه، به لām شیعریکی جوان و ساکار و پر له سۆز و هه ست بوو. هه ر دیریکم ده خوځینه وه هه زار ئافه رینم بۆ شاعیر ده نارد، رۆله م! چاو م! که سی مامی! و

شتی وام له زاری دهرده په رین.

ده مگوت: ئۆخه ی ئه گه ر شاعیری وامان هه ن که رسته ی «پیمان خاوس بئ» ده که نه قافیه، ئی واشمان هه ن که مايه ی هیوا ی دوا رۆژن. له پر وه ک گۆزیک ناوی ساردم پئ دابکن راجه نیم، تیکرا بووم، نه شه که م شکا. خاوبوومه وه. نازانم ئه م شاعیره خۆشه ویسته چۆنی بیژ هاتبوو وشه ی داتاشراوی ناشیرینی ئیسکگرانی وه ک «په رتووک» بخاته نیتو شیعره که به وه؟

نازانم بۆ بیر ناکه ی نه وه، ئیمه مانان که خۆمان ده کوژین زامی ره ش ده که یین، ناوی چاو مان رۆ دهرژئ تا شیعریکی به کوردی ده لئین. بۆچی ناوبانگمان له چوارچیه ی شاره که مان دهرناچی. به لām ئه حمه دی خانی، که پتیوستان به قاموسی عه ره بی و کوردی و فارسی هه یه تا بتوانین شیعره گران و قوول و جوانه کانی ساغ بکه ینه وه تا ئیستا مه م و زینه که ی به چهند زمانی زیندووی جیهان ته رجه مه کراوه؟

ئه گه ر هیندیک که سی نه خوځینه واری ساویلکه، به لām پاک و بئ فیل، هه ستی توندی نه ته وایه تی و بیرو پای چه وت و نه زانانه ی سیاسی، تووشی هه له ی کردن و ئه م ته پوتۆزه یان به رپاکرد. پیاوی فیلاوی و خوځه رست و ته نانه ت ناپاکی وا هه بوون که زانیمان فارسی زانی باش له کوردستانی عیراق که م بوون. له فه ره نه گه کۆنه کانی فارسی گه ران و وشه ی ساوا و له کارکه وته و فه رامۆشکراوی فارسییان له نیتو قاموسه کۆنه کاندای دۆزییه وه و نابه جئ له کاریان هینان.

دیاره من پیم وای نییه ئه گه ر نووسه ریکی ئیمه له کاتی پتیوستاندا بۆ دهرپرینی مه به ست وشه ی بیگانه له کاربیتن قیامه ت راده بئ، دنیا به قور ده گیرئ، پردی سیرات ده پسئ و رووگه و ده ده گه ری. به لām خو فریودان و خه لک فریودان به گونا هیکی گه وه و تاوانیکی خراپ ده زانم.

ئیمه نابئ گوئ بده یه شۆینسته کانی فارسی که ده لئین کوردی شتیه یه کی فارسییه، بۆ خۆمان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خوځیه و ناترسین و نابشارینه وه که خزمایه تی ده ته ک فارسیشدا هیه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه رگیرین وه ک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیچ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لām هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وه ر، زه لام، زل، وشه ی «بزرگ»ی فارسی بنووسین. یا له جیاتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شه نگی خۆمان. وشه ی (قه شه نگ) له کاربیتن که تورک و فارس کیشه یان له سه ر هه یه.

جگه له وه ئه گه ر پتیوستان بئ وشه وه رگیرین، بۆچی واز له و وشانه بینین ک له میژره

تیکه‌لی کوردی بوون و له کورده‌واریدا بوونه باو و وشه‌ی نامۆ بکه‌ینه باو. لیستان ده‌پرسم. دنیا، قه‌لهم و غه‌زله‌ی عه‌ره‌بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه‌ی فارسی، سه‌یر ئه‌وه‌یه فارسه‌کان بۆ خۆیان پتر، وشه عه‌ره‌بییه‌کان ده‌کار دیتن به‌پروای من فریدانی ئه‌و وشانه‌ی له‌ کۆنه‌وه تیکه‌لی کوردی بوون و نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی کارێکی خۆراییه‌ی. ره‌نگه به‌کوردیکی نه‌خوینده‌وار بلیتی سه‌ماوه‌ر پرووسیه‌ی و ته‌ماته ئینگلیزییه تیر و پر پیبکه‌نی. کام کوردی نه‌خوینده‌وار ده‌زانی پیئووس و بنووس و خامه به‌قه‌لهم ده‌گوتری و په‌رتووک کتیبی مه‌لایه؟ خو باسی ته‌رخان و قاچاغ و ئاغا و خان و خانم و بیگ و بیگمی مه‌غولی هه‌ر نه‌که‌ین باشته.

وشه‌ی وا هه‌ن راسته زۆر به‌ره‌سه‌ن کوردی نین. به‌لام مالی کوردن چونکه نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی و لییان حالی ده‌بی و بشمانه‌وی له‌بیریان ناچیته‌وه.

به‌لای له وشه داتاشینی نه‌زانانه کوشنده‌تر، رسته دارشتنی هه‌له‌یه، ئه‌وه‌یان پتر جیگای مه‌ترسییه. چونکه رێزمانه‌که‌مان ده‌شیوتی. بژارکردنی وشه‌ی نار‌ه‌سه‌ن گران نییه به‌لام هیتانه‌وه سه‌ره‌خۆی رێزمانی شیواو، ئه‌سته‌مه، دژواره به‌لکو ترسناکه.

دیاره ئه‌ده‌بی خۆمان ئه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت نه‌کراوه و په‌ره‌ی نه‌گرتوه که هه‌ستی فیربوونی پرووناکییر و خوینده‌وارانی کوردی عیراق رازی بکا. ناچارن له پێگای زمانی عه‌ره‌بییه‌وه فیرن و زانستیان به‌ره‌و ژووهر بیه‌نه‌وی یا نه‌یانه‌وی ده‌که‌ونه ژێر ته‌ئسیری زمانی عه‌ره‌بییه‌وه. بۆیه کاتیک ده‌نووسن رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بی داده‌رێژن. یا باشتهر بلیتم به‌عه‌ره‌بی بیرده‌که‌نه‌وه و به‌کوردی ده‌نووسن. رسته‌ی وا ده‌بینم هه‌موو وشه‌کانی کوردی ره‌سه‌نن که‌چی تیبی ناگه‌م. چونکه له‌سه‌ر رێزمانی زمانی عه‌ره‌بی داڕژاوه. ئه‌ویش زۆر له رێزمانی کوردی دووره. له‌م رسته‌یه‌ی خواره‌وه وردنه‌وه که هه‌موویانم له وتاره په‌سندکراوه‌کانی ئه‌م گۆواره ده‌ره‌یتان، کارتانه‌وه نه‌بی کێ نووسیونی بزانه‌ی راست نووسراو یا ناراست:

«وه کاتیک مروت جیگایه‌ک بۆ خۆی ده‌گرێ له‌ناو ئه‌و جیهانه زه‌مانیه‌وه».

«له‌به‌ر ئه‌وه سه‌ره‌که‌وتوون له هه‌یج شتی‌کا له‌م باره‌یه‌وه».

«له‌و کاته‌وه مروت توانی له دووره‌وه به‌کاروباری خۆی هه‌ل‌سی».

«به‌خیرایی بوونی مروت ده‌رچو له‌ دور و پستی ئازله‌ی».

«که‌لکی چیه‌ی ئه‌و هه‌موو باسکردنه له‌سه‌ر زمانه».

زۆر رسته‌ی له‌وانه‌ش شیواوترم دیون که ئه‌گه‌ر ریزم کردبان جیگایان زۆر ده‌گرت.

ته‌نانه‌ت و تارێکم هه‌ر له‌م گۆواره خۆشه‌ویسته‌دا خوینده‌وه که به‌شی هه‌ره زۆری پاراگرافه‌کانی به‌ (وه) ده‌س پێ ده‌که‌ن که به‌هه‌یج جۆریک ده‌گه‌ل رێزمانی کوردی ناگوفجی. تا ئیستا هه‌ر زامه ده‌سنیشان کردوون و ده‌رمانم بۆ نه‌دۆزینه‌وه. به‌راستی ئه‌گه‌ر ده‌رمانێک بۆ ئه‌م ده‌ردانه نه‌دۆزینه‌وه. هه‌ر وا دین وه‌بن ده‌ده‌ن و ته‌شه‌نه‌ی ده‌که‌ن و ده‌بنه تیراوی و به‌هه‌زار شه‌خس و شیخ و پیر چاره ناکرتن.

به‌پروای من نووسه‌ری ئه‌م‌رۆی کورد دوو ئه‌رکی له‌سه‌ر شانه و ده‌بی هه‌ر دووکی له پێش چاو بی. یه‌ک نووسینی شتی چاک و پاک و جوان و به‌که‌لک. دوو پاراستنی رێزمان و بووژاندنه‌وی و بژارکردن و په‌ره‌پێدانی زمانی کوردی. دیاره که‌سانێکی به‌زمانه زیندوو و خزمه‌ت پێکراوه‌کان، که قامووسی گه‌وره‌یان هه‌یه ده‌نووسن ئه‌رکی دووهمیان له‌سه‌ر شان نییه. بۆ به‌جیگه‌یاندنی ئه‌رکی یه‌که‌م من وه‌رگیرانم پێ باشته. به‌ته‌رجمه‌ هه‌م شاکاره ئه‌ده‌بییه‌کانی جیهان ده‌که‌ینه کوردی و هه‌م مه‌یدانی به‌رفراوانترمان له‌به‌ر ده‌س دایه و ده‌رفه‌مان هه‌یه خزمه‌تی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و بیری خه‌لک رووناک بکه‌ینه‌وه. بۆ به‌جیگه‌یاندنی ئه‌رکی دووهم ده‌بی به‌هه‌موو هه‌یزمانه‌وه تی بکوشین رێزمانه‌که‌مان بپارێژین، وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کاربه‌نین، وشه‌ی داتاشراو فیر بدین. له‌به‌ر خۆمانه‌وه وشه دانه‌تاشین. له شتیه‌ی شار و نیشتمانی خۆماندا گیر نه‌خوین، له‌هه‌ر شتیه‌یه‌کی کوردیدا وشه‌ی جوانتر و سووکتیمان وه‌پێش چاو هات هه‌ل‌ی بژیرین. له‌بیرمان بی وشه‌ی کوردی هه‌تا کورتتر بی خۆمالێتیه. بۆ ئه‌وه‌ی رسته‌کا‌مان کورت بن هه‌تا ده‌توانین (اوای عطف) که‌متر به‌دوای یه‌کدا ریز بکه‌ین. له‌کاتی پێویستدا له به‌کاره‌یتانی وشه‌ی بێگانه نه‌ترسین. له نووسیندا به‌په‌له نه‌بین که‌م بنووسین و باش بنووسین. هه‌رچی نووسیمان به‌جاریک و دووجار له‌ کۆلی نه‌بینه‌وه. چه‌ند جاری ده‌س تی وه‌رده‌ین له‌پێش ئه‌وه‌ی نووسین بۆ چاپ بنێرین، پێمان شووریه‌ی نه‌بی به‌چه‌ند که‌سی لێزان و پسپۆری نیشان بدین. ره‌خنه و تیبینی دۆستانه‌ی ئه‌وان قبوڵ بکه‌ین. خۆپه‌رست و به‌فیز و به‌رجاوته‌نگ نه‌بین، له خه‌لک فیر بین و بۆ خه‌لک بنووسین. ئه‌وه‌ی بۆ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکاری باش کرا ناگر نه‌گرین. ئه‌گه‌ر جاریک بلاو نه‌کراوه‌وه ناھومید نه‌بین، چاومان نه‌چیته‌ پشت سه‌رمان، به‌رقدا نه‌چین و ده‌س له تیکۆشان و نووسین هه‌ل‌نه‌گرین. ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه بۆ بووژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و خزمه‌تی زمانی کوردی تی بکوشین.

به‌لام ئه‌رکی به‌یان له هه‌لومه‌رجی ئیستادا چیه‌ی؟

۱- تی بکۆشی پاک و خاوین و بی غه‌له‌ت چاپ بکری.

۲- کورته چیرۆکی باش و وتاری به‌که‌لک و چاکی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و

میژوویی و ڕه‌خنه‌ی بێ غه‌ره‌ز و دۆستانه‌ی بلاوکاته‌وه.

۳- زانایان هان بدا شتی باش له زمانه‌کانی بیگانه‌وه وهرگیرنه‌ سه‌ر کوردی.

۴- وتاری هیچ نووسه‌رتیک بۆ خاتری جێ و پایه و ناوبانگ و دۆستایه‌تی بلاو نه‌کاته‌وه. خوێنه‌ر رازیکردن باشتره‌ له‌ تۆزاندن و دل‌یه‌شاندنی گه‌وره‌ پیاویکی شتی باش یا کوردی ڕه‌وان نانووسی، خزمه‌تی گه‌ل له‌ خزمه‌تی تاقه‌ که‌سیک چاکتره‌.

۵- پاراستنی زمانی کوردی له‌ هه‌موو حاله‌یکدا له‌به‌رچاوبی و به‌گرنگی بزانی.

۶- هه‌موو وتاره‌کانی سه‌رله‌نوێ به‌ئیملایه‌کی یه‌کده‌ست بنووسته‌وه‌ جا بیانییتره‌ ژێر چاپ و خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانیی ڕینوووسی کوردی ڕزگار بکا.

۷- له‌ لاپه‌ره‌ی دوایی هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شت هه‌ل‌بژێری و داوا له‌ زانایان بکا ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن و باشترینیان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هه‌ندیک مه‌وزوعی خۆمانه‌ به‌گرتو دابنی تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌ری بنووسن و جوانترین هه‌ل‌بژێری.

له‌ هه‌مووان گرینگتر ئه‌وه‌یه‌ ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمانزانه‌کان پێک به‌ینی، ئه‌گه‌ر بکری خه‌لکی ناوچه‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌کانی کوردستان بن، تا ئه‌م نووسراوانه‌ی ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌باری نیه‌وه‌پۆکه‌وه‌ په‌سندیان کردوون له‌باری زمانه‌وه‌ ته‌ماشای بکه‌ن و ئه‌گه‌ر پێویست بوو ده‌سکاری بکه‌ن. پێم وایه‌ ئه‌م کارانه‌ زۆر گران نه‌بن. به‌لام زۆر به‌سوود ده‌بن. بێگومان ئه‌گه‌ر نووسه‌ره‌کامان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له‌ بێژینگ ده‌درێن و ته‌ه‌له‌ ده‌کری، به‌سه‌رنجه‌وه‌ ده‌نووسن.

مامۆستای شاعیرانی موکریان

وه‌ک ناگام لێ بێ به‌سه‌ره‌اتی ئه‌م شاعیره‌ مه‌زنه‌ له‌لایه‌ن لایه‌کی زانا و ئه‌ده‌بدۆست و لیژانه‌وه‌ به‌دوور و درێژی نووسراوه‌ و شیعیره‌کانی به‌وردی شی کرانه‌ته‌وه‌ و نه‌خشی به‌رچاوی ئه‌م گه‌وره‌ پیاوه‌ له‌ ئه‌ده‌ب و سیاسه‌تی نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخه‌ی بیسته‌مه‌دا، به‌ته‌واوی ڕوون کراوه‌ته‌وه‌. با ئه‌م نووسراوه‌ش جاری چاپ نه‌کرای و بلاو نه‌بوویه‌ته‌وه‌. من له‌خۆم ڕانه‌دی له‌م باره‌دا بۆ خاتری دوو شت چ بنووسم. یه‌ک نه‌مویست ڕه‌نجی ئه‌و به‌فیرۆ بده‌م، دوو، من له‌و باب‌ه‌ته‌ نووسینه‌دا شاره‌زانیم. له‌م پڕۆیاده‌م هه‌ر کارێک ده‌بی پسپۆڕی خۆی بیکا.

هه‌تاوه‌روا له‌بن هه‌وردا نابێ، کورد هه‌ر وا به‌بی به‌شی و چاره‌ڕه‌شی و لیقه‌ومه‌واوی ناژی. ئه‌ویش هه‌ر وا به‌نه‌ناسیاوی نامینیته‌وه‌ ڕۆژێک هه‌ر دی دیوان و به‌سه‌ره‌اتی چاپ بکری و له‌نیو نه‌ته‌وه‌که‌یدا باشتر بناسری و ته‌نانه‌ت په‌یکه‌ریشی بۆ دروست بکری. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م ویست چه‌ند نمونه‌ له‌ شیعیره‌کانی به‌خمه‌ پێش چاوی خوێنه‌ران.

به‌شانازییه‌وه‌ ده‌لیم من به‌میرمنداڵی و لاوه‌تی زۆر جار ئه‌م شاعیره‌ مه‌زنه‌م له‌ نیه‌یکه‌وه‌ دیوه‌. له‌ قسه‌ خۆش و جوان و به‌تامه‌کانی، له‌ شیعیره‌ به‌رزه‌کانی له‌ په‌ند و ئامۆژگارییه‌ به‌نرخ و به‌سوود و دل‌سۆزییه‌کانی گه‌لیکم که‌لک وهرگرتوه‌.

به‌ش به‌حالی خۆم و پێم واشه‌ به‌هه‌له‌ نه‌چووم. ئه‌م شاعیره‌ به‌مامۆستای شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئه‌م چه‌رخه‌ی کوردستانی ئێران و، به‌تایبه‌تی مه‌له‌بندی موکریان ده‌زانم.

شاعیره‌کانی پێش ئیمه‌ی موکریان وه‌ک شیخ ئه‌حمه‌دی سریلاوا و دوکتۆر شه‌وقی و خاله‌مین و سه‌ید کامیل، ئه‌گه‌ر نه‌شلین بیری نه‌ته‌وایه‌تی له‌وی فیر بوون دیاره‌ ئوسلوویی له‌کاره‌یتانی وشه‌ی ڕه‌سه‌نی کوردی و زمانی شوان و سه‌پان و جووتیاریان له‌وی وهرگرتوه‌. ئیمه‌ش شاعیره‌کانی پاش ئه‌وان وه‌ک هه‌ژار و عه‌تری گه‌لوانی و هیمن په‌یره‌وی ئه‌وانمان کردووه‌ و دیاره‌ شاعیره‌کانی لاویش وه‌ک سواره‌ و هاوار و مه‌حمودی و مه‌لا غه‌فوور، ئه‌م ڕێه‌وه‌یان به‌رنه‌داوه‌.

ئه‌ه‌وه‌له‌سه‌نی سه‌یفی قازی کوپی میرزا قاسمی قازی براچوکه‌ی میرزا فه‌تتاح و قازی عه‌لی و مامی پێشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌مر و سه‌دری قازی شه‌هید و باوکی حه‌مه‌ حوسین خانی نه‌به‌ز و تیکۆشه‌ر بوو. گه‌وره‌ پیاویکی زانا و ڕووناکبیر و خوێنده‌وار و کارامه‌ و به‌ئه‌زموونی موکریان بووه‌. زیاتر خه‌ریکی کاری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و

کشتوکال و ملکداری بوو. سووفی و دلتهر بوو، شاعیری پیشه‌ی هه‌میشه‌یی نه‌بوو. که‌چی له‌ پتری شاعیره هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد ده‌ژمێردرئ، جگه له‌ زه‌وقی شاعیری کۆمه‌لناس و میژووژان بوو.

له‌ شیعرى دلداریدا که‌ که‌مى به‌ده‌سته‌وه هه‌ن، شاگردى قوتابخانه‌ی شاعیری بێ وینه‌ی، پایه به‌رزى، هه‌لکه‌وته‌ی کورد (نالی) بووه. ئەگه‌رچی غه‌زله ته‌ر و پاراوه‌کانی ناگه‌نه غه‌زله‌ی نالی به‌لام به‌راشکاوی ده‌توانم ب‌لێم شاگردی‌کی باشی ئەم قوتابخانه‌یه و، زۆر که‌متر له‌ شاعیره‌کانی دیکه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی له‌ شیعردا هه‌یه، پ‌شینیان گوتوو‌یانه: «له‌ شپ‌ر ترسان عه‌یب نییه» شاگردی باشی نالی بوونیش پایه‌کی که‌م نییه. نالی له‌و ئەستیره پ‌شنگدارانه‌یه که‌ هه‌ر به‌چه‌ند چه‌رخ جارێک ئاسمانی ئەده‌بی گه‌لیک رووناک ده‌که‌نه‌وه و نموونه‌یان له‌نیو هه‌موو گه‌لیکدا هه‌یه. مه‌رج نییه هه‌موو که‌س وه‌ک من بیر بکاته‌وه. ئەمما هه‌میش بۆم هه‌یه ب‌لێم هه‌رچه‌ند پاش نالی گه‌لی ئیمه شاعیری زۆر به‌رزى هه‌بوون. به‌لام هه‌شتا له‌نیو کوردا شاعیری‌ک هه‌لنه‌که‌وته‌وه جی‌ی نالی پ‌ر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر دایکی نه‌شتمان له‌دوا‌رژدا رۆله‌یه‌کی وا شیرین و نازدار و ب‌لیمه‌تیکی وا گه‌وره و ب‌ی وینه له‌ ئامب‌زی خۆیدا په‌روه‌ده بکا. به‌لام شاگردی باشی نالی بوون هونه‌ره. سه‌یفیش به‌شاگردی‌کی گه‌وره‌ی نالی ده‌ناسم که‌ قوتابخانه‌کی به‌هۆی حه‌ریق له‌ موکریاندا بۆته باو. سه‌یف هاو‌ده‌م و دۆست و شاگردی حه‌ریق بووه.

سه‌یفی قازی له‌ شیعرى نه‌شتمانی و شو‌ر‌شگ‌پ‌رانه‌شدا یه‌که‌م شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری نه‌مه‌ر فه‌یله‌سووفی زانا و پرووناکی‌ری کورد حاجی قادری کۆبی بووه. له‌ مه‌ل‌به‌ندی موکریان شاعیری‌ک نانا‌سین پ‌یش ئەو شیعرى نه‌شتمانی، ئەویش ئەوه‌نده حه‌ماسی دانا‌ب‌ئ.

سه‌یفی قازی خۆی قوتابخانه‌یه‌کی نو‌ی له‌ ئەده‌بی کوردیدا کردۆته‌وه. به‌یه‌که‌م شاعیری کوردستانی ده‌ناسین که‌ بای داوه‌ته‌وه سه‌ر ئەده‌بی فۆلکلۆری کوردی و به‌زمانی زه‌حمه‌ت‌ک‌یشان و ره‌نج‌به‌رانی لاد‌ی شیعرى گوتوه‌ه. تێک‌شاهه ته‌عبیری ناسک و ره‌سه‌نی کوردانه له‌ شیعرى ساکار و په‌وان و جوانی خۆیدا ب‌گ‌ونج‌پ‌ین‌ئ. وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌نی کوردی له‌ کار‌بین‌ئ و زمانه‌که‌مان به‌چه‌شن‌یکى وه‌ستایانه و شاره‌زایانه ب‌ژار بکا و، وشه‌ی ب‌یگانه و نامۆ‌ی ل‌ئ ده‌رباو‌پ‌یژ‌ئ و، به‌شایه‌دی هه‌موو زمان‌ناس‌یک له‌م کاره به‌نرخ و به‌که‌لکه‌دا زۆر سه‌رکه‌وتوه‌ه.

ئهم شاعیره به‌رزه‌ پروای وا بوو و، پروایه‌کی راست‌پ‌یش بوو، که‌ ده‌بی وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌ن له‌ د‌ئ و له‌ نه‌خو‌پ‌نده‌وار ف‌ی‌ر‌بین و ک‌یش‌ی شی‌عه له‌ فۆلکلۆری کۆن وه‌رگ‌رین و ته‌عب‌یر

و ئەزمونی کوردانه به‌کار‌بین‌ئ. به‌لام ده‌یگوت ئەم وشه‌ ب‌یگانانه‌ی له‌ کۆنه‌وه له‌ کوردیدا ج‌یگای خۆیان گرتوه‌ه و نه‌خو‌پ‌نده‌وار ت‌ییان ده‌گا تازه‌ بوونه کوردی و هه‌ق نییه ب‌یانگ‌و‌ر‌پ‌ن یا وه‌د‌ه‌ریان ن‌یین. ئەو د‌وژمن‌ی ب‌ئ ئامانی وشه‌ داتاش‌ینی ناشیانه‌ بوو و ئەو ناشیانه‌ی له‌ خۆه نه‌زانانه، وشه‌ داده‌تاشن به‌د‌وژمن‌ی زمانی کوردی ده‌ناس‌ئ. له‌م ئاخرانه‌دا که‌ هه‌شتا مابوو و وشه‌ داتاش‌ین ب‌سووه باو. ب‌ئ ئەوه‌ی تووره‌ی بکه‌ی به‌س بوو که‌ وشه‌یه‌کی داتاش‌راوی نا‌ره‌سه‌نی نه‌یشان بده‌ی و ب‌ئ ئەوه‌ی خه‌نی بکه‌ی دیسان به‌س بوو وشه‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردی ب‌ئ بد‌وژنه‌وه. ته‌نیا ره‌خنه‌یه‌کی له‌باری زمانه‌وه ل‌ئ ده‌گیر‌ئ ئەوه‌یه که‌ هه‌ر له‌ له‌جه‌ی موکریاندا زۆر شاره‌زا بوو و له‌به‌ر نه‌بوونی قامووس‌یکى کوردی که‌متر ئاگای له‌ وشه‌ جوان و ره‌سه‌نه‌کانی شپ‌وه‌کانی دیکه‌ی کوردی بوو.

قوتابخانه‌ی سه‌یفی قازی له‌ کوردستانی ئ‌یران به‌تایبه‌تی له‌ موکریاندا شاعیری ئەوتۆی پ‌یگه‌یان‌دن که‌ زۆریان به‌مام‌و‌ست‌ای گه‌وره ناسراون و له‌ مام‌و‌ست‌اکه‌یان ت‌ئ په‌راند‌ووه. به‌لام هه‌قی مام‌و‌ست‌ایی به‌سه‌ریان‌ه‌وه هه‌یه، چونکه ئەگه‌ر ئەو ئەم ر‌پ‌ت‌چه‌کی نه‌شکان‌د‌بان دیاره هه‌ر له‌سه‌ر ر‌پ‌ت‌بازی وه‌فایی و ئەده‌ب و حه‌یده‌ری و ئەو جو‌ره شاعیرانه ده‌ر‌و‌یش‌تن که‌ له‌باری زمانه‌وه پ‌رن له‌ وشه‌ و ته‌عب‌یری ب‌یگانه. دیاره کارم به‌یله‌وپایه‌ی شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ئ ئەو نه‌داوه به‌ل‌کو مه‌به‌ستم ئەوه‌یه ئەوان ب‌و بو‌وژاند‌نه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان هه‌ول‌پ‌یکى ئەوت‌و‌یان نه‌داوه.

به‌لام سه‌یفی قازی به‌خۆی و شاگرده‌کانیه‌وه له‌ ژيان‌دنه‌وه و بو‌وژاند‌نه‌وه‌ی زمانی کوردیدا نه‌خش‌پ‌یکى دیار و به‌رچاویان هه‌یه.

تا ر‌اد‌پ‌و‌ چه‌پ‌ره‌که‌کانی کوردی به‌وه‌رگ‌پ‌رانی نا‌پ‌وخت و د‌ز‌یو و وشه‌ داتاش‌ه‌کانی شار‌ن‌ش‌پ‌ن و خۆپه‌رست، به‌داتاش‌ینی وشه‌ی ناش‌یر‌ین و ناله‌بار و نا‌ره‌سه‌ن زمانی کوردییان وا ش‌پ‌ر‌پ‌و و ش‌پ‌ر‌زه نه‌کرد‌بوو. قوتابخانه‌ی سه‌یف خزمه‌تی به‌که‌ل‌کی به‌زمانی کوردی کرد. ئ‌یستاش له‌ موکریاندا شاعیر و نو‌وسه‌ری وا هه‌ن ر‌پ‌ت‌بازی ئەویان هه‌ر به‌رنه‌داوه و په‌ره‌یان پ‌ئ داوه. ئەوه‌ش چه‌ند نموونه له‌ جو‌زه‌کانی شی‌عه‌ی ئەم شاعیره که‌ پ‌یم وایه نات‌ه‌واو‌پ‌یان ت‌پ‌یدا هه‌یه. به‌لام له‌ دو‌ور ولات هه‌ر ئەوه‌نده‌م ب‌و په‌یدا بوو به‌هیوای ر‌و‌ژ‌پ‌یک که‌ دیوانی ته‌واوی چاپ بک‌ر‌ئ.

کوردینه

کوردینه! تا که‌ی ئ‌یمه له‌ شاخان میسالی د‌ئو

ب‌یین و ب‌چ‌ین و بۆمه نه‌ب‌ئ قه‌ت خودان و خ‌پ‌و

خەلکی ھەموو لە شار و لە باخاڤە کە یەفخۆش
 ئێمە بلاو و بێ سەرە ماوین لە دەشت و کێو
 بۆ وانە ھەرچی جوانە، لە جێ، دێ لە ژن، لە مال
 ھەر شاخ و داخە بۆمە کوپی رەش، کچی دزێو
 بۆ ئاسمان دەپۆن و لە بەحرا دەکەن سەفەر
 ھەر ھەردە نیشتمانی ھەمی، سەنعەتە وەرد و شێو
 رەشمالە مال و کەشک و پەنیرە مەتاعی مە
 قەسر و سەرایێ خەلکی دێتە پر لە زێر و زێو
 ھەر میلە تێک لە لاو ھەقی خۆی بە دەستەو
 کوردێک کە سەر ھەلێنێ دەلێن بۆتە سەربزێو
 بۆ چمانە مال و سەر کە لە سەر سەرورەری نەچێ
 کوپ نابێ قەت بترسێ لە زبندان و دار و چێو
 گوردانی کوردەکان بەخودا پۆژی غێرەتە
 دەسەندە خەنجەرەن و پیاوانە وەرە نیو
 سەرچوونی تەخت پۆینی سەرداری پێ دەوێ
 خوشیمە لەو شەھادەتی شێخاڤە نیو بەنیو
 فیکری لە حاڵی خۆکەن و بگرن بە حاڵی خۆ
 شاھان بە مەحوی ئێمە دەبەستن گری و گریو
 ئەو ژینی بەو زەلالەتە بۆچمانە چاوەکەم!
 بمرین لە پێی نەجاتی وەتەن با بەنیەر و میو
 تا کە لە باخی خەلکی بەزیزی و بەملکەچی
 خوشە لە باخی ملکی چینی ھەنار و سیو
 ھەرچی دەبێ بلا بێ حەق ھەر حەقە «حەسەن»
 نینە لە پێی وەتەن خەمی دەرکردن و جێو

ئەمە نمونەی شیعری نیشتمانی و شۆرشگیرانە یەتی و دیارە شینی بۆ شەھیدانی
 کوردستانی تورکیا گێراوە. جگە لەوەی زۆر پر سۆزە، زۆریش ھاندەرە. ئاشکرایە وەک

پیاویکی سیاسی و پەسپۆر لە گریکوێرە مەسەلە ی کورد گەشتوو و ئاگای لە فیل و
 دەھۆی دوزمنان بوو، بەو حالەو نەتەو کە ی بۆ خەبات ھان داو. ئامۆژگارییەکانی لە
 بنەمالە ی نیشتمانی ھەرورە ی خۆیدا پتر کاریگەر بوو. وەک دەزانن جگە لە دوو برازا و
 کوپێک، چەند خەمی زۆر نیزیکی لە عەشیرەتی بەگزادە ی فەیزوللا بەگی لە پێناوی رزگاری
 کوردستاندا چوونە سەردار و بوونە قۆچی قوربانیی ئازادی گەلی کورد. ئەمەش نمونە
 شیعری ئاشقانە و دلدارێ سەیفە و دیارنێیە کە ی گوتراوە، شێعرناس دەزانێ چەن
 ورەکاری شاعیرانە ی تێدا بەکار ھاتوو و وشە ی چەن رەسەن و جوانی کوردی تێدا یە
 قافیە یەکی ھەلپژاردوو وەک قافیە ی شێعرە نیشتمانییە کە ی رەنگبێ پێش ئەو ھیچ
 شاعیریکی کورد خۆی لێ نەدا بن.

داوھلی دل

دایم دلەم بەنالا و زاری و فیغان دەلێ:
 خوش بەو شەو کە پۆژی روخی دل بەرم ھەلێ
 زولفت وەلادە پروت بنوێنە با دەفعە یە
 شەو رابری، ستارە نەمیێن، قەمەر ھەلێ
 تفلێ دلەم گرووی شەکەر ی لیوی گرتوو
 بەو دوو ھەنارە ژیری کەو ھە بیخە باخەلێ
 بەو زولفی میروەحەت مەکە مەنعم لە شەھدی لیو
 تفلێکە دل زەعیف و دەترسێ لە داوھلی
 ئەو قافیەت بەسانی دلێ موددەعی حەسەن
 تەنگە، درەنگە، مەیلی بەجەنگە، ھەلێ، مەلێ

شاکاری ھەرە بەناویانگی سەیفی قازی بەلکویەکیێک لە شاکارەکانی شیعری کوردی
 پارچە شیعری زستانە، بەشی زۆری کوردستان زۆزان و سارد و بەفرگرە، کەچی کەم
 شاعیری کورد دەناسین وەسفی زستانی کردبێ. ماموستا لەم شێعرەدا تابلۆیەکی لە زستان
 و لە ژیاڤی لادی نشین و ئاژەلدار و زەحمەتکیێشانی کورد کیێشاو کە بیگومان بێ
 وێنە یە. جگە لەو بەزمانیکی سادە و رەوان و لادییانە گوتراوە و فەرھەنگۆکیێکە لە
 وشە ی رەسەن و پاکی کوردی، پرە لە ئامۆژگاریی سیاسی و کۆمەلایەتی و تەنانەت
 ئابووری بۆ زەحمەتکیێشان و دینشینانی کورد. وردبوونەو لەم شێعرە بۆمان پروون

دهکاتهوه، شاعیر چهن پرووناکبیر و نازایخواز و کۆمه‌لناس و گه‌له‌روه‌ر بووه. سه‌یر ئه‌وه‌یه سه‌یف خۆی له‌ چینی ته‌سه‌ل و ده‌وله‌مه‌ند بوو و له‌ کشتوکاڵ و ملّکداری و دار چه‌قاندن و مالّ به‌خیوکردندا ناوبانگی ئیستاش هه‌یه و شوێنه‌واره‌کانی هه‌ر ماون، که‌چی ده‌بینین شاره‌زای ژيانی چینه هه‌ره هه‌زاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می کوردستان بووه و دلّی بۆیان سووتاوه و شینی ده‌گه‌ل گێراون. ئه‌م شیعره وه‌ک بۆ خۆی ئیشاره‌ی کردووه له‌ سالّی ۱۳۱۲ی هه‌تاویدا گوتراوه که زستانێکی زۆر درێژ و سه‌خت و قیرانیکی گه‌وره بووه و زۆر مالّ له‌ مالّ که‌وتوون و زۆر ده‌وله‌مه‌ند بێلّیان له‌ بن مێچ چه‌قاندووه. شیعره‌که‌ی وه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ دۆستی خۆشه‌ویستی عه‌زیز ئاغای عه‌باسی که‌ ئه‌ویش ئه‌هلی زه‌وق و حالّ و سوّفی و دلّته‌ر بووه نووسیوه:

زستان

نازیز ئاره‌زووت زۆری بۆ هێنام
فرمی‌سکم سوور بوو زه‌ردی پرووی لێنام
دیسان به‌ئاوری دووریت که‌وتمه‌ گیر
دنیا م لێ ساردبوو بوو به‌زه‌مه‌هریر
تا ناھومێد بووم له‌ هاتنی زووت
جه‌رگم بووه پولووه‌ ناسه‌م بزووت
هه‌وا بۆ حالّم وه‌ک شیتان ده‌گری
به‌ته‌رزه و به‌فـر و باران و هه‌وری
هه‌ردیش له‌بۆ من هێنده‌ی قور پێوا
به‌هاری ده‌گه‌ل زستان لێ شێوا
گیاوگۆلێ می‌رگان بۆم سیسو زه‌رد بوون
بۆ شینی که‌وان که‌ویان هاو‌ده‌رد بوون
شینی به‌هاره ئاسمان هه‌ر ده‌گری
هه‌وریش نا‌له‌ ناڵ پرووی خۆی ده‌چپری
بزن و مه‌ر پرووتن وه‌ک سووره ساقه
یه‌ک دانوو ده‌یکوشت یه‌ک به‌له‌باقه

له‌به‌ر بێ هێزی له‌ ترسی سه‌رما
یشتینیان به‌ستن هه‌مووی جل کرا
با له‌ کێو و چۆل خۆل وه‌سه‌ر ده‌کا
گریانی کێوان به‌حران پێ ده‌کا
داری می‌شه و باخ به‌فر دایپۆشین
پاک ده‌لێی مردوون کفنیان پۆشین
که‌وی کویتسانی له‌ قاسپه‌ که‌وتن
بێهۆش بوون یاخو خه‌ویان لێ که‌وتن
جـریوه و زریوه‌ی چوپه و چۆله‌که
نایه و نه‌یانما هێـلانه و هێـلکه
له‌گه‌گ گه‌ل که‌وت، نه‌ما ته‌ق ته‌قی
سیرووش له‌ سیره و فیته و چه‌ق چه‌قی
پاک په‌شیمانن له‌بۆ گه‌رمیانی
بۆ ده‌هاتنه‌وه عه‌مه‌رو نه‌میانی
قاز له‌ شه‌تاوان قاره‌ی لێ بپا
دورنای چۆمـاوان زورنای لێ دپا
له‌ درزی ئه‌رزی هه‌وێرده دامـان
بێ هۆش بوونه‌وه سپیوون له‌ سه‌رمان
وشک بوو دوویشک ئه‌و خواری ناراست
مشک کونی خۆی به‌ئاوات ده‌خواست
بۆق که‌ ده‌ی قیراند ده‌ویی کرده‌وه
که‌ه‌ریش زه‌پینی له‌بیه‌ر برده‌وه
مار پاپۆکه‌ی خوارد خۆلێ وه‌پرووی کرد
ژووشک ئاره‌زووی که‌ولێکی مووی کرد
لالّ بم نابینم له‌ چیا و له‌ پازان
سیـیه‌ی هه‌لۆیان چریکه‌ی بازان

له بن بهردان مان هه سهر مازه له
 له باخ و باخچان قهه و قشقه له
 پووشی داپووشی دالدهی پاک بری
 که رویشک ریشهی پاک کرد و بری
 به فوری بی واده رهشانگی بری
 رهشانگ و سپی پاکیان سهر بری
 سهر برا گاشین پاش مانگا بۆره
 له باتی گاراپان رۆیی گابۆره
 رۆژ هه تا شه وی گه و ره و بچووکیان
 خیزانی مائی گه و ره کچ بووکیان
 خه ریکن له باخ فریزوو دهر دین
 وهک شه و نه می گول تارهق دهر دین
 تارهق له هه نیان به ریز بزمیره
 کی دی له ئاسمان به رۆژ ته ستیره
 له دهوری سهریان دهر و کهه هه وری
 وهک مانگی چاره له نیوان هه وری
 که و ته سهر پیلان دهر و کهه نویت
 که و ته هه وری گرت له دهوری رۆژ
 دهسمائی ملیان پشتینی شلیان
 چنار و لاو لاو چاوی به کلیان
 زولفیان له دوویان وهک ره شمار دهخشان
 رهش بوون وهک شه و به رۆژ دهر ووشان
 به له رزه ده چنه فریزوو رن
 گریان کاریانه له جیی پیکه نین
 بو چینه و که له کهه ده کهن
 پۆلی که وانن که چینهی ده کهن

پاچ و پیمه ره و بیل له سهر شاندا
 وهک فه و جی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لا وازه مه و مالا تیان
 قوریانی ناکری نادی زه کاتیان
 گا له بهر له بری هه لئاگری نیری
 نه مه ماستی ما، نه مانگا شیر
 لۆک چه مبه ری بوو، ماین مشمشه
 گا گوئی ره په ی گرت گامیش خشخشه
 که له و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 و شتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سهر شه وینی
 میگه لی چیشتاو له کوئی ده نوینی؟
 کوان شه نگه بیری له هزیه و بانان
 شلقه ی مهشکه یان به ری به یانان؟
 قۆلیان هه لده کهن ده لیتی بلووره
 سینگیان دهر ده خه ن پارچه یه ک نووره
 دهرزی به رۆکیان که دین دهر دین
 مانگ له ئاسمانی بو زه وی دین
 زولفان لابه لا ده کهن به لادا
 رۆژ هه وری له سهر رووی خووی وه لادا
 قهه و بالایان وینه نه مامان
 کی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
 کویریم نابینم خیل به ره و خواران
 ته قلله و رمبازی و هه و هه وی سواران
 کوا «پیرووت ئاغا» سه رخیلی کوردان؟
 له «قوله سه نی» را بچیته کویتستان

له کوټيه (تاغي) ټه چادري جواني؟
 تپ تپ ميواني سهر سفره و خواني
 کوانې سهيد سهد ټه مهردى رهشيد
 بو (ماين بلاغي) بچي به ته مهيد
 ديهات ليکي دهى چادر و هوياي
 گير ناکه وي رڼ بو چه وره ساني
 وه گير ناکه وي، ماست بو هه ويني
 دوى هه لگي پيه وه يا بيکوليني
 په نير بووه ټيکسیر شیر ناوى حيات
 هه وهک ټه سکه ندهر که وتينه زولمات
 شه مال و زريان دايم شه پريانه
 ناغاوت شپن کرمانج قريانه
 زستاني ټه مسال دياره پينج مانگه
 کا و گيا و مه، پرا له دانگه
 ته ويله و هوّل و هه يوان هه لوه شان
 پووش و قاميش و ټالاش دهرکشان
 دران به گارپان وهک وينجهى نوخشان
 خرايه به رمه پرا له دانگه و هه وشان
 کرمانج دهوله تي پر و پاتال بوو
 کوچى دى به ديتى به مانگ و سال بوو
 ټه ويش له دس چو هينده کوچ مه کهن
 کاي سهر و نوي کهن جووتى زور بکهن
 حاسلى عومر و له زور و که مى
 داتان به کا و گيا له نيو عه جه مى
 پتي کاکيشانى وهک که هکه شانه
 قه تاري و شتر وهک ټه ستيړانه

کاي زهره و رزيو وهک ليهره سووره
 وينجهى رهش و شين پيستی سه مووره
 قيمه تي کايه وهک کاره بابه
 بوته قووتى رووح وينجهى سه حرايه
 باخوان دابنين داران بنيژن
 نه جيب و ټسل و کوّن و له ميژن
 حه يفه ميلله تي شش هزار سال بي
 نوکهرى مالان پرووت و ره جال بي
 نوکهرى مالان عه يبه له بو مه
 کوّلان هه لگري به کوّمه کوّمه
 چيدى دوژمنان به خو خوش مه کهن
 بو بووزوو و که په نک بالا پوش مه کهن
 تاکه ي له دهرکان کز و داماو بين
 بي مه زن و گه وره و سهر بي کلاو بين
 هه کس ټاره زوى مالانى هه بي
 وه جاغي کوپر بي مندالى نه بي
 ټه به دبه ختيه ي له کورد پرووى دابوو
 له بهر نه خو ټندن کوژيان ساوابوو
 واجب به خو ټندن بو دنيا و ديني
 پيغه مبه ر فهرمووى بوچونه چيني
 به کوته و شانامان ميلله ت ده مين
 به مير و مه زنان شان ده شه کين
 دهردي دل ده کهم کورت و کرمانجي
 حه سهن کرمانجي چت له ديلمانجي؟

خوسره و جوانه گا بوري مردار بوو
 خواردنى فريزوو و گه لاي بندار بوو

دەگەلّ خونچە گیان شینیان دەگیڤا
 سالت و قادریان دەسەر دەگیڤا
 کەرە بۆزیشیان لەسەر وەستایە
 کولتی گریانیان لە ئەوکی دایە
 تازە مالاڵانی تۆ داخوا چۆن
 ئەوانیش خەریک فریزوو و کا کۆن
 دلت تەنگ نەبی تفاقەت هەبی
 ئەوی تۆی نەبی یاخوا هەر نەبی
 عومەر و عوسمان بووبە کەری نازدار
 بەناز گەورەبن ها نامە چوار یار
 جیژنی قوربانە خۆم قوربان دەکەم
 خۆم بە قوربانی عەزیز گیان دەکەم
 تاریخ هەزار و سێ سەد و دوازدە
 بیستی فەرودین داد و بیدادە

حاجی قادری شۆڤشگێڤ

ژیان ناپسێتەو، تەبیەت ئەستێور نابێ، رۆژ و مانگ و سال و چەرخ بەدووی یەکدا
 ریتیچکە دەبەستن. زۆر ئەحمەد، چاو دەکەنەو، دەگەنێ، ژن دێن و دەبنە باوک. زۆر فاتمی
 بەخۆدا دێن، بەبووک دەچن و زگ دەکەن. زۆر قادر لەدایک دەبن، پەرەوازه دەبن، پیر
 دەبن و دەمرن. بەلام کەم قادر بەحاجی قادری کۆبی دەبن، بوونە حاجی قادری کۆبی هەر
 وا سووک و হাসان نییە. بەخۆ هەلمساندن، با فیشکردن و لە خۆباییبوون پێک نایە،
 بەچەند دێر نووسین، چەند قسەکردن و چەند شێعر گوتن تەواو نابێ. فیداکاری، گیانبازی
 و لەخۆبووردنی دەوێ. دەس لەخۆ بەردان دەگەلّ سوپیری و تالی راھاتن دەگەلّ سەختی و
 بەرەنگاربوونی دەوێ. پتویستی بەچاوی نەترس و کۆلەدان و نەبەزین هەیە.

حاجی قادر مەلایەکی زانا و شاعیریکی ناسک خەیاڵ بوو. ئەگەر نیشتمانپەرورەتیکی
 وا دلّسۆز و راست و تێکۆشەرێکی وا گەرم و گور و ئازادیخوازێکی وا کۆلەدەر و
 نەبەزین نەبووبایە و لە گۆشە مژگەوتێک یا کونجی خانەقاوەک دەرسی گوتباوە و نوێژ و
 تاعەتی خۆی کردبایە و چەند غەزەلێکی کوردی لەپاش بەجیمایە. دیسان ڕەنگ بوو لەنیو
 نەتەوێکی خۆی ناوبانگی بکردبایە. - بۆ ئی واما کەمن - بەلام خۆشەویستی حاجی
 هەر لەبەر زانایی و شاعیری نییە. حاجی کوردێکی پاک، تێکۆشەرێکی چاک،
 پەخنەگریکی ئازا و بێ باک بوو. نەترساوە، نەبەزین، ناهومێد نەبوو، ماندوویی
 نەزانێو، هەلپەرست نەبوو، ئیمانی تەواوی بەم شێعر بەرزەیی خۆی بوو کە دەلێ:

مەرگ و ژین میسلی سێبەر و تاو

ئەوی باقی بمیانی هەر ناو

حاجی لە قوولایی دلّەو نەتەوێکی خۆشویستوو و نیشتمانەکی پەرستوو. شارەزای
 مێژوو و جوغرافیای ولاتەکی بوو و بەتەواوی هەستی بەبی بەشی و چارەڕەشی نەتەوێ
 زۆر لێکراوی کورد کردوو. دەسەوستان و تەوێزەل و ترسەنۆک نەبوو، گەڕیدە و کارامە و
 ئازابوو و هێژ و توانای خۆی بۆ ئازادی نەتەوێکی تەرخان کردوو.

حاجی لەنیو خەلکدا ژیاوە، کۆمەڵی خۆی باش ناسیو، کەم و کورپیەکانی بەچاوی
 خۆی دیو، لە دەرد و ئازارەکانی گەشتوو و نەک هەر دەرمانی بۆ دۆزیووە بەلکو
 زانایانە و ئازایانە باسکی لە تیمارکردن و چارکردنی هەلکردوو.

حاجی له و ږتگا پر خه تهرده دا، به ره و نه و نامانجه به رزه ږویشته ووه. هه موو ږهنج و کوږه وهری و تال و سوږی و گیر و گرفتیکي به گیان و دل قبول کړد ووه. نه وه ستاوه و نه وچانی داوه و نه ترساوه و نه سارد بوته ووه. گالتی به مه رگ کړد ووه و له داوه لیک نه پرینگاوه ته ووه و له بهر هیچ ږوداویک چوکی دانه داوه.

حاجی به گزاده و شیخزاده نه بووه، به شیر و شه کر په وهرده نه کراوه، له سهر دوشه گی په ږی قوو پی نه گه یشته ووه، به هژاری و نه داری و به هه تیوی و هه ناسه ساردی گه ووه بووه. به پیخواوسی و لینگ ږووتی و وه دووی خویندن و فیږبون و خو پتگه یانندن که ووتوه و ده لئ:

به بیرت دی زه مانیک چوینه بالهک

به پیخواوسی نه که وشم بوو نه کالهک

حاجی ئینسانیکي واقعی، ږا به ږیکي زانا و مه زن و ږوونا کبیریکي شوږشگپ و به جه رگ بووه، نه و ویستوویه تی شوږشیکي قوولی سیاسی و کو مه لایه تی و نابووری و فره هنگی له کوردستان به ږا بکا. نه ته وه که ی له ژتړده سستی و کو یله تی، له هه ژاری و نه داری، له نه زانی و نه خوینده واری نه جات بدا. نه و ویستوویه تی بو به جیکه یانندی نه و نامانجه ی خوی له هیز و توانای هه موو توژ و چینه کانی کو مه ل که لک و ره بگری.

حاجی ږوای ته وای به مافی دیار بکړدی چاره نووسی گه لان هه بووه و کاتیکي دیوبه تی کورد له و مافه ږه وایه پی به شه هاواری لی بلیند بووه:

هر کورده له بهینی کوللی میلله ت

بی به هره له خویندن و کیتابه ت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین

غه ږی کوردان نییه له ږووی زه مین

هو ی نه م بی به شبیه ی زانیوه و ږتگای نیشان داوه. چونکه تیگه بیوه که به شی هره زوری لیقه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه که تیبه. وای گوتوه:

تا ږیک نه که ون قه بیلی نه کراد

هر و ده بنه خرابه ئاباد

نه نوعی میلله له گه وره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کو بووک

هر کوردن نه گه ږی پاکي مه ردن

پامالی زه مانه مه حوی کوردن

حاجی ویستوویه تی پی به پی شوږشی سیاسی و جوولانه وهری ږزگار یخوازی، شوږشی کو مه لایه تیش دهس پی بکری. کو ت و زنجیره کان بیسین، ږیوشینه کو ت و ږزیوه کان له نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیوکی کو مه لی کورده واری وهک پیواز له بن حه وت تویکلدا شاردراوه ته ووه، له سهرده میکدا که ژن وه کو کیله و ئیخسیر چاو لیکراوه. له حالیکدا که نه ده روونی شیخ و ئاغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» ږی بووه له ناسک و نازداری زیږ خرید حاجی ږوونا کبیر چ بلئ باشه؟:

بوچی فره موویه تی نه بی نه مین

ا طلب العلم ولو بالصین

نیر و می له م حه دیسه فره قی چیه؟

گر مه لا نه هی فره موو دینی نییه

حاجی بی باک و ئازا، حاجی گه لپه رست و نیشتمان په روه ر، حاجی تی کو شه ر و له خو بو ر دوو هر به و نه ده ږانه وه ستاوه. به توندی و تووږی، به پی ږه ورا و سل کړدن، ئازایانه و بی باکانه به ږاشکاو ی له چه رخی نوزده دا و ږلاری وای له شیخ و خه لیفه ی دروژن و ده سږی و سو فی و ده رویشی بیکاره و خو ږی و ږه مال و مارگری ته وه زل و مفته خو ر گرتوون، که ږه نگبی دوو پاته کړنه و دیان له به شی سیه می قه ږنی بیسته مدا بو ږوونا کبیریکي کورد له زور شوینی کوردستاندا به گران ته و او بی وهک:

خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر

پی م بلین نه فعیان چیه ئاخر؟

غه ږی ته علیمی ته مه لی کوردن

جه معی نه ملاک و خه زنه کو کړدن

یا:

وشکه سو فی بلئ به شیخی ته رهس

با به سه رما نه یه میسالی هرهس

که ر نه بی کام مونه ووه ری خه له تان

به ن گری دان و تا ږین و نه فهس؟

ئەم شاعىرە راستگۆيە بېرۈنى لە فەلسەفەى ژيان دواو و تەوژمى مادىياتى لەسەر
بېرۈپۈى ئىنسان بەراست زانىو و ئەم پەندەى پېشىنيانى باش وەرگرتوۋە: «زگى برسى
لە خواش ناترسى» و ەستايانە بەتەببىرتكى دېكە خستوويەتە ناو شىئەرى خۆيەو:

سۆفى وەك خەستەبوو لە زىكرى ھەناو
سەد نوڭى دەدا بەكاسەيە ناو
شىعە وەك تەشنە بوو لەسەنە زەدەن
بەدە قەترەى دەدا حوسپىن و ەسەن

يا:

خواردن و سەترى ەورەت و سوکنا
باعىسى ژينە بۆگەدا و پاشا
حالەتى وايە چى لەسەر خاكە
غەيرى عيسا دەلەين لە ئەفلاکە

حاجى وپراى نيشاندانى پىگاي شۆرشى سياسى و كۆمەلايەتى، پىگاي شۆرشى
ئابوريشى وەك پىسپۆرتكى شارەزا زۆر ژيرانە بەنەتەو پاشكەوتوۋەكەى نيشان داو
پەنگە ئەم فيكرەى لەم شىئەرى خوارەو دەا ھەيە لە قەرنى نۆزدەدا بەبىرى كەم زاناي
پۆژھەلاتدا ھاتبى:

لە بەينى مىللەتى خۆتان بەيارى
بکەن تەقسىمى شاخ و داروبارى

يا:

ئەمەش تەنيا نىيە سووچ و خەتاتان
لە كەسبىش خافلن مىسلى مەلاتان

يا:

لە بەغدا بۆچى خورما بېت و لىمۈون
لەبۆ دەرمان لە مال بى رۆنى زەيتوون
لە ئىو كەمتان بوو؟ يەك دوو جارپىك
بكاتە كىسەيەك ياخۆ خەرارپىك

دو پىي لىدا لە كۆلا مىسلى دۆشاو
وەكو رۆن رۆنى زەيتوون بىتە سەر ناو
وەيا پىي نىژراو ەند نەمامپىك
لە نارنج و تورنج و ەند مەقامپىك
بزانن شىن دەبى؟ نابى؟ بەبەر دى؟
لە جىگاي ساردوگەرمى چى بەسەر دى؟

بەراو و دىمى ئىو كىمىايە
دور و گەوھەر، گەز و مازووى چىايە؟
مەعادىن خاترى تۆبى لەگەل كان
گەفتان زىرە، ەتتا زىو، زىوان
پەژووى پاپۆر و خوئ و نەوت و گوگرد
لە كىيوى ئىو دەا كۆيە وەكو گرد

حاجى بروايەكى تەواوى بەشۆرشى فەرھەنگى ھەبوو و دەردى نەزانى و نەخوئندەوارى
بەدەردىكى كوشندە زانپو. تەنانەت خوئندى كۆنىشى بەدل نەبوو و پەخنەى لى گرتوۋە:

ەولەمامان بەقەولى بى سەر و پا
پاكى خنكا لە بەحرى وشكى ھەوا
سەنەتتى فيرنەبوون لەپاش تەحسەل
سەيرى چۆن بۆ موناھى بوونە دەليل

يا:

ئەى خەرىكى پموز و پار و نياز
ئاووپا فەننى گەيوەتە ئىعجاز
قوللەى ئىقىلى لە ئەفلاکە
ەكسى ئەو گەردىشى لەژىر خاكە

حاجى زۆر بەدرىژى و پرونى باسى زانستى تازە و سەنئەتى نوئى دەكا و بۆلموونەى زالبوونى نوئى بەسەرکۆندا دەلى:

بەقسەى موخبىر و موئەرخى كۆن
مىللەتى چىنە چوار سەد مىلىيۆن
سەربەسەر مىللەتى ھەموو ژاپۆن
زۆر بەزەحمەت دەگاتە چل مىلىيۆن
ئەھلى ژاپۆن لە ساىەى سەنئەتى چاك
سەيرى چۆن چىنى گرت و كرديە خاك

لەم شىعرانەو دەردەكەوئى حاجى ھەر خەرىكى خويئەندەوئى كىتەبە پەر زەردەكان نەبوو
و زۆر خەرىكى پىنگەياندى خۆى بوو و لە ئەستەمبوول رۆژنامە و گۆوار و چاپەمەنى ئەو
سەردەمى باش خويئەندۆتەو و ئاگای لە وەزەى جىھان و دەنگوباسى ھەندەران بوو.
ئەمەش نىسبەت بەمەلای قەرنى نۆزدەى كوردەو شتىكى سەيرە. بەداخەو ئىستاش لە
كوردستان مەلای وا ماون كە تەماشاكردنى گۆوارى وینەدار بەتاوان دەزانن و شىخى
زاهىرسازى وا ماون كە رادىويان نەچۆتە مال. ھەر لەو سالانەى دوايیدا دىتمان مەلای
واى كورد ھەيە كە چوونە سەر مانگى «ئاپۆلۆ»ى بەدرۆ دەزانى.

حاجى ئەوئەندەى مىللەتەكەى خۆش دەوئى وەك باوكىك لە رۆلەى شىرىن توورە دەبى و
قسەى سووك لە پارسەنگى ئەو كەسانە دەنئى كە مندالى خۆيان نانيرنە مەكتەب و باسى
بىگانەكان دەكا كە مندالى خۆيان لەبەر خويئەندەن دەنئى تا لە ئەفجامدا ببە گەورەى
كوردان:

ئىستەكە ئاميرانى كوردستان
ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان
ئەو ھەتيوانى مەكتەبن يەكسەر
كوردەكان باردەكەن وەكو ماكەر

حاجى تەوس و پلار دەگریتە ئەو زانايانەى كە كوردن و بەزمانى كوردى نانوسن و ئەم
مىسالە بەجى و جوان و كەمىك توند و تىژەيان بۆ دەھيتتەو:

وەك مريشكى كە ئەقلى نەيھيئى
بىتوو جووجكەى مراوى ھەلبىئى

وەك بگاتە كە نارى جۆگەلەيەك
نايەتە شوئىنى بمرى جووجەلەيەك
جىئى ئەمى وشكە، جىئى ئەوى ئاوە
تيدەگا، قوون دپانى پى ماوە

حاجى ئەو شاىەر و بەيت بىژانەى كە شىعر و بەيتى كوردیان داناو زۆر خۆشويستوون و
رېژى لى ناون و پىئى ھەلگوتوون:

دوو ەلبن شاعىرن وەكو ەسان
بەردەشان و ەريەرە مەسكەنيان

ئەو ھىرشى بردۆتە سەر ئەو خويئەندەوارە كۆنەپەرستانەى نەخويئەندەوارە ھونەرمەندەكانيان
لەپيش چاو سووكە:

ئىستە مەعلوومە بۆ ھەموو مىللەت
ئەى مەلای دەرس و موفتى ئومەت
ئىمە بى غىرەتبىن و بى عارىن
ئەوى نەيخويئەندووە لەمە عارىن

بەمەرا ديارە حاجى چەند نرخی بۆ ئەدەبى فۆلكلۆرى كوردى داناو. حاجى ناوى زۆر
شاعىر و خوشخوانى كوردى بەنەمرى لە ديوانەكەيدا ھىشتوونە، كە داخى گرانم بەشى
زۆريان شوئەوارەكانيان فەوتاون و ناويشيان لە بىر چوونەو.

حاجى قەدرى ھۆنەرى زانیو و لە نيوان بەرھەمى ھونەرمەند و ژيانى تايبەتى ئەودا
فەرقى داناو و دەلى:

مەلكەقۆر و حىمارى با بەدناویش بن
شىعەريان جوانە بەس نىيە كوردن
گەرچى بەدناون و گەلى وردن

حاجى نەمر لە نامەيەكدا كە بۆ دۆستە خوشەويستەكەى، «جەلى زادەى» نووسىو بەسى
مىكرۆب دەكا. ئەو لە زەمانىك دايە كە دەزمانى دەردى مندالە نەخوشەكانى كورد
بەلغەم و تفى شىخ و تۆز و خۆل و داروبەردى سەر چاك و كوتەشالى سەيد بوو.

حاجى قادر لە قوولايى دليەو ئيمانى بەدېموكراسى ھەبوو. باسى دېموكراسى لە ولاتە
پيشكەوتووەكاندا دەكا و ديارە ئەوپەرى ئاواتى ئەمە بوو رۆژىك رېژىمىكى ئەوتۆ لە

ولایت پاشکەوتووەکی ئەو، دابەزى:

لە تەگبیری ئومووری مەلکی خۆبان
شەریکە پینەدۆز و شوان و گاووان
لە جۆشین و خرۆشین پوورە ھەنگن
بە من چی کافرن یاخو فەرەنگن

وا دیارە حاجی لە بارەى سۆسیالیزمدا شتی زانیووە. ئەووە بۆ من گەلێک جێی ڕامان و
بیرکردنەوێه. ئایا نووسینەکانی (مارکس) و (ئینگلس) و ھاوبیرەکانی ئەوان لەو
سەرەدەمدا بەزمانی عەرەبی و تورکی و فارسی کە حاجی لەو سێیانەدا شارەزا بوو
تەرجەمە کراون؟ یا حاجی بەپیری فێری زمانی دیکەش بوو. هیچ کام لەم دوو شکانە
دوورن. چونکە ئەستەمبوول لەو کاتەدا ناوەندی رۆشنبیری رۆژەلالت بوو. ئەم
شێعرانەى خواریوە تەماشاکەن تا ئێوەش وەک من بکەوێه دوودلێیەو:

وێکو بیستووێه بۆ دەفەعی مەسائب
وێهای تەگبیر کرد ئەو فەکری سائیب
هەموو گەورەى ویلايەت بێنە ئەحباب
وێکو شەخسێکی واحید بن لەھەر باب
هەموویان بێنە یەک تەعلیم و نووسین
وێ یەک بەرگ و زمان و ڕەسم و ئایین

ئایا ئەم کەسانەى حاجی بەشاعیریکی ناسیونالیستی توند دەناسن هیچ بۆنى
سۆسیالستی لەو شێعرانە، ناکەن؟ گوتم حاجی قادر زۆر وریا و بیرتیژ و دووربین بوو
دووری بیرکردۆتووە و باش لە مەسائیل گەییووە. فەکری زۆر لەپیش خەلکی ساکاردا بوو.
ئێستا بۆ سەلماندنی قسەکەم دەبێ گەلێک بگەڕێمەووە دواووە و لاپەرێک لە میترووی
خوێناوی نەتەوێکەمان ھەڵبەدەمەووە.

وێک دەزانین لە ساڵەکانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸دا ناتەبایی نێوان ئیمپریالیستەکان
شەڕێکی جیهانی گەورە و مائ وێرانکەری ھەلگیرساند. پڕیشکی ئاگری بێ ئامانی شەڕ
کەوتە کوردستانی خۆشەویستیش و ولایتەکەمان بوو بەمەیدانی شەڕی نێوان تەزاریزی
رووسیا و داگیرکەری عوسمانی لەلایەکەووە و ئیمپریالیزمی فێلاوی ئینگلیس و عوسمانی
لەلایەکی ترەووە.

عوسمانییەکان کە دۆست و ھاوپیانی ئیمپریالیزمی ئالمان بوون، بەئاشکرایى بۆ

قازانجی ئەوان بەشەڕدەھاتن. ئەو شەڕیان ناو نابوو «خەزا» و بەبیانوی دینەووە شێخ و
مەھلا و مەزنەکانی کوردستانیان فریو دا و کردە نوکەری بێ جیرە و موایجیی خۆبان. لەو
شەڕدا ولایتەکەمان سووتا و خاپوورکرا. نەتەوێکەمان قڕ بوو و لەبرسان مرد و گەورەترین
زیانی میترووییمان پێگەشت.

تەنیا لە موکریان چەند کەس بەرێبەری سەرداری موکری و شێخ بابا نەچوونە ژێر باری
پروپاگەندا و درۆ و دەلەسەى عوسمانی، سەرداری موکری «حەمە حوسێن خان» کە
نێسبەت بەزەمانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسى و خوێندەوار بوو. لە مەسەلەکە
گەشتوووە و زانیووەتى «شەڕ لەسەر لیفەى مەلایە» نەک لەسەر دینی ئیسلام و
ویستوووەتى ئەوێندەى بۆی دەکری نەتەوێکەى بێ لایەن بەیلتیتەووە. بەلام ئالەھلگرانی
ئىسلام و خەزاکەرەکانی عوسمانی، ئەو و شێخ بابا و حەمەخانەى بانى و سەیفەدین خانى
سەقزیان بەو تاوانە ئیعدام کرد.

جا بزانی حاجی نەمر، حاجی زانا و پێشکەوتوو کە لەو سەرەدەمدا ئیسک و
پرووسکیشى رزبون چەند لەوێ پێشدا لە فێل و تەلەکە و خراپەى خەلیفەکانی عوسمانی
گەشتوووە کە دەلى:

ئەمە کەر میزە دەلێن واریسى شەرعى نەبەوین
هەموو عەبدى سەنەمن باسى مەکە گەورەکیان
یا:

تا لەژێر بەندى رۆمیان نەگرن
زەحمەتە قەدرى بەیتى من بگرن
یا:

روومى وێکو گرتى موون کەس پشیتییان پێ نەبەستى
کەوتووێه داوى خۆبان پەژمورده مان و حەیران

گەورە گەورەکانی ئەو سەردەمى کورد قەدرى بەیتى حاجییان نەزانی و دیمان چۆن لەژێر
بارى رومییان مردن. دیارە مەبەست لە گەورە گەورەکان، شێخ و مەھلا و خان و ئاغا و
بەگ و پاشاکانی کوردە. چونکە نابێ لەبیرمان بچێ کە لەو سەردەمدا کۆمەلانی خەلک
چ رۆلێان نەبوو.

حاجی ئەو ھەموو بێ ئاگایی و کەمتەرخەمیەى دیوہ. لە نەزانی و نەخوێندەواری و
دواکەوتەبێ نەتەوێکەى گەییووە، کەچی ناھومێد نەبوو و بەھیوا بوو رۆژێک لە

شيعرهكانى بگهن، خهبات بگهن و رزگار بن و قهدرى ئه و بزائن. خه مى ئه وهى بووه كه
ئو رۆژه به چاوى خۆى نابيينى:

ههسرهتم ههر ئه وه له دنبادا

حاجى دهمرى به دهوره تان ناگا

ئو چاوه نوڤى هيچ پاداشتىكى مادى نه بووه و به راستى له پيناوى گهيشتن به ئامانجى
پيروژ و ئاواتى به رزى خویدا وازى له هه موو خوشيىكى جيهان هيناه و له و باره دا ده لى:

من له دل سوژى ئه م قسانه ده كه م

وه ر نه، په شمه له لام، هه موو عالم

حاجى زانيويه تى نه ته وهى كورد، با پاشكه وتووش بى، با له كاروانى شارستانىش
به جى مابى، ته وژمى ميژوو پالى ههر پيوه دهنى و به ره و پيشى ده با. جا ئه وه ده مى
خه لك له قسه ي حاجى ده كا:

ئه م قسه ي ئيستته عه يى لى ده گرن

ئو ده مه ش دى زه مانى بوى ده مرن

ئه م به ئه و ئه و به ئه م ده لى كا كه

سه يرى قانونى حاجى چهن چا كه

ههر چلۆنى ئيشاره تى فه رموو

وه ك كه رامه ت هه مووى وه ها ده رچوو

به راستى حاجى له و زه مانى دا قانونىكى نوڤى هيناه ته كا يه وه و خوشى نرخى كارى
خۆى زانيوه و تيگه يشتوو شيعره كانى له كوردستاندا شوڤش به رپا ده كه ن:

حاجيه و شيعره كانى وه ك كاوه

رۆژى ديتن دره فشى هه لداوه

ديسان له جيگايه كى ديكه به به يانيكى شاعيرانه و جوان ده لى:

ئيتفاقى دل به ريكي بى كه ده ر

حاجى ئه نواعى لىباسى كرده به ر

بى جياز و ماره يى دهيدا به شوو

له و هه موو كوردانه داخوازى نه بوو

عاقيبهت ده يخوازن و ئه مئا ده مى

پير بووه نازى، كه ل و كوومه ده مى

حاجى عيشقى گه ل و نيشتمانى لى بوته سه ودا و به هيچ جوڤى خۆى بو زه وت نه كراوه
و نه يتوانيوه بيدهنگ دانيشى و قسه ي چاكي ههر بو كردوون و تا مردن وازى نه هيناهه:

به سه حاجى دووسه د هه زار ده فعه

پيم گوتى: ئه م قسانه بى نه فعه

چا كه ههر چۆنى تو ده لى وايه

تيبگه ئه م قسانه خوڤايه

قوڤى كام جى بكه م به سه ر خوڤدا

ئو وه ليم بوته عيلله تى سه ودا

به قسه ي چا كه ده ستيان ده گرم

ته رخی ناكه م به لومه تا ده مرم

حاجى زور باشى زانيوه كه چوارچيوه ي نه زم بو ده رپرينى بيروڤاى سياسى و تئورى
فه لسه فى ته نگه به ره. يه كه م شيعر له به ر ده كرى و ده پاريزرى و كه متر له نيو ده چى. دو وه م
حاجى ويستويه تى زووتر كورد پى بگه يه نى. جارى ههر ئه م وه سيله بووه. زور ئاشكرايه
له و سه رده مي دا ئيمكانى ئو وه نه بووه هيچ كتييىكى فه لسه فى و سياسى به كوردى بلاو
بكړيته وه و له چاپ بدرى و خه لك بيخويننه وه. بوڤه حاجيش له ئاخري ته مه ني دا برپارى
داوه ههر به كوردى بنووسى ئه گه ر چهن ديره شيعرى فارسى هه يه ئى هه رته تى لاوه تى و
فه قيايه تى ئه ون. به چى دياره ئه م ئينسانه خاوه ن بيره، بيروڤاى فه لسه فى و سياسى خۆى
نه نووسيى. به لام پاش حاجى چ ميراتيىكى ئه ومان پى گه يشتوو و ده س كه وتوو؟

حاجى وه ك به هه تيوى و هه ناسه ساردى گه وره بو و پى گه يشت ههر وا به هه ژارى و
نه دارى و بيكه سى له ولا تى غه ربيايه تى سه رى نايه وه و ته نانه ت نازانين له كوڤ نيژراوه و
گوڤه كه ي پى نازانين. به لام تيكوشه ران و رووناكبي رانى ئيستاي كورد به ماموستاي
شيعرى شوڤشگيرانه ي ده زانن.

تهلی ناشق

هیشتا لاو نا، میتر مندال بووم، له کونه به یازیکدا پارچه شیعریکي فارسیم خوینده وه و له بهرم کرد، ئیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلتمه وه نووساوه، نه گهرچی به داخه وه، نازانم شاعیره که ی کتیه؟ راسته ئهم پارچه شیعره له چاوه سنده تی شیعرییه وه زور پوخت نییه و شاعیری سنده تکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافیه و «افغان» و «شتابان» به قافیه ی «شایگان» ده زانی، بز خوشم نه گهرچی وهک جاری دیکهش گوتوومه و ده لیم قافیه له شیعرده مهرج نییه، به لام کیش مهرجه و نه وه که شیعر له نسر هه لداویری. پیم وایه ئهم شاعیرانه ی، شیعره عرووزی ده لیم ده بی به ته وای پریعایه تی قافیه و په دیف بکه. ئه ما ئهم پارچه له باری نیوه روکه وه گه لیک پر و ده ولهمه ند و به هیز و ههست بزوین و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
به سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده
به هر جا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تراگر عشق بودی
ز من کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخاست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به ناوبانگترین چیرۆکی دلداري له رۆژه لاتدا داستانی له یلی و مه جنونه، کهم شاعیری عه ره ب، فارس، تورک و کورد ده بیی که یادی ئهم گراوی و دلدارانه ی نه کردب.

کهم کهس هه یه قه یسی عامیری که به مه جنون ناوی ده رکردوه، نه ناسی و نه زانی ئه و لاوه عه ره به ناشقی کچه عه ره بیک بووه، باوکی کچه که له عیلتیکی به ده سه لات و زۆردار و ده ولهمه ند بووه، کیژکه ی نه داوه به مه جنون و داویه تی به پیاویتی وهک خوی ده ولهمه ند. قه یس له سوپیان شیت بووه، خیل و هو به ی به جی هیشته وه و پرووی له چول و بیروونان کردوه و له ئینسانان بیزار بووه و خوی به گیانداران و درنده و وه حشیه کان گرتوه و شیعره ی به گراوییه که ی خوی هه لگوتوه.

داستانی له یلی و مه جنون بۆته هه وینی شیعره ی زۆریه ی شاعیرانی رۆژه لات و، له رینگای ئه ده بی شه رقییه وه چۆته نیو ئه ده بی غه ربیه وه. به پروای ئه ده بدۆستان و شیعرناسان مامۆستای مه زنی ئه ده بی فارسی نیزامی گه نجه وی گۆی هونه ری له هه موو کهس ر فاندوه و گره وی بردۆته وه و ئه و داستانه ی له گشت شاعیران باشت درشته وه.

قه ومیه تی نیزامی تا ئیستا بز کهس ساغ نه بۆته وه و کیشه ی له سه ره. فارس ده لیم فارسه و به لگه ی به ده سه ته وه: «پنج گنج» و شوینه وارهکانی دیکه ی نیزامی وه بالی بز ده کیشن. تورک ده لیم بهم ده لیله ی که گۆری پیروزی ده نیو ئیمه دایه و له شیعرهکانی را ده رده که وی ئافاق خانمی ژنی له جنسی ئیمه یه دیاره تورکه، هه ر بۆیه ش گومبه زمان له سه ر دروست کردوه و رازاندوو مانه ته وه. کوردی دۆ نه دیوی هه ژاریش ده لیم خوشکه زای خۆمه و ئهم شیعره ش به به لگه دینیه ته وه:

چون مادر من رئیسـه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

دریژداری ده کا و ده لیم ئهم په نه دی پیشینیان راسته که گوتوو یانه: «خالان خوارزا مه زن کرد، مامان برازا بزر کرد». نیزامی له ژیر سیبه ری خالۆ عومه ریدا، په روه رده بووه و پیگه بیوه که و ابوو کورده. منیش ده لیم کابرا گوته نی هیچیان پیاوی درۆیه نین. هه رسیک ده لیلیان هه یه و که یخو دایییان له نیوان ده کهم و ده لیم:

نیزامی له وه ی مه زنتره له چوارچیه ی ته نگه نه ته وایه تیدا بگوجی و په یوه ندی به مرو قایه تییه وه هه یه: هونه ره که ی مایه ی شانازی ئینسانیه ته و به شاعیریکی مه زن و پیاویتیکی گه وره ی بناسن و کیشه ی له سه ر مه کهن.

نیزامی بز خوشی ههستی نه ته وایه تی و به رچاوته نگه به شیعرهکانیه وه دیار نییه. به و هه موو شوینه واره جوانه فارسییه وه منه ت له سه ر فارس ناکا و نالی: «عجم زنده کردم بدین پارسی». ئه وینی به تینی ژنه که ی که دیاره چهن دی خوش ویسته وه و پاش مردنی چ

شینیکی بۆ گیتراوه به‌رهو «پان تورکیزی» نه‌بردووه. ناز و نه‌وازیشی دایکی و نان و نه‌ک و جلو به‌رگ و په‌روه‌رده‌کردنی خالی نه‌یکردۆته کوردیکی پرووت. په‌نگه هه‌رسیک زمانی زانیین، شیعره‌کانی شاهیدن که نه‌ک هه‌ر فارسی زانیوه به‌لکو له‌ پتری گه‌وره‌ترین شاعیرانی فارسدايه. ئەدی به‌ چ زمانیک ده‌گه‌ل ئافاق خانم داوه؟ ده‌زانی تورک زۆر به‌زه‌حمه‌ت فیری کوردی و فارسی و زمانی دیکه ده‌بن، ئەو ژنه‌ خوشه‌ویسته‌شی خۆ که‌ر و لال نه‌بووه، دواندن و لاواندنه‌وه و نازکیشانی ویستووه. ئەم چیرۆکانه‌ی دایکی به‌مندالی بۆی گوتوون به‌ناشکرایي له‌ شیعره‌کانیدا په‌نگی داوه‌ته‌وه وه‌ک له‌م شیعره‌دا ده‌رده‌که‌وی:

کردی خرکی به‌کعبه‌ گم کرد

خر باز بجست و اشتلم کرد

که‌واوو کوردیشی زانیوه.

خانی شاعیری مه‌زنی ئیمه‌ش داستانی به‌ناوبانگ و درامی که‌م وینه‌ی مه‌م و زینی له‌سه‌ر ئوسوولی نیزامی دارشتووه، شیعره‌کانی له‌سه‌ر کیشی له‌یلی و مه‌جنونه‌که‌ی ئەون و دیاره له‌ژیر ته‌ئسیری نیزامیدا بووه. به‌لام جیاوازییه‌کی زۆر له‌ نیوان ئەم دوو داستانه‌دا هه‌یه. له‌ باری پوه‌ت و شپه‌دا، نیزامی له‌ پشتره، هه‌رچه‌نده نه‌زمی خانی چه‌پی ده‌به‌ر نه‌زمی نیزامیدا نییه، کیش و قافیه‌ی هه‌ردووکیان تا ده‌ستی له‌سه‌ر دابینی سوار و په‌وان و پاراوه. ئەمما زمانی نیزامی له‌ زمانی خانی سواوتر و لیک و لووستر و له‌به‌ر دلانتره. به‌داخه‌وه کوردیییه‌که‌ی خانی وشه‌ی عه‌ره‌بی په‌قی نامۆی وای تیدان که‌ قامووسی فیروزابادیش نه‌یگرتوون. ئەوه‌ش هه‌روا بێ بنۆس و عیله‌ت نییه. خانی له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌ویدا ژباوه و هه‌موو فارسی زانیک ده‌زانێ له‌و سه‌رده‌مه‌دا زمانی فارسی تووشی چ پاشه‌کشه و ته‌نگانه‌یه‌ک بووه و دیاره زمانی کوردیشی ده‌گه‌ل خۆی به‌ره‌و هه‌لدێر بردووه. ده‌نا زمانی کوردی ئەوه‌نده‌ش هه‌ژار و که‌م وشه‌ نییه، هه‌ینده قه‌رزداري زمانی دیکه بێ.

به‌لام له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه بێ ته‌عه‌سووب، ده‌لیم: «خانی له‌ پشتره» ئەوه‌ش له‌ خۆرا نالیم. قاره‌مانی چیرۆکی له‌یلی و مه‌جنوونی نیزامی هه‌ردووک عه‌ره‌ب بوون. ئەویش هه‌رچه‌ند زۆر زانا بووه، ته‌بیعییه نه‌یتوانیوه وه‌ک عه‌ره‌بیک شاره‌زای پتوشوین و چلۆنایه‌تی ژبان و فه‌ره‌نگی عه‌ره‌بی بێ. خانی چیرۆکه‌ نایابه‌که‌ی له‌ به‌یتیکی کوردی وه‌رگرتووه و قاره‌مانی کوردی هه‌لبژاردووه. بۆیه هه‌تا پیتی کراوه خۆی له‌ ئەفسانه پاراستووه و به‌ره‌و واقع چووه. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر به‌وردی سه‌رنج به‌ده‌نه درامی مه‌م و زین بۆتان ده‌رده‌که‌وی له‌زۆر جیگایان که‌ هاتووه له‌ واقع دووربیته‌وه له‌ ئەستۆی خۆی دارپنیه

و ده‌لێ: «بیستومه، بۆیان گیتراومه‌وه و یا خه‌ونیان دیوه». خانی هه‌ژاپه‌روه‌ری و دیفاع له‌ بێ ده‌سه‌لات و چه‌وساوانی گه‌یاندۆته را‌ده‌یه‌ک که‌ هه‌تدیک که‌سی دیاره نه‌زانی هه‌یناوه‌ته سه‌ر ئەم پڕوایه که‌ ئەو سی سه‌د و په‌نجا ساڵ پشتر بیروباوه‌ری چه‌پی بووه!!!

خانی ویده‌چێ خه‌ریک بووبێ وه‌ک نیزامی پینج گه‌نج بنوسی. جا توانیویه‌تی و شوپنه‌واره‌کانی جگه‌ له‌ مه‌م و زین بزر بوون و له‌نیو چوون، بۆمان پروون نییه. هه‌ر ئەوه‌نده ده‌توانم بلیم ئەو که‌ له‌ چل و چوار سالی‌دا مه‌م و زینی ته‌واو کردووه، ده‌بی پینش ئەو، به‌م دلێ پڕه‌سته و به‌و ته‌بعه‌ په‌وانه‌وه، شتی دیکه‌شی نووسی، نه‌ویه‌هار به‌شی ئەوه‌نده‌ی مه‌حته‌ل نه‌کردووه تا چل و چوار سالی هه‌ر ئەو دوو شوپنه‌واره‌ی بێ. چل و چوار ساڵ ته‌مه‌نیکی نیونجیه، ئەگه‌ر پتر ژیا بێ که‌ هه‌یج پروون نییه پاشانیش ده‌بی شتیکی دی له‌ پاش به‌جێ مای. ئەمما چمان به‌ده‌سته‌وه نییه دیسان وه‌ک، کوردیک شوکرانه بژیرم، ئەوه‌نده‌شمان له‌ده‌سدا هه‌یه.

بێگومان خانی له‌ نیزامی فیر بووه که‌ له‌ دوایی مه‌م و زیندا سالی ته‌واوکردنی کتیه‌که‌ی و ته‌مه‌نی خۆی بکاته شیعر و بلێ:

له‌ورا کو ده‌ما ژ غه‌یب فه‌ک بوو

تاریخ هه‌زار و شپست و یه‌ک بوو

ئیسال گه‌هسته‌ چل و چاران

وی پیشه‌ره‌وی گونا‌ه‌کاران

پیم وایه‌ مامۆستای خوالێخۆشبوو سه‌ججادی که‌ پاش مردووان هه‌ر په‌حمه‌ت باشه، خراب له‌م دوو شیعره‌ گه‌ییوه به‌بۆچوونی من، خانی له‌ ۱۰۶۱ ده‌م و زینی ته‌واوکردووه و ئەوه‌میش خۆی چل و چوار سالی ته‌مه‌ن بووه. ئەو که‌سانه‌ی به‌گۆتره‌ شت نانوسن و که‌میکی بیر لێ ده‌که‌نه‌وه و میژوو ده‌خویننه‌وه ده‌زانن ئەو سه‌رده‌مه‌ په‌شترین سه‌رده‌می میژووی کورده. چونکه‌ سه‌رده‌می کیشه و شه‌ری نیوان دوو ده‌وله‌تی به‌ده‌سه‌لات و زۆردار و له‌کنه‌خۆ مسوولمانی ئەو کاته بووه. شه‌ری به‌ینی سه‌فه‌وی و عوسمانییه‌کان زیاتر له‌ کوردستان و له‌سه‌ر زگی کوردی به‌سته‌زمان و لێقه‌وماو کراوه. زۆلم و زۆری سته‌مکاران و لێقه‌ومان و بێ هه‌یز و بێ ده‌سه‌لات له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ستی نه‌ته‌واپه‌تی خانی بزاتووه که‌ له‌ دیباچه‌ی مه‌م و زینه‌که‌یدا ده‌ری بپه‌وه و ده‌لێ:

ئەز مامه‌ د حیکمه‌تا خودیدا

کورمانج د ده‌وله‌تا دنیدا

نایا به چ وهجهی مانه مهحرووم
بیلجومله ژ بۆچ بوونه مهحکووم

ههستی نه ته وایه تی خانی ههستی کویری ناسیونالیستی نییه. ههستی ئینسانی شاعیریکی ههسساس و به شهردۆسته که نه ته وه که ی خۆی خۆش ویستوو و به مهحرووم و مهحکوومی دیوه و زگی پتی سووتاوه و دیفاعی لی کردوو. خانی ئینسانی خۆش ویستوو و ستهم و ناحهقی ئەم ههستهی تیدا بزواندوو که له به ده خهترین و مهزلوومترین ئینسانی کورد پشتیوانی بکا.

نیزامی و خانی وهک دوو شاعیری موسلمان له پێشهکی کتێبه کانیاندا همدی بینایی چاوان و ئاودیری دیمه کاران، خودای مهزنیان کردوو و به خۆشه ویستی خودا و پیغه مبهری گهوره و نازدار و پیاوچاکیان هه لگوتوو و ههردووک لهو باسه دا سه رکه وتوون.

به لām که وهک شاعیره کانی پێشوو هاتوو نه سه ر باسی میر و مه زان، به ته وای لیك جوئ بوونه وه، نیزامی پتی هه لگوتوو یا نه و په ری گله یی لی کردوو، به لām خانی به نازایه تی کوتاونی و تاوانی کویره وه ری و چه ره مه سه ری هه ژارانی بی دره تانی خستوته نه ستۆی نه وان.

له باقی مه به سه ته کانی په راویزی داستانه که یدا خانی وهک عاریفیکی لیزان و دلسۆز دواوه و نه وهنده به خشنده و به په رم بووه که ته نانه ت به کره مه رگه وه ری به ده په ری، پاش کوژران و بوون به چه قلی مه م و زینان، به خشیوه و به خه ونی پیاوچاکیک کردوو به ده ره که وانی ده رکی کوژکی به هه شتی مه م و زینان. په نگه خوینه ر وه ره ز بووبی و پتی وایی زۆرم درێژدادی کردوو. به لām من پیم وایه زۆرم میشکی خۆم کوشیوه تا ئەم باسه کورت بکه مه وه و به چه سه ر باسی عه لی ناشق. راست بی یا نه فسانه «ده گپنه وه زه مانی زوو له ئاوه دانیه کی ئەم کوردستانه دا لاویک ژیاوه که ناوی عه لی بووه. عه لی گیرۆده ی داوی نه وینی کچی مه لای ئاوه دانی بووه. مه لازاده ی شوخ و شه نگیش دلی به عه لیه وه بووه. نه وینی نه و کوپ و کچه وهک نه وینی له یلی و مه جنوون و مه م و زین، نه وینیکی پاک و خاوین و ئاسمانی و دوور له هه و و هه وهس بووه. خوازی پنیکه ری ناردوو نه سه ر کبژی مه لا. به لām شوفا ر و رباباز و دوور زمان که هه مبه شه بوون و وا زووش به به نابن، چوون ده که لیشه ی مامۆستاوه و نه یانه ی شتوووه کچه که ی بداتی و پتیان سه لماندوو مه لازاده بۆ بۆره پیاو نابن.

کوری سه ودا سه ر وهک قه یسی عامیری له سوئی گراوییه که ی که به داخه وه ناوی نازانین شیت و دین ده بی و ئاوه دانی به جی دیتی و دهس ره کیوان ده دا. نه مبه یستوووه ده گه ل

کیویان بیسته هاو ده م. به لām شه و و پۆژ به شاخا ندا گه راوه و به یت و باو و لاوک و چه یرانی کوردانه ی به یاره که ی هه لگوتوو.

جیی داخه له وانه چمان وه دهس نه که وتوون. به چه قاله، به لالووکه کیوبلکه، گیژ و کرۆسک و گیا و گۆلی کویتستان ژیاوه، جاروبار شوان و گاو و و ده که وان نانی په قیان به خیرا خویان داوه تی، چه ند و ما وه ته وه روون نییه. کچه مه لاش هه موو هه لالی دونیای له خۆی هه رام کردوو و قهت له ژوور نه هاتوته ده ر و که سی نه دواندوو و شه و و پۆژ گریاوه.

مه لای موسلمان ی کورد زگی پتیان سووتاوه و به زه یی پتی هاتوون و کچه که ی به زۆره ملی نه داوه به کوری ئاغا یا کوره مه لایه کی وهک خۆی، یا بازرگانیکی ده له مه ندی شار، بۆ خۆی وه به نه دنان که وتوو و عه لی که ئیتر به عه لی ناشق ناویانگی رو ییوه و به هه زار زه حمه ت دۆزی به ته وه، دلخۆشی داوه ته وه و به لینی داوه تی چیدی به قسه ی دوور زمان و شوفا ران نه کا و کچه که ی بداتی.

عه لی ناشق هاتوته ئاوه دانی، مه لا نوشته ی بۆ نووسیوه، دایکی سه ری ده پلا و گوشتی گرتوو، ده سه ته براکانی ده وریان داوه و قسه ی خۆشیان بۆ کردوو تا ژیه له بۆته وه و هۆشی هاتوته وه سه ره خو. مه لاش بۆ خۆی کچه که ی لی ماره کردوو و به جلویه رگ و جیازی خۆی بۆ سوار کردوو. سواری کورد رهباز پتیان له پێش کردوو، ته قله یان دا کوتاوه و جلیتیان هاو یشتوو. ده سه ته خوشکه کانی سه مایان له پێش کردوو، دایکی زاوا و پیری ژنه کان ئاوپنه یان به ره رووی راگرتوو، به ریوک سواری نه سپی بارگه بووه، خزم و که سوکاری پیاوی عه لی له سه ربانه وه شاباشیان به سه ردا هه لا و یشتوو، مندال تیک وه رووکاتوون و شاباش و نوغل و نه باتیان کو کردوته وه، بوکیان له سه ر کورسی دابه زاندوو. دوو برازا پیلان گرتوو و به ره رو په ردوویان بردوو. لهو حاله دا عه لی له به ر بیلایه راوه ستاوه و ده ستی له بناگوئ ناوه و ئەم به ندانه ی پتی هه لگوتوون:

مه جلیسی ناشقان گیراوه

ساقی له نیو راوه ستاوه

پیاله ی عیشق نوش کراوه

به خیر هاتی په ریزاده

به خیر هاتی

به سه ره چاوی ده من هاتی

به‌چیم زانی که تو هاتی
 به‌دهنگی تو و خرخالان
 عه‌لی عاشق!
 نه‌گه‌ر عیشقت زمانی بی
 سه‌د جار عومرت زوو فانی بی
 حه‌یفه ئی‌خلاس په‌نهانی بی
 مه‌لازاده به‌خی‌ر هاتی!
 مو‌تریب! لی ده بینای سازت
 به‌ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زیرین
 مه‌ی له مه‌یخانان ده‌گی‌رن
 ئاشقان له‌ری وهرده‌گی‌رن
 قوریانت بم نه‌ی بای واده
 تارا له‌سه‌ر له‌یلم لاده
 به‌ده‌ستووری حاکم زاده
 مه‌جنوون یه‌کی دهرده‌دار بوو
 به‌تیری عیشقت گرفتار بوو
 چونکه له‌یلی وه‌فادار بوو
 مه‌جنوونه‌که‌ی له کیوانم
 دایم دل پر له هیج‌رانم
 بو خالی له‌یل په‌ریشانم
 خو‌زگه‌م به‌فه‌ره‌ادی چینی
 خه‌ریکه له سه‌نگ تاشینی
 نه‌ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه‌مال وهره
 نه‌و کاغه‌زده‌م له‌بو به‌ره

بیده به‌ده‌ستی دل‌به‌ره
 ساقیم ده‌وی شه‌راب بی‌نی
 عه‌کسی خو‌ی تیدا بنو‌تینی
 ئیننالی‌لای لی بخو‌تینی
 به‌و چاوه گیانم ده‌ستینی

که ده‌گاته ئیره شادی مه‌رگ ده‌بی و گیانی پاکی به‌خودا ده‌سپیری و له‌به‌ر دهرکی
 په‌ردوو ده‌که‌وی.

نه‌وه بوو سه‌رگورشته‌ی عه‌لی ئاشق مه‌جروومی کورده‌واری. له به‌یته‌کانی کوردیدا زیاتر
 گراوی شینی بو کورپه‌ حه‌یران گی‌راوه، وه‌ک شینی زین بو مه‌م، شینی خانزاد و خه‌زال بو
 لاس، شینی خه‌ج بو سیامه‌ند، شینی سنجان و ئایشه‌ گول بو سواری خو‌یان لیره‌دا شینی
 کچه‌ مه‌لا بو عه‌لی دیار نییه. ده‌زانن ده‌بوو چ شینیتی بو بگی‌رن؟ به‌ئاو‌اته‌وه‌م که ده‌نگ
 خو‌شه کورده‌کان نه‌م به‌ندانه و پرای ئاهه‌نگی شمشالیتی مه‌حزوون بل‌ین و شاعیره
 لاوه‌کامان نه‌م چیرۆکه بکه‌نه داستانیتی شی‌عری در‌یژ. بو سه‌رچاوه‌ی داستانی مه‌م و زین
 و له‌یلی و مه‌جنوونی نیزامی هه‌ر به‌یتیتی و نه‌بووه؟

زۆر زانیش بەھەلە دەچى

وتاره‌که‌ی مامۆستای مه‌زن و زانای کورد تۆفییق وه‌ه‌ب‌ی به‌پ‌یزم له‌ گۆواری په‌روه‌رده و زانستدا وه‌به‌رچاوه‌وت و سه‌رنج‌ی ڕاکیشام. پاش یه‌ک دوو جار خوێندنه‌وه و چه‌ند جار پێداچوونه‌وه هه‌ر چۆنێک بوو شتی‌کم لێ هه‌ڵگه‌رانده.

خودا مامۆستای گهوره مان راوه ستاو و پایه بهرتر بکا. خۆی پێچکە ی بۆ شکاندوویین و فێری کردوویین پەخنه بگرین و له هه‌له‌ی زمان نه‌بووین. که وابوو ئه‌گەر کوردێکی ساکاریش پەخنه‌ی له مامۆستایه‌کی زۆرزان گرت. نه به‌ردی به‌کابه داداوه، نه کوفری چوار ئیمامانی کردوه و نه ده‌بێ سه‌نگه‌سار بکری. چونکه جاری وایه زۆرزانیش به‌هه‌له ده‌چێ.

پاش شیو و وەرددانەوی پوخت و وردی وتارەکی مامۆستا ھاتە سەر ئەم بڕوایە کە ماشائلا، ھەزار ماشائلا مامۆستا لەو دوور ولاتە و لە (زانستی) خۆیدا سووتاو و ھەلچرازو و ئەوەندە توند لەبەر راچوو کە بێ ئەوێ خۆی ھەست بکا وەک ھەموو ئینسانێک تووشی ھەلە دەبێ، دیارە ھەلە پیاوی و بەناوبانگ و جێ گەورەش وەک ھەلە ئێمەمانان نییە و زیانی گەورە دەگەیەنێ.

لا حياء في الدين، پەرژينيکي قايم بڼي، وتاردهکي ماموستام زور شپړزه و شپړتو هاته بهرچاو، پښه دهر ياي بڼي بهستيني زانستي ماموستا و ا شه پولاڼ بدا که نه ده بي تيډا نو قم بوو بڼي و، ماموستا هيڼده زما ني بيگان ه فير بوو بڼي که کور ديه ساکار دهکي خو ماني له بير نه ما بڼي. يا نه وه يان پتر ويده چي، زما ني زانا و زمانه وانان له گه ل ه ي بوره پيا و و که ره کرمانجان ف هرق و جيا و ازيه کي زوري هه بڼي.

من وام لیک دابووه که مامۆستا له کاتی نووسینی ئەم وتارەدا بە فارسی بیرکردۆتەوه و بە کوردی نووسیویەتی. چونکه شیوهی داریشتنی رسته کانی زیاتر وهک فارسی دهچن تا کوردی. به لایم کوردیکی ئینگلیزی زانی خوێندهوار دهیگوت نا مامۆستا به ئینگلیزی بیر دهکاتهوه و به کوردی دهنوسی.

جا هەر چۆنیک بێ قسەى من بێ یا هێ ئەو مامۆستا بەفارسی بیر بکاتەوہ یا بەئینگلیزی ئەم راستییە ناگۆڕێ کە رستەکانی وتارە بەنرخەکەى مامۆستا زۆریەیان کوردانە دانەرێژراون و تامی کوردی نادەن دەلێن نا، فەرموون یەز دوورە گەز نیزیکی ئەم

عیبارده ته سه ره له نوی بخویننه وه و حوکمی له سه ره بدن. «له به ره ئوه دان نه نان به به له ی زمانیډا پاش ئوه پی زانرا گوناهییکه لی نه بوردنی». جارئ با کارمان به وه نه دابی رسته که مه به ست به ده سته وه نادا و (دان نه نان) مانای ئی عتراف نه کردن و پی لی نه نانه. نه که چاو لی پوشین و خو گیل کردن که وادیاره مه به سستی ماموستا بووه. من ده لیم رسته که کوردانه دانه ریژراوه و چاک سی سه ره نه گیراوه. «گوناهییکه لی نه بوردنی» وشه کانی هه موو کوردین، به لām هه ره که س که میک فارسی بزانی تیده گا ماموستا «گناهیست نه بخشودنی» فارسی له می شکیدا داریشتووه و گوناهییکه لی نه بوردنی به قه له مدا هاتووه. دنا بۆ خاتری خودا کوردی چۆن وا دهنووسری؟ وتاره به نرخه که ی ماموستا به داخه وه وشه ی کلک و گوئ براو و رسته ی شتیاوی تری تیدا هه. به لām ناکری له سه ره یه که یه کی ئه وان بدویم. کورد گوتویه تی «چ که ویزیک چ مه ویشیک؟».

شتییکی ترم به لاوه سه‌یربوو ئه‌ویش ئه‌وه‌یه مامۆستا که به‌کوردی زانیکی گه‌وره ناوبانگی پۆییوه. چۆنه لهم وتاردا بئ ئه‌وه‌ی دامابی و ناچار بی وشه‌ی بیگانه‌ی به‌کاره‌یناوه. بۆ نمونه له باتی نه‌توه که کوردیییکی په‌سه‌نه قه‌ومی عه‌رده‌ی و له‌باتی نێوان مه‌یانی فارسی نووسیه‌وه.

دیاره من له و که سانه نیم پټم وایه نووسه‌ری کورد هه‌قی نیسه له کاتی ناچاری و پټو بستیدا وشه‌ی بی‌گانه به‌کاربیتن و هه‌ر که وشه‌یه‌کی بی‌گانه‌م له‌ناو نووسراو ټکی کوردیدا ره‌چاو کرد، پټم وای ئاسمان کوله‌که‌ی په‌رپوه و قیبله‌که‌چ بووه و پردی قیامتت پساوه.

به لّام بهو حاله وه بههقی خۆمی دهزانم پردهنه له مامۆستا تۆفیق وههیی بگرم، چونکه ئهوه له وه سانه بهو که ریچکهی پهتی نووسینی تهخت کرد.

من له سه‌رده‌میکدا خه‌ریکی کوردی فی‌ربوون بووم که پرشنگی گه‌لاویتی گه‌ش خه‌ریک بوو ورده ورده ئاسۆی لیل و ته‌ماوی زمانه‌که‌مان، پووون و پوونتر بکاته‌وه و فۆلکلۆری ئه‌ده‌بیمان بی‌ووژینیته‌وه و ئه‌ده‌به‌که‌مان به‌ره‌و پی‌ش به‌ری و به‌ردی بناخه‌ی زمانی به‌کگر تووی کوردی دایمه‌زینتی.

کوردی ساکار دەلێ گوناھێکە بۆ لێ بووردن نابێ، گوناھێکە لێ بووردنی نییە، گوناھێکە ناکرێ لێی خوش بی. بەپرۆای من ئەو کەسانەی پستە لەسەر شێوەی زمانی بێگانه دادەرێژن پتر زبان دەگەیهنن لەو کەسانەی وشە بێگانه لە کار دیتن. بەداخەو

دهبى بلّيم كه ئەم مەترسبىيە ھەرەشە لە زمانەكەمان دەكا و زۆرىشى پەرە گرتوو.

مامۆستای بەرپۆز، ديسان نووسبویەتی «من بەم چەند وشە پێشەکیبە ویستم زەمین ئامادە بکەم بۆ ئەوە کە گلەبێ نەکرێ لێم کە دەس بەدەمە کۆڵینەو لە...»

من جووتیاری کوردەم دیسوو زەمین ئامادە بکا بۆ چاندنی توور و گێژەر و چەقاندنی تووتن و تەماتە. بەلام لە زانای کوردەم نەبیستبوو زەمین ئامادە بکا، بۆیە سەرم لێ شتوا و لە دلێ خۆمدا گوتم: خودایا زەمین ئامادە بکەم لێردا چ مانایەکی ھەیە؟ خودا ڕاوەستاوی بکا مامۆستا لە داوێنی وتارەکەدا مانای لێ داوۆ.

زەمین ئامادە بکەم: حازر کردن «نەمردین و ئەم جۆرە مانا لێ دانەو شەمان دی» تێگەیشتم مەبەستی مامۆستا دەبێ (زەمینە) ی فارسی بێ کە زۆرجار لە کوردیدا بەکار دەهێندرێ. بەلام خوا ھەقە ئیستاش نەم زانیو مامۆستا بۆ وەک بەیتالێ تەردەست باسکی لێ ھەلمالیو و کلکی پەراندوو و نەرگزی پریو و نژدی کردوو؟

بەلام ھەر لەو کاتەدا مامۆستا و ھاوکارەکانی لە دەنگی گیتی تازەدا خەریک بوون فێری کوردی پەتی نووسینمان بکەن. ھەر ئەو پەلە پەلە و کوردی پەتی نووسینە بوو بەجاریک ڕاپەڵ و پۆی تێکداین و سەری لێ شتواندین و شاعیر و نووسەرە لاوەکانمانی بەھەلە برد، تا گەیشتە جیگایەک شاعیر بێ بەھەستیار و شێعر بێ بەھەلبەست و قافیە بێ بەسەر و خزمەت بێ بەراژە و ئیمزا بێ بەواژوو و ئیستاش ھەر نەپێتەو و تۆزی ھەر بکا.

مامۆستا ئەو دەمی ئێمە فێر دەکرد کە بەھیچ جۆر توخونی وشە عەرەبی نەکەوین و وامان لێ ھات ھەرچی عەرەبی نەبوو بەکوردیمان زانی و ئەو خۆ لە عەرەبی پاراستنە سەدان وشە دزیوی بێگانە خستە زمانەکەمانەو کە ئیستا بۆمان لەگێژەو نادرین. کەچی ئیستا خۆی لەباتی وشە کوردی ڕەسەن و کۆن وشە عەرەبی بەکار دێت، ڕەنگە مامۆستا بلێ ئەم وشانە من لەکاربان دێنم زۆر سواو و بوونە کوردی. بەلام منبیش عەرزی دەکەم بۆچی وشە دنیا نەسواو بوو؟ نەببوو بەکوردی؟ ھەموو پڕوپیرێژنیک نەیدەزانی؟ ئەو بۆ (گیتی) فارسیت لە جێ دانا؟

با بێینە سەر ڕاپەکە مامۆستا لەسەر پەرەردە و زانست، ئەگەر پێویست بێ، (التربیه والمعرفه) راست و راست بکەینە کوردی ئەو ڕاپەکە مامۆستا راستە نە پەرەردە (التربیه) یە و نە زانست (المعرفه) یە. بەلام بەداخەو ئەزبیش پێشیارەکە ئەوم پێ

راست نییە. چونکە نە پەرەربشت بەکوردی دەزانم و نە شناسایی.

پەرەربشت ناو، چاوەگە یەکی فارسییە. ئەم ناو چاوەگە یە (ش) دەبێتە پاشگریان لە فارسیدا یە کجار زۆر و تاییەتی ئەم زمانەن. دیارە ھاتوونەتە ناو کوردیشەو، بەلام زۆر بەھاسانی دەناسرێنەو، پرواناکەم بەو ھاسانییەش کە مامۆستا فەرموویەتی بتوانین بیانکەینە کوردی. یانی بەلابردنی ژێر و زیادکردنی (ت) شکلیان بگۆڕین.

بەلا لە درۆیەدا من نازانم بەختیاری چۆنیان لەکار دێن. بەلام ئەو چەند سالا لە کوردستانی ئێران و عێراقدا وشە شۆریش بوو بنیشتە خۆشکە و لە کەسم نەبیستوو بەلێ شۆرشت. ئەگەر مامۆستا وەک زمانەوانیک ئەم کارە پێ ڕەوایە کە زمانی گەلێکی تر پڕووتینیشتەو و زمانی خۆمانی پێ برازینیشتەو لە چی ڕاوەستاو ھەموو ئەم ناوچاوەگە و بەر دەستوورەکە خۆی بخا کوردی دەوڵەمەند بکا و فارسی لەسەر ساجی عەلی دابنێ. دەنا ئەم کلک پەراندن و کلک لێ نەبێ سووودە. جا ئەو دەمی مامۆستا دەتوانێ لەباتی پەرەربشت و شناسایی. ئاموزشت و پەرەربشت پێشیار بکا. ھەم خۆی بەسێتیشتەو و ھەم ئێمە. مامۆستا دەزانی لە ئێراندا (آموزش و پرورش) ئەو چەند سالا جیگای (تعلیم و تربیت) ی گرتۆتەو ئەگەر دەستوورەکە مامۆستا راست بێ فەرقتیک لە نیوان آموزش، گنجایش الایش، گرایش و پرورش دا نییە.

لە کوردستانی ئێراندا نەک ھەر لە ئەردەلان بەلکو لە زۆر شوێنان وشە شناسایی بەکار دەھێن. بەلام ئەو بەلگە نییە بۆ کوردی بوونی ئەم وشە. لە کوردستانی عێراقیش بەشی زۆر ئیش بەکار دێن لەباتی کار، بەلام ئیش ھەر تورکییە.

مامۆستا نووسبویەتی «وشە زانست لە پاش جەنگی گیتیگری یە کەمەو بەلابووتەو لە ناوماندا. بێ ئەوەی لەکوێو ھاتوو و بەپیتی کام مادە دروست بوو، ئێمە ئیستا پەیمان بەو بردوو کە شکلی زانست غەلەتێکی دەستوورییە. ئەم وشە غەلەتە، ھەبێ و نەبێ لەلایەن کەسێکەو ھاوێژراوەتە زمانەکەمانەو کە ھەرچەندە ئاگادار نەبوو لە فۆنۆلۆژی کورد و فارسی، زۆر بەپەرۆش بوو بۆ بلاوکردنەو کوردی پەتی لە سلیمانییدا ئەو کەسە یا فەیلی بوو، یا کەلھووری یا لەکی»

منبیش ئەو نەدی لێ زیاد دەکەم و دەلێم: ئەو کابرایە ھەم زۆر گەڕیدە بوو و ھەم زۆر بەدەستەلات چونکە ئەو وشە ھەر لە سلیمانییدا نەکردۆتە باو و بەشیکی زۆری کوردستانی پێ گرتۆتەو.

دهگیرنهوه دهلین ههریق شاعیری بێ بهش و چاره‌په‌شی کورد، جاریک ده‌ردی دلی ده‌کرد و ده‌یگوت: بۆ پاروه‌نانیک هه‌موو گوندیکی کوردستان گه‌راوم به‌لام نازانم سه‌رم به‌هه‌موو مالتیکدا کردووه یا نا؟ منیش وه‌ک هه‌ریق گه‌پیده‌م و هه‌ر له‌پشت ته‌پی ته‌نیشته‌م هه‌ها‌بادووه تا ده‌رگه‌زنی نیزیکی سلیمانیم دیوه و ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌و کابرایه‌ش دێ بۆیری نه‌کردووه و به‌زه‌بری کوتک و شه‌ی زانستی به‌سه‌ر هه‌موو دانیشتوانی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ فراوانه‌ دابڕیوه. به‌لام زۆر پێش شه‌ری یه‌که‌م راست یا غه‌له‌ت زانست به‌مانای عیلم به‌شیکی زۆری له‌ کوردستان ته‌نیوه‌ته‌وه. به‌لام زانشت پێم وایه‌ جگه‌ له‌ مامۆستا به‌زمانی که‌سدا نه‌هاتووه منیش نازانم زانست به‌پیتی کام ماده‌ی ده‌ستووری دروست کراوه به‌لام هه‌رچی کیشام و پیتوام هه‌ر سێ نوخته‌ی له‌ زانشت که‌متر بوو. نازانم بۆ ئه‌وه‌یان غه‌له‌ته‌ و ئه‌ویان راست.

۱۹۷۳/۵/۳.

ئه‌رکی نه‌ته‌واپه‌تی ئیمپروۆ شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان

له‌ خه‌باتی پرزگاریخوازی گه‌لاندا هه‌میشه‌ شاعیر و نووسه‌ری پووناکبیر و پێشپه‌رو نه‌خشیکی گه‌رگ و به‌رچاویان هه‌بووه و ئه‌رکیکی مه‌زن و پیرۆزیان به‌جێ گه‌یانده‌وه.

یه‌که‌م هاواری پرزگاری نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ گه‌رووی شاعیریکی مه‌زن و هه‌لکه‌وتوو هاتۆته‌ ده‌ر و له‌ چیا به‌رز و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستاندا ده‌نگی داوه‌ته‌وه و باپی‌ره‌ خه‌وئالووه‌کانی ئیمه‌ی له‌ خه‌و راپه‌راندوون و شیریی پێ سوون و ناردوونی بۆ کۆری خه‌باتی پرزگاریخوازی.

ئێستاش پاش رابردنی گه‌لیک مانگ و ساڵ ده‌نگی نێر و دلیری (خانی) وه‌ک وه‌حی ئاسمانی له‌ گوپی تیکۆشه‌رانی نه‌به‌زی نه‌ته‌وه‌ی کورددا ده‌زنگیته‌وه و ئه‌و ده‌نگه‌ زوڵاله‌یه‌ ناھیلێ وه‌هه‌وز و وێژینگ بده‌ن و خه‌و ببانباته‌وه و له‌ کاروانی خه‌بات به‌جێ بیه‌ن.

خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێراندا ئیمپروۆ پیتی ناوه‌ته‌ قوناخیکی نوێ. خه‌باتی گه‌له‌که‌مان خه‌باتیکه‌ عادلانه‌ و په‌وا بۆ ئه‌ستاندنی مافی نه‌ته‌واپه‌تی پێشیلکراوی خۆی. خه‌باتیکه‌ له‌ دژی دیکتاتۆری و سه‌ره‌پۆیی رژیمی کۆنه‌په‌رستی پاشایه‌تی و به‌شیکی له‌ خه‌باتی دژی ئیمپریالیستی و ئازادیخوازی گه‌لانی جیهان. گه‌لی ئیمه‌ تێده‌کۆشی بۆ پێکه‌یتانی ئێرانیکی سه‌ربه‌خۆ و دیموکراتیک و کوردستانیکی ئازاد و خودمۆختار له‌ چوارچێوه‌ی سنووری ئێراندا. گه‌لی ئیمه‌ وێرای گه‌لانی تری ئێران خه‌بات ده‌کا بۆ رووخاندنی دیکتاتۆری و تاراندنی ئیمپریالیزم له‌ وڵاته‌که‌مان.

ئه‌رکی شاعیر و نووسه‌ره‌ پێشکه‌وتوو هه‌کانیشمان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیمپروۆدا پشتیوانی کردن و هاندانی تیکۆشه‌رانی ئه‌م قوناخه‌ی خه‌باته‌که‌مانه‌. ئه‌رکیکی گه‌وره‌ و گه‌نگه‌، ئه‌رکیکی پیرۆز و خاوینه‌ و ئه‌رکیکی سووک و هه‌سانیش نییه‌.

شاعیر و نووسه‌ره‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانمان له‌ قوناخی ئیمپروۆدا بۆ به‌جێگه‌یاندنی ئه‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ ده‌یی له‌ناو خه‌لکدا بژین، له‌ کۆمه‌لانی زه‌حمه‌تکێش و چه‌وساوه‌ی خه‌لک جوێ نه‌بهنه‌وه. له‌ پێشه‌وه‌ ئاگاداری وه‌زعی ژیان و به‌رپێچوون و خه‌باتی ئه‌وان بن و هه‌ست به‌ئێش و ژان و ئازاریان بکه‌ن. له‌ ژبانی پۆژانه‌ی ئه‌وان ئیله‌هام وه‌ربگرن و له‌گه‌ڵ ته‌جره‌به‌ و زانستی خۆیان تیکه‌لی بکه‌ن و بیکه‌نه‌ مایه‌ بۆ نووسراو و شیعر.

شاعیر و نووسه‌ری کورد ده‌بێ ئیمپروۆ قه‌له‌می به‌قازانجی زۆریه‌ی گه‌له‌که‌مان بگه‌پێ و

بەزمانىك بنووسى جوتيار و كاسبكار تى بگا. دەبىي زمانى شوان و گاوان و سەپان بزانى، دەبىي بۆزەحمەتكىتشان بنووسن و ئەوان ھان بدا بۆ خەبات. نووسىن و شىئەرى ئەورۇمان تا ساكارتر و بىي گرى و گۆلتەر بىي، زياتر خزمەت دەكا.

شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبىي شۆپنەوارى شاعىر و نووسەرە، پىشكەوتوۋەكانى جىھان موتالا بكن و شتى تازە و نوئى فېرىن و لە تەجرەبەى ئەوان كەلك وەرگرن و بەرگى كوردى تەواۋى لەبەر بكن. شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبىي لە دژى رېوشوئىنى كۆن و ناپەسند خەبات بكن و لە كەردەۋەى دژىو رەخنەبگرن و رېگای راستى ژيان بەخەلك نىشان بدەن.

شاعىر و نووسەرى كوردستان نابى ئەۋەندە بەرزەفر بن كە خەلك نەيانگاتى و لەژىرا تىيان ھەلپروانى و لە قەسەيان نەگا. لەبىريان نەچى رۆلەى ئەم گەلەن، لە باۋەشى ئەو چيا و كەژەدا پەرەۋازەبوون و دەبىي پاداشتىيان بدەنەۋە، پاداشتىكى مەعنەۋى و بەكەلك، پاداشتىكى جوان و ساكار، پاداشتىكى بەنرخ و بىي پىچ و پەنا.

بەداخەۋە ئىستاش لە كوردستانى ئىيراندا نووسىنى كوردى تاۋانىكى گەۋرەيە و بۆيەش ئەركى گرنگ و گەۋرەى ئەدەبىي لە ئەستۆى شاعىرەكانە. شىئەر ھاسانتر دەستادەست دەكا، زووتر لەبەر دەكرى و چاكتەر بلاۋ دەكرىتەۋە و كەمتر بەلگە دەداتە دەست دۆژمن. نالىين ئەركى شاعىرە پىشكەوتوۋەكانان لە ھەلومەرجى ئىستادا كە دىكتاتۆرى بالى رەشى بەسەر ۋلا تەكەماندا كىشاۋە، كارتىكى ھاسان و بىي مەترسىيە. بەلام ھەر ئەو قەسەى شاعىرى گەۋرە و ئازادىخوازى تورك (نازم حىكمەت) ۋەبىر دىئىنەۋە كە دەلى: «ئەگەر مەن نەسووتىم، ئەگەر تۆ نەسووتىي، ئەگەر ئىمە نەسووتىي چۆن رووناكى لە تارىكى پەيدا دەبى».

شاعىرە نىشتەمانپەرۋەرەكانان دەزانن گەلەكەمان ئىمىرۇ لە ھەمىشە پتر پىوستى بەۋرىنگەى خەمەرەۋىن و ئاسمانى ئەوان ھەيە. ھەستى نىشتەمانپەرۋەرى و ئەركى نەتەۋايەتى و ئىنسانى ناچارىان دەكا لە سزا و ئازار نەترسن و بىدەنگ دانەنىشن.

* رۆژنامەى كوردستان، ژمارە ۳۰، سەرماۋەزى ۱۳۵۲-۱۹۷۳

ۋەلامىكى دۆستانە

دۆستىكى زانا و ورد و خۆشەويستىم كارتىكى بۆ ناردووم و نووسىۋەتى:

«ئەم غەزەلە جوانەى بەم شىئەرە تەر و ناسكە دەس پىدەكا ئى كام شاعىرى كوردە؟

ھىندە بىزارى كە زانىۋمە بەزارى نايەۋە

دوور لە بالاكەت سەرىنى ناھومىدىم نايەۋە

مەن ھىندە بەھۆش و گۆش نىم ھەر شىئەرىكى لىم بىرسنەۋە بزانم ئى كىيە؟ بەلام بەھەلگەۋەت خاۋەنى ئەم شىئەرە دەناسم و تەنانەت دەزانم بە چ بۆنەيەكەۋە گوتراۋە.

چونكە رەنگىي زۆر كەسى تىرش بن نەزانن ئى كىيە؟ بەم وتارە جوابى دۆستەكەم داۋە تا ھەم ئەو ۋەلامى خۆى پىي بگا و ھەم خۆپنەرانىش كەلكى لى ۋەربگرن.

ئەم غەزەلە بەھەلە لە دىۋانى نالىدا چاپ كراۋە، بەلام ئى ئەم شاعىرە بەرز و ناسك خەيال و نەمرە نىيە. بەلكو ئى شاعىرى رەنجەرۋ و چارەرەش مەلا سالىحى ھەرىقە.

دىارە شاعىرى سەر بەنەتەۋە بىي بەش و زۆرلىكراۋەكان بەختەۋەر و كامرەۋا نابن. ھىچ شاعىرىكى كورد نانسىن ژيانىكى خۆش و باشى رابواردىي. بەلام لە ھەمسوۋان چارەرەشتەر، لىقەۋماۋتر و ھەژارتەر ھەرىق بوۋە. ئەم شاعىرە مەزنە كە ئەگەر دىۋانەكەى بەرپىكوپىكى كۆكرابايەۋە دەمانزانى يەككىك لە شاعىرە ھەرە باشەكانى كوردە، ژيانىكى زۆر تال و تفت و پر لە كۆپرەۋەرى رابواردوۋە، لە تەواۋى ژيانىدا ئاھى خۆشى لە دلى نەگەرۋە. لە سالىكەكانى دوايى تەمەنىدا كۆپرە ۋەلەۋار و گەردەنشىن بوۋە و كەم بەختى پاش مردنىش يەخەى بەرنەداۋە و بەنەناسراۋى ماۋەتەۋە. بەشى زۆرى شىئەرەكانى فەۋتاون و ئەگەر نەفەۋتابن ھىچ نەبىي چاپ نەكران، ئەۋى چاپىش كراۋن ئادارىان بەسەر پادارەۋە نىيە.

چەند سال لەۋەى پىش لاۋىكى بەزەۋق و شىئەردۆست و زانا بەشى زۆرى شىئەرەكانى ھەرىقى كۆكرەبۆۋە، دەتوانم بلىم رىكوپىك بوون و يەككىك لە شاگردەكانى ھەرە زانى ھەرىقىش كە ھىشتا مابوۋ يارمەتى دابوۋ مېش تەماشام كرد و لىي رازى بووم و ھەرىقىش ناسى و پىم وابوۋ، باشتىن شاگردى نالىيە ۋەك بزانم نەتوانى چاپى بكا، بەلكو لەنېۋىش چوۋە. ھەرىق نەك ھەر باشتىن شاگردى نالى بوۋە، بەلكو قوتابخانەى نالى بردۆتە موكرىان و شاگردى باشى لەۋ مەلبەندەى كوردستان پىي گەياندوون، ئەدەب،

سەید پەشید، عەلی بەگی حەیدەری و سەیفی قازی کە خۆی خاوەنی قوتابخانەیەکی شیعرییە، ھەموو شاگردی حەریق بوون. دەلێن مشت نمونە ی خەرۆارە ئەو لە خوارەووە چەن شیعری بەنمونە دینمەو. جا دەچمەو سەر بایسەکی خۆم:

چاوەکەم! دوینێ لە گۆلشەن گۆل بەعیشو خۆی نواند
نەک ئەک گیر بێ، بەمەرگی تۆقەسەم ھەر نەم دواند
یا:

ستوونی قامەتی راگرتوو بۆ خێوەتی دینم
خودا بۆ تۆلی عومری، ئەو تەناف و دارە نەپسینی
یا:

بەلەک بوو کێو و سەحرا وەک دەلەک خۆی دزیووە زستان
زەستان چۆن بەری خست ئیتفاقەن ھیزی پیتی نابێ

حەریق ھەر لە ھەرەتی لاوەتی و فەقیایەتیدا سۆزی سۆفیگەری لە دلدا ھەبوو، کاتی
شاکارە بێ وینەکە ی نالی بلاو بۆتەو کە دەلێ:

عیشقت کە مەجازی بێ خواھیش مەکە ئیلا کچ
شیرین کچ و لەیلا کچ، سەما کچ و عەزرا کچ
فەرەقی کچ و کۆر پەوشەن، وەک فەرەقی مەھ و مېھرە
ئەم فەرەقی شەو و پۆژە وەک فەرەقە لە کۆر تا کچ
مەھ مەھ لە مەھی سادە یەعنی لە قەمەر لادە
ھەم شەمس و سوورەبیا کچ، ھەم زوھرەبی زەھرا کچ
بیبینە گۆلی ژالە، ھەم بێ بەرە ھەم تالە
قەد سەرۆ و سەوەر کۆر، چا و نیرگسی شەھلا کچ
کۆر وەک گۆلی گۆلزارە، ئەمما سەمەری خارە
وەک ھەنگی چۆوودارە ھەنگوینی موسەففا کچ
کچ پەرچەمی چین چینە دوو مەمکی لەسەر سینە
وەک شانەیی ھەنگوینە بۆ لەزەتی دونیا کچ
جەزلی سەمەروسایە، بۆ سەولەتی ئەعدا کۆر
نەخلی سەمەری مایە بۆ دەولەتی دونیا کچ

کۆر زببێ دەبستانە کچ شەمعی شەبستانە
بۆ بەزمی تەماشاکۆر بۆ خەلوەتی تەنھا کچ
موو سونبۆلی ئاشوشتە دور دانەبی نا سوشتە
دەم خونچەبی نەشکوشتە تی فەرە کۆر یا کچ
کۆر ئایینەبی حوسنی تا وەک کچە مەزورە
گرتی کە غوباری موو چینی کۆر و مینا کچ
کۆر تازە و تەر مادام سادە، وەک خوشکی بێ
ئەمما کە رۆا سەبەزە دیبا کۆر و زیبا کچ
بۆ شەرەت و شیرینی فینجانە لەسەر سینی
مەم توحفەبی توففاحی شەم عەنبەری بۆیا کچ
ھەم گۆلبونی بێ خارە ھەم مەزەعی ئەزھارە
ھەم مەخزەنی ئەسرارە ئەسبابی موھەبیا کچ
جەننەت پری وێلدانە خادیم ھەموو غیلمانە
خانم کە تیان، حۆرین یەکسەر ھەموو حەسنا کچ
گەر ئەشەرفی مەحبوبە یوسف کۆری یەعقوبە
کچ بوو بەخەریداری یەعنی کە زولەیخا کچ
سەددیقی عەزیز ھەرۆک یوسف کە نەبی بوو کۆر
سەددیقەبی مەعسوومە وەک دایکی مەسیحا کچ
بابێکی ھەبە دونیا بۆ عشقی مەجازی و بەس
(نالی) چییە؟ ئەو بابە ئادەم کۆر و حەووا کچ

فەقی سالحی لاو جوابی داوەتەو جوابی و شەکە سۆفییانە کە تەنیا پەنەنێکی
دێرنشین دەتوانێ جوابە جەنگی ئەم شیعری نالی بکا کە لەسەر بناخەبەکی زانستی پەوان
شناسی داندراو و فەلسەفەبەکی قوولێ تێدا گونجاو. جگە لە ھونەر و سەنعەتی
شیعریەکە ی کە گەیانەوویەتە ئەوپەری.

من جوابی فەقی سالح بەدرۆ و فربو نازانم. بەلەکە بەناشیانە و لاوانە ی تێدەگەم.
مرۆڤ لە سەردەمی لاوەتی و بێ ئەزمونییدا زۆر پابەندی بیروپروای خۆبەتی با

بیروبرو اکهشی دهگهڵ ئەقل و زانست و فەلسەفە زۆر یەک نەگرنەوه. وا دیاره حەریق له کاتی جوا به جەنگی نالیدا زۆر لاو و بێ ئەزمون بووه و به تهواوی بروای بهم قسانه هه‌بووه که کردوونی. به‌لام گوتووایه، شانامه ئاخ‌ه‌که‌ی خۆشه. ئەو فەقێ س‌ال‌حه به‌گ‌ژ مامۆستایه‌کی زانا و خاوه‌ن ئەزمونی وه‌ک نالی دا هاتۆته‌وه و گوتویه‌تی:

عیشقت که حەقیقی بێ، تالیب مه‌به ئیلا کور
هه‌م حەزده‌تی له‌ولا کور هه‌م یوسفی ئەولا کور
عشیقی که به‌قوه‌ت بێ، مایل به‌مورووه‌ت بێ
نه‌مدیوه که تالیب بێ، ئیلا که ته‌له‌ب کا کور
سه‌د حەیفه که تو نالی به‌م پیرییه مندالی
«به‌م ته‌رزه له عیشقت ئەدویتی زیبا کچ و دیبا کور»

به‌م بیروبروای وشکه س‌وفیانه‌وه خۆبندنێ ته‌واو کردووه و چۆته خانەقای شێخی بورهان و بۆته س‌الیک. س‌الیک له خانەقا به‌و که‌سانه‌یان ده‌گوت که بۆ هه‌میشه له خانەقا داده‌نیشن و خه‌ریکی تاعه‌ت و سلوک کیشان بوون و ده‌ستیان له دنیا هه‌لده‌گرت و ژنیان نه‌ده‌هینا و به‌ره‌به‌نی ده‌مانه‌وه. ته‌نانه‌ت ئی وا هه‌بوون که ده‌ستیان له ژن و ماڵ و که‌سوکاری خ‌وبان هه‌لده‌گرت و بۆ هه‌میشه یا بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ له خانەقا ده‌مانه‌وه.

بۆ که‌سیکی وه‌ک حەریق که ته‌بیعیترین هه‌ستی ئیسنانی به‌عه‌یب داناوه و خۆشه‌ویستی کچی بۆ پیاویکی وه‌ک نالی به‌کاری مندالانه ئەژماردووه جیگه‌ی له‌وه‌ی باشت‌ر که قه‌ت چاوی به‌چاوی کچ نه‌که‌وێ، باشت‌ر چۆن وه‌گیرکه‌وتووه؟ حەریق له خانەقا ماوه‌ته‌وه، له‌کن شێخ ماقوول بووه، خه‌لک ریزی لێ گرتووه، تا بۆته مامۆستای تایبه‌تی کورپه‌ شێخه‌کان. به‌لام هه‌وه‌سی پیاوانه و ته‌بعی شاعیرانه‌ی حەریق نۆقره‌ی لێ بریوه، نه‌یتوانیوه وه‌ک سه‌ید ره‌شید، مام وس‌ین، مه‌لا حوس‌ین، مام جەعفەر، یار مه‌مه‌د، کاکی شفه‌لی و مه‌حمود دۆشاو و ده‌یانی تر تا مردن به‌ره‌به‌نی بژی و بێ ژن و هاوسه‌ر هه‌لکا. به‌دزی شێخ ژنی هیناوه و م‌الی پیکه‌وه ناوه. دوو زمان له هه‌موو ده‌ور و زه‌ماناندا هه‌ن. ئەم خه‌به‌ره به‌گوێی شێخ گه‌بشتووه و حەریقی له خانەقا ده‌کردووه.

سه‌ره‌تای چاره‌ره‌شی حەریق به‌تایبه‌تی له باری مادیه‌یه‌وه لێره‌وه ده‌س پێده‌کا، له‌سه‌ر کچ تووشی کوێره‌وه‌ری و ده‌ربه‌ده‌ری هاتووه، عیشقی مه‌جازی ئەگه‌ر بۆ هه‌یج که‌س موجازاتی نه‌بووی، بۆ ئەو هه‌یبوو. له‌ زمانی خ‌وی ده‌گێر نه‌وه که: «بۆ په‌یدا کردنی پاروه نانێک

هه‌موو شار و گونده‌کانی کوردستان گه‌راوم جا نازانم سه‌رم به‌هه‌موو م‌الێکدا کردووه یا نا؟».

پاش ماوه‌یه‌ک ده‌ربه‌ده‌ری، پێش نوێژی مزگه‌وتی حاجی حه‌سه‌نیان، که ئەو ده‌می له قه‌راغ شاری س‌ابل‌اخ و مزگه‌وتی هه‌ژاران بووه داوه‌تی. مزگه‌وتی نیوبراو چ مه‌لای زانی پێ پازی نه‌بوون. ئیستاش هه‌ر کۆلکه مه‌لایه‌کی پێشنوێژی کوێره‌ دێیه‌کی بده‌نی، پێشنوێژی ئەم مزگه‌وته ناکا.

سه‌ره‌رای ئەم هه‌موو سووکایه‌تی پێکردنه حەریق هه‌ر س‌وفی بووه و عه‌قیده‌ی به‌شێخی بورهان هه‌ر ماوه و نه‌گ‌وراوه. بۆیه ئەم غه‌زه‌له‌ی داناوه و بۆ سه‌ید ره‌شیدی دۆستی گیانی به‌گیانی و شاگردی خ‌وی و ده‌م‌راستی شێخی ناردووه. سه‌ید ره‌شیدیش له هه‌لیکی له‌باردا بۆ شێخی خ‌ویندۆته‌وه، شێخ به‌زه‌یی به‌حه‌ریقدا هاتووه و به‌خشویه‌تی. به‌لام هه‌رگیز جیتی خ‌وی نه‌گرتۆته‌وه. ئەوه‌ش غه‌زه‌له‌که‌یه:

هینده بێزاری که زانیومه به‌زاری نایه‌وه
دوور له بالا که‌ت سه‌رینی ناهوم‌یدیم نایه‌وه
بۆ پیا‌له‌ی مه‌یلی له‌یلی قه‌لبی مه‌جنوون قابیله
شۆرشی شیرین له ناله‌ی کۆهکن فامایه‌وه
بولبولێکی خۆش نه‌وا بووم، بۆ نه‌وای ده‌وری گولت
کێ وه‌کو هود هود حیکایاتی سه‌بای گێرایه‌وه؟
بۆ که‌ناری سه‌وزه‌یی ده‌وری گولێ پرووت شین ده‌که‌م
خاکی کۆی عیشقم به‌بێژنگی سه‌رم بێژایه‌وه
که‌وته نیو خه‌رمانی عومرم ناگری تولى ئەمه‌ل
سه‌د که‌ره‌ت بارانی وه‌عزی لێدرا نه‌کوژایه‌وه
تیری موژگان، شیری ئەبرۆ، تاق و جووت ده‌نوێنی پێم
تا بزانی رووحی شیرینه‌ت چلۆن کیشایه‌وه
جیتی نه‌زه‌ر بوو حاشیه‌ی زولفت له‌سه‌ر ئایاتی پرووت
زۆر مو‌تالام کرد، وه‌کو ده‌ور و ته‌سه‌لسول مایه‌وه
تاقی می‌حرابی برۆت جیتی نازه بۆ ئەه‌لی نیاز
س‌وفی پێی وابوو که‌چه، هیند که‌ر بوو خ‌وی گێرایه‌وه

شەمعی خووبان پرتەویکی شەمسی ڕووی تۆی لی کەوت
 ھێندە حەیا و شەرمی بەخۆیا ھات بەجاری توایەو
 گولبەژێریکی زەریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ
 خۆزگە مەردێکی «پەشید» بۆ شیخی بخوێندایەو

ھیوادارم دۆستەکەم لێی ڕوون بێتەو ئەم شیعەرە ئی حەریقە و بەھەلە ئاوەکی نیو
 دیوانی نالی بوو. دیارە بۆ کەسیکی زۆر شارەزای شیعری نالی نەبێ ھەلەکە زۆر زەق
 نایەتە بەرچاو چونکە وەک گوتم حەریق شاگردێکی زۆر باشی قوتابخانەی نالی بوو.
 بەلام بەداخەو دەبێ بڵێم غەلەتێکی زۆر گەورە و دزیو لە ئاخر شیعری غەزەلە کەدا کراو:
 «ئەکل و شوربێکی زەریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ» بەراستی دەبێ پیاو چەن بێ زەوق
 بێ تا تووشی ھەلە و ابی، ئەری ئەکل و شوربی نیو باخی خەیاڵ دەبێ چ تامێکی ھەبێ.

- ۱- من کچی حەریقم دیوو کە پیرێژنیکی گۆج و ئیفلیج بوو. لە دیوی ژنانی خانەقا دەژیا و ھەموو
 بەتایبەتی شیخ موحەمەدی کۆری شیخ و سەید پەشید زۆریان پێز لێ دەگرت و پێیان دەگوت دیدە.
- ۲- جاریک حەریق ھەجووی یەکیک لە کورەکانی شیخ عوسمانی تەوتیلە کردوو، ئاغا یەک بەناوی
 (اعظام الملک) لەسەر ئەو ریشی تاشیو. حەریق شکایەتی بردۆتە کن قازی عەلی مەلای ولایت،
 بەرابەری قازی خەریک بوون ئاغاکی تەمەن بکەن. لەو کاتەدا کورە کوردێک لە قەباغەندی کچە
 ئەرمەنێکی ھەلگرتوو کە باوکی پیاوی ڕووسی تەزاری بوو. ئەم کارە پچووکە زۆر گەورە بۆتەو و
 خەریک بوو شەری عوسمانی و ڕووس و دەولەتە مەسیحییەکانی لێ پەیدا بێ. سالی کچی
 ھەرمەنی مادە تاریخ بوو. مەسەلەکە ئەوئەندە گەورە بوو، مەسەلەکی حەریق لە بیر چۆتەو. ڕۆژێک
 کابرایەک لە حەریق دەپرسێ ئەری مەسەلەکی ریشەکەت چی لێ بەسەرھات؟ حەریق دەلێ: بابەل
 ریشی من لە ھینەکە کچە ئەرمەنیدا ون بوو.

ئەزموونی شاعیریم

بەراستی نازانم چۆن ھەستی گرگرتووی دەروونی خۆم دەربێرم، نازانم بە چ زمانێک
 شوکرانەی چاکەی ئێوەی خوشەویست بێژێرم. زمان و قەلەم لە دەربێرن و نووسینی ئەو
 لوتفەتان لال و کۆلن.

ئەگەر لەبیرتان بێ لە بەشی دوایی سەرەتای دیوانەکەم «لە کوێو بۆ کوێ» دا وام
 نووسیو:

«لێرەشدا دەمەوی شتێک بڵێم بەپێچەوانەی زۆر ھونەرمەندی کورد، من لە نەتەوێکی
 خۆم رازیم کەس تا ئێستا بێ حورمەتی بێ نەکردووم. داوای دراو و مالبیشم لە کەس
 نەکردوو تا بزانم دەمداتی یا نا؟ لە لیقەومانیشدا نانیان داومی و رایان گرتووم،
 شیعیریشم تەنیا بۆ دەربێرنی ئیحساسی خۆم داناو و ھیچ ھەقم نییە منەتیان بەسەردا
 بکەم».

لە قوولایی دلمەو و پروام بەو قسەبە ھەبە «کاتێک گەرای شیعریک لە مێشکەدا
 دەگورێ و ڕووداویکی جیھان سەرنجم رادەکێشێ، کاتێک مەسەلەبەکی ژیان ھەستی
 دەروونم دەھاروورژێت، من بەپەلەم ھەرچی زووتر ئەو ھەستە دەربێرم، خۆم لەو تەنگەژە و
 گێژاوە رزگار بکەم و بحەسێمەو، کەوابوو چ ھەقم ھەبە منەت لەسەر خەلک بکەم و بڵێم
 شیعرم بۆ داناو».

لە ڕێگەی شیعەر و نووسینەو وەک تاکێک لە کۆمەڵ تەنیا توانیومە ئەرکیکی سەرشانم
 بەجێ بگەینم و لەباتی ئەو بەزمانی خوێندم کە فارسی بوو، بەزمانی زگماکیم
 نووسیو و ئەوئەندە لە دەستم ھاتوو خزمەتی زمان و ئەدەبی کوردیم کردوو. ئەوئەش
 ئەرکی نەتەواوەتی خۆم و ئەگەر بەجێم نەگەیاندا، لەکن وێژدانی خۆم شەرمەزار و
 ڕووزەرد دەبوو و دیسان ھەقم نییە خەلک منەتبار بکەم و چاوەنۆری پاداش بم. کەچی
 ھەست دەکەم و دەبینم زۆر لە رادە پتووست، زیاتر لە لایەن ڕۆلەکانی گەلەکەمەو پێزم
 لێ دەگیرێ ھەر ئەم کۆرە گەورە نیشانەی ئەو پەری رێزگرتنی ڕۆلە پاکەکانی کوردە لە
 خزمەتکارانی پچووکێ گەلەکەمان و دەبێتە ھۆی پتر ھاندانی ئەوان بۆ فیداکاری و
 گیانبازی پتر لە ڕێگای ئامانجی پیروژدا. لە (لە کوێو بۆ کوێ) دا کەمێک ژیان و
 بەسەرھاتی تال و پڕ لە کوێرەوێ خۆم بۆ گێڕاوەتەو.

دیارە لە بنی کۆلەکەم نەداو و لیفەم لەسەر ھەتیوان ھەلنەداوەتەو و ئەسکۆیم لە

مه‌نجەڵ نه‌گيرايوه. زۆر نه‌يهيني گرنه‌گ و رازي نه‌گوتراو هه‌ر وا به‌سه‌رمۆري له‌ سنگمدا ماونه‌ته‌وه و ده‌يانبه‌مه ژير گل. نه‌گه‌ر رۆژه‌ي گه‌لتيكي ليقه‌وماو نه‌بوومايه و له‌ كۆمه‌لتيكي دواكه‌وته‌دا به‌رپي نه‌چووبام. زۆرم له‌و رازانه‌م ده‌دركاند.

به‌هيوام نه‌گه‌ر مه‌رگ به‌ربينگم نه‌گرئ و رۆژگار ده‌رفه‌تم بدا (له‌ كوئيوه‌ بۆ كوئ) بكه‌م به‌كتيبيتيكي سه‌ره‌خۆ و په‌رده له‌سه‌ر نه‌و رازانه‌ هه‌لده‌مه‌وه كه‌ زيان و قازانجيان ته‌نيا بۆ خۆم ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

به‌بهرم نايه به‌مندالي قه‌ت به‌رم له‌وه‌ي كرديته‌وه كه‌ به‌گه‌وره‌يي بيمه‌ شاعير و نووسه‌ر و نه‌ديب، پيتم خۆش بوو بيمه‌ دكتۆر و نه‌فسه‌ر و شتي وا.

تا له‌ قوتابخانه‌ي سه‌ره‌تايي بووم فه‌رقيكم له‌ نيوان ده‌سه‌كاندا نه‌ده‌کرد و له‌ ئينشا و ئيملا و حيسابدا ده‌ره‌ج‌ه‌ي وه‌ك يه‌كم ده‌هه‌يناوه. به‌لام كه‌ باوكم هاته‌ سه‌ر نه‌م رايه‌ نه‌گه‌ر له‌ قوتابخانه‌ي نوێدا بخوێنم بۆ دینه‌كه‌م زه‌ره‌ره‌ ده‌بي پچه‌م حوچه‌ي فه‌قييان و بيمه‌ مه‌لا و جيبی باب و باپيرانم بگرمه‌وه و كه‌واي ئاودامه‌ين له‌به‌ر بكه‌م، ميژه‌ري سبي به‌هستم و سه‌لته و جوببه‌ به‌خۆشم. گوڤرانيكي فيكریم به‌سه‌ردا هات كه‌ باري ژيانيشمی گۆري.

نازانم نه‌و زوله‌م‌ي باوكم لبي كردم و نه‌يهيشته‌ به‌ئاره‌زووي خۆم بخوێنم و پيئي بگه‌م و بكا به‌مه‌نديل به‌سه‌ر و عه‌با به‌شان واي به‌سه‌ر هه‌يناوم، يا هاوده‌م‌ي و هاوشيني له‌گه‌ڵ نه‌و مه‌لا و فه‌قييان‌ه‌ي شيعري موته‌نه‌بي و سه‌عدی و ناليبان وه‌ك ئاو له‌به‌ر بوو. به‌لام نه‌يانده‌زاني حه‌وت جار حه‌وت ده‌كاته‌ چهند؟ به‌ره‌و دنياي شيعر و نه‌ده‌بي بردم. به‌كورتی بۆم ناچيته‌وه سه‌ره‌ك، بۆچی كه‌ چوومه‌ حوچه‌ي فه‌قييان به‌جاريك گۆڤام و ئاشقه‌ شيعر بووم و له‌باتي ته‌سريفي زه‌نگاني و عواميلي گورگاني ده‌ستم به‌خوێندنه‌وه‌ي شيعري خاقاني و قائاني كرد؟ به‌لام فه‌رقی شيعري باش و خراپم نه‌ده‌کرد. هه‌ر شيعريك كيشی سوارتر و قافيه‌ي گرانت‌ر بایه به‌باشترم ده‌زانی.

قه‌ديم له‌ ولاتي ئيمه‌ كه‌ منداليان له‌به‌ر خوێندن ده‌نا له‌ پيشدا گولستانيان پي ده‌گوت (دياره‌ هه‌ر ته‌قه‌ي له‌سه‌ري ده‌هات) و هه‌يچی لي تێ نه‌ده‌گه‌يشت. به‌لام من كاتيک ده‌ستم به‌خوێندنی نه‌م كتيبه‌ به‌نرخه‌ كرد، ته‌واويك گه‌وره‌ ببووم و پله‌ي خوێنده‌واريشم تا راده‌يه‌ك به‌ره‌و ژوور چووبوو مامۆستاكه‌شم زۆر باشی ده‌زانی و خۆي پيوه‌ ماندوو ده‌کردم. خوێندنی گولستان و بوستان ده‌ركی نه‌ده‌بی فارس‌ييان لي كردمه‌وه.

له‌ شازده‌ حه‌قده‌ ساليدا ده‌ستم به‌شيعر دانان كرد، چونكه‌ زياتر له‌ژير ته‌ئسييري شيعري فارسيدا بووم، به‌فارسيم شيعر ده‌گوت، شيعره‌كانم كيش و قافيه‌ي ته‌وايان هه‌بوو، وشه‌ي شاعيرانه‌شيان تي‌دا ده‌بينرا. به‌لام لاسايي كردنه‌وه‌ي شيعري شاعيرانی پيشوو

بوون و هه‌ست و عاتيفه‌ي خۆميان تي‌دا نه‌بوو.

به‌مندالي ناوبانگي چهند شاعيري كوردی وه‌ك نالي و كوردی و سالم و وه‌فایي و شيعر په‌زام بيستبوو. به‌لام نايشارمه‌وه شيعري كوردیم زۆر پي خوش نه‌بوو و گالته‌شم به‌فۆلكلۆري نه‌ده‌بی ده‌کرد. چونكه‌ تا نه‌و حه‌له‌ هه‌ر له‌ شار و له‌ حوچه‌ي فه‌قييان بووم. نه‌وانه‌ش هه‌ر گالته‌يان به‌گوته‌ي نه‌خوێنده‌وار ده‌کرد.

پووداويك گۆرينيكي سه‌يري به‌سه‌ردا هه‌ينام. تووشي زانا و نه‌ديبيكي گه‌وره‌ هاتم، مامۆستا نه‌حه‌م‌دي فه‌وزي يا مه‌لاي سليتماني خه‌لكي نه‌م شاره‌ خۆشه‌ويسته‌ بوو، به‌م ئاووه‌هوا خاويته‌ په‌روه‌رده‌ ببوو. نازانم چۆن ئاواره‌ي ولاتي ئيمه‌ ببوو. له‌ كتيبه‌كه‌مدا نووسبوومه:

«ده‌بي بلیم من ده‌سكردی فه‌وزيم نه‌و هه‌لي وه‌شاندمه‌وه و تيكي هه‌لشيلا و سه‌ره‌له‌نوێ دروستي كردمه‌وه، نه‌و ده‌ركی زانين و فيرپووني بۆ كردمه‌وه. نه‌و ريگاي ژياني پي نيشان دام. بيگومان نه‌گه‌ر نه‌چووبامه‌ خزمه‌ت فه‌وزي و له‌كن نه‌و مامۆستايه‌م نه‌خوێندا ريبازي ژيانم نه‌و ريبازه‌ نه‌ده‌بوو كه‌ گرتم و پييدا رۆيشتم و ئيستاش به‌رم نه‌داوه. نه‌و فيري كردم زه‌وقي نه‌ده‌بیم چۆن تيف تيفه‌ بده‌م و مشتومالي بكه‌م، نه‌و فيري كردم چۆن بنووسم و چۆن شيعر بلیم، نه‌و فيري كردم ولاته‌كه‌م خۆش بوئ و پيئي هه‌لبليم. نه‌و حاليي كردم، كوردی زمانتيكي ره‌وان و به‌ربالا و ده‌وله‌مه‌نده‌ و ده‌كرئ نه‌ده‌بيكي گه‌وره‌ و دنياي په‌سندی بي، نه‌و حاجي قادري كوئي، نالي، كوردی، سالم، مه‌وله‌وي، حه‌ريق، مه‌حوي و نه‌ده‌ب و وه‌فایي پي ناساندم و شيعره‌كاني نه‌وانی بۆ شي كردمه‌وه. نه‌و فيري رۆژنامه‌ خوێندنه‌وه‌ و رۆمان خوێندنه‌وه‌ي كردم، نه‌و ديواني شاعيره‌ شوڤشگيره‌كاني فارسي بۆ په‌يدا كردم و هاني دام بيانخوێنمه‌وه و شتيان لي فيريم. به‌لام سوپندي دام قه‌ت به‌فارسي شيعر نه‌ليم، منيش نه‌و سوپنده‌م نه‌شكاند».

هه‌ر له‌و سه‌روه‌يه‌نده‌دا كه‌ له‌ خزمه‌ت فه‌وزي ده‌مخوێند مامۆستايه‌كي ديكه‌شم هه‌بوو كه‌ وشه‌ي په‌سه‌نی كوردی فير ده‌كردم و به‌يت و باوي فۆلكلۆري بۆ ده‌گوتم. سه‌يد عه‌ولاي من له‌ ده‌رويش عه‌بدوللاي مامۆستا (گۆران) -كه‌ نه‌ويشم ديپوو هونه‌رمه‌ندتر بوو، به‌لام من شاگردتيكي ناسوپاس بووم و نه‌متوانيوه شيعري بۆ بلیم.

له‌ ته‌مه‌نی بيست سالييه‌وه بووم به‌شاعير زياتر هه‌ست و عاتيفه‌ي خۆم ده‌خسته‌ نيو شيعره‌وه. به‌لام هه‌يشتا ده‌ستم له‌ گرانت‌رين و بي سوودترين جوړی شيعر، واته‌ ته‌خميس شيعري شاعيره‌ مه‌زنه‌كان هه‌لنه‌گرتبوو. رۆژتيك ئاواليكم گوتي ده‌زانی نه‌و ته‌خميسان‌ه‌ي تۆ وه‌ك چي ده‌چن؟ گوتم نا، گوتي: «وه‌ك نه‌وه‌يه ناني خۆت له‌سه‌ر خواني خه‌لك

بخوی». ئەو پەنەنە و شىيارى كىرمەو و دەستم لەو كارە بى سوودە ھەلگرت و ئەو تەخمىسانەى كىرەبوو نەمەشتەق ھەرچەند ھىندىكىيان ناوبانگيان پەيدا كىرەبوو.

يەكەم شىعەرم لە گۆڤارى گەلاوێژ دا بەناوێكى مۆستەعارووە بلاوكردهووە. شىعەرىكى سىياسى پىكوپىك و پەوانە. ئەودەمى زۆرم شايى بەخو بوو كە شىعەرم لە گۆڤاراندا چاپ دەكرى. كەچى ئىستا خۆم لى بى ساحب كىرەو و نامەوى كەس بزائى ئەو شىعەرى ھى منە. جارىك مامۆستا يەك دەيفەرمو سەرگروشتە و نمونەى شىعەرى شەش ھەزار شاعىرى كورد (الى ماشا لله) كۆكردهووە و خەرىكم چاپى بكەم. ئەو بەشەى كىتەبەكەى پى نىشان دام كە لە بارەى شىعەرى شاعىرەكانى موكىرەنەو دواو. دىتم شىعەرىكەمى بەتەواوى وەرگرتوو و چەند دىركىشى لەسەر بىرى بەرز و زمانى پاراو و خەبات و تىكۆشانى شاعىر نووسىو. بەلام مێژووى لەدايكبوون و مردنى شاعىرى نەنووسىو بەمامۆستام نەگوت ئەو مەم. تا شەش ھەزارەكەى نەبى بە (۵۹۹۹)!!!

دووەم شىعەرم لە ژمارە (۲)ى نىشتماندا نىزىكەى (۳۳) سال پيش چاپ كراو و لەلەپەرى (۵۲)ى تارىك و پووندا دووبارە چاپ كراو تەو تەنيا شتىك لە شىعەرىكانى ئىستامى ھەلداو پى ئەو شىخ ھەلگىشائىكى لاوانە و پۆشنىرەنە. بەكچە كوردىك دەلیم وەك ژانداركى فەرانسەوى پاپەرە. وىستوو مە بەخەلك نىشانەم كە ئاگام لە مێژووى پۆژئاو ش ھەبە. دنا ھىنانى ناوى ژاندارك لىرەدا ھىچ جىگای نىبە.

ھەرچەند لە شىعەرىكانى پيشوومدا سۆزى شاعىرانە و خەمناكانە تا پادەبەك بەدى دەكرى، بەلام ئەو سۆزە لەپاش سالى ۱۹۴۷ كە توندترىن زەبرم لى درا و گەورەترىن مۆسىبەتم بەسەرھات لەتيفتر و گەرمتر و شاعىرانەتر كەوتە نىو شىعەرمەو، لە (بابردەلە)دا كە ئەو سالى لە ولاتى غەربىيەتى گوتوو مە وا دەگەل بلبى دەدویم:

منیش ئەى بلبلى شەيدا وەكو تۆم
وہا دوورم لە ھىلانە و گوللى خۆم
منیش وەك تۆ لە كىسم چو گوللى سوور
منیش ھىلانەكەم لى كراوە خاپوور
منیش بابردەلەى بەر گىژەلووكەم
دەمىك لەو قولكە، تاوى لەو چلوكەم
لە ئامىزى گەرم بى بەش كراوم
وەكو تۆ تووشى پۆژى پەش كراوم

ژيانم پى لە پەنج و دەرد و داخ—
ئەو گىرسامەو لەو كىو و شاخە
كەسىك ناپرسى، نازائى چلۆم
لە يادان چوومەو چىرۆكە كۆم

ئەم سۆزە لە زۆرى شىعەرىكانى پاش ئەو سالەمدا ھەبە و ھەر بەتینتر بوو. لە فرمىسى گەش، گىرانى نىو شەو، بۆسى پۆژگار، تەپلى ئەماندا بەرەو ژوور چوو. لە شەوگارى تەنباى و شەوى شاعىردا بەجۆشترە. لەو شىعەرانەى پاش تارىك و پووندا، لە نالەى جوداى و ئىوارەى پايز و سازى ناسازدا گرى گرتوو. لە فرمىسى گەشدا دەلیم:

خۆشەووستى گۆشەبى تەنباى ھەر ئەژنۆكەمە
بۆ پۆژ و شەو و ھەا گرتوو مەتە نىو باو شەم
نابىنى زەردە لەسەر لىوى كەسى لەم شارەدا
گەر خەم و دەردى دلى خۆمىيان بەسەردا دابەش
لە گىرانى نىو شەو دا:

شەوانە گەر نەكەم ئەم شىوون و نالین و گىرانە
دەسووتىنى و جودم ئاگرى ئەم جەرگە برىانە

لە خۆنچەى سىسدا كە شىعەرىكى پەمىزىبە و لە شىنى شەھىدىكى لاودا گوتراو دەلیم:

نالینى من بۆ خۆنچەبە
بۆ خۆنچە پەشىو ھالەم
ئەم داخە لە دلمدا ھەبە
بۆبە ھەمىشە دەنالەم
ئەو پيش پشكووتن سىس بوو
بەجوانە مەرگى مردوو

لە بۆسى پۆژگاردا دەلیم:

نىمە ئاوالى لە گۆشەى بىكەسىدا خەم نەبى
چاكە ئەو لىرەش وەفای ھەر ماوہ سايەى كەم نەبى
لەپەرى ژىنم ھەموو ھەلدەبەتەو تىيدا نىبە
باسى فرمىسك و ھەناسە و شىوون و ماتەم نەبى

نیهه باکم نه گهر راوچی شکاندوویه تی بالی من
نه مه سه خته کهوا ناگاته گوئی کهس ناله نالی من

شیعری وام ههن نه سۆزهشیان تیدا نییه و بو خوشم لییان رازیم:

من که ناگاته ههفتهیهک ته مه نم
بوچی بگرم و بوچی پی نه که نم؟

وه بهر من ناهیلانی لیره، مهی و ساقی جه نابی شیخ
دهنا له ولا، شهراب و خوری با ههر بو جه نابی با
هه موو عومری نه بهد تیدا نییه خوشی ده می مهستی
خدر ناوی حه یاتی بوچ بوو فییری شهرابی با

به مندالی له لیوی نالی تۆم نهستاندوه ماچی
به پیریش له زهده تی نهو ماچه شیرینه له بیر ناچی

پیر و زورهانم و ئیستاش دلکه هه دهیه وی
سه ر و مالم به فیدای خال و خهت و په رچه م کهم
داستانی مه م و زین کوته کچی کم گهر که
شلکه رانی بگووشم بونی له سینه و مه م کهم

شیعریک وهک سیبه ری بژانگ
وهکو خه رمانه ی دهوری مانگ
رپیکتر له گهری په شبه لهک
خوشتتر له خرمنی کرمهک
وهک شهراب بگه ری له خوین
خه مپوهین بی و نه شه بزوتین

شیعریک وهکو ده ریای بی بن
گهرمتر له باوهشی ژن

هه تا کو متر ده بی پشتم، پتر هه لده کشی مینی ژۆپ
ئیتتر دهستم به داوینی کچی نه م شاره را ناگا

من له میژه غرووری نه ده بیم له خۆمدا کوشتووه و هیچ به ماک و عه بی نازانم یارمه تی
فیکری له ناوال و دۆستانی خۆم وهریگرم، هه می شه شیعری و نووسینه کانم به دۆستانی
لیزانم نیشان دهدهم و ره خنه و تیبینی به جی به و په ری سوپاسه وه قبول ده کهم. له م
سالانه ی دوا ییدا به تاییه تی زۆرم که لک له هاوکاری دۆستانی شاره زام وهرگرتووه.

تا له دی ده یام شیعره کانم بو لادییه نه خوینده واره کان ده خوینده وه تا له باری زمانه وه ی
لییان دلنیابم.

یه کیک له تاییه تییه کانی شیعری من نه مه یه که نه رم و ره ق و سۆزی نهوین و فیکری
سیاسی تیکه ل ده کهم له «شه نگه بیتری»، «مه ته ریزی شهره ف»، «نامیزی ژن» و «په ری
شیعری» و «یادم بکه ن» و «له بیرم مه که ن» و «بناری هه لگورد» و ته نانه ت «شه وگاری
ته نه یایی» و «نالهی جودایی» دا نه م کاره م کردووه، جا نازانم تا کوئ سه رکه و توم!!!

مه سه له ی زمانیش به گرنه گ ده گرم و تی ده کو شم کام وشه ره سه نه به کاری بیتم. نه وه ی
به نه رکی سه رشانی خۆم و هه موو نه دیبکی کورد ده زانم، به داخه وه من جگه له زمانی
کوردی و فارسی چ زمانی دیکه نازانم. شاره زاییم له نه ده بی ده وله مه ندی فارسیدا کهم
نییه، کاتی خۆی زۆرم شیعری شاعیره کانی فارس خویندۆته وه و که لکم لی وهرگرتوون،
شیعری شاعیره کانی خویشان ده خوینمه وه و کارم لی ده که ن. پی م خوشه شیعریک
بخوینمه وه که هه م رواله تی جوان بی و هه م ناوه روک. به لام نه گهر هه ر لایه کیشی جوان
بی چیژی لی ده کهم. وهک نه م شیعره ی (نالی) که هه م رواله تی جوانه و هه م ناوه روک:

ده ورا نییه وهک هیله گی سه ودا سه ری گیشم
بو یه به ده قیقی مه سه له هه رچی ده بیثم
هه ر په رچه م و پیشانییه فیکری شه و و روژم
هه ر گهر ده ن و زولفه نه مه لی دوور و دریثم

یا نه م شیعره ی شیخ رهزا که هه ر رواله تی هه یه و قسه یه کی خوشه:

خواستی لیتی ماچتی (پهزا)، زالمه نهیدایه گوتی:

ئهی خوا له م کورپه شیخزادهیه چهند بئی نهدهبه

بۆ خۆم ههمیشه خهريکم شيعريک دابنيم ههر دوو ديوي جوان بئ، جاري وایه توانيومه تا رادهیهک سهركهوم و جاري واش ههیه بهلايهکیان رازی بووم.

ناتوانم له پيشدا نهخشه بۆ شيعر بکيشم. کاتيک ئيلهام له شتيک وهردهگرم و (گۆران) گوتهنی خهيايیک مهستم دهکا و دهمهوی بيخهमे چوارچيويه شيعريکهوه، ئهमे من نيم چوارچيوه ههلهبژيرم. بهلکو خهياالهکهیه که چوارچيوه و قالبی لهبار بۆ خوی دهوژيتهوه. من قسهی بئ کيش با زۆر جوان و قووليش بئ بهشيعر نازانم. شيعر دهبي کيشی ههبي تا له پەخشان جودا بکريتهوه، جا قافیهی ههبي يا نا ههر بهشيعر دهژميردرئ.

راسته قافیه شاعیری بئ دهسلالات و کهم بين دهخاته تهنگانهوه و دهبيته بهرهههستی دهريپنی ههست و بیري، بهلام ههر قافیهش يارمهتی شاعیری خاوهن بههره و بهدهسلالات دهدا بۆ دهريپنی ههستی دهروونی بهوشهی جوانتر و شیرنتر. بهکارهينانی تاقه کيشيک له پایهی شاعیر کهم ناکاتهوه، بهلام خوینهر ماندوو دهکا.

هیچ گومان له پایههرزی مهولهوی رۆمی و مهولهوی تاوهگوزیدا نییه. کهچی من بهش بهحالی خۆم ههم له خویندنهوی مهسنهوی و ههم له خویندنهوی دیوانی مهولهوی ماندوو دهبم.

دیوانی شاعیران وهک باخچهی گولانن. گولئ باخچه تا پهنگاوپهنگتر بن تهماشاکه ران زیاتر رازی دهکهن. منیش وهک مامۆستا (گۆران) ی پایههرز پیم وایه کيشه خۆمالئ و فۆلکلۆرییهکان، که له باوک و باپیرانهوه بۆمان بهجئ ماون باشتر دهگهه تهبيعهتی زمانهکهمان ریک دهکهن. ههر له مندالييهوه گویم بهلايهلايهی دايکی کورد که لهسهه ئهم کيشانهیه راهاتوه و زمانم به (ههلوور، بهلوور تهکامه) پشکووتوه که ئيستاش نازانم مانای چييه؟

له سههرهتای شاعیريشمهوه شيعرم لهسهه کيشی خۆمالئ داناوه (ئهمهگی گولان) (بلویری شوان) (رۆژگاری رهش) (بههاری کوردستان) له شيعره کۆنهکانی من، بهلام وهک خۆم بهوهزنی عهرووزييهوه نه بهستۆتهوه له کيشه فۆلکلۆریهکانيشدا گیرم نهخواردوو.

گومانم لهوهدا نییه ئهگهر (شهنگهبيی) م لهسهه وهزنی عهرووزی دابنايه ئهم چيژهی

نهدهبوو و ئهگهر (گهرمهشین) م لهسهه کيشی مهسنهوی مهولهوی نهگوتبايه عالهميکم دهگهه خۆم نهدههینا گریان و ناله. بهکورتی من بپارم نهداوه له کام قالبدا شيعر بگوئجینم له شيعر دهگهریم خوی قالب بۆ خوی بدوژيتهوه و نارامی تیدا بگرئ.

پهنگه هیچ شاعیريکی کورد بهزیندوویی سههری بهئهندازهی منی لهسهه نهنووسرابئ، پیم وایه ئهگهر دهزگای (هاوکاری) بیتار نهبووبا و بلاوی نهکردبايهوه که هیچی تر لهسهه تاریک و پروون چاپ ناکا، تا ئيستاش نووسین دريژهی دهبوو. زۆریان بئ ههلهگوتم، مهمنوونیان کردم، بهلام خۆم لی نهگۆرا. جنيو! بهلئ جنيویان پیدام، بهلام نائوميده نهبووم.

زۆر شت له پهخنهکان فيربووم، بهلام شتی سهيريشم هاته بهرچاو. پهخنهگریک نووسیووی له دنیای تهکنیکدا ئیتر شيعری دريژ باوی نهماوه و بئ پهحمانه ههرجی شيعری دريژم ههبوو بههیچی داناوو. پهنگه راست بئ و له ولاته سهرمایه دارهکاندا که دراو ههموو شتيکه کهم کهس وهختی ههبي نهک شيعری دريژ بهلکو ههر شيعر بخوینيتهوه. بهلام له ولاته پيشکهوتوهکاندا که وهختی کار دیاری کراوه و سال بهسال له دوایی دهدا وهخت بۆ خویندنهوی شيعری دريژ زۆره. له ولاتهکانی دنیای سيتهميشدا کام شيعری من زۆر دريژه وهختی دهستیك دۆمينه ناگرئ، سهير ئهويه لهو سهروبهندهدا نامهیهکم لهلايهن دۆستیکهوه پئ گهيشت که له ولاتيکی ههره بۆرژوازیدا دهژی و ههم دهخوینی و ههم کار دهکا. نازانم راستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که سئ جاري تاریک و پروون خویندووتهوه. چونکه خههکی لادییه زیاتر ئه شيعرانهی بهدل بووه که لهسهه ژبانی لادی گوتراون. (نارهق و تین) ی بهباشترین شيعری من داناوو. نووسیووی تا ئیستا شيعری وهک ئهم شيعرانهم نهخویندۆتهوه:

من جووتیارم من جووتیارم

من دهگهه ههتاو هاوکارم

من بهئارهق و ئهو بهتین

دامان پشتووه بناخهی ژین

باسکی من و تیشکی ئهوی

بژێو دهستیین له زهوی

گهر جووتیار ئارهق نهپژێ

گهر ههتاو تیشک ناوێ

دانیشتووی نیو کۆشک و قه‌لا

ده‌خۆن نانی گه‌لا گه‌لا؟

ئاره‌ق و تین شیعرێکی ئامال درێژی منه. که ره‌خنه‌گری ئیتره به‌تاوانی درێژ بوون په‌تی کردۆته‌وه و لاویکی کوردیش که له ولاتی ئیمپریالیستیدا ده‌ژی به‌باشترین شیعرێ ده‌زانێ. کارم به‌وه نه‌داوه قسه‌ی کامیان راسته، ده‌گه‌ل ره‌خنه‌گری ئیتره، شیعر تا کورت بێ باشتره، به‌لام ئایا کورتی و درێژی شیعر به‌ده‌ستی شاعیره؟ بێگومان نا. شاعیر ده‌بی کۆل و کۆی هه‌ستی خۆی برێژی، جا ئه‌و کۆل و کۆیه‌ی زوو بو‌ ده‌رژێ یا دره‌نگ، به‌ده‌س خۆی نییه.

سی و پینج سالتیک له‌مه‌وه‌ر ده‌ستی کچه‌ کوردیکم له‌ که‌له‌بچه‌دا دی که له‌ دلی خۆمدا خۆشم ده‌ویست بێدادی و ئه‌وین هانیام دام ئه‌م رووداوه‌ بخره‌مه‌ چوارچێوه‌ی شیعره‌وه. خۆم لام وابوو به‌هه‌زار دێر شیعر ناتوانم هه‌ستی خۆم ده‌ربهرم. که‌چی ئه‌م گرێ به‌تینه‌ی ده‌روونم به‌تاقه‌ شیعریک دامرکا:

ئه‌سیری بسکی ئالۆزی کچه‌ کوردیکم نه‌شمیلم

ته‌ماشاکه‌ن چ سه‌یریکه‌ به‌ده‌ستی دیله‌وه‌ دیلم

به‌لام ئیستاش ئاله‌ی جوداییم به‌و درێژییه‌وه‌ پێ ناته‌واوه‌ و ده‌زانم کۆل و کۆی ده‌روونی خۆم نه‌پشتوه‌.

ئیلهامی شیعر بو‌ من وه‌خت و ناوه‌ختی نییه، جاری وایه‌ به‌رێدا ده‌رۆم یا سواری پاس بووم و شیعرم بو‌ دێ زۆر جار له‌نیو جێدا شیعرم بو‌ هاتوه‌ که نه‌متوانیوه‌ بێنوسمه‌وه‌ و له‌بهرم چۆته‌وه‌ به‌لام زیاتری شیعرم له‌ تاریکی و بێده‌نگی نیوه‌شه‌ودا خۆلقاوم.

مرۆڤ هه‌رچه‌ند بژی و هه‌رچه‌ند فێربێ هێشتا که‌م فێر بووه‌ و زۆر شتی نه‌زانیه‌وه. وردبوونه‌وه له‌ شیعرێ شاعیرێکی باشی کوێر ئه‌زمونیکی به‌نرخه‌ی فێرکردم. له‌ شیعرێ ئه‌و شاعیره‌دا وه‌سفی نه‌رمی سنگ و گه‌رمی هه‌ناسه‌ و بۆنی بسک و شیرینی ماچ و ناسکی لیو و ته‌نگی ده‌می یاره‌که‌ی کراوه. به‌لام باسی چاوی کال و لیوی ئال و کولمی سوور و که‌زی ره‌ش نه‌کراوه. وه‌سفی شنه‌ی با، هاژه‌ی باران، بۆنی گۆل و ره‌قی به‌رد و تامی میوه‌ هه‌یه‌ ئه‌ما باسی شه‌پۆلی رووبار، به‌رزی چیا، گه‌شی گولاله‌ و زه‌ردی خه‌زان نییه‌ زۆر به‌هاسانی لێره‌دا ده‌رده‌که‌وی که شاعیری واقعی ناتوانێ ئه‌وی هه‌ستی پێ نه‌کا بیکاته‌ شیعر.

(گۆران)ی مه‌زنی خۆمان وه‌سفیکه‌ی چیاکانی هه‌ورامانی کردوه‌وه له‌ ترۆپیکه‌ هه‌ره

به‌رزه‌کانی ئه‌م چیاپانه‌ به‌رزتره، به‌لام کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی پێ له‌ ده‌ریای بێ سنوور جوانتره.

لامارتین وه‌سفیکه‌ی ده‌ریاچه‌ ده‌کا که بێگومان - به‌زمانی فه‌رانسه - دیاره له‌ شه‌پۆلی ده‌ریا به‌ته‌وه‌ژمتره، که‌چی کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی به‌به‌رچاودا نایه. هه‌ر دوو لاش هه‌قی خۆپانه نه‌ ئه‌م له‌ لیواری ده‌ریا ژیاوه و نه‌ ئه‌و له‌ بناری چیا. شاعیر هه‌ر له‌و شتانه ئیلهام و ده‌ده‌گری که له‌ ده‌روبه‌ری هه‌ن، ده‌یانبینی یا هه‌ستیان پێ ده‌کا و له‌ نیتوانیدا ده‌ژی.

ئه‌زمونی شاعیریش له‌ شیعریدا زۆر دیاره. ئه‌م رۆژانه من خه‌ریکی به‌راوردکردنی شیرین و خوسره‌وی خانای قویادی و (خسرو شیرین)ی نیزامیم یا راسته‌که‌ی بلیم خه‌ریکم له‌ ژێر سیپه‌ری فارسییه‌که‌دا شیوه‌ی کوردی گۆران بزنام. له‌ وه‌سفی شه‌ویکی مه‌ستی خوسره‌ودا بۆم ده‌رکه‌وت که خانای کوردی دۆ نه‌دیو تا ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌و شیعره‌ی گوتوه‌وه قه‌ت ده‌می له‌ شه‌راب نه‌داوه و شیخی نیزامی هاوئشینێ شا و شازادایان زۆر جار له‌ به‌ر مه‌ستی و سه‌رخۆشی به‌کۆل برده‌ته‌وه‌ مال.

زۆرم سه‌ر یه‌شاندن. زۆرم «من، من» به‌زاردا هات که قسه‌ی نه‌زان و خۆپه‌رستانه. به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌زانیش بم خۆپه‌رست نیم و باسه‌که ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گرت. هیوادارم لیم ببورن. دیسان له‌ کانگای دلمه‌وه‌ سوپاستان ده‌که‌م و خۆشیتان به‌ئاوات ده‌خوازم.

ئاسۆگە

نوسەرانی بەپێزی پۆژنامەی خوشەویستی پاشکۆی عێراق!

بەداخەوێ نەمتوانی زوو داخواری ئێوە بەدەمەوێ. هیوای لیبوردم هەیه. من ئەوەندە بەفیز نیم وەلامی داخواری دۆستان وە دواخەم. بەلام لەبەر دەردەداری و لەش بەباری قەلەمم پۆناو، کاغەزم پامووسیو و مالتاوايیم لە دنیای ئەدەب و هونەر کردوو. زۆر شیعر و نووسینی ناتەواوم هەن کە جارێ وازم لێ هێناون.

کچ و کورە خوشەویستەکانی کورد زۆر نامەی جوان و پڕ سۆزم بۆ دەنووسن کە ناتوانم جوابیان بۆ بنووسم، دەترسم و بزانی من لە بورجی عاجدا دەژیم و فیزم ناھێنێ دوو دێریان بۆ بنووسم. کەچی من خۆم دەناسم و دەزانم زۆر لەوێ بچووکتر و کەمترم کە پۆلە پاکەکانی نەتەوێ کەم ریزم لێ دەگرن. بەلام بێ پرستی و کەم پرستی پروژەردی ئەوانم دەکا. ویستووتانە بیرەوێرییەکی خۆمتان بۆ بنووسم. بەلام تا ئێستا کام کەسی پۆژەلاتی لە خۆی رادیوێ بیرەوێرییەکانی خۆی وەک (پۆسۆ) بنووسی، تا من بوێرم. هەرچەند لام وایە ئەویش ئیعتراقاتی ئەوای نەکردوو. چونکە ژبانی هەموو کەس دەمی وای تێدا هەیه کە پرووی نایە بۆ نێزیکانی خۆی بگێڕێتەوێ تەنانت دەیهوێ لەبیر خۆشی بەریتەوێ. من ژبانیکی پڕ کوێرەوێری و سەختم رابواردوو ئەلشان نامەوێ بەبیرەوێری تال و تفت بتانکەمە شەریکی خەمی خۆم لە شیعرێکمدا نووسیومە:

«شینم گەلێ گێرا خوشیم کەم دیوێ

شادی دەلێن هەیه، بەلام نەمدیوێ

هەلۆدا بووم لە دووی پەری ئازادی

تووشی نەبوم نەلەودیو نەلەم دیوێ»

لە (لە کوێوێ بۆ کوێ)دا تا رادیوێک خۆم بەخەلک ناساندوو. با بیرەوێری ئەوەتان بۆ بگێڕمەوێ. چۆن ھاڤە سەر ئەوێ بەسەرھاتی خۆم بنووسم. هێشتا وا پیر و کەنفت و کەلەلا نەبووبووم و رەنگی مردووانم لەسەر نەنیشتبوو. جارێک کابرایەک کە فوونەوی نووسینم دیوو و دەزمانی ئەم گومبەزە چ شەخسێکی تێدا؟ ھاڤە لام و کاغەز و قەلەمی دەرھێنا و خۆی ئامادەکرد پرسی:

«ناوت چییە؟ باوک و باپیرەکانت ناویان چی بوو؟ کە ی و لە کوێ لەدایک بووی؟»

زانیم ئەم کابرایە دەیهوێ لەسەر کەوێ من نانێ بخوا؟ پێ کەنیم و گوتم:

«مامۆستا! ئەدی بۆ نافەرمووی کە ی کوچی دوايی دەکە ی؟»

ئەو هانی دام سەرگورشتەیهکی کورت و پڕ پێچ و پەنای خۆم نووسی. شەویک دۆستیکی زۆر خوشەویستم گوتی: «هێمن! نەحەتی خوات لێ بێ ئەگەر (لە کوێوێ بۆ کوێ) تەواو نەکە ی» گوتم برا: «من لەتۆ باشتر دەزانم چەن بۆشایی لە نووسینەکمدا هەیه، بەلام وەزعی سیاسی و کۆمەلایەتی لەوێ زیاتری هەلنەدەگرت. ئێستاش لەبەر کەم هێزی کارم بۆ ناکرێ. ناھمیتد نیم. بەلکو توانیم زۆر شتی دیکە ی لێ زیاد بکەم بەلام دلنایم قەت تەواو نابێ.»

با ئەوێشتان بۆ بنووسم ئەم پۆژانە دەسنووسیکم دی بەسەرھاتی چەند شاعیری کلۆلی کوردی نووسیبوو. هێندێکیان دەناسم و دەزانم درۆی چۆنی بۆ هەلبەستوون. منیشی بەسەر کردبوو. پروام پێ بکەن ئەم نووسەر بەرێزە هەرگیز منی لە نێزیکەوێ نەدیوێ و نامناسی. کەچی نووسیویەتی «هێمن لە زمانی عەرەبیدا زۆر شارەزایە». ئەوانە ی دەمناسن دەزانن من عەرەبی هەر نازانم. بیرم کردوو بەزیندی سەری ئاوام لەبارەیدا بنووسن دەبێ کە لا قەم درێژ بۆوێ چ بنووسن؟

هەلم بۆ هەلکەوتووێ وەلامی رەخنەگریکی ورد و باش بەدەمەوێ کە گوتی: پاشماوێ گیانی چینیایەتی لێت نەگەرێراوێ لە پێشەکی تاریک و رووندا ناوی ژنەکەت بنووسی. رەخنەیهکی یەكجار ورد و بەجێ بوو کورد گوتوویەتی: «خووبەکی بگری بەشیری تەرخێ ناکە ی بەپیری» ئێستاش نەچووێ بچێ ژنەکەم ناوی «ئایشە» یە یادی بەخێر.

۱۹۷۷/۱۰/۲۱

کورد بۆ گشتی شاعیره؟

ئەم جیهانگەر، پۆژھەڵاتناس، جوغرافیازان، مێژوونووس و تەنانەت فەرماندە دلەق و خۆین خۆرانە و دیپلوماتە فیلەزان و چاونەزێرانە بۆ ھەر مەبەستیکی زانستی و ھەر کارێکی لەشکری و سیاسی پێیان کەوتۆتە خاپوورە ولاتی کوردستان، ئەم مەلەبەندە سەیر و سەمەرە جیھان و کوردی لێقەوماو، زۆرلیکراو و پاشکەوتویان دیو و ناسیو و چاک و خراپ، راست یا درۆ، دوژمنانە یا دوستانە شتیکیان لەسەر نووسیو و ھەموو لەسەر ئەم دیاردەییە یەکدەنگن کە «کورد گشتی شاعیر».

من ناوێرم وا بەراشکاوی رای خۆم دەربریم و وشەی گشت بەکاربینم، بەلام دەوترێم وەبالیان بۆ بکێشم و بلێم راست دەکەن و کەم کورد ھەیە شتیکی بەناوی شێعر نەگوتی تا خەڵک پیتی نەبێژن «شەندە لە مەندە کەمتر».

نابی وا بەساکاری بڕوانینە ئەم دیاردەییە. رەنگی ھەروا بەخۆپایی نەبی کە کورد ئەوەندە شێعر دۆستە. ئەم دیاردەییە پەیوەندی دەگەڵ مەلەبەندی ژیان و چلۆناوەتی باری ئابووری، سیاسی و کۆمەڵایەتی و فەرھەنگی دانیشتوانی کوردستاندا ھەیە.

راستە کوردستان گەرمەسیری قاقەر و کراڵ و پروتەن و دەشتی بەیتوون و بیروون و کاکی بەکاکی، بی ئاو و کەم باران و دزبۆشی ھەیە. بەلام بەشی ھەرە زۆری ئەم مەلەبەندە، جوان و دلگەر و ھەست بزۆینە. چیا سەربەرز و گەردنکێشەکانی کوردستان کە دوندیان دە جەرگی ئاسمان چەقیو، سەرنجی ھەموو رێبوارێک بۆ لای خۆیان پادەکێشن، ئەم کەلە پیاوانەیی لە گیانی خۆیان ببوون و بەچنگە کێکە بگەنە ترۆپکی ئەم چیاوانە، گەوالە ھەوران لەژێر پیتی خۆیاندا بەدی دەکەن. ھەوای سازگار و بێ خەوش و ئاوی زوڵال و سارد و روونی ئەم کویتستان و کەویانە، نوالە زەنۆتەرەکان و دەخەملێن، گولە جوانەکان و دەپشکوێن و گیاوگژی مێرگە بژۆینەکان و تێک دەچڕێنێ کە باشترین شاعیریش لە دەسفی ئەواندا دادەمێنێ. خۆ باسی ھۆبە و ھەواری باسەفا، شمشالی شوان بگرە و بەردەیی کابانی نازدار و شەنگەبیری کێل گەردن لە داوینی کویتستان، کوا بەزمان و قەلەم تەواو دەبی، سیرەیی سەقر و ھەلۆ، قاسپەیی کەوی کورپادە خواردوو، ورینگەیی بولبولی سەرمەست، جریوێ چورە و چۆلەکە، مۆسیقایەکە کە کوێرانیش لە بەزمی بەھار بێ بەش ناکا، لێر و جەنگەلێ کوردستان بەو ھەموو زولمەیی لێی دەکری ھێشتا فێنکایی دلانە، کێلگە و دەشت و کانیاو و رووبار و زێ و زناوی ئەم ولاتە وشکەسۆفیش دەخاتە

گۆرانی چ دەگا بەشەوگەری دلنەری سەوداسەری دەنگ خوش.

زارۆکی کورد دەگەڵ ھاوێژرا سەر پشستی لانک و بەدەسرازە پێچرا و سەرسینگەیی پێ دادرا، گوتی بەناھەنگی بلاوینی لایی لایی دایکی زەحمەتکێش و ھەژاری کورد پادێ. کە گیانی لە چەنگ نەخۆشی مندالانە کە بۆ خۆتان دەزانن چۆن کۆریان لەبەر دایکان دەرفێنن پزگار بوو، زمانی بە «خلوور بلوور تەکا» پادێ کە گەورەتر بوو چ کچ بێ و چ کور لەنیوزیل و زال و پەین و پال «حیلانە» دەکا و دەلی: «ئەمن و تۆ مندالین، بەجووتەیی دەسمالین، لەنیو پەین و پالین» ھەر دەستی داری گرت، دەچیتە بەر دەسلەوەر، بز و مەری شەل و نەخۆش و ئەم بەر ئەو بەر شەرە بالۆرە دەکا.

کەم کچی وا ھەییە کە گەبشتە دەورووبەری خۆناسین بچیتە بەر ئاژەل، ھەرچەند بوختانی ناکەم بەچاوی خۆم دیومە قەیرە کچ نەک ھەر بەرپۆژی روون بەلکو بەشەوی تاریک چۆتە بەر مەری و شێوہخوار و شەوینێ داو و ناخری مەری باوکی لەچەری لەسەر ھەوشە بەجی ھێشتوو و رەدواکەوتوو. بەلام شتی وا کەم ھەلەدەکەوی. وەنەبی کچ کە نەچوو بەر ماللات بەسەیتەو، نەخیر شیاکە رشتن، ھەوشە مالین، تەپالەکردن، لێژدەو لێدان و دەوڵان دانان کاری ھەرە سووکنی، دەسکەنە، کێشە، گێرە، خۆیان مالین، بالەکەو و گێژەو دەگەڵ باب و باریان دەکا. مەری و بز و مانگا دۆشین و پەنیر کوشین و لۆرک و شیرێژ کولاندنەو و مەشکە ژاندنیش دەگەڵ دایک و خوشکان فێر دەبی. ھێشتا ئەستێرە بەئاسمانەو ھەن ھەلەدەستی و ماستی جمک لە مەشکەیی گاوس دەکا و وەبەر گورمانی دەدا و بەو ھالەو دەس لە شێعر ھەلناگری و پیتی ھەلەدەلی:

مەشکە بژی بەیانە

شەدە رەشمان میوانە

قەدری لەسەر چاوانە

مەشکە سووریم نەژاوە

وہکەف و رۆن گەراوە

کابانم لی تۆراوە

مەشکەم مەشکەیی مانگایە

لۆلەپ لە دار خورمایە

شلقەیی گەییە بەغدايە

مەشکەم مەشکەیی گارەشی

هه‌لمان دا له گاهه‌شی
مه‌شکه‌م مه‌شکه‌ی له بلیندی
له ده‌رکی ده‌وله‌مندی
له خړینگه‌ی بازبهندي

ئه‌م شیعراڼه و ژور له‌وانه‌ش جوانتر ده‌لئ تا مه‌شکه‌ ده‌ژئ و به‌ره‌مه‌شکه‌ ړؤ ده‌کړئ، ئه‌م کيژه مه‌شکه‌ژینه ده‌گاتئ، باوکی یا ژن به‌ژنه‌ی پئ ده‌کا و یا شیربایی وهرده‌گړئ، نو‌شی گیانی نه‌بئ، ړه‌نگبئ بؤ یه‌که‌م جار شوی خه‌نه‌به‌ندان ده‌سته‌خوشکان خاویتنی بکه‌نه‌وه و چلک و چه‌په‌ری له لاق و له‌ته‌ر و مه‌چه‌ک و زه‌ندی دامالن و به‌قه‌ولی خویان بیرازینه‌وه و تارای سووری پئ داده‌ن و که بووکنی هاتن بیبه‌ن. دیسان شیعر سه‌ره‌له‌داته‌وه و شایه‌ر ده‌لئ:

نايه‌ته‌ ده‌ر نايه‌ته‌ ده‌ر، بووک ياخييه‌ و نايه‌ته‌ ده‌ر
له چيمه‌نان، له چيمه‌نان، بووک ياخييه‌ و نايه‌ته‌ ده‌ر
دایکی بووکیم ده‌کورکینئ، بووک ياخييه‌ و نايه‌ته‌ ده‌ر

مانگی هه‌نگوین و شتی وا که له شاران ئیستا باوه له لادئ نییه، بووک ئه‌وپه‌ری سئ ړؤژان له کاروباری مالئ مه‌عاف ده‌کړئ، دووباره، سه‌وه‌ی ریخ رشتن، لؤلپ و دوزه‌نگی مه‌شکه، ویزبنگی گيژه‌وه له خزمه‌تی دان، سه‌رباری ئه‌وه‌ پرته و بؤل‌ه‌ی خه‌سوو، ته‌وس و لاتاوی دش و چه‌مؤل‌ه‌ی هیوه‌ر ژنیشی دیته‌ سه‌ر، دیسان بووکی تازه په‌نا ده‌باته‌وه بؤ شیعر که پتویست ناکا نمونه‌یان بیتمه‌وه.

هینده‌ی پئ ناچئ ئه‌ویش ده‌بیته‌ دایک و به‌منداله‌که‌ی هه‌لده‌لئ، به‌پیتی ته‌مه‌نی ناوی ده‌گورئ: دید، خات، یای، پوور، دایکه و نه‌نه‌ی پئ ده‌گوترئ. ئه‌و کچؤل‌ه‌ی حیلاڼه‌ی ده‌کرد و شیعرې به‌پیکه‌نینه‌وه ده‌گوت که کوربان به‌ئيجباری ده‌گرت ده‌ردی دلئ خوی به‌شیعر ده‌کا و ده‌لئ:

هه‌لنه‌گری هه‌ی هه‌لنه‌گری له په‌هله‌وی زولم و ژور
ړه‌ببی شاپوور شای ېرئ هیئامه‌ ئه‌حمه‌دی کور
یا:

کورم گه‌وره‌ کرد به‌قه‌ندی شاری
ړه‌زا شا بردی له بؤ ئيجباری

ته‌نانه‌ت که ژور پیر بوو له شینگایاندا شینگپیری ده‌کا و به‌شیعر به‌مردوو هه‌لده‌لئ:
خه‌لکی به‌تالانی ده‌چؤوه، مه‌ړه، به‌راڼه، یه‌خته‌یه، شه‌که، ئه‌من به‌تالانم چؤته‌وه به‌ژنی باریک و قه‌دی زراو و چاوی ده‌به‌له‌که.

که‌وابوو ژنی کورد ده‌گه‌ل شیعر ده‌ژئ تا گل‌ه‌بانی چاوی ده‌کړئ. هه‌روه‌ها ئه‌م کورپه‌ی که به‌مندالئ ده‌گه‌ل کيژه‌که حیلاڼه و شه‌ړه‌ بالوره‌ی ده‌کرد که ده‌ستی پاشباره‌ی گرت و توانی هوگانیک و سه‌ره‌وه‌ بدا ده‌که‌ویتنه‌ زه‌حمه‌ت کيیشان. به‌ده‌نگی به‌رزی خوی و باوک و باپییری گارپه‌ش و گابه‌ش به‌نه‌قیزه‌ تییان ده‌وه‌ژینئ و ده‌لئ: باره، خه‌ته، هه‌لینه‌ هو‌وه‌ره به‌قوربانت ېم، که گای وچان دا ده‌نگی خوش ېئ یا ناخوش گورانی ده‌لئ:

بریا ده‌رزی بام تیـژ و ته‌نک بام
ده‌روازه‌وانی سینگ و مه‌مک بام

هه‌واکه‌ی ده‌گورئ و ده‌بیژئ:

هه‌لم گـرن ئه‌وبه‌ر ئه‌وبه‌ر
مـبه‌نه‌ مالـه باب نؤـکه‌ر
شینم بؤ بکه‌ن شه‌ده‌ به‌سه‌ر

ده‌یکاته‌ ئایشیلئ مامان و ده‌لئ:

به هه‌وران به‌هاره
ده‌بخوین کؤلاره
یارکـؤلـم لئ دیاره

چەند نوکتهیهک لەبارەى میژووی ئەدەبى کوردییەوه

پۆرتیکی ھەرە گەرمی ھاوینی مەھاباد بوو، دەگەڵ کۆنە دۆستتیکى خوشەویست، قسە خوش، خۆپن شیرین، پەزا سووک و ئەدەبدۆست و لێزانم دانیشتبووین، کەس ئاگای لە دلی کەس نییە. منیش نەمدەزانی ئەم دۆستەم کە ماوێهەک بوو، یەکتریان نەدیوو چەند بەدیداری من شاد بوو. بەلام من بەدیتنی ئەو، دڵم فینک بوو، کۆل و کۆی دەروونم دامرکا و خەم و پەژارەى چەند سالی تەمەنم پەوی.

لە ژووێرە گەرمەکەمدا کە ھەرگیز پانکە و کولپیری بەخۆوە نەدیو، لە تەنیششت یەک دانیششتین و گەرمی قسان بووین، قسەمان لە گرانی، کۆپین، لە کەسادى بازار، لە نەفرۆشانی ھیندیک شت و لە ڕمپین و برەوی شتەکانى دیکە نەکرد. باسى ئەنگران و ھەلمسان و دەولەمەندبوونی بەعزە کەسێک و دامالان و ھەژاری و نەداری بەعزێکی ترمان بەزاریدا نەھات. تەنانەت لە جووت و گا، جۆگە و جۆمال، بەند و بناوان، باخەوانی و شوانی و گاوانی کە تا ڕادەیک سەرمان لێ دەردەچوو نەدوان.

ماوێ تەنگ بوو، پۆژ درەنگ بوو، دەبوو زوو لێک جوێ ببەنەو. بۆ بیستنی ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەو بەسەرمان کرد ماوێ زۆر، ڕوو لە ھەر شوپن و مالتیک بەکەى باس ھەر ئەو باسەییە.

دەسمان کرد بەباسی ئەدەبى. چ بەکەین ھەردوو کمان ئاشق بووین، نەخۆش بووین، نا نا گیل و گیتز بووین! کەسێک وەک ئیمە نەخۆش و ئاشق و گیتز و گیل نەبێ، دەزانی شیعەر و شاعیری و ئەدەبدۆستی لە کوردەواریدا بەھیچ دەور و زەمانان نەبۆتە نان و ئاو. بەتایبەتى بۆ ئەو دوو کەسە جگە لە ئاوارەیی و دەریەدەری و چەرمەسەری چ سوود و قازانجی نەبوو.

با فیش و درۆ و دەلەسە نەکەین، ئیمە ئیستاش میژووی ئەدەبیبەکی ئەوتۆمان نییە جیتی متمانە بێ. بۆ نمونە نالی شاعیری گەورەى کورد ڕەنگبێ دیوانەکەى لە ھەموو شاعیرێکی تری کورد پتر چاپ کرابێ. بەتایبەتى مامۆستا مەلا کەریم و کورەکانى ئەوپەری زەحمەت و ڕەنجیان لەسەر دیوانەکەى کیشاوە و ئەوندەى ھێزیان پێ شکاوە شیعەرەکانیان شی کردۆتەو، بەلام بۆ ناساندنی خۆی ھیچ بەلگە و سەرچاوەیەکی بڕوا پێکراومان گیر نەکووتوو. بەراستی من بۆ خۆم زۆر سوپاسی ئەو باوک و کورپانە دەکەم.

ئەگەرچی لە ھەرەتى لاوەتیووە خەربکی تێگەیشتنی شیعری نالی بووم، بەخوێندنەوێ

کتیبە بەنرخ و نایابەکەى ئەوان پتر مانام لە شیعەرە وردەکانى ھەڵکرا. ئەوى ھیشتا تارىک ماوێتەو و بەوتووێزى کاک عەزیز و شیخ تەھاش ڕووناک نەبۆتەو، ژيان و سەرگورشتەى ئەم شاعیرە مەزنەییە. ئەگەرچی دەلی: «لێوى تۆ ئاوى بەقا من خدرم» من دوودلەم ناوى خدر بووبێ. چونکە بۆ ئەو کەسەى کە شاعیرە سەد داوى ناوێتەو. ئەوى شاعیریش بێ دەزانی ئاوى ژيان و خدر پێکەو و پەییەندیان زۆر و بە چى دیارە ئەوێش یەکیک لەم داوانە نەبێ کە ناویەتەو. گریمان ناوى خدر بووبێ، باوکیشى ئەحمەد شاوھیس بووبێ، ناوى دایکى چییە؟ کام قورئان و کتیبى پەرزەردمان لەدەس دایە، نەک ڕۆژ و مانگ بەلکو سالی لەدایکبوونی ئەویان لەپشت نووسرابێ؟ دەزانین لە کوردستانی ئازیز تەرەبوو، سەرى خۆی ھەلگرتوو و ڕۆیشتوو. ڕوونە بەخۆشى خۆی نەڕۆیشتوو چونکە بەئاشکرا دیارە زۆرى پەرۆشى ولاتەکەى بوو. جگە لەم دوو شیعرانەى کە تاسەى خۆى بۆ دیتنەوێ ولات و دیدارى دۆستان تیدا دەرپروە لە شیعەرە ئامال درێژ و پڕ سۆز و کولەکەیدا:

قوربانى تۆزى ڕێگەم ئەى بەدى خۆش مروور

ئەى پەیکى شارەزا بەھەموو شارى شارەزوور

ئەوپەری ھەست و سۆز و پەژارەى خۆى دەرپروە و سەلماندوویەتى دەردى غوربەت چ دەردێکە؟ لەم دوايانەدا بۆتە باو و دەلێن و دەنوسن لەو قەسیدەدا کە نالی بۆ سالمى ناردوو وای گوتوو. بەلام چۆن دەتوانن بسەلمێن ئەم شیعەرە بۆ سالم ناردوو؟ دیسان تەماشای شیعەرەکە بەکەنەو بزانن نالی تا قافیە مەودای داو بەاسى شارەزوور، بەتایبەتى سلیمانى خوشەویستی کردوو، تەنانەت ڕیشى زووری کاکە سووریشى لەبیر نەچۆتەو. بەلام ناوى سالمى نەبردوو کە وا بوو، ئەو سەلمە ئازایەتى کردوو و جوابی نالی داوێتەو. بەلێ بەراستی ئازایەتى کردوو: یەک وێراویەتى جوابە جەنگی نالی کردوو کە کارى ھەموو کەس نەبوو و پایەى شاعیری خۆى بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخى دلی لە نەمان و بنەپى بوونی بنەمالەى بابان دەرپروە و سێ ئازایانە زۆلم و زۆرى بلحە ڕۆمیانی ڕوون کردۆتەو و چەند بەکۆل و سۆزەو دەلی:

زستانی ئەوێلین بوو، دپا بەرگی شیخ ھەباس

ڕۆمى ئەوێندە شوومە، لە شەخسیش دەدا زەرەر

دیارە سالم ئەو شیعەرەى ناردوو بۆ شام تا بەدەس نالی بگا. بەلام ناخەقم نییە بلێم بەچی دیارە نالی نیشتەجیتی شام بوو؟

«بۆ مۆلکی شامە نامەیی من سوویی نالییە»

ویدیچئی ئەو وهخته نالی له شام بوو. بهلام چوونی نالی بۆ ئەسته مبول جیگای گومانه، چ دهگا بهودی لهوئ ژنی هیتابی و ژبانی رابواردی و ههر لهوئ مردبی و له فلان گورستان نیتراپی، گومانی تیدا نییه نالی چۆته حج و زیارهتی مه دینهی کردوو و شیعرناس دهزانی و تیدهگا چۆنی بهیبابانی بیروونی بی ئاو و گیای عه ره بستان هه لکوتوو، چۆن سه نای خوا و خوشه و یستی خوی به جی هیناوه و دهگه ل ئەوه شدا چهند مه زلومانه و هه ژارانه و کوردانه چاره رەشی و بی بهشی کوردایه تی خوی ههر له بیر نه چۆته وه و ده لئ: «کوردی دهوری شاره زوورم».

زۆر دوور رۆیشتم. بۆ باسی هه ریق ئەو شاعیره مه زنه که مه کته بی شیعی نالی هینا موکریان و له وه مه لیه نده ههر کهس شیعی کوردی گوتوو یا ده لئ بی ئەم لاو ئەولا لهوی فیربووه، نه کهم؟ تا ئیستا چی لی نووسراوه و گوتراوه به که لک بی؟ من بۆ خۆم له سه ره ئەو شاعیره گه وه ری که غه زه لی وه ک:

هینده بیزاری که زانیومه به زاری نایه وه

دوور له بالا کهت سه رینی ناھومی دیم نایه وه

یا:

چاوه کهم دوینئ له گولشن گول به عیشوه خوی نواند

نه ک نه ک گیر بم، به مه رگی تو قه سه م هیچ نه مندواند

گوتوه، ههر ئەوه نده ده زانم، ناوی مه لا سالح بووه، نیزی که ی چه رخی که له وه ی پیش لهو دیورا هاتۆته ئەم دیوه له خانه قای لووسا وکان یا خانه قای شیخی بورهان گیرسا وه ته وه و زۆری عاقیده به شیخ بووه. نازانم له کوئ، بهلام له سه ره شیعی ریک «نیعزامولولک» - فیئودالی مه شهوور - ریشی لووس تاشیوه. ئەوه بۆته هۆی ئەوه بیته سابلان و بیته مه لای مزگه وتی حاجی سه ید هه سه نی خزمی خۆم. ئەو که سانه ی چل په نجا سال له وه ی پیش چاویان بهو مزگه وته که وتبئ، دهگه ل من ئەگه ر بلیم برسیا ه تی و هه ژاری و ناچاری نه بوو یا هیچ کۆلکه مه لایه کیش به پیش نوێژی ئەم مزگه وته را زی نه ده بوو. رهنگی بی پیش سالی ۱۳۲۸ ی کۆچی که سالی وه فاتی شیخه، مردبی و له گورستانی مه لا جامی نیتراوه و ههر خوا دهزانی ئیستا گۆر که ی بناخه ی خانوی کام موسلمان بی. خوا بکه م لای سه رووی هال یا میوانخانه بی و نه کرابیته هه مام و شتی وا.

مه هابادی ئیمه تاقه شاعیری که به ناویانگی لی هه لکه وتوو که خه یابانی که خوشیشی به نیوکراوه، ئەوه جیگای شانازییه. من با خۆم مندال نه که مه وه. زۆرم لهو که سانه دیون که

شاگردی مه کته بخانه ی وه فایی بوون. بهلام کۆنترین دیوانی ده سه خه تی وه فایی له به غدا سه ری هه لدا و مامۆستا قه ره داغی زۆری نووسی و که می له سه ر ژبان و مردنی وه فایی زانی. ئەگه ر گوتم تاقه شاعیری مه هاباد میرزا رهی می وه فایی بووه، تا ئەو جیگایه ی من بزائم ئەو شاره دلگه روانه، قه ت شاعیرگر نه بووه. چهند غه زه لی که میرزا سه لیم ناوی که له کۆنه به یازاندا هه بوون که پیم وایه له بیر چوونه وه. رهنکه ئەو میرزایه ش سابلانغی بوو. دهن شاعیره کانی موکریان وه ک ئەده ب، سه ید ره شیدی شه هید، سه یفی قازی، میرزا له تیفی قازی، خاله مین، هه قیقی، سه ید کامیل، هه ژار ئەگه ر له م شاره ش له دایک بوو، له لادی ژباون جا بۆیه ده لیم، زمانی کوردی خاوی و ساکار ده بی له دی فیرین نه ک له شار. جا با ئەو شاره، سابلانغی پیتشو یا مه هابادی ئیستا بی، که هه تا بلایی جوان په روه ره. جگه له چهند غه زه ل و دوو به یتی نه بی له شیعه رکانی مه لا حیسامه ددین زیاتر نه مبیستون که خه لکی بۆکان و ده ور به ری بوو. تو خوا که ی ئەو تاقه شیعه ره سه نییه:

لیری له علی جینیوی دابوو به من

قینی بنیاده مه منیش گه ستم!

که بلتین شاعیری که ناسک خه یال و باش بووه؟ هیوادارم دیوانی ته وای ئەو شاعیره کۆ کرابیته وه و رۆژیک بکه ویته به رده ستان.

پتویست ناکا، من خۆم جحیل بکه مه وه، نیزیامی گوته نی: له شه شی شه ست رزگار بووم و به ره وه هه فتا ده چم و ورده هه نگاهی به ره و گۆر ده نیم. تازه به هیوا نیم جحیلایه تی بکه م. گوئ سوانان بگرم. به لئ من پیاو بووم که «شاعیری که» به کویری له برسان و له خه مان عه مری خوی به جی هینا. دیبووم ده زمانی چهند زانا و خوینده واره، چهند کۆمه لئاسه. له پینج خسته کییه فارسییه که ی و قه سیده کوردییه که ی: «شاعیر عوموم که وتنه مه قامات و بۆله بۆل» دیاره که چهند جامیعه ناسه.

ئگه ر ددان به وه دابنیتین که ئەده بیاتی نووسراوی کورد، مه به ستم فۆلکلۆری ئەده بی نییه، ره وتی سه به که کانی ئەده بی فارسی گرتوو، ناچارین بلتین که م شاعیری وامان هه بوون له سه بکی خوراسانیدا به قه د «شاعیری که» سه رکه وتوو. قه سیده که ی سیلاوی مه هاباد، ئەو قه سیده ی که له زه مانی ده سه لاتی ره زاخانی خوینرێژدا ره خه ی له ره فتاری ناله باری کاریه ده ستانی ئەو زه مانه گرتوو و بهو نیوه شیعه ره دهس پئ ده کا: «مودده تیکه نه فسی حیز حوکی خراوم لی ده کا» شاهیدی قسه که من. رهنگی ئیستاش ئەو ئازانه مابن که به ئەمری شاره بانی ره زاخانی، مه ندیلی مه لایان، شه ده ی لاوان، چارشیتی ژنان،

نیفه کی رانک و پانتۆل له بهرانیان دهسووتاند، فری ددها، دهری و دهبری و نهگهر کهس دیار نهبا به بهرتیل رازی دهوون. که مهلا مارف له باره ی ئهواندا گوتویه تی:

دهچه سهر چۆم و خه یابان یه که نه فەس ئاسوده بم
شه هره بانی حازره و داوای کلاوم لی دهکا

بی شک ئه و سجیل نووسانه زیندوون و نهگهر ئه م شیعره بخویننه وه، تک تک ئارهق ده پێژن که بۆ خویان ده زانن ئه و سهرده م چۆنیان خه لک ده رووتانده وه که مهلا مارف له باره ی ئهواندا گوتویه تی:

سهیری خوشتەر من که مه عرو فم له نیو ئه م شاردها
تازه ئیحسائییه داوای ئیسم و ناوم لی دهکا

له بیرمه شه ویک ی له دیوه خانی میرزا رهحه ته تی شافیعی، رهحه ته تی خوای لی بی، کۆمه لیک گه و ره پیاو و شیعرناس که ئه و ی له بیرم مابی یه کیان مامۆستای مه زن تورجانی زاده بو، تاریفی ئه و شیعره یان ده کرد. که مهلا مارف بۆ شافیعی ناردبوو. من به ئه ده ب له سهر چۆک دانیشتبووم و مه ته قم نه ده کرد تا گه یشتنه ئه م شیعره:

جائیزه ی شیعرم له تو ناوی مه گهر باری ره ی
تا سهر و رووی دوزمن و به دخواهی تو ی پی رهش بکه م

ئه و ده م وه ده نگ هاتم و گوتم ئه م شیعره مانایه کی دیکه شی له بندا ههیه ئه ویش ئه ویه که میرزا رهحه ته ئه و نه ده ی دوزمن و به دخوا ههیه که باریک ره یان ده و ی تا مهلا مارف روویان پی رهش بکا. مامۆستا تورجانی زاده تاو یک مات بو و گو تی: «ئافه ریم رۆله تو کبی؟» خۆم پی ناساند گو تی: «له کن کیت خویندووه؟» گوتم: «له خزمه ت مامۆستا فه وزی» گو تی: «ئه وه بۆیه شتی وا ده زانی».

به لێ مهلا مارف ئه و که سه بو که به و هه موو زانست و هونه ره وه به زگی یک تی ر و به دوو زگان برسی بو. دوا یه ش که مرد وه ک حه ریق له گۆرستانی مهلا جامی نیژا و گۆری ئه ویش وه ک گۆری هه زاران مهلا و سهید و پیاو چاک به دهستی «وه ره هرام» ته خت کرا. ئای ئه وانه ی مندالن قه برستانی مهلا جامیان نه دیوه که بیجگه له وه ی گۆرستانی موسلما نان بو، هه زاران کیلی میژووی و جوانی تیدا بوون که هه موو موسلما نان شاردیان نه وه و له نیویان بردن. من بۆ خۆم کیلیکم دیسو که نه ویک ی لوتفه له یخانی زه ند هه لێ که ندبوو و به خه تیکی زۆر جوان بو. به ئا واتم گۆری مهلا مارف له حه وشه ی مالییک دابی و گو لکاری و چیمه ن بی.

پیشه کییه ک بۆ «پیکه نیسی گه دا» ی هه سه ن قزلجی

شه و درهنگانه، بێدهنگییه کی به سام ژووره سارد و سړ و چۆل و هۆل و نیوه تاریکه که ی داگرتووم. له خویندنه وه ی ئه م چیرۆکانه بوومه وه، له حالیکدا که کاریکی زۆریان کردۆته سهر میشک و ده مارم و ورده فرمی سکیان پی هه لوه راندووم. به ئه سپایی ده فته ره که داده نیم. چرا که ده کوژینمه وه، له جیگا که م ده خزی م و چا و لی ک ده نیم به لکو سه رخه ویک بشکینم و خه م و په ژاره م بره وینم.

که چی خه یال هه لمه ده گری، ده مبا... ده مبا... ده و نه و ده و نه و په وه زاو په وه ز به سه ر به فری سه ری کو رستاناندا، به نیو دارستان و لی ره چرو پر هکاندا، به پیده هشت و گۆر و نه رمانه کاندا، به نواله زنویر و بژوینه کاندا، به به ستینی چۆمی (ته ته هوو) دا بۆ شاره خونچیلانه که ی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شاره کانی کوردستان، بۆ کانگای ئه وین و دل داری، بۆ مه کو ی خه بات و فیداکاری بۆ بهر سه لای سهرداری شه هید، بۆ سه ر حه وز و کانیه جوان و به ناو بانگه که ی، بۆ ته ماشای به ژن و بالا و خال و میل و چا و و برۆ و که زی و نه گریجه و پووز و به له ک و سه ر و شه ده و شان و ده سما ل و قه د و پشتینی کیژ به یکانیان، که ده سه ته ده سه ته و پۆل پۆل وه ک میگه لی مامز و ئاسک به له نهجه ولار و تاسکه تاسک دینه سه ر حه وز، وه گۆزه سوور و نه خشا وه کانیان به ناز له کانی هه لده ده ن و وینه یان له ئاوینه ی روون و بی گهر دی حه وزه که دا جیلوه یه کی ئاسمانی هه یه که فریشته و په ری وه بیر ده یینیته وه شعور و زه وق مشتوما ل ده کا و هه ست و خه یال ده بزوینی.

گویم له دنگی ئه و منداله رهزا سووک و بزۆز و رووته له هه لوا فروشانه ده بی. که ته به کی هه لوا ده گێرن و به هه وایه کی خۆش پیی هه لده لێن و هاوار ده که ن:

هه لوی ته ن ته نانی، هه تا نه یخۆی نایزانی

له جیگا که دا ئه م دیو و ئه و دیو ده که م. به نا هومی دییه وه هه ناسه یه ک هه لده کیشم و له بهر خۆمه وه ده لیم، خۆزگه و هه زار خۆزگه منیش وا پی ر و که نه فت و شه که ت و که له لا نه ده بووم. ئه و نه ده م هیز و گو ر و تین و توانا ده ما تا پر به ئامیزم له و چیرۆکانه هه لگرتبا و به هه موو شار و لادی و کووچه و کۆلان و خه یابان و باژیری کوردستاندا گه را بام و یه ک به خۆم هاوارم کردبا:

خه لکینه ئه گهر شتی له هه لوا شیرینتر و له گولا له ی نوالان به بۆن و به رامه تر تان ده و ی

وهرن، وهرن بخویننهوه، بخویننهوه تا ئاهی خوشتان له دل و دهر وون بگهڕێ بخویننهوه تا تامه زروییستان بشکێ، بخویننهوه تا کول و کۆتان دابگرێ، بخویننهوه تا کۆمه له که تان باشتربناسن و له دهر و نازاری بگهن. بخویننهوه تا پتر شایستان به زمانه که تان بێ. تا نه بخویننهوه نازانن قه له می سیحراوی مامۆستا قزنجی چ شوینه واریکی به نرخ و بێ وینهی خوێنانهوه. بیری ورد و خه یالی بلیند و ههستی ناسکی ئهم نووسهره بلیمه ته چ نمونه یه کی ئه ده بی به رزی دارشتوو و په نجه ی به هیز و رهنگینی ئهم هونه رمه نده گه و ره لیزگه یه کی چۆنی له دور و گه و ههر و مرواری نایاب بۆ هۆنیوه؟

له موکریان باوه ده لێن: «بنه ماله ی قزنجی وه ک بیچووهر مروای وان ههر له هیلکه هاته ندهر مه له وان». مه به ستیان ئه وه یه ئه و ی له م بنه ماله بێ، ههر له مندالییه وه زانا و پیتۆله. به راستیش ئهم بنه ماله به رتزه گه لێک رۆله ی بلیمه ت و زانی لێ هه لکه وتوو، که بێ ئه و ی بۆ خو بان ویستیان ناوبانگی زانست و هونه ریان له دنیا دا بلاو بۆته وه.

مامۆستا حه سه نی قزنجی رۆله یه کی هه لکه وتوو ئهم بنه ماله گه و ره یه، که مایه ی شانازی نه ته وه که مانه. ئه و رتیزی باوک و باپیره کانی نه گرت و رتگیه کی تری هه لێژارد و، له باتی خزمه تی ئاین، که رتگی باوک و باپیره کانی بوو. خزمه تی ئه ده بی وه ئه ستۆگرت ئه ویش چ ئه ده بێک؟ ئه ده بێکی به رزی کۆمه لایه تی.

یه کیک له سیاسه ته شوومه کانی ره زا خانی په هله و ی له ماوه ی ده سه لاتی ره شی فاشیستی خویدا هه ولێ بێ و چان و بێ ره حمانه بوو بۆ تواندنه وه ی گه لی کورد له کوردستانی ئێراندا. بۆ جێبه جێ کردنی ئهم مه به سه شه یتانییه، داب و شوین و جلویه رگ و ئه ده ب و زمان و مۆسیقا و سه مای کوردی به سه ختی قه ده خه کردبوو.

به لām به و هه موو هیزه شه یتانییه وه. نه ک ههر کوردی کۆلنه ده ری بۆ نه به زی و ده رۆستی نه هات. به لکوو ئهم سیاسه ته و ئهم زه بر و زه نگه بوو به هو ی پاره یینیکی به رینی فیکری له کوردستاندا.

هه زاران پێچ و پشتین و رانک و چۆخه و په سه ته ی پیاوی کورد و شه ده و هه وری و ده سه مāl و کۆلوانه ی ژنی کورد دریا و سووتا، به لām جلویه رگی کوردی وه ک سونه تیکی میلی ههر ماوه.

له قوتابخانه و ئیداره، ته نانه ت له کووچه و خه یابان هه زاران کورد به تاوانی کوردی گوتن گیران، ئازاردان و سووکایه تییان پێ کرا. به لām زمانی کوردی وه ک سه رمایه ی

نه ته وایه تیمان ههر پارێزرا. کورد نه تهاوه و ئا بروو تکاوی و ریسوا یی میژوو بۆ پۆلیسی ره زاخان مایه وه.

له و سه ره ده مه تاریک و تنووک و ئه نگوست له چاوه دا له مه لبه ندی موکریان بۆ به ره ره کانی ده گه ل سیاسه تی تواندنه وه ی کورد، کۆمه لێکی نه یینی له زانیان و روونا کبیران و گه و ره پیاوانی کورد به رابه ری مامۆستا مه لا ئه حمه دی فه وزی، سه یفی قازی، پێشه وای نه مر، قازی بۆکان شیخ ئه حمه دی سریلاوا و گه لێکی تر له روونا کبیری ئه و سه ره ده مه پێک هاتبوو که ئامانجی ئه ساسی و هه ره گه و ره یان پاراستن و په ره پێدان و بووژاندنه وه ی زمان و ئه ده بی کوردی بوو. کتیب و رۆژنامه ی کوردییان که له عێراق بلاو ده بوونه وه به زحمه ت په یدا ده کرد و به ئیحتیاته وه به سه ر لاوانی پروا پێکراوا بلاو ده کرده و تا فیڕی کوردی خویندنه وه بن. ئه وان به تایبه تی مامۆستا فه وزی ده سه یه ک لاوی روونا کبیران پێ گه یاندن که له دوا رۆژدا شاعیر و نووسه ری زۆر خزمه تکار و به ناوبانگیان لێ هه لکه وت. یه کیک له ده س په ره ره کانی و هاو بی ره کانی ئه وان کاک حه سه نی قزنجی خۆمانه. که ههر له و ده میرا فیڕی کوردی خویندنه وه ببوو. ئه وه بوو ده گه ل سایه ی شوومی په هله و ی لاچوو، ته مو مژێ چاره ره شی و نه گبه تی کورد ره و ی. وه ک ئه ستیره یه کی گه ش و روونا ک و پرشن گدار له ئاسمانی ئه ده بی کوردیدا دره وشایه وه. لاپه ره ی گۆوار و رۆژنامه کانی کوردی به نووسراوه جوانه کانی خۆی پازاند وه.

له سه ره ده می کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قزنجی بێ ئه وه ی سینگ ره پێش خا و خۆ رانی، یه کیک له خۆ شه ویستترین نووسه ران و نیزیکترین دۆستانی پێشه و قازی موحه مه دی ئه ده بدۆست و هونه رپه ره ر بوو. بێجگه له وه ی له رۆژنامه ی کوردستان ئۆرگانی حیزیدا ده ی نووسی سه ر نووسه ری گۆواره جوانه که ی هه لاله ش بوو.

پێشه و له ئاخیرین رۆژانی ده سه لاتی دا خه ریک بوو مامۆستا قزنجی و چه ند شاعیر و نووسه ری لاو و تازه پێگه یشتوو بنیڕتته ده ره و تا به قه ولی خۆی چاو و گو ییان بکرتته وه و شتی تازه فیڕین. به لām به داخه وه نه گه یشت و ئهم ئا واته شی وه ک زۆر له ئا واته پیڕۆزه کانی نه هاته دی.

وه ک ئیستا له بیرمه و تا گله بان ی چاو م ده کهن له بیرم ناچیتته وه. رۆژێکی سارد و سه هۆل به ندانی مه هاباد بوو، خۆم کوزوو کردبوو و به په له ده رۆیشتم جیگایه کی گه رم و گوڕ ببینمه وه. ته ماشام کرد پێشه و له به ر بیلاکه ی ها توچۆ ده کا و رۆژنامه ی کوردستانی

به دهسته وهیه و یه کتیک له نووسه رانی رۆژنامه که ی له لایه. خه ربیک بووم فیزمالکی بده می و خۆم ببوێرم. دیتمی و بانگی کردم. هیشتا دووربووم فهرمووی «دیوته ئەم قزلجییه چۆنی نووسیوه؟».

زانیم مه بهستی ئەم پارچه ئە دهه بییه جوانه یه که قزلجی له م ژماره یه دا نووسیویه. گوتم: «به لێ دیومه و به راستی چاکی نووسیوه. کاکی نووسه ره له لایه و گوته: به لێ چاک ده نووسی به لام که م ده نووسی. پیشه وا بزه یه کی هاتی و سه ری راوه شاندا، ئەم دوو شیعه ری سه عدی خوینده وه:

خاک مغرب شنیده ام که کنند

به چهل سال کاسهء چینی

صد بروزی کنند در بغداد

لاجرم قیمش همی بینی؟

که خوالی خوشبوو مه لا مسته فای سه فوته ئاوی کردوه به کوردی:

بیستوومه کهوا له رۆژه لاتا

به چل سال ئەیکه نه یه کاسه چینی

له مه رده شت ئەکه نه سه دی به رۆژی

بۆیه قیمه تی وایه ئەیه بینی

دیسان رووی له من کرد و فهرمووی: «بریا زۆری واما نه هه بان» و پیش ئەوه ی من جوابی ده مه وه بۆ خۆی گوته: «ئه گه ره بۆ خۆمان بین زۆری واما نه لێ هه لده که ون».

داخی گرانم زۆر زوو هه بلانه که مان لێ شیوا، سایه ی ئەو پیاوه نه شتیمان په روه ر و ئە ده بدۆست و هونه ره په روه ر و قه درزانه مان له سه ره وه لاکه وت.

قزلجیش وه ک زۆر له نووسه ره و شاعیره کانی کورد به نه ونا و به داشدار و دلسو ز مایه وه و له دهس زوتم و زۆری رێژیم ئاواره و په ریوه ی هه نه ده ران بوو.

هه ره بۆ خۆی ده زانی ئەم ماوه دوور و درێژه ی لێقه ومان و ده ره ده ریدا چه نه تال و سوێری ژبانی چیشته وه، چه ندی سه رما و گه رمای دنیا دیوه، چه ندی په ند و گۆلمه ز به سه ره اته وه. چه نه گیراوه و ئازار دراوه، چه نه هه وراز و نه شیوی پیاوه و ئەم دیو ئەو دیوی پێ کراوه و بۆ پهیدا کردنی پارووه نانیککی به نه منته ناچار بووه به وه دهسته وه ستانیی خۆیه وه، کاری چه نه سه خت و گرانی به ده نی بکا و سه ره بۆ ناکه سان شوێ نه کاته وه.

مامۆستا له کۆری خه باتدا قال بووه، خاراوه و له کل هاتۆته ده ره. له وه هه موو کوێره وه ری و ده ره ده ری و چه ره سه ره بییه، شت فیه ر بووه، زانستی به ره و ژوورتر چووه. ته جره به ی وه سه ره یه ک ناوه، کۆمه له ی خۆی باشت نه ناسیوه، هه ستی به ئیش و ئازاری کردوه و ده رمانی بۆ دۆزیوه ته وه و بۆته فه یله سووفیکی پسپۆر و نووسه ریکی رنالیست و واقع بین.

پالنه وانانی چیه رۆکه کانی قزلجی هیه چ کامیان بۆ خۆینه ریکی کورد نه ناسیا و نه ن. هه موویانی له نیو چین و توێژه کانی کۆمه له ی کورده واری هه لێژاردوه وه. کاره ساتی ژبانی ئەوان به کورده یه کی ساکار، به و زمانه ی هه موو کورده یکی نه خوینده وار و ساوێلکه لێی حاالی ده بی شی کردۆته وه. خۆینه ری ورد تی ده گا مامۆستا قزلجی تا چ پا ده یه ک شاره زای زانستی ره وان شناسییه و چۆنی رووچی پالنه وانه کان ناسیوه و چۆته ناخی ده روو نیانه وه.

مامۆستا قزلجی کۆمه له ی کورده واری زۆر باش ناسیوه. خۆینه ره له م کورته چیه رۆکه نه دا نمونه ی ژبانی ده ره به گیتی چه که مه ره ق، کۆنه به گیتی بارگین توپیو، شیخیکی ده سه بر، ده رویشیکی زه رک وه شین، جووتیاریکی زۆر لیکراو، باب نوکه ریکی زمان لووس، کاربه ده ستیکی به رتیل خۆری بیگانه، تاجیه ریکی سووت خۆری ته ماعکار، جاسووسیکی نه شتمانفرۆش ته نانه ت، ژنیکی چاره ره ش و به نه شی کورد ده بینی.

خۆینه ره پاش خوینده نه وه ی زۆره ی چیه رۆکه کان پێکه نه بن ده یگرێ، به لام چ پێکه نه بینی؟ پێکه نه بینیکی تالتر له که که ره.

ئوه ی بۆ کورده یکی دلسو ز جیی داخ و خه فه ته ئەمه یه: که ده گه ل ئەوه شدا زیاتر روو داوه کانی نیوه روکی چیه رۆکه کان ده گه رینه وه بۆ سی سال له وه ی پیش که چی ده بینی ئیستاش ئالوگۆریکی ئەوتۆ له وه زعی کۆمه لایه تی کوردا رووی نه داوه که ئەم چیه رۆکه نه تازیه ی خۆیان له دهس بدن.

ئیستاش جووتیار به چه شنیککی نوێ ده چه وسینریتته وه و له به ره زۆری ئیجاره و قیست و سوورسات دهس له زه ویوزاری خۆی هه لده گرێ و روو له شاران ده کا. ئیستاش تونی حه مام پرن له هه ژاره به جیوپیه کان. ئیستاش بازرگانی سووت خۆر و سفته باز، شیخی کۆنه په رست و ده سه بر، ده رویشی فریو دراوی زه رگ وه شین له کورده ستاندا که م نه ن.

ئیستاش دایک و باوکی کورد بۆ چاری ده ردی منداله نه خۆشه کانیان، دهس و دامیینی

ئامىنە خانى نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامىنە خانى بى بەش و چارەپەش ماون كە لەبەر
وہزى نالەبارى كۆمەلايەتى، ھەوہس ناچارىان دەكا بەفېل رەشىد فېركەن نووشتەيان
دەكۆشى باوى.

ئېستاش سەركار رەزايى پاسگاكانى كوردستان لە جەنابى سەرھەنگ ئىجارە دەگرى و
بۆ ئەستاندى بەرتىل و سازکردنى پەلپ و بىيانو حوسېن قولى ھەر بەدەستەوہ يە.
خويئەرانى بەرېز؛ من لەو سەرەتا كورتەدا ناتوانم ماموستا قزىلجى بەئىوہ بناسىنم.
خوتان كىتەبەكەى بەسەرنجەوہ بخويئەنەوہ تا ئەم نووسەرە ھەلەكەوتوہ بناسن و لەبىرى
بەرزى بەھرە وەرگرن.

با تېكرا فەرمائىشەكەى پېشەواى نەمرمان دووپاتە بكەينەوہ و بلىين: «بريا زۆرى
وامان ھەبان».

پېشەكى بۆ قەلاى دەم

بەدرىژايى مېژووى نەتەوہى كورد ھەر كارەساتىكى گرنكى سىياسى و مېژووى، ھەر
روداوىكى كۆمەلايەتى بەرچاو، ھەر چىرۆكىكى تال و شىرىنى دلدارى و ھەر شايى و
شىنېكى گەورە لەھەر مەلەندىكى كوردستان قەوماوہ، خوويژ و خوشخوانە كوردە
نەخويئەوار و نەناسراوہكان لەسەر كېشى برگەى خۆمانە بەزمانىكى ساكار، بەلام پوخت
و پاراو و رەسەن و رەوان ھۆندووينا نەتەوہ و ئاھەنگىكى تاييەتى خويان بۆ داناوہ و پېيان
گوتوہ بەيت.

شاير و بەيت بېژەكان ئەو بەيتانەيان لە كۆرى ديوہخانە مەزان، لە لامېردانى گەورە
پياوان، لە گۆشەى مزگەوتى گوندان و لە چايخانە و كاروانسەراى شاران بۆ خەلەكى تىنوو
و تامەزرۆ گوتوہ. بەم جۆرە ھەم نەيانھېشتوہ روداو و كارەساتەكان لە بىر بچنەوہ و
ھەم زمان و فەرھەنگ و ئەدەبى فۆلكلورى كوردىيان رۆژ بەرۆژ دەوئەمەند و دەوئەمەندتر
كردوہ.

ئەم بەيتانە سنگ بەسنگ و پشت بەپشت پارىزان. ديارە بەپىتى جى و كات و
وہستايى و ناوہستايى شاير كەم و زۆر گۆرانيان بەسەردا ھاتوہ. زياد و كەم كراون
وشەى تازە و نوئ و باويان ھاتۆتە نيو و وشەى كۆن و سوايان لى دەراويژراوہ. بەلام
نېوہرۆكى مەبەست ھەرودەك خۆى ماوہتەوہ.

لە سەردەمى ئىمەدا كە جىھان ئالوگۆرپىكى سەير و بەپەلەى بەسەردا ھاتوہ. ئىنسان
شەپۆلى ھەواى خستۆتە ژىر ركىف و ئاوہزنگى خۆى و ئاتۆمى قەلشاندوہ و لەسەر
مانگ دابەزىوہ. ھەرچەند وەزى كوردستان گۆرانيكى ئەوتۆى بەسەردا نەھاتوہ و
نەتەوہى كورد ھەروا لە كاروانى شارستانىيەتى بەجىماوہ و تەمومى نەزانى و
نەخويئەوارى لە ئاسمانى ولاتەكەمان نەپەيوہ. بەلام ئەگەر نوورى كارەبا كوردەوارى
رەوناك نەكردۆتەوہ، رادىو و گرام و رېكۆردەر گەيشتۆتە كۆپرە دىيەكانى كوردستانىش و
دەتوانىن بلىين تىشكى زانست ناراستەوخۆ. كوردستانىشى گرتۆتەوہ.

بەرنامەى رادىوكان، ئىستوانەى گرامەكان و شىرتى رېكۆردەرەكان خەلەكان لە بەيت و
باوى شاير و ھونەرمنەندەكان بى نياز كردوہ. بۆيە مەترسىيە ئەوہ زۆرە شاكارە
بەنرخەكانى ئەدەبى فۆلكلورىمان وردە وردە لەبىر بچنەوہ و لەبىر چوونەوہشيان زىيانىكى
زۆر گەورە لە زمان و فەرھەنگ و مېژووى نەتەوہكەمان دەدا. ھەرچەند زانايان و

پووناکبیرانی کورد له هه موو لاهه ههستیان بهو مه ترسییه کردووه و ههر کهس به پیتی هیتز و توانا و دهر فیه تی خوی خه ریکی کۆکردنه و هیانن. به لاهه بهداخه وه دهرۆست نایه و پیتشگریان بۆ ناکرئ.

یه کێک له کاره ساته ههره گه و ره و خویناوییه کانی میژووی نوپی کوردستان که پاش دابهشکردنی ئەم ولاته له نیتوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه، گه مارۆدان و گیرانی قه لای دمدم و شه هیدبوونی ئەمیرخانی برادۆست، خانی له پ زیرین و هاوپه یانان و دۆستانی ئەم سهرداره مه زنه ی کورده.

ئەم کاره ساته ئەوهنده خویناوی و به سام بووه، شا عه بیاسی سه فیه وی شای خوینپێژ و پیاو کوژی ئییران، ئەوهنده ی رق له نه ته وه ی کورد بووه، ئەوهنده زالمانه و زۆرداران هه گه له نه ته وه بی دهره تانه جوو لاهه ته وه. ئەوهنده ی خه لک کوشتووه و ولاتی خاپوور کردووه و ژن و مندالی به دیل بردووه. ئەمیر خانیش ئەوهنده پیاوانه راپه رپوه و ئازایانه وه دهس هاتووه و سه ری بۆ شوێ نه کردۆته وه و به رگری کردووه و ئەوهنده مه ردا نه شه هید کراوه که رابردنی زه مان نه یه توانیوه توژی فه رامووشی له سه ر ئەم کاره ساته دابپێژی و له پیتش چاوانی ون بکا.

شایه ر و خوشخوانه کان ئەم کاره ساته یان به شیوه ی جوړبه جوړ کردۆته به یه ت، لک و پۆپیان لی کردۆته وه و شاخ و بالیان لیناوه. له هه موویاندا دوو شت له پیتش چاو گیراوه: ئازایه تی و خۆراگری ئەمیرخان و دلره قی و بی به زبیه شا عه بیاس.

له نیو ئەم به یه تانه ی من له م باره دا بیستوومن هیه چیان ناگه نه ئەم به یه ته ی که زانی گه وه ی ئالمانی «ئۆسکارمان» له سه ره تای ئەم چه رخه دا له ره حمان به کری بیستووه و له (۱۹۰۵) دا چاپی کردووه و ئیستا له دهس دایه. له هه موو به یه تیکدا خه یالاتی شاعیرانه به سه ر واقعیاتی میژوویدا زال ده بی. له م به یه ته شدا ئەمه ده بیندرئ. به لاهه وا دیاره ئەم به یه ته زۆر پاش قه ومانی کاره ساته که نه گوترا بی، چونکه ناوی هیندیك کهس له کاربه دهستانی قزلباش و دۆستانی ئەمیرخان له م به یه ته دا وه ک خۆیان ماونه وه.

میژوونووسه کانی خۆمانه و بیگانه ش له سه ر ئەو کاره ساته یان نووسیوه و سه رچاوه ی هه موویان «عالم آرای عباسی» کتیه به نه رخه که ی ئەسکه نده ر به گی تورکمانه.

ئەسکه نده ر به گ هه رچه ند نۆکه ر و نه ک خورده ی شا عه بیاس و دۆژمنی نه ته وه ی ئەمیرخان بووه و داوی ره وای ئەو سهرداره مه زنه ی کوردی به لاساری و سه ره پیتی و ته نه ته نه ک به حه رامی و له ری دهرچوون داناوه و به ناشکرای بی جیوی داوه و ده لی: «ئهرکی سه رشانی شای ئیسلام په نایه ئاسه واریان لی بیری» به لاهه پیاو هه ق بلتی

میژوونووسیکی یه کجار ورد و وربا بووه و رووداوه کانی میژووی سه رده می شا عه بیاسی زۆر به سه ر نه چه وه تو مار کردوون. جگه له وه خوی له گه مارۆدانی قه لای دمدمدا به شداربووه و ئاگای له هه موو که ی و به یه نیک بووه.

راسته ئەویش وه ک هه موو ده سوپیته وندی شایان ریا باز و درۆزن بووه و زۆری ته شی له به ر شا عه بیاس رستووه و به به ژن و بالای ئەو شا به ده فر و خوینپێژه ی هه لکوتووه و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه که دلی ناسکی خاوه ن شکۆیان شکاندووه و هه قی خۆیان بووه قه تلوعام بکری و به و دهرده بچن. به لاهه ده گه له ئەوه شدا زۆر زانیاری تیدایه و سه رچاوه یه کی به که لکه بۆ ئەو که سانه ی بیانه وی له بهاری قه لای دمدم و سالی موکری قرانه که دا شت بنوسن.

کاره ساتی دمدم و موکریان که یه کێک له به سامترین رووداوه کانی میژووی کوردستانه، که ههستی نه ته وایه تی زانیانی کوردی جو شان دووه، خانی نه مر ئەم ههسته ئاگری نه ی چل و چه ند سال پاش کاره ساته که دهر پیه.

له م سالانه ی دوا ییدا زانی به ناوبانگ و نووسه ری مه زنی کورد «عه رهب شه مۆ» چیرۆکیکی درێژی به ناوی قه لای دمدم له سه ر ئوسلوپیکی نو و باوی رۆژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میژوویی له میژه له ناو گهلانی جیهاندا جی خوی کردۆته وه. به لاهه ئەمه یه که م چیرۆکی درێژه که من به زمانی کوردی له م باره دا خویندوومه ته وه.

به داخه وه من نووسینه که ی ئەوم نه خویندۆته وه. چونکه سه رم له خه تی رووسی دهرنا چی و کتیه که ش به خه تی رووسی چاپ کراوه. به لاهه مامۆستا شوکور مسته فا که ئەم چیرۆکی هی ناوه ته سه ر شیوه ی کرمانجی خواروو و خه تی په سندرکرای کۆری زانیاری ده لی: «دهستم له نیوه رۆکی چیرۆکه که نه داوه و هه ر رواله تم گۆرپوه».

مامۆستا عه رهب شه مۆ به خه یالی به رزی هونه رمه ندانه ی خوی چیرۆکیکی شیرین و پر کاره سات و هه ست بزویی خولقاندووه و خزمه تیکی گه وه ی به ئەده بی نه ته وه که ی کردووه. سه رتاسه ری ئەم چیرۆکه به تامه پر له ههستی پیروزی ئینسانی، نیشتمانپه روه ری و گه ل خوشه ویستی.

چیرۆکی قه لای دمدم نمونه ی ئەده بیکی ریشالبستی ره خه گرانه یه که له ئەده بی کوردیدا ئەگه ر بی وینه نه بی که م وینه یه. له لایه لای دێره کانی ئەم چیرۆکه دا په رده له سه ر واقیعی نه ته وه ی کورد، به لایه نی باش و خراپدا نیشان دراوه و بۆ ئەو بیگانانه ی کورد باش ناسن زۆر به که لکه.

پاله وانانی ئەم چیرۆکه هیه ک کام بۆ کوردیک نه ناسیا و نین. «شه باب» لایکی کوردی

ئاسايى و په زاسوکه که هه موو پوژئ له پټياز و کووچه و کولانان تووشى ده بين و قسه ي ده گهل ده که ين. «دلبر» کچه کوردټکى له بار و نه شمیلانه يه که له هه موو گوند و شاروکیکى کوردستاندا نمونه ي زوره و هيچ وئ ناچئ خه يالى نووسه رټک خولقاندبټي. زور «هه مزه چاوه شمان» ديون و دواندوون. زور وهستاي نهرمهنى و ئاسورى نامرازى پټويسټيبان بو دروست کردووين. زور «ئسکه ندره پيره» چيرؤکى کونيان بو گټراوينه وه. که م لوى کورد هه يه له دلداريدا شه بابټک نه بئ. که م کيژى کورد هه يه برواي به پر و پوچ نه بو بئ و په ناي بو پر و پيرټزان نه بر دبئ و نوشته ي چهر و شيرينى و دهمبه سى به مه لا نه کرد بئ. چلدانه و شه مزله ي نه گريټه وه. بن پشک و خوشکى پچووکى وهک (نه نئ) مان زور ديون که ديارى و پاسپارده ي کاکيان بو ده زگيرانه که ي بردووه.

به راستى ماموستا شاره زايى ته وای له واقيعى ژيانى نه ته وه که ي هه يه و زانباريه که ي خوى زانايانه و وهستايانه له لابه لای ديره کانى ئه م چيرؤکه شيرينه دا نه خت و پوخت گټراوه ته وه.

هه وار و بانه مه ر و ناژه لدارى، هه ره وه ز و دهسته وا و، له بهر شانه دانيشتن، خورى پشکينه وه، ته شى رستن، ليک کوپونه وه ي کچان. ته ون هه لاهه سين، وټنه ي مافوره گرته وه، مازوو چنين، رابواردن، داوه ت و هه لپه رين. ژوان و دلدارى، جووت و گا و کشتوکال و ناشه وانى، نوټز و تاعه ت، سواری و ته قلله و رمبازى و راو و شکار و نيچيره وانى، نان بده يى و ميواندارى، ژن زوره ينان و کچ فروشى و شيربايى و هرگرتن، نيشتمانپه روه رى و فيداکارى و گيانبازى، خه يانه ت و بيگانپه رستى و رووپه رشى، هه موويان به زمانيکى شيرين و ساکار و له جټي خوياندا باس کراون و نرخی چيرؤکه که يان زياتر کردووه. ماموستا نه له نيشاندانى کرداره باشه کاندا زيده پوټي کردووه و له راستى دووربوته وه و نه کرده وه دزيو و ناشيرينه کانى شارده ته وه. ماموستا له سه رتاسه رى ئه م چيرؤکه يدا تئ کو شاره ئاکارى پاک و کردارى چاک له نيو کو مه لى کورده واريده بره و پئ بدا. ده يه وئ لاوانى کوردستان راست و پاک و نيشتمانپه روه ر بن و دوست و دوژمنى خويان بناسن. دوژستيان خوش بوئ و کو مه ک و يارمه تىي بدن و باربووى لي وهرگرن و دوژمنيان ناخوش بوئ و رقيبان لي بئ و له سه ري به وه نه چن و فريوى نه خو ن هه ر به وه رانه وه ستاوه و ويستويه تى ئوسولى شه رى پارتيزانى فيرى شو ر شگي پرائى کورد بکا و ته نانه ت ئه وه نده له م باره دل سو زىي نيشان داوه که ناچار بووه له واقع دووربيته وه. بو ئه وه ي شو ر شگي پرائى کورد له شه رى شه ويدا فيرى خوشا رنده وه بکا. له شه رى شه مزينا ندا روودا وټک ده خولقيني و هه مزه چاوه شى هيدي و هيمن و دل سو ز که نمونه ي

فه رمانده يه که ي هه ره باش و له سه ره خو يه وا تووره ده کا که ناچار بئ داگزيته سه ربازيک و ليى بدا. چونکه جگه ره ي داگيرساندووه!

بيگومان ماموستا ليردها هيئد به ته نگ فيترکرده وه بووه زه مان و مه کانى له بيرچوته وه. راسته له زه مانى شا عه بباسدا پټي نه وروپاييه کان بو ئيران کراوه ته وه و ته نانه ت ئه و پادشايه برايانى «شيرلى» وهک راويژکه رى سوپايى هينا وه ته ئيران و باليو زى ناردوونه نه وروپا. دوور نييه تووتن که له ئه مريکا وه ها توته نه وروپا گه يبيته ئيرانيش. به لام تو بلټي له کوردستان له و سه رده مه دا قه ننه کيش هه بووبن؟ گريمان تووتن يش بو بئ و قه ننه کيش هه بووبن. خو رهنگي ماموستاش وهک من له بيرى بئ تا ئه م دواييه انه کورد به به رد و ئه ستى ناگرى هه لده کرد و سه بيله و قه ننه يان ده کيشا و جگه ره هه ر نه بوو. جگه ره کيشان و ناگر هه لکردن بو پارتيزان زه ره رى هه يه و ماموستا ي مه زن ده يه وئ ئه م نه زمونه به نرخه مان فير بکا بو يه تووشى ئه م هه له بووه.

به داخه وه ئه م چيرؤکه به نرخه هه لى وای تيده هه ن. که به هيچ بارى ناکري چاويان لي پو شري.

چيرؤکى ميژووبى ئه سلټيکى هه يه و هه مووى زاده ي خه يالى نووسه ر نييه به لام نووسه ر شاخ و بالى لي دهنى و لک و پوي لي ده کاته وه. له چيرؤکه سه رکه و تووه کاندا هه ميشه ناوى قاره مانه کان و شوټنى گرنگى جوغرافيايى ده پارټيزين. ئه و که سه ي چيرؤکى ميژووبى ده نووسئ. ده بئ شاره زايى ته وای له ميژوو و جوغرافيدا هه بئ تا به هه له نه چئ بو به لگه ئيشاره به چيرؤکى «شه ر و ناشتى» تو لستوى ده که ين. بيگومان ماموستا له من باشتري ئه م چيرؤکه ده زانئ. چونکه به زماني رووسى خو يندو ته وه. رهنگي چيرؤکى «ئه وه نده قاره مان» زور که م بن. به لام چونکه تو لستوى مه زن ناگاي له ميژوو هه بووه و جوغرافياي ولا ته که ي باش زانيوه سالى قه ومانى شه ران و ناوى قاره مانه ده رجه يه که کانى و شوټنى شه رگه کانى نه گو رپوه و پاراستوونى بو يه خو ينه ر قاره مانه کانى تريش به قاره مانى خه يالى نازانئ و رووداوه پچووکه کانى نيو کاره سات که به زاده ي خه يالى نووسه ر نازانئ، جټي داخه ماموستا ي خوشه ويستى ئيمه زور که مى شاره زايى له ميژوو و جوغرافياي کوردستان و ئيران هه بووه. سه رانه رى چيرؤکه که ي له سه ر خه يالى خوى دارپشتوه بو يه هه لى زور زه ق و به رچاوى له نووسينه که دا هه يه.

که سيک بيه وئ له سه ر قه لاي دمدم بنووسئ ناچاره بزاني پايته ختى شا عه بباس ئيسفه هان بووه نهک تاران، شا عه بباسيکى له سه رده مى ده سه لاتي رهش و زوردارانه ي خويدا زور شارى سووتانن، زور قه لاي رووخانن، زور په وه ي رفانن، زور ولاتى

خاپوورکردن، ئیسفیهانی و ارازاندهوه، و اناوهاندان کردهوه، که پیتیان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئیستاش ئەو خانوبه‌ره و مزگه‌وت و باغانه‌ی ئەو دروستی کردوون و بیانی ناو، جیهانگه‌ران بۆ ئیسفیهان راده‌کیشن.

مامۆستا پیتش نووسینی چیرۆکه‌کی میژووی ئیرانی نه‌خویندۆته‌وه، تا بزانی ئەو شا عه‌بیاسه‌ی ئەو باسی ده‌کا چ دیوه‌زمه‌یه‌کی خوینخۆر بووه؟ ئە‌گەر به‌په‌له‌ چاویکی هه‌ر به‌(عالم آرای عباسی) دا گیرابا، که میژوونووسی تایبه‌تی شا عه‌بیاس نووسیویه‌تی، ده‌یزانی ئەو زۆرداره‌ پیاو‌کوژه‌ نێرینه‌ی له‌ مه‌لبه‌ندی موکریان، له‌ به‌شیکی گه‌وره‌ی نیشتمانه‌که‌مان برپوه و میبینه‌ ورده‌ی به‌دیل بردووه.

پیت وایه‌ ئە‌گەر ده‌یزانی که شا عه‌بیاس ئە‌وه‌نده‌ زۆردار بووه که نه‌ته‌نها هه‌زاران که‌سی کوشتروه و هه‌زاران وه‌جای کۆژاندۆته‌وه، به‌لکه‌ خۆشی وه‌جای کویر کردووه و له‌ سی کوره‌کانی خۆی دووی چا و ده‌رینا و یه‌کی سه‌ربرپوه. تابلۆیه‌کی زۆر به‌سامتر و په‌شتر و نائینسانی تری له‌ شا عه‌بیاس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ئاگای له‌ میژووی ئیران نه‌بووه به‌لکه‌ گویتی نه‌داوه‌ته‌ میژوو و جوغرافیای ولاته‌که‌ی خۆشی، ده‌نا هیچ نه‌با ده‌بوو بزانی «سلیمانی» زۆر پاش کاره‌ساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه. من به‌ش به‌حالی خۆم ناوی عه‌شیره‌تی «به‌روودارم» نه‌بیستوه که مامۆستا ده‌لێ خانی له‌پ زێرین گه‌وره‌ی و ان بووه. بۆ ئە‌وه‌ی بزانی ئە‌میرخان کێ بووه؟ و چۆن پێ گه‌ییوه. ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئە‌و نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیوه، چونکه‌ بۆ خۆمان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که رۆمبیه‌کان مرخیان له‌ ئازهریایجان خۆش کرد، عییل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و ره‌گه‌ل رۆمبیه‌کان که‌وتن. شا موحه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست. ئە‌میرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه‌ ره‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئە‌میره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سه‌ران» راییوارد. له‌ شه‌رێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئە‌میرخان ده‌ستیکی له‌ ئانیسه‌که‌وه‌ په‌ری. ناوبانگی به‌ئهمیرخانی چولاق رۆیشت. له‌و ساڵه‌دا که ئالای به‌رزی پادشایی له‌ ئازهریایجان ده‌شه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه‌ به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئیره‌وان ده‌یازوا. ناوبراو ها‌ته‌ به‌رده‌رکی باره‌گای پادشایه‌تی و خۆی به‌ شا په‌رست و خزمه‌تکار نیشان دا. خاوه‌ن شکۆ ئاویری په‌حمه‌تی لێداوه. مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری

ته‌رگه‌وه‌ری و مه‌رگه‌وه‌ری پێ به‌خشی و نازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رزکردوه. مه‌لبه‌ندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌ئازهریایجان و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد. له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێرینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێری سوور دروست کرد و به‌گه‌واهی‌رات و مرواری به‌نرخ رازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست. چونکه‌ ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری روو ده‌دایه و گه‌لێکی چاکه‌ ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو. ئە‌ویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا. له‌سایه‌ی دلسۆزی و چاوه‌دێری خاوه‌ن شکۆدا رۆژ به‌رۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چووه‌ سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خۆی تێ په‌راند. چهند ناوچه و مه‌لبه‌ندی له‌ ئە‌میره‌کانی کوردی سه‌ر به‌رۆم ئە‌ستانده‌وه. به‌پایه‌به‌رزی و له‌شکر زۆری ناوبانگی ده‌رکرد. زۆر له‌ خێله‌کانی کورد و له‌ ئە‌میرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هالان و خزمه‌تی ئە‌ویان ره‌چا‌و‌کرد. هێنده‌ پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خۆیانی بوو...

میژوونووسی که ئە‌میرخانی به‌چاوی خۆی دیوه و سه‌ره‌رای ئە‌و هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌، ئیعترا‌ف به‌ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ: «ئە‌میرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ردا ده‌ستیکی په‌رپوه و شا عه‌بیاس ده‌ستی زێری بۆ دروست کردووه» به‌لام مامۆستا ده‌لێ چونکه‌ زۆری زێر به‌خشیه‌ پیتیان گوتوه: «خانی له‌پ زێرین».

مامۆستا زۆر به‌وردی و درێژی باسی قه‌لای دمدم ده‌کا. به‌لام به‌و حاله‌وه‌ به‌پیتو‌یستم زانی ئە‌م کورته‌ باسه‌ی ئە‌سه‌که‌نده‌ر به‌گ له‌سه‌ری نووسیوه، لێره‌دا بینه‌وه که ده‌لێ: «له‌پیتش ئیسلامدا له‌ زه‌مانی ساسانییه‌کان (اکاسره‌)دا هه‌ر له‌و شوێنه‌دا قه‌لایه‌ک هه‌بووه که پیتی گوتراوه (دمدم) و ده‌سد‌رێژی رۆژگار خاپووری کردووه».

له‌ جی‌گایه‌کی دیکه‌دا نه‌خشه‌ی قه‌لاکه‌مان ئاوا بۆ ده‌کیشی:

«ئە‌م قه‌لایه‌ له‌سه‌ر دوندی کیوکی یه‌کجار به‌رز دروستکراوه که یه‌کپارچه‌ به‌ردیکی درێژووه‌ و ته‌سکه‌ و وه‌ک پشته‌ی گا هه‌لکه‌وتوه. لای شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن که له‌ ژێلا بۆ سه‌ری ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بجی، له‌به‌ر به‌رزی پیتو‌یستی به‌شوره‌ نییه و شووریه‌یان بۆ نه‌کیشاوه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لاکه‌ن، لای رۆژه‌لاتی پالی وه‌پانایی چیا داوه و شووریه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کیشراوه. بورجی زۆر بلندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی به‌ره‌و جنووب ده‌کریته‌وه. له‌ ده‌روازه‌وه‌ بۆ عه‌رزی رێگایه‌ک به‌نیو به‌ردیدا هیه‌ که ئە‌وه‌نده‌ ته‌نگه‌ به‌زه‌حمه‌ت سواریکی تیه‌ده‌چی. سه‌نگه‌ر برده‌پیتش له‌ لای رۆژه‌لات و رۆژئاواوه‌ نه‌بی ناکرێ. له‌ لای رۆژه‌لات تیره‌او‌پێژیکی بۆ ده‌رکی قه‌لای بمیتی یه‌کپارچه‌ به‌ردی سه‌خت و په‌قه‌. له‌بنه‌وه‌ بوودری بۆ لی نادری. که به‌رده‌که‌

براهه بورجیکی زۆر بهرز و قایمیان لێ دروست کردوو که بۆ خۆی قه‌لایچه‌یه‌که. تا ئه‌و بورجه به‌رده‌س نه‌کری سەنگەر بردنه بن قه‌لای محاله. ئاوی قه‌لای له‌حه‌وزیکه‌ گه‌وره‌را دایین ده‌کری که به‌باران پڕ ده‌بێ. به‌لام له‌ لای شیمال له‌نیو گه‌لیدا نیزیکی قه‌لای، کانیه‌که هه‌یه. ئاوی زۆر که‌مه‌ ئه‌میرخان جوگه‌ی بۆ کیشاوه و پتی بۆ کردۆته‌وه و ده‌حه‌وزه‌که‌ی کردوو. ئاوی ئه‌م کانیه‌ی له‌ ئیواره‌وه هه‌تا به‌ره‌به‌یان، ده‌وزه‌که‌ پڕ ده‌کا. ئاوه‌که‌ی به‌شی رۆژیکه‌ی قه‌لان‌شینه‌کان ده‌کا. گومبه‌زیکیان له‌ ریکی عه‌رزى له‌سه‌ر ده‌وزه‌که‌ هه‌ل‌خستوو که له‌پیش چاوان ون بێ. پتی ده‌لێن (سولق)، بۆ پاراستنی ده‌وزه‌خانه‌که بورجیکیان به‌پال قه‌لاکه‌وه هه‌ل‌چنیوه. له‌لای جنووبه‌وه سه‌هۆلدانیکیان سازکردوو که به‌به‌فر و سه‌هۆل ده‌ئاخندری. له‌ ته‌نیش و ئی ده‌وزیک هه‌یه تا ئه‌و به‌فر و سه‌هۆله‌ی له‌ هاویندا ده‌توێته‌وه و ده‌بێته ئا و به‌فیرو نه‌پوا و له‌ویدا کوێته‌وه و له‌ کاتی که‌م ئاویدا به‌کار بێ ئه‌و سه‌هۆلدانه‌ش قه‌لایه‌چه‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر دروست کراوه و پاسه‌وان و تفه‌نگچی له‌سه‌ر دانراوه. به‌ویش ده‌لێن: (بوزلق) یا (قارلق)، ریکی ویش وه‌ک ریکی (سولق) له‌ ده‌ره‌وه‌را ونه.

به‌کورتی ئه‌م قه‌لایه له‌ پینچ قه‌لا پینک هاتوو. یه‌کیان ئه‌سلای قه‌لاکه‌، یه‌ک قه‌لای خوارێ، یه‌ک قه‌لای سولق و یه‌ک بوزلق و ئه‌وی دیکه‌یان بورجی گه‌وره‌ی ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگای رۆژه‌لات که له‌پیشدا باسما‌ن کرد. هه‌ر پینچ ئه‌وه‌نده به‌رز و قایم که په‌یکی تیژپه‌وی بیر و میرووله‌ی خه‌یال رێیان تی نایا و وێیان هه‌ل‌ناگه‌ری.

پێم وایه ئه‌گه‌ر مامۆستا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ وه‌ک دوژمنیک له‌سه‌ر قه‌لای دمدم نووسیویه‌تی ده‌خوێنده‌وه، جا واقیعه‌یه‌تی میژوویی به‌و خه‌یاله به‌رز و ناسکه‌ی خۆی ده‌رازانده‌وه. چیرۆکه‌ جوانه‌که‌ی ده‌گه‌یشه‌ ریزی شاکاره‌کانی ئه‌ده‌بی به‌زی نووسه‌ره به‌ناوبانگه‌کانی جیهان.

له‌ عالم‌ آرادا ئاوی هه‌موو سه‌رکرده‌کانی قزلباش و زۆر له‌ پالنه‌وانانی کورد هاتون. چهند خۆش بوو مامۆستا قاره‌مانی ده‌ره‌جه‌ یه‌کی خه‌یالی نه‌خوێندایان و قاره‌مانه ئه‌سلایه‌کانی ناوبردایان. جا که‌یفی خۆی بوو بازرگانی عه‌ره‌بی ناو ده‌نا (ئێبێ به‌توته) یا نا. چونکه‌ ده‌توانین ته‌ئویلیک بۆ ئه‌وه به‌یینه‌وه که ئه‌و بازرگانه به‌ناوی جیهانگه‌ری به‌ناوبانگ کراوه و مه‌به‌ستی مامۆستا ئه‌و جیهانگه‌ره نییه.

نامه‌وێ باسی ئه‌وه‌ی به‌که‌م که‌وا دیاره مامۆستا له‌ دوایی چیرۆکه‌که‌یدا ماندوو بووه و پشوو و وه‌ک پشوو درێژ و له‌سه‌ره‌خو نییه. چاره‌نوسی به‌شی زۆری پالنه‌وانه‌کانی نادیاره. چونکه‌ ئه‌م شیوه‌م له‌ زۆر داستانه‌کانی رووس به‌تایبه‌تی شاکاره‌کانی تۆلستوی

مه‌زندا دیوه و مامۆستاش که‌م و زۆر له‌ژێر تاوی ئه‌واندایه بۆیه هیچ له‌م باره‌دا نالێم. به‌لام ده‌وێرم بلێم باسی گه‌مارۆدانی قه‌لا و قه‌لاداری ئه‌میرخان و خۆراگری کوردان و بێ به‌زیی دوژمنی کورت بریوه‌ته‌وه. چونکه‌ به‌شی هه‌ره‌ گرنگی کاره‌ساته‌که که سه‌رنجی خۆمانه و بێگانه‌ی راکیشاوه و ناوی ئه‌میرخانی له‌ میژووی کوردستاندا به‌نه‌مری هه‌شتۆته‌وه ئه‌م به‌شه‌پانه.

له‌نیو کورده‌واریدا باوه ده‌لێن ژنی قه‌لان‌شینه‌کان به‌تایبه‌تی ژنه‌کانی ئه‌میرخان له‌ قه‌لاداریدا به‌شداربوون و له‌ به‌یته‌که‌شدا ئیشاره‌ی بۆ کراوه. وه‌ک ده‌لێ:

«کێ بوو له‌ خاتوون پهره‌ری

گوته‌ی: کاک ئالی ئه‌تۆ ماوی ئه‌تۆش هه‌لی»

هه‌روه‌ها مه‌شه‌هورة ده‌لێن ژنه‌کانی ئه‌میرخان و گه‌وره‌ گه‌وره‌کان پاش گیرانی قه‌لا و کوژرانی پیاوه‌کانی، خۆیان له‌ قه‌لا هه‌ل‌داشته‌وه تا نه‌بنه‌ دیلی ده‌ستی دوژمنی بێ شه‌رم. له‌ به‌یته‌که‌ گوتراوه:

«کێ بوو؟ له‌ خاتوونی خانی

قبوول ناکه‌ن کافرستانی

خۆمان هه‌ل‌ده‌دێرین له‌ چل که‌وانی»

مامۆستاش ویستویه‌تی نه‌خشی ژنانی کورد له‌ خه‌باتی رزگاریخوازیدا به‌رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه. ئه‌ویش زۆر جوان باسی ئه‌وه‌ی کردوو که ژنه‌کان خۆیان کوشتوو. بۆیه داخه‌م ناچی نه‌یزانیوه که یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی ئه‌میرخان که ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ک بێزی نایه‌ ناوی به‌ری به‌ل‌کو قسه‌ی سووکیشی پێ ده‌لی، شه‌ش سال پاش گیرانی قه‌لا سه‌رله‌نوێ قه‌لا ده‌گرێته‌وه. دل‌نیام ئه‌گه‌ر مامۆستا ئه‌وه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی دوو به‌رگ ده‌بوو. چونکه‌ ئازایه‌تی و فیداکاری ئه‌م ژنه‌ کورده به‌شه‌ره‌فه‌ خۆی به‌رگیک چیرۆک هه‌ل‌ده‌گری.

مامۆستا باسی عه‌شیره‌تی شکاک ده‌کا که ئیستا له‌ ده‌روبه‌ری قه‌لای دمدم ده‌ژین، به‌لام له‌و سه‌رده‌میدا هیچ ناویان نییه. که‌چی باسی عه‌شیره‌تی گه‌وره و به‌ناوبانگی جه‌لالی ناکا که به‌داخه‌وه له‌و سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تیکه‌ی کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌باسیان داوه و به‌شی زۆریان له‌نیو قزلباشدا بوون و ژماره‌یه‌کی که‌میان له‌ سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردوو.

مامۆستا ویستویه‌تی به‌ئه‌نقه‌ست بلێ شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه به‌لام له

راستیدا ئەمیرخان تۆپ و تفەنگیشی بوو، لەباری چەک و قۆرخانەوه تەنگا و نەبوو. هەر بێ ئاوی و تینوایەتی شپڕزەوی کردوو و وای لێ کردوو لە قەلا بێتەدەر و شەهید بکری.

لە پێشدا گوتم من لە خۆیندەوهی خەتی ڕووسیدا کۆلم و چیرۆکەکی مامۆستا عەرب شەمۆم نەخۆیندۆتەوه. جا بۆیە ناتوانم لەسەر شتووی نووسینی ئەو چ قسان بکەم. بەلام ئەوەکی مامۆستا شوکور مستەفام چەند جار خۆیندۆتەوه و بەراستی چێژم لێ وەرگرتوو. عەیبی کار لەوهی دایە ئیمە تا ئیستاش زمانیکی ستاندارمان نییە کە کەس نەتوانی لێی لادا. هەروا بەهاسانیشت ناتوانین ئەم زمانە پێک بێنین و خۆمان لە پاشاگەردانی ڕزگار بکەین. ماوێهە کە هیندیک لە نووسەرە زاناکانمان بەکردووە بۆ ئەم کارە بەنرخە تێ دەکۆشن.

دەوتریم بۆ مامۆستا شوکور مستەفا یەکیەک لە ئالا هەلگرانی ئەم خەباتەیه و لەریزی پێشەوه دایە، مامۆستا وەک پیاویکی زانا دەستی لە تەعەسویی ناوچەگەری هەلگرتوو و لە نووسینەکانی خۆیدا هەول دەدا لە هەموو شتووەکانی زمانی کوردی کەلک وەرگیری و بەپروای من لەم کارە پڕ سوودەشدا سەرکەوتوو.

مامۆستا تێ دەکۆشێ کام وشە ڕەسەن و سووک و ڕەوانە و کام کینایە لەسەر زاران خۆشە بەکاری بێت. لە بەرکارهینانی وشە داتاشرای نارەسەن و دزیو و ناشیرین خۆ دەپاریزی. زۆر شارەزای پێزمانی کوردییە و لەژێر تەئسیری زمانی بێگانەدا نانوسی.

مامۆستا خۆیندەوار و ڕووناکییەر، زۆر گەراو، گەلیکی خۆیندەتەوه. زەحمەت و کۆترەوهری کێشاوه و ئەزموونێکی تەواوی وەسەرێک ناوه. لە سایە ئێم ئەزموونەدا گەییووتە ئەم قەناعەتە کە هیچ شتووەیهکی زمانی کوردی با زۆرباش دەولهەمەند و پڕ وشەبێ بەتەنێ ناتوانی بێ بەزمانی ئەدەبی نەتەوهکەمان. جا بۆیە ئەم ڕێبازە گرتۆتە پێش کە لە پێکەینانی زمانی ستانداردی کوردیدا بەشداریی. سەرەرای ئەوانە هەرگیز وەک پیاویکی لەخوایێ لە نووسینەکانی خۆی دلتیا نییە و بەشوورەیی نازانی ڕاویژی بەدۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئەوەش ئاکاریکی باشە و پیاو دەگەیهنێتە ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور لەمێژە بەنووسەرێکی سەرکەوتوو ناسراوه. بەلام بەپروای من لە نووسینی ئەم چیرۆکەدا خۆی گەیانندوووتە ترۆپکی هەرە بەرزی ئەدەبی کوردی. لەپێشدا گوتم ئەم چیرۆکە لەچاو نیوهرۆکەوه لە ئەدەبی کوردیدا ئەگەر بێ وێنە نەبێ کەم وێنەیه. ئیستاش لە خۆم ڕادهبینم بۆ ئەم لەچاو ڕوالت و فۆرمیشەوه هەر وایە.

وتەیهک لە پێشەکیی شەرفنامەدا

هەزار و شەرفنامە

تەپەسالی وام نەدیوو، هەوری ڕەش و چلکەن بەربینگی عاسمانیان بەرنەدەدا، تەم لە سەرمان نەدەرەوی، باران هەلی نەدەبرینگاند. ڕۆژ نەبوو چەند ڕەهێڵە توند نەهێنێ و شەو نەبوو چەند ڕێژە بەخوڕپەم نەباری، شریخ و هۆری هەوران نەدەپساوه بەبێ نیتوپر... بریسکە دی دەدان...

لەنگێزە و باسڕیشک و قوڕوچلپاو و جلێتاو برستیان لەکەڵ دەبری، کەویە بەفر و ڕونوو هەرەسیان دەهینا، زەوی دەجمی و ڕێویان جەمگەیان دەدا.

لەو بەهەرە تەپ و تووشەدا و لەو ڕۆژە گرژ و مۆنانەدا، لە بناری کێو سەرەرزەکانی کوردستان، لە بێکەیهکی پێشمەرگە تووشی یەک هاتینەوه.

من و هەزار لە مندالییەوه، هاوال بووین، ویکرا پەرەوازه و گەورە بێوین، هەرەتی لاوه تیمان پێکەوه لەناو چوار دیواری قوڕماوی پڕ لە جۆڵا تەنە جوجرە کۆنە مزگەوتاندا ڕابواردبوو... ئیستاش وا بەسەری پیری، پاش بیست و ئەوەندە سال لێک دووری و هەلێران و تامەزۆیی یەکترمان دەدیتەوه... نەهاتی و لیقەومان هەردوو کمانی کەنەفت و کەلەلا و پیر و زورەهان کردبوو. ئەو ئەستوور بێو من لاواز، ئەو لەبەر ورگ و گەد و گیپالی پشوو لێ پرابوو، من لەبەر کزی و بێ هیزی هەر لاکە سەرم دەهات... دیسان سەرمان گەیشتەوه یەک و بووینەوه: یەکمال. مالی چی؟ دوو لیقە شێ و پەتوو، سەر سەری پەرپلاو و هەلۆشاو، هەریەکە تەختە شکاویک و بەهەردوو کمان چرایەک و چادانێک و دوو پیالە ڕووکێش و ئاوخۆرەوهیهکی گلێنە و ئاوی بێنە و دەستان بشۆ.

ژوورەکەمان بەوشکە بەرد داندراوو. دیواریکانی خوار و خێچ بوون، لە هەموو لایەکەوه زگیان داوو.

هیچ دیوێکی سواغ نەکراوو، باگیڕەوهی نەبوو، ئالوودارەکانی کەرپوای بوون و چەکەرەیان دەرکردبوو.

هەلاشەکی داچورا بوو، بۆساردیکی پیسی لێ دەهات... هێندە تەنگ و تەسک بوو بەچیرەچیر جێمان دەبوو. هێندە تاریک بوو بەنیوهرۆ چرای دەویست. هێندە نەوی بوو، تێیدا هەلنەدەهاتینەوه...

قەسە خۆمان بێ زۆرباش تێر و پڕ نەبووین. دەگەڵ پێشمەرگە جوان و جەیلەکان لەسەر

خوانتيك كۆ دەبويىنە وە ژەمە ناغان يەك بوو، زېدە پارووی چەور و نەرمى پېرى چلئیس و گرده نشینمان بۆ دیاری نە کرابوو... گوزەر ناغان پیتکە وە میتخۆش بوو: ترش و شیرن تیتکە لاو بوو، یادی رۆژانی رابردوومان دەکرده وە دوا رۆژمان بەراورد دەکرد... ئە وەندەمان خۆشی و ناخۆشی بەسەر دل و میتشکدا تێ دەپەری کە وەک دەرویشەکانی چیرۆکی کۆن دەگریان و پێ دەکەنین، گریانمان بە پیتکە نین سواغ دەدا. یاخود بلتین زۆر زۆر پێ دەکەنین و قاقا دەگریان. شەوگار شەق دەبوو، لە بیداری بیتزار دەبووم باویشک دەمیان گەزیتک پیتدا دەچەقاندەم بە وەندەوز و ورده ویتزینگانە وە دەبیرەخە و رادەچووم و دەلیفە شپەکەم دەخزام و دەمەویست سەر خەوێک بشکینم و شەکەتی و کفتم نە میتێ. ئەو تازە وەخۆ دەکەوت: چوار میتەدەکی لەسەر تەختە بێ بەختەکی بەپانە وە دادەنیش، کاغەز و قەلەمی لەسەر کۆشی دادەنا، کەولە تیسکەنەکی بەخۆی دادەدا. ملی خوار و سەری زل و شان و کەولێ کە سیتەریان دەخستە سەر دیوار، ئەو شەولەبان و غولێ بیابانە و دەبیر دینامە وە کە دایکم بەساوایی لیبی ترساندبووم.

دیارە من لیم نە دەپرسی چ دەکە؟ ئەویش نەیدەگوت چ دەکەم بەلام دەمدی: شەرەفنامە ی فارسی و عەرەبی لە دەوری خۆی دادەنان و لەبەر یەکی رادەنان و بەتێرمان چاوەکانی بن چاویلکە ی بازبازینیان بەسەردا دەکردن. هەر لەبن لیتوانیشە وە پرتە و بۆلە ی دەهات و ورتە ورتی بوو. جار لەدوای جاریش جیرە ی قەلەمە بۆری دەهات... بە وەدا دەمزانی خەریکی وەرگێرانی شەرەفنامە یە... کە وەختی خۆی بە فارسی لەسەر میتووی کورد نووسراوە و بەچەند زمانیکیش تەرجومە کراوە. بەلام وا دیارە هیچ کوردیک بە پیتریستی نەزانێوە - یان دەخۆی رانەدیوە - بیکاتە کوردی...؟ چونکە:

شەرەفنامە ی فارسی یان بلتین فارسیی شەرەفنامە زۆر سەخت و گرانه و ئەمڕۆ لەناو فارسی زمانانیشدا هەموو خۆتەندەواریک تێی ناگا... بۆ ئەوەی ئەم راستییە روون کەینە وە دەبێ تۆزیتک بەرەو پاش وەگەڕێن و سووکە ئاوریتک لە ئێرانی زەمانی سەفەوی بدەینە وە.

سەفەوییەکان زۆلە کوردی تازە ترکی لە پێ دەرچووی دوورەگ بوون و بەملهوری و گەلۆری دەژیان، لەژێر پەردە ی ئایین و بەناوی وسیت و هەباسە وە شەریان بەخەلک دەفرۆشت و لە کوشتار و تالان و برۆ بە و لاوە نەیان دەزانی دنیا چ باسە... گوللە تۆپیکیان بەسەد کتیبی باش نەدەگۆڕیوە، هونەری جوان و شیعری پێ مانا و رەوان لەلای ئەوان شیر و مەتال و تیروکەوان بوو، ئەگەر کاریان بکەوتبا نووسینیش، نووسەرێکی وایان دەویست کە بەپارووە بەرماوێک و چنگە دراوێک کلکەسووتەیان لەبەر بکا و کێچیان بۆ بکاتە گا و بەکەر بلێ شیر و کوێر بەچاوتیژ دانێ و دز و بێ ویتدانان بەخدری زبندە قەلەمداد بکا...

نووسەری هونەرەمەند و کارامە و برۆا بەخۆ شەرمیان لەخۆیان دەکرد و پیتیان زۆر شوورەیی بوو ئاوروویان بەئاوەرۆ داکەن و ویتدان بەگیرفان بفرۆشن... بەناچاری خزبنە گۆشە و کەنارە وە وەلەو دەای شاران بوون و هیندیک لە هیند سەری هەلدا یە وە گەلێکیش بێ ناوونیشان توابە وە...

خوێری و تۆریش کە ببوونە گۆشتی سەر چەپەر، بەبلوێری خاوەن زێر و زۆران کەوتنە سەما و سەر و گۆتلاکی ئەدەبی فارسییان لەبەر پیتدا پلێشاوە و خمی لێ شیتاوە لەبەر یەک هەلەو شە و رەتیتەر و نسکۆی برد و ئەگەر سەفەوی گۆریان گوم نەبووبا... لە مردن نەدەگەرایە وە. لەپاش ئەوانیش هەتا درەنگ هەر خۆی بەسەر پیتە نەگرتە وە...

شەرەفخان لەو رۆژگارە ئەنگوست لەچاوەدا چاوی کردۆتە وە و لەناو تەپ و تۆز و گیتەلۆکە ی سەفەویدا بەخۆدا هاتووە، لە مالی شادا ئەو فارسییە دزێو و بن شەری پێ خوێندراوە! بەلام ئەو کابرا بلیمەت و هەلکە و تۆو زۆر بەدەخۆ رادیوی باسکی لێ هەلماڵیوە و لەو گیتاوە خۆی پەراندۆتە وە و هیناویە ئەدەبیاتە بێ زەلەتەکی ئەو رۆژە ی بەبا کردووە و لە کەوی داوە و بەردبێژی کردووە و بەدانستە سپی کردووە و تۆپکلی فرێ داوە و کاکلێکی پاک و خاوتن و تیرگۆشتی لێ هەلبێژاردووە و لەسەر پەری شەرەفنامە ی داناوە و بەغونە ی رەوانی و جوانی پیتشکەش بە فارسی دۆستانی ئەو زەمانە ی کردووە. بەلام لە راستیدا ئەو کاکلە جوان و بەرچاوەش چونکە بەری داری ئەو دیمەکارە ی، هیندە رەق و چیرە ددان دەشکینێ... جا من هەرچەندە دەمزانی هەزار فارسی دەزانی و زۆر باشیشی دەزانی... بەلام لە دلێ خۆمدا پیت و نەبوو دەتوانێ ئەو گابەرە لەسەر شان دانێ و لەو کەل و بەندەنە رژد و کۆرە سەرکەوێ!!

وەرگێرانی ئەو کتیبە رەق و زلە پشووی درێژ و جیکلدا نە ی گۆشاد و لە کارنە وەستان و رەنجی فەرهادی دەوێ... پیاوی دەوێ بەدریژی سالت و مانگ سێ سەردی لەسەر هەلنەگرێ و هەتا ئەو کە لاوە هەراوە لە هەموو لاوە سەر نەگرێ کاری بەکاری کەس نەدای... هەزاری و شل و شەویق و پەرژوبلاو، لە لایەکە وە بەبنکە رابگا و لە لایەکە وە دەستە چیلە ی گری شۆرش بۆ ئیترگە کۆ بکاتە وە و لە لایەکی تریشە وە کەرستە ی رۆژنامە و شەونامە ئامادە بکا... سەرەرای هەمووانیش وەرگێرانی شەرەفنامە ی شەرەفخانیش سەر بار بێ و ئەویش راپەرینێ؟ هەیهوو!! چی بەسەر چیبە وە؟ برۆام وا بوو هەوا یەکە لە کەللە ی داوە و کرمیکە لەسەردا دەجوولیتە وە هەر سەرێکە و لیبی وەرەز دەبێ و وازی لێ دینێ.

بەهار پیر بوو، باران وەستانە وە، هەور رەوین، تاو خۆی نواند، تەم و مژ بوونە هالاو و دەگەل بەفری پار چوونە وە، گزوغومبەت گەرما شالای هینا و جروجانە وەر، ژبانە وە و

دوژمنانی کوردستانیش دهگه‌ل تینی گهرما بووژانهوه، وهک ژهنگه‌سوره هارپوژان و ده سهروچاوی نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد هالان... رۆژانه له‌به‌ر گرەگپی فرۆکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و تهق و تۆق و شه‌وانه له‌به‌ر هاشه‌هاشی ماران که به‌درزی دیوار و کون و که‌لیتی باندا بۆ‌پاوی مشک و نانی وشک سه‌ریان به‌ژووره‌که‌ماندا ده‌کرد... ئۆقره‌مان لێ هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لێ تۆرا و له‌هێلانه‌که‌ی ته‌ره‌بوو...

به‌ر له‌وه‌ی بزانه‌ی شه‌ره‌فنامه‌ی کوردی سه‌ری به‌کوێ گه‌یشت، چاری ناچار لێک هه‌لپه‌راین و هه‌ریه‌که‌ بۆ‌لایه‌ک بازه‌به‌وین و وێپای که‌وه‌دری ده‌گه‌ل به‌فران هه‌لده‌کشاین...

سال پایزێکی دره‌نگ بوو، سیخوار له‌به‌ر په‌ساران هه‌لی نابوو. ئاور خۆشه‌ویست ببوو، له‌ده‌وری ئاورگی پر له‌پۆلووی داربه‌روو دیسان ژبانی دووباله‌ ده‌قی جارانی گرت‌ه‌وه‌...

ئێمه‌ی وا سوێر قسه‌ هێشتا له‌چه‌نه‌چه‌نی چاک و خۆشی نه‌وه‌ستابووین و هه‌ژده‌ر هه‌ژده‌ر قسه‌مان له‌ده‌م ده‌رده‌په‌ری... هه‌ستا و له‌سه‌ر ده‌لاقه‌وه‌ له‌کۆنه‌ ته‌وراتیک نه‌وی و خسته‌یه‌ ئامێزمه‌وه و گوتی: ده‌ها بیخوێنه‌وه... به‌لام گه‌ردنت ئازا نه‌بێ ئه‌گه‌ر به‌چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و ئوبالتم به‌ملت ئه‌گه‌ر هه‌ر رهنه‌یه‌کت به‌بیر دادی، چاوی لێ بیۆشی و پێم نه‌لیتی... ئه‌گه‌ر دۆستی بم گرهنه‌ و نامه‌وێ قانه‌قدیم ده‌ی... ئه‌گه‌ر چرووک و پووکت وه‌به‌ر چاو بێ و ده‌نگ نه‌که‌ی تووک له‌مندالت نه‌یه. منیش به‌بی فوو له‌دۆکردن لێفه‌کۆنم لێ راخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و هه‌ژارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌وردی خوێنده‌وه و ده‌گه‌ل ما‌که‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن هاته‌ به‌رچاو، ئاوی ده‌گێرمه‌وه:

پیاو هه‌ق به‌لێ ده‌رباره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دڵ نیازی لێ گرت‌وه و ده‌ستی بۆ‌برد‌وه خسته‌وێه‌ته‌ سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌سیر هه‌تا پیاوی زۆر به‌ده‌سپاکی راگوت‌ه‌راوه و به‌رگه‌عه‌جه‌مییه‌که‌ی لێ دارناوه و جوان و قازاخ شۆراوه و جلوه‌رگی زۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه و به‌خشل و زێڕ و سسله‌وپه‌له و خرینگه و ئۆیه‌ی کوردانه‌ رازاوه‌ته‌وه و ئه‌گه‌ر ده‌بیینی هه‌زار قورعانه‌ ده‌خۆی: که‌ ئه‌و کتێبه‌ هه‌رگیز به‌بۆره‌ خزمایه‌تیش نه‌چۆته‌وه سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردیی به‌کوردی پرسکاوه.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بی چۆن بێ؟ تێده‌گا که‌ هه‌ژار له‌وه‌نه‌رده‌دا دوانه‌که‌وت‌وه و بگره‌ زۆربیش له‌سه‌ره‌...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ده‌خوێنه‌وه له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یری بێ که‌ هه‌ژار ئه‌و کوردیی به‌چۆن فێر بووه؟ به‌لام بۆ‌من که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگوتیلکانه‌وه ده‌گه‌لی گه‌راوم و ده‌زانم چۆن ژباوه‌ له‌ کوێ ژباوه‌ و له‌چه‌ند سه‌رچاوه‌ی هه‌لێنجاوه‌... هیچ شتێکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و

به‌لای منه‌وه‌ باری خۆیه‌تی:

به‌پروای هه‌موو کوردی زانیکی له‌راستی نزیک و له‌شه‌ره‌ گه‌رێک به‌دوور ته‌نانه‌ت به‌پروای زۆریه‌ی رۆژه‌ه‌لات ناسانی رۆژئاوا‌ییش له‌ناو زاراوه‌ی سۆرانیدا شێوه‌ی موکریان له‌هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه و وشه‌ و پاوێژی ده‌می بێگانه‌ی زۆر که‌متر تی‌ خزاوه. له‌ناو موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه‌ سه‌رتۆپه‌... هه‌ژار، موکریان‌یه‌ و سه‌ر به‌ناوچه‌ی بۆکانه‌ و مندالی ئه‌و ناوه‌ هێشتا سه‌ریان له‌هێلکه‌ نه‌جوولاوه‌ته‌وه‌ له‌ کوردیدا بلبان و زمانیان هه‌تا به‌لێی په‌وانه‌...

بابی هه‌ژار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌را‌بوو، کرمانجی و سۆرانی زۆر باش ده‌زانی و له‌ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیدا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو... هه‌ژار له‌سه‌ر کۆشی ئه‌و با‌به‌ زمانێ گرت‌وه و قسه‌ی خۆش فێر بووه و دڵ و می‌شکی به‌شێعر و چیرۆکی کوردی راها‌ت‌وه‌...

له‌دی گه‌وره‌ بووه، ده‌گه‌ل مندالان به‌و کوردیی به‌ گه‌رد و ساکاره‌ دواوه، ده‌گه‌ل کیژۆلاندا له‌ویه‌ر له‌ویه‌ری چیاوه‌ بالۆره‌یان بۆ‌یه‌کتر هه‌لداوه... شه‌ره‌جنیو و فری پێکدادان و ته‌وس و پلار و توانجی پیرێژنانی بیست‌وه‌... شه‌وانه‌ به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی موکریان‌ی ده‌خه‌و راچوو، به‌یانی به‌و‌رینگه‌ و‌رینگه‌ی دلت‌ه‌زینی کیژه‌ کوردی مه‌شکه‌ژین و هه‌ناگا ها‌ت‌وه‌... له‌م‌زگه‌وتی لادی، به‌یت و لاوک و حه‌یران و گه‌لو، شه‌و و نیوه‌شه‌و و درکانه‌ و ئازیزه‌ و پایزه‌ و سوارۆ، گوێچکه‌یان ئاو داوه‌...

به‌مێرمندالی له‌خانه‌قای شیخی بو‌ره‌انی خوێند‌وه‌ که‌ ده‌تگوت که‌شتی نوحه‌ و هه‌موو توخم و تۆویکی لێ‌کۆب‌و‌وه. هه‌ر شێوه‌ و زاراوه‌یه‌کت بو‌یستایه‌ ده‌به‌رده‌ست دا‌بوو... له‌ په‌ریز و خێرۆکی پیران و زانایانی وه‌ک: سه‌ید په‌شید و سه‌یفی قازی و شیخ محه‌مه‌د و مامۆستای فه‌وزی ده‌سه‌که‌نه‌ی کرد‌وه‌ و گولی هه‌لگرت‌ونه‌وه‌... که‌ پێش‌گه‌یشت‌وه‌ دۆست و هاو‌نشین‌ی شاعیران و نو‌وسه‌ران و کوردی زانانی وه‌ک: مه‌لا مارف و خاله‌مین و قزلبجی و حه‌قیقی و جه‌وه‌ه‌ری و کاکه‌ په‌حمانی موه‌ته‌دی بووه‌ که‌ له‌و با‌وخۆشتر بوون و هه‌ریه‌که‌یان له‌ئه‌ده‌بی کورده‌واریدا ده‌ریایه‌ک بوون... له‌به‌ر ده‌ست و له‌ژێر چاوه‌دی‌ری پێشه‌وا، «قازی محه‌مه‌د»ی ئه‌ده‌بدۆست و ئه‌دیپ په‌روه‌ردا فێری رۆژنامه‌نو‌وسی بووه‌ و شێعری به‌کۆماری کوردستان و شۆرشه‌که‌ی هه‌لگوت‌وه‌ نازناوی شاعیری میلی پێ دراوه‌...

له‌ژبانی ئاواره‌بێشدا به‌ده‌ردی خۆی گوت‌ه‌نی: به‌شه‌قی زه‌مانه‌ فێری شێوه‌ لێک جیا‌وا‌زه‌کانی کرمانجی کراوه. له‌ژبانی پێشمه‌رگه‌بییدا شاره‌زای شاره‌زوور و شاربازێڕ و

خۆی بۆچوونىكى ھەيە، من بەراشكاوى دەلیم تا ئیستا كىتىبى وا تەواو لە بارەى فیهى شافیعیدا نەنووسراوه.

من لیترەدا دەمەوئ بەكورتى لە بارەى ئەم دیوانە شتىك بنووسم. بەپروای شارەزایانى شیعر و ئەدەب نالى یەكێكە لە گەشتى و پرشنگدارترین ئەستىرە بەرزەكانى ئاسمانى ئەدەبى كوردى. تەنیا رەخنە یا بەئەدەبتر بلیم دەردى دلێكى لە شیعرى نالییان بوو ئەوەبوو كە تیگەبشتنى شیعرە ناسك و وردە جوان و رەوانەكانى زۆر ھاسان نەبوو، پیتویستى بەشېكردنەو، لیتوتیزینەو و وردبوونەو تەواو بوو. كەسێك سى زمانى عەرەبى، فارسى و كوردى نەزانىبايە چاك لە شیعرى نالى نەدەگەشت. مامۆستای مەزن ھەستى بەو كەم و كورپیە كردوو بەخۆى و بەكورانییەو، ھەستاون، تىكۆشاوون رەنجیان كێشاو و بەھەزاران زەحمەت نوسخەى دەستنووسیان پەیداكردوون لەبەر یەكیان راناون و ئەم دیوانە بەنرخەیان شەرح كردوو. لە ھەوڵەو پێشەكییەكى زانایانەیان بۆ نووسیو كە خۆى كىتىبى سەرەخۆبە و خۆتەندەو بۆ ھەموو ئەم كەسانەى سەریان لە شیعر و ئەدەب دەخوێ پیتویستە. لەدوايە شیعرەكانیان راست كردۆتەو. ماناكانیان لێداوئەو، ھەلسەنگاندوو و لەپیش خۆتەریان دانوو.

تا ئیستا كارى وا لە نێو كورداندا نەكراو. زۆر كەس لەسەر نالییان نووسیو، بەلام كەس ئەوئەندەى خۆ پێو ماندوو نەكردوو. ئەوانى باش بوون، ناتەواو بوون ئەوانەى نەزانانە نووسرابوون ھەر نەبان باشتر بوو. ھىچ كاریك ئەویش كارى وا ئەستەم و گران بێ كەموكوورى نابێ، رەنگە ئەو كارە گەورەش نەختە نەقسىكى ھەبێ، بەلام بێگومان ھاوتا و وێنەى نییە.

من بۆ خۆم پتر لە نێو چەرخی سەر و كارم دەگەل شیعرى نالیدا ھەيە ئەو سەردەمە كە وەك سوختەيەكى نەزان لە خانەقاي شىخی بورھان بووم دەمدى مەلا زاناکان و موستەعیدە باشەكان لەسەر شیعرى نالى دەروژ، ئەگەر نێو خۆتەندەواری وەك منیان بۆ ھالى نەبووبان، ھىچ نەبێ سەرنجیان بۆ لای مەلە، لەو دەریا مەند و بێ بەستینە پادەكێشان، چاپ بوونى نالى لەلایەن كوردى و مەریوانى و دەروپكى بۆ كردمەو ئەگەرچى ئەم دیوانە نازدارە، بێ تازارە دێو و دوزمنى پۆلیسى دەورانى رەشى پاشایەتى رەزاخان بوو بەدەس ھەر كەسەو گەراپایە ھاواری سەر و مالى بوو، بەلام من پەیدام كردبوو بەدزییەو دەمخۆتەندوو. موقبیل بەچاكرەندەو دیوانى نالى سەرەرای ئەم كەموكوریانەى لە كاریدا ھەبوو پترى بەرەو تیگەبشتنى شیعرى نالى بردم. نێو و نرە و ھێرشى گێو لە نالى نەتۆراندەم تەنانەت چاپەكەى مووھەقیشم نەك جارىك دەیان جار

خۆتەندوو. خوالیخۆشبوو حاجى مەحمودى و تەمیشیم كە بازركان و ملكداریكى پیر و خۆشزەوق بوو، باش دەناسى و بەو ھالەو دیتنى بۆ من ھاسان نەبوو چونكە ئەو ھاوین و بەھار لە دى بوو، منیش ھەر لادىبى بووم و كەمتر دەچومە شار كە زستانان بەخزمەتى بگەم زۆرم كەلەك لە شیعر ناسى ئەو پیاو گەورە وەرگرت كە رەنگى كەم كەس مابن لە بیریان بێ ئەدیبىكى چەند بەئینساف و پیرە پیاوێكى چەند قسەخۆش بوو. ئیستاش بۆم روون نەبۆتەو ئەو بازركانە زىنگە كە سەروكارى دەگەل گەز و جاو و كەتیرە و مازوو و خورى و مافوو بوو چۆن ئەو ھەموو شیعرە كوردییە جوانانەى لەبەریوون. نایا بەیاز و دەستنووسى باشى بوون و دەرى نەدەخست یا حافیزەى وا بەھیز و قەوى بوو كە چى لەبیر نەدەچۆو. بەرەحمەتى خۆداى شادبێ. ئاخ و داخ چەن گەورە پیاومان بوون و حاجى قادر گوتەنى: «لەبەر بێ دەفتەرى گوم بوون و فانى».

شەقى رۆژگار ھەلێ داشتەم كوردستانی عێراق لەوئ زۆر نالى ناسم دیتن و باشترم نالى ناسى تا سەرم لە بەغدا ھینا دەر و بەخزمەت مامۆستا مەسعود مەمەد گەیشتم. تا ئیستا كەسم نەدیو و لە شیعرى نالى بگا. گەفتولفتىكى خۆشى بوو كە بەبەیانى سىحراوى خۆیەو دەھاتە شىكردنەو شیعرى نالى خۆى مەست و سەرخۆش دەبوو و گوێگرى وەجۆش دەھینا. داخ ناچێ ئەم مامۆستایە ئەوئەندەى لەسەر شیعرى نالى دەدوا ئەوئەندەى نەدەنووسى تا كۆمەل پترى كەلەك لێ وەرگرێ. لە بێرمە لە دانیشتنێكدا كە مامۆستا بەعادەتى خۆى شیعرى نالى شى دەكردوو، یەكێك لە دانیشتون لە منى پرسى بەپروای تۆ مامۆستا لەبارەى نالیدا زۆر زیدەرەو ناك؟ گوتم: من لە تەنیشتم مەھابادوو لەلایەكەو تا سەرچاوى (زەلم) و لەلای دیکە تا ھاوینەھەواری سەرسەنگ گەراوم و دەگەل زۆر مامۆستای گەورە دانیشتووم كەسم نەدیو ئەوئەندە شارەزای شیعرى نالى بێ. كەچى دەوێرم بلیم ئەو گەورە پیاوئەوئەو لە شیعرى نالى نەگەیبوو. مامۆستا مەسعود فەرمووی بەخوا راست دەكەى. من ئەو مەلەوانە نیم بینم ئەوئەندە درێژبێ كە بتوانم لە دەریای بێ بنى شیعرى نالى ئەو ھەموو دۆر و مروارییانە بێنمە دەر ھەروا پەلەقارەيەكى ناشیانە دەیکەم. بەلكو شتىك و بەر دەسكەوئ. زۆرى پێ نەچوو رۆژێك لە خزمەت مامۆستا مەسعود لە كۆرى زانیارى كورددا خەرىكى كاربووم. كاكە ھەمەى مەلا كەرىم ھاتە ژوور و گوتى: «ئیمە مانای وشەى (نەى سەوار) مان لەو شیعرەدا نەزانێو ئێو چۆنى بۆ دەچن» زۆرمان بێر لێ كردوو و نەمانزانی. بێ ئەدەبیم كرد و گوتم: «مامۆستا ئەو كاتە من گوتم جەنابیشت دیوانى نالیت بەتەواوى بۆ ساغ نەبووتەو و تۆ گوتت راست دەكەى من پێم وابوو تەواوئە دەفەرمووى بەلام قسەكەم

وهراست گهرا... گوتی: «ماله نالیت نهشیوی کئی سهردهدر لهو ههموو ورده داوانه دهردهکا که ئەو ناویهتهوه؟ من چوزانم نهی سهوار چیه؟» ئیجازهم لی وهرگرت و چوومه ژووری کاکه ههمه، ههرچی فرههنگی فارسی و کوردی له کۆردا ههبون سەنگ و سووژمان دان و سهرهوینمان دان و سهراوینمان کردن و ئەو وشهمان نه‌دۆزیهوه. دیاره پاش ناهومیدبون له پهراویزی لاپه‌ره ٣٣٤دا گوتوویانه دوور نییه نیزه‌دار بی که له شیعره‌که‌دا بی مانا نییه. ئەو پۆژه‌ی من گوتم کاکه ههمه حەیف فرههنگی ده‌وله‌مندی دوکتۆر (موعین)مان به‌ته‌واوی له‌ده‌سدا نییه. ویده‌چی ئەو ئەم وشه‌ی گرتی. ئیستاکه ئەم دیرانه ده‌نووسم فرههنگی دوکتۆر موعینم له‌به‌ر ده‌سدايه. ئەو فرههنگه گه‌وره‌ش ئەم وشه‌ی نه‌گرتوه. به‌لام وشه‌یه‌کی تیدایه که پیاو ده‌خاته گومانه‌وه که مه‌به‌ستی نالی ره‌نگی ئەم وشه‌ی و ئەوانه‌ی دیوانی نالیان نووسیوه‌ته‌وه به‌هه‌له‌یان تۆمارکردی. فرههنگی موعین وشه‌ی «نیساری» گرتوه به‌مانا سوپاهی و له‌شکری و ده‌لی. فیرده‌وسی له‌باره‌ی ته‌به‌قه‌ی دووهم له‌چوار ته‌به‌قه‌ی جه‌مشیددا ده‌لی:

صفی بر دگردست بنشانندن

همی نام نیساریان خوانندن

و هه‌روه‌ها زیادی ده‌کا و ده‌لی وشه‌ی (نیساریان) له‌ زمانه‌کانی ئیرانیدا سابیه‌ی نییه و بی شک موحه‌ره‌فی (artistar)ی په‌هله‌وی (ئوستایی raeslari) به‌مانای (شه‌رکه‌ر و سوپاهی) هاتوه و ئەم وشه‌یه له‌ فارسیدا بووه‌ته (ارتیشدار).

دۆزینه‌وه‌ی ئەم وشه‌ منی خسته سه‌ر ئەم باوه‌ره‌ که (نه‌ی سه‌وار) (نه‌ی سیار)بی، به‌غه‌له‌ت نووسرا‌یه‌ته‌وه چونکه زۆر روونه و به‌هاسانی له‌ شیعره‌کانی دهرده‌که‌وی که نالی زۆر ئه‌هلی خۆیندنه‌وه و موتالا بووه. ده‌سه‌لاتی زۆری به‌سه‌ر ئەده‌بیاتی عه‌ره‌بی و فارسیدا هه‌بووه. وه‌ک به‌ئیشتبای له‌سه‌ریان نووسیوه گه‌ریده بووه و به‌کوردستاندا گه‌راوه. ئەگه‌ر واش نه‌بی ئاشنایه‌تی ئەو ده‌گه‌ل بابانه‌کاندا حاشای لی ناکری. ئەوانیش کتیبخانه‌ی ئەمیرانه‌یان بووه که نالی که‌لکی لی وهرگرتوه. ته‌ماشای ئەو چه‌ند شیعره بکه‌ن تا بزنان من بی به‌لگه‌ و نالیم.

نالیایا ئەم غه‌زله‌ تازه که تازه‌ت گووتوه

به‌ دووسه‌د مه‌سنه‌وی لویی لوبایی ناده‌م

نییه ده‌خلم له‌ شانامه و مه‌سافی غه‌یری ئەم نوکته که کوشته‌ی به‌ندی تۆیه هه‌ر که‌سی ئازاد و ئازایی

که دیتم ره‌نگی سه‌د ره‌نگی، گوتم بابایی عه‌ییاره

که بیستم له‌فطی بیده‌نگی گوتم شیپووری شاپووره

به‌لی به‌م شیعرانه‌را که ئەگه‌ر ریزم کردبان زۆر پتریان جی ده‌گرت دیاره که نالی ههموو جوهره‌ کتیبیک که ده‌خلی به‌مه‌لایه‌تییه‌وه‌ش نه‌بووی خۆیندوه‌ته‌وه. که‌سیکی ئەسه‌که‌نده‌رنامه‌ی ئەفسانه‌یی خۆیندیه‌ته‌وه و نه‌سیمی عه‌ییار و شاپووری عه‌ییار بناسی، ئاشکرایه که شانامه‌ی فیرده‌وسی زۆر جار سه‌ره‌وه‌بن کردوه و ئەم وشه‌ی له‌ شانامه وهرگرتوه و ئەگه‌ر ئەوه‌ی زانیی که نه‌ی سیاری به‌ته‌به‌قه‌ی دووهم له‌ چوار ته‌به‌قه‌ی زه‌مانی جه‌مشید گوتراوه ئەوه ده‌بی شیعره‌که له‌ ئەسلدا ئاوابووی.

دیده نیگه‌بانی یار، ناله‌ی دل نه‌ی سیار

تیپی سریشکم هه‌زار ئاهه عه‌له‌مداری من

یانی چوار ته‌به‌قه‌ی زه‌مانی جه‌مشیدی ریزکردن و له‌باتی ته‌به‌قاتی له‌شکری تورکان که له‌ مه‌غوولییه‌وه وهرگیران، (ئون) (یوز) (تومان) به‌کاری بردن چونکه گومان له‌وه‌دا نییه که هه‌زار پر به‌پێستی (تومان)ی مه‌غوولییه. ئایا تاقمه مومتازه‌که‌ی ئەحمه‌د پاشای دۆستی و ته‌به‌قه‌به‌ندی نه‌کردوه و ئەو شیعره پر ره‌مزه‌ی پاش نه‌مانی تاقمه‌که نه‌گوتوه؟ جوابی به‌من نادریته‌وه. به‌لام ده‌غده‌غه‌ی له‌دلما پیداکردوه.

ماوه شتی که له‌باره‌ی نالیدا باس بکه‌م که تا ئیستا که‌س له‌و باره‌دا نه‌دواوه. ئەویش ئەوه‌یه، جگه له‌وه‌ی نالی خه‌ریکی پیکه‌یتانی زمانی یه‌که‌گرتوی کوردی بووه، شۆرشی ئەده‌بیشی کردوه. ئەم ره‌سمه ناله‌باره‌ی له‌ دیوانی شاعیره‌کانی پێشودا هه‌بووه که له‌ ئەلفه‌وه تا یا بکه‌نه قافیه له‌ دیوانی نالیدا نییه. کوا قافیه‌ی (ض) (ظ) (ذ) (ع) (خ) (ع) له‌ دیوانه‌که‌یدا؟ که دیوانی شاعیره هه‌ره‌ باشه‌کانیشی دزیو‌کردوه. له‌ باتی ئەوانه شیعره‌ی واهه‌یه که پسته تایبه‌تییه‌کانی کوردی بۆ کردوونه‌وه قافیه وه‌ک (ی). «ته‌شریفی نه‌وبه‌هاره که عالم ده‌کا نوئ» نالی به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی هیندیک شیعر نه‌ناس که گوتوویانه هه‌ر خه‌ریکی دوو کار، شیعر و وشه‌ ئارایی بووه و گوئی نه‌داوه‌ته‌ نیوه‌پۆک، شاعیری به‌ته‌واوی مه‌عنای که‌لیمه‌ بووه. شیعره‌ی ته‌نیا بۆ دهرپینی ئیحساسی ناسکی ئینسانی گوتوه جگه له‌ چه‌ند پارچه‌ی وه‌ک وه‌سفی حوجره و گویدریژه‌که‌ی و وه‌سفی

تهببعهت كه ئەوانیش له ئیحماسی شاعیرانه بێ بهش نین. شیعرهكانی دیکه پرن له سوژی ئاشقانه و کۆلوکۆی دهروونی خۆی. بۆیه گوێی نه داوه ته ئەو قاعیده و ئوسوولهی كه زانستی عهرووز شاعیری ناچار کردوه په چاوی بکا. یانی غه زهڵ له حهوت شیعر كه متر نه بێ و حهقه نه ده بێ تا ق بێ. باشتترین غه زهلی نالی ئەو غه زه لانهن كه له حهوت شیعر كه مترن یا جووتن. یانی نالی له ههر جیگایه ك كۆلوکۆی دامرکاو ه قه له می رۆناوه و تا ئیحماساتی دانه مرکاو ه قه له می تاوداوه. ئەگه ر له پارچه شیعره که می مهستوره وردبینهوه، تی دهگه ن ئەو نالییهی كه وهستای قافیه بووه. لیره دا ربهایه تی قافیه شی له چهند جیگا نه کردوه. دیاره دۆزینه وهی ئەو جیگایانه کاری ئەو كه سانه یه كه دهزانن په دیف قافیه چن؟ به په حمه تی خودا شادبن ئەو مامۆستایانه ی بێ وردبوونه وه و بێ ئەوهی بزائن شیعر چییه؟ فه رموویانه ئیحماسی شاعیرانه له شیعر نالیدا نییه یا كه مه، توخودا خوێنه ری خو شه ویستی شیعر ناس سه رنجیکی بده ئەم دیوانه تا بزانی ئەو هه ژارانه چهند له شیعر ناسیندا کۆله وار بوون.

له جیگایه که ی تریش باسم کردوه كه قوتابخانه ی نالی به هۆی مه لا سالحی هه رقه وه له کوردستانی ئێران به تاییه تی له موکریاندا به روی پهیدا کردوه.

له م سالانه ی دوا ییدا کتیبیک به فارسی به ناوی (ایران امروز) بلا بوته وه كه له نووسی نی (ئۆژین ئوبین) سه فیری وه ختی فه رانسه کرا وه ته فارسی. ئەم دیپلومه ته له ساله کانی ۱۹۰۶-۱۹۰۷ به سابلاخدا تپه رپوه و چهند لا په ریه کی ناشیانه ی له سه ر ژبانی کوردی ئەم مه لبه نده نووسی وه كه سه رنج راکیش نین. ته نیا ئەوه نده ی سه رنج راکیشه كه له باره ی نالیدا نووسی وه تی:

له نیه وه رسته کانی چه رخی رابرد وودا شاعیریک له نیه و کورداندا هه لکه وت كه ناوبانگی له چوارچی وه ی هۆز و خیل و زیدی خۆی زۆر وپوه تر رۆیی، نالی مه لایه کی خه لکی سلیمانیه كه ئەم رۆ شیعره کانی له دوورترین خ و شیو و دۆله کاندا ویردی زمانی کوردانه ئەم شیعرانه ی، موفتی سابلاخ، (كه له جیگایه کی تر به ناوی مه لا محمه دی موفتی ناوی بردوه) بۆ ئیمه ی وه رگێران.

دیاره ناوبانگی نالی هه شتا پتره گه یوه ته سابلاخ كه موفتی وای به سه فیر ناساندوه. نازانین شیعره کانی به چ زمانیک بۆ سه فیر وه رگێران. به لام پاش ئەو هه موو به رده شۆر و ده سکارییه هیشتا تام و خوی و بۆن و به رامه ی شیعر نالییان پتوه دیاره. ئەوه ش جوابیکه بۆ ئەو كه سانه ی ده لێن نالی زیاتر به شکل و وشه ئارایییه وه خه ریک بووه تا نیه و رۆک و مه زموون. جاریک هه ر له و باره دا له کۆرپکی ئەده بیدا كه خوشک و برای

عه ره بیشی لی بوون گوتم توخو ئەم شیعره ی نالی بۆ ئەم برا و خوشکه خورمانیژ و خورما خۆرانه كه فرچکیان به خورما گرتوه بکه نه عه ره بی بزائین بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان وا به خورمای خۆمالی شوبه اندوه كه کوردیکی شاره زووری كه لاش له پیتی میوژخۆر شوبه اندوویه تی.

ده خیلتم بم نه خیلی یا روتابی

وه ها شیرین و سینه نه رم و دل ره ق

هه موویان كه مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعر ی وا له تیفمان له عه ره بیدا له و باب ته وه نه بیستوه. هه موو ده زانین شیعر كه وه رگێردا جوانی شیوه و شکل له ده س دها.

له پێشدا گوتم ئەم کتیبه ش بێ كه موکووری نییه. به لام تا ئیستا ش بێ وینه یه. له چهند جیگا نه زه ری خۆم له په راوێزدا نووسین. به لام چونکه ئینتیشاراتی سه لاهه دینی ئە یوی له چاپ کردنه وه ی ئەم دیوانه دا بۆ ئەوه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانیکی كه م غه فله ت و شه رح لیکراویان له ده سدابی به په له بوو هه قیشی ده ده می منیش نه متوانی چاکی پێ رابگه م.

دیسان له لایه ن هه موو کوردیکی ئەده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کورده کانی ده که م. نازانم کێ بوو نووسی بووی هه ر مالتیکی ئێرانی كه قورئانیکی پیروزی له سه ر تاقه دانابی پیوسته دیوانیکی حافیزیشی له بن بێ.

منیش ده لیم خۆزگه هه موو ماله کوردیکیش دیوانی نالی له ژێر قورئانی پیروژدا دانا بایه.

به هاری ۱۳۶۴

پاوه تاژی

سال درهنگ بوو، پایز داهات، زهوی پهنگی بزرکا، شینایی نهما، تینی ههتاو کهم بووه، رۆژ چیان بهبهروهه نهما، شهو درېژ و درېژتر بوون، ههوا فینک بوو، پهز پندران، مشتاخ ههلهخران، بیستان له بهرکهوتن، برکه ههلهکیشران، جی تووتن شیو کرانهوه، ناویژه له بهراو دههچوون، ئهستیر داریان لی راکیشرا، سههراوه، قهوهزیان گرت، بناوان ههلهدیران، دهراو بوگه و لیل بوون، پاوان و ههلهسوون پیخوست و بوژه بوون، پیوره وینجه داس پهپین کران، رهپسته کوژه پنج بوون، نهوهنده تیشهیان چهند پهلهکه بوو، سارده کیل دندووکهیان دا، کا و گزره له کادین کران، کوژه و پۆلکه و نهرمهگیا له تایه و گیشه دران، تفاق زستان داخرا، دیم کیل بههیسوای بارانی رهحمت و ههقهپهلهی پایز، دیمهکار و ئیشکهکهندیان داچاند، جارجار ههوری سپی و تهنک بهدهم باوه بهپهله بهناسماندا تپهپهپین، چهند پریشکی بلاویان وهراند، دلّی شکارتهکهیلّی بی زهوییان داخوریاند و ترسان نهوهکوئه وهندووکه دهغلهی ئاو مالان بویان داچاندوون گهندهنی بن و بهجاریک قووت براو و بی سهلات بکهونهوه، دار و دهوهن خهزهلیان دا، میرگ و چیمه بئ دیمه بوون، لاپالّی بژوین بوونه ریچکه، نوالّی زهونیر کاتور کران، تهلان و بهندهن رووتانهوه، رووباری خورین له خورین کهوتن، ریباری خورین له تهنکویان دا، سوار بو بوار نهگهپان، گیابهروه بوونه ئیشکهل، دروو بوونه نهشته، تیکان بوونه پهیکان، پیکول و کونجی بوونه بزمار و دهرزی و له پیتی گالهوهپینی پیخواس ههلهچوون و گردهنشینیان کرد، بابردهله وهک لهشکری بهزیو و شکاو پهتیرا، خوئی بو نهگیراوه، بلاو بوو، پووش و پهلاش وهک ترسهنوک و دووره پهریزان خوئیان له خواره بابان گرت، له نهدیو و پهسیو و بوودر و کهندالان خزین، ههوار خالّی بوون، چادر و چیغ پیچرانهوه، سیپهک ههلهپهسیران، مهشکه بهرچیغیان تی ههلهکیشرا و لهبن میچی قورماوی نران، دودانه و شیر مهشک له خهواره کونان پیچران و له بهر ههویان و بیتلا بهسینگ داگران، نیره بی خیر ههلاوهسران، گوریس و پهتک ههلوپیزران، شهنگهپیری قولچاغهیان دارنی، بووهله و بهریپنکهیان شانهوشان کرد، جامی مهردوش و گادوشکهیان لهبن پیپرک و ههرزالان ناخنی، بیژبنگ و دهستاریان وهکار خست تا زمهر بو زستانی دوور و درېژ گیشه بکه، ساوار بهارن، پرویش بهبا که، بو دراو لی بکه. کاکي شوان که له کویتسانی مهزن و ههواری سازگاری مهري له چرگه دههقهواوه و دهمی دهلهوهپری پر و تهر و ناسک دهن و یهکی له یهکی دهرنهدهچوو، بو خوشی لهسه بهردیک دادهنیشت و قامکی له بلویر

دهزاوت و نهوی لیّی ددها لیّی نهدهداوه و پاشای بهسهپانی خوئی نهدهگرت، ئیستا بلویری له مالّ داناوه، چونکه مهري کویتسان که لهنگ و لور و دهغهزداری تیدا نهماوه و بی چاوینی بی سمپه و ساکهتهی دووگی دهلیّی لینگه دهستاره و پشتی گرتی لیّی پراوه. کوا له ئارانی قاقر و کراپ دادهمهزری و دههقهپتهوه؟ له دهشتی کاکي بهکاکیدا پههلهداوی، پهپه پهپه دهبی، ههر کرتکهی روو لهلایهک دهکا، شوان نهگهر وهک ددانی ماریش بی، پی پانگا پیشی بگری، تیکی بکاتهوه، مهري قهلهو و ساغ له ئارانی بی لهوهپ چون چیشتاوان مؤل دهخوا، پالّیان کور دههستی، شیوهخوران رادهوهستی و شهویان له ههوشه دا گیر دهبی؟ شوان دهبی چاوکی بیته چوار چاو و خهو و خواردن لهخو حهرام بکا، گورگی فیلباز و دز ههمیشه له کهلیندایه شوان بخافلّینی، سهگ بخیحیّینی، تا کهلاک بستینی، کام مهري شاز و قهلهوه پرفینی و نهگهر خودای نهخواسته شوان لهخهو بیّینی و دهزیّینی نهگرتی میگل رابدا و یهکی نههیلّی و ههمووی بخنکیّینی، جا لهو حالّدا شوان کوا مهجالی ههیه له بلویر بتوورپینی و عاله میک وهجوش بیّینی؟

سالان لهم وهرزه دا که کاری دیهات کهم دهبوو، سواغ و پینه و پهروئی بان و دهرک و دیواران تهواو دهوو و ئاوردوو دادهخرا، جهنگه ی پراوه تاژی دههات. پراوه تاژی له میژه له کوردستاندا باوه. تا نیوهی دووهمی ئهه چهرخه زور بهداب و دهستور دهکرا، ههرچهند ئیستاش کهم تا کورتیک ماوه، بهلام بهرهو نهمان دهچی. دیاره ههر ریوشوینیک بهسهر چوو، ئهه وشه و زارواوه و ئامرازانهی پهیوهندیان بهم ریوشوینهوه ههیه، لهسه زار و زمانان نامیتن و ورده ورده لهبیر دهچنهوه، تهنیا له بهیت و باواندا دهمیننهوه که تیگه یشتیان بو بهرهی داهاتوو دژوار و نهسته و گرانه، خو بهناشکوری نالیم فهرهنگ نویسیکی ئهوتومان نهبووه و قاموسیکی و امان نییه ئهه وشه و زاراوانه ی تومار کردی و له نهمانی پاراستی، ئهه رۆژانه بو نویسینی ئهه وتاره پهنام بو فهرهنگی تاقانهی کوردی بو کوردی «خالّ» برد، لهژیر وشه ی راو و تانجی و تازیدا شتی وای نویسیوو کابرا گوتهنی: «ئهزی تیدا شهرمهزار بوومهوه». بویه ویستم نهوی لهبیرم ماوه و لیّی دهزانم لهو باردها بنووسم تا قامووس نویسی دواړژمان کهلکی لیّی وهریگر و نهو لاوانه ی که وهک من ئهدهبی فولکلوریک کوردی بهخهزینهی زمان دهزانن سوودی لیّی وهریگر.

تاژی یا تانجی و تاجی تورهه سهگیکی درېژ، ناسک، شووش و لهسه لینگه. پیستی تهنک و ئامالّ رووتهیه، جوان و ژیکهلهیه، گوتوویانه: «تاژی ئازادهی سهگانه» توند و توله، باش لینگ ددها و بهدهوامه و بهکهلکی راو دی، تاژی تا زهنگه ی بهرزتر، تهنکه ی گورجتر، کهفهلی بلیندتر، پشتی راکشاور و ئامال کوورتر، پهنجی شووشتر، سهر و

که‌لله و دهم و له‌مبۆزی باربکتر و ږه‌قتر و درېتر بې په‌سندتره.

وهک هم‌موو توره‌مه سه‌گيک به‌نېری ده‌لېن گۆل و به‌مېی ده‌گوترې دېل، گۆل هم‌میشه بۆ جووتېوون ناماده‌یه، به‌لام دېل جارېک یا دوو جار وه‌با دې، زور پېشتر نېشان‌ه‌ی وه‌با هاتنی دیاری دده‌ا، جا نه‌گهر خاوه‌نه‌که‌ی بخوازی زووتر با بگری باشتري تیر ده‌کا تا قه‌له‌وبې و نه‌گهر به‌پېچه‌وانه نه‌یه‌وی ئاوس بې نه‌وه له ژوورېکی تاریکدا ده‌یبه‌ستېته‌وه تا له‌ړ و لاواز بې و له با بچېته‌وه. جووتېوونی تازیش وهک هم‌موو جسنه سه‌گيک «پېوه‌روانی» پې ده‌لېن، دېل و گۆل پېکه‌وه ده‌نووسېن و تا ماوه‌یه‌ک لېک جوې نابنه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌گهر له زمانی کوردیدا به‌زایینی هم‌موو نېنؤکدار و گوانداریک «جگه له مالؤس که سمداره» ده‌لېن تره‌کین - له شېره‌وه تا مشک - ږه‌نگه بویه بې که زوریان بېچوو ده‌بې. تازیش و سه‌گیش له‌وان هه‌لئاویرن، ده‌لېن دېله تازې به‌حفتا شه‌و و ږوژ ده‌تره‌کې. به‌ونده تووتکه‌ی به‌زگيک ده‌بې ده‌لېن کوخېک، دېلېک له سیوه تا یازده تووتک ده‌ینې، دېله تازې هه‌شت گوانی هم‌ به‌ر نه‌وبه‌ری هه‌یه، تووتکه تازې له پېشدا چاوی نووساوه و نابینې، پاش چهند ږوژ چاوی ده‌پشکوې، به‌قسه‌ی کونه ږاوکه‌ران هه‌ول تووتک و آخر تووتکی کوخېک له‌وانی دیکه باشتري ده‌رده‌چن، تووتکه تازې زوو فېری تیکوشین خواردن ده‌بې و ئېتر نیازی به‌شیری دایک نامېنې، دېله تازې تره‌کیو پېویسته زور باش به‌خېو بکړې و تیر بې، دنا زبانی خوړ و مالانگه‌ږ ده‌بې و په‌کی ږاوکردنی ده‌که‌وی، تووتک که ژبه‌وله بوو، گوجوکی پې ده‌لېن و له‌خوبه‌وه فېری ږاوېچکه ده‌بې، ږاوېچکه‌کردن ته‌مرینی ږېکه‌وتن و ږاو فېربوونه. گوجوکیک بۆ نه‌وانی دیکه هه‌لډې و نه‌وی تربش ږېی ده‌که‌ون. ږاوکه‌ری کون ده‌لېن هه‌ر گوجوکیک هه‌لات دیاره... له خوی ږاده‌بینې و به‌گه‌وره‌ییش له‌وانی دیکه چېتر و خیراتر و به‌کارت‌ر ده‌بې، گوجوکیک به‌ساله‌وه‌ختیک سونوو یا سوونی دېته‌وه و پېی ده‌لېن شه‌ک، نېشان‌ه‌ی سوون هاتنه‌وه نه‌ویه که گۆل له کاتی میزکردندا لاقی هه‌لډینې، پاش سالېک ده‌بېته‌وه‌رت و نه‌مجاره ته‌مه‌نی به‌خه‌رت حېساب ده‌کړې. خیرایی و خوړپایه‌تیی تازې تا نه‌بېته‌وه‌رت دیاری ناکا، وا ده‌بې شه‌ک نوره‌ش ناکا و که‌چی به‌خه‌رتی زور چې ده‌بې و به‌پېچه‌وانه شه‌کی خیرا خوړې ده‌رده‌چې.

ږه‌نگه‌کانی تازې:

تازې ږه‌نگی جوړ به‌جوړی هه‌یه، سپی، ږه‌ش، سوور، نه‌باتی، شې، خه‌زال، ږور، تاله، شله، خورمایي، خه‌نه‌بی، گورگی، پلېنگی، قه‌زوانی، بازوو، ږوزقاجی و به‌له‌ک، ږه‌شه‌له‌ک، سووربه‌له‌ک و شین به‌له‌ک.

ده‌نگه‌کانی تازې نه‌مانه‌ن:

لووران‌دن، نووران‌دن، قرووسکان‌دن، نووزان‌دن، مړان‌دن و ناسکان‌دن.

سیفه‌ته‌کانی تازې:

چې، خیرا، تیز، پهل، ږه‌شکوژ، خوش‌رست، به‌درست، هه‌رزه، ږخه‌مه‌ږه‌س، ده‌مسارد، ده‌مگه‌رم، به‌هه‌لم و به‌ده‌وام.

تازې به‌کاری ږاوی ئاسک و کیتی و که‌رویشک دې، چیتین و باشتین و به‌کارتین، تازې ئاسک کوژه، من کویتستانیم و ئاسکیش له ده‌شت و گه‌رمیان ده‌ژې و له ږاوه ئاسک شاره‌زانیم. مامؤستا عه‌لای ږه‌حه‌تی له کتیبې «کوردواری» باسی ږاوه ئاسک ده‌کا من به‌نه‌زانی خومه‌وه به‌دلم نه‌بوو، پیم و ابو هه‌له‌ی تیدایه، نه‌ما پېره به‌گيکی جاف جارېک باسی ږاوه ئاسکی بۆ کردووم نه‌وه بۆتان ده‌گېرمه‌وه، راست و درؤی وه‌بال به‌ستؤی خوی ده‌یگوت: زه‌مانی ده‌سه‌لات و باوی به‌گ و پاشاکانی جاف که کوچه‌ر و ږه‌وند بوون باشتین تازې و ږه‌سه‌نترین نه‌سپ له‌نیو جافاندا هه‌بوو، له موکریانیش ناوبانگی نه‌سپی جافان بووه - ږه‌نگې راست بې چونکه له عه‌ره‌بان نېزېکن و جسنه نه‌سپی عه‌ره‌بیش له دنیا‌دا مه‌شه‌وره - ده‌یگوت: «پاشاکان تېبه سوارېکی باشیان هه‌لده‌ږدار، تازیه‌کانیان وا فیرکردبوو که ږاوبان داده‌به‌ست و رسته‌یان هه‌لده‌کېشا و تازې خوی داوېته پېشکوې سوار و مات ده‌بوو، که ئاسک هه‌لده‌هات سواران به‌و نه‌سپه خوشبه‌ز و به‌کارانه‌وه دیان ږه‌تاند تا ده‌یانزانی شه‌که‌ت بوون نه‌مجار تازیه‌کانیان به‌رده‌دایه تا له خولی ده‌گه‌وزاند، هه‌موو ږاوکه‌رېک خه‌نجه‌ری ده‌ره‌دابوو و، کیردی ده‌بان و تیزې له دیوی ژووری خه‌نجه‌ردا له کالان چه‌قاندبوو به‌و کیرده سه‌ری ئاسکیان ده‌ږی و ږفیسکه‌یان کون ده‌کرد و له به‌ن ساموړته‌که‌یان هه‌لده‌کېشا و به‌ته‌ږیزه‌ی نه‌سپه‌وه هه‌لپانداوه‌سی.

کورد به‌هه‌موو گیاندارېکی گواندار و سمدار که که‌وی و ږام نه‌بې ده‌لېن کیتی، له کیتوه سه‌رکه‌ش و شاخه سه‌خت و ږژد و هه‌له‌مووت و زه‌رد و ماهه‌کانی کوردستاندا کیتی ده‌ژین، که‌له‌کیتی، گاکیتی، شور، یه‌کجار که‌م بوون و له‌وانه‌یه ږه‌گه‌زبان له‌م حاله‌دا له مه‌ترسیدا بې و هه‌ر نه‌مېتن و نه‌مېستوه نه‌وانه به‌تازې ږاو بکړین، بیستووتانه که کیتی به‌تایبه‌تی ږوژانه له شاخی هه‌ره سه‌خت و ږه‌وه‌زی نه‌ستم نابېته‌وه، ده‌لېن هه‌ر جیگایه‌کی شاخ بارانی وې بکه‌وی کیتوبش ده‌توانی پیدایا ږوا، دیاره تازې له جیگای وا کار ناکا.

بۆ ږاوه کیتی به‌تازې به‌ره‌گه ده‌نینه‌وه. کیتی که له‌م شاخه‌وه بچېته شاخیکې تر تیره‌گ به‌رنادا، یانی به‌جیگایه‌کدا ده‌ږوا که هه‌ردووک دیوی کیتی لې دیار بې، جا ږاوکه‌ری

شاره‌زا، تیره‌گیتی ره‌چاو ده‌کهن و حاشارگهی لی دروست ده‌کهن، ئەگەر گویتی و گیابه‌رزی لی هه‌بێ، کۆخته‌یه‌کی دوو میتری یا که‌متر ساز ده‌کهن و خۆیان و تازییه‌کانیان له‌ویدا مه‌لاس دده‌ن، ئەگەر ئەوه‌یان بۆ نه‌لوا وارشێ به‌رد دروست ده‌کهن، کیتومال به‌ریکی شاخ به‌هه‌را و هۆریا و ته‌ق و ره‌ق و چه‌قه‌ چه‌ق ده‌ته‌قین تا چه‌یوان به‌ترسی و، به‌تیره‌گدا به‌په‌رته‌وه‌ شاخی ئەوه‌یه‌ر و له‌وه‌یه‌ره‌گه‌ هه‌له‌نگوی، ئەگەر مه‌ودای نیوان دوو کیتو به‌رین بی له‌ دوو جیگاوه‌ به‌ره‌گهی بۆ ده‌گرن. تا ئەگەر تازی پیشه‌وه‌ راستی بکه‌ن به‌سه‌ر به‌ره‌گهی دووهمدا بکه‌وی و رزگاری نه‌یه، تازی قایم و به‌هه‌لم و فیتلوی نه‌بی نه‌ ده‌گاته‌ کیتی و نه‌ ده‌ویری خۆی لیدا، به‌ران و نیتری قه‌یره‌ ده‌س ده‌که‌نه‌وه‌ و به‌گژ تازیدا دینه‌وه‌ و به‌شه‌قۆن تیتی هه‌لده‌ن و برینداری ده‌کهن، وا ده‌بی ده‌شیتۆپین. به‌لام تازی که‌ فیتلوی بوو، هه‌ر له‌ پاشرا له‌ کیتی رۆ دێ و که‌ بۆی هه‌لکه‌وت، باتووی ده‌گرێ و پرستی ده‌برێ، راوکه‌ر ده‌لین هۆی ئەوه‌ی تازی ده‌گاته‌ کیتی، ئەوه‌یه‌ کیتی له‌ هه‌لاتندا زۆر ئاوران ده‌داته‌وه‌ و مه‌حتهل ده‌بی، ده‌نا زۆر به‌باز و برده‌تره‌، کیتی به‌ته‌له‌ و شتی دیکه‌ش ده‌گرن که‌ دیره‌دا جیتی باس نییه‌.

نه‌خۆشییه‌کانی تازی:

سه‌گ بایی، شانه‌ره‌قه، شه‌ککه‌، سه‌بنیسی، هاری، سووزه‌نه‌ک.

راوه‌که‌رویشک به‌تازی:

که‌رویشک گوانداریکه‌ که‌ نینۆکی هه‌یه، گیا خۆره‌، کلکی زۆر قوڵه‌یه، تووکی نه‌رمه‌، درێژی له‌ به‌رزایی پتیه‌، پیشووی له‌ پاشووی کورترن، به‌باز و قنه‌ ده‌روا، گوئی زۆر درێژن، سه‌ری له‌چاو له‌شی زۆر گه‌وره‌یه، چاوی زه‌ق و له‌روون و نانوقین. زیاتر به‌چاوان ده‌بیندرته‌وه‌، ده‌لین مییه‌که‌ی چه‌یز ده‌شوا، ده‌تره‌کی و زه‌و و زووی زۆره‌، له‌ جیگای سارد و گه‌رمدا هه‌یه. له‌ بژوینترین کۆستانی کوردستاندا و گه‌رمترین و کراپترین بیروونی عه‌ره‌به‌ستاندا ده‌ژی، به‌بیچووی ده‌لین به‌چ و که‌ په‌ره‌وازه‌ بوو و توانی توند رابکا «سه‌پسین» ی پێ ده‌گوترێ، به‌رواله‌ت یه‌کجار به‌سته‌زمان و بی ده‌سه‌لات و ترسنۆکه‌ و له‌به‌ر هه‌یچ گیانداری چوارپێ و بالنده‌ی پچووکی راوی ده‌س ناکاته‌وه‌، که‌چی دوزمنی وه‌رزیر و ره‌زه‌وان و بیستانچییه‌. تا ده‌ستی له‌سه‌ر دابینی به‌زه‌ر و به‌دفعه‌، به‌رۆر له‌ لاندای خۆی مه‌لاس ده‌دا و به‌شه‌و ده‌گه‌رێ و ده‌له‌وه‌رێ، هه‌یچ ناپاریزی. بۆ باغ، بیستان، شیناوه‌رد و، ره‌پسته‌ ته‌نانه‌ت خۆیان و خه‌رمان وه‌ک به‌لا وایه‌. بۆیه‌ وه‌رزیر و باغه‌وان رقیان لێیه‌ و به‌ته‌پکه‌ و ته‌له‌ و خورده‌ و داو ده‌یگرن. گوشتی ده‌خوری، ده‌لین ته‌مه‌نی

به‌وه‌را دیاره‌ که‌ هه‌ر ساڵه‌ کونیکێ له‌بن کلک ده‌بی.

نیزیکه‌ی سی، چل ساڵ له‌وه‌ی پیش که‌م ساحیب ملک و ئاغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، رمووده‌ی راوه‌ که‌رویشک نه‌بی، دیاره‌ ئەم کاره‌ش به‌سته‌ به‌ده‌ست رۆین و نه‌رۆینه‌وه‌ بوو، ئاغای ده‌وله‌مه‌ند رسته‌یان له‌ ئاوریشمی ره‌نگاوه‌رنگ ده‌هۆنییه‌وه‌ و گولینگی سیم پیتی جوانیان وێ ده‌خست. سه‌ری گولینگداریان له‌ باسکی راسته‌ یا راست و چه‌پ له‌ شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له‌ قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ئاوریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زیو ته‌نانه‌ت زیریان لی ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی رسته‌یان له‌ ئالقهی قه‌لاده‌ هه‌لده‌کیشا. ئاغای دێ به‌خۆی و باب نۆکه‌ر و ره‌عیه‌ت و سواره‌وه‌ ده‌چوو راو، له‌و جیگایه‌ی زانیسیان که‌رویشکگره‌ راویان داده‌به‌شی و سوار سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیتو یا بانوو سواریک به‌تازییه‌کی کارامه‌وه‌ سه‌رراوی ده‌گرت، سه‌رراو ده‌بوو له‌پیش سواراندا بی و چاوی له‌لای خوار بی تا ئەگەر که‌رویشکیان له‌ داوینی تیه‌به‌ردا وریا بی و بزانی روو له‌ کام لا ده‌کا، ئەو ده‌بوو راسته‌ و راست له‌ پیشدا بی، ئەگەر تازی خواره‌وه‌ نه‌یانکۆشت و به‌ماندوویی گه‌یشتنه‌ سه‌رراو ئەو تازییه‌که‌ی خۆی به‌رداتی، ده‌بوو تازی سه‌ره‌ره‌وژیر به‌رنه‌دا و راوه‌ستی تا که‌رویشک که‌میکی لی رته‌ ده‌بی، به‌رراو سواریک بوو که‌ باشترین و چیتترین تازی پێ بی و که‌میکی له‌ دوا سوارانه‌وه‌ بی تا ئەگەر که‌رویشک پاش راو بکا، تازی خۆی تیه‌به‌ردا، سواره‌کانی دیکه‌ که‌ نیوانیان پینج شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تازیان پێ با یان نه‌با، ده‌بوو له‌ ریکی یه‌ک برۆن و هه‌ر که‌سه‌ له‌لای سه‌رووی خۆی ورد پروانی و هه‌ول بدا هه‌یچ بنچک و به‌ردیک نه‌بوێ، تا سه‌ف راسته‌ر و نیوانی سواران که‌متر بایه‌، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندرا وه‌ یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه‌ و کویره‌ و لانی شه‌وی دینی نیشانه‌ی ئەوه‌بوو. که‌رویشک هه‌ر له‌و ده‌وره‌یه‌، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالی بکه‌ن سه‌ف راسته‌ر و سوار خوردرترین، ورد پروانن و نه‌یوێرن. که‌م وایه‌ که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و ریکوپیک و سواری ئارام، بوێر را بکا، خۆی له‌ لاندای مه‌لاس ده‌دا و له‌ عه‌ززی ده‌خا. راوکه‌ری لیزان به‌ته‌مال ده‌ییینته‌وه‌.

ئەو سه‌رده‌می داب بوو ئەگەر نۆکه‌ریک یا ره‌عیه‌ت سواریک ته‌مالی دیباوه‌ ده‌یگوت: «نۆکه‌ری ئاغای خۆم و راوکه‌رانم پێ ده‌لین هۆی ته‌ماله‌!» عاده‌ت وابوو ئاغا و خزمه‌کانی ته‌مالانه‌ بدن به‌و راوکه‌ره‌ و خه‌لاتی بکه‌ن، سوار له‌ ده‌ره‌ی ته‌مال کۆده‌بوونه‌وه‌، پایزه‌، نازیه‌، گولێ گولێ، حه‌یران و گه‌لۆبان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زورنا و سێ ته‌پلشیان له‌سه‌ر لی ده‌دا، ئەگەر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ئاغای گه‌وره‌ بۆ سه‌یر ده‌چونه‌ راو نه‌ک بۆ راوه‌گۆشت، جا بۆیه‌

ئەسپيان ۋە سەر دەپەراند كە ھەللى و تازىي تى بەردەن، دوو يا سى تازىيان تى بەردەدا، ئى وابوو چى و دەمگەرم بوو گوربىستىكى نەدەبرد و لە سەفى سوارانى دەرەدەكرد و ھەللى دەگرت و ئى وابوو خىرا و پەل و دەمسارد بوو، چەند جارى دەگىپراو، لىتى دەدا، تىتى رۆدەھات تا ھەر خۆى يا تازىيەكانى دىكە دەگەينە نۆرە و ھەللىان دەگرت، تازىي پەسەن كە كەرويشكى ھەلدەگرت نەيدەشەمزاندا يا بەدەمىيەو دەگرت يا چەمۆلەى لەسەر دادەدا، سوارىك دادەبەزى و سەرى دەبرى و ۋەبەن سامورتهى دەخست، ئەگەر تازى خوتىرى بايە نەيدەشكاندەو و خوارەى پى نەدەكرد و كەرويشك رزگار دەبوو، ئەگەر باشتەر بايە راستى دەكرد و دەيگەياندە سەر راو يا لە كونى دەكرد، كەرويشك ھەمىشە بۆ لىقەومان كونىك پەچاو دەكا، بەلام تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە كونەو. سەرراوى شارەزا لای كونىيان لى دەگرت وا دەبوو لە زاركى كوندا دادەنىشتن و ئەویش خۆى لە باوہش داويشتن. ئەگەر چوو لە كونىشەو بەپىچەك دەريان دەھينا، لە ھىندىك مەلەبەند بەتەمال دەللىن «دباردى».

خۆشتەين كاتى راو كەرويشك پاش بارانە. چونكە كوتىرە و لانى تازە لە دوورەو دەيارە. وا دەبى كەرويشك لەو كاتەدا كۆنەلان دەكاتەو كە ئەویش دۆزىنەو بۆ راوكەرى شارەزا ھاسانە، جگە لەو بەر پىتى تازى كە پروت و بلە، نەرم دەپىتەو و ترسى كالتە درانى نامىتى، بەرپىتى كەرويشك كۆلكەنە و قور دەگرى و باشىش ناتوانى رابكا و پىتى دەللىن كەلاشە كردن، ئەو سەردەمە زۆرى پى ناچى و ۋەختى نىنۆك شكىن دى. كە وشكەبەند پەيدا بوو و كەرويشك لان بەرەزىرى كەدەو و پەستە و باغى پاوانى داو بەر پەلامار ھىند قەلەو دەبى كە دەللىن گورچىلەى دەبەزىدا ون بوو، ئەمجار بەسەر زەوى بەستراو و پەقدا وا ھەلدەى ھەر وىزەى لەبەر پىتى دى، تازى لە ترسى ھەلخلىسكان و نىنۆك شكان ناوئىرى توند رابكا، ھەر تازىيەكى لەكاتى نىنۆك شكىن و سىخوار لە پشتدا بگاتى نايابە. كە نوابەفرى ھەوەل كەوت و بارنى نەكرد باسى سەرى كەرويشكە، چونكە شوئى دەگەرى و بەپىشوو كورتەو ھەر دەرناچى. ئەو گياندارە بەرۋالەت گىل و گىژە كە زانى شوئى دەگەرى زۆر فەلەزان دەبى، شوئى جووتەيە، پاشووى بەجووت وەپىش پىشوو دەخا، راوكەر كە تووشى راستە شوئى ھات دەزانى كەرويشك يا چۆتە شەوگەر يا گەراوئەو و بەپەلە دەيگىپى تا دەگاتە «دوولايى»، دوولايى ئەوئەيە كەرويشك بەسەر شوئى خۆيدا دەگەرىتەو، لە جىگايەكى بازىكى بلەند داو و لەسەر كەلەكىك يا قەدى پەوئەزىك دەكەو، دەبى راوكەر بەقەراغ دوولايىدا برۋا و نەيشىلى تا بزائى كەرويشك لەكوئى بازى داو و وريا بى پاش راو نەكا و بازە نەبى، «ھەزارە» ھەر ۋەك دوولايى وايە، بەلام كەرويشك چەندىن جار بەشوئى خۆيدا ھاتوچۆ دەكا، وا دەبى

ھەر لەنىو ھەزارەدا دەكەو، وا دەبى ديسان بازىكى دوور داو و لەھەر جىگايەك كەوت مات دەبى. شوئىگىپى باش لە فەل و ھەزارە و دوولايى كەرويشك دەكا و دەيدۆزىتەو.

«كورتە» ئەوئەيە كە كەرويشك دواى ھەزارە و دوولايى بەقەد جى جىخوونىك بەدەورە دەگەرى و ئەوئەدى پىندا دى و دەچى كە كەس سەردەدەر لە شوئى ناكە، راوكەرى شوئىگىپى دەبى زۆر بەسەرئەجەو دەورەى كوتە بدا، كە نەپۆبىبو ئەو ديارە لەنىو كوتەدايە ئەودەم دەبى ۋەنىو كوتە بكەو، تا يا بىدۆزىتەو يا ناچارى بكا ھەللى. كە بەفر زۆر بوو و بەفر بەسەرىش نەبوو كەرويشك رۋنو بەفر دەكۆللى و دەچىتە نىو بەفرەو، بەو دەللىن «خوزە»، كەرويشك لە خوزەدا بەو ديارە كە جىتى ھەناسە ھەلگىشەنى زەرد دەبى و ديارە لىرەدا فەللىك دەكا بەبەن بەفردا رەھەندىك دەكۆللى و لە چەند جىگا خوزە ديارى دەدا. بۆ ئەوئەى ئەو فەلەشى لى بېرن، يەكىك بەتازىيەو لە نىوئەراست رادەوئەستى و ئەوانى دىكە خوزەكان دەشىلن، كەرويشكى خوزە زىاتەر ناوئىرى رابكا و بەدەستى دەگىرى. لە پىشدا گوتم كەرويشك تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە نىو كون كە چوئە نىو كون و دياربوو و دەستى نەگەيشتى، دارىكى نەرم و درىژ دىن سەرى لەلە دەكەن و لە تووكى كەرويشكى يادەدەن و بەم دارە دەللىن «پىچەك». ئەگەر بەوہش نەھاتە دەر، ئەمجار تەلەى لى دادەنەئەو و دەيگرن، لە مانگى رەشەمەدا راو كەرويشك دوايى دى، ھەم لاواز دەبى و بۆ خواردن نايى ھەم با دەگرى، بەناوبانگەترىن چىشتىكى لە گوشتى كەرويشكى دروست دەكەن «سەنگەسىرە»، لە كابانان پىرسن چۆن ساز دەكرى!!!

راو رىوى بەتازى

كام مندالى كوردە ناوى رىوى نەبىستى، سەدان ئەفسانە لەسەر رىوى لە فۆلكلورى كوردەدا ھەيە، خۆ لە پەندى پىشنىيانىشدا ئەوئەندە باسى رىوى كراو ھەر مەپرسە ۋەك:

رىوى خۆى لە كونەو نەدەچو قانگەلاشى بەكلكىەو دەبرە ژوور، رىوى دەمى نەدەگەيشتە ترى دەيگوت ترشە، رىوى كىچى دەكەولى كەوتو، رىوى خۆى لە ناوى خور نادا، راوى رىوى بۆ كەولىيە و سەبرى لە راو رىوى خۆشتەرە، ۋەك رىوى سىرمە خۆرە...

رىوى بەراستى جانەوئەرىكى فەللاوى و مەكرىزە، نەوسن و بەزەرە، ھەموو شت دەخوا ميوە و گوشت و شتى وا، دوزمنى كەرويشك و مشك و بالندەيە بەتايبەتى بالندەي پىرۆيە. ئەوئەدى كەرويشك بۆ باغەوان و ۋەرزىر خراپە ئەویش ئەوئەندە بۆ ئەوانەى بالندەى كەوى و مالى رادەگرن جىگاي مەترسىيە، تووشى رەو قەلەموونىك بى تاقتى لى دەبرى، مريشك و جووچك ھەر ناھىللى، لە كىتوئىش ھەمىشە لە كەو و سوتسكە و

زړه‌که‌و و هه‌وړده له که‌مینه‌دایه، ته‌نیا کاری چاکی خواردنی مشکی کیوی و به‌چه که‌رویشکه، به‌لام ئینسان فیلی له‌ویش ده‌پړی، به‌راستی راوه رپوی سه‌یری خوشه، رپوی له‌کوردستاندا زوره، وهک ده‌لین راوی بو که‌ولیه، دنا گوشتی نه‌گه‌رچی ده‌یخون، زور دزیو و ناشیرینه، ده‌لین وهک گوشتی ژووشک بو باداری دهرمانه.

به‌راستی هه‌قیانه نه‌و که‌سانه‌ی ده‌لین «سه‌یری له‌ راوه رپوی خوشتره» راوه رپوی زیاتر به‌پیاوه ده‌کړی، رپویش وهک کیوی که‌ ترسا هه‌میشه تیره‌گی کیو ده‌گړی و بو کیویکی دیکه ده‌په‌رپته‌وه. دیاره له‌ کیو و شاخی نه‌سته‌مدا ناژی. له‌ هه‌موو جیگایه‌ک ته‌نانه‌ت له‌ ده‌شتی نهرمانیش هه‌یه، دوو ده‌سته کیومال کیویک ده‌ته‌قین و هه‌را و هوریا‌یه‌کی زور ده‌کن تا رپوی بترسی، راوکه‌ریک له‌ حاشارگه‌دا به‌ره‌گه‌ی لی ده‌گړی تا کیومال‌ه‌کان رپوی وا ده‌ته‌قین به‌سهر به‌ره‌گه‌دا بکه‌وی، نه‌ودهم به‌ره‌گه‌گر تاژی تیبهرده‌دا. تاژی دهرناچی، به‌لام ده‌ستی ده‌گه‌ل ده‌کاته‌وه، گازی لی ده‌گړی، به‌نینوک ده‌پړنی، تاژی کارامه هه‌ول ده‌دا له‌ پشت نه‌ستوی رپوی و رایوه‌شینی تا له‌ کاری ده‌خا یا له‌ قه‌فه‌زی پشتی رپوی و هه‌لیدیری تا برستی لی ده‌پړی. بو راوه رپوی پیویست ناکا تاژی خیرایی، نه‌سله‌ن تاژی په‌شکوژ و چی له‌ رپوی به‌رناده‌ن تاژی رپوی کوژ نازا و قایم بی باشته‌ نه‌ک تیژ و گورج.

دوره یا «دوورگ» بو راوه رپوی باشته‌ره. دوورگ وهک له‌ ناوه‌که‌یه‌وه دیاره جسنه سه‌گیکه له‌ جووتیونی سه‌گ و تاژی په‌یدا بووی، جا فه‌رق ناکا گوژ، سه‌گ بی یا تاژی، هه‌رچه‌ند نه‌گه‌ر گوژ تاژی بی دوورگ جوانتره. دوورگ له‌ باسکه سه‌گ پرووته‌تر و به‌رزه‌لینگتر و له‌ پاش تاژی له‌ هه‌موو جسنه سه‌گیک توندتر راده‌کا، ئی زور خیرایان لی هه‌لده‌که‌وی که‌ بو راوه کیوی و که‌رویشک ته‌نانه‌ت گورگیش به‌کاردی، توره‌مه‌ی دوورگ و تاژی، پیی ده‌گوتری «قه‌ده‌م».

خوینه‌ری خوشه‌ویست! به‌م باسه‌ دور و درپژه ماندووم کردی با نه‌قل‌یکي خوشت بو بگپمه‌وه، که‌میک بییه‌وه سه‌ره‌خو، ده‌لین رپویشک رپویشک تووشی راوکه‌ریک هات، تاژییه‌ک و توله‌یه‌کی کونی و داریکی درپژ و ته‌له‌یه‌کی پی بو، گوتی: کاکه‌ توغر بی، چ ده‌که‌ی؟

- ده‌چمه‌ راوه رپوی.

- نه‌وانه‌ چن پیتن؟

- کاکه‌ نه‌گه‌ر رپوی له‌به‌رم هه‌لات، نه‌وه تاژییه‌که‌ی تی به‌رده‌ده‌م، نه‌گه‌ر کوشتی باشه، دنا له‌ کونیی ده‌کا، که‌ کونه‌که‌ زور قوول نه‌بوو نه‌م داره‌ی لی پیچه‌ک ده‌ده‌م، ده‌یه‌ینمه‌ دهر، نه‌گه‌ر زور قوول بو، توله‌که‌ی له‌بال ده‌که‌م.

نه‌گه‌ر نه‌ویش بو نه‌هاته‌ دهر ته‌له‌ی لی داده‌نیمه‌وه ناخري پیوه‌ ده‌بی.
رپوار گوتی:

- که‌وابوو، بو رپوی خودا ماوه و به‌س!

نەورۆز

لەبارەى نەورۆزى پېرۆزدا زۆر شت گوتراوه و نووسراوه. مېژوونوسان دەلێن ئەو رۆژه که ئاور دۆزراوه خەلک کردیه جیژن و ناوی نا نەورۆز، یا دەنوسن ئەو رۆژه که کاوهی ئاسنگەر له زەحاکى خوینخۆر و زۆردار راپەری و دواى به دەستهلاتى زۆردارانەى هینا، کرا به نەورۆز.

تەنانەت له هیندیک برادەرى شیعم بیستوه که حەزەرتى عەلى سلاوى خواى لى بى ئەو رۆژەدا لەداىک بووه. هیچ کام لەم بۆچوونانە بۆ رەتکردنەوه نابن. دۆزینەوهى ئاگر ئەو نیعمەتە گەورەى خودا، راپەڕینی کاوه و لەناخ رۆکردنى زەحاکى زۆردار و لەداىکبوونى حەزەرتى عەلى ئەو سەردارە بەناوبانگەى ئیسلام هەموو بۆیه دەبن جیژنیان بۆ بکەى، بەلام بۆچوونى من لەبارەى نەورۆزدا بۆچوونى لادىيانە و کرمانجانەیه. لەو هەش ناترسم مېژووزانەکانى شارستانى پێم بلێن کەرە کرمانجى مېژوونەزان و نەخویندەوار ئەوەت له کوێ هیناوه.

من پێم وایه ئەم رۆژه پېرۆزه و ئەم جیژنە گەورەى زۆریه گەلانى رۆژەهلات پێوەندى بە ئابورییهوه ههیه.

جا ئیجازە بدن بە کورتى لەو بارهوه بدویم. تا بزانی منى کەرە کرمانج کەنگى و لە کویم دەرسى ئیقتساد خویندوه تا قسەى وا زل بکەم.

بابە با نەخویندەواریش بم! خو ئەوەندەم له خویندەواران بیستوه که ئەو گەلانی بەزمان گەلى ئیرانى دەدوین له رۆژگارێکدا که نه من دەزانم کەنگییه و نه ئەو کەسانەى خویان بەمېژووزان و مېژووناس دەژمێرن بۆیان ساغ نەبۆتەوه چەند هەزار سال دەبى له قەفقازوه سەرەوژێر بوونەوه و هەر یەك بۆ لایەك رۆیشتن.

ئەم گەلانی هەموویان شوانەوێلە و مەردار بوون و ژانیان بەپێست و گوانى ئەم گیانلەبەرە خۆین شیرین و بەستەزمانە که زۆر زوو دەستەمۆ بووه، دابین کردوه.

پوونتر بلێم خۆراکیان له شیر و پۆشاکیان له خوربى ئەو حیوانە بووه. جا بۆیه خۆشیان و یستوه و گەرمین و کویتستانیان دەگەل کردوه و بەدواى هەوار و لەوەرگەدا وێل بوون و گەراون. نه زۆر شارەزای نووسینەکانى «هیرۆدۆت»، «تەبەرى»، «گزنفۆن»، «فردۆسى»، «مینۆرسكى» و «زېرنۆف» و ئەوانەم که بنەچەکەى کورد بەرمەوه سەر کاردۆخ و ماد و نازانم کى و کى؟...

بەلام دەزانم کوردیش یەکیک لەو گەلانییه لەپیشدا شوانەوێلە بووه ئیستاش ئەگەر کارەساتى رۆژگار لێگەڕێ کەیفى له شوانەتییە و ولاتەکەشى بۆ ئاژەلدارى یا بەزمانى ئیمپۆ دامدارى و دامپەرودەرى دەنالى.

ئىستاش هەرچەند مەردارى له کوردستاندا بەداخهوه زۆر کەم بووه و دامپەرودەرەکان کاتى بەران تیبەردانیان گۆپیوه، بەلام ئەو دابە هەر نەگۆراوه، هەر کەس کەرتکه مەپێکى بى ئەو رۆژه بەران دەمەپى دەکا، میواندارى له جیرانان دەکا، مېژ و خورما و شیرینی دەدا بەمنداڵان و ئەگەر خەلاتیكى زۆر باش بۆ شوان له ئەستۆى بەران نەکا، کاکى شوان نایەلێ بەرانى رەنگاو بچیتە نېو مېگەل.

بەلام زۆر دوور نییه هەر بەبیری من مەردار له ئاخر و ئۆخرى مانگی میهر بەرانیان ده مەپ کردوه و جیژنى میهرەگانیان بۆ کردوه. دیارە ئەو جیژنە ئەوەندە، گەورە بووه که عەرەب وەریان گرتوه و کردووینە بەمیهرەجان و بەهەموو رۆژى خۆش دەلێن میهرەجان.

مەپ بەپێنج مانگ دەزى پێشینیان دەلێن بەرخ پاش سەد رۆژ رووحى وەبەر دى و مەترسى بەر ئاویتن کەم دەپیتەوه. جیژنى سەدە که ئیستاش له زۆر شوینی کوردستان دەیکەن و پێى دەلێن «بیلان دانا» پێوەندى دەگەل ئەم باسە ههیه. دوو مانگ پایز و سى مانگ زستان دەکاتە پێنج مانگ و له شەوى ئەوێلێ بەهاردا زەوى مەپ دى و جیژنى هەرە گەورەى مەردارە.

پێم وانییه پێویستى بەروونکردنەوه بى بەرخى مەستە شیر پاشى سیتزده رۆژ دەبى له کۆز دەرکړى و بەزاوهماک بیبیه لهوەر. ئەوەش سیتزده بەدەرەکهمان.

ئەوێه بۆچوونى منى کەرە کرمانج که له ژبانى باوکم بەسەر مەپ رادەگەیشتم و گەرمین و کویتستانم دەکرد و بەپسپۆرى ناوبانگم هەبوو. بەلێ ماوێهەکی زۆر وێرای شوانى شەوگەر و شەنگەبێرى توند و تۆل له کویتستانە جوانەکانى کوردستانى رەنگین ژیانم رابواردوه.

زۆر پالێنیان له مندارە مانگدا بۆ ئەوێ شوانەکاغان نیوەرۆ، خەوى بۆ بکەن و شەوانە مەپ برەتێن بۆ خۆم دەستم داووتە گۆچان و چوومه بەر مەپ و لەو وەختانەدا بووه شیعرم بەتەبیعەت و خۆرسک و ژبانى کوردەوارى هەلگوتوه.

جوانترین دیمه‌ن

نهدی و بدی نیم، وهک کارگ به‌شریخه‌ی هه‌وری به‌هار هه‌لته‌توقاوم، ئە‌گەر هه‌لۆی به‌رزه‌فێ نه‌بم بازی چاو دووراویش نیم، ئە‌گەر شیرێ خه‌وتوو نه‌بم خو‌پتوی گه‌پیده‌م.

نازپه‌روه‌رده و هه‌تاو نه‌دیو نیم، جه‌فاکیش و جیهان دیدهم. گه‌رمین و کویتستانم لیک داوه، هه‌وراز و نشیتوم برپوه، دهشت و بیروونم پیتاوه، به‌رکه و رژد و ته‌رت و ته‌لانی ئە‌سته‌مدا سه‌رکه‌وتووم، به‌خپ و شیو و دۆلندا تی پهریوم، له‌ گه‌وه و کویره‌ی و لاپالان هه‌لاوم.

له‌ کیتی سه‌رکه‌ش و شاخی هه‌له‌موت و هه‌زار به‌هه‌زار ئاره‌قی ماندوویی و شه‌که‌تیم ئە‌ستریوه. له‌ زتی خو‌پ و چۆمی مه‌ندم داوه. له‌ ده‌رو و گه‌رو و گایان ئاوابووم.

له‌ بناری کیتیکی به‌رز و په‌قن و سه‌خت و قوچ له‌ دایک بووم، به‌ژه‌کی شیرێ ژنیکی کورد رۆژووم کراوه‌ته‌وه و فرچکم گرتوه، له‌سه‌ر بیژینگ له‌ فیلی ئال و شه‌وه پارێزراوم، گوێزه‌بانم بۆ کراوه و له‌ لانک نراوم، سه‌ر سینگم پێ دادراوه و به‌ده‌سرازه پیتچراوم، لایه‌ لایه‌ی کوردیم بۆ کراوه و گوێزاری موت و مووروو و کووژه‌که و گوێ ماسیله‌م بۆ هه‌لاوه‌سراوه، داره‌ داره‌م کردووه، به‌په‌وه‌په‌وه پیم گرتوه.

به‌شیر و ماست و توێ شیر و په‌نیر و مه‌یله و لۆرک و شیرێژ و رۆن به‌ختیو کراوم، ئاوی سارد و زولال و پروون و بێ خه‌وشی کانیاوم خواردۆته‌وه.

ژیوه‌له و په‌وه‌وازه بووم، له‌ نیو باخ و باخچه ئالووبالوو، گیلاس، شیلانه، هه‌رمی، سیو، ترێ، بادام و سنجووم رنیوه، له‌ بیستان، هاروی، تریزوو، کالیار، شووتی، کاله‌ک، گرکه و فاته بۆرم خواردووه.

له‌ داره‌ گوێزان جو‌لانه‌م هه‌لاوه‌سیوه، به‌سپی چناری به‌رز و لووس هه‌لچووم، شه‌وی مانگه‌شه‌و، قه‌ره‌قهری و خو‌شاردنیکي و هه‌یجۆیه‌نم کردووه.

به‌رۆ هه‌لووکیین، تۆیه‌پاکردنی و هه‌مه‌زله‌م کردووه، گه‌وره‌تر بووم فیری میشتین و جگین و ئە‌سه‌که‌مله بووم. به‌جورابین و کاله‌مستین و فه‌نه‌ی بیده‌نگ و گه‌ره‌لاوژه، شه‌وانی درێژی ساردی زستانم گه‌یاندۆته‌ رۆژ، مژ و ته‌م، هه‌ور و هه‌لا و کپتوه و باران و به‌فری سپی و خاوتینی یه‌ک نوام دیوه.

گه‌ییومه ته‌مه‌نی می‌رمندالی، فیری سواری و راو بووم، ریمبازی و شه‌پانخیتی و ته‌راتم کردووه ته‌قله‌م داکوتاوه، جلیتم هاویشتووه و پیدادراوه.

ده‌ستم به‌جله‌و جه‌مام بووه، به‌لام ئە‌سپم له‌سه‌ر گوێ مافوووه گیتراوه‌ته‌وه، شوینم گیتراوه، شینکه‌ی مات و مه‌لوولم له‌ خوزه و گه‌رمه‌لانی ده‌رپه‌راندووه و تازی چی و خیرام تی به‌رداوه.

سیاسوتی به‌هاری، کۆلکه‌په‌ش و می‌رۆژان چوومه‌ پراوه‌که‌و و داوم چه‌قاندووه و تفه‌نگم ته‌قاندووه. له‌ نیوه‌وه چووم و سه‌ره‌پای ئە‌و وه‌رزی و یاریبانه‌ی لادیبانه‌ خه‌ریکی کار و کاسبی بووم، ئاوم داشتووه، که‌شاوم کیلاوه، مه‌له‌غانم گیتراوه، گیتهم لی خو‌ریوه، خو‌یانم هه‌لداوه‌ته‌وه و له‌به‌ر شنه‌ی زریانی فی‌نک شه‌نم کردووه، مالووسکم زرينگانده‌ته‌وه، باله‌که‌وم کردووه و، خه‌رمانم هه‌لگرتووه.

ئاژه‌لداریم کردووه، له‌ ته‌ر و قو‌ری به‌هاریدا، له‌کاتی «بخۆ و به‌رز» دا چوومه‌ هه‌واری زه‌نوی‌ر و سازگار و چادر و په‌شمالم له‌سه‌رکانی سارد و زولال هه‌لداوه، له‌بن چادر دانیشتووم و خوناوه‌ی بارانی نه‌رمم دیوه، مه‌رم له‌بیر داوه و لایبیرم گرتووه و زۆر جاریش خو‌م له‌سه‌ر به‌رده‌بیر دانیشتووم و مه‌رم بۆ شه‌نگه‌بیریان گرتووه، هاویرم کردووه و زاوه‌ماکم لی خو‌ریوه، مه‌ری نه‌بانم گرتووه و به‌رخي می‌چکه‌م می‌ژاندووه.

پالێنان مه‌رم له‌ بنده‌نی فی‌نک هه‌لکردووه، مه‌رم له‌وه‌راندووه و به‌رخم چه‌لاندووه و له‌به‌ر خو‌مه‌وه به‌یت و لاوک و هه‌یرانم گوتووه، له‌ نواله‌ی بژوین و زه‌مه‌ند، مه‌رم شیوه‌خوار داوه و له‌ هه‌وشه‌ی گه‌رم و بانه‌گه‌ردا رام گرتووه و ده‌زینم گرتووه و سه‌گم له‌ ورگی دز و چنۆک و درنده‌ به‌رداوه و گیانی ئاژه‌لی ترسه‌نۆکی بی تازاری فه‌قی‌رم پاراستووه.

شه‌ویتان به‌بزووتنی مه‌ری ده‌سبیتی پاپه‌ریوم و به‌وریایی چ تاریکه‌شه‌و بووبی و چ مانگه‌شه‌و تا مه‌ر تیری خواردووه و که‌وتۆته‌وه به‌دوایدا رۆیوم و پاش سه‌رخه‌ویکی خو‌ش وه‌ک شوانیکی باش پیش گزنگی هه‌تاو مه‌رم له‌به‌ر رۆژیکی کاتۆر هه‌لکردووه و چیشتاوی له‌ ده‌راویکی خاوتین چیشتانگاوم داوه و هه‌لم کردۆته‌ به‌ر رۆژیکی باگر بۆ نووستن و سانه‌وه و خو‌شم له‌به‌ر سیبه‌ری گابه‌ردیک سه‌رخه‌ویکم شکاندووه. پاش ئە‌وه‌ی می‌گه‌له‌که‌م ساوه‌ته‌وه، به‌ره‌ تاول نی‌ری کیشم کردووه.

ئ‌وه‌ ژبانی من بوو له‌ کورده‌واری. به‌پواله‌ت ژبانیکی ساکار و خو‌ش بوو به‌لام وه‌ک په‌زه‌کانم قه‌ت ترسی گورگم له‌ زگ ده‌رنه‌ده‌چوو، چونکه‌ جاروبار گورگه‌ می‌شه‌کانی خو‌مالی، گورگه‌ برسییه‌کانی به‌رتیلخۆر، به‌دفعه‌، پیاوکوژی سه‌رده‌می تاغوتیان تی به‌رده‌دام و ئە‌وی خواردبووم له‌ بن ددانیان ده‌ردیتنام. ئ‌اخ‌ری ده‌ریان په‌راند‌م و هیتلانه‌یان لی شیتواندم، په‌نام برده‌ به‌ر ئە‌وانه‌ی که‌ گیانیان له‌سه‌ر به‌ری ده‌س دانا‌بوو، له‌ویش نه‌سامه‌وه

زۆرم ناپاڭم و ڤاكيٲ بهسەر سەريدا باري، زۆرم خانووي ڤووخاو و گوندى سووتاو دين. گەليٲكم تەرمى شەلاڤى خوٲىنى شەهيىدان ديت و كڤووزەى هەتيوى بى دايك و باب و شىنى دايكى ڤۆلە كوژراو و هەناسەى هەژارى ليٲقەوماو بىست، گرمەى تۆڤ دايانچلەكاندم، ويزەى گوللە لە ڤەسيوانى خزاندم.

لەو ماوەدا وەك حەريق دەڤى: «گوند و شارى كوردستانى ئەوديو نەبوو نەيگەرٲم جا نازانم سەرم بەهەموو مالىٲكدا كردووە يا نا» لە سوونى ڤا تا قەلادزى ڤاڤەريوم و تى هەلٲوومەو بۆ بەرزاييەكانى پشت هٲرۆ و داگەراومەو بۆ لای ماوەت و شىنكايەتى. لە سەرچاوەى زەڤم تاوم خواردۆتەو... (وا ديارە ئەم وتارە ناتەواو).

بووكى يەكشەو

هەستا چووە ديوە تاييەتییەكەى خۆى، زوو جلە كوردییە جوانەكەى داكەند و جلى ئيىدارەى لەبەر كرد تا بچيٲتە بيمارستان. دايكى خەريكى هەلٲوژاردنى ديوى بەر دەستان بوو كە ديتى، بەيٲكەنينەو گوتى:

– ئەيڤۆ ڤەرى بەو جلانەو دەڤى بارۆكەى كلک كيٲشراوى!

ڤەرى وەلامى دايەو:

– دايە بەو جلانەو لە بيمارستان باشتەر دەتوانم هەلٲسوڤيٲم، دەنا لىباس ئازادە و دەتوانم بەجلى كورديشەو بەچمە بيمارستان. دايە دەمەويست عەرزت بكەم ئەگەر ئىوارى درەنگ هاتەو نىگەران مەبە و دنيات لى نەبيٲتە چەرمى چۆلەكەى، خاترجەم بە، نە ون دەبم نە گورگ دەمخو، لە مالە كاك شەهابى خۆمان بانگ كراوم نەهارى لەوى دەخۆم و ڤاش نيوەرۆ ديٲمەو. ڤەنگە بايڤيريش بيٲتەو. دويٲى تەلەيفوونى لى كردم و گوتى، كارەكەم تەواو بوو.

دايكى گوتى:

– ڤۆلەگيان! ڤۆ بەخو و ڤيٲغەمبەر و ڤياوچاكانم ئەسپاردى. دەزانم نە گورگ دەتخو و نە لەو شارە گچكەدا ون دەبى. بەلام ولاتەكەمان ئالۆز ڤلۆز و هەرچى و ڤەرچيە. بەخوای تا دەگەرٲيەو هەموو ڤۆژى دڤم لە مستيدايە. ئەما ڤۆلە تۆقەريٲكى بابت تىي چووە هٲندە نيٲرگس عەزيەت مەدە، زۆرم خۆش دەوى، ژنيٲكى سەنگين و لەسەرەخۆ و بيٲدەنگ و بەستەزمانە. سەرى ماويٲرە سەر، فەقيره، بەخۆيدا دەشكيٲتەو و دلى ديٲشى، گوناخت دەگاتى.

– دايەگيان ئەتۆ ئەو گيٲلە دەبنەو بەرەت نەناسيوە. بەقەستى لە مەجليسان خۆى وا نيشان دەدا، دەنا وەك مارى سوچجە بەگژ ئيمەدا ديٲتەو و گەزارەى نيو گەز دەردەكيٲشى و شورت و شۆمان دەرديٲنى و كاريٲكمان ڤى دەكا با بەدەوارى شڤى ناكا. نازانى كاك شەهابى هەژارى چۆن كوندە جەرگ كردوو؟

– كچى دە مەيڤيسە ئەو ژنە فەقيره ميٲشى لەبەر دەمى نافڤڤى چۆن بەرى نيو نركە و تەوس و لاتاوى ديل بيلان و چەختى وەك تۆ دەگرى؟

– دايەگيان بۆ خۆت دەزانى لە مندالييەو دەگەڤ نيٲرگسى دەستە خوشكم قەتمان دڤ لە يەكتر نەيەشاو. دەزانى قسەكانى من هەمووى گالٲتى دۆستانى نيو خۆمانە دەنا ڤاست

دهكەى نيرگس به پراستى ژنيكى چاك و دلپاكه.

ئەودى گوت و خودا حافىزى لە داىكى كرد و رۆيشت. تا گەيشته دەركى حەوشە داىكى لە پەنجەرەو تىپى دەفكرى و دەيگوت:

«دەك داىكت بەقوربانى ئەم گەفتولفته خۆشە، ئەم بەژن و بالا بەرزە و ئەم رەوت و لەنجە جوانە بى. يارەبى رۆلە ئەوئەندەى منت لى رازىيە خوداش ئەوئەندەى لى رازى بى. يا خودا رووسوورى دنيا و قىيامەت بى. بەبەختى چاك بى، داىكت مەرگت نەبىنى. خودايە شوكرانە بژيرم ئەگەر سوارەت وا زوو لى ئەستاندەمەو، ئەم جووتە گولە، ئەم كچ و كورە باشەت داومى.

كاك سوارەى مێردى ديد ئەستى و باوكى پەرى و باپير، پياويكى باش، خيەرەمەند، قسەخۆش و تىگەيشتوو بوو. ئەگەرچى نەخويندەوار بوو، بەلام بەقەد حەوت مەلایانى دەزانى. چونكە بۆ خۆى زۆر زرينگ و وريا بوو و هەميشەش وەختى بيكارى خۆى لە حوجرەى فەقيبان يا لە خزمەت مەلایان رابواردبوو، تا لە دى بوو، زستانان هەر ئەو بانگى دەدا و قامەتى دەکرد. شەوانەش بى شەوويۆر دەچۆو حوجرەى فەقيبان و بەو دەنگە خۆش و زۆلەو لاوک و حەيران و بەيت و باوى كۆنى بۆ دەگوتن و شت لەوان فير دەبوو. بەيانان پيش مەجىتور دەچۆو مەزگەوت، چراى هەلەدەکرد. كوورەى پيوە دەنا و بەرمالى رادەخست و كە نويز دەبوو بانگى دەدا. كە جەمەعەت سەفى دەبەست ئەويش قامەتى دەکرد.

كاك سوار دەولەمەندترین ئامپاي ئاوەدانى بوو، بەلام چلكن دەولەمەند نەبوو، سەخى و بەدل و دەس بلاو بوو، حەوتووى جارپك مامۆستا و فەقيكانى بانگهيشتن دەکرد. لە هەموو كارپكى خيەردا پيشەنگ و پيشەدەم بوو، كەىخودايەكى باش بوو، خەلك ريزيان لى دەگرت و قسەيان قەبوول دەکرد، كيشە و نيوان ناخۆشى ئاومالانى عادلانە جيبەجى دەکرد. ئيرەبى بەكەس نەدەبرد.

كاك سوار هەميشە خاوينترين و باشترين كەوا و پانتۆلى دەبەر دەکرد. مام و سووى براى بەسەر كشتوكال و مەر و پاتال رادەگەيشت و كاكە سوار كارى زۆر سووكى وەك پاراو و شتى وا نەبا چى نەدەکرد.

كاكە سوار پياويكى كەلەگەت، بەشان و باهو و سوارچاك بوو. هەميشە ئەسپ و ماينى زۆر رەسەن و باشى رادەگرت و لە جليت و رەمبازى و شەپانخويىدا كەس نەيدەگەياندى. كە مەدرەسەيان لە گوندەكەيان دانا كور و كچەكەى خۆى ناردە فيرگە. موديرى هان دەدا كە دەرس باش بلى و هيندەى ئيحترام دەگرت و چاكەى دەگل دەکرد كە

مودير شەرمى دەکرد بەقسەى نەكا. مندالەكانى زۆر زيرەك و هوشيار بوون و چاكيان دەخويند. سالى ١٣٤٧ كە «ئووهيسى» كوشتارگاي لە جلدیان دانا و مام و سووى بەستەزمانى بەتاوانى ئەودى كە دەستەيهك چەكدارى شەويك لە تاولى پراگرتبوو گرت و پاش چەند رۆژ تيرەبارانى كرد، كاكە سواريش مەر و پاتال و ئەسپ و ماينەكانى فروشت و دەستى لە جووت و ئازەلداری هەلگرت و لەنيو شار خانوويهكى گەورە و خۆشى دروست كرد و دووكانىكى بەققالى دانا. لەويش لە خيەر و چاكە و هاتوچۆى مەلا و فەقيبان كەمى نەكردەو. هەر پينج فەرزەى بەجەمەعەت دەکرد. بەلام دەستى لە گوتن هەلگرت. دووكانەكەى بوو بەمەكۆى ئەدەدۆستانى شار. ئەو كەسانەى ئاشقە ئەدەب بوون، ئيواران لە دووكانى كاكە سوار كۆ دەبوونەو، ئەو نوكتەى شيرين و قسەى خۆشى بۆ دەگيرانهو و بەيت و لاوك و گەلو و حەيرانى فير دەکردن ئەوانيش شيعرى شاعيرەكانى كوردیان بۆ دەخويندەو. سەير ئەو بوو، ئەو پياو نەخويندەوارە مانای زۆر بەرپوچيى لە شيعرە جوانەكان دەداو و رەخنەى زانايانەى لە شيعرى هينديك شاعير دەگرت كە بەپراستى جيتى سەرسوپمان بوو.

كاك سوار تانويۆى لە سەروپيش كەوتبوو. بەلام هيج شوينەوارى پيرى پيوە ديار نەبوو. دووكانەكەى زۆر بەرمين بوو چونكە هەموو كەس تى گەيببوو كە راست و دروست و بى فروفييل و هەرزان فروش و دەس خاويئە. هەموو خەلكى ديتهاتى دەوروپەر و رووناكبيرى شارەكەمان سەودايان هەر لەوى دەکرد. كاكە سوار دايگوت راستە ئيعدامى مام و سوو پشتى شكاندم، ئەودى ئەو لە كشتوكال و مەردارى دەيزانى من نەمدەزانى، بەلام هوى دەس لە جووت و گا و ئازەلداری هەلگرتەم ئەو بوو كە بتوانم بەمندالەكانم بخوينم تا پى بگەن و تى بگەن.

خوا هەلناگرى كچ و كورەكەشى جگە لەودى ئيستيعدادى باشيان هەبوو چاكيان دەخويند. تا ئينقلابى پيرۆزى ئيران دەستى پى كرد. هيچيان زۆر ناسراو نەبوون، بەلام لە سەروپەندى ئينقلابدا خويان دەرخت. بەتايبەتى پەرى كە هەزاران شيعرى حەماسى كوردىي لەبەر بوو. هەميشە لە ريزى پيشەووى خويشانداندا بوو و بەخويندەو شيعرى شاعيرە شوپشگيرەكانمان خەلكى هان دەدا. دەنگخۆشى و زمان پاراوى لە باوكى بەميرات گرتبوو. تۆلەى ماميشى لەو ريتيمە بۆگەنە لەبەر نەچووبۆو.

پاش ئينقلاب بۆ دريژەدان بەخويندن چوو تاران و بوو بەنيرس و گەراو بۆ شارەكەمان كە ژيان ليرەدا بى مەترسيش نەبوو. بەلام پەرى خزمەتى خەلكى بى دەرەتان و هەژارى بەلاو گرینگ بوو. لە بيمارستان كەس نەبوو دوعاى بەخيىرى بۆ نەكا و خۆشى نەوى،

چونکه به‌دهرد و مهرگی هه‌موو که‌سه‌وه بوو.

باپیر سالتیکی مابوو زانستگه ته‌واو بکا و بی‌یتته موهه‌ندیس که کاکه سوار له بۆمبارانی شاره‌که‌ماندا له‌بهر ده‌رکی مزگه‌وت شه‌هید کرا و خه‌لکی شار به‌تایبه‌تی که‌سوکاری خۆی تازیه‌دار و ماته‌مبار کرد.

بیست ده‌قیقه‌ی بۆ وه‌ختی ئیداری مابوو که پهری گه‌یشته بیمارستان، هه‌وشه‌ی بیمارستان له نه‌خۆش و برینداران ژاوه‌ی ده‌هات. ته‌ماشای کرد جه‌نده‌کی‌ک له‌سه‌ر داره‌مه‌یت له‌بهر ده‌رکی بیمارستان داندراوه، سلاو‌یکی کرد و پرسى:

– ئەم جه‌نده‌که چییه؟

پیاو‌یکی قه‌یره‌لاو هاته‌ پێش و گوتی:

– بیلامانی ئه‌وه خه‌یزانی منه و له‌سه‌ر ته‌راکتۆر هه‌لدێراوه و هه‌موو له‌شی هارداوه و بێ حاله‌.

پهری بزه‌ی له‌سه‌ر لێو نه‌ما و به‌کابرای گوت بی‌هینه ژوور بزانه‌م چی لێ قه‌وماوه؟ به‌جوار که‌سان داره‌ مه‌یه‌که‌یان هه‌لگرت و بردیانه دیوی چاوه‌نۆری دوکتۆر. لێغه و سیپاله‌کانیان لێ کرده‌وه و له‌سه‌ر نیوه ته‌ختیک رایان کیشا. پهری ته‌ماشای کرد و تیگه‌یشت به‌حال ماوه و به‌زه‌حمه‌ت پشوو‌ی دێ. له‌ می‌رده‌که‌ی پرسى:

– ئه‌وه بۆ وای به‌سه‌ر هاتوو؟

– خانم گیان، دوینی ئیوارێ به‌ته‌راکتۆر ده‌چوینه‌وه، ته‌راکتۆره‌که‌م که‌مێک چه‌په‌ی کرد و ئه‌وه‌ش وای به‌سه‌رهات، به‌نۆکه‌رت بم عیلاجی‌کی بکه‌م. سێ مندالی سه‌ر و پێچکه‌م هه‌یه و که‌سم نییه‌ چاوه‌دێریان بکا.

پهری لێوی خۆی گه‌ست، به‌لام چی نه‌گوت. له‌و حاله‌دا دوکتۆر هات و ئه‌ویش چاو‌یکی له‌ برینداره‌ نیوه‌ گیانه‌که‌ کرد و گوتی:

– زوو بی‌هه‌نه دیوی عه‌مه‌ل.

پهری هاته‌وه‌ نیو خه‌لک شه‌هابی پزشکیاری ده‌گه‌ل بوو، گوتی:

– شوکر ئیوه چاکن و ئه‌وه کاک شه‌هاب ته‌ماشاتان ده‌کا. ئه‌وه‌ی زانی پیتوبستی به‌مو‌عاینه‌ی دوکتۆره‌ رای ده‌گرێ و ئه‌وه‌ی بۆی ده‌رمان کرا ده‌رمانی ده‌کا، ده‌بێ بی‌وورن ئه‌و ژنه‌ حالی باش نییه‌ و ره‌نگ بێ عه‌مه‌لی بو‌ی و وه‌ختی دوکتۆر زۆر بگرێ.

پاش سه‌عاتیک پهری هاته‌وه‌ نیو خه‌لک، بزه‌یه‌کی شیرینی له‌سه‌ر لیوان بوو، می‌ردی ژنه‌ برینداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی:

– مزگینیم ده‌یه ژنه‌که‌ت له‌ مردن رزگاری هات و ره‌نگبێ پاش ده‌ رۆژی دی بگه‌ریته‌وه مالتی. به‌لام کاکه‌گیان! ئه‌و ده‌می که له‌ ژبانی ژنه‌که‌ت دلتیا نه‌بووم دلم نه‌هات سه‌رکۆنه‌ت بکه‌م. ئیستا که شوکر مه‌ترسی و نیگه‌رانیم نه‌ماوه پیت ده‌لیم ته‌راکتۆر بۆ زه‌وی کێلان دروست کراوه نه‌ک بۆ مسافیره‌که‌شی. ئیوه تا که‌ی ده‌س له‌و ته‌ماعه‌ هه‌لناگرن و ژبانی خۆتان و خه‌لکی ده‌خه‌نه مه‌ترسییه‌وه.

کابرا زۆری دوعای خێر بۆ پهری کرد و به‌لێنی دا که له‌وه‌ودوا موسافیر سواری ته‌راکتۆری نه‌کا.

نیزیک سه‌عاتی سێ له‌ بیمارستان نه‌جاتیان هات و وێکرا به‌ره‌و مالتی کاک شه‌هاب که زۆر له‌ بیمارستان دوور بوو وه‌رێ که‌وتن. خوشکه‌ نیرگس چارشیه‌که‌ی له‌ خۆی وه‌رگرتوو و چاوه‌روانی ئه‌وان بوو. که‌ نیزیک بوونه‌وه، خوشکه‌ پهری به‌ده‌ست ئیشاره‌ی بۆ کاک شه‌هاب کرد و ئەم شیعری به‌ده‌نگی‌کی به‌رز خوینده‌وه:

هیند مونتەزیری تۆ بوو هەتا چاوی سپی بوو

نیرگس که له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده‌ چه‌قیبوو

ئەم شیعره‌ ئه‌وه‌نده‌ جوان و به‌جێ بوو که هه‌موویانی سه‌ره‌رای ماندوو‌یه‌تی و برسپا‌یه‌تی وه‌پیکه‌نین خست. نیرگس چه‌مۆله‌یه‌کی له‌ پهری نا و گوتی:

– جه‌رگت ره‌ش بێ کچه‌تیوه‌ ده‌م هه‌راشه‌ هه‌ر ده‌ قسه‌ی زه‌لامت کردوو. خۆلت وه‌تر و تیتۆلان، بۆیه ته‌شک و داوینت وا جوانه‌... پهری پیکه‌نی و گوتی:

– به‌سی برێسه‌، وه‌ره‌ پاروو‌یه‌که‌مان نان بده‌یه هه‌موو له‌ برسان لاتره‌ی ده‌به‌ستین، بۆ خۆت تا ئیستا حه‌وت جه‌مت کردوو. ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ی خه‌زوبه‌ز بێ بۆ خۆت لرفت دا‌بێ. ده‌ک نه‌وست ده‌به‌ر پیت که‌وی.

پاش ئه‌و شه‌ره‌ دندوو‌که که‌ چوونه‌ ژووری، ئه‌وان ده‌ستیان، ده‌ستۆی یه‌ک کرد وه‌ک ده‌ سال بێ یه‌کتریان نه‌دی‌ی که‌وتنه‌ پامووسینی یه‌ک. پاش ماوه‌یه‌ک نیرگس رووی له‌ پهری کرد:

– باجه‌ پهری توخوا ئەم شیعره‌ جوانه‌ ئی کام شاعیره‌؟... پیکه‌نی و گوتی:

– ئەگەر پیتان ده‌لیم زیاتر موتالا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌یه. ئەگەر که‌مێک شاره‌زای ئه‌ده‌بی کوردی بای ده‌ترانی ئەم شیعره‌ جوانه‌ ئی «نالی» شاعیری مه‌زن و به‌ناوبانگی کورده‌.

تا نه‌هاریان کرد و پیکه‌وه‌ بوون هه‌ر له‌سه‌ر شیعری کوردی دوان، هه‌موویان له‌ شاره‌زایی و شیعرناسی و زه‌وقی ئه‌ده‌بی ئەم کچه‌ سه‌ریان سوپما، زه‌رده‌ی هه‌تاو به‌حال

له سهر ترۆپکی کتوه بهرزهکان مابوو که خواحافیزی له خوشکه نیرگس و کاک شه هاب کرد و له حالیکدا هیتشتا پهری گالتهی به نیرگس ده کرد و ئه ویش جوابه جهنگی ده کرد به پیکه نین لیک جوئ بوونه وه.

پهری که گه یشته بهردهرکی خویان و شوپنی ته گهره ماشینی دی زانی که ئه وه ماشینی خوازینیکه رانه که موهندیس پیرانی ناردوونیه سهر پهری. دوو مانگ له وهی پیش موهندیس کاغه زیکه به ئه ده ب و جوانی بۆ پهری نویسیوو و داوای لئ کردبوو ئه گهر پیتی خوش بئ ده نیریتته سهری. پهری که دوو جار زیاتر موهندیسی نه دیبوو له ولامدانه وه په له ی نه کردبوو و کاغه زه که ی به کاک شه هاب که ده یزانی دۆستیکه یی باش و به ئه زمونییه تی نیشان دابوو. کاک شه هاب بئ ئه وهی ئه م رازه له کن که س بدرکیتنی ته حقیقی ته وای له سهر موهندیس کردبوو و بۆی ده رکه وتبوو که موهندیسیش وه ک پهری خه لکی لادییه و له سایه ی وریایی و زانایی خویه وه بۆته موهندیسی کشتوکال و مالی باوکی هیتشتا ههر له گوندن و وه ک خویان کرمانجن و له هه موو بابه ته وه لایقی هاوسهری کچیکی وه ک پهرییه و چهند رۆژ پیشتر وای کردبوو که به حوزووری ئه و له جیگایه ک یه کتر بیهن و قسه ی خویان روویه روو ته وای بکه ن و ههر دووک یه کتریان په سه ند کردبوو و قهراریان دانابوو، له و رۆژه دا دایک و پووری موهندیس بچنه خوازینیی و تامی زاری دیدنه سستی و موهندیس باپیر بزائن. کاک شه هاب ئه و میوانییه ی به و مه به سته کردبوو که پهری ئه و رۆژه له مال نه بی.

به ئه سپایی ده رکه ی کرده وه و چۆه ته ماشای کرد دایکی و خاله خدری و باپیر له دیوی بهردهستان دانیشتون، خاله خدری پاش شه هیدبوونی باوکی به سهر دوو کانه که یان راده گه یشت - که وه ژوور که وت ههرسیک له قاقای پیکه نینیان دا و دایکی گوتی:

- بی بی جان خانم چۆن که له کی واشت له بن سهریدان؟

پهری شه رمیکه کی کچانه دایگرت و سوور هه لگه را و سهری داخست و یه کسه ر چۆه دیوه که ی خۆی و جله کانی گۆرین و به خه یال بوو ئه مشه و له دیوه که ی خۆی وه در نه که وئ. به لام زۆری پئ نه چوو دایکی ههرای کرد:

- پهری گیان! مالی بابم له وئ به ته نن چ ده که ی وه ره ئیره.

پهری به شه رمه وه چۆه دیوی بهردهستان و به ئه ده ب دانیشت. دایکی گوتی:

- رۆله گیان ده ترانی ئه مرۆ خوازینیکه ر هاتبوونه سهرت؟

- به لئ دایه گیان ئاگام لئ بوو.

- وه لالا کچم دایکی ژنیکه ی وئچوو و که یخودا ژنه، بۆ خوشی که ههر له ماشیندا دیم زۆر قۆزه. جا نازنم بۆ خۆت ده لئیی چ؟ به یانی دینه وه تا جوابیان بده یینه وه. باپیر هه لئ دایه و گوتی:

- خوشکئ گیان! من پیرانی باش ده ناسم کورپیکه ی زۆر به ئه ده ب و پاک و چاکه، مه دره کی ته حسیلاتی به رزیشی هه یه، جا دلئ خۆت ده زانی.

پهری له بن لیوان گوتی:

- بۆ خۆتان ده زانن.

دایکی گوتی:

- ئه وه بۆ ده لئیی مانگی شه رمیتته. له که نگتیه و شه رمیتون بووی ره پ و راست بلئ میتدی پئ ده که م و رزگارمان بکه.

هه موو پیکه نین و ئیدی باسی ئه و مه وزووعه یان نه کرده وه. چهند رۆژ پاش، باپیر، کاک شه هاب و چهند که سی دیکه ی بانگه یشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فه قئ و پیره پیایکی خاوین و ره زا سووکی دتهاتی وه ژوورکه وتن، یه کیک له دوو فه قتییه کان ده فته ریکه ی گه وره ی له بن هه نگلدا بوو. له بهریان هه ستان، وه لای سهروویان خستن و له سهر چۆکان دانیشتن. مامۆستا سیغاریکه ی داگیرساند و رووی له موهندیس باپیر کرد و گوتی:

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغای پیرانییه و وه کاله تی شه رعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ ده فه رمووی؟
باپیر گوتی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده که م و ئیمه له ئیه ههر خزمایه تی گهرمان ده وئ و ئیحترامی خوشکم و هیچی دیکه.

کورتنی بیه نه وه، ئه وئ رۆژی پهرییان له موهندیس پیرانی ماره کرد. چهند رۆژ پاشان خه نه به ندانیکه ی خوش بوو. باو باوی نیرگس بوو. وه ک که وئ شه رانی په ربازی له ده وری پهری ده کرد و دابوویه بهر هیرشی لاتاو و ته وس و پلار. پهری ده سستی له بهر نه ده کرده وه، رۆژی پینج شه مۆش هه موو له مالی بووکی بوون. نیرگس وه ک خوخلوله هه لده سوورا و په زیریایی له خه لک ده کرد و جارجاره چه پۆکیکی به په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لئ ده نا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سووری جغ جغه داریان به سهر پهری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به داب و ده ستووریکه ی کوردانه و موخته ره مانه

بەپىيان كىرد.

ئىتوارەى جومعه بوو و ئىدارە نەبوو. لە مالى دانىشتىبووم و تەماشاي تەلەۋىزىيەم دەكىرد. لە پىرگرم و ھۆر پەيدا بوو و تۆز و خۆل بەرى ئاسمانى گىرت. ھەۋاپەيماكانى بەعسى شارە خونچىلانەكەيان دا بەر پاكىت و بۆمب. ئىمە بەپەلە خۆمان لە ژىرەمىن ھاۋىشت. ھارە و زىمەى فرۆكەى دوزمىن و تەقەى دەسپىژى دژى ھەۋايى خۆمان زراۋى دەتۆقاند و گوتى كەپ دەكىرد. ۋەك پۆژى قەرەۋەيس باب ئاگاي لە كورپى نەبوو. پاش نىو سەعات كە ھاتە دەر دووكەلەشىنكە لە ھەموو لايەكى شار ھەلدەستا و لەبەر بۆنى بارووت و تۆز و خۆل پشوو ھەلنەدەكىشرا. بەتالۋوكە خۆم گەيانە مالى كاكە سوار. ديار بوو سەدەمەى نەدىبوو. بەلام دەركى داخرايوو، كەس لە مال نەبوو. بەنىو خەللى سەرلېشىۋاو و چاۋ بەگرېاندا بەغاردان چوومە مالى موھەندىس پىرانى. بەداخەۋە خانوۋە تازە و جوانەكەى ئادارى بەسەر پادارەۋە نەمايوو. كاك شەھاب و نىرگس و دىد ئەستى و باپىر، لە حالىكدا بانگ لەسەر بانگيان لى دەدا، خەرىكى لابرەنى خشت و بەرد و گل بوون، منىش ۋەك ئەوان لە گابۆرم دا و خەرىكى كار بووم. وردە وردە خەللك ھاتە يارمەتىمان. لەلای نېۋەشەۋدا جەنازەى زاۋاي تازە و بووكى يەكشەۋەيان لەبن خاك و خۆل دەرېنا.

ھەۋارى خالى

شەۋراشكايو، موسەجەلەكەمان كارى دەكىرد، شىرتەكە ئارام ئارام ھەلدەۋىزەندرا. گۆرانىيە كوردىيە خۆشەكانمان يەك لە دۋاي يەك دەبىستىن. ھەر مەن و ئەۋ بوۋىن. كەسى دىكەمان بەدەۋرەۋە نەبوو. پىرە مات و بىدەنگ بوو، چاۋە لىل و سىسەكانى لىك نابوون، جگەرە لەنىۋ ئەنگۈستە رەق و تەقەكانىدا دووكەلى دەكىرد و بەخۆپايى دەسووتا. دەنگى ھەسەن زىرەك و خالەقى و مەلا ھوسىنمان گوتى لى بوو.

شىرت گەيشتە سەر دەنگى «ماملىن» كە دەمزانى زۆرى پى خۆشە. كەچى لەپىر ۋەك گۆزىكىيان ئاۋى سارد پىدا كىردى. تىكرا بوو، داچلەكى چاۋى ھەلېرى، دەۋرۋەرى خۆى بەسەر كىردەۋە و بەدەنگىكى نووساۋ و لەرزۆك كە دەتگوت لە بنەبانى ئەشكەۋتەۋە دى گوتى.

«كاكە بەسە تۆ خوا بىدەنگى بكە».

دەسبەجى ئەنگۈستەم لەسەر دوگمەى موسەجەلەكە داگىرت. بەلام سەرم سوپما و لە دلى خۆمدا گوتىم:

«يانى چى؟ بۆۋاي بەسەرھات؟ بۆرەنگى بىرپا؟ بۆپەشۆكا؟ بۆتكاى لى كىردم موسەجەلەكە بكۆژىنمەۋە؟ خۆ ئەۋ دۆستى نىزىكى ماملىيە، ماملىيى زۆر خۆش دەۋى و گۆرانىيەكانى گەلىك پى خۆش. جاران كە گۆرانىيەكانى ماملىمان لى دەدا سەرتاپاي دەبوو بەگوتى و موۋى لى نەدەبزووت، دەبوو ئىمەش ۋەتەمان لەبەر نەيەتەدەر، دەنا لىمان توۋرە دەبوو، دەگوت: دەنگى زولال و ئاسمانى ئەم ھونەرمەندە خەم دەپەۋىنى، كول و كۆم دادەمركىتىن ئۆخىزەم دەخاتە نىۋەل و دەروون».

ئەدى چۆنە ئەمشەۋ گۆراۋە؟ بۆنايەۋى گوتى لە دەنگى ئەم خۆشخوانە مەزەنە بى؟
دوۋ مىرى توندى لە جگەرەكە دا دووكەلى بەزار و تەنكىدا ھاتەدەر، بەتوۋرەبى لەژىر جگەرەكەيدا كۆژاندىۋە ۋەلى پرواند. دىسان مات بۆۋە، ھەناسەيەكى سارد و دىژى ھەلگىشا، لىۋى كىرۆشت، دەستى ۋەبەر چەنەى دا و چاۋى بى تروۋكان لە سوۋچىكى ژوۋرەكە بىر خەمىكى قوۋل، ئازارىكى بى ئامان و دەرەيكى گرانى لە سىمادا بەدى دەكرا. ۋەك پىرە ھەلۋەكى بال ۋەرىۋى چەنگ شكاۋى لە پاۋ كەوتوم دەھاتە پىش چاۋ. ۋى دەچوۋ بىر لە پۆژانى خۆشى ۋە ھەرەتى لاۋەتى خۆى بكاتەۋە كە تازە بەھىۋا نىيە بگەرپتەۋە. لەمىژ بوو ھاۋدەم و ھاۋدەنگ بوۋىن، باشم دەناسى و دەمزانى ئەۋ كاتەى

کۆنه برینه کانی دهکولینهوه و ناسۆره کانی ته شه نه ده بنه وه و ژان له دهروونییدا پهنگ دهخاته وه، تووشی ئهم حاله دهبی و پیتی خوش نییه بیدوین.

جاری وا به جیم دههشت، لیتی دهگه رام به ته نی له نیو خه مه کانییدا بتلیته وه و خوی ده رمانیک بو درده که ی بدوژیتته وه. به لام ئهمجاره لیم بوو به وه سوه سه نه مده زانی بو وای به سه رهات؟ ده مه ویست هه رچۆنی بی له م رازه بگه م، جگه ره یه کم بو داگیرساند و دامه دهستی.

بزه یه کی تال لیوه وشک و به باره کانی لیک هه لپچرین ئهم بزه غیره تی له بهر نام بلیم: «مامه گیان! پیم سه یه ره ئه وه بو له ماملی زیز بووی، خو تو جار ان ماملیت به هونه رمه ندیکی گه وه ناو ده برد و گۆرانییه کانت زۆر پی خوش بوون».

که میک به تو وره یییه وه گوتی:

«من له ماملی زیز بووم؟ نا ئهم تاقه گۆرانییه م پی خوش نییه».

گوتم: «نه کا هه وای گۆرانییه که نا ره سه ن بی».

– له بیرم بوو دهگه ل ئه وه هه موو ریزه ی بو ماملیتی داده نی په خه نشی لی ده گری و پیتی ناخۆشه جار جار هه وای نا ره سه ن ده لی که مایه ی موسیقای بیگانه یان پتیه دیاره.

زۆر جار ده یگوت چونکه ماملی خوشخوانیکی گه وه و به ناوبانگه و دهنگی داخوازی زۆرن و لاوه کان وه دووی ده که ون زیاتر له وه که سانه ی ناشیانه و نه زانانه ئهم کاره ی ده که ن، به لام خه لک پینشوازیان نا کا زیان له مووزیکی نه ته وایه تیمان ده دا.

گوتی: «کارم به ره سه نی و نا ره سه نی هه وایه که ی نه داوه، دهنگی ماملیم له هه موو حالیکدا پی خوشه، به لام ته عبیری که له شیعی سهریه ندی گۆرانییه که دا هه یه که ئازارم ده دا و گه لیکم ئازار ده دا».

گوتم کام ته عبیر؟ «ده مه ویست به ورد بوونه وه له ته عبیره که رازه که بدوژمه وه و مه ته له که هه لیم».

گوتی: ته عبیری گه ییمه هه واری خالی. «ئهم ته عبیره بیره وه ره یه کی کۆن و تالیم دینیته وه یاد، که رابردنی رۆژگار و تال و سویری ژیان تا ئیستا نه یه توانیوه ژیه له مۆی فه رامۆشی به سه ردا بکا.

هه واکه م هینده ی دیکه لی ئالۆز بوو، دلم هینده ی دیکه که وه ته خرت و پرت خوایه! ده بی ئهم چه ند وشه ساکارانه چ بیره وه رییه ک بخه نه وه یادی ئهم پیره، زوره انه، ره نه چه رۆیه؟ که له ژیا نی درێژ و پر مه ترسیی خۆیدا تووشی کاره ساتی گه لیک گه وه و

گران و رووداوی فره به سام و تال هاتوه. زۆری رهنج و کویره وه ری و ئاواره یی و ده ره ده ری دیوه سارد و گه رمی رۆژگاری چیشته وه و شه و شه ونخوونی کیشاوه و له گژ به دکاران رۆچوه و له بهر زۆرداران دای نه وانده وه و له پیناوی ژیا ندا زۆر جار تا لیوا ری گۆر رۆشیتوه. نه مده ویرا بیهارو وژینم، له خۆم رانه ده دی لیتی پرسم، دلنیا نه بووم وه لام ده داده وه، که م وا بوو پر تیکه ی دلی بو که س بکاته وه و رازه کۆنه کانی بدرکینی، ناچار بیده نگ بووم و چاوم له سه روسیمای پیا وانه و پیرانه ی بری، نه ویش کر و مات بوو. دیار بوو ده ربای دهروونی شه پۆلان ده دا و کووره ی له جۆشی هه ناوی ئاورینگان داوی.

پاش ماوه یه ک بیده نگی شریته که م له دوو دا تا گۆرانییه کی دیکه ی ماملیم دۆزیه وه، ده نگم دایه، پیره هۆشی هاته وه به رخۆی، سوورایی خوشی و شادی له کۆلمه سیس و چرچ و بی ره نگه کانییدا په یدا بوو. به تاسه وه گویتی بو گۆرانییه که هه لخست تا ته واو بوو.

به زه رده خه نه وه گوتی:

«برا تو ئه وه م بو لیده بزانه پیم خوشه یا نا؟»

هه ستا خه ریک بوو بر وا به روو هه لمالاوی پیشم لی گرت و گوتم: «پیست نه گوتم ئهم گۆرانییه چ بیره وه رییه کت ده خاته وه یاد و ئه وه ندته ئازار ده دا؟».

چرّا، لیوی له رزین، نیوچاوانی گرژکرد و گوتی: «له م دنیا پان و به رینه دا هه موو که س هیندیکي رازی ئه و تو له سینده دا هه ن که بو نیزی کترین که سیان ناگپرتته وه و ده گه ل خزیان ده با ته ژیر گل. ئهم رازه ی منیش له وانه یه، تا ئیستا که س لیتی نه بیستووم. تو ش بیزانی چ قازانجت پی ناگا و نه یزانی چ زیانت لی نا که وئ».

زانیم زۆر قه لس نییه، بۆیه گوتم:

«نازانم بو ئه وه ندتم پی خوشه له و رازه بگه م، به لام ئه گه ر درکاندنی زیانی بو تو هه بی گر نه ت لی ناگرم».

زۆر توند کۆکی، دهستی به سنگه وه گرت و دانیشته وه و گوتی:

«پیاو واز نا هیتی، له کۆلم نابیسته وه، ده وه ره بو ت بگپرمه وه: ئه و سه رده مه ی من له تافی لاوه تیدا بووم، هیشتا شه ری دووه می جیهانی نه قه وما بوو. دنیا ئه و هه موو ئالوگۆره ی به سه ردا نه ها تبوو، ژیا ن زۆر ساکار تر بوو به تاییه تی ولا ته که ی ئیمه له ئیستاش پاشکه و تو و تر بوو. هیچ شاریکی کوردستان به رق و کاره بای نه بوو، هیشتا له دپهات چرای رۆن گه رچه ک و چۆله چرا ما بوون و ناگر به به رد و ئه ستی هه لده کرا. هه رچه ند تاک و تووک ئوتۆمبیل به رتگا ناخۆش و نا هه مواره کانییدا راده بردن. به لام هیشتا با شترین مالی

سواری ئەسپ بوو. شازدە، حەقەدە سائە بووم کە دەستم لە خوێندن هەلگرت و چوومەووە دێ. باوکم ئەسپێکی زۆر جوان و باش و تەفەنگێکی راوی دای، وەک هەموو دنیا بەبێ وا بوو، زۆرم شایێ بەخۆ بوو.

هەموو رۆژی بەیانی زوو سوار دەبووم و بەدەشت و مەزرادا دەگەڕام، پاش نیوەرۆیانیش دەستم دەدا یە تەفەنگ و دەچوومە راو.

پایز داهاات کاروبار لە کەمیی دا، راو خۆشتر بوو، رۆژێک پیرە راو کەریک پیتی گوتم کەو رەو دەستی پێ کردووە، کەویکی زۆری تەرەکەمە لە فلان کێو کۆبونووە کە هەم ماندوون و هەم ناشارەزا راویان خۆشە و کوشتیان هاسانە، ئەگەر زوو لێیان وەخۆ نەکەوی، بەرەو گەرمیی دەروێش و لە کێس دەچن. بەیانی دەستم دا تەفەنگ و لە لاقانم وەرینا و خۆم گەیانە چیا. راستی دەرکرد وەک خیز و خۆلی کەو لێ بوو، هەرچەن ناشی بووم و راوم نەدەزانی و باشم نەدەنگاوت، دیسان زۆرم کوشتم. ئێوارێ ماندوو و شەکەت، بەلام شاد و بەکەیف بەرەو ماڵ بوومەووە یەکەم جار بوو توورەکە ی راویم ئەوەندە نیچیر تێدای، لام دا سەر کانیاویک کەمیەک بەحەسیمەووە. تەماشام کرد رەشمالێکی گەورە لەسەرچاو کانیە کە هەلداراوە. پێگام بەبەر دەرکی تاوڵەکەدا بوو، دیتم کێژێکی بالابەرز، بەژن باریکی، گەندومی کۆلمە سووری، چاو و برۆ رەش و کەزێ شۆری زۆر جوان و رەزا سووک لەبەر دەرکی چادر راوہستاو و تەشی دەرپسێ. لیتی نیزیکی بوومەووە، بەراستی حەپەسام و پێم لە بەند چوون، بەشەرمەووە سلاوم لێ کرد. لام وابوو جوابم ناداوە و خۆی لە ژوورێ داوێ. کەچی بەرووخۆشی جوابی دامەووە، بەگەرمی بەخێرەتیی کردم و گوتی: فەرمو لادە چامان سازە پیاڵە یەک چا بخۆو. گوتم: رۆژم لێ درەنگە، ناگەمەووە، بەزباد بێ. بەلام لە دلی خۆمدا زۆرم پێ خوش بوو لادەم و هیچ نەبێ تاویک لە بەژن و بالا و رەنگ و رووی ئەم کێژە ناسک و نازدار و شۆخ و لەبارە بفکرم، کە هەر ئەمجار چاوم پێ کەوتوو و نازانم خەلکی کۆییە و کچی کێییە؟ خەریک بووم برۆم و تێپەر دەستی بەسوێندان کرد و گوتی: نابێ برۆی. چوومە ژوور لە لامیەردانی، لێفە یەکی خاوینی بۆ لەسەر لێدان راخستم. چووە کولێنێ هێندە فووی لە قەننە ی کە ی کەولێک نان و جامێک شیرێژ و رۆن و تاسێک دۆی ترشی ساردی لەپیش دانام. بۆ خوشی شانی وە دیرەگی تاوێن دا و راوہستا. تا پتری تی دەفکریم زیاترم پێ جوان بوو نەمدەتوانی چاوی لێ بتروکیتم. ئەویش چاوی لە من نەدەترووکاند، گوتم بۆ راوہستای دانیشە. بێ پەرەیانە زۆر لە نیزیکم دانیشتم، ئەو لە من باو خۆشتر بوو، رەنگبوو یەک دوو سائە لە من بەتەمەنتر بێ، ئەو گەورە کچ بوو و من مێرمنداڵ، دیاربوو لە دلداریشدا

ئەزموونی زیاترە. وردە وردە، شەرم شکا و لێم پرسى: ناوت چییە؟ کچی کیتی؟ بەراشکاوی و بەدەنگیکی سیحراوی گوتی. ناوم هەمینە، کچی پیاویکی مەرداری دەوڵەمەند بوو مالیان رێگای چوار رۆژی کاروانی لێرەو دەوور بوو بەدوای لەوەرگەدا گەییوونە ئێرە. گوتی: چوار بێریم دەگەلن ناردوومە ناوردووان. خۆم پێ رانەگیرا و گوتم: خۆش دەویی. بەنازەو پێکەنی و گوتی ئە یەرۆ! (کەنگر و قوماش نابنە وێلداش). کورتی بێرەووە لە ماوہ یەکی کورتدا نامۆییمان لە نێواندا نەما.

بەلێنی پێدام هەموو رۆژی پالێنی بۆم بێتە بن بەردێک کە لەو دیوی چادەرەکیان بوو. هەموو رۆژی بێ نیوێر بەبیانوی راو دەچووم یا باشتر بێم دەفریم بۆ ژوانگە کەمان. هەموو جارێ کە دەچووم ئەو لەوێندەری چاوہنواریم بوو. بەهیچ زمانیک ناتوانم خوشی و شادی ئەو ماوەت بۆ بگێرەووە کە پێکەووە رامانبوارد. بەلام خۆشترین دلداریم بوو. رۆژێکیان بەعادی رۆژان دەستم دا تەفەنگ و لە بەندەن هەلبووم. هەواراز و سەر بەرەزێرم نەدەزانی. وەک با دەفریم، دەمەویست زووتر بگەمە جێ ژوان، دەمەویست زووتر چاوم بەچاوی (هەمین) بکەوێتەووە، دەمەویست لەشە نەرم و نۆل و گەرم و گورەکە ی لە نامیژ بگرم. چاو لە چاوہ جوانەکانی بێرم. لێو، ناسک و ئالەکانی بژم. مەمکە تورت و خەرەکانی بگوشم. دەمەویست گوتم لە دەنگە خوش و ناسک و خەمەرەوێنەکە ی بێ. خۆی بەقوربان و سەدەقە بکەم هەرچەن رێگاکەم زۆر نیزیکی نەبوو. بەلام زۆر زوو خۆم گەیانەدێ. پشوو سواربوو هەناسە برکەم گەیشتم. چوومە بن بەردەکە کەسی لێ نەبوو دلم داخووریا، بۆ نەهاتوو؟ بۆ دیار نییە؟ لێم نەتۆرابی؟ نانا دوینێ بەخۆشی لێک جوێ بووینەو. ئاگام لێ بوو تا ئاوابوو چەند ئاوری ئاسکانە ی لێ دامەووە. باوکی بەکەین و بەینەکە ی نەزانیی؟ ئەو پرسیارانەم لە خۆم دەکرد و وەلامیکم بۆ نەدەدۆزرایەو، دەتگوت: لەسەر پۆلوان دانیشتووم، حەجمینم لێ هەلگیرا، ئۆقەرەم لێ برا چیدی خۆم بۆ زەوت نەکرا. بەسینگە خشکە لە بستۆکە ئاوابوو، ئەو دەمی زانیم چم لێ قەوماوە؟ رەشمال لە جیبی خۆی نەماوو داگەرام بۆ جێ هەوارەکە ی، لەوێ دانیشتم. لیت ناشارمەووە تێر و پر گریام و شینیکی باشم گێرا، قەت هەمینم نەدیتەووە. نازانم ماوہ یا مردوو؟ ئەگەر مابێ دەبێ ئەویش وەک من پیر و کەنفت بووبی، بەلام هەرگیز فەرامۆشم نەکردوو و ئیستاش لە خەیاڵدا وەک کچە جوانەکە ی ئەو دەم دەیتە پێش چاو. ناتوانم بەخۆمی بسەلمینم پیربوو و پیری دزیو و ناشیرینی کردوو. سی سائە بەسەر ئەو رۆژەدا رابواردوو. منیش دنیام زۆر قوونەکەو کردوو و لە تالی و ناخۆشییان راها تووم و رۆژگار خاڕاندوومی. بەلام هەرچەن جارێک بەسەر هەواری خاڵیدا کەوتوو بەخۆم نەبوو

گريابوم». مامه پيره ههستا بړوا له حالتيكدا كه گرياني له ئهوكي گيرابوو و فرميسكي له چاواندا قه تيسما بوون، چهند ههنگاوېك پړيشت و ئاورېكي لي دامهوه و گوتي: «بويه گوتم ئه گورانييه لي مه ده!»

مه هاباد

له وه تي تووشی ئاواره یی بووم، له وه تی ولاتی خوشه ویستی خوم به جی هیشتووه، له وه تی له یار و دیار و که سوکاری خوم هه لېراوم. هه موو ئیواریهک بی نیوېر خه میکی گران، ئاوازیکی بی ئامان و ژان و برکیکی بی دهرمان، روو له دل و دهر و ونم دهکا، ئوقره م لی هه لده گری، ئارامم پی ناهیلای و پرستم لی ده پری.

ناتوانم له ژووری دانیشم، پیم خوش نییه کهس به دهر و مه وه بی، هه ز به ته نیایی ده که م، بیده نگیم پی خوشه، پیم خوشه ماوه یهک ده گهل خوم، ده گهل هه سستی خوم رایبویرم. هه ور بی یا سامال، گهرم بی یا سارد، خوش بی یا ناخوش و ده در ده که وم. که میک به پییان ده گهریم و بیرده که مه وه. خو ئه گهر بتوانم له ئاوه دانی و ده در ده که وم، که له گویی که ندالیک، لهدم رووباریک، له سه ر به ردیک، له بن داریک دانیشم و له ئاسو رامینم، زور زو سووک ده بم و دل ده کرتیه وه و جاری وایه هه ست به شادیش ده که م.

له م رۆژانه دا وهک هه موو رۆژیک په ژاره سواری شانم بوو، خه فته دایگرتم، ئازار هیرشی بو هینام، هه جمینم لی هه لگيرا و ناچار بووم و ده در ده که وتم. هه وا نه رم و خوش بوو، له ئاسمانی ساوی زستانیدا په له هه ور پکی پچووکیش به دی نه ده کرا. هه تاوی بی تیشک و تین وهک ته شتیکی پر له خوین له ئاسویه کی دووره ده ست به ره و ئابوون ده چوو. کی ده زانی ئه مړ له و دنیا پر شه ر و کیشه دا خوینی رڅاوی چهند که سی بی تاوانی دیوه و ناله ی چهند برینداری به جیماوی بیستووه؟

جگه ره یه کم داگیرساند. به جاده دا رۆیستم. ئه وه نده ی با نه ده هات دوو که لی سیغاره که م دارفینی و گه لای داره کانی ئه م به ر و ئه وه یی جاده که ببزوينی. لام دا کولانیک که له جاده که راستتر و ئارامتر و بیده نگتر بوو. چهن ژن به جلی مالتیه له به ر ده رکیک لیک هالا بوون، هه ژده ر هه ژده ر قسه یان ده کرد، قاقا پی ده که نین. به کی؟ به چی؟ بوچی؟ نازانم - به لام خو هه موو کهس وهک من ئیواران خه مبار نییه. تا پتر هه لده کشام بیده نگي زیاتر ده بوو.

سه گیکي گه رۆکی، وریا و قووت و په وهک کلکی له گه لۆزی گرتبوو، مل و مزی ده کرد. قه په گولیکي گه وره له ولاتر له سه ر چینه چه کان هه لئرووشکا بوو، گویی خشت برابوون پیر و که نه فت بوو، له به ر لاوازی هه موو په راسووی ده بژیران، له مېوژی بۆزی و بناگووی و نیوچاوانی شوینی که لپ و کونه برینانی پیوه بوو، دیاربوو رۆژگاریک در و شه رانی بووه.

دیله به بای له گه مالان بریوه توه، به چی مه علوم گورگی نه خنکاندوه، هیلکه وړون و کولیچه نه خواردوه و خوشه ویستی خاوه نه که نه بووه؟ به لام که له ږه و توه و که لاکي داوه، ئینسان، ئینسانی بڼه و، به ږه لای کردوه!

چاوه پرووشکه کانی له سهر یهک دانابون، ده تگوت بیر له سهرده می گوجوکی و جحیلې و خوشه ویستی و به ده سه لاتی خوی دکاته وه. تپی رامام، زگم پیی سووتا، خه می ئه ویش بوو به سهر باری خه مانم. ژنیک له پیچی کووچه یهک و ده درکه وت، ژنیکي شوخ و شهنګ و جوان و چه لنگ و کوک و پوخته، قژ زهره و چاوکال و سور و سپی و پرومه ت پان، بالابه رز و به ژن باریک، مه مکه خړه کانی، بلتووه تنګ و تنه که که ی هه لدا بوو، به له نجه ولار ده ریشته ئه و هیچ ناوری و ده من نه ده دا. به لام من چاوکی کربارانه به سه رت پای داګتیا، هیچ نه ندای له شیم نه بوارد. ده لین «به نده ی بڼه عیب نییه» به لام من نه متوانی هیچ عیبانی لی بگرم. ده رفه تم هه بوو تپی فکرم، من له رښندا په له ناکم، ده گهل ئه و هدا ئه و نه یه دتوانی جیم بیتلی. چونکه دهستی کچیکي پچوکی زور ږهزا سووک و ژیکه له و پاک و خاوینی به ده سته وه بوو و پی به پیی ئه و ده ریشته.

پشیله یه کی سووره له کی کوکن و قه له و له مالیک هاته دهر. دیارېو خوشه ویستی کابانه، تیروته سه له، جیتی گهرمه و پارووی نهرمه. کلکی قهف کردبوو، به فیزه وه راوه ستا لوتی به رز کرده وه. له پر کچه که دهستی ژنه جوانه که ی به ردا و رای کردی. پشیله نه بزووت، ده یزانی، په نجه نهرم و نوله کانی ئه م کیژه نازاری ناده ن.

ژنه که و په له که وت، به ده نگیکی زور ناسک و خوش هاواری کرد، ناویکی ئه و هنده خوش و پیروزی یا هیچ نه بڼه بلای منه وه، خوش و پیروزی به زار داهات که وهک پرووسکه لیم بدا له جیتی خوم وشک بووم. به چاوترووکانیک نیزیکه ی نیو چه رخی ژیانم، ژیانې پر تالی و سوتی، پر له رهنج و کویره وری، پر هه وراز و نشیوی خوم و بهیر هاته وه.

(گویم به هه له نه ییست؟) ئه مه پرسیاریک بوو له خوم کرد. به لام شوږه ژنه که نه یه شت چیدی دوودل بم. هه رای کرد: «مه هاباد روله مه چو ده ترنی!» ئیتر خوم پی رانه گیرا، وهک شیتان رام کرد. پشیله که له بهر من هه لات، کچکه م له نامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو ئه م فریشته پاکه لیم نه ترسا و نه گریا به سه یروه چاوه جوانه کانی له چاوم بری. دایکی به زرده خه نه یه کی په ربیانه وه لیم نیزیک بووه باوده شی بو کچه که کرده وه، پیی گوت: «شیتان!» ئه مجار به زمانی خه لکی شاره که سوپاسی منی کرد، به کوردی گوت: «من سوپاسی تو ده که که ناوی و شیرینت له کچه که ت ناوه».

ئیتر ئه و پیاوه پیره هه و سبازی چهن دقیقه له وهی پیش نه بووم، بوومه وه ئه و لاه تازه

پیگه یشتووه ی سی سال پیش که سؤفیگه ری سیاسیم ده کرد، که به چاوی بریانه ته ماشای هه موو کچه کوردیکم ده کرد. ئیدی به چاوی هه و هس ته ماشای ئه م ژنه جوانه م نه ده کرد و وهک خوشکی خوم دهاته پیش چاو. حه یف ئه و نه یه شت زور به پاکي بمینمه وه وهک هه موو ژنیکي به پرسیار لیتی پرسیم: «مامه خه لکی کویتی» به درو جوابم داوه. درو که م هیچ زیانی بو ئه و نه بوو. به هاسانی پروای کرد به لام من پیم خوش نه بوو له م ده مه دا دروم به زار دابی و پاکیه که م گهردی لی بنیشی، چهن هه نګاوی تر پیکه وه ریشته ین ده رکیکي کرده وه.

- نافه رمووی؟
- ناوه دان بڼه.
- خوا حافیز.
- به خیرچی.

ئو چووه ژووری، منیش رپی خوم گرت چومه بن ئه و تاقه داره ی که زور ئیواره ی تریش له بنی دانیشتموم. ئه م داره ی له دوور ولات بو من بوته «سنگ صبور» و زور جار پریسکه ی دلم له بن کردو ته وه. ئه م دوسه بڼه زمانه ی ناګای له زور راز و نه ینی ژیانې ناواره یی من هه یه و دنیام که که س لیتی نابیس.

جگه ره یه کی دیکه شم داگیرساند. مژیکي توندم لیدا و که و قه نیو ده رای خه یال. مه هاباده پچکولانه که ی ده می دیم و بهیر هاته وه، خه یال زور به ئه و نه گیرساوه. چوه بو لای شاری مه هاباد. ئه و شاره خوشه ویسته ی که نیشتمان په روه رانی کورد ته نانه ت له ولاتی غه ربیش کچی به ناو ده کن. ئه و شاره ی نیزیکه ی په نجا سالی ته مه نم له وې و له ده ورو به ری رابواردوه، ئه و شاره ی شاره زای هه موو کووچه و سیله و په سیوکی ویم. ئه و شاره ی که زور رژی خوشم تیدا کرده وه به شه و زور شه وی تالم تیدا کرده وه به رږوژ.

سهرم به مال هه موو خزه کاغدا کرد. سهری هه موو دوست و ناشناکام دا، هه موو شوتنه به ناوبانګه کانی شار گه رام. گومبه زان، ده شتی عه لی تاباد، کانی مام قه مبه ران، ته پکی گراوان، تاقه دار، باغی سیسه و سنی ناشانم وهک خویان هاته به رچاو.

که روانیمه خه زایی به خه یال له بن ئه م تاقه داره فریم و له بن تاقه داره پیره که ی مه حمود کانی نیشته مه وه. له پر شتیکم و بهیر هاته وه که له میژ ساله نه لیتی ده ترسم و نه بیبری لی ده که مه وه. «مردن!» ئه و شته ی پیاوه هه ره نازاکان لیتی توقیون. ناره زووم کرد پاش مردن له بن ئه م داره بنیژریم.

هه وداى خه يالتم پسا، هاتمه وه سه ره خو، به خو مدا شكامه وه، ره خنهم له خو م گرت و گوتم: «ئهمه چ ئاواتيكه مه گهر ئه تو نه بووى ده تگوت پاش مردن پياو ههر چو نتيك بنيتري و له ههر جيتگايه ك بشاردريتسه وه فهرق ناكا. ته نانه ت ده تگوت هه ق نيبه مردو و زهوى له زيندووان داگير بكا. ئه گهر له باتى ههر مردو و يك نه مامتيك بنيتري و كه لاكى مردو وه كه بسووتيتري و خو له مي شه كه له بن نه مامه كه بكرى تا پتي به قه وه ت بى خزمه تى مرو قايه تى زياتر تيدايه».

جوابى خو م داوه:

«راسته من وام گوتووه و ئيستاش پاش ئه وهى به ليتره واره كانى كوردستاندا گه راوم و ئهم راستييه م بو روون بو ته وه كه به داخه وه مردو وه كان له زيندووه كان باشتر دارستانه كانمان بو ده پارتي، ديسان له سه ر پرواى خو م ههر ماوم. به لام ئهم ئاواته شم هه يه. پاش مردن خو له مي شي من ده بن دارى مه حمود كانى بكرى تا به خو له مي شي من ئهم داره به قه وه ت بى كه كه س نازانى چهن ساله به قه دى كيته رووتنه كهى خه زاييوه دياره؟»

له رۆژيكي پاييزدا

بو ماموستا شلماشى

پايژه سارده، ره شه باى پايژه كه قه ديبيان گوتوويانه چ به سه ر ده وارى شى ديتى! وه ك هه مي شه بارى سه فەر ده به ستم، تووره كه يه ك پر له كاغه ز و قه له م و دوو سى نان... كورگه ل پيم ده لين نه وسن، وه ك پيره مي ترده كه ليتى ده گيتر نه وه هه مي شه بابوله ي نان و كه بابى له گيرفاندا بووه. منيش له ده ره وه بابوله ي نان و په نيرم له گه لدايه گه رچى ده زانم هينديك دوورتر، له لادى، ده رگاي ههر مالتيك بكه يه وه پيتلاوت له سه ر چاوى خاوه ن ماله. نانى گهرم و په نير، يان ماست و ههر خواردنه مينيكي دى كه شك به رن له ميوان شاردراوه نيبه.

خه لكى ئيمه ده لين ميوان حه بيبى خوايه و ته نانه ت هينديكيش له سه ر ئه و پروايه ن ئيستا ميوان دانه به زيوه، رۆزى ئه و له لايه ن په روه رداگاره وه هاتوته ماله كه وه. دواى هينديك ري رويشتن، چهنه لاپه سي و هه وراز و نشيويك و ديتنى روانگه ي سروشت و ديمه نى جوانى ئاو هه وه لين قوناغم گونديكه كه خو م ناوم ناوه مه له بندي نازايان. (شلماش) به لى شلماش. له داوينى زنجيره چياى هومل چهنه ره شمال له په نا يه ك دان و هينديكيش جيا له يه ك، وينه ي گونده كانى ليك بلاوى هو له ند و دافمارك و بيروت. له گه ل خه لكى ئى نازا و نه به زيو و هه ولده ر، سال دوانزه ي مانگ له هه ول و تيكوشاندا ن. له هو له ند و پارس و لبنان و وارشو، هه رچى شويى جوان و به ديمه نه بو م مه لين! كه دلگير ده بم، چونكه شلماش له سه رووى هه مووانه و له هه مووى ئه وانه جوان و پازاوه تر و به ديمه نتره.

له وانه يه هينديك كه س به وه تاوانبارم ده كهن كه له نووسين زياده ره ويم كردووه و وه ك ده لين قه له م له ده ستى دوژمندايه، به لام من بو ئيسپاتى ئه و داوايه م چهنه شاهيديك هه ن، كه يه كيك له وانه بولبولتيكى مه هجوره و به داخه وه ئيستا ده ستم پى ناگا ئه و ئيستا له گه ل هينديك له ياران له ولا تى غوريه ت دايه... چاوه روا نى رۆژيكه ئه و سه رماوسول و ره شه بايه له عنه تيبه له ولا ت باركا و سى و سپيالى تيك نى و بو ته به د له و ولا ته گۆرى گوم بى، ئاخى ئه و په روه رده ي ئه و خاكه جوانه يه.

ئه و بولبوله ده نگ خو شه له (سه ربانه و سابنى و هومره و دارنيشان و چوم په مو) له گه ل گولاندا هاوئاميز و ده س له مل بووه و ئه غيار وه ك گورگى چاوبرسى به غيليان پى

بردووه، وەك بۆ خۆی پیتی لى ناوه له (سەربانە) زۆر خۆشى پابواردووه.

لەو بۆلبولە دوور ولاتە كە بگوزەریین، ئەو بالەندانه كە له كاتى گەڕانەوه بۆ گەرمیين بەسەر شلماشدا تى دەپەرن شاھیدن. سەرقافلەكەیان وچانىك دەگرئ و ھاواری ھاوالەكانى دەكا و دەلئ: نیوهى ژبانى ئیمە له سیاكیو بەفیرو چووه، ھاوالان دەلئین بۆچی، سەرقافلە دەلئ سەردانەوین و تەماشاییتكى خوارەوه كەن و ئەو دیمەنە جوان و پازاوه بیین. وا چاكە بچینه خوارەوه و پشوویك بدەین. بەلام بەداخەوه و دیسانیش بەداخەوه، كاتێك دینه خوار و نزیکى زەوى دەبنەوه بۆیان دەردەكهوئ كە سەرما و سۆلێكى چۆن بەسەر ئەو مەلەبەندەدا زال بووه و لەوێش خراپتر ئەو پراوچییە بى بەزەبیانە كە دەستیان لەسەر ماشەى تەنگە و ھا ئیستا گرمەى لى بین ھا تاویكى دى، ئەوێهە كە بەگورجى تى دەپەرن و لەچاو گوم دەبن و بەرەو گەرمیين دەپۆن و دەپۆن...

بەلام بەھیواى رۆژتێكن كە لە گەڕانەوهدا دوور لە چاوى راوچى و سەرما و سۆل و رەشەبا تاویك لەو مەلەبەندە وچانىك بدەن. بەلام ئیستا رۆژ بەرۆژ تووشتر دەبى و دەرەتانى ئەو نییه.

بەلام بەھار... رۆژى مەوعود... رۆژى دیدارى یاران، رۆژى یەكتر دۆزینەوه و چاو لێكەوتنى ھاوالان، رۆژتێك كە سەرما و زمهەریرى زستان دەپوا و گۆرى گوم دەكا، خۆزگە بۆ ئەبەد بایە! گۆلەكان سەرلەنوئ سەر لە زەوى دیننە دەرى، لە جاران چاتر و زۆتر و بۆن خۆشتر، پێواس و مەندۆك و بیزا و كەما و گۆلە میتلاقە و وەنەوشە... ھەریەك لەلایەك. ئەو كاتە شلماشیش وەك ھەموو مەلەبەندى كوردستان دەبیتەوه مەكوئ یاران، بۆلبولى دوور ولاتیش دیتەوه مالى و سەرلەنوئ بەدیدارى گۆل شاد دەبیتەوه.

دەرمانە دەرووبەرم لەژێر چنارە گەورەى سەرچاوى لە پێشەوهم ھیندێك بەولاوەتر گۆرى پیرۆزى خوالێخۆشبوویك دەبینم كە بى شك ئەھلى ئیمانە. مورشیدى گەورە مەلا ھەمەدەمینى ھەمەوھەند، ھەزاران فاتیحە و رەحمت پێشكەش بەرۆحى پیرۆزى و ھەزاران ھیندەش لە كورپە قارەمان و نەبەزەكەى، دەمەوئ قەلەمەكەم بشارمەوه و... چى دى نەنووسم تا ئەو رۆژە... بەھار... بەلام لەگەڵ ئەوێشدا و بەشاردنەوى قەلەمیش سیلاوى ئەسرىنم بۆ ناساردیتەوه. چونكە دەلئین كاسە كە پى بوو لەسەریەوه دەپۆئ، سەرم دادەنوینم و بەدزیەوه فرمیتسكەكانم پاك دەكەمەوه، ھەتا ئەغیار لە رازى دەروونم تى نەگەن و بەترسۆك و بى ورم دانەنئین. نا ئەمن... ھەرگیز ترسۆك و بى ئیرادە نیم وەك ئەو كێوئ پشتم پۆلايىن و سەرکەشم. بەلام ئیستا لیم گەپێن بەو فرمیتسكانە كە لە نووكى خامە دەپۆنە سەر كاغەز، بەفرمیتسكى چاوم بلیسەى ئاگرى دەروونم بۆ ماوێهەك

خامۆش كەم و وەك ئاگرێك لەژێر خۆلەمیشدا لە كورەى دلم راي گرم، چونكە دەزانم بەكزەبایەك دیسان ئەو ئاگرە بلیسەى لى دیتەوه و سەرلەنوئ گر دەگریتەوه.

ھەتا بەھارى مەوعود، كە زۆر جوان و بەدیمەنە و دلرپین، ھەتا ئەو رۆژە خواتان لەگەڵ. رەفیقان ھیچم لى بەجى نەماوه و توورەكەكەم ھەر لە شاندايە و كاغەز و قەلەم و بابۆلە نانەكە. دەرویشم و دەلئین دەرویش لەھەر جیگایەك شەوى بەسەردابى، لى دەنوئ. بەلام لە خەویشدا ھەر لە بیری ھاتنى بەھار و دیتنى ھاوالانم... و بى دەپیتم و دەلئین بى دەپیت ھەر دوو گەزى جاو لە خەوئ دى...

۱۳۵۶/۸/۳۰

* ئەم نووسینەى ھیمن موکریانی لە بنەرەدا نامەبەكە لە ۲۰ى خەزەندەرى ۱۳۵۶ى ھەتاوى (۹ى تشرینی دووهمى ۱۹۷۸) بۆ مەلا محەمەدى شلماشىيى ناردووه. بڕوانە: سدیق سالىح، گۆڤارى ئیستا، ژمارە ۱۲، ئایارى ۱۹۹۸

شىرى بەدەستىكەۋە بوو ھەتاۋى بەدەستى دىكەۋە

نووسىنى: دوكتور سادق جەلالى

چىرۆك لە مالىكەۋە لە كۆلانى (دو دختران) لە بن پىرە چنارىكدا كە گەلىك مۆمى سووتاۋى لە دەۋرە كە وتىبون دەس پى دەكا.

(ھۆمىرۇس) تەنبا ھەر ھەماسە بىتتىك بوو، بەلام فىردەۋسى ھەماسە بىتتى فەلسەفە، مەرقاىيەتى و مېتروۋى گەلىك بوو، ھەماسە بىتتى بىرى پاكى ئىنسانان: پالەۋانەكانى مېرخاس بوون لە سەرانسەرى ئىليادىدا ھەرگىز توۋشى قىسەيەكى ئەۋەندە ئىنسانانە نابىن:

شەرابى ئال بخۆۋە خوتىنى خەلك مەپىژە

تۆخاكى، ۋەك ئاگر توند و تىژ مەبە

ئەم ئاۋە پەنگىنەى بخۆيەۋە باشترە

لەۋەى پىررېژن تووكت لى بكا

نەزەرى (بەرتراڧ راسىل) لە ھەلسەنگاندنى شانامە و ئىليادەدا.

ناۋى مەنسور كونيەى ئەبولقاسم فىردەۋسى بوۋە: لە ھەرەتى لاۋەتپەۋە دوو ھەتاۋ لە دلىدا بەجووت تىشكىيان داۋىشت. خۆشەۋىستى نىشتىمان و ئەۋىنى كىايونى. ئىرانى دەپەرست كە نىشتىمانى لە مېژىنەى بوو، كىايونى خۆشەۋىست كە ۋەك گورد ئافەرىنى پۈستەم نەشمىل و شىر دلى بوو.

زەردەپەرى، پۈژىتىكى بەھارپو لە بەستىنى پروبارى (باژ) لەسەر گابەردىك دانىشتىبوو. ھەتاۋى جەنگەى زەردەپەرى تەماشادەكرد. خوتىنى خور دەرپازىيە نىپو پروبارەۋە. لاۋى خوراسانى لەبن لىواندا دەپىرتاند:

– دەلىپى خوتىنى سىاۋەشە لە تەشتى زىپىندا.

ئەمجار لە رىگايەكى چۆل و پىچاۋپىچ كە بەكىۋەكەۋە دىار بوو رامما، نەسوارىك پادەبرد، نە ھەستى پىپى رىبوارىك دەھات. رىگا چۆل و بەتال بوو، لاۋكۆلەى خوراسانى كە مېزەرىكى سىپى بەسەرەۋە بوو و لىكەكانى بەنىپو شاناندا بەردابوۋە، لەبەر خۆيەۋە گوتى:

– ئەدى بۆ مېرخاسان و شۆرەسواران بەو رىگايەدا بەپرتاۋ لى ناخورن؟ بۆ كورژنى ئەسپان لەۋ شىپو و ۋەرد و لانەدا دەنگ ناداتەۋە؟ بۆ ھەرا ھەرايان كپە؟ پىرسىيارەكانى بى ۋەلام مانەۋە، لەباتى ۋەلام دەنگىكى ناسك و ژنانە گوتى زىنگاندەۋە:

– ئىتر مېرخاس و شۆرەسواران نابىنى، پالەۋانان لە شىرىنى خەۋدان، ھەرەتى لاۋەتى بەفپىرۆ مەدە شىعەرت پىشكەشى بەژن و بالاي من بكة.

فىردەۋسى پروۋى ۋەرگىپا كىژىك بەكۆلمەى ئالەۋە، بەرۋى كەۋانىيەۋە، بەچاۋى رەشى ۋەك چاۋى كارمامزەكانى (دەشتى ئاھوان) بەرەۋروۋى پى دەكەنى، دلى گەشايەۋە:

– ئىتر مېرخاسىك نەماۋە.

– كىايون چەند تەنبا بووم!

كىايون دەستى لەژىر چارشىپو دەرھىنا، دەسبەندىكى زىر لە مەچەكە سىپى و قەلەۋ و پىرەكانىدا دەپرىسكايەۋە:

– ھا مەنسور ئەمە ئەۋ كىتپەيە كە دەتويست.

فىردەۋسى لاۋ بەپەلە كىتپەكەى لە دەستى رپاند، بەرگىكى چەرمى كۆنى تى گىرابوو، لەبەر پىشنگى مانگ كە تازە سەرى لەكەل دەرھىنا بوو و دارستانى چى و پىر و چىاي بەرز و سەۋزى دەنگاۋت. چاۋىكى بەلاپەرە زەردەكانىدا خشاندا، بەزەحمەت چەند دىرى بۆ خوتىندرايەۋە:

«كاتىك بىژەنيان لە چاللاۋا ھاۋىشت،

مەنپىژەى كچى ئەفراسىيابى پىر،

ئاگادار بوو – و...

بەخەم و ئەسرىنەۋە ھاتە سەر چاللاۋ، شەۋ تارىك بوو. تارىك و بى مانگ بوو.

ئەفراسىيابى پادشاي تووران لە غورابى خەۋدا بوو.»

كىايون گوتى ھەلخستىبوو، دەپەۋىست بزانى پاش ئەۋەى مەنپىژە چوۋە سەر چاللاۋ چ پروۋى دا؟ لەسەرەخۆ گوتى:

ئەم كىتپە چىرۆكى چەند خۆشى تىدا ھەن.

فىردەۋسى لەچاۋە پىشنگ تى چەقىۋەكانى كچەكە رامما:

– چاۋرەشى خۆم! ئەم كىتپە چىرۆكى ژيان و نازايەتى و تىكۆشانى كەسانىكە كە لەسەر ئەم خاكە ژيان. تۆ نازانى زوۋ ئەم خاكە ھەلەلە و شلىر و سوتىسن و بەبىۋونى لى

دەروا، پۆستەم لە سیستانەوه بەرەو مازندەران ئەسپی ڤادەدا ئارەش لەسەر ترۆپکی ئەلبورز زیتی کەوانی دەکیشا ئاگری ئاورگەکان نیلەیان دەهات و...

کتایون بە ڤال لای سەوداسەری خوراسانیەوه ڤوونیشت:

– دەزانی ئەمڕۆ خەلک چیان دەگوت؟

فیردەوسی دەستە نەرمەکانی لەنیو دەستی خۆی گرت و گوتی:

– ئاسکۆلە دەستەمۆی من دە بلێ! بزەم خەلک چیان دەگوت؟

– دەیانگوت باوکت لە خەودا دیتووێتی تۆ لە سەربانیکی بلند هاوار دەکە و دەنگت دەگاتە هەر چوار لای جیهان.

فیردەوسی دەستی بەرەو ئاسمان هەڵینا و گوتی:

– سەیرە، دە ی چی دیکەش؟

– تۆ ڤروا ناکە؟ باوکت لە مزگەوتی گەورە تەعبیری خەونەکە ی (نجیب الدین) ڤرسیو تەوه، ئەویش وەلامی داو تەوه و گوتووێه:

«ئەبولقاسمی تۆ ناویانگ دەردەکا لە هەموو جیهاندا و لە هەموو ڤۆزگارێکدا». لاوهکە گوتی لەو قسانە گرت و کەوتە بیڕکردنەوه.

لەو ڤۆژەوه کە دەچوو ڤۆ فیرگە ئاگریک لە دەروونییدا بلێسە ئێستاندبوو، ئەم ئاگرە دەیسووتاند، دەبیژاند، دەیکردە ژیلەمۆ، ئەم ئاگرە ئەستێرە بارانی دەکرد، ئەستێرە و ئەستێرە...

فیردەوسی خۆی دەخواردەوه، ڤەنجی دەکیشا، هەستی ئاگرینی دەمێک دانەدەمرکا. لاو بوو، داوین پاک بوو، نیشمانپەرەر بوو، زانا و بەرزەڤی بوو.

ئەگەر لەنیو شاعیرەکانی ئێراندا بگەڕێن، کەس لە فیردەوسی مەزنتەر نادۆزینەوه. هەماسە بیژیک بوو کە تابلۆی دڵپاکان و مێرخاسانی دەکیشا. شیرێ بەدەستیکەوه بوو و هەتاوی بەدەستی دیکەوه. شیرەکە جەرگی ناپاکانی دەنجنی و هەتاوی دەروونی پاکانی ڤووناکتر دەکردەوه.

وەنییە هەر من و تۆ بیناسین، کتیبە نەمرەکە فیردەوسی لە سەرانیسەری جیهاندا ناسراوه. لێرەدا کە برتراند راسیل، پاش لەبەر یەک ڤانانی هەماسەکانی فیردەوسی و «هۆمیرۆس» ڤاستگۆیانە دەلێ:

«هۆمیرۆس تەنها هەماسە بیژیک بوو، بەلام فیردەوسی هەماسە مەرۆڤ و مەرۆڤایەتی دەژياندهوه».

فیردەوسی فەلسەفە ی گەورە ی ئینسانی دەڤازاندەوه لەپێناوی ژيانندنەوه ی میژووی گەلێکدا تێ دەکۆشا و دەگەڵ جەبری زەماندا بەرەبرەکانی دەکرد.

با بچین لەسەر گۆڤە ڤیروژەکە ی فرمیسک برێژین، کۆل و کۆ دامرکینین. لە بەرامبەر ئەودا چۆک دابەدین. بە ڤیاویک هەلبلێن کە پاک بوو، مەزن و لە دوایی ژيانیدا تەنیا و دەس تەنگ بوو، داخدار و ملتەبار بوو کەچی بەو حالەوه گەورەترین هەماسە ی خۆلقاند.

فیردەوسی بە ڤەڤری ئەوینەوه خەریکی هۆندنەوه ی شانامە بوو. هەرچەند پێش ئەو (دەقیقی) دەستی بەو کارە ی کردبوو. بەلام تازە دەستی ڤێ کردبوو کە بەدەستی کۆیلەکە ی خۆی کوژرا و کارەکە ی بەناتەواوی بەجێ ما و فیردەوسی درێژە ی بەو کارە دا.

ئێتر کەم کەس ڤۆلە وەرزیتری تووسی لە کووچە و کۆلانان دەدی ئەو لە دەریایەکی قوول و بێ بند، لە باوەش شە ڤۆلان باسکی داویشتن. هەرچی لە کاری شانامەدا پتر دەچوو پێش وەک پشکۆیەکی شە بیگە شێنیتەوه زیاتر گری دەگرت، بلێسە ی بەتینتر دەبوو، دنیا و ژبان و هەبوون و نەبوونی ئەو لە وشە یە کدا کۆکرایۆوه ئەویش «ئێران» بوو...

ڤۆژتیک کتایون کچی چاوپەشی خوراسانی کە کۆلمەکانی خێ و خال و چاوهکانی بادامی بوون و دوو گۆی بلوورین لەسەر سینگی دەلەرینەوه بە ئەسپایی لە پلیکانی ئەو بالاخانە ی فیردەوسی تێ خزابوو سەرکەوت. ڤەردە ی هەلداوه کەمیکی تێ فکری. فیردەوسی خەریکی کاری خۆی بوو هیچ ئاگای لە دەورووبەری خۆی نەبوو، کتایون بە تەوسەوه گوتی:

– تۆ...؟! خۆزگە قەت ئەم کتیبەم ڤۆ نەدەهینای. فیردەوسی بەو دەنگە ناسک و شیرین و ڤر توانجە ڤاچەنی و گوتی:

– ئاخ کتایون ئەوه ئەتۆی؟ گۆلی سەد ڤەنگم، دەگەڵ ئەم کتیبە کۆنە کە دوو هەزار سال لە تەمەنی دەگوزەری و خەریکم کە ڤروا بکە خۆشم لە بیڕچۆتەوه. ئاخ تۆ نازانی چ خەزنیەکی دارمالە؟

شادی لە ڤوخساری فیردەوسیدا بەدی دەکرا. کتایون سوور هەلگە ڤابوو، بە شیرینی لێوه ئالەکانی دەگەست و بە ناز گوتی:

– مەنسوور، بە هار دەشتی (تابران) ی گۆلباران کردووه. شینکە دەڤوێ، گۆل دەپشکۆی هەور دەگری، هەموو لایەک ڤر لە جوانی و لە چریکە و گۆرانی و سترانه، بەلام تۆ تەنانت ئەوین و دلدار ی و ژوانیشت لەبیر کردووه.

کتایون ئەم قسانە ی دەکرد و هات لەکن دۆشە کچە ی فیردەوسی دانیشتن و بە تووڕەیی و

نازهه کاغهزهکانی تیک وهردان، دیار بوو ئیرهیی پی دهردن. دیسان بهتوسهوه پیتی گوت:

- تۆ له بیرت چۆتهوه بههار ههرهتی شادی و دلداری و خوشی و ئاههنگه.

فیردهوسی له چاوه رهشهکانی کیژۆلهی تووس راما و بهئارامی گوتی:

- گولهکه! سویتد دهخۆم بهخالی رهشی گۆشهی لیوت که دهلیتی جادووه لهسه رکانی ژبان پۆنیشستوه. دنیا له بهر پیتی تۆدا دهبینم، سهرتاپات بهزێر و زیو دهپازینمهوه، تۆ نازانی شهوی ئهو شهو خهو بی و له چاوی من نهکوتوه، چاوم وهک چاوی ئهستیران خهو نه دیوه ئهوینتیکی بهتین له مندا دهگورئ، ههماسهیهکی نهمر له مندا چهکه رهی دهدا. ئهی کچی بالا بهرزی بهژن باریک تۆ نازانی، تۆ نازانی.

کتایون ئارام ئارام سهری فیردهوسی لهسه رانی خۆی دانا، دهستیکی بهکاکۆله ئالۆزهکانی داهیتا و گوتی:

- ئیستا ئارام بگره بنوو سهه وهسه رینی رانه نهرمهکانی من بکه.

فیردهوسی بهناره ناره گوتی:

- که پهردهیان له پیتش ههتاو لادا.

- بهیان ئهنگوت و خهو زرا،

دیسان گوتی:

- کتایون ئهو کتیه تۆدات بهمن دهریایهکی مهند و قووله ئهو شانامه ی بهدهستی منهوه، ئاسمانیکی بهرزی پر ئهستیرهیه.

ناگری ئیرهیی له چاوه جوانهکانی کتایوندا بریسکایهوه و بهتورپهیی گوتی:

ئهدی ئهستیرهکانی چاوی من؟

فیردهوسی کهزیه نهرم و درێژهکانی له چهنگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

له ئاسمانی چاوه رهشهکانی تۆدا ههزار ئهستیره ی گهش دهدهرهو شیتتهوه. رپوناک، پاک و بی گوناھ.

چاوهکانی تۆ دوو چرای رۆشنی من که له بهر رپوناکی ئهواندا مروارییه نه سماوهکانی شانامه دهسم و دهیان هۆقهوه و بهرمووریککی نایاب دروست دهکهه و له ئهستۆی بووکی شیتعر و خهیاڵ نا، له ملی میژووی ئیرانی دهکهه.

کتایون بهناز و شهرمهوه گوتی:

- ئهدی بووک و زاوايه تی ئیمه؟

فیردهوسی پیکه نی:

- بیست رۆژی دیکه مانگی محه رهم دواپی دئ، جا پهنجه بلوورینه کانت له خه نه دهگرم، تارایهکی ههریری، سووری ته نکت بهسه ر دادههه، پهردووت بهگول و وهنه وشه دهخه ملینم.

کتایون له خوشیان وهک مندا لآن شاگهشکه بوو و گوتی:

- هدی قسان بکه هدی، ئهو قسانه ی تۆ چه ند جوان چه نه شیرین.

فیردهوسی له دووره دهستهکانی دهشتی خوراسان راما و گوتی:

- چاوه جوانه که ی تۆ دهروانیته به ره بهیانیکی دوور، دوور دهروانیته ئهو رۆژانه ی که گزنگ کهوت. ئیتر من نه ماوم مه نسووری تۆ ئیتر بۆته خاک و خۆل، بۆته تۆزی رپگای ئهو کاروانانه ی که شهو درهنگان له دهروازه ی تووس ده ردهکهون بهلام شانامه ی من نه مره. ناکتایون من نامرم، نامرم له دوارۆژدا دهزانن ئهو پیاوه ی له خوراسان رابوو، مه شخه لیککی له ناگری زهرته شت بلتیه دارتری داگیرساند، له بهر رپوناکی ئهو مه شخه له، تۆی ئه دهه، نا میژووی ئیرانی چاند. ههتا ههتا یه زیندووه و نامرئ.

کتایون! ئهو کاتی خه لک ده لێن: ئهو پیاوه له سالی ۲۲۹ ی کزچی هاته سه ر دنیا. رۆژه وهرزێرکی پاک بوو. نیشتمانی خۆی ده په رست بای نه ورۆزی له شنه ی به هه شت پی خوشتر بوو. بی په روا یانه له ده ربای شیتعردا مه له ی ده کرد، به ئیراده یه کی مه حکه م، مه حکه متر له چیا به دۆل و شیو و رکه و به رده لاند ا راده برد، له سه رما و گه رما له دیو و درنج نه ده ترسا: نه به زی تا گه نجینه ی شیتعری دۆزیه وه و پیتشکه شی خه لکی جیهانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندووم، تۆی شیتعرم چاندووه.

رۆژ هاتن و رابردن، سال به سه ره چوون، چۆن سالانیک؟ ئهو سالانه ی ژبان و ته مه ن و مال و سامانی فیرده و سییان وهک هه زیا هه لده لووشی.

مال و سامان و زێر و زیوی نه ما بوو، به ره و پیری ده چو بی هیز و که نه فت بوو، گنج و چین روخساریان داگرتبوو. به لام به ده ستنی ئهو شووره ی کۆشکیکی به رز داریژرابوو که به خه تیککی نوورانی له سه ر ده رکه که ی نوو سرا بوو:

«کۆشکه به رزه کان و یران و خاپوور ده بن، به ری با و باران و گه رما و سه رما ناگرن، من کۆشکیکی به رزم له نه زم دامه زراند که با و باران زیانی پی ناگه یه نن».

ورده ورده، ته مه نی فیرده و سی به ره و ژوور ده چوو، پیری په لاماری ده هیتا، هیچی نه ما

بوو، به لّام بهو حاله شهوه شهو و رږژي له کن نه بوو هميشه سهری به سهر شانامه ی (نه بو مه نسور) دا داده گرت و چيرږکه کونه کانی ده خوتبنده وه و دهيهوتبنده وه تا پيری و ده سته نگی به جاريکی شپزه ی کرد:

– نه ی نه وه ی نهو چه رخه به رزه ت راگرتوه!

– بوچی به سهری پيری منت هه ژار کرد.

– تا لاو بووم چاکترت به خپو ده کردم.

– به پيری سووکت کردم.

– رږژگار له باتی جلّه و، وه کازی له ده ست نام.

– ماله کمه بلاو بوو و حاله کمه شيوا.

فیردهوسی په نجا و هه شت ساله بوو که بیستی سولتان مه محمودی غه زنه وی چوته سهر ته ختی پادشایه تی، به پيری داهات شانامه ی به ناوی نه وه وه بکا، به لّام نه ییده زانی نهو پادشایه زور به دغه ی و خراپ و هه ق نه ناسه.

لهو سهرده مه دا ئاسمانی به رزه فري فیردهوسی به ره و تاریکی ده چوو، نه ستیره کانی یه که یه که راده خوشان به رده بوونه وه و ده که وتنه سهر خاکی نه هاتی و دماوی.

کاره ساتیکي تال و ناخوش بوو، پیره وهرزبری خوراسانی له سهر ترږپکی ناوبانگ نه وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لی له مالی هه لنه ده ستا و ئاورگی له دلی ناهومیتدان ساردرتر بوو، له پیناوی نیشتماندا تۆزکال تۆزکال دل و گیانی خوی خسته ژیر پیی میژوو و هه ماسه وه تا تواوه.

له کاتیک که زمان لووسی بی مایه، له باره گای سولتاندا ژیر و زیویان وه سهر یه که دهنه، نهو له ئاگری نیشتمان په روه ریدا ده سووتا و جگه له خه م و فرمیسک و هه ناسه به شیکي نه بوو، بهو حاله شهوه هیشتا دوو دل بوو:

– چ بکه م نایا شانامه ی به دیاری بو سولتان مه محمود به رم؟

– نایا داجیندراوی سهوز و شین و جوانی خوم به کنی بسپیتم؟ نه وانه نه قه دری زانست ده زنان و نه هه ست ده کن چ ئاگریکی نه مر له دلی مندا بلایسه ی نه ستانده وه.

لهو سهر روه نده دا دهردیکی گرانی دیکه ی وه که نه شته ر، له دل راچوو. روله سی و هه وت ساله که ی نه خوش که وت. نه خوشیبه که ی درېزه ی کیشا، له سهر سهرینی نهو لاوه دوو دل ده کولین و ده یان کورکاند. دلی کتابون و دلی نه بولقاسمی فیردهوسی.

شهویکی رهش و تال و گرژ و مون بوو، سیبه ری مهرگ به سهر سیمای لاوه که کشابوو،

کتابون یه که به خوی قیراندي:

– ته ماشای که هیچ دهنک نایه، هه موو پیده ننگن هه موو خاموشن، هه موو مردوون، نیمه برسین، ته وای مال و سامانی خوت دانا تا چیرږکی روسته م و سهراب و بیژن و مه نیزه و سوودابه و سیاوهش و کیوه مهرس و هوشه ننگت کرده شیعر، تو چت پیگه یشت؟ چت بو ماوه ته وه؟

فیردهوسی هیچی نه گوت هه ر چاویکی لی کرد، له نیگای نه ودا تیشکان و لیقه ومان و دهر و ژان په نگی خوارده بووه وه. نهو چی بهو ژنه ی که له گه لی پیر ببوو و بهو لاوه ی که مهرگ دهستی له نهوکی نابوو گوتبایه؟

هیشتا شهو په ر و بالی رهش و شوومی هه لنه ویزنیبوو که کور پشوری لی برا و پیره میرد داخدار و تازیه بار بوو:

«من ته منم له شیت و پینجی هه لبارد،

ره و نه بوو به ژیر و زبوی بگوپمه وه،

مه گه ر سوو دیک له په ندی خوم وهرگرم،

بیر له مهرگی روله خوشه ویسته کمه بکه مه وه

نوره ی من بوو بروم نهو لاوه رږیشت

له بهر دهردی نهو لاشه ی بی گیانم».

لیردها بوو که ناچاری ته نگی پی هه لچنی و قورسایي باری کاره سات شانی چه ماند، شانامه ی که ئاوینه ی رنج و نهوین و ههستی به تینی خوی و نازایه تی و میترخاسی دلیرانی ئیران بوو به ناوی سولتان مه محمود ته و او کرد. لهو کاره دا نه بولعه باسی فه زلی کورپ نه حمده نه خشیکي گرنگی هه بوو.

له کولانی (دو دختران) له ژیر پیره چناریک که گه لیکي مومی نیوه سووتاوی له بن که وتبون، پیاویک که سهر و ریشی هه موو سپی ببوو شهویک دهستی کتابونی به دهسته له رزه کانی گرت و گوتی:

– شانامه ته و او بوو هه تاوی لاوه تی من و توش ئاوا بوو!، کتابون که کولمه کانی چرچ و بی رهنک و چاوه کانی پروش ببوون گوتی:

– لهو ماله دا هیشتا مومیک دائیسی.

– هیشتا ژیان درېزه ی هه یه.

– هیشتا دلایک لی ده دا.

فیردهوسی زهردیهکی خه مناکانهی هاتی، خه مناکانه بهلام بهرزهفرانه و گوتی:

- ئەو مۆمه هیشتا رۆنه مرکاوه، ئیستا ههزار شیعەر، شێست ههزار زێری پێ ددهن.

بهیانی پیری چیرۆک بێژ بهرهو غهزنهین کهوته ری. فهزلی کوری ئەحمده لهسه رکەر کار نه مابوو و ده رکرابوو، خاوهنی شانامه له باره گای سولتان مهحمود دوست و پشتیوانیکی نهبوو کێ ئەو چاره نووسه دهناسی؟ ئایا پیاله ی بهرزهفری و خۆراگری پیاهو نه مرهکان به دهستی کێ دهشکێ؟ بۆ چاره نووسی که له پیاهو، زانیان و هونه رمه ندان هه ر تاریکی و تاریکیه؟

فیردهوسی به پلێکانی مه ر مه ری کۆشکی سولتان مهحمود دا سه ر ده کهوت، سه ره به رز بوو وه ک هه لۆکانی دوندی چیا، شانامه ی وه ک خه زنه یه کی دارمال له گه وه ره و دوری نایاب له بن هه نگلدا بوو، شانامه نه بوو، ئاوینه یه ک بوو که دیمه نی ئاوات و ئاره زوو ده کانی لاوه تی و ره نج و ژان و دهر د و کۆیره وه ری پیری خۆی تیدا ده بین. ته مه نه ی له هه شتا نیزیکی ببوووه، دهستی ده له رزین و شانامه ش گران بوو به قه د گرانیی میژووی کۆنی ئیران. هێزی که م بوو، ئەژنۆی ده له رزین، چاوێکی به ده وره به ری خۆیدا گێرا:

- کوان قاره مانه کانی من؟ پاله وانه کانی شانامه له کۆین؟ کوان گیو و گوده رز و رۆسته م و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه کیم ئەبولقاسمی فیردهوسی له باره گای سولتان مهحمود راوه ستا بوو. سولتان به ریزه وه تیی راما شانامه ی که له حه وت به رگدا به خه تی عه لی ده یله می نوو سرا بوو لی و ده رگرت و چه ند شیعریکی خۆینده وه و رووی گرژ کرد و گوتی:

- ئەوه یه شانامه؟

- فیردهوسی وه لامی دایه وه:

- ئەوه یه چیرۆکی کۆنی میترخاسان و گه وه ره گه ورائی ئیران.

- بهلام من جگه له باسی رۆسته م هیه چ له و کتیبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار پیای و ده ک رۆسته م هیه.

فیردهوسی سه ری هه لێنا، ملی قه ف کرد، سینگی ده ری به راند، راسته وخۆ و بێ په روا چاوی له سولتان مهحمود به ری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چه ند پیای و ده ک رۆسته م هیه؟ بهلام ئەوه ند ده زانم دایکی رۆژگار رۆله یه کی له وینه ی رۆسته م نه دیوه.

ئوه ی گوت و ئیزنی و ده رگرت و رۆیی، سولتان مهحمود به وه زی به که ی گوت:

- ئەو پیاهو به منی گوت درۆزن، بهلام من به و حاله شه وه له سه ر ئەوه م جایزه که ی بده می.

رۆژ شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مهحمود ده خۆینده وه. بهلام ئەو نا ره حه ت ده بوو، ئیره یی ئازاری ددها، ئازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی شانامه ده ی ره نجاند هیندی رق هه لده ستا و ده ختابوو شیت بێ.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیاهو خراپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی بوو که ئەو کاره دزی به ی کرد و به سولتان مهحمودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ر ده بی چه ند دره می بدریتێ»، سولتان مهحمودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ نارد. ئاگری رقی فیردهوسی بلێسه ی سه ند، هه ستی کرد ناپیاهو ده یانه وی بیه شکینن بهلام ئەو وه ک کۆنه شوو رێکی قایم خۆی راگرت و هه ره سی نه هینا. له توو ره یی سولتان نه ترسا به ماندوویی و رق هه ستاوی چوه هه مام. ته واوی دراوه که ی دا به کیسه کیش و ئاوگر و حه مامچی و له غه زنه ین و ده ره که وت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئوه گه وه ره پیاهو شار به شار رای ده کرد و سیبه ری شوومی پیاهو ده کانی سولتان مهحمودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازنده ران ئەو مه لبه ندیه که رۆژ لا په ره ی شانامه ی پر کردۆته وه.

شه ویکی تاریک بوو، زهنگی کاروان ده شتی بیده نگی پر زرينگه زرینگ کردبوو، فیردهوسی له مازنده ران را به ره و خوراسان ده چۆوه. که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمی سکی گه رمی به ریشی سپیدا هاته خوار و له بن لیواندا گوتی:

- کوا لاوه تی من؟ بۆ کۆی چوون پاله وانه کانی من، هه موو ئاوابوون. ئاسمان بێ ئەسته یه و وجودی من به تال و بیده نگه. ئیستا ته مه نم نیزیکی هه شتا ساله، هیوام به جاریک با بری.

رۆژی دیکه تیپه ره بوون، سالی تر به سه رجوون، تا له به ره به یانی سالی ٤١١ یا ٤١٦ ی کۆچیدا، بالنده ی زامدار، ئەسته یی شکاو و ئاوینه ی تۆز گرتوو و هه تاوی گیراو، خراپه و دوو روویی و فیلبازی به کانی ئەم جیهانه ی لی ون بوون و مرد. ده نگیک له ئاسمانی خوراسانه وه هات: فیردهوسی مرد، خودای شیعر مرد!

یاری رۆژگار ببین، هه ر له و رۆژانه دا بوو که سولتان مهحمود په شیمان بۆوه و فه رمانی دا تا شێست هه زار دیناری زێر بۆ فیردهوسی بنێرنه تووس.

ئمه گالته ی دزیوی رۆژگار بوو، زێره کانیان گه یانده به ر ده رکی فیردهوسی که چه که ی که

له شینی باوکیدا فرمیسیکی دهرشت و مووی دهرنیوه که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پیکه‌وت
وهک شیتان پیکه‌نی و به‌تورپه‌یی گوتی:

- برۆن، برۆن نامهردینه، ئەو به‌خششه به‌رنه‌وه خه‌زنه‌ی سولتان، من هه‌رگیز وه‌ری
ناگرم! لێ گهرین با گیانی باوکم له ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فر بێ هه‌روا به‌رزه‌فر بێ...

به‌رزه‌فر.

ئەو جۆره‌ی بته‌وی

شه‌کسپیر

رۆژگارێک بوو ولاتی جوان و دلگەر و کانگه‌ی ئه‌وین و دلداریی فهرانسه، به‌ره‌للا و
هه‌رکەس هه‌رکەس بوو، کەس سه‌ری بۆ کەس دانە‌ده‌نواند، کەس به‌ربه‌ی کەسی نه‌ده‌پیتوا،
هه‌ر لایه‌ی به‌ده‌س میر و مه‌زن و ده‌ره‌به‌گیکه‌وه بوو. له ناوچه‌یه‌کی ئه‌م ولاته‌ میرتیک
زۆرداری، داگیرکهری، دلره‌ش فهرانپه‌وایی ده‌کرد. که ده‌سه‌لاتی مه‌زنایه‌تی له‌ده‌ست
براکه‌ی خۆی ده‌رتنابوو، ملک و ماشی لێ پرېبوو.

ئەو میره‌ له‌ده‌س پیسی و ناپاکی و مالپه‌رستیدا وینه و هاوتای نه‌بوو. براکه‌ی خۆی که
تا راده‌یه‌ک له‌نیۆ خه‌لکدا ناخۆشه‌ویست بوو. ده‌رکردبوو. برای زۆر لیکراوی، لیتقه‌وماوی
وه‌ده‌رنراو په‌نای بۆ لیتپه‌واری دووره‌ ده‌ست و چر و پری «ئاردن» بردبوو. له‌وێ ده‌گه‌ل چه‌ند
دۆست و ئاشنا و لایه‌نگری خۆی ژبانیککی شاد و ئازاد و بێ ده‌ردی سه‌ریان راده‌بوارد.

ورده‌ ورده‌ ئۆگری ژبانی ساکاری جه‌نگه‌ل بوو، خه‌م و په‌ژاره‌ی به‌دیتتی دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی
خۆپسک ده‌په‌واند. ئاوی سارد و روون و بێ خه‌وشی کانیاوی ده‌خوارده‌وه. هه‌وای خاوی
و سازگاری زه‌نوتیرانی هه‌لده‌مشت، کارگ و پتواس و گوارد و شیر و په‌نیر و لۆرک و
که‌ره و هه‌نگوینی کۆتستانی له‌ چیشته‌ چه‌ور و سوێر و تیزه‌کانی کۆشک باشتی پێ
ده‌که‌وت. ده‌رد و ده‌غه‌زی ده‌په‌راند و ئازار و نه‌خۆشیی نه‌ده‌هیشته‌ رۆژ به‌رۆژ ژماره‌ی،
لیتقه‌وماو و ده‌رکراو و راوئراوی پتر لێ کۆ ده‌بوونه‌وه و ده‌وره‌ی قه‌وغاتر ده‌بوو، وه‌په‌زی
زیاتر ده‌شکا و، مه‌ترسی که‌متر ده‌ما.

ئەو میره‌ ده‌رکراوه‌ کیژتیک هه‌بوو، تا هه‌ز به‌که‌ی نازدار و له‌بار و وریا و زانا و وشیار
بوو. ئەوه‌نده‌ گه‌فت و له‌ت خۆش و خوین شیرین بوو کەس نه‌بوو به‌دل خۆشی نه‌وی، نیۆ
«پوزلیندا» بوو.

پوزلیندا له‌و رۆژه‌وه‌ باوکی بۆ پاراستنی گیانی په‌نای بردبووه «ئاردن» له‌ ماله‌ مامه
به‌دغه‌په‌که‌یدا مابۆوه. تا ئاوده‌نگ و هاوده‌می «سلیا»ی کچی مامی بێ. ئەو گلدانه‌وه
هه‌رچه‌ند رۆژه‌کانی هه‌وه‌ل سه‌خت و تال و ناخۆش بوو، به‌لام ئەو جووته‌ که‌چه‌ زوو ئۆگری
یه‌ک بوون و بوونه‌ دۆستی چاک و پاک و گیانی یه‌کتر.

چیژۆکی ئیمه‌ لیتروه‌ ده‌س پێ ده‌کا، «پوزلیندا» رۆژتیک وه‌ک پۆژانی پیتشو، له‌به‌ر
په‌نجه‌ره‌ی ژووری «سلیا» به‌وه‌په‌زی ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی هه‌لداوو و بی‌ری له‌ ژبانی پچراو

و هه‌لوه‌شاه‌ی خیزانی خویان ده‌کرده‌وه و «سلیا» ش به‌په‌نجه نهرمۆله‌کانی دۆستانه پرچه خاو و جوانه‌کانی داده‌هیتنا.

له‌و کاته‌دا خزمه‌ت‌کاریکی ئه‌میر هاته ژوور و په‌یامی ئه‌میری بۆ هیتنان و گوتی:

ئێستا ئه‌میر دوو پالّه‌وانان به‌گژیه‌کدا ده‌کا ده‌فه‌رمووی ئه‌گه‌ر وازیان لێیه ئه‌وانیش بێته ته‌ماشاش.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو که پالّه‌وانان له‌ پێش چاوی میر و گه‌وره‌ گه‌وران زۆرانبازی بکه‌ن و ئه‌وانیش به‌فیزه‌وه له‌ سوێیان راوه‌ستن و ئه‌م کاره‌ دزیوه و ناپیاوانه‌ مایه‌ی رابواردن و سه‌رگه‌رمی و دل‌خۆشی ره‌سه‌ن‌زاده‌ به‌ده‌سه‌لاته‌کان بوو. «پوزلیندا» و «سلیا» ش که زۆر وه‌ره‌ز و دل‌ته‌نگ بوون بۆ ته‌ماشاشا چوون. به‌لام به‌داخه‌وه دیمه‌نه‌که له‌باتی وه‌ره‌زیان بشکینێ پتری خه‌مبار کردن. چونکه دیتیان میر مندالێکی ریه‌له‌ی، باریکه‌له‌ی شووش و گشت خه‌ریکه ئامبازی له‌نده‌هۆرێکی مل ئه‌ستوور و سینگ پان و دیوه‌زمه‌یه‌کی بێ کلک و شاخ و به‌شان و باهو و بێ ره‌زا بێ.

جیاوازی ته‌مه‌ن، وێک نه‌چوونی له‌ش و ئه‌ندام، نیشانه‌ی کارامه‌یی و ئه‌زموون، دیار و به‌رچاو بوو. هه‌موو که‌س ده‌یتوانی به‌هاسانی ئه‌نجامی ئه‌م به‌گژیه‌کداچونه نابه‌رامبه‌ره خه‌فه‌تیاره‌ پێشبێتی بکا. که‌چی لاوه‌که هه‌یج نیشانه‌ی ترسان و بزکان و تیشکانی پێوه دیار نه‌بوو ده‌تگوت، لێی روون و ئاشکرایه، زāl ده‌بی و سه‌رده‌که‌وی و، رووسوور ده‌رده‌چێ و بزهی هه‌ر له‌سه‌ر لێوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په‌شێو و خه‌مبار بوو، ئارام ئارام له‌ کوپه‌که چۆ پێش، نیگای دل‌پیتن و سیحراوی تی بێ. به‌زمانیکی نهرم و شیرین پیتی گوت:

«ده‌س له‌م کاره‌ مندالانه و شیتانه هه‌لگره، چونکه ئه‌م کابرا زل و زه‌به‌لاح و به‌هه‌یزه له‌وانه‌یه نه‌ته‌یلت و ژیا‌نی لاوه‌تی تۆ بخاته مه‌ترسییه‌وه».

لاوه نه‌ناسیاوه‌که به‌ئه‌ده‌یه‌وه گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په‌ند و ئامۆزگاری ئه‌م که‌چه‌ نازداره له‌ گوتی بگرم. من بریاری خۆم داوه، به‌ره‌نگاری ده‌بم، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتم شانازییه و ئه‌گه‌ر تێداچووم، له‌م دنیا پان و به‌رینه‌دا تاقه‌ که‌سیک نییه‌ ده‌نکیک فرمیسکم بۆ برێژی!» له‌ حالێکدا چاوی به‌تاسه‌وه له‌ چاوه‌ پر شه‌رم و جوانه‌کانی که‌چه‌که بریبوو گوتی:

«ته‌نیا ئاواتم ئه‌وه‌یه دل‌سۆزی و خه‌مخۆری تۆ پشتیوان و هانده‌رم بێ».

زۆره‌وانی ده‌س پێ کرا، «سلیا: به‌ئاواته‌وه بوو لاوی نه‌ناسیاو سه‌رکه‌وی. پوزلیندا

ده‌س به‌دوعا بوو و ده‌پاراهه‌ خودا لاوه‌که له‌ شه‌ری ئه‌م لوزه‌نده‌ره‌ بپاریزی. به‌تایبه‌تی ترسی جوانه‌مه‌رگی ئه‌و په‌ریشان و هه‌راسانی کردبوو. تی گه‌یشته‌بوو ئه‌م لاوه‌ش وه‌ک ئه‌و بێکه‌س و بێ په‌نایه‌ دل‌ه‌کوته‌ی گرتبوو، بۆیه‌که‌م جار له‌ ژیا‌نیدا هه‌ستی به‌شتیک له‌ دل‌ی خۆیدا کردبوو، ئه‌ویش هه‌ستی ئه‌وین بوو.

به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ته‌ماشاکه‌ران لاوی میر مندال که له‌به‌ر کابرای به‌گه‌د و گیپال نه‌ک هه‌ر خۆی له‌به‌ر راگرت و چه‌قی، به‌لکو به‌رسینگه‌ی لێ بریه‌وه، مه‌چه‌که‌ی لێ ئه‌نگاوت، سه‌ر سمته‌ی دا و باو له‌سه‌ر باوی هیتنايه. تا کابرا پرستی لێ برا شل بوو و فیلێ پێ نه‌ما. ئه‌مجار به‌هه‌ردوو ده‌ست به‌رزی کرده‌وه و به‌رقه‌وه‌ وای له‌ ته‌ختی هه‌ردی راکیتشا که چوار په‌لی هاویشته‌ و له‌جیتی نه‌زووت و پشوو لێ برا.

چه‌پله‌ریزان، هۆریاکیشان، ده‌نگی ئافه‌ریم، ده‌ستت نه‌رزی، باوکم ده‌به‌رت مری، رووی دایک و باوکت سپی بێ به‌رز بۆوه. میر خۆی پێ رانه‌گیرا لاوه‌که‌ی بانگ کرد و له‌ ره‌سه‌ن و بنه‌چه‌که‌ی پرسى:

«وه‌لامی داوه‌ کوپه‌ گچکه‌ی (سیر رولاند بز)م. ئه‌میر چرژا، گژ بوو، رووی لێ وه‌رگیرا. باوکی ده‌ناسی و ده‌یزانی یه‌کیک له‌ دۆستانی نیزیکی براکه‌ی بوو».

به‌لام پله‌ی خۆشه‌ویستی «پوزلیندا» به‌رزتر بۆوه و له‌ حالێکدا که له‌ بنه‌وه‌ ده‌ستی «سلیا» ده‌گوشی گوتی:

«باوکم باوکی ئه‌م کوپه‌ی زۆر خۆش ده‌ویست و متمانه‌ی ته‌واوی پێ هه‌بوو». ئه‌گه‌ر ده‌مزانی رۆله‌ی ئه‌و پیاوچاکه‌یه به‌هه‌یج باریک نه‌مده‌هیشته‌ توخوونی ئه‌و غوله‌ بکه‌وی. به‌پارانه‌وه به‌ئاه و فرمیسک داوینم ده‌گرت و وازم پێ ده‌هیتنا».

هه‌ردووک چوونه‌ لای کوپه‌که که له‌ بێ مه‌یلی میر دل‌ی یه‌شا بوو، زۆریان لاوانده‌وه و دل‌خۆشی دایه‌وه. که هاتن برۆن «پوزلیندا» زنجیریکی له‌ گه‌ردنی بلوورینی ده‌ره‌یتنا و له‌ مستی نا و گوتی:

«ئه‌م یادگار هه‌ پچووکه‌م لێ وه‌رگره. من له‌ مالى دنیا چیدی شک نابه‌م، ده‌نا تۆ بۆیه ده‌بووی دیاری زۆر به‌نرخترت پێشکیش بکه‌م».

(فره‌دریک) فره‌مانه‌ه‌وای داگیرکه‌ر که وه‌فای «پوزلیندا» ده‌گه‌ل لاوه‌که بینی و له‌لای دیکه‌وه‌ش باسی چاکی و پاکی و به‌به‌زه‌یی و بێ ئازاری پێ راگه‌یانده‌بوو. به‌رقدا چوو و

هاته سەر ئهوه برازاكهى له مالى خۆى دهركا.

پوژتیک که دهگهڵ «سلیا» دانیشتبوون وهژوور کهوت و بێ شهرمانه و ناپیاوانه پیتی گوت: هەر ئیستنه دهبی لیره برۆی! هه رچی «سلیا» پاراوه و لالاوه و گریا و دهست و داوینی باوکی بوو سوودی نهبوو. ناچار تکای له باوکی کرد مهودا بدا ئه مشه وهش پیتکه وه رابوێرن.

شهوی تهگبیریان کرد و هاتنه سەر ئهوه بهجوت رابکهن و خوشارنهوه. بهیانی زوو یهک له جلی لاویکی توند و تۆل و ئهوی دیکه له بهرگی لادییدا به ده رکی نهییتی کۆشک ده ریا زیوون و به نه شاره زایی پرویان له جهنگه لی «ئاردن» کرد.

هیچ کام نه یان ده زانی چییان به سه ردی و پوژگار چ بۆسه یه کی بۆ ناونه وه. ریباز نادیار و دوا پوژ ون بوو. ته نیا ئامانجیان نه وه بوو. رینگای دوور و درێژ بېرن و زوو خو بگه یه نه نه لیری «ئاردن» که به شکو میر له وینده ری بدۆزنه وه ژیا نی تاریک و تنووک و سارد و سپیان له بهر تیشکی به تین و لاوانده وهی ئه ودا گهرم و پرووناک بیته وه.

«روزلیندا» به جلی پیاوانه و «سلیا» له بهرگی کیژتیک لادییدا به نیو سه دان ریبواردا تیپه رین و کهس نه یناسین. کاتی پوژئاوا بوو له یه کهم سه سانه وه دا چونکه خشل و دراوی زۆریان پی بوو توانییان ژووری پاک و خاوین بگرن و خواردنی باش بخۆن و راحهت بنوون.

۳

«ئورلاندو» گچکه ترین و لاوترین کوری «سیر رولاند» بوو. ههر له سه ره تای ژیا نه وه پوژگار ژه هری ناکامی له جامی کردبوو، هیشتا زارۆکیکی پچووک بوو که باوکی هه میشه به جیتی هیشتبوو و چاره نووسی به برا گه وه که ی «ئلیور» ئه سپارد بوو. «ئلیور» لاویکی سووک و خوش رابوێر و له خو بایی بوو. به پیتچه وانیه وه سه به تی باوکی هیچ ئاگای له برا که ی نه بوو و باشی پی نه گه یاند. «ئورلاندو» ده گه ل ئاوالی گه رۆک و سووکه له و خو تیری و هیچ و پوچ گه وه بوو. به لام چونکه بۆ خۆی چاک و دلپاک بوو به پیکاره و ده سه وه ستان ده رنه چوو، باش پیتکه یشت. لاویکی بویر و نه ترس و به هیزی لی ده رهات. ئه وه هه سستی ئیره یی و بیزاری کاکی بزواند و خه ریک بوو به ههر جوړیک بی سه ری له ناخی رۆکا و له نیوی به ری.

به م مه به سه ته شوومه هانی ده دا به ره نگاری پاله وانانی به هیز و بی ره زا بیی به لکو

به دهس ئه وان بچی. به لام به خسته وه رانه هه موو جارێ زال ده بوو و ئه وانی ده شکاند و ده به زاند. که له م کاره نا هومید بوو، شه ویکی ژووری نووستنی ئاگر تی به ردا که به هه زار زه حمهت و ناری عه لی رزگاری هات.

«ئادام» کۆنه خزمهتکاری باوکی که به شی زۆری ته مه نی له خزمه تی ئه م بنه ماله دا برده بوو سەر، له م پا زه ی گه یاند و واداری کرد پیتش ئه و ی نه خشه ناپا که کا نی کا کی جی بگرن، رابکا و خۆی ده ریا ز بکا و ولات به جی بیلی. چونکه ده یزانی چ شک نابا و هیچ دراوی نییه، پاشه که وتی چه ند ساله ی خۆی دا یه و بۆ خو شی ره گه لی که وت.

که گه یشته جهنگه لی «ئاردن» پیره پیاوی که نفهت و زورهان له پی که وت، «ئورلاندو» ئه و ی له بن سی به ری داریک دانا و بۆ خۆی به باریکه رتیه کی لیره واردا رویش ت تا گه یشته جینگایه ک که میر و دۆستانی خه ریکی خواردن بوون. شیر ی له کالان ده رکیشا که به زۆری خواردنیان لی بسیتینی، به لام میر فه رمووی دا و به پروو خو شی گوتی:

«وه ره ده گه لمان بخۆ».

«ئورلاندو» له کاری خۆی په ژیوان بۆه و داوای لیبوردنی کرد، پاشان سه رگوزشته ی خۆی بۆ گپراوه و گوتی: «ناوی (ئورلاندو) و کوری چوکی (سیر رولاند)».

میر که بیره وه ری زۆر خو شی له دۆستایه تی باوکی هه بوو گه لیکی به خیره اتن کرد و له ناسینی ئه و زۆر شاد بوو ناردی پیره پیاوه که شیان هیئا و له ژیر بالی خۆی گرتن.

۴

هیشتا سه وه توو یه ک به سه ر ژیا نی «روزلیندا» و «سلیا» له جهنگه لدا رانه برده بوو، پوژتیک «روزلیندا» به بن پیره داریکدا تیپه ری و دیتی ناوی ئه و له به ژنی داریکی هه لکه ندراره. به لایه وه سه یر بوو...

هه روا ده گه را و ته ماشای کرد ناوی به داریکی دیکه وهش هه یه، هه رچی سه ری هیئا و برد بۆ نه چوه سه ر یه ک ئه وه چیه ؟ ئاخری هاته سه ر ئه و ی له م لیره واردها فریسته یه کی ئه فسانه یی هه بی که هاوناوی ئه و بی له و خه یاله دا بوو کو تو پر تووشی لاویک هات که خه ربکی راو بوو، که باشی تیراما «ئورلاندو» ی ناسیه وه، دلی که وته لی دان و رهنگی بزکا، لیی نیزیک بووه وه و گوتی:

«ناوت چیه ؟»

گوتی: «ئورلاندو»

ئەویش ئەوینیکی شورت و گوم و ئاواتیکی بابردەلەئە لە پەنگ و پرووی ئەودا بەدی کرد و گوتی:

«ئەدی تۆ ناوت چییە؟»

– «کانیمد»

پێکەوه گەران «ئورلاندو» بۆی گێپراوه کە چۆن جاریکی لەو پەری ناهومیدیدا لەکاتی ملانەدا کچیکی جوانچاک و دلپاک هومیدی وەبەر ناوه و شیت و شەیدا و گیرۆدەئە خۆی کردووه لەو دەمەوه لە بیرو نەکردووه و هەمیشە گۆرانی پر سۆزی پێ هەلەلەئە و ناوی لە داری جەنگەل هەلەلەکەنێ. «روزلیندا» وەختا بوو لە هۆش بچێ و خۆی لە نامیزی باوێ. بەلام خودای ئەقل تێی راخوێ، جاری وەختی خۆ ناساندن نییە، چاک تاقی بکەوه و بزانه پادە وەفاداری و فیداکاریی چەندە؟ گوتی:

«من نەک (روزلیندا) دەناسم، بەلکو خزمایە تیشم دەگەل هەیه. وا چاکە هەرچی لە دلت هەیه بۆ منی هەلپێژی تا هەمووی پێ رابگەیهنم».

«ئورلاندو» هەموو پۆژی دەچوو کە دۆستە تازەکە و ویکرا دەچوونە نێو دار و دەوێ و گۆل و گۆلزار و تەنیش کانیو و جۆبار و خەمی دلی خۆیان دەپەواند.

بەرە بەیانیکی زوو تازە گزنگ کەوتبوو. کە «ئورلاندو» هەستا و بەرە و دیداری دۆستەکە پۆشیت. تەماشای کرد کابرایەک لەسەر چەقی رینگا راکشاو و خەپ خەوی لێ کەوتوو. تێی فکری و برا گەورەکە «ئیلور»ی ناسییەوه. پێی سەیر بوو ئەو فیتلەباز و ترسنۆکە لیترە دەبینی؟ ئەو زۆر لەو تازاتر و پیاوتر بوو کە تۆلە لە دۆزمنی خەوالوو و بێ دەسلەلات بستی نیتەوه. بەلام بەبێزاری لێی لادا و پرووی وەرگێرا و خەریک بوو تێپەرێ و پروا و تەماشای کرد ماریکی شینی ئەنگیتی وەک دۆزانه دۆ، ملی قەف کردووه و گەزارەئە دەرکێشاو و دەهاتینی و بەرەو ئەو دەخوشت. هەستی ئینسانی و خۆینی برابەتی هەموو رق و قینی لەبەر بردووه، شیرێ هەلکێشا و پای کردە ماری، لە پەرەئە دێلە شیریکی سەر تووتکان جەنگەلێ لەزاندهوه، ئەو دەستە پاچە نەبوو، لەپیشدا مارەکە بەزەبێکی دوو لەت کرد و پاشان بەگژ شیردا هات. شیریکی خۆیناوی پرووی دا، شیرێ توورە پەلاماری دایە. ئەویش دای نەواند، وەبەر شیرانی دا و شیرزەئە کرد. شیرێ رق هەستای بریندار نامبازی بوو و بەچەنگالە تیزەکانی لایەکی شانی تا پەنجەئە دادری، بەلام نووکی شیرێ ئەویش جەرگ و ریکۆلەئە شیرێ وە دەشتی خست و خستی و حەیاتێ پەشی لێ پری.

«ئیلور» کە ئەو دیمەنەئە دی ئەسربنی پەشیمانی بەچاواندا هاتە خوار. ئەوئەندە بەخۆی

داشکاوه و شەرمەزار بوو کە خۆی خستە سەر پێی براکەئە و داوای کوشتن یا بوردنی لێ کرد. «ئورلاندو» کە دلیکی پاک و بیستیکی پرووناک و خاوتینی بوو لە باوەشی گرت و رابردووی لە بێر بردووه و بەخشی. بەلام خۆتێژی باسک و ماندوویی پرستی لێ پرپیوو، نیشانەئە مەنزلێ دۆستەکانی پێ گوت. ئەویش لەکۆلێ کرد و بردیەوه ماله «روزلیندا» و کارەساتەکەئە سەرلەبەر بەتەواوی گێپراوه. «سلیا» و «ئیلور» خەریکی برژاندەوهئە باسکی و حەساندەوهئە کفتوکۆئە لەشی بوون «ئورلاندو» شەرمەزار بوو کە بۆ ئەوئەندە شەکەتە. «سلیا» بەپێکەنینەوه گوتی:

«پیت وایە دەگەل بێچوو پشیلە گەمەت کردووه، هەتێو! تۆ دێلە شیرێ سەر تووتکان کوشتوو» لەم حالەدا «ئیلور» چاوی لە چاوه جوانەکانی «سلیا» نەدەترووکاند. دیاربوو «سلیا» ش بێ مەیل نەبوو و جارجار بەناز پەنجەئە «ئیلور»ی دەکوشی و وەلامی داخواییەکانی دەداوه «روزلیندا» پاش تاویک گوتی:

«ئورلاندو بێننە لای من باشرتم ناگا لێ دەبی، بەلام باسی پەرشانی منی بۆ مەکە».

ئیلور کە دلی و دینی لە پێناوی ئەوینی ئەم کێژە نابوو بەپەلە هاتەوه لای «ئورلاندو» و ئەوی لە رازی خۆی ناگادار کرد و گوتی:

«لەخودای دەوێ (سلیا) بێتە ژنی ئەو».

ئورلاندو بێزەئەکی هاتە سەر لیوان و گوتی:

«بچۆ لای و هەموو قسەئە خۆتێ بۆ بگێرەوه. نازانی ئیستا تەنیا یە و «کانیمد» دیتە لای من».

دوو دلدەر کە بەپروالەت دوو دۆستی گیانی گیانی بوون بەتەنێ مانەوه. «ئورلاندو» باسی ئەوینی «ئیلور» و «سلیا»ی بۆ گێپراوه. پاشان گوتی:

«خۆزگە و هەزار خۆزگە ئیستا روزلیندا خۆشەویستی منیش لیترە دەبوو».

«روزلیندا» پێکەنی و گوتی:

«هیوا پر مەبە سۆزی جوانترین بەرگی خۆت لەبەر بکە، وەرە بنکەئە میر. ناردوو مە خۆشەویستەکەت بێ تکای لێ دەکەم بێتە رەزا و شووت پێ بکا».

سۆزی میوانداریکی باش و جوان لە بنکەئە رازاوه، میر، ئیلور «ئورلاندو» و ئەوانی دیکە چاوهنۆر بوون. لە پر دوو کچی جوان و چەلەنگ بەجلی خۆلانییەوه دەس لەنیو دەستی یەکتر دەرکەوتن.

«روزلیندا» خۆی بەسەر پێلاوی باوکی دادا و تکای لێ کرد ئیزن بەدا میرد

به «ئورلاندو» بکا، میر له خوشی دیداری کچه که ی وهختا بوو بال بگری، دهستی دوو نو بوکانی له دهستی دوو تازه زاوا نا.

لهولاشه وه میری داگیرکه ر که تهنانهت کچه که ی خوشی له دهستانی رای کردبوو. بهری شه پۆلی تووړه یی خه لکی نه گرت و په نای بو دیر برد، میری پیشوو سه رله نوی چوو سه ر جیگای خوی.

خه سته خانه - ۱۹۷۸/۱۱/۱۰

پیزی نان بگرن

پیایوکی بالا بهرز، موو که ژ و چاو کال بوو، نمونه ی پیایوکی ئالمانی، پزیشک بوو، زور هیدی و له سه رخو بوو، نیشانه ی ئه ندانه تی حیزبی به یه خه یه وه دده ره وشاوه.

پوژتیک به میوانی هاته مائی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نانیتی زور وردی لی که وت به سه ر سورمانه وه دیتم داهاته وه و هه لی گرتنه وه و پیش ئه وه ی من چ بلیم خسته یه زاریه وه.

ئه گهر جاران کاریکی ئه وتۆم به ئیرانییه که وه دیبا که له هه موو ته مه نیدا نان و خواردنی به نیعمه تیکی ئاسمانی زانیوه و پیزی لی گرتوه، زۆرم به لاه سه یر نه ده بوو، بوچی ئیستاش خۆم ئه گهر له کۆلان و ریباز تووشی ورکه نانیک بم که فری دراوه یا وه ریوه، هه لی ناگرمه وه و فووی لی ناکه م و له کۆنه دیواریکی را ناکه م؟ تا نه بیته پیخوست. به لام ئه و دوکتوره ئالمانیه که هه میشه تیر و ته سه ل بووه و له ئیروو و خوشیدا ژیاوه. بو وای کرد؟ بیر کردنه وه که م بوو به پرسیار و گوتم:

«بوچی ئه م ورکه ت که ره نگبی پیسیش بووی خوارد؟»

بزه یه کی هاتی به لام بزکا و نیگای تاریکی و په ژاره ی لی باری. پاش تاوینک رامان گوتی: «ده زانم خوارده مه نی هه یه و ده زانم ئیستا له زور ولاتان گه لیک شت وه گیر ده که وی و تهنانهت له هیندیک مالان به پیتی فیلانه. ئیمه ش لی ره له ئیروودا ده ژین، به لام من مه رجم کردوه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خوارده مه نییک فری نه ده م و خه سار نه که م».

دوايه ئه م سه رگوزه شته ی بو گپرامه وه:

«لاو بووم تازه له زانستگه ی پزیشکیدا ده ستم به خوتندن کردبوو، یه کبیک له دوستانی کۆنم دۆزییه وه که له مندالییه وه ئاشنا بووین. ده گه ل خوی برده کۆری لاوانی کۆمونیست ئه گهرچی ده ترسام به لام چالاکی و هه لسه ورانی ئه م لاوانه سه رنجی پاکیشام و ویستم به م ناگره ی له دهروونی ئه واندا بلنسه ی گرتبوو خۆم ببوژینمه وه و نه ک هه ر خۆم گهرم که مه وه به لکو گرپیک له دهروونی خۆم هه لگیرسینم.

ئه و دیوه زمه م ناخۆش ده ویست که ورده ورده سیبه ری شوومی به سه ر ولاندا کیشابوو و هه موو که لین و قوژینی ته نیبوو. ئه م لاوانه ده یانویست ده گژ ئه و راچن. که م که م له وان نیزیکتر ده بوومه وه و ئه و تاعونه ره شه م که بریتی له هیته لر و حیزبی نازی بوو، باشت ده ناسی و له جاران پتر رق و قینم لی هه لده گرت و تی ده گه یشتیم چ تارمایییه کی ره ش و

به سام و مۆته يه كي خويتمژ هه ره شه مان لي دهكا و چ چاره نووسيتكي شووم و دزيومان له پيشدايه و دواړوژتيكي چهن پر مه ترسي چاوه روانمان دهكا.

ژيان و كار مني له م لاوانه هه لبري، ترس واي هه موو كهس داگرتبوو كه من نه متواني دؤستانى خؤم بدؤزمه وه. ئه وهنده ي پئ نه چوو شه ره هه لگيرسا و منيش كه ئيتير پزيشك بووم ناردرامه جه بهه. ده رويشتين و پيمان له هه ر جيتيهك دنا. چاره ره شي، مالتويراني، برسايه تي و نازار و جه زره به و ناگر و سووتمان و كيتم و خوين و نه خوشي و مهرگمان دهگه ل خؤمان ده برد. من به تاقى تهنئ له نيو ئه وه موو ئه فسه ر و سه ربا زانه دا كه به كرده وي خويان ده نازين، خه فه تم ده خوارد. ته نيا كاريكي نه ختيك باش كه له دهستم ده هات ئه وه بوو به نه يتي يارمه تي گرتووه كان بدهم. يا ئه وه كه سانه ي به زوري و به يتيگار خزمه تي خؤمان پئ ده كردن نازار نه دهم و پارووه نانتيك يا توزه ده رمانتيكيان به دزي و فزي بده مي.

زور زوو گه يشتينه ولا تي پان و به ريني شووره وي، له وي جاري وا بوو چهند مانگ له جيتگايهك ده ماي نه وه، من خه ريك بووم له فه رمانده كه م نيزيك بيمه وه. تا له سايه ي دؤستايه تي ئه ودا نازادي پترم هه بي و بتوانم خواردن و ده رمان بدهم به و ژن و كچانه ي خزمه تمان ده كه ن و ئه وه شم بو كر، ئيتير هه موويان خوويان به و كاري من گرتبوو جاروبار سه ريان داويشته سه رم پييان ده گوتم دلته ر، جاري واش بوو ناويان ده نام دوكتوري سوور. منيش به كاوه خو كاري خؤم ده كرد و گويم به و گالته و گه پانه نه ده بزووت. چونكه كارم باش ده كرد و له كار كردنم رازي بوون ئه فسه ره به رزه كان ده گه لم دؤست بوون. منيش ناگام له دزي و ده سپيسي ئه وان بوو، بويه كهس ويم نه ده رست و نازاري نه ده دام و دؤسيه ي بو دروست نه ده كردم. دنا شو فار و دووزمان و جاسوس يه كجار زور بوون ورده ورده زماني رووسي فيربووم.

«رؤژتيك يه كييك له و كچانه ي ده مناسي به په شو كاوي و سه رليشيتواوي ليم وه ژوور كهوت و گوتي: دوكتور دهستم به داويتن ئه گه ر ده تواني ياريدهم بده. گوتم چ قه وماوه؟ چ كاريك له دهس من دي؟ گوتي: دايك و باوكم سه ريان ديشي و زور سه خله تن و ئيمه نازانين چ بكه ين و چمان له دهس نايه، ماله كه يان به په نا مالي ئيمه وه بوو. كار ده كانم ته واو كرد و ده گه لي چووم برتيك ده رمانيشم برد. باش ده زماني ئه م ژانه سه ره له برسانه، چووينه نيو ماتيكي ئيتير چي تيدا نه ما بوو چهن سيپال، چهن ته خته ي له ت و په ت چهند قاپه شكاو و كو نه سه ماوه رتيك و، چادانيكي گاو كراو و، چهن پياله نه بي، خانويه كي بچووك بوو كه شه ري شووم و ئيمه ي داگيركه ر بي ره حم گه سكمان لي دابوو. له ته نيشته ته ندوور پيريتژن و پيره پياويكي نيوه زيندوو تخيل ببوون. له روخساري ئه واندا ته نيا

دوو چاوي رؤچوو بر يسكه يان ده دا. به په نا يه كه وه راكشابوون. وهك مردووان زه رد هه لگه رابوون. بي هيتز و له ر و لاواز بوون، نه يانده تواني قسه بكن يا ببزوون. دوو سي زارؤكي ره شو رووت و كز و مرده لوخه به تر سه وه ته ماشاي منيان ده كرد. ته ماشام كردن پرسيم: چهند رؤژه چييان نه خواردووه؟ كچه كه به كولي گريانه وه گوتي: هه وتوويه كه زه واديان نه بريوه، به نيگه رانيبيه وه گوتم: چما چتان نه بوو؟ بو زووتر به منت نه ده گوت؟ من ئه وشه وه له به شي خؤم شتيكت ده ده مي ده رخوا رديان بده.

كچه كه گوتي: دوكتور تو زور دلسؤزي، به لام هه رچي ده كه م ئه م دووانه هيچ ناخؤن ته نيا جار جار چؤژتيك ئا و نه بي. نووزه ي پيريتژنه كه م گوئ لي بوو چوومه سه ريني تا باشتر، گويم لي بي. ده يگوت ئيمه به شي خؤمان ژباوين نابي پاروو له زاري ئه م زارؤكانه بگيري نه وه. هه رچي هه بي با ئه وان بيخؤن، تا بژين، تا گه وره بن تا رؤژي خوشتتر بيين دايكه بيده نگ بوو، ديتم ئه م دوو پيره فيداكارانه دهستي يه كتريان گرتووه و چاويان ليك ناوه، ده تگوت به م كرده وه دلي يهك ده ده نه وه و پيشي ناله ي خويان ده گرن. ئه وكم گيرابوو، زمانم له به ند چووبوو، له به رامبه ر ئه م هه موو خو راگري و پيداگري به دا چم بي نه بوو بيليم. ئه وان به گيان و دل به پير مه رگه وه ده چوون. چهند حه بي ئيسپرينم داني تا كه مييك ژانه سه ره كه يان كه م بيته وه. ته نيا ئاواتم ئه وه بوو وهك ئالمانيه يهك بن ريسمه ي ده ركي ئه م ماله خاپووره ماچ بكه م و له راست ئه م هه موو زيبك و غيره ته دا چؤك داده م، به لام به داخه وه هه ر ئه وه نددم تواني له به ر ئه واندا كه ئيتير نه ما بوون سه ردانو يتم.

له و رؤژه وه مه رجم كرده وه خوارده مه ني هه رچي بي نرخيش بي زايه نه كه م و تا هه م له سه ر مه رجي خؤم راده وه ستم. من له نيزيكه وه به لي زور له نيزيكه وه ديوه زمه ي برسايه تيم ديوه.

۱۹۷۳/۱۳۵۲

کورتەى ئۆدیسە

ھومېر

شارى ئەستەم و شوورەدارى «تروادا» پاش گەلىك قەلادارى و دەستەوگەرى و بەرگرى و شەر و كېشە و خوتېرېتى و قات و قېرى بەدەس دەگىرى و بەجارتىكى تەخت و خاپوور دەكرى.

ھېرشبەرانى كۆلنەدەر، پالەوانان و مەردانى گەمارۆدەر و دلّاوەرانى نەبەز، سەرخۆش لە بادەى زالبوون و نازايەتى دەگەرپنەو بە نىو مال و مندال و كەسوکار و خاوخىزانى خۆبان.

لەم نىوهدا تەنيا «ئۆلىس»ى كەللەرق، سەرىزىو و چاوەترسى پاتشای «ئاتاك» لە ترسى ھەرەشەى «نېتۆن» خواى دەربايان ھەلۆدا و ئاوارە دەبى. «پنلوپ» ژنە جوانەكەى و (تلماك) پۆلە تاقانەكەى ھەر چاوەروان و چ سەر و سۆراغى نىيە. سال و مانگ تىپەرىن و ئەو ھەر بى سەروشوتە. دوژمنانى «ئۆلىس» و گىرۆدەكانى ئەوينى «پنلوپ» دەرەتيان ھىناو و مرخيان لەو نازدارە شوخ و شەنگە و لەو ژنە جوان و چەلەنگە خۆش كردووە و ھەريەكە خەرىكن بەفېلىك ئەم ژنە پاك و خاوينە بەدەس بگرن. بەلام «پنلوپ» ژىرانە ھەر كامەى بەچەشنى تەفرە دەدا و پۆگەرپانەو ھى مېردەكەى رۆژ ئەژمىرى دەكا. لەلايەكى دىكەو بەيارمەتى «مېنروا» خواى ئەقل، كۆرەكەى و ھەوای شووہەكەى خستووہ گىژاوى توند و تىژ و بى بەزەبى دەريا جارىكى دىكەش پەلامارى شىتەنەى بىرە سەر كەشتى سەرگەردان و بى پەناى «ئۆلىس» و پىش ئەوہى كەشتىيەوانەكانى وەخۆكەون و چارەيەك بدۆزنەوہ. كەشتىيەكەيان لە بەستىنى «ئۆزىزى» لە قور دەنىشى ئەم دوورگە بنكەى ژنە جادووگەرىكى زۆرجوان بوو كە ناوى «كالىسپو» بوو. ھەر لە يەكەم نىگادا دلّى چوہ سەر «ئۆلىس» و وىستى دەستى دەگەل تىكەل بكا و دەگەلى بىنيتەوہ. بەلام سەردارى مەزن دلّى لە جىگايەكى دىكە بوو. ئاواتى گەرپانەو بۆ نىشتەمان و زىدى خۆشەويست و دیدارى ژنە وەفادارەكەى و پۆلە نازدارەكەى دەیتواندەوہ. بۆيە ھىچ پرووى نەدايە و خۆى تى نەگەيانە. جادووگەرىش بەرق داچوو و سویندى خوارد تا مابى لەم دوورگەدا زىندانى و دەسبەسەرى بكا.

«ئۆلىس» ماوہى ھەشت سال لەم دوورگەدا دەسبەسەر بوو. رۆژانە لە كەنار دەريا لەسەر گاشە بەردىكى دادەنىشت و فرمىسكى ھەلدەرپشت و بەخەمناكى لە ئاسۆ رادەما.

پەرىشانى و لىقەوماوى گەبىبووہ رادەيەك كە خودايان ھەموو بەزەبىيان پىدا دەھات بەلام «نېتۆن» خواى دلّرق و رق ئەستوورى دەريا، بلىسەى قىنى دانەدەمراوہ. ئاخەر ئەو چۆن لە كەسىكى ياخى و سەركىش و نەترس دەبوورى كە خۆى لەو بەكەمتر نەدەزانى؟

پۆژى «مېنروا» خوداى ئەقل پى زانى كە «نېتۆن» سەفەرىكى دوور و درىزى لەپىشدايە و وا زوو ناگەرپتەوہ بەھەلى زانى و ئۆلىسى سوارى تەختەيەك كرد و ناردىوہ بۆ ولاتى خۆى. بەلام بۆ بەدەختى نېتۆن ئەوئەندەى پى نەچوو و گەرپايەوہ كە ئەوہى دى چاوى چوہ پىشتى سەر. يەك بەخۆى نەراندى و فەرمانى بەگەوالە ھەوران دا. پال وىك بدەن و شۆرابە بەر بدەنەوہ و يارمەتیش لە رەشەبا و گىژەلووگە وەرىگرن. بەم جۆرە فەرتەنەيەكى نايەوہ كە بەچاوترووكانىك تەختەى ئۆلىسى چارەرشى تىكۆپىك شكاند و ورد و خاش كرد. ئۆلىسى بىچارە كەوتە نىو نىرىنەى دەرياي بى ئامان و وەپەلەقارەكەوت. بەلام لەم جەنگەدا (ئىنو) پەرى دەريايى بەچاوى ئەنگاوت و زگى پى سووتا و تىتۆلىكى لە پروپۆشەكەى خۆى دراند و بۆى ھاوېشت و گوتى:

«لە نىقەدى خۆتى بىستە دەنگەيەمە وشكاى»

ئۆلىس كە لە سەرمەرگدا بوو بەقسەى كرد. بەلام بوورايەوہ و ئاگای لە خۆى برا. كاتى وەخۆ ھاتەوہ خۆى لە بەستىنى دورگەى (فىناس) دى.

ئەمشەوہ «نازىكا» كچى فەرمانرەواى (فىناس) خواى خوايانى خۆيانى لەخەو بىنى: كە فەرمانى پى دا بەيانى زوو ھەستى جلى باوك و براكانى بەرى لە دەريا بشوا. بەيانى زوو دايكى چىشتىكى باشى بۆ دروست كرد و گۆزەيەكى شەرابى كۆن و دەفرىكى پى زەبىتونى دايە و خزمەتكارى دەگەل ناردن بۆ لىواری دەريا.

كېژەكان تازە لەسەردەمى كەنارى دەريا دەستيان بەيارى و گالته و گەپ كردبوو. كە دىتيان كەلەپياوئىكى بەشان و باھۆ و بەدار و بار و كەلەگەت، بەلام شپىزە و خوتناوى و برىندار لەبن گابەردىك ھاتە دەر. خزمەتكارەكان كە چاويان پى كەوت ترسان، زىراندان و ھەلانن. ئەمما نازىكا ئازايانە بەپىرىيەوہ چوو و ماندوو نەبوونى لى كرد ئۆلىس كە لەبەر بى ھىزى و شەكەتى و برىايەتى تواناى نەمابوو. بەسەرھاتى خۆى بەكورتى بۆ گىژاوە. نازىكا، نان و چىشت و شەرابى بۆ دانا. تا تىر و پرى خوارد و ئاھىكى ھاتەوہ بەر. ئەمجار پىلى گرت و بردىبە كن باوكى «ئالىنوس» فەرمانرەواى دلّپاك و پىر و زورھان پىشوازىكى گەرم و بەخىرھاتنىكى زۆرى لى كرد و لە حال و ئەحوالى پرسى. ئۆلىس پاش پۆژىك ھەسانەوہ سەرگورشتەى خۆى وا بۆ گىژاوە:

(من ناوم ئۆلىس كورى «لاىرتىس» پاتشای ئىتاكەم لە سەرانسەرى يوناندا كەسى

نەبوو ناوبانگی منی نەبیستی و داستانی ئازایەتی و نەبەزی و تاریفی ھیزی باھۆی منی نەزانیستی. شوورەتی دلیری و بۆیری من ھەر لە دنیا دا نەما و گەیشتە ھەوت تەبەقەیی ئاسمان. بۆیە خودایان لێم توورە بوون و تووشی ئەو ھەموو بەلایانەیان کردم. نەیانھێشت بەگەرێمەو و زێد و نیشتمان و نێومال و خێزانی خۆم.

کاتیەک گەمارۆی تروادا دوایی ھات. من لەشکرەکی خۆم گێراوە و پروم لە ولاتی خۆم کردەو. بەلام ھەر لە یەكەم رۆژدا دەریا بەگژماندا ھات. چوار شەو و رۆژ ئێمە وەک زلە کایەك خستە بەر شەپۆلە بێ ئامانەکانی خۆی. رۆژی پێنجەم شەپۆلەکان ھێوربونەو. خۆمان گەیانە دووگەیکە کە ئی ھۆزی «سیکۆن» بوو لە پیشدا ئێمە ھێرمان بردە سەر ئەو ھۆزە وەحشییە و تالان و دەسکەوتیکی باشمان وەگیرکەوت. بەلام بەیانی کورە کورە ھۆزە لێمان وەخۆکەوتن و کوشتاریکی باشیان لێ کردین و بەزەحمەت خۆمان پرزگار کرد.

کاتیەک کەشتیی ئێمە کەوتە پێ ھەوا نەرم و خۆش بوو و ھەتاوی بەتین و گەرم تیشکی زێرین و جوانی خۆی بەسەر دەریای شین و ھێمندا بلوو دەکردهو و چاو لە دیتنی تیر نەدەبوو. بەلام ئەوئەندە پێ نەچوو ھەوا ئالۆز و تووش بوو. با و تۆفان و گەردەلوول، گێژنەیان نایەو. پاش نو رۆژ خەبات و بەرەنگاری ئازایانە لە بەستینی دورگە «کنار خۆران» لەنگەرمان گرت. لەم دورگەدا ھۆزی «کنار خۆران» دەژین. بەشێکی ئێمە داہەزین و چوونە ئاوئەدانی بەشکم نان و ئاوێک پەیدا بکەن. ئەوان لەوئێندەری بەخواردنی میوہەکی شیرین کە پێی دەلێن «کنار» سەرخۆش و گێژ و وێژ بوون و لەبەرەخەو راپوون و ھیزی وەیان نەما لە جیگای خۆیان بیزوون. بەزۆرەملی و پالەپەستۆ ھەرچۆنێک بوو گەیاندماننەو کەشتی و بەپەلە دوورکەوتینەو نەوێک فیری خواردنی ئەم میوہ بین و ھەتا دەمرین لەوئێندەری دایکوتین.

سەفەری ئێمە لە دەریای تۆفانیدا ھەروا درێژە بوو تا گەیشتینە ولاتی «سکلۆپ» یا سەرزمینی غوولانی یەكچا. لەنگەرمان گرت و دەگەڵ دوازدە ھاوێ بۆ پەیداکردنی تیشووی رێگا بەرکە و ھەورازەکاندا ھەلگەراین. لەوی تووشی ئەشکەوتیکی زۆر گەورە بووین. کە بەرێز، مەشکەشیر، پێستە پەنیر، خێگە پرونی لێ داندراوون. لە خۆشیان شاگەشکە بووین و ھەلپەرین و چاوەرێی خاوەن مالی دەولەمەند بووین. تا بەگەرێتەو و ئازووخەیکە زۆری لێ وەرگیرین.

کە زەردە پەری و رۆژ ئاوابوو پیاویکی زل و زەبەلاح و خۆنتال و دزیو کە تەنیا چاویکی لە نێوچاوان بوو. دەگەڵ رانییک مەر گەرایەو ئەشکەوت. پەزەکان ھەموویان لە

خۆی قەلەوتر بوون کە چاوی پێمان کەوت و بەدەنگێکی وەک ھەورە تریشقە کە ھەموو ئەندامانی لەشمانی لەرزاند گوتی: ئەی بێگانە کێن؟ لە کوێو ھاتوون؟ لێرە چ دەکەن؟ ئێمە لەسەرەخۆ وەلامان داو: ئەی خانەخوێ مەزن ئێمە پۆلیک لە لەشکری یۆنانیانین لە شەری تروادا دەگەرێنەو. ماوہیەکە رێگامان لێ گۆراوە و ئازووخەمان لێ پراوە و چمان نەماوە و ئیستا پەنامان بۆ ئێو ھیناوە کە لە رێگای «زئوس» دا ئەمشەو پەنامان بەدی و بەیانی کەمێکمان ئازووخە پێ کەردم بفرمووی. وەلامی ئەو بەرقەو بۆ ئێمە لێقەوما و ئەوہوو: ئەی چارە رەشینە ئێو بەھەلە چوون کە پیتان وایە ئێمە بەندە زئوسین خۆی ئێمە نیتۆنە. ئەمجار ھەستا و بەردیکی یەكجار گەورە بەزارکی ئەشکەوتە کە وەنا. پاشان دوو کەسی لێ ھەلباردین و بەھاسانی پچر پچری کردن و لەپیش چاوی ئێمە زۆر بەئیشتیاو خواردنی و پێکەنی گوتی شێوی ئەمشەو ناخۆش نەبوو. دواہ لەسەر لۆدە کایەک کە لە قوژنی ئەشکەوتە کە ھەلداربۆ لەسەر گازەرای پشت پراکشا و خەپ خەوی لێ کەوت. لەپیشدا ئارەقەیکە ساردم پێ نیشست. بەلام دواہە غێرەم بزووت و ئاگرزی توورەیی ھەموو لەشی داگرت و مووم لێ بوونە نەشتەر. نیازم وابوو شیرەکەم ھەلکێشم و بەھەموو ھیزی خۆم لەسەر دلێ رۆکەم. بەلام دواہە بێرم کردەو ئەگەر بیکۆژم دەبی ھەموومان لەم ئەشکەوتەدا بمرین و بڕین. چونکە دەمزانی جگە لە خۆی کەس ئەم بەردەیی بۆ لە دەرکی ئەشکەوت ناکریتەو.

بەیانی زوو ھەستا ئاگری کردەو، پەزەکانی دۆشین ریسقەکە ی رەعەمەل ھینا و دوو کەسی دیکە ئێمە بڕاندن و خواردنی و دەم و لەوسی لستەو و مەرەکانی دەرکردن و بەردەکە بەزاری ئەشکەوتەو. ئەو رۆژە ھەر ئەوئەندەمان پێ کرا شینی دۆستانمان بگێرین. دوا زۆر لێکدانەو بێرێکم بەمیشک داھات. لە گۆشەیکە ئەشکەوتە کەدا دارێکی زۆر گەورە زەبتوون ھەلپەسێردراو. دەگەڵ دۆستان بەزەحمەت نووکمان تیژ کرد و لە ئاگرمان نا تا باش داگیرسا. شەو کە غوولی یەكچا ھاتەو. چوومە لای و گۆزەیکە شەرابی توند و کۆنمان پێ ماوو بۆم برد و گوتم قوربان! ئەو دیاریبەت دەدەمی بەو مەرچە بەرم بەدی. غوول وەری گرت و یەك بین بەسەرەو نا و گوتی: شەرابیکی زۆر باش بوو. ئەی بێگانە ناوت چییە تا من وەبیرم بیتەو. گوتم: قوربان ناوم ھێچکەسە دۆستان ھەر پێم دەلێن ھێچکەس. گوتی: ئافەربین ھێچکەس بەلێنت پێ دەدەم تۆ لە دوا ھەمووان بخۆم.

شەراب کاری خۆی کرد، خاوی کردەو، گێژ بوو و بەپشتەو دا کەوت و لە غورابی خەوی را چوو. ئیتر خۆگنخاندن کەلکی نەبوو بەیارمەتی شەش کەس لە یاران دارە

زهیتوئومان له ئاگردا سوور کردوه و بههه موو هیزی خۆمان له تاقه چاوه کهمان رۆ کرد. چاوی سووتا و یهک بهخوی نه پاندی کیتو و دهشت دهنگی دایه وه و ئەشکهوت له رزی، هیندهی پێ نه چوو ئەو غوولانهی لهم دهووبه ره بوون داوه پروکان. ئیمه هه موو خۆمان شارده وه و چاوه پروانی چاره نووسی خۆمان بووین. غووله کان لییان پرسی: چ بووه؟ کێ وای لێ کردی؟ ئەو که له تاوی ئیش و ژان وهک مار جینگلی ددها له وهلامدا دهیگوت هیچکەس، هیچکەس، دۆستهکانی وای بۆ چوون ئەم بهلایه «نپتۆن» بهسهری هیناوه و هیچ له دهس ئەوان نایه و پیتی خۆیان گرت و رۆشتن.

غوولی بریندار و کویر و کوتر بهردی زارکی ئەشکهوتی لایه. تا مه پهرکان برۆن. دهستی به پشتهی هه موویان داده کیتشا تا بزانی خۆمان به پشتهیانه وه قایم نه کردوه؟ تا بمانگری و تۆله مان لێ بکاته وه. بهلام ئیمه که خۆمان به بهر زگی بهرانه کانداه لایه و پزگاریان هات. مه پهرکانیشمان وه پیش خۆماندا و خۆمان گه یانده وه که شتی. من گالته م پێ کرد و گوتم: من پاتشای ئاشتاکم. غوولی نیوه گیان به ردیکی گه وهری هه لکه ند و تیتی هه لکه دین. باش بوو دوو رتر له ئاو کهوت، ددها له وانه بوو که شتی به کهمان غه رق بکا.

له وێه به رهو مال گه پاینه وه. بهلام سه فهره کهمان چه ند رۆژ له بهر تۆفان درێژهی کیتشا. رۆژیک گه یشتینه دو پگه یه کی پان و پۆ. که زانیان بنکهی «ئایوولوس» پاسه وانی بایه کانه. که به سه رهاتی سه یر و سه مه ره ی خۆمانم بۆ گێراوه. هه مبهانه یه کی پر له بای دامی. گوتهی: به هیزی خۆم بایه کانم تیدا به ند کردوه، بهلام نه که ی زاریینه زی پینه که ی به هیچ باریک بکه یه وه. که بایه کان به ره لالا ده بن و ده سه جی پاپۆره که ت تیک ده شکین زۆرمان سوپاس کرد و به تیشوو و ئازوو خه یه کی ته واره وه که وتینه ری بهلام دوو رۆژ له سه فهری ئارام و ئاسووده ی ئیمه تی نه په ری بوو که: هاو ریکانم بیریان کردبووه که «ئایوولوس» بێگومان گهنج و گه واهیراتیکی زۆری بۆ من له هه مبهانه که کردوه و په نگبی، به شی وانی لێ نه دهم. خویان پێ رانه گیرابوو و زاریینه کیان کردبووه. له پر هه و گۆرا با هه لێ کردی تۆفان په یدا بوو. دیسان گه مبه که مانم که و ته وه فهرته نه و دالی مه رگ به سه رماندا ده خولا وه. به هه زار ناری عه لی گه یشتینه دو پگه ی «سیرسه» ی جادوو گه ری به دفه ر. له ویش گوتمه زی و امان به سه رهات له گێرانه وه نایه. هه ر چۆنیک بوو له و موله کهش رزگاریان هات. پاشان چوینه دو رگه ی «ترزباس» شوانی میترخاس زۆر پیاوانه و به روو خوشانه ده گه لمان جوولا وه. بهلام هاو ریکانم نه و نه ده تامه زرۆ بوون. چه ند مه ری ئه ویان کوشته وه و خوارد. «هیلوس» خوای هه تاو ئەو نامه ردیبه ی به دل نه بوو گانه دی برده بوو بهر «زئوس» خودای خودایان بریاری دابوو تۆله یان لێ بکاته وه. بۆیه که ئەو

دو پگه مان جی هیشت تۆفان که شتی به کهمانی تیک شکاند و به ته نی من ده رچووم. ماوه یه ک له نیو ده ربادا مه له و په له قازهم کرد تا گه یشتمه دو رگه ی «ئوژیری» هه شت سال له وێ ده سه به سه ر بووم تا به ته خته یه ک نه جاتم بوو و ئیستا ئەو له یه رم ده بین).

کاتییک سه رگوزشته ی ئولیس دوا یی هات هه موو زگیان پێ سووتا. پاتشای فیناس که شتی بۆ ئاماده کردن و پیاوی ده گه ل خستن و به رپێ کرد. که گه یشته به نده رگه خودای ئەقل خۆی گه یاندی و پیتی راگه یاند که هه ر ئیستا ته واری دوژمنانی له کۆشکه که ی ئەون و ئەگه ر به ئاشکرای بیجته وه. له وانه یه به هه مووان سواری سه ری بن و به خۆپایی بیکوژن. وا چاکه جلی هه ژارانه له بهر بکا و بچینه کۆخی کۆنه دۆسته که ی «ئومائوس» ئولیس به قسه ی کرد و له وێ لاو یکی جوانچاک و ریکوپیک و به شان و باهو ی چاو پیکه وت به درۆشم زانی کوره که ی خۆیه تی. باوک و کو ر پیک شاد و شوکر بوون و پاش نیزیکه ی بیست سال یه کتریان له ئامیتر گرت و ماچ کرد.

شه وێ به جلی شه ره وه چوه کۆشکی خۆی. که له ده رکی وه ژوور که وت سه گه پیرو نه خۆشه که ی «ئارتوس» کلکه سووته ی له بهر کرد، سواله کریکی خوی زانی ئەو ریتواره، هه ژاره، رووته له جگه له ئولیس نابێ که سی دیکه بی. ده سه جی خه به ری بۆ (ئاینئوس) که یه کییک له سه رداران بوو برد. ئەو ئەگه رچی پروای به سواله که ره که نه کرد. هه ستا و چارپایه کی به هیزی خۆی له تۆقی سه ری راکیشا. ئولیس تیک هه لگلا و به ته وره یی هه ستا وه و خه ریک بوو تۆله ی بکاته وه. بهلام خودای ئەقل تیبی راخوړی. ناچار له سووچیک خزا. (ئاینئوس) دلنیا بوو کابرا به هه له چوه.

له ژووری تالار هه را بوو. (پنلوپ) که وانه گه و ره که ی ئولیس ی به ده سه ته وه بوو و ده یگوت:

«دوا هه لئانه هه ر کهس توانی که وانی میترده که م بکیشی و تیریکی پێ باوێ شووی پێ ده که م».

هه موو ئەم پیشنیاره یان قبو ل کرد و به فیزه وه ئاماده بوون. بهلام هه رچی قه وه یان دا به خۆ و هه ول یان دا نه یان توانی که و ان بکیشن. تا له دوا ییدا ئولیس هاته پیش هه موو به وه پیکه نین که هه ژاریکی پیرو زورهان ده یه وێ هیزی خۆی ده گه ل هیزی لاوانی به ناوبانگ تاقی بکاته وه. بهلام به پیچه وانه ی بۆچوونی ئەوان که وانی تا ئاخه کیتشا و تیریکی توندی هاویشت.

ئهمجار جله شه کانی له بهر خۆی داړنی و نه پاندی:

«ئهی زۆرداران ی خۆپه رست ئەو که سه ی له به رامبه ر ئیوه دا راوه ستا وه کهس نییه،

ئۆلىس نەبى كە پاش گەلىك سال دەگەپتەو مالى خۆى و دەبىنى دۆستانى خەيانەتى
پى دەكەن»

تلماكىش بەجلى زىركفت و رەنگاورەنگەو ھات و لە تەنىشت باوكى راوہستا . ئۆلىس
كەوانەكەى راكىشا و تىرىكى لە ئەوكى ئاينتوو دا و لە حالىكدا كە جامى شەرابى
زىرىنى بەدەستەو بوو لە خوینى خۆى گەوزى .

كە ئەو كوزرا ئەوانى دىكە وەخۆ ھاتنەو . بەلام ھەرچى لەنیزە و شىر و مەتالى خۆيان
گەران نەياندۆزىنەو . چونكە تلماكى ژىر و وربا لىتى شاردبونەو مەيزيان شكاندن و
كورسىيان دەس دانى و پامالىيان بۆ ئۆلىس برد . بەلام لە بەرامبەر ھىزى باھۆ و تىرى
گرچوبى ئەودا خۆيان نەگرت و توانايان نەبوو ھىندە پى نەچو ھەموو لە خوینى خۆياندا
تالانەو .

پالەوانى مەزن ژنە خۆشەويستەكەى لە ئامىز گرتەو و پاش بىست سال ئاوارەى ،
بەختەو ھەرى پرووى تى كەردنەو .

۱۹۷۸/۱۲/۴

وشە ونبوودەكان

كاتۆل مەندىس

سەردەمىك لە مەلبەندىكى زەنۆر و سازگار وەك بەھەشتى بەرىن پەريزادىك راى
دەبارد كە لە شۆخ و شەنگى و جوان و چەلەنگىدا وىنەى نەبوو . بەلام لە بى بەزەبى و
دلەقى و دەسپەشيدا كەس دەسكى لەدوو نەدەكرد . لە مەلبەندەكەى ئەودا خەلك ژن و
پىاو ، پىر و لاو ، وردە و زارۆك ھەموو بەشىكى باشيان لە پىتى خۆرسك پى برا بوو .

كەس نەيزانى پەريزاد بۆرقى لە پر و لە نەكاو لە دانىشتوانى ئەم مەلبەندە پر خىر و
بىرە ھەستا ؟ بۆ ئاورگى توورەبى بلىسەى بەرز بۆو ؟ بۆ ھاتە سەر ئەودى بەگزياندا بچى ؟
لە پىشدا بىرى كەردەو توفانىكى توند و بەسام بەرپا بكا ، كۆشكان پرووخىتى
خانوبەران بزمىتى ، كۆخان تىك تەپىتى ، كەپران رابىتى ، تاو و رەشمال و چىغ و
چادرا راپىتى تا شوپنەوارى ژيان و مان و بوون و گوزەران لەو نىو نەمىتى .

پاشى خەرىك بوو ، ھەموو گولەگەش و بۆنخۆشەكان بپرووكىتى ، ھەموو گيا شلك و
تەرەكان ، ھەموو دارە سەوز و بەرزەكان ، سىس و ژاكاو و كلۆر و ھلۆل بكا . تا كەس
خۆرسكى دلگر نەبىنى ، تا كەس دىمەنى خەمپەوین نەبىنى و ھەموو لايەك بكا
بەبىابانىكى كاكى بەكاكى و بى ئاو و شىنابى و ئىشكارۆبەكى زوورك و ھەق و
بىروونىكى چۆل و ھۆل و شۆرەكاتىكى خۆتەل و سووتاو .

دوايە ھاتە سەر ئەو ناسك و نازدارەكان ، تەسك و لەبارەكان ، رەزا سووك و خوین
شىرىنەكان بكا تەرموزنەى دزىو ، پىرىژنى سەر بەسۆدەر ، يال يابوى لاجانگ بەرشك ،
پورە گولنەتەلەى ئەفسانەبى تا ئەوین و دلدارى ، ژوان و شەوگورد و چاو برەكەن و تاسكە
تاسك ، دەسبازى و پارز و نیازى دلدارى دواى بى .

بەو ھەشەو ھەرد نەبوو وىستى گىژەلووكە و رەھىلە و لەنگىزەبەك ، لە بەرد ، لە ئاگر ، لە
مشكى و خۆلەمىش ، لە ژىلەمۆ و پزىلك بەسەر ولاتدا ببارىتى و ھەموو زىندەوارىكىيان
و ھەن دا .

پاش ئەو ، خەيالىكى واى بەدلى داھات ھەتاو داپۆشى و تىشكى گەرم و بەتەن و
ژيانەخش بتارىنى تا تارىكى و سەرما و زوقم و سىخوار و سەھۆلبەندان كارى خۆيان
بكەن و گيانلەبەر نەھىلن .

ئاخەرەكەى وەك كۆنە دزىكى دەس پىس و دىواربىرىكى چاوپنۆك كەلنى دۆزىيەو ،

پاش وردبونهوه و بیر لیکردنهوه بریاری دا رسته‌یه‌کی ئینسانی و سنی وشه‌ی ئاسمانی له‌بیر هه‌مووان به‌ریته‌وه:

«تۆم - خۆش - ده‌وی».

له‌هه‌وه‌له‌وه‌خه‌لک نه‌یانده‌زانی چیه‌یان لێ قه‌ومه‌واوه، چ پرووی داوه، تووشی چ به‌لایه‌ک بوون، چۆنیان تانویۆ لێ تیک چووه؟ ته‌نیا هه‌ندیک ده‌یانزانی له‌م نه‌یوه‌دا شتیک بزر بووه. به‌لام هه‌ستی پێ ناکرێ، کێژه‌جوانه‌کان که جاروبار وێرای ده‌زگیرانه‌کانیان ده‌چوونه‌سه‌یران و گه‌ران و بووکه‌نازداره‌کان که ده‌گه‌ل تازه‌زاوکان، ده‌چوونه‌نیو په‌رده‌هه‌ستیان ده‌کرد که ده‌بێ رسته‌یه‌کیان پێ بگوترێ و به‌شهرم و نازه‌وه‌و له‌امی بده‌نه‌وه‌به‌لام کام رسته؟ هه‌یچ له‌بیریان نه‌ما‌بوو، ده‌یانزانی ئه‌م رسته‌ته‌عبیریکی شاعیرانه‌یه، له‌چه‌ند وشه‌ی زۆر ناسک و شیرین دروست بووه‌که‌په‌له‌تاسه‌و ئاوات و راز و نیاز و هه‌ست ده‌بزوێنی و ئه‌وین ده‌جوولێنی. ئه‌ما زمانیان گرێ درابوو. په‌شوکه‌باوون، سه‌رسام بوون ده‌یانویست به‌رسن، یارمه‌تی له‌یه‌کتر بخوازن. به‌لام هه‌موو بێ هۆش و سه‌رگه‌ردان بوون و چیان به‌بیردا نه‌ده‌هات.

زه‌مان تی ده‌په‌ری، که‌چی خه‌م و په‌ژاره‌ی خه‌لک هه‌ر زیده‌تر ده‌بوو. گشت ئه‌وه‌نده‌هه‌راسان و په‌ریشان بوون. ده‌تگوت: خۆلیان به‌سه‌ردا دا‌بیش‌توون. ده‌تگوت: هه‌موو جگه‌رگۆشه‌ی شیرینی له‌ده‌س داوه‌و رۆله‌ی لێ ون بووه. هه‌رچی ده‌یانکرد په‌مزی به‌خته‌وه‌ری جارن و رازی شادیی پێشوویان بدۆزنه‌وه‌نه‌ده‌کرا و نه‌ده‌لوا.

ورده‌ورده‌هه‌ودای دۆستایه‌تی پسا، بلیسه‌ی خۆشه‌یسته‌ی دامرکا. پشکوێ ئاشنایه‌تی ژیه‌له‌مۆی نامۆی به‌سه‌ردا کرا. له‌هه‌موو لاه‌ئینکه‌به‌ری، ئیره‌یی، دردۆنگی و دۆژمنایه‌تی سه‌ری هه‌لدا، وشه‌باو و شیرین و خۆشه‌کانی وه‌ک: گیانه‌که‌م، جهرگه‌که‌م، نازیه‌که‌م، چاوه‌که‌م، باوکم، دایکم، رۆله‌م، کچم، کوڤم، مامه‌، کاکه‌، داده‌، به‌ته‌واوی له‌بیر چوونه‌وه‌.

گراوی له‌کوڤه‌هه‌یرانان تۆران چونکه‌ده‌یانویست رسته‌خۆشه‌که‌یان لێ به‌یسن و ئه‌وانیش چاریان بێچار بوو. کابان مه‌یردانیان پێ نه‌ده‌دا سه‌رجی چونکه‌پێیان وابوو، سارد بوونه‌وه‌. بۆیه‌ئهم‌چه‌ند وشه‌یان به‌زاردا نایه‌. پێگای کانی و ده‌راوان نه‌ده‌گیران و ژوانگه‌چۆل بوون و به‌قوڤ گیران.

خوایا! ئایا له‌م جیهانه‌ی تۆدا، بێ هه‌ستی ئه‌وین، هه‌یچ شت تام و بۆنی هه‌یه؟ ئایا ئه‌گه‌ر ئه‌و په‌ریزاده‌رق ئه‌ستوور و خۆپه‌رسته‌، ئه‌و مه‌له‌بنده‌ی به‌یه‌کجاری وێران و خاپوور کردبایه‌باشتر نه‌بوو له‌وه‌ی هه‌ستی ئه‌وینی تیدا به‌ریتی؟

له‌و مه‌له‌بنده‌دا شاعیریکی لاو و دلته‌ر و خاوه‌ن هه‌ست ده‌ژیا. حاڵی وی نه‌ک له‌خه‌لکه‌که‌خۆشتر و باشتر نه‌بوو به‌لکه‌په‌شیتوتر و تالتر بوو. بۆ ده‌رپینی هه‌ستی ئاگرینی ده‌روونی خۆی، له‌رسته‌ونه‌که‌ده‌گه‌را. به‌تایبه‌تی پێش ئه‌وه‌ی په‌ری دلازاز و به‌دئاکار. ئه‌و بریاره‌ناهه‌مواره‌بدا و ئه‌و کاره‌ناله‌باره‌بکا. ئه‌و غه‌زه‌لیکی ناسک و پر سۆزی ده‌س پێ کردبوو. که‌هه‌موو قافیه‌کانی به‌وشه‌ون بووه‌کان ته‌واو ده‌بوو. غه‌زه‌لی شاعیری لاوی، دامادی، دلسووتاو، ناته‌واو مابۆوه‌چونکه‌رسته‌په‌یروژه‌که‌ی نه‌ده‌هاته‌وه‌بیر.

به‌ره‌به‌یانیک شاعیری خه‌مناک و دلته‌نگ له‌ده‌ره‌وه‌ی ئاوه‌دانی له‌بن دارێک له‌سه‌ر جۆبارێک دانیشتیوو و به‌یری ده‌کرده‌وه‌:

خوایا! بۆ وام به‌سه‌ر هاته‌وه؟ بۆ به‌یرم شێواوه؟ بۆ وشک بووم؟ بۆ من ئاورگی هه‌ست، ده‌ریای شێعر و خۆدای قافیه‌نه‌بووم. بۆ ئیستا ناتوانم غه‌زه‌له‌که‌م ته‌واو بکه‌م؟ بۆ؟ بۆ؟ به‌هه‌لکه‌وت له‌م به‌یانه‌دل‌رفینه‌دا په‌ری تیژیاڵ و بێ خه‌یاڵ و، دل‌ره‌ق و به‌دغه‌ر هاته‌ئهم‌شوینه، تا شنه‌ی به‌یان هه‌لمێژی، تا بۆنی گولان بکا، قاسبه‌ی که‌وانی گوێ لێ بێ، ورینگه‌ی بلبان به‌یسی، خوڤه‌و هه‌ژیه‌ی شه‌پۆلی چۆمی خورپین دلی شاد بکا.

له‌پرچاوی به‌شاعیری دلته‌نگی تیگیراو که‌وت. دلی داچله‌کی، ته‌زووی به‌له‌ش داها، ده‌ریای ئه‌وینی خروشا، شیت و ویتی شاعیری لاو بوو. خۆی هه‌ینا سه‌ر په‌نگی کێژوله‌یه‌کی خونجیلانه‌و نه‌شمیلانه‌و خوین شیرین و په‌زا سووک و به‌پالیه‌یه‌وه‌دانیش. به‌نیگای پر هه‌وه‌س و به‌ناز و عیشه‌ی دل‌رفین به‌له‌نج و لاری شوخانه، دلی ته‌ر و ناسک و جوانی په‌رستی رفاند، ده‌ستی ئاویشته‌ئه‌ستۆ و لیوی به‌لیویه‌وه‌نا، تیری رامووسی و له‌ده‌ریای خۆشی و کامه‌رانیدا نوقمی کرد. شاعیری بێ به‌ش و ناکام، به‌م ئه‌وینه‌کوته‌په‌. به‌م لاوانده‌وه‌و له‌زه‌ت و ده‌رگرتنه‌. یه‌که‌پارچه‌بوو به‌کوێ ئاگر. ده‌تگوت: له‌باتی خوین، مسی داخی له‌ده‌ماران ده‌گه‌رێ. په‌ری له‌ئامیزی گه‌رم و ده‌رینا گیان و له‌ش و دل و دینی پێشکیش کرد.

به‌فه‌رمانی په‌ری ده‌روازه‌ی ئاسمانی شین کرایه‌وه، په‌ری و شاعیر وه‌ک جووته‌کوته‌ریکی سپی تیژیاڵ به‌ره‌و ئاسۆی بێ سنوور هه‌لفه‌رین. ئه‌سته‌یره‌گه‌ش و پرشنگداره‌کان، وه‌ک خه‌رمانیکی ئه‌لماس به‌گرشه‌گرشه‌به‌ده‌وره‌یاندا سووران و سووران و سووران. گالیسه‌که‌یه‌کی زێری مرواری کوت که‌ئه‌سپیکی سپی بالدارێ تی کرابوو. راگیرا، سواری بوون و به‌پانایی ئاسماندا گه‌ڕانی. بۆ خۆشیان نه‌یانزانی ئه‌م گه‌شت و گه‌رانه‌ئهم‌شادی و سه‌یرانه‌چه‌ندی درێژه‌کیشا؟

به‌جووت هاته‌وه‌سه‌ر زه‌مینی خاکی و هه‌ر له‌و مه‌یترگ و چیمه‌نه‌ئارامیان گرت،

شاعیری لار و ټپرای جریوې مهلانی سهرمهست غه زهلی ناشقانه و پر سۆزی وای بۆ پهری خویندهوه که ئاگری له دهروون و ههناو بهردا و ئوقرهی لښ بری پهری هه رگیز دهنگی وا زولال و قسهی وا خوشی نه بیستبوو. کهچی بهو حالهوه گهردی خهم و په ژارهی له سهر روخسار نیشتبوو و پۆلی فرمیستکی وهک مرواری له چاوان هه لوه ری، شاعیر بیدهنگ بوو، سهری سورما و، به شله ژاوی به سهر پییانی داکهوت و گوتی:

(ئه ی فریشته ی جوان، ئه ی ئارامی دلان! چت لښ قه و ماوه، چ پرووی داوه؟ پاش ئه و هه موو خوشی و رابواردنه بۆ دهگری و دهبارینی؟ ئایا کهس له گول کالتری پت گوتووی ئایا کهس دلای ناسکی شکاندووی؟ ئایا کهس خه یالای ئارامی شتواندووی؟)

پهری له حالیکدا که فرمیستکی له سهر کولمه ی له گول ناسکتی دهسپه وه گوتی:

(به لښ خوشه ویستم، به لښ! له م ماوه دا که ئیمه پیکه وه پامانبواردوو تۆ هه موو شتیکت گوت مه گهر شتیکت نه بڼ که ههر له هه وه له وه گیانی من تینووی بیستنی بوو. تۆ له نیو ئه م هه موو قسه خوشانه و شتیره ته رانه دا، جاریک نه تگوت تۆم خوش دهو).

هیشتا پهری قسه که ی ته واه نه کردبوو که شاعیری دلته ر هه رای شادی لښ بلیند بوو و دهستی کرد به هه لپه رین و سه ما، ون بوو که ی دۆزیه وه که ئه و هه موو رهنج و ئازار و مهینه ت و کویره وه ریه ی له پیناودا کیشا بوو. وهک مه لیککی به رزه فر به سهر میترگ و چیمه ن و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فری گه یشته شار و له گۆشه یه ک دانیش ت و غه زه له که ی ته واه کرد. ئه مجار بۆ خه لکی خوینده وه، خه لک به بیستنی شتیره که که و تنه سه ما و هه لپه رکن، ژبان دهستی پت کرده وه، ئه وین له دلاندا پهیدا بووه. دل به ر و دلدار، گراوی و کوره حهیران دۆست و دهزگیران پیکه وه ئامیزیان بۆ یه ک کرده وه. کیژه سرک و په وه که کان به ره و ژوانگه بوونه وه، هه تاوی به خته وه ری تیشکی هاویش ت و تاریکی و سهرمای نه هاتی و نا هومیدی نه هیشت.

به لښ له م دنیا په دا ئه گهر شتیره نه بوو، هیوا، خوشی، ئه وین، دلداری و پتیک گه یشتن مانای نه بوو و ئه گهر شاعیر نه بوو تا په یامی ئاسمانیان بداتی سهرما و سۆلی ژبانی جیهان رهقی ده کردین.

له فارسی ته رجه مه کراوه
۱۹۷۸/۱۱/۱۵

لامه زه بی خیره وه نه د

بنازاک

دوکتور (بیانشوون) شاگرد و پزشکیاری جه رپراح و توپکاری هه ره به ناوبانگ پرۆفیسور (دیپلۆن) بوو. رۆژتیک به رتیکهوت به مهیدانی (سین سوولپیس) دا تڼ ده پهری. مامۆستاکه ی خۆی دی که بۆ کلیسا دهچت، سهعات نۆی بهیانی بوو، پرۆفیسور (دیپلۆن) که هه میشه به گالیسکه ی تایبه تی ده گه را، به پتیان بوو و له لای کۆلانی (پووتی لیوون) را ده هات که کۆلانیکی به دناو بوو، راست وهک که سییک دهچوو که بیهوئ خۆی له یه کییک له و ماله سووک و به دناوانه رۆکا.

بیانشوون مامۆستاکه ی خۆی باش دهناسی و دهیزانی پیاویکی ماددی و له خوا به دووره. بروای به تایین و مه زه ب و زیندوو بوونه وه و دنیای دی نییه. ههر بۆیه ش سهری له م کاره سورما و به ئه سپایی شۆینی کهوت و چوه کلیسا دیتی مامۆستاکه ی که به قه دهر نووکی ده رزی بروای به دین و تایین و کلیسا و که شیش و نوژ و دوعا نه بوو، ئه و له سووچیکی کلیسا له به رامبه ر کۆته لای حه زه تی مریه مدا چۆکی داداوه و وا خه ریکی نوژ و پارانه وه یه ئاگای له خۆی و ده ورو به ری نه ماوه. به راستی پتی سهر و سه مه ره بوو.

ترسا نه وه کو مامۆستاکه ی بیینی و لای وای بڼ شاگرد که ی شۆینی ده گپرت و کیشکی ده کیشی. هه روهک به ئه سپایی چوو بووه ژوور ئارام و بیده نگیش ده رکهوت و پتی خۆی گرت و رۆیش ت. ئه م رتیکه وته چاوه روان نه کراوه بیرى ئارووژاند به لام گویتی نه دایه و فهرامۆشی کرد.

سڼ مانگیکی پت چوو رۆژتیک مامۆستایه کی زانستگا که هاوکاری دیپلۆن بوو هاته سهردانی و له کن بیانشوون دۆستانه دهستی له سهر شان دانا و گوتی:

«هاوړئ! تۆم له کلیسای سین سوولپیس دی و به لامه وه سهریر بوو؟ بۆم نهچوه سهریه ک له وینده رت چ ده که ی ئاخ رتۆ و کلیسا؟»

دیپلۆن وه لامی دایه وه: «چوو بووم ته ماشای قه شه یه ک بکه م که ئه ژنۆی ئاوی هتیاوه و ده بڼ عه مه ل بکرت و شازاده خانم (نانگولیم) به منی ئه سپاردوو.»

بیانشوون به وه دلای ئاوی نه خواره وه، دهیزانی نه خوشی و له کلیسا ته ماشا ناکرت به خۆی گوت: «دیسان بۆ نوژ و پارانه وه چوه.»

له و کاته وه بریاری دا ههر چۆنیک بڼ سهره ده ری له م گرت پووچکه ده ریکا. له بیرى بوو

چ رۆژتیک مامۆستاکەى لە کلیسا دیبوو. سالى دواتر راست لەو رۆژەدا چوو وى و خۆى لە پەنایەك حاشار دا. چى وای نەکیشا دیپلۆن لە پیتیچی کۆلانی (پووتى لیوون) لە گالیسکە دابەزى و بەپەنامەکی رێگای کلیسای گرتە پیتش و خۆى تێ کوتا. بیانشوونیش بەدوای ئەودا چوو ژوور و روانى مامۆستاکەى بەچۆکدا هاتوو و خەریکی نوێژ و پارانەوێهە. واقى بردهوه و لەبەرخیهوه گوتى:

«سەیره؟ لەلایەك بى پروایى و بى دینى و خوانەناسى و لەلای دیکەوه چۆك دادان و نوێژکردن و دوعا خوێندن؟»

کە نوێژ و پارانەوه دوایى هات و کلیسا بەتال بوو و مامۆستاکەى دەرکەوت بیانشوون خۆى گەیانده سەرپەرشتى کلیسا و پرسى:

«ئەرى ئەو پیاوه ماقوولەى لەو سووچه نوێژى دەکرد و دەپاراهە دەناسى و ئایا زۆر دیتە کلیسا؟»

وەلامى داوه:

«ئەوه پى لە بیست سال دەنى من بەسەر ئەم کلیسایە رادهگەم. دیومه کە هەموو سالى دوکتۆر دیپلۆن چوارجار بێتە ئێره و خیر و خیرات بکا بە راستى خێرومەندە.»

دوهرى شاگردى بیانشوون تەواو بوو دیسان رۆژتیک بەبەر کلیسای گۆریندا رادهبرد. بەدلى داهاات کە رەنگبى مامۆستاکەى لەوى بى. چوو ژوور، بەلى دیپلۆن وەك جارێ چۆكى دادابوو و خەریکی نوێژ و پارانەوه بوو.

بیانشوونیش لە تەنیشتى چۆكى دادا. کە نوێژ بەتال بوو سلاوى لى کرد و خۆى پى ناساند. پێکەوه لە کلیسا هاتنه دەر گوتى:

«مامۆستا! جەسارەت نەبى رازتیک لەمن بۆتە مەتەلۆکە و بۆ خوشت نەبى کەس ناتوانى هەلیبێتى»

نەقلەکەى لە سەرەتاوه بۆ گێراوه و لەسەرى رۆبى:

«تۆ کەسێکى لە کاتى دەرس گوتنەوه و کارکردندا بەراشکاوى و ئاشکرایى دەلێى بروت بەو خودایەى کە خەلک دەبێهەرسێن نییە. ئەدى چ بۆتە هۆى ئەوهى بەپەنامەکی دەچى بۆ کلیسا و نوێژ دەکەى و دەپارێیهوه و تەنانهت خیر و خیراتیش دەکەى؟»

دیپلۆن گوتى:

«دۆستە لاوهکەم! من تازه پیر بووم و پیم لەسەر لیواری گۆره و هیچ پتوبست ناکا ئەم رازە کە دەگەرێتەوه بۆ سەر دەمى لاوهتى و دەورانى خوێندنم لە تۆ بشارمەوه.»

بیانشوون شان بەشانى جەرپراخى مەزن و زۆر بەناوبانگى پاريس کەوتەپى. وردە وردە گەیشتنە کۆلانى کاتروان (چواربا) کە لە کۆلانە هەژارنشینەکانى پاريسە. دیپلۆن لە بەرامبەر خانووبەریکی تەنگ و تاریکدا کە وەك قەلایەکی پى پیتچ و لابەلا دەچوو، راولەستا و گوتى: «وەرە سەر» و خۆى بەپلیکاناندا هەلگەرا، تا نوهوومى شەش سەرکەوتن لەوى گوتى:

«چیرۆکى چوونە کلیسا و نوێژ و پارانەوه و خیر و خیراتی من لێرهوه دەس پى دەکا. ئەو کاتە رۆژگارێکی یەكجار سەخت و ژيانێکی زۆر تالەم رادهبوارد. هەم نامۆ و غەریب بووم و هەم برسى و رەشوروووت. کەوش و پیتلاویکی باش و جلوپەرگێکی خاوتیم، نەبوو. ئەمڕۆ کە چل پەنجار سال لەو سەردەمە تى پەریوه. بێردەکەمەوه کە چۆن توانیم بژیم و بۆ لەنیو نەچووم. لە پاريسدا تەنیا و بێکەس بووم و بۆ خەرجى خوێندن و کرىنى کتیب هیچ بەهیا نەبووم لە چ لایەك تەنانهت یەك شایى چیه پیم بگا. دەسکورتى و برسایەتى تووهر و تۆسنى کردبووم دۆست و ئاوالیکم پیتو نەماوو و سەر و وەزعیکی واشم نەبوو کەس ئارەزووى دۆستایەتى من بکا. لەو مالهى لەپیتش چاوتە نیشتهجى بووم و دەرسى پزیشکیم دەخوێند و خۆم بۆ یەكەم ئەزموون ئاماده دەکرد، وام گوريس گەییوهە هیچکان، کە نە دەمتوانى بچمە پیتش و نە بگەرێتمەوه دواوه و بریارم داوو یا بمرم یا خۆم بگەیهنمە لای سەروو. قەرار وا بوو کەسوکارم مانگانە سى فرانکم بۆ بنێرن، بەلام زۆر جار ئەم پوولە کەمەشەم پى نەدەگەیشت. باش دەمزانی پەیداکردنى ئەوەندوو کە دراوێش بۆ ئەوان چەند دژوارە. پوورێکی پیرم بوو. سندووقێکی کۆنى جلوپەرگی کۆن و نوێ لە سندووقخانەکەیاندا دۆزیبووهوه و بۆى ناردبووم. هیچ نەبى خاوتین و پاگژبوون. بەلام چونکە دراوى کرێبارم شک نەدەبرد نەمدەتوانى ئەم جلانە وەرگیرمەوه. هەمیشە لەم دەرک و ئەو دەرک دەدا بەلکو بتوانم سندووقەکە وەرگیرمەوه و خۆم کەمێک کۆک و پۆشته بکەم. تەنیا چارەم ئەوهوو، بریک لە شتومەکەکان هەرزان فرۆش بکەم و ئەوانى دیکەم بۆ دەرچى. لەم ژوورەى هاوسێمدا پیاویکی ئاوفرۆش خەلکی (سین فلور) دەژیا ناوى (بووژارت) بوو ئاشنایەتى ئیسمە هەر ئەوەندە بوو کە تووشى یەك دەبووین وەك دوو هاوسى سلاویکمان لیک دەکرد و چیدی. رۆژتیک هەر ئەو پیاوه پیتی راگەیاندم کە خاوەن مال رای ئەسپاردوو چونکە سى مانگە کریم نەداوه. دەبى ژوورەکەى بۆ چۆل بکەم. کە نیگەرانی و پەشیمانى منى هەست کرد گوتى: خەم مەخۆ بەتەنى نى، منیش دەردهکا و بیانووى ئەوهیه کارى ئاوفرۆشى دەگەل وەزعی ئێره رێک ناکەوى و دانیشتوانى خانووهکەى وەزالە هیناوه. ئەو شەوه سەختترین شەوى ژيانى من بوو، بەیانى زوو لە خەو

ههستان، بیرم دهکردهوه خویا ئەم سر و سیپالە بۆ کوێ بەرم؟ خەریکی خواردنی نان و شیر که تەنیا خواردنی من بوو، بووم لە پڕ بووژارت وەژوور کەوت و گوتی: ئاغا گچکە! تۆ دەخوینی و دەچییه زانستگە. من مندالی سەر پێگام لە هەتیوخانە گەورە بووم و دایک و باوکی خۆم ناناسم و قەت ئەوەندەم دراو نەبوو بێوانم ژن بێنم و مالت پێکەوه نێم. بۆیه وەک تۆ بێکەس و تەنیام داشقە یەکم هەیه بێ شک دیوتە لەبەر دەرک رای دەگرم و ئاوفرۆشی پێ دەکەم ئەم خرت و پرتە ی من و شتومە کەکانی تۆی تێدا جێ دەبێتەوه. ئیستە کە لێرەمان دەرە کەن دەرۆین، بەلکو بێوانم پەسیوێک بۆ خۆمان بدۆزینەوه و سەر پێکەوه نین. کورە خۆ ئێمە کۆشکی پاتشایە تیمان ناوی هەر هیندە تێیدا بحاوێنەوه بەسە و نوایەک بێ لە با و بارانمان بپاریزی شوکری خوا دەکەین. گۆم زۆر سوپاست دەکەم، بەلام من سێ مانگ کرێی ئێرە قەرزارم و جگە لەمە سندوو قێکیان کۆنە بۆ ناردووم کە دەبێ کرێباری بدهم و وەری گرمەوه و هەموو نەغدینەم لە پێنج فرانگ تێپەر ناکا. گوتی: گۆی مەدەیه خوا شوکر کیسەم بەتال نبیە بەشی ئەوانم هەیه، خەم مەخۆ خوا گەورەیه، هەستە خۆت خڕ بکەوه تا بڕۆین.

قەرەزەکانی دامەوه و خرت و پرتەکانمان لە داشقە نا و تەنای هەوێشتە شانی و رۆیشتین لە هەر جێگایەک نووسرابوو (ژوور بۆ ئیجارە) پادەوهستا و پرسباری دەکرد. کرێی ژوورەکان زۆر گران بوون و بۆ ئێمە نەدەبوون هەرچی هەولمان دا لە گەرەکی (کار تیه لاتین) کە گەرەکی خۆبندکاران بوو ژوورێکی هەرزان پەیدا بکەین گیرمان نەکەوت ناچار بووین چاو لەویندەری بپوشین درەنگانت، ئیوارێ لە پاساژی بازارگانی لە بەشی (هەوشە ی پروهان) دوو ژوورمان کە لەم بەر و ئەوبەری پلێکان بوون بەشیست فەرانگ ئیجارە ی سالانە بەکرێ گرت و بووینە ئاوماڵ. بووژارت هەرچۆنێک بوو پۆژانە سەد شایێ پەیدا دەکرد و سەد (ئەکز) یەکیشی پوولی نەغد بوو و ئاواتی ئەوەبوو کە بێوانی ئەسپێک و چەلەنگێکی ئاوفرۆشی پەیدا بکا و بێی بەئاوفرۆشیکی ئابروومەند. کە لە حال و بالی من ناگادار بوو وازی لە ئاواتەکی هینا و گوتی: تۆ دەبێ. بخوینی و کاری تۆ لە کاری من واجبترە. ئیتر لەو پۆژەوه خەرجی منی و ئەستۆ گرت. هەر پێی دەگۆم ئاغا گچکە. شەوانە کە لە کار دەگەرێ ئەو لە ژوورەکی من دادەنیشت و بەتاسەوه سەیری خۆبندەوه و موتالای منی دەکرد. ئەو پیاوێ باشە کە تەمەنی خۆی لە چل سال دەدا سەر تا پێ هەست و عاتیفە بوو، نەیدەزانی هەستی خۆی چۆن دەربری، دەگۆت لەم دنیا یەدا هیچ زیندەوارێک منی خۆش نەویستووه سەگێکی بەرەللا نەبێ، ئەویش پێش ئەوی دەگەل تۆ ئاشنایەتی پەیدا بکەم لەبەر پیری تۆی. بووژارت وردە وردە، هەموو ئاواتی ژبانی لەسەر

من ساغ بۆوه بەجۆرێکی وا کە تەواوی کەسوکار و هیوا و ئارەزووی بەتەنی لە مندا کۆبۆوه. بۆ من لەدایک دڵسۆزتر و بەبەزەبێتر بوو. ئەوی باش بایە بۆ منی دەویست. حازر بوو خۆی هیچ نەخوا و هیچ لەبەر نەکا تا پێداویستییهکانی دەرس و کتیب و ژبانی ساکاری من جێبەجێ بکا. ئێمە پەیرەوهکانی ئایینی مەسیح هەمیشە لەبارە ی خۆپاریزی و چاکی و پاکییەوه دەدوین. ئەم پیاوێ ئاوفرۆشە هەموو ئەم سێفەتانە ی تێدا کۆبیونەوه. بەرۆژ کە لە کۆلان و خەیا بان تووشی یەک دەبووین لە حالێکدا کە تەنای داشقەکی بەشانەوه بوو و بەدوای خۆیدا دەیکێشا بەوپەری مەزنا یەتی و دڵسۆزییهوه بزی دەهاتی دیاربوو کە چەند بەساغی و سەلامەتی و پاک و خاوینی من دڵخۆش و شادە.

کەم کەم خۆبندم تەواو بوو و دەستم بەکاری پزیشکی و جەرپراحی کرد. دەبوو وەک پزیشکیاریک لە نەخۆشخانە بێنمەوه. ئەم دووربوونەوه ی بەلاوه گران بوو. بەلام وەسەر خۆی نەدەهینا و باسی نەدەکرد. پتری زەحمەت دەکێشا و خەریک بوو دراوی پەیدا بکا و بەداتی تا من بێوانم - تیزی - دوکتۆرام تەواو بکەم و لەچا پی بدهم، بەلێنی دابوو هەر دەرەتی بێ، سەرم بدا.

کە چیرۆک گەیشته ئێرە پڕۆفیسۆر بەشاگردی پێشووی گوت: بیانسانوون ئەگەر ریسالە ی دوکتۆرای من تەماشای بکە ی دەبینی کە ئەوم بەناوی ئەو پیاوێ جوامێرە نووسیوه و پێشکێشی ئەوم کردووه. کەم کەم لە نەخۆشخانە داها تێکم پەیدا کرد و توانیم دراویک بۆ هینانەدی ئاواتی لەمێژینە ی ئەو پاشەکەوت بکەم و ئاخری ئەسپ و چەلەنگم بۆ کری لەلایە کەوه دەتگۆت دۆنیایان داوہتی کە بۆتە ئاوفرۆشیکی ئابروومەند. بەلام لەلای دیکەوه لە حالێکدا ئەوپەری راستی و دروستی و پاکی و خاوینی پێوه دیاربوو پرتە و بۆلە ی بەسەرمدا دەکرد و دەگۆت: ئەمە چت کردووه؟ تۆ تازە سەرەتای کارتە و پێداویستت بەهەزار شت هەیه و دراوت پێ دەوی و لە راستیدا ئیستە تۆ لە من موحتاجتری. شوکر لەشم ساغە و شانم زامی نەهیناوه و نیازم بەئەسپ نییه. کەچی دیاربوو لە خۆشیا ن خەنی بووه و لە پێستی خۆیدا ناحەوێتەوه کە دەبینی من، منی بێ دەسەلات و پروت بۆ خۆم بوومه پیاویک و داها تی خۆم هەیه. ئەمجار وازی لە من هینا و بۆلای ئەسپە کە چوو، دەستی بەیال و بژ و شانی و بدەوگە و پشت و کەفەل و لاق و لەتەریدا دەکێشا و چاوی لەخۆشیا ن گرشەگرشی بوو. جارێک دەپروانیە من و جارێک لە ئەسپەکی دەفکری ئامرازی جەرپراحی من ئیستاش هەر ئەو ئامرازانە ئەو بۆی کرپیووم و بەیادگاریکی خۆشەویست هەلەم گرتوون. وردە وردە ناوبانگم دەرکرد و بەگەورەترین جەرپراحی فەرانسە و جیهان ناسرام. بەلام ئەو پیاوێ جارێک بەرووی دانەدامەوه و لەکن

کەس بەزاریدا نەهات کە لەسایەى پیاوێتى و جوامێرى و فیداکارى ئەودا گەشتووومە ئەم پایە. هەر خۆم باشم دەزانى ئەگەر دڵسۆزى ئەو نەبایە من نەک نەدەبوومە پیاو و نەدەگەیمە هیچ بەلکو لهوانە بوو هەر نەشمینم.

نه چيټنې ته دى كيتى لى ده بې؟ لهو پهرى ساكاريدا مرد تهنيا كه سيكي ده گه لى چووه سهر قه بران من بووم. منيش كاتې گه وره ترين دؤست و دلئسؤز ترين سهر په رشتى خؤم به خاك ته سپارد بېرم كرده وه كه چؤن چاكه ي بده مه وه. ژن و زارؤك و كه سوكار و خزم و نيزيكي نه بوو كه بيانخه مه ژير چاوه دتيرى خؤمه وه. وه بېرم هاته وه زؤر جار باسى ته وه ي بؤ كرده بووم خؤشه پياو پاش مردن نوټ و دوعا و خير و خيراتى بؤ بكرى. به لام بؤ ته وه ي بېرم نه كه مه وه پتې قه زدارم و ده بې بؤى پر بكه مه وه هه رگيز خواهيش و داواى لى نه كرده بووم پاش مهرگى كار يكي بؤ ته نجام بدهم. به لام خؤم هاته سهر ته م بېره كه تهنيا لهم ريگايه وه ده توانم هق ناسى خؤم دهر بخه م و ته و چاكه ي بده مه وه كه هه رگيز و هه رگيز فه رامؤشى ناكه م كه ته و ريوشوئنه ي پاش مردنى بؤ جيبه جى بكه م. بؤيه ده گه ل كار به ده ستانى كليساى سين سولوپيس قه رارم دانا كه هه موو سالتى چوار جار وهك باوه، نوټ و دوعاى گشتى بؤ بكه ن رؤژى يه كه مى هه ر چوار فه سلتى سالتى خؤشم ده چمه كليسا و به يادى دؤستى گه وره و له ده سچووم نوټ و دوعا ده كه م و من به گيان و دل حازرم له باتى ته و سه زا بدريم. تا ته و زووتر بچته ته و جيگايه ي پتې ده لئين به هه شت.

«دۆستی خوشهويست! كهسيك كه خاوهني بيروبروايهكي وهك منه لهوهي زياتري له دهستي نايه. لهو بيرهدا نيم كردهوهي من لهلايهن خواوه پهسند نهكري. من بهههري خوشم دهوي سويپند دهخوم كه نامادهم ههموو دار و نهاري خوم بدهم تا بتوانم نهو بيروبروايهي بووژارت له ميشكيدا بوو له ميشكي خومدا بگوښيم».

* ئەم چيپزۆكە لە نووسىنى بىزاک، گەورە نووسەرى فەرانسەيە. مەن لە پەروە گۆپىنى فارسي مامۇستا جەمالزادە بەدەسكارىكى كەمەوە كەدومەتە كوردى.

تەنیا ھەمیشە تەنیا

گی دو موپاسان

پاش خواردنی ژەمیکی تیروپر ھەموو شاد و دلخۆش بوون، بەکینک لەوان دۆستییکی کۆنم گوتی:

«پێم خۆشە کەمێک لە شانزەلێزە بگەڕێن».

وەرێ کەوتین بەبن ئەو دارانەدا کە ھێشتا تاک و تووک گەلایان پێتو مابوو، پابردین ھییچ دەنگێک نەدەھات جگە لەو زەنا زەنایە ھەمیشە لە پاریسدا ھەیە و نابێتەو، شەبایەکی فینک پروومەتی ئێمە دەنگاوت. کۆمەڵە ئەستێرەکان بەئاسمانی شبن و سامالەو ھەرشە گرشیان بوو و پرشنگی زیونیان داوێشت. دۆستەکەم گوتی:

«نازانم بۆ شەوانە لێرەدا لە ھەموو جێیان زیاتر بەئاسوودەیی ھەناسەم دێ و دەچی؟ بیرم پان و بەرین دەپێوی، لەپر برووسکیک مێشکەم پرووناک دەکاتەو کە بۆ تاویک دەمەوی لە ھەموو رازەکانی جیھان بگەم».

پاشان پۆچنە دادەخندری، ھەموو شت دەپێتەو. ھەر وا دەروێشتین جار جار دوو سێبەرمان دەدی کە لە سیلە دیوارێک دەلەرزین یا بەلای تەختێکدا تێ دەپەڕین کە دوو ئینسان لەسەر بوون و پێکەو ھەموو نووسابوون و دەتگوت دوو پەلە ڕەشن. ئاوالەکەم دەیگوت: «بێچارانە، نام ئارووزیتن، ھەر ئەوەندە ھەیە ھەست بەبەزەییکی توند و قوول دەکەم».

لەنیو رازەکانی ئەم جیھانەدا تەنیا لە یەکیان وردبوومەو، چارەڕەشی ھەرە گەورەیی ئێمە لە ژیاندا ئەوێە تا ھەین تەنیا، ھەمیشە ھەموو تیکۆشامان ئەوێە لە دەس ئەو تەنیا ییە رابکەین «ئەوانە لەسەر ئەم تەختانە دانیشتون وەک ئێمە و وەک ھەموو کەسی دیکە دیانەوی تەنانت بۆ تاویک بەتەنێ نەژین، کەچی ھەتا ھەتایە تەنیا، ھەموو کەس کەم تا کورتێک لەو گەشتووە».

من ماوێە کە رەنجی تەنیا دەکێشم دنیاشم ھیچ شتیکی ناتوانی دواپی بەم رەنجە بێنی. گویت لێیە ھیچ شتیکی، ھەر کاریک بکەین ھەر چەندی تێ بکۆشین قسەمان چەند نەرم بێ و باوێشمان چەند گەرم! ھەمیشە ھەر تەنیا. من ئەمشەو تۆم بۆیە دەگەڵ خۆم گێرا تا بەتەنێ نەچمەو مال. چونکە زۆر لە تەنیا بێزارم. بەلام قازانجی چ بوو؟ من قسانت بۆ دەکەم تۆش گویم بۆ رادەدیری، پێکەو ھەین کەچی تەنیا، تێ دەگەیی دەلێم

چی؟ لە کتیی پیروژدا ھاتوو: «چەند بەختەو ھەرن ساویلکەکان، ئەوان خۆ بەختەو ھەر دەزانن، ئەوان ھەست ناکەن تەنیا. ئەوان لەو تەنیا ییە شوومە ئێمە ناگەن. ئەوان وەک ئێمە سەرلێشیواو نین» رەنگ بێ پیت وای کەمێک شێتم وا نییە؟

گوێ ھەلخە لەو کاتەو ھەستم بەتەنیا کردوو. پێم وایە ھەموو رۆژی بەرەو تاریکخانەیک دەچم کە دیوارەکانی نابینم و نازانم بەبانی لە کوێیە؟ بەو تاریکخانەدا دەڕۆم، بێ ئەوێ کەس رابەرم بێ کەس بەدەورو بەرمەو بێ و کەس وەک من ئەم کوێرەری باریک و تاریکە بپێوی.

لەم تاریکخانەدا جگە لە دەستی خۆم ھەست بەھیچ دەستی دیکە ناکەم. دەزانی چ دەلێم؟ چەند کەسیک لەو ژیانە بێ ئامانە گەشتون. ئالفیرد دوو مووسە دەلێ:

«کێ دێ؟ کێ بانگ دێلێ؟ ھیچ کەس تەنیا تەنیا. ئەو تەنیا ییە رەش و شووم».

بەلام ئەوێ بۆ من پڕوایەکی تەواو بۆ ئەو گومانیک پتر نەبوو، ئەو شاعیر بوو، ئەو تاپۆ و تارمایی دەخوێقانەن ئەو بەراستی قەت بەتەنێ نەدەماوە کەچی من تەنیا تەنیا. (گوستاو فلویر) کە یەکیک لە چارەڕەشتین مرقی جیھان و رۆشنبیرترین کەسی سەر زەوی بوو ئەم رستە کورتە بۆ دۆستیکی خۆی نووسیو:

«ئێمە لە چۆلێکدا دەژین کە کەس کەس نایست».

ئایا زەوی دەزانێ لەو ئەستێرانەدا کە ئەوەندە لە ئێمە دوورن ھەر پرشنگیان دەگاتە ئێمە؟ چ رۆو دەدا؟ بەلێ ئینسان زۆر لەوێش کەمتر لە ھەستی ئینسانییکی دیکە ئاگادارە. ئێمە وەک ئەم ئەستێرانە لێک دوورین. زیاتریش تەریک بووینەو. چونکە ناتوانین بیرکردنەو یەکتەری بکەینەو لە رازی یەکتەر بگەین. تۆ ھیچ شتیکی لەو ئینسانانە خۆ تێک ھەلەسوون بەلام ناتوانن یەکتەر بناسن چارەڕەشتەر دەبین؟ ئێمە ئەوەندەمان یەکتەر خۆش دەوی دەلێ زنجیر کراوین. بەنامیزی ئاوەلاو لە پەنا یەکتەری بێ ئەوێ بەیەکتەر بگەین. تاسە یەکتەری بکەین بەتەوای ھەست دەکەین. بەلام ھەموو بێ کەلکە. ھەموو پەلەقازەییە کەمان بێ سوو، دەردی دلمان، لە باوێش گرتەمان، لاواندەو ھەمان خۆراییە. دەمانەوی ئاویزانی یەکتەری، لێک ھالێین. خۆ لە نامیز ھاوێشتەمان تەنیا دەبێتە ھۆی ئەوێ تێک ھەلنگوین.

من ھیچ کاتێک لەو کاتە خۆم بەتەنیا نازانم کە پۆچنە دێم بۆ دۆستیکم دەکەمەو. چونکە باش ئەم پەرژینە بێ کەلێنە دەبینم کە لە نیوانماندا ھەیە. ئەم دۆستە بەرامبەرە،

چاوه پووناكه كانى دهبينم كه له منى بريون. بهلام گيانى له پشت ئهم چاوانه وه نابينم. گوتم دداتى، بهلام بير له چ دهكاتوه؟ بهلى بير له چ دهكاتوه؟ تو ههست بهم نازاره ناكه؟

پهنگ بى ليم بيزارى، رقى لى هه لگرتيم، يا گالتهم پى بكا؟ ئايا بير لهوانه دهكاتوه دهيانلتم، تيزم پى دهكا، يا بهگيژم دهزانى؟ چون بزانم بير دهكاتوه؟ چون بزانم له چى بير دهكاتوه؟ چون دهوانم تى بگم ئه وهندهى خوش دهوتم كه خوشم دهوئ؟ و لهو سه ره پچو كه خردها چ ليكدانه وهيك ههيه؟ چ رازيكي سه ره بهموه بيره كانى نه ناسراوى ئينسانيك. بيرى بزو و نازاد، بيريك كه ناتوانين سنوور و ريبازى بو ديارى بكهين. ناتوانين به سه ريدا زال بين يا بيبه زنين.

هه موو شتيك له قوولايى تاريخى (من) دا راده گرین، لهو قوولايييه دا كه كهس دهستى ناگاتى، كهس رپى تى نانا، كهس بو نادوزرته وه. چونكه كهس نبیه وهك من بچى، كه سيش نامناسى.

ههچ نه بى تو ئيستا دهمناسى؟ نا به شيتم دهزانى، تاقيم دهكهيه وه، دوورم لى راده وهستى له خوژ دهپرسى:

«ئه مشه و بو وای به سه ره هاتوه؟ ئه رى تيت گه بيووم؟» پهنگه بتوانى بو تاويك به خته وهرم بكهى. ژن ئه وى دووره په ريزى خوژ باشت نيشان دهدهن.

چاره پيشى، داماوى، حه په ساوى، ئاي چهندهم ئه وانه له دهس ژنان ديوه چونكه زور له پياوان پترين ههستى ته نيا نه بوون بو پهيدا كردهووم.

كاتيك پياو تووشى ئه وين ده بى ههست دهكا له جارن بلاوتره، ههست به به خته وه ريبه كى به رزتر له به خته وه ريبى ئينسانى دهكا. ئهم ههستهى له كوئوه پهيدا ده بى. له ويرا كه پياو ههست دهكا ئيتر ته نيا نبیه، ته ره كه مه يى دوايى هاتوه، چ ههله يهك؟

ژن كه تاسه ي ئه وين له ئيمه دا تين دهدا درويه كى گه وريه، بيره خه وه. من ئه و كاته شيرينه دهگه ل ئه وه كه زيه دريژه، كولمه سووره، چاوانه كه نيگاي هوشى پياو ده فرينى راي ده بويم. دهزانى چونه؟ چ تراويلكه يهك چاوم فريو دهدا؟ چ بيره خه ويك ده مباته وه؟ وا دهزانم من و ئه و بو تاويكى ديكه ده بينه تاقه كه سيك بهلام ئه و ده مه قهت نايه. پاش چهنده و توو چاوه روانى، هيو، شادى، خوشى، رۆژتيك خوژم له هه ميشه ته نيتر ده بينم. پاش هه ر ماچييك، پاش هه ر دهسته ملان بوونيك، پاش هه ر له ئاميز گرتنيك ته نيابى پتر ده بى. شاعيريكى (سوورلى پرودهام) ده نووسى:

«لاواندنه ويان، دلخوشى دانه ويان، جگه له تاسه يه كى به سام و په له قاژديه كى ناكام نين كه ده يانه وى يه كه تى نامومكين له نيوان گيان و له شدا پييك بين». پاشان خواحافيز، ته و او براوه، پياو هيشته ئه وى بو ماوه يهك هه موو شتى ژيانى بووه، نه ناسيوه و له ههستى دهروونى بى خه به ره. له و په رى نيزيك بوون و تيكه لاويدا له قوولايى گيانى بى خه به ره. وشه يهك تاقه وشه يهك، ههله ي پياوى روون دهكاتوه. وهك برسكيك كه له تاريخيدا برسكىك ئهم كه نداله رده شى كه له نيوانماندا هه يه نيشان دهدا. دهگه ل ئه وه شدا جوانترين ده مى ژيان ئه و ده مانه ن كه شه ويك له پال ژنى خوشه ويستم اندا بى ده سبزيوى راي ده بويم. با به رزه فرى نه بين، زنده رپه ويى نه كه ين، چونكه هه رگيز دوو ئينسان نابن به يهك. بهلام بوچى رۆچنه ي دلخاخيوه، هه رگيز ئه وى له دلمايه، ميتشكى خهريك كردهووه، باس ناكهم چونكه باش دهزانم حوكمى ته نيابى هه تا هه تايه م دراوه. سه رنج دهدهمه هه موو شت بيرو راي خوژم ده رده برم. بيرو رايكان، كي شه كان، ديمه نه كان بو من گرنگ نين. ناتوانم له ههچ كام له زه مينه كانى فيكريدا دهگه ل ههچ كهس هاويهش بم. چهنده وشه ي زور ساكار و كورت بو وهلامى پرسيا ره كانى رۆژانه به كاردينم جارى واشه زه حمه تى وهلامدانه وهش ناكيشم و هه ر بزه يهك ليوه كانم ليك هه لده پچرن. تيم دهگه ي؟ له مه به ستم حالى ده بى؟

شه قامى دريژمان تا تاقى نووسره تى «ئه توال» پياو. چونكه دۆسته كه م ئهم قسه ي به په راويزه وه - كه من ئيستا له بيرم نه ماون بو كردم - ئه و بيش زور به كاوه خو. دوايه راوه ستا له پر ده ستى بۆلاى ستوونى (كرانيستى) ميسرى كه سه رگوزه شتى ولا ته كه ي به خه تيكى سه ير له پايه ي نووسراوه و له پارسى له نيئو ئه ستيره كاندا بزه، راداشت و قيژاندى «ئيمه هه موو وهك ئهم به رده ين».

بى دهنك و بى مالاوايى به جيتى هيشتم. مه ست بوو، زانا بوو شيت بوو يا ژير بوو هيشته نازانم. جارى وايه بير ده كه مه وه هه قى بوو جارى واشه پيم وايه ئاقلى شتوا بوو.

چیرۆکی کووله‌که

یه‌کێ بوو، یه‌کێ نه‌بوو، کابرایه‌کی گاووان بوو، له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار له‌ ئه‌شکه‌وتیکدا ده‌ژیا. واهات ژنه‌که‌ی ئاوس بوو پاش نو مانگ و نو رۆژ و نو سه‌عات و نو ده‌قیقه‌ خودا له‌باتی زارۆکیکی ژیه‌ده‌ته‌ و خرپنه‌ کووله‌که‌یه‌کی دانێ، ئه‌وانیش کووله‌که‌یان له‌ که‌لینه‌ به‌ردیک رۆکرد و لێی گه‌ران.

رۆژی گاووان ماندوو و مردوو له‌ به‌نده‌نێ هاته‌وه‌ و له‌ ته‌نیشته‌ ژنه‌که‌ی رۆنیشته‌، له‌ پر کووله‌که‌ وه‌زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاووان تێکرا بوو و ترساو گوتی: «خودایه‌ ئه‌وه‌ چیه‌؟» کووله‌که‌ گوتی: «بۆ هه‌تره‌شت^(١) چوو؟»

سه‌به‌ینێ بچۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه‌. کچی ئه‌میرم زۆر جوان و له‌بار بوو به‌ناوبانگ بوو. کووله‌که‌ گوتی: «له‌ باره‌گای ئه‌میرم کورسییه‌کی زێر له‌م به‌ر و یه‌کیکی زیو له‌ویه‌ر داندراون، ئه‌وی بۆ مائی دونیا یا نیا‌زێکی دیکه‌ بچێ له‌سه‌ر ئه‌وی زیو، ئه‌وی بۆ خوازیته‌نی بچێ له‌سه‌ر ئه‌وی زێر داده‌نیشی.»

کابرای گاووان زۆر پاراوه‌ گوتی: رۆژه‌ من زۆر ده‌سکورت، زۆر نه‌دارم داوای وا له‌ ئه‌میرم بکه‌م ده‌سه‌به‌جێ له‌سه‌رم ده‌دا.

کووله‌که‌ به‌تووه‌یه‌یه‌وه‌ گوتی: «من ده‌لێم برۆ کچی ئه‌میرم بۆ بخوازه‌».

سه‌به‌ینێ گاووان گارانی ئاوه‌دانێ به‌ره‌للا کرد و رووی له‌ کۆشکی ئه‌میرم کرد له‌ تالار و سه‌رسه‌رایان وه‌سه‌رکه‌وت و چوو له‌ باره‌گا له‌سه‌ر کورسی زێر دانیشته‌ و گوتی: چش با ئه‌میرم له‌سه‌رم دا و پرگاریم.

ئه‌میرم به‌فیه‌وه‌ هاته‌ باره‌گا و دیتی گاووان له‌سه‌ر کورسی خوازیته‌نیکه‌ران دانیشته‌وه‌ زگی پێ سووتا و گوتی: «کاکێ گاووان ده‌زانم ته‌نگه‌ده‌ست و بێ ئیره‌وی^(٢) ده‌لێم بێ به‌شته‌ نه‌که‌ن. گاووان گوتی: «هاتووم کچه‌که‌ت بۆ کورپه‌که‌م بخوازم» ئه‌میرم گوتی: زۆر باشه‌ مه‌رجێکی هاسانه‌ ده‌گه‌ڵ ده‌به‌ستم، ئه‌گه‌ر برده‌ته‌ سه‌ر کچه‌که‌مت ده‌ده‌م.

- فه‌رموو

- سۆزی چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه‌ و، چل نیزه‌ی سوور ده‌بی له‌ چه‌وشه‌ی سه‌را رابگری!

- به‌سه‌رچاو!

گاووانی داماو به‌دلی شكاو و چاوی پر ئاو گه‌راوه‌ دیتی ژنه‌که‌ی به‌هاوار و بانگ ده‌گری، پالێ به‌پالیه‌وه‌ دا و، ئه‌ویش له‌ بانگی دا و گوتی: «هه‌ر ئه‌مروم له‌سه‌ر ئه‌م دنیا‌م روونه‌ ماوه‌، به‌یانی ئه‌میرم کام له‌ پیتستی سه‌ری داخنی» ژنه‌که‌ی پرسى: چى گوت؟! گاوانه‌که‌ گوتی: «چل سواری سوورپۆشی به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه‌ و^(٣) له‌گه‌ڵ چل نیزه‌ی سووردا لێ ویتسم!».

- بابانم ویران بێ!

کووله‌که‌ گوتی: «ئه‌وه‌ چ شین و شه‌پۆرێکه‌ ده‌یکه‌ن؟! له‌ فلان جێ تاته‌ به‌ردیک هه‌یه‌ زۆر گه‌وره‌یه‌، پیتی ده‌زانێ؟»
- به‌لێ.

- کونیکێ تێدايه‌، بچۆ ده‌م به‌کونه‌که‌وه‌ بنێ و بلێ: «ئه‌حمه‌د خان! موحه‌مه‌د خانێ برات سلاوت لێ ده‌کا و ده‌لێ: سه‌به‌ی پێش گزینگ چل سواری به‌و حال و ره‌نگه‌وه‌ بنێرێ بۆ چه‌وشه‌ی سه‌رای ئه‌میر، هه‌ر نیو سه‌عاتیان پێ ده‌چن!».

گاووان چوو، راسپێری به‌جێ هێنا، به‌لام که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌ و گه‌راوه‌! کووله‌که‌ گوتی: «چووی؟»

- به‌لێ، چووم.

- ده‌برۆ به‌سه‌روه‌، خودا که‌ریه‌. گاووان تێ خزا، به‌لام خه‌و چیه‌به‌ له‌ چاوی نه‌که‌وت تا شه‌و براوه‌ ئه‌م دیو و ئه‌ودیوی کرد و گینگلی دا.

ئه‌میرم به‌جه‌للادی گوت: «به‌یانی ده‌جی سه‌ری گاووانی گۆشاوگۆش ده‌پری چونکه‌ ئه‌و مه‌رجه‌ی ده‌گه‌ڵ ئه‌وم به‌ستوووه‌ نه‌ک هه‌ر به‌ئهو، به‌که‌س جیه‌به‌جێ نابێ». تاریک و روونی به‌یانی جه‌للاد شیرى سوو و ده‌رکه‌وت، ته‌ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به‌چل ئه‌سپی سووره‌وه‌ و چل نیزه‌ی سوور پێزیان گرتوووه‌. ئه‌میریان هه‌ستاند و گوتیان: «بزانه‌ گاووان چۆن مه‌رجی لێ برده‌یه‌وه‌ و کچی لێ ئه‌ستاندی»، ئه‌میرم هاته‌ده‌ر به‌چاوی خۆی دیتنی.

له‌ولاشه‌وه‌ گاووان کازیوه‌ی به‌یانی له‌ ترسان ده‌ریه‌پری و چوو بۆ کۆشکی ئه‌میر، ئه‌گه‌ر چوو چ بیینی؟ هه‌رچی داوای کردوووه‌ ئاماده‌یه‌، له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ بوو و به‌هه‌له‌داوان گه‌راوه‌.

کووله‌که‌ پرسى: «ها باوکه‌ سواره‌کان هاتوون؟»

- به‌لێ، هاتوون.

«ئهدی له‌ جی راوه‌ستاوی؟ هه‌سته‌ بچۆ کچی ئه‌میرم بۆ بێنه‌». گاووان چوو و گوتی

«میرم مهرجی خۆم برده سەر». ئەمیر کچه‌که‌ی سوارکرد و گاوێان جلەوی کیشا و بووکی هیتا بۆ ئەشکەوت. ئیوارێ گاوێان و ژنە‌که‌ی چوون بۆ ئاوه‌دانی، کچ بە‌ته‌نی و بە‌خە‌مناکی له ئەشکە‌وتدا مایه‌وه. له‌پڕ کوه‌له‌که‌ شاتلۆ‌ره‌ی به‌ست تا به‌ری‌پیتی کیژ‌ه‌که. کچ ڕا‌چه‌نی و گوتی: «خودایه‌ ئه‌وه‌ چیه‌؟» پاش تا‌وی‌ک کوه‌له‌که‌ قه‌لشی و لا‌و‌چاک‌یک‌ی لێ هاته‌ دهر. کچ نه‌ک به‌‌دل‌یک، به‌سه‌د دل‌ ئاشقی بوو. مو‌حه‌مه‌د‌خان گوتی: کچی ئە‌میری دل‌ت ده‌م‌گری؟ کچ به‌شه‌رمه‌وه‌ گوتی: «به‌لێ». لا‌و گوتی: ده‌هسته‌ قاوه‌م بۆ لێ بنی به‌لام وریابه‌ هه‌لنه‌چن، هه‌لب‌جێ پێک ناب‌رین. کچ گور‌جانه‌ هه‌ستا قاوه‌ی وه‌سه‌رنا، به‌لام وای چاو له‌ لاوه‌که‌ بری‌بوو هۆشی نه‌ما و قاوه‌ هه‌ل‌چوو له‌پڕ مو‌حه‌مه‌د‌خان بزر بوو، کچ حه‌په‌سا و ئە‌و شه‌وی تا به‌یانی به‌بانگ و سه‌لا گریا و له‌ خۆی دا.

به‌یانی کاله‌ی ئاسنی له‌ پێ کرد و گۆ‌چانی ئاسنی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و ڕۆ‌یی و گوتی: «پاش مو‌حه‌مه‌د‌خانی حه‌لال‌ی دنیا‌م لێ حه‌رام بێ، حه‌وت سا‌ل به‌و دنیا‌یه‌دا گه‌را و گه‌ل‌یک‌ی کو‌تره‌وه‌ری و چه‌رمه‌سه‌ری دی، کاله‌کانی سوان و گۆ‌چانه‌که‌ شکا و سو‌را‌غی دۆسته‌که‌ی نه‌کرد. ڕۆ‌ژ‌یک‌ بیرى کرد‌وه‌ و گوتی: ده‌گه‌ڕ‌یمه‌وه‌ و به‌باوک‌م ده‌ل‌یم‌ کۆشک و می‌وان‌خانه‌یه‌کم له‌سه‌ر حه‌وت‌پ‌تیان‌یک^(٤) بۆ دروست بکا، هه‌ر ڕ‌ی‌بواری‌ک هات سه‌ر‌گوز‌شته‌ی خۆی پێ ده‌گ‌یر‌یمه‌وه‌ به‌شکم ئە‌و که‌سانه‌ی دنیا گه‌راون خه‌به‌ری‌کی مو‌حه‌مه‌د‌خان بزانی و ڕ‌ه‌نجه‌ڕ‌ نه‌بم.

کچی ئە‌میری گه‌راوه‌ باوکی که‌ وا‌ک‌ز و که‌له‌لای دی گوتی: «کچم گیان! بۆ خۆت ترووشی ئە‌م ڕۆ‌ژه‌ کرد؟».

باوکه‌ گیان! گه‌را‌نی ڕۆ‌ژ‌گار و سو‌ورا‌نی ده‌وران ده‌گه‌ل‌ ئازادان یه‌ک نبیه‌».

ئە‌میر گوتی: «کچم چت ده‌وێ؟».

باوکه‌ گیان چم له‌تۆ ناوێ ئە‌وه‌ نه‌بێ که‌ له‌سه‌ر حه‌وت‌پ‌تیان‌یک له‌ ده‌شتی کۆشک و می‌وان‌خانه‌یه‌کم بۆ دروست بکه‌ی تا هه‌ر ڕ‌ی‌بواری‌ک به‌وێ داها‌ت چیرۆ‌کی‌کم بۆ بگ‌یر‌یت‌ه‌وه‌.

– «هه‌ی به‌سه‌ر چاو کچم گیان!» ئە‌میر وه‌ستا و کر‌یکاری وه‌کار خستن و کۆشک و می‌وان‌خانه‌یان دروست کرد. غولام و قه‌ره‌واشی‌شی^(٥) دانێ.

کچ هه‌موو ڕۆ‌ژی له‌ به‌یانه‌وه‌ تا ئی‌ساره‌ی دره‌نگ له‌ هه‌یوانی داده‌نیشت و به‌دو‌ور‌بین ته‌ماشای ده‌کرد، هه‌ر ڕ‌ی‌بواری‌ک به‌و‌ینده‌ر‌یدا ڕ‌اب‌رد‌با به‌زۆر یا به‌خواه‌یشت ڕ‌ایان ده‌گرت و می‌وانداری ده‌کرد و چیرۆ‌کی پێ ده‌گ‌یر‌ایه‌وه‌.

ڕۆ‌ژ‌یک له‌ ڕۆ‌ژان پیا‌وی‌کی کو‌تر، که‌ کو‌ری‌کی حه‌وت سا‌له‌ی خۆی ده‌س‌ک‌یشی بوو، له‌م گونده‌وه‌ ده‌چوو بۆ ئە‌و گوند، ئی‌ساره‌ بوو گه‌ینه‌ ڕ‌و‌وباری‌ک که‌ تاته‌به‌رد‌ی‌کی گه‌وره‌ی لێ

نیزیک بوو، پیره‌پیاو به‌کو‌ره‌که‌ی گوت: «ڕۆ‌له‌ گیان! خه‌وم دێ سهر‌خه‌وی‌ک ده‌ش‌ک‌ینم وریابه‌ مار پ‌یمه‌وه‌ نه‌دا» کو‌ره‌که‌ له‌کن باوکی دان‌یشت و ئە‌و‌یش خه‌و‌بر‌دیه‌وه‌ له‌ نا‌کا‌و ده‌نگ‌یک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌وه‌ هات و کو‌ره‌که‌ له‌خه‌و ڕ‌ا‌په‌ری، ترسا و گوتی: «ئ‌ه‌وه‌ چیه‌؟» بینى وا مه‌نجه‌ل‌یک له‌ به‌رده‌که‌ به‌ری‌و‌وه‌ و سه‌ره‌به‌ژ‌یر هاته‌ خوار و له‌ ڕ‌و‌وبار که‌وت و پ‌ر له‌ ئا‌و بوو و تی هه‌لب‌و‌وه‌ و چووه‌وه‌ ن‌ی‌و تاته‌به‌رده‌که‌وه‌، هه‌تی‌و چو‌و له‌ قه‌راغ ڕ‌و‌وبار ڕ‌ا‌وه‌ستا و بیرى کرد‌وه‌: ئە‌گه‌ر جار‌یک‌ی دی‌که‌ مه‌نجه‌ل‌ هاته‌وه‌ خۆی تی‌پ‌را‌ده‌که‌م و ده‌چم بزانی ن‌ی‌و ئە‌و تاته‌به‌رده‌ چی تی‌دایه‌؟!

کو‌ری‌ه‌ش‌کی کیشا تا دی‌سان مه‌نجه‌ل‌ خلۆ‌رب‌و‌وه‌، له‌ن‌ی‌وی دان‌یشت و چووه‌ ن‌ی‌و تاته‌به‌رد، ته‌ماشای کرد ئە‌شک‌ه‌وت‌یک‌ی زۆر جوانه‌ و دی‌واره‌کانی هه‌موو به‌ردی مه‌ر مه‌ر‌ن و چل ته‌ختی خه‌وی لێ دان‌دراوه‌. چو‌و له‌ بن ته‌خت‌یک‌ خۆی شار‌ده‌وه‌. پاش به‌نی‌یک چل کۆ‌تر لو‌ور‌بو‌ونه‌وه‌ ئە‌شک‌ه‌وت، په‌ر و پا‌لی کۆ‌تریان‌ دامال‌ی و هه‌مو‌یان بو‌ونه‌ لا‌وی جوان‌چاک، هه‌ریه‌که‌ له‌سه‌ر ته‌ختی ڕ‌اکشا، یه‌کیان خه‌مناک بوو ته‌نب‌و‌ری‌کی ده‌س دایه‌ و ل‌ی‌ی دا و گۆ‌را‌نی زۆر ئاش‌قانه‌ و به‌سو‌ز و کو‌لی گوتن.

دای‌کی شی‌وی بۆ ه‌یتان هه‌ر که‌سه‌ به‌شی خۆی بۆ دانان، بۆ مو‌حه‌مه‌د‌ خانی‌شی ه‌یتا و گوتی: «ڕۆ‌له‌! ئە‌وه‌ حه‌وت سا‌ل پ‌تره‌ بۆ خات‌ری پیره‌ژ‌نی‌ک خۆت به‌و ده‌رده‌ برد‌وه‌ و هه‌موو شه‌وی ده‌ک‌رو‌وز‌تی‌یه‌وه‌ و ئ‌یمه‌شت وه‌ته‌نگ ه‌یتا‌وه‌، بۆ خات‌ری خودا ش‌تی‌ک بخۆ».

– دایه‌! شی‌وه‌که‌م بۆ له‌بن ته‌خته‌که‌م دانێ که‌ ه‌ی‌و‌ر بو‌ومه‌وه‌ ده‌ی‌خۆم.

دای‌کی شی‌وه‌که‌ی بۆ وه‌بن ته‌خته‌که‌ نا.

به‌یانی هه‌ر چل لا‌و بو‌ونه‌وه‌ کۆ‌تر و ڕۆ‌ین. کو‌ره‌که‌ وه‌ره‌ز بوو و بیرى کرد‌وه‌: خودایه‌! ده‌بێ مه‌نجه‌ل‌ که‌ی ب‌چ‌یت‌ه‌وه‌ بۆ ئا‌و تا من خۆم ڕ‌ز‌گار بکه‌م؟ بێ شک باوک‌م هه‌ستاوه‌ و ده‌م‌کو‌تی.

کو‌تره‌ش وه‌خه‌به‌ر هات. بانگی کو‌ره‌که‌ی کرد چ جواب نه‌بوو، وای خه‌یا‌ل کرد‌وه‌ که‌ له‌ ئا‌و که‌وت‌وو‌ه و خنکاوه‌. هه‌ر هه‌را‌ی ده‌کرد و ده‌گریا. به‌یانی که‌ مه‌نجه‌ل‌ له‌ تاته‌به‌رد ده‌ر‌که‌وت کو‌ر خۆی تی هاو‌یشت، دیتی باوکی به‌کو‌تره‌ کو‌تره‌ ل‌ی‌ی ده‌گه‌ر‌ی و هه‌را‌ی ده‌کا. بانگی کرد: باوکه‌! چیه‌؟

– له‌ کو‌تی؟

– من چو‌و بو‌ومه‌ ئە‌م گونده‌ گو‌شت ب‌ک‌رم. باوکی هه‌ره‌شه‌ی لێ کرد و گوتی: «منت له‌و چۆ‌له‌ به‌جێ ه‌یشت‌وو‌ه و به‌ئه‌ستۆ‌ی شکاوت چو‌وی گو‌شت ب‌ک‌ری؟! تۆ له‌ خودا نات‌رسی؟!» کو‌ره‌که‌ زۆر شه‌یتان بوو. دل‌خۆشی داوه‌ و خا‌وی کرد‌وه‌، ده‌ستی گرت و ڕۆ‌یشتن. که‌

گه‌یشتنه رووبار بواری دۆزه‌وه و باوکی له کۆڵ کرد و له ئاوی په‌راند‌وهه و پیتی خۆبان گرت، له‌هه‌وت پێیان کۆره‌که‌ کۆشکیکی دی، بوولیتی ئیواره‌ بوو، کچی ئەمیر به‌دووربین ده‌پروانی کۆرپکی وه‌به‌ر چاوه‌ات که‌ ده‌ستی پیریک ده‌کیشی پیاوه‌که‌ زۆر پیر بوو هه‌شتا ساڵ ده‌بوو و کوێرش بوو کچی ئەمیر گوتی: «به‌خودای ئەوه‌ بێگومان زۆر نه‌قل و نه‌زیره‌ ده‌زانێ ئەم‌شه‌وه‌ هه‌ر چیرۆکانی پێ ده‌گێرمه‌وه‌. که‌ رێبواره‌کان نێزیک کۆشک بوونه‌وه‌ هه‌رای کرد: «مامه‌ پیره‌! له‌م نێزیکانه‌ ئاوه‌دانی نییه‌ ئەگه‌ر ناتهوێ له‌ چۆلی رابووێری وه‌ره‌ ئەم‌شه‌وه‌ میوانی من به‌».

کوێره‌ گوتی: ئاوه‌دان بێ خاتوون! وه‌سه‌رکه‌وتن دۆشه‌گیان بۆ راخستن، دانیشتن.

وه‌ختی شیوێ خواردنیان هێنا خواردیان قاوه‌یان هێنا خواردیان‌وه‌، کچی ئەمیر به‌کوێری گوت: «مامه‌ پیره‌، تۆ دنیات زۆر دیوه‌، ولاتان زۆر گه‌راوی، نه‌قلیکی خۆشم بۆ بگێره‌وه‌، من زۆر وه‌ه‌زم و دلم‌ گیراوه‌. کوێره‌ گوتی: خاتوون! به‌خودای من هه‌چ نازانم، کۆری کوێره‌ گوتی: له‌باتی ئەو من عه‌رزت ده‌که‌م، باوکی تانیشکی له‌ که‌له‌که‌ی کوتا و گوتی: «تۆ چیرۆک چووزانی؟» کچی ئەمیر گوتی: پیره‌! ئیستاکه‌ بۆ خۆت بۆم نالێی ده‌لینگه‌ری با ئەو شتیک بلێ! کوێره‌ گوتی: «زۆر باشه‌ خاتوون! با بۆت بگێرته‌وه‌».

کۆری به‌باوکی گوت ئەوه‌ چته‌ باوکه‌؟ کچی ئەمیر گوتی: «خوا بته‌پاریزی ده‌م و کاوێژت چهند خۆشه‌» کۆری گوتی: «که‌ گه‌یشتینه‌ نێزیک ئاو دانیشتن باوکه‌م خه‌برده‌وه‌، من گویم لێ بوو ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌ردیک هات»، کچی ئەمیر گوتی: «پۆله‌ وه‌ره‌ له‌ په‌نام دانیشه‌ و راسته‌که‌م بۆ بگێره‌وه‌»، کۆری هێنا له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دانا ئەویش گوتی: «خاتوون! من دیتم‌ مه‌نجه‌لێک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌ هاته‌ ده‌ر سه‌ر به‌ژێر خلۆر بۆوه‌ و له‌ رووبار که‌وت و پر ئاو بوو و دیسان له‌کیوه‌ هه‌لبۆوه‌، من چوومه‌ لیواری رووبار دانیشتم‌ که‌ مه‌نجه‌ل هاته‌وه‌ من خۆم تێ هاویشته‌ و چوومه‌ ناو تاته‌به‌رد، ژوووری ئەو تاته‌به‌رده‌ ئەشکه‌وتیک بوو که‌ چل ته‌ختی خه‌ویان لێ دانا بوو بوولیتی ئیوارێ چل کۆتر هاته‌وه‌ په‌ر و بالیان وه‌راند و بوون به‌ چل لاوی جوانچاک هه‌ریه‌که‌ له‌سه‌ر جێ و بانیک دانیشته‌ یه‌کیک له‌وان ناوی موحه‌مه‌دخان بوو زۆر خه‌مناک بوو له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشته‌، ته‌نبووێکی ده‌س دایه‌ لێی دا و گوتنیشی گوت دایکی شیوی بۆ هێنا، به‌لام نه‌بخوارد، دایکی هاته‌ کنی و گوتی: «هه‌وت ساڵ پتره‌ بۆ خاتری پیره‌ژنیک خه‌م ده‌خۆی، تۆ ئیمه‌شت به‌خۆته‌وه‌ تووشی په‌ژاره‌ کردووه‌. ئەو گوتی: دایه‌گیان خواردنه‌که‌م بۆ له‌ین ته‌خت دانی دوايه‌ ده‌بخۆم. دایکی وای کرد، به‌لام ئەو ده‌ستیشی بۆ نه‌برد. به‌یانی هه‌ستان و بوونه‌وه‌ کۆتر و له‌ شه‌قه‌ی بالانیاں دا. من چاوه‌نۆر بووم تا مه‌نجه‌ل به‌ره‌و ئاو چوو خۆم تێ هاویشته‌وه‌ و له‌وێ هاتمه‌ ده‌ر،

دیتم‌ باوکه‌م لێم ده‌گه‌ری، ده‌ستم گرت و ئەوه‌ ئیستا لیته‌ین».

کچی ئەمیر به‌کوێره‌ی گوت: «بیلله‌ کۆره‌که‌ت بێ ئەو تاته‌به‌رده‌م پێ نیشان بدا ئەو کۆشکه‌ و هه‌رچی تێی دایه‌ مالتی تۆ و گه‌ردنت ئازابێ» به‌یانی کۆری وه‌پیش کچی ئەمیر که‌وت و برديه‌ په‌نا تاته‌به‌رده‌که‌. تا نیوێ^(٦) له‌وێنده‌ری دانیشتن، له‌پر ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌رد هات و مه‌نجه‌ل هاته‌ده‌ر و به‌ره‌و رووبار خلۆر بۆوه‌، کچی ئەمیر خۆی تێ هاویشته‌ و چووه‌ نیو تاته‌به‌رد و کۆریش به‌ره‌و کۆشکی باوکی گه‌راوه‌.

کچی ئەمیر له‌بن ته‌ختی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی شارده‌وه‌ و چاوه‌نۆر بوو. ئیوارێ چل کۆتر هاته‌وه‌ و په‌ر و بالیان له‌خۆ کرده‌وه‌. کچی دیتی موحه‌مه‌دخان زۆر لاواز بووه‌. له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته‌ و ته‌نبووێ به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و گۆرانی به‌سۆزی تێ هه‌لکرد، دایکی شتیوی بۆ هێنا و گوتی: پۆله‌گیان! ده‌بخۆ هه‌وت ساڵه‌ له‌ سوێی پیره‌ژنیک ئاوات له‌ خۆت کردووه‌! دایه‌گیان! له‌بن ته‌ختی بنی دوايي‌ ده‌بخۆم. نیوه‌شه‌وه‌ کچی ده‌ستی موحه‌مه‌دخان گرت، ته‌ماشای کرد گراویه‌که‌ی^(٧) خۆبه‌تی گوتی: له‌کوێوه‌ هاتووێ؟

- هه‌وت ساڵه‌ من ده‌وری دنیات لێ ده‌گه‌ریم. سبه‌ینێ موحه‌مه‌دخان به‌دایکی گوت: ئەم‌رۆ نه‌خۆشم ناچمه‌ گه‌ران. ئەو پۆژدی نه‌چووه‌ ده‌ر و خۆشیاں راوارد.

موحه‌مه‌دخان به‌کچی ئەمیری گوت: دایکه‌م نایه‌لێ تۆ بێنم هه‌سته‌ را به‌که‌ین! به‌لام له‌وێ که‌له‌شیریک بوو هه‌ر شتیک قه‌وما با ده‌یخویند. که‌ قووقه‌ی به‌رز بۆوه‌. دایکی رای کرد و گوتی: ده‌بی شتیک له‌ موحه‌مه‌دخان قه‌وما بێ که‌ ئەم‌رۆ ده‌گه‌لمان نه‌هات، که‌ دیتی موحه‌مه‌دخان نه‌ماوه‌ وه‌شوینی که‌وت. موحه‌مه‌دخان وێردیکی خویند بۆ خۆی بووه‌ شوان و ژنه‌که‌ی بوو به‌ مه‌ر.

پیرێژن لێی پرسى: «شوانه‌ ژن و پیاویکت نه‌دیوه‌ را بێرن؟».

- به‌لێ پیش پێی تۆ را بردن، پێی گرت و پۆشته‌، به‌لام که‌سی نه‌دی دیسان گه‌راوه‌ بۆ لای شوان، به‌لام شوان ون ببوو ئەم‌جار موحه‌مه‌دخان خۆی کرده‌ ناشه‌وان و ژنه‌که‌ی کرده‌ ئاشیر. دایک کۆره‌که‌ی ناسیه‌وه‌ و گوتی: پۆله‌! تۆ ناتوانی له‌ چنگی من ده‌رچی به‌خودای ئەگه‌ر ژنه‌که‌ت له‌تۆ جوانتر نه‌بی سیحریکتان لێ ده‌که‌م هه‌ردووک بینه‌ تۆز و خۆل، ئەگه‌ر جوانترین پیرۆزت بێ. موحه‌مه‌دخان ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و هێنای، پیرێژن ته‌ماشای کرد بووکه‌که‌ی له‌ کۆره‌که‌ی جوانتره‌، گوتی: «پیرۆزت بێ پێکه‌وه‌ بژین».

ئیشاللا وه‌ک ئەوان به‌مراد گه‌یشتن ئیوه‌ش به‌مراد ده‌گه‌ن.

(١) هه‌تره‌ش چوون: زه‌نده‌ق چوون، ترسان.

(۳) به کوردی به‌ئەسپ نالین: «سور»، بەلکوئەگەر ڕەنگی تاریک و کلک و یالێ ڕەش بوو پێی دەلین: «کویت»، خوئەگەر ڕەنگی کال بوو کلک و یالێ لە ڕەنگی خوێ یا کانتەر بوو پێی دەلین: «شەر».

(۵) قه‌ره‌واش: وشه‌یه‌کی لی‌کدر‌او‌ی تور‌کی و کوردییه، (قه‌ره) تور‌کییه، یانی ره‌ش، (واش) ی کوردیش یانی رهن‌گ، واته: که‌نیزه‌کی ره‌ش پی‌یست.

(۷) گراوی: یار، دوستی کچ.

شنبه ثامادهی کردووه

مامۆستا هیمن مامۆستاییکی گه‌وره‌ی شیعری کوردیییه هه‌روه‌ها له پال شاعیری
به‌رزنی خۆی وه‌کو رۆڵه‌ییکی کۆڵنه‌ده‌ر و خه‌باتگێری کورد ناسراوه‌، وه‌هه‌ڵکه‌ وتنی
شاعیریکی وا به‌ توانا و له‌ ناو میللله‌ ته‌ که‌ مانا مایه‌ی شانازی هه‌موو کوردیکه‌ له‌ هه‌موو
لایه‌کی کوردستان. شاعیری نه‌ به‌ زمان هه‌میشه‌ ژیا‌نی خۆی له‌ پینناوی ئازادیخوازی
میللله‌ ته‌ که‌ ی‌دا به‌ گران نه‌ زانیوه‌، ته‌ نانه‌ت وازی له‌ هه‌موو خۆشیی‌کی ژیا‌نی تایبه‌تی خۆی
هی‌ناوه‌، وه‌ک له‌و ماوه‌یه‌ی ژیا‌نیدا که‌ ده‌ستی له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی هه‌ل‌گرتوه‌ بۆ
ئه‌وه‌ی زیاتر خۆی بۆ خزمه‌ت‌کردنی بزوتنه‌وه‌ی ئازادیخوازی میللله‌تی کورد ته‌رخان بکات
(هه‌روه‌کو له‌ سه‌رده‌تای دیوانه‌که‌ ی‌دا ئه‌لێ). ئه‌وه‌ی راست بێ به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک باسی
مامۆستا هیمن بکه‌ین له‌م لایه‌نه‌وه‌ ناتوانین به‌ ته‌واوه‌تی مافی خۆی بده‌ینێ، به‌لام
به‌باوه‌ری من ئه‌و دێره‌ی که‌ نازم حیکمه‌ت و تووتی تا راده‌یه‌ک به‌سه‌ر هیمنی ئینسان و
شاعیردا ئه‌چه‌سپینرێ... نازم حیکمه‌ت ئه‌لێ: «شاعیریان برد بۆ به‌هه‌شت وتی: ئاخ
نیشتمانه‌که‌م»، ئه‌وه‌ش لێرده‌ا به‌ ئاشکرایه‌ی دیا‌ره‌ که‌ چۆن مامۆستا هیمن وازی له‌ ژیا‌نی
خۆشی و ما‌ل و مندا‌ل هی‌ناوه‌ و ژیا‌نیکی ئاواره‌ و ساکارانه‌ی له‌ دوور و لات بۆ خۆی
هه‌ل‌بژاردووه‌. هیمن (سه‌ید موحه‌مه‌د ئه‌مین شی‌خه‌لئیسلا‌می موکری) بووه‌ و دایکی ناوی
(زه‌ینه‌ب) و کچی شی‌خی بو‌ره‌ان بووه‌. له‌ (١٩٢١ز) له‌ گوندی (لاچین) نی‌زیکی سابلاخ
له‌ دایک بووه‌.

خوښه نړۍ نازيز، ماوه يه که له مېوه بهر ماموستا هېمن گولښتيرېکې له هه لښه سته تهر و پاراوه کاني کرده چه پکه گولټک و له ژير ناونيشاني (تاريک و ږوون) له ديوانيکي قه شه نگدا بلاوي کرده وه و خستيه بهرده ستي خوښه ران. جا بوئوه دي زياتر ماموستا هيمني شاعير و ئينسان و ئاواره به خوښه راني هاوکاري بناسينين به پيوست زانرا چاومان پتي که ویت و گفتوگو به کی له گه لا بکه ين... به لام دواي گه ران و به ليتني و چاوه رواني کردنيکي زور، به هزار حال ماموستا هيمنمان بو دوزايه وه و ئوه دانسته مان له گه لا کرد، جا واپشکesh به خوښه راني به ريتزي هاوکاري ئه که ين:

* له ژياننامه که تا دهليې ته و قزانجهۍ که له شاعيريم کردووه ناوۍ دوور و درېږم له کولۍ بوته وه... که چې له شوينۍکي تری ژياننامه که تا دهليې ناوۍ نهينۍ حيزيم بوو... نایا به يوه ندۍ شاعير یتي به حيز بښتېته وه هه بوو؟

- لهو کاتهی که بووم به حیزبی من هه شاعیر بووم وه له بهر ته بیعه تی شاعیریم ناوی نهیتیم کرد به هیمن که به ته بیعت هه له بیده نگی و سولم و رابواردنم پی خوشه بویه ناوی هیمنم هه لێژاردوه.

* به لām شاعیر هیچ کاتیک هیمن نابیت...!؟

- به ته بیعت هه له هیمن ته کهم به لām ته گهر هیمنی بۆم نییه ئه وه جیا به.

- یا وه ک سالم له بهر نه خوشی ناوی خوێ ناوه سالم... تۆش له بهر ژیا نی ناواریهیت ناوی خۆت ناوه هیمن.

* دوا ی ده رچوونی دیوانه کهت، ئایا هیچ شیعری توتوه؟

- پاش ده رچوونی دیوانه کهم شیعریکی درێژم وتوه که کهم جار شیعری وا درێژم وتوه، وه ئه م شیعره ته ئسیری شیعری فارسی تیدایه وه هوێ وتنی ئه وه بوو که ههستم به جودایی و غوریته ئه کرد وه توانیم له م شیعره دا ئه وه ههسته ده برم که تیا یا ده لیم:

بشنو از نی چون حیکایت میکند

واژ جدائیها شکایت میکند

ساقیا وا باده وه وا باده وه

پوو له لای من که به جامی باده وه

نابی قهت ناله ی جودایی بی ئه سه ر

جا چ نه ی بیکا چ پیاوی ده ربه ده ر

بویه ناله م تیکه لی نه ی کـرد وه

شیوه نیکم کرد که نه ی نه یکرد وه

شیوه نی من شیوه نی ئینسانیه

بانگی ئازادی و گروی یه کسانیه

شیوه نی من شینی کوردی بی به شه

ئه وه گه له ی حاشا ده که ن لپی و هه شه

دوا ی ئه وه ش شیعریکم وتوه له مناجاتی مانگدا که له ژیر ناوی (تریفه ی سارد) ه ده لیم:

به لینی راگه یاندی راسپارده

گوئی بۆت دیته بن ئه م پارده غارده

له جیژوانی له میژه چاوه ریتیم

نه هاتی کیژی جوانی هه لێژارده

ته زووی گهرم به له شدا دی ته گهرچی

ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارده

وه ره با رهنگ و روخسارت ببینم

به من چی تیشکی داوی مانگی چارده

گری ئه م روومه ته ی تۆ جوان و گهرمه

تریفه ی مانگه شه و جوانیش بی سارده

* له گه ل ئه وه ی دلداریت نه کرد وه ته نیا ماوه ییکی زۆر کورت نه بی به لām شیعره دلداریه کانت وه کو ئه وه ی که ته جره به یه کی دوور و درێژ هه بی، ئه مه به چی لیکه ئه ده یته وه؟

- هه رچه ند له و ماوه یه دا دلداریه کهم لی تیک چوه به لām ههستی راسته قینه ی ئه و ماوه یه له ناخدا ماوه، چونکه بی به ش بووم له م نیعمه ته، (حرمان) وای لیکردم که شیعره کانم به م جوړه بیت.

* ته گهر ئه دیب نه بویتایه هه زت ئه کرد بیت به چی؟

- زۆر دلّم خوشه که ئه دییم وه ته گهر نه بووما یه به ئه دیب هه زم ئه کرد بيم به ئه دیب.

* به رای تۆ ئه دیبی ئیستای کورد تا چ راده یه ک له مسته وای مه سئولیه ت دایه؟

- زۆریان توانیوانه بگه نه ئه نجام به لām که مان توانیومانه مه سئولیه تی خۆمان جیبه جی بکه یین، زۆربه ی ئه دیبانی کورد باری سیاسی رێگه ی گرتوون و اتا هه ر خه ریکی ئه و دۆخه ناله باره ن که کورد تیا ی بووه و وه ویستوو یانه له م لایه نه وه بگه نه ئه نجام بویه باری کۆمه لایه تی بیان له بیر چوه که لایه نیکی گرنگی ژیا نه و رهنگه به لām وه عه بیبه که بلێین له م سه رده مه له باری کۆمه لایه تیدا دوا که وتووین. به لām ئه بی به ره و باشتی به رین.

* شنه نه بزێوی سه ره ی بسکی ره شی

که له سه ر روومه تی ئارامی گرت

گوئی مه ده ئه و قسه کۆنه ی که ده لی

له شکر ی کافره ئیسلامی گرت

ئه م شیعره ت به چ مناسه به تیک وتوه؟

- ئەبى سەھلى مومىتەنىيى بىنوسى، واتا شىتىك بىنوسى كە خەلەكە تىتى بگا و بەرھەمەكەى ئەبى جوان بى و تەرخانى بكا بۆ كۆمەلى خۆى وە لە گىروگرفتى كۆمەلى بدوى و چارەسەرى بۆ بدۆزىتەو، وەنابى زۆر پرواى بە بەرھەمەى خۆى ھەبى بەلەكو ئەبى تا رادەيەك دوودل بى لىتى، وە بەرھەمەكەى ھەرچەند بەلەى خەلەكەو پەسەند بىرى و لەلەى رەخەگر سەركەوتوبى نابى لە خۆى بايى بى چونكە ئەگەر لەخۆى بايى بوو ئەو بەرھەودوا ئەچى و ئەوەستى.

* كام شىعر لە شىعرەكانت لەوانى تر بە بەرزترى دەزانى و بۆچى؟

- ئەوەى لە خەيالەم بىت (كاروانى خەبات) م لە شىعرە ھەر چاكەكانە لە بەرئەوەى ھەستى راستەقىنەى خۆم دەربەرپو بەرامبەر بەرەقىقىكى خۆشەويستەم وەلام واىە تىايدا سەركەوتووم.

رۆژنامەى ھاوکارى، ژمارە (۲۳۴) - ۱۳/۹/۱۹۷۴

وتوويز دەگەل ماموستا ھىمن

لەبەھارى ئەمسالدا (۱۳۷۶ى ھەتاوى - ۱۹۹۷ى زايىنى) لە شارى نەغەدە، لەلەى دۆستانى بەرپىز، كاك سەلاح بەيگى، كاك يوسف فازلى و... نەوارى شەوى شىعەرىكم وەدەست كەوت كە لە رۆژى پىنجشەمە ۳۰ى خاكەلىوەى ۱۳۵۸ى ھەتاوى - ۱۹۷۹ى زايىنى) دا، لە شارى مەھاباد بەرپو. لەم شەو شىعەرەدا ماموستا ھىمن، سەيد كامىلى ئىمامى، مەلا غەفوور دەبىاغى، حوسەين شەرىف پەناھى و ژمارەيەكى دىكە لە شاعىرانى كوردستانى ئىران بەشدارىيان كەردبو. لە ماوەى ئەو سەعاتەى كە شەوى شىعەرەكەى تىدا بەرپو، ھىندىك پەرسىارى ئەدەبىيان لە ماموستا ھىمن كەردو و ھەمىشە بەرپەرى دۆزىيەو وەلامى داوئەتەو.

لەژىرەو چاوتان بەرپىسار و وەلامەكان، دەكەوى و لەگەل ھىندىك بىروپراى ماموستا ھىمن ئاشنا دەين.

دواى ئەو خوالىخۆشبوو مەلا غەفوورى دەبىاغى (حافز) شىعر دەخوئىتەو لە ماموستا ھىمن دەپرسن كە بىروپراى سەبارەت بەم شاعىرە چىيە. ماموستا ھىمن دەفرموى:

بەراستى ماموستا مەلا غەفوور، جىيى شانازىيە بۆ شارەكەمان، يەكەك لە ھونەرەكانى كە دە ماموستادا دەبينم ئەوەيە كە سەرەپراى ئەوەى كە بۆ خۆى شارستانىيە و بەناشكورىش نالىم كوئىر و رۆشندە، بەلام لە شىعەرەكانىدا، وشەى زۆر جوان و ناسك و رەسەنى كوردى دەبينم. ھەتتا جىيى تەعەجوبە بۆ من! من جارىكى لىيان پەرسىم كە ماموستاى شىعەرى تۆكى بوو؟ گوتم: روودەكى. من لە روودەكى فېربووم، كاتى شاعىر شىتىك نەبينى و لەمەسى نەكا ناتوانى شىعەرى لەسەر بلى. پىم واىە ھەموومان خوئندوو مانەتەو. منىش بەمەندالى ئەو شىعەرەم خوئندوو:

«بوى جوى مولىان آيد ھمى

ياد يار مھربان آيد ھمى

ريگ ھامون و درشتىھاي او

زىر پايەم پەرنىيان آيد ھمى»

تەماشە دەكەن ھەموو ھىسى كوئرانەيە تىدايە، لەمەسە. ھىچى تر نىيە، بۆنى دەكا، ھىسى دەكا لەبەر پىيدا. كەوابوو باسى دىتنى تىدا نىيە. بەلام ماموستا ديارە لە

ئەسەرى مومارەسەى زۆردا، يانى لە ئەسەرى زۆر خويندەنەوى شىئەرى شاعىر، گوى لىگرتنى شىئەرى شاعىرەكانى دىكەدا، ئەو شتانەى كە ناشيانىبىنى دەتوانى جوانيان وەسف بكا. كە ئەو بەعەقىدەى من ھونەرئىكى يەكجار گەورەىە. لىرەدا دەمەوى نوكتەىەكتان عەرز بكم. دوكتۆرىكى رۆشندلمان ھەىە لە كوردستانى عىراق. كە دوكتۆرە دە ئەدەبىياتى عەرەبىدا، كەچى بەراستى بى يارمەتى ژنەكەى ھىچى بۆ ناكرى، ژنىكى خويندەوارى ھەىە كە ھەم ژنبەتى و ھەم مونشىيەتى... ئەگەر شىئەر بلى بۆى زەپت دەكا، ئەگەر نەقد يا ئىنتىقاد دەكا، ئىنتىقادەكانى بۆ دەنوسىتەو. ئەو دەىلى، ئەو دەىنوسىتەو. مامۆستا بەداخەو لەو ھەش مەحروومە (ھەموو خەلك پىدەكەنن) نوكتەىەكى خۆشم لەسەر ئەو دوكتۆرە ھەىە. رۆژئىكى پىكەو دەگەرپاين، ژنەكەشى دەگەل بوو، ديارە ژنەكەى خويندەوارە. ژنىكى زۆر ماقوولئىشە، چاوساغتتى. رەفىقىكى كوردى ئىرانى يادى بەخىر لىبى پرسىم ئەرى ئەو كىيە؟ ئەو ژنە چىيە دەگەل ئىو دەگەرپى؟ گۆم ئەو عەسای مووساىە بۆمە.

لىرەدا كاك شەرىف حوسىن پەناھى شىئەرىك دەخوينتەو و پاشان مامۆستا ھىمن دەفەرموى:

شىئەرى ئەو براىەمان درىژ بوو، شىئەرى (ملوانكەى شىن)، و ئەغەلب شاعىرە لاوكانمان دەیانەوى شىئەریان درىژى. پىيان وایە بەدرىژ و كورتى چاكە. ئەم شىئەرە بەعەقىدەى من ئەگەرچى درىژ بوو و وەختىشى زۆر گرت بەلام كورت بوو، چونكو پترى دەبوو وەسفى زرىبار و شتى وا كرىدا. بەو ھەى شىئەرەكەى عەبىدار نەدەبوو. دەمەوى لىرەدا ئامۆزگارىيەكى شاعىرە لاوكان بكم، پىيان وانەبى شىئەر بەدرىژى چاك دەبى، شىئەر ئەو ھەىە كورتىش بى وە شاعىرى چاك ئەو كەسەىە بتوانى مەتلەبى گەورە لە شىئەرىكى بچووك دابرىژى. ئەمما ئەو مەزووعە دەبى درىژى، وە بەعەقىدەى من كورتە. دەنا دوینى ئەو شاعىرە لە منى پرسى كوتى: تۆ كام شىئەرى خۆت خۆش دەوى؟

من كۆم: نرىك بەچل سال لەو ھەى پىش شىئەرىكم گوتو، تاقە شىئەرىك تاقە بەىتىك و بۆم زىاد نەبوو ھەتا مام، چونكو پىم وابوو تەواوى ئىحساسى دەروونى خۆم لەو شىئەرەدا كوتو. ھەر يەك شىئەرە، مەنزورم ئەو ھەىە شىئەر فىرن، دەلىم:

«ئەسىرى بسكى ئالۆزى كچە كوردىكى نەشمىلم

تەماشاكەن چ سەىرىكە، بەدەستى دىلەو دىلم»

دەویدە ئەو ھەى ئىحساسم بوو كوتوومە ئىدى چىدىكە نەماو تەو. كچى كورد بۆ خۆى دىلى ئىجتەماى كوردەوارىيە، منىش ئەسىرى ئەوم. تكا لە شاعىرە لاوكان دەكەم گوى

مەدەنە شىئەرى درىژ و كورت.

لىرەدا بەرىتەبەرى كۆرەكە دەلى برىاربوو بەپى تەمەن، مامۆستاكان شىئەر بخوينتەو، ئىستا كە دەمەوى داوا لە مامۆستا ھىمن بكم كە شىئەرمان بۆ بخوينتەو، دەترسىم پىى وابى كە بەپىرمان داناو. مامۆستا ھىمن دەفەرموى:

- وەللا پىم وایە من زۆر لە پىرى ناترسىم، مامۆستای گەورەمان سەىد كامىل ئىمامى لە پىرى دەترسى، چونكو لىيان پرسى شاگردەكانت كى بوون؟ ھىمنى بەشاگردى خۆى قبوول نەكرد. ئەو وەختى ئەو شىئەرى دەگوت ئەمن منداڵ بووم. «پىدەكەنى» عەرزت دەكەم كە وابوو منىش يەكىكم لە شاگردانى ئەو مامۆستا گەورەىە.

ئەوشۆكە رەفىقىك باسى ئەو ھەى دەكرد كە ئىو بۆ ئەو ھەندە ئەھمىەت بە شىئەر دەدەن. بەھونەرەكانى تر نادەن؟ من پىم وایە ئەو لەبەرەوى نىيە ئەمە ھونەرەكانى دىكەى كوردمان لەبەرچا و نەبى بەلكو لەبەر بى دەرتانىيە. كورد پەناى بردوو بۆ شىئەر كە زووتر بەگوى خەلك بگا. ئەو ھەى بە شىئەر دەبلىن ئەگەر بەمەقالە نووسىبامان نەدەگەىشتە گوى خەلكى. ئەمە ئىحتىاجمان بەرۆژنامە ھەىە ھەتا بتوانى ھونەرەكانى دىكەشمان نىشانى خەلك بەدەن. برىا ئەمەش چىرۆكنووسىكى وەك سەمەدى بىئەرەنگىمان ھەبا، دەبوو ئەو پەرى ئىفتىخارى پى بكمىن. بلىن چى؟ رەنگە ھەشمان بن، رەنگە لەنىو ئەو عالەمەىدا ئى وا ھەبى چىرۆكى چاك بنوسى. ئەمما لە رابردوودا لە كوىى بلاوكرىداو؟ چۆنى بلاوكرىداو؟ ئەو ھەىە كە دىسان پەنامان بردوو بۆ شىئەر كە زو لەبەر دەكرى و زو دەچىتە ناو خەلكەو.

من زۆرم كۆرى شىئەر و شاعىرى دیون، چونكە شەقى رۆژگار گىراومى بە ولاتاندا و دىومە، عادەتەن ئەگەر شىئەرىك گوىگر پىيان چاك بوو (ئەو بەزى نالىم داواى چەپلە بكم ھا لە بىرتان نەچى!) چەپلەى بۆ لى دەدەن بۆ ھەى دوو جارى بخوينتەو. يەكىك لە شىئەرەكانى مامۆستای كە زۆر بەرز بوو چەپلەتان بۆ لى دا، بەلام بەداخەو ئەو كەمترى ئەو كۆرانە دیو دەنا دەبوو جارىكى دىكەشى خويندەبوو تا چاترى لى حالى بن. تكا دەكەم شىئەرى ھەر شاعىرىكتان لەو ھەى پاش پى چاك بوو پى رابگەىنەن دوو جارى بخوينتەو، با بىتە حىفزانەو. من بۆ خۆم شىئەرى تازەم نىيە بەلام پەنا دەبەمەو بۆ دیوانەكەى كۆم يانى بۆ نالەى جوداى كە لەویدا شىئەرىكتان بۆ دەردىم.

بىگومان مامۆستای ھەموو شاعىرە نىشتمانىيەكانى كورد ئەحمەدى خانى بوو كە ھەقمانە پى بلىن نابىغە چونكو زۆر لەپىش شاعىرەكانى دەورەبەرى خۆشماندا حىسى مىللىيەتى تىدا بزوتو، بەلام ھەر دەردى كوتووە دەرمانى نەكوتو. دەلى كورد

میلله تیکی لیتقه و ماوه و چیتەر، ئەمما ئیمه شاعیرێکمان هه‌بووه به‌ناوی حاجی قادری کۆبی که ده‌بێ هه‌موو به‌حەق ئەم شاعیره بناسین. ئەو هه‌ڵ شاعیره که ئەه‌مه‌دولیللا موجه‌سه‌مه‌ی بۆ دروست کرا. من هه‌رچه‌ند شاعیری مونا‌سبات نیم و، له‌ مونا‌سباتدا شیعەر نالیم به‌لام ئەو که‌سانه‌ی تاریک و پروونیان خۆپێندۆته‌وه‌ ده‌زانن که شیعەرێکم بۆ موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گوتوه‌. به‌لام به‌داخه‌وه‌ جاریکی پاش موجه‌سه‌مه‌ که‌ چوممه‌ کۆبی و دیتم سه‌ری موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گولله‌یکی وئ که‌وتبوو و کونی کردبوو. ئەوه‌ حیسسی منی زۆر بزواند و غه‌زه‌لیکم گوتوه‌ که‌ ڕه‌نگ بێ زۆری ڕه‌مز تێدا بێ. بۆیه‌ له‌ سانسۆر ده‌رچوو و له‌ ناله‌ی جوداییشدا چاپ بووه‌. ئەگه‌ر زۆری ڕه‌مز تێدا نه‌بووبا پێم وایه‌ ده‌رنه‌ده‌چوو. به‌ئێجازه‌ی ئیوه‌ ئەو شیعره‌ ده‌خوینمه‌وه‌.

له‌کۆ ئەس‌رین ده‌بارینم له‌بۆ کوردی په‌راگه‌نده
له‌ گه‌رمین غه‌رقی ئاره‌ق بووم و چاوم هه‌ر له‌سامه‌په‌نده
منی زنجیر پسین لێره‌ ئەسیری یسکی جوانیکم
زه‌مانه‌ گه‌رچی ئالۆز و په‌شیوه‌، که‌ڵ به‌موو به‌نده
کو‌تی ئیواره‌ بازارێ وهره‌ ماچت ده‌می نهم و یست
هه‌لۆی کو‌یستانی کوردستانم و ناژیم به‌ده‌سته‌نده
دلم سه‌د هێندی دیکانه‌ به‌ناز بشکینێ ده‌نگ ناکه‌م
چ سوودیکه‌ هه‌یه‌، کێیه‌ په‌رسی داد و گازه‌نده
جیهان و هه‌رچی خێر و خوشییه‌ بۆ هه‌لبژاردانه
به‌قانونی ته‌بیعه‌ت پاشه‌رۆک‌خۆره‌ ئه‌وی گه‌نده
ئه‌گه‌ر تاوانی بێ هێزی نییه‌ بۆچی له‌ دنیا‌دا
به‌شی من ماته‌م و شینه‌، به‌شی خه‌لکی زه‌ماوه‌نده؟
به‌مردوو‌ییش نیشانه‌ی گولله‌یه‌ ئه‌و که‌لله‌ پر شۆره
ئه‌ویستاش ده‌رسی سه‌ریازی ده‌لێ ئه‌و شاعیره‌ ڕه‌نده
سه‌ری ته‌عزیم له‌به‌ر تۆ دانواندن فه‌خره‌ بۆ هێمن
بژی حاجی که‌ کێوی هیممه‌ت سه‌د هێندی ئەله‌نده

لێره‌دا به‌رێوه‌به‌ری کۆر په‌رسیاریکی له‌ مامۆستا هێمن ده‌کا و ده‌لێ:

مامۆستا تکایه‌ به‌فرموون که‌ جه‌نابتان زۆتر ده‌ چ حالێکدا، یانی زۆتر له‌ چ کاتی‌کدا

شیعەر ده‌لێن؟ هێندی‌ک وه‌ده‌زانن شیعەر له‌ وه‌خت و سه‌عاتیکه‌ی تایبه‌تدا ده‌گوترێ ده‌مانه‌وی ئه‌وه‌ی بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان ڕوون بکه‌یه‌وه‌؟

ئهو وه‌ختی منیش لاو بووم، پێم وابوو شیعەر یه‌عنی قسه‌یه‌ک که‌ وه‌زن و قافیه‌ی هه‌بێ. منیش داده‌نیستم و کاغه‌ز و قه‌ڵه‌مێکم به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت و وه‌زن و قافیه‌یه‌کم ده‌نه‌زه‌ر ده‌گرت و شیعرم ده‌کوت. زۆر مه‌منوونی باوکی خۆم که‌ دیوانه‌که‌ی مندالی لێ سووتاندم ده‌نا ئەلعان به‌ده‌ست خه‌لکییه‌وه‌ مابا گالته‌یان پێ ده‌کردم. به‌راستی شاعیری هه‌روا وه‌زن و قافیه‌ نییه‌، شاعیری ده‌بێ سۆز و ده‌روون و کۆل و کۆی ئه‌و شاعیره‌ بێ بخه‌رتنه‌ قالی نه‌زم و ئاهه‌نگه‌وه‌. من زۆر جارم گوتوه‌ هه‌رچه‌ند بۆ خۆم بپێکیش قافیه‌ سازم به‌لام زۆر ئەهمیه‌ت به‌قافیه‌ ناده‌م ده‌شیعردا، به‌لام بۆ وه‌ی شیعر و نه‌سر لێک بکه‌مه‌وه‌ موخته‌قی‌دم به‌مۆسیقا و ئاهه‌نگ و وه‌زن ده‌ شیعردا. من وه‌ختی شیعر ده‌لێم که‌ به‌راستی شیعر زۆریم لێ بکا. تا زۆریم لێ نه‌کا، تا له‌ خه‌وم هه‌لنه‌ستین، تا خه‌و و خواردنم لێ نه‌تۆرین، من شیعر نالیم. چونکو من ده‌توانم مه‌قاله‌یه‌ک بنووسم، ئەگه‌ر به‌وه‌ی و تاریکی سیاسی بنووسم به‌نابه‌رین شیعر شتیکی دیکه‌یه‌ که‌ کۆل و کۆی ده‌روونی خۆمه‌ ده‌و وه‌خته‌دا ده‌یلێم. نازانم توانیومه‌ لاوه‌کان حالێ که‌م یا نا؟ به‌لێ، شیعر شوعار نییه‌، ئه‌ورۆ بیلێی و سه‌هینێ بمرێ. شیعر ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌رنه‌بێ پاش شاعیره‌که‌ی به‌نینیک بپێنێته‌وه‌. زۆر شاعیری وام پێ شک دی شیعره‌کانیان ده‌پیش خۆیاندا ده‌مرن. ئەمما زۆر شاعیری وا هه‌بووه‌ هه‌روه‌کو نالی، ئیمه‌ تازه‌ ده‌زانین، تازه‌ تێ گه‌ییوین ئه‌و نامرێ و قه‌تیش هه‌تا تاریخ هه‌یه‌ نامرێ، که‌چی هه‌ر شیعرێ عاشقانه‌شی کوتوه‌، شیعرێ نیشتمانی و شتی که‌متر کوتوه‌، ئیلا شیعریکی زۆر گه‌وره‌ نه‌بێ که‌ به‌شاره‌که‌ی خۆی هه‌لکوتوه‌:

«قوریانی تۆزی پێگه‌تم ئە‌ی بادی خۆش مروور

ئە‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌هه‌موو شاری شاره‌زوور»

که‌ ڕه‌نگبێ ده‌ که‌م زیاناندا قه‌سیده‌ی هێنده‌ وه‌سیع و جوان هه‌بێ.

لێره‌دا به‌رێوه‌به‌ری کۆره‌که‌ داوا له‌ مامۆستا هێمن ده‌کا که‌ له‌ باره‌ی ئه‌و شاعیره‌ لاوانه‌ی که‌ له‌ ماوه‌ی چه‌ند ڕۆژێکدا که‌ کۆره‌که‌ به‌رێوه‌چوو، شیعریان بۆ کێ به‌رکیی ئه‌ده‌بی ناردوو، قسان بکا «مامۆستا هێمن، مامۆستا هاوار (عه‌لی حه‌سه‌نیانی) و کاک مه‌جیدی نانه‌وا داوه‌ری ئەم شیعرانه‌ بوونه‌». مامۆستا هێمن ده‌فه‌رموی:

ئهو سێ که‌سانه‌ی که‌ ئیوه‌ هه‌لتان بژاردوون، شیعرێ شاعیره‌ لاوه‌کان ته‌ماشاکه‌ن، ئه‌و سێ که‌سه‌ن که‌ موخته‌قی‌د به‌شیوه‌ی نوێ و کۆن. ئەگه‌رچی ئه‌و ئیستلاحه‌ ڕه‌نگه‌ بپێکیش غه‌له‌ت بێ «کۆن و نوێ» شیعر ئەگه‌ر چاک بوو هه‌میشه‌ تازه‌یه‌ قه‌ت کۆن نابێ. به‌لام

وہزنی عہرووزی یا غہیرہ عہرووزی وا چاترہ. من بۆ خۆم پێم وایہ شیعەر دہەر قالببیکیدا شیعربی، شیعەر، چ دہ قالببیکى نویدا و، چ دہ قالببیکى کوڤى عہرووزیدا. ئەگەرچی بەئىجازەى مامۆستا شىخ کامیل ئەوہى دہلێم ھەر شتىکى مەوزوون دہم دنیايەدا تۆ بخوڤنپىيەوہ بەھەر زمانێک، لە فەعوولوون فەعوولونەکانى عہرەبى دەرناچى، يا مەوزوون نىيە يا دہتوانى وەبەر فاعىلاتون فاعىلاتىکى بخەى. کەوابو من دہمەوئ شیعەر ئاھەنگىکى ھەبى کە وەختىکى خوڤندتەوہ دہبىسەردا تەئسىرى ھەبى. يەکىک لەو شاعىرانە کە شیعەرى ھىنابوو، بەعەقىدەى من پڕ خەيالترىن شیعەر بوو خەيالێکى شاعىرانەى زۆر جوانى تىدابوو بەلام ئاھەنگى مۆسىقای نەبوو. لەبەرودى داوام لى کرد کە پتر حەول بدا مۆسىقاىيەک دہو شیعەرەدا دروست بکات با کارە شاعىرانەکەى بەخۆرايى نەچى. ئەوہى نەزەرى من. شاعىرىک کە موعتەقىدە بەوہزن و قافىيە، دہبى ھەموو ئوسوولى کوڤن پەعايەت بکا، دہنا بەنەزەرى من شاعىرىک کە فەرقى پەدیف و قافىيە نەکا و بەوہزنى کوڤن شیعەر بلتى، بەعەقىدەى من دہبى پتر بخوڤنپىتەوہ جا ئەودەمى شیعەر بلتى. لەبەرودى ھىندىکيان بۆيە پەدبوونەوہ کە فەرقى پەدیف و قافىيەيان نەکردوہ. ھىندىکيان بۆيە پەدبوونەوہ کە ئاھەنگيان دہشيعەردا نەبوہ. ھىندىکىشىيان بۆيە قەبوول کران کە ھەموو شتىکيان ھەبوہ. بەراستى من شاعىرىکى دى کە ھىواى دواړۆژم يەکجار زۆر پىيە، خەلکى شارەکەى خوشمان نىيە، منەتیشى نىيە، نە نانم دہداتى و نە ئاو، نە مومکينە جارىکى دىکە ببىنمەوہ، کەچى پێم شاعىرە، ئەویش کاک شەرىفە کە بەراستى خەيالێ شاعىرانە يەکجار دہ شیعەرەکەيدا ھەن، وە ئەو تەوازوعەم تىدا دى. وەختىکى داوہرەکان دہيانکوٹ ئەو شیعەرە پەنگى نەقسىکى تىدا ھەبى بۆ خۆى بى وەى نارەحەت بى، بى وەى کيشە لەسەر شیعەرەکەى بکا، بەقسەى داوہرەکانى دہکرد. شاعىر دہبى موتەوازە بى ھەتا بتوانى ببىتە شاعىرىکى بەرز. دہبى لەوہى نەترسى سبەينى يەکىک پەخنەى لى دہگرى. ھىچ شتىک دہو دنيايەيدا تەواو نىيە و ھەموو شتىک جىگای ئىنتقادە. ھونەر قەت تەواو نابى و قەتیش و قەتیش تەواو نابى و لەبەر وەى لە پەخنە نابى بترسىن ئىمە. پەخنەشت لى دہگر دہلێن ئەو شیعەرەشت خراپە، بەلام نابى بترسى. کەسىکى حىسى شاعىرانەى ھەيە دہبى حەول بدا چاتر خۆى نىشانى ئەو خەلکە بدا.

گوڤارى سروە، ژمارەى تاييەتى (بى تاريخ)

دەگەل مامۆستا ھىمن

پيشەکى: ئەحمەدى شەرىفى

نامادەکردن: سەيد سەمىلى حوسىنى

پيشەکى: لە سالى ١٣٦٢/١٩٨٣ وە، زەمەمەى پىکەپىنانى ناوہند و پەخشخانەيەکى چاپەمەنى و دەرکردنى گۆڤارىکى کوردى، وەک کەلە مېشىکى مامۆستا ھىمنى تەنپىبوو. بۆ ئەنجامدانى ئەم کارە گرینگە، سەرەراى وتووتىزى دوور و درىژ لەگەل کاربەدەستانى کۆمارى ئىسلامى، چەند کۆر و کۆبوونەوہى دہگەل کەسەيلى فەرھەنگى، بنووس و شاعىر، قەلەم بەدەست و ئەدبىي کورد وەک يەزدانبەخش، عەلى حەسەنىيانى (ھاوار)، موھەندىس فارووقى کەيخوسرەوى، سەيد حەمەدەمىنى بەرزنجى (خالە مېن)ى خوالىخوشبوو، ھەژارى پەحمەتى، خوالىخوشبوو مامۆستا سەيد تاهىرى ھاشمى، خاليدى حىسامى (ھىدى) و... پىک ئانى و لەم بارەوہ يەک دوو جار نامەى بۆ من نووسى و چەندىن را تەلەفۆنى کرد و، دہىگوت: کورپنە قەت دەرەتى وا لەبار ھەلناکەوئ، با کات بەفەرۆ نەدەين و بکۆشەن گۆڤارىک دەرکەين. دہيانفەرموو ئەگەر ئەو کارەى بکەين و مەيسەر بى، بۆ ھەوہلەن جار لە مېژووى کوردستانى ئىيراندا، ئىمە دہبەن بەئالاھەلگى گۆڤارىکى کوردى، کە مېرى (دەولەت) بەرەسمى ئىزنى وەشانى پى دەدا، دہبىنە خېوى وەشانخانە و گۆڤارى کوردى و دہکارىن خزمەتتىکى فرە بەفەرھەنگ و ئەدەبى گەلە بى بەشەکەمان بکەين.

دەبىژىن خوا کاران وەرەست ئەگىرئ و ھەرکەسى لەسەر سەبران بى، خىرى وەرئ دى. ئەوہش لە مام ھىمن رووى دا و پاش خۆ ماندووکردنىکى فرە، سەرەنجام زۆرەى کەسەيلى کە لەم بارەوہ پىوہندى لە تەکا گرتبوون و رووى تى کردبوون، بەگيان و دل بەھاناىوہ ھاتن و برىارى ھاوکارىان پى دا، کە يەک لەوانزى منى پەبەن بووم.

قۆل ھەلماڵدران، قەلەم وەگەرکەوتن، وتارگەل نووسران، شیعەرى جۆر بەجۆر ناردان بۆ گۆڤارىکى بى ناو کە برىار بوو ھىمن سەرپەرشتى بکا. پاش چەند دانىشتن و قسەوباسکردن. تەگبىر و را ھاتە سەر وەى کە گۆڤارى بىناو وەرزانە بى و جارى سالى چوار ھەژمەرى لى بوەشى ھەتا بزەنن خوا لە داھاتوودا چ دەرروويەکى تر وەدەکا. بۆ راپەراندنى کارەکش، مامۆستا ھىمن تاقمىکى لە کورگەلى خاس و ژىر و ژىھاتىيى ورمى و مەھاباد لە دەرورى خۆى

هه‌موو جوۆره جلوه‌ی‌ه‌گیتی‌کی کوردی تێیدا به‌دی کری. ئاره‌زوومه‌ندی ئه‌وه بوو ده‌فته‌ریکی گۆقاری سروه له شاری کرماشان دا‌ب‌ندری له‌گه‌ڵ زۆر ئاواتی ترکه به‌دی نه‌هاتن. پاش کۆتایی هاتنی شه‌وه شیعیره‌که‌ی سنه برای شاعیر و نووسه‌رم کاک سه‌ید «سمایی حوسینی»، ئه‌م وتووێژه‌ی له‌ ته‌ک ئه‌نجام ده‌دات و پاشان نه‌واره‌که‌ی ده‌دا به‌من و، منیش ئێستا سه‌ره‌رای سپاس له‌ کاک سمایل، ده‌قی ئه‌م وتووێژه‌ پێشکه‌ش به‌ره‌وانی پاکی مامۆستا هێمنی خوشی نه‌دیو ده‌که‌م.

ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی

وتووێژیکی بلانه‌کراوه ده‌گه‌ڵ مامۆستا هێمن

- له‌باره‌ی شێعر و شاعیریدا

- سه‌باره‌ت به‌زمانی یه‌ک‌گرتووی نه‌ده‌بیی

- چۆنییه‌تی دا‌ه‌ه‌زاندنی گۆقاری «سروه»

سه‌ید سمایل: ئێستاش پێمان خو‌شه‌ له‌م فرسه‌ته‌ که‌ ده‌ستی دا و ئه‌م هه‌له‌ که‌ که‌وته ده‌ستمان (به‌خته‌وه‌رانه‌ له‌ خزمه‌ت تا‌قمی‌ک له‌ ئه‌ده‌ب‌دۆستاندا کۆبو‌ینه‌وه‌ و به‌تاییه‌ت مامۆستا هێمن ئه‌ستێره‌ی پرشن‌گداری ئاسمانی ئه‌ده‌ب و شیعیری کوردی) که‌ل‌ک وهر‌گرت، لام وایه‌ ئه‌مانه‌ی که‌ سه‌روکاربان له‌گه‌ڵ ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیاتدا بێ، که‌م تا فره، گومانم نییه‌ هیچ که‌س هه‌بێ ناوی مامۆستا هێمنی نه‌بێستبێ، شیعیریکی له‌ مامۆستا له‌به‌ر نه‌بێ و به‌تی‌ک‌راییی ئه‌م شاعیره‌ پایه‌به‌رزمان نه‌ناسی...

ئه‌مانه‌ی له‌ خزمه‌تیان داین: بریتین له‌ ئاغای که‌رمی قه‌ییومی و ئاغای جیهانی که‌ به‌زاراوه‌ی کوردی شیمال به‌حسمان له‌گه‌ڵ ئه‌کا و، هه‌روه‌ها ئاغای ئه‌سه‌دی که‌رمی له‌ مه‌نته‌قه و ناوچه‌ی کرماشان.

مامۆستا هێمن له‌گه‌ڵ به‌خێره‌اتنتان، ئه‌گه‌ر ئی‌جازه‌ به‌رمووی یه‌که‌مین پرسیارمان وا مه‌تره‌ح بکه‌ین که‌ جه‌نابتان له‌ چه‌ند سالییه‌وه‌ ده‌ستتان داوه‌ته‌ شێعر؟

مامۆستا هێمن: له‌ ته‌مه‌نی ۱۰ - ۱۲ سالی‌دا ده‌ستم کرد به‌شێعر گوتن. به‌لام شیعرم نه‌ده‌ناسی که‌ شیعرم ده‌گوت، پێم وابوو شێعر ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌زن و قافییه‌یه‌کی له‌باری هه‌بێ و ئه‌وی دیکه‌ هیچ نییه‌. خو‌شبه‌ختانه‌ ئه‌و شێعرانه‌ی له‌و ته‌مه‌نه‌دا گوتبووم به‌ده‌ستی باوکم ده‌ ئاگر خران و ئه‌گه‌ر مابان ئێستا خو‌م ده‌ ئاگر ده‌خستن. به‌لام ده‌ بیست و یه‌ک سالی‌دا هه‌ستم کرد که‌ شاعیر ده‌بێ چۆن بێ؟ له‌ بیست و یه‌ک سالی‌دا، یه‌که‌م شیعرم ده‌ گۆقاری

«نیشتمان» دا بلا‌وبۆوه، که‌ پێم وایه‌ شیعره‌. ره‌نگبێ له‌باری شیعروه‌ نه‌گه‌ییسته‌ باری شیعره‌کانی ئێستا، به‌لام له‌باری ناوه‌رۆکه‌وه‌ کۆلوکۆی ده‌روونی خو‌م بووه‌ و ده‌رم بریوه‌. چونکه‌ من پێم وایه‌، شاعیری واقعی که‌سیکه‌ که‌ ئی‌حساس و کۆلوکۆی ده‌روونی خو‌ی ده‌رپری و بیهێتیسته‌ سه‌ر کاغه‌ز. ده‌نا قافییه‌ رێک‌خستن و وه‌زن دروست کردنم پێ شاعیری نییه‌. دیاره‌ وه‌کو‌که‌لامی‌کی زیبا به‌لامه‌وه‌ خو‌شه‌ویسته‌، به‌لام ده‌ ئی‌ستلا‌حی خو‌مدا پیتی ده‌لێم نه‌زم، نه‌زمی جوان، شێعر به‌شتی‌کی دیکه‌ ده‌زانم. ئه‌وه‌ نه‌زه‌ری منه، له‌باره‌ی شیعیره‌وه‌. وه‌ک عه‌زیشم کردی له‌ ده‌ دوا‌ده‌ سالی‌ را ده‌ستم پێ کردووه‌، به‌لام شیعیری کچ و کالم ده‌گوت.

سه‌ید سمایل: مامۆستا! که‌وابوو به‌رووری زه‌مان، ئینسان هه‌رجی ده‌ زه‌مینه‌ی شیعردا کار بکات ئه‌و کچ و کالی و به‌ئی‌ستلا‌ح ئه‌و خامییه‌، پوخته‌ ئه‌بێ و ئه‌گه‌یه‌ته‌ مه‌رحه‌له‌ی ته‌کامول و ره‌خسان. نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه‌ چییه‌؟

مامۆستا هێمن: وه‌ل‌لا نه‌زه‌رم له‌م باره‌شه‌وه‌ فره‌قی هه‌یه‌، شاعیریش وه‌کو‌هه‌موو ئینسانێک فره‌قی هه‌یه‌، هێندێک شاعیر، به‌جه‌وه‌لانی‌ک له‌ ژیا‌نیاندا ده‌گه‌نه‌ ته‌کامول. وه‌نه‌بێ هه‌ر ته‌جره‌به‌ بێ. ده‌ورانی‌ک له‌ ژیا‌نیاندا ده‌گه‌نه‌ ته‌کامول و ته‌وا‌بوون، وه‌کو مامۆستا گۆرانی گه‌وره‌، که‌ له‌ ده‌ورانی‌کی عومری خو‌یدا پێم وایه‌ شاعیری وا به‌رز هه‌ر نه‌بووه‌ و نابێته‌وه‌. ئه‌گه‌ر بروا به‌رموون، زۆر جه‌ساره‌ته‌ ئه‌وه‌ی عه‌رزده‌که‌م، شیعره‌کانی ده‌ورانی ژیا‌نی ناگاته‌ شیعره‌کانی ناوه‌راستی ژیا‌ن...

سه‌ید سمایل: مامۆستا شێعر هه‌یه‌ که‌ بۆ مه‌قته‌عی خاس له‌ زه‌مان و تراوه‌، یا‌نی به‌ده‌رد مه‌قته‌عی خاس له‌ زه‌مان ئه‌خوات، نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه‌ چییه‌؟ باش وا نییه‌ شاعیر شیعره‌که‌ی بۆ هه‌موو زه‌مانێک باش بێ، یا‌نی واقعییه‌تیکی مه‌لمووس بێ که‌ هه‌موو زه‌مانێک قابیلی ده‌رک بێ؟

مامۆستا هێمن: عه‌رزت ده‌که‌م، ئه‌من ئه‌و شیعره‌ی که‌ بۆ زه‌مانی‌کی تاییه‌تی ده‌گوتری به‌شیعیری نازانم، به‌شو‌عاری ده‌زانم. ئه‌من پێم وایه‌ که‌ شێعر ئه‌وه‌یه‌ که‌ پاش مردنی شاعیریش زیندوو بێ. هه‌روه‌کو‌ ده‌زانین سێ سه‌د سال له‌ وه‌فاتێ ئه‌حمه‌دی خانی مه‌ رابردووه‌، ئێستاش شیعره‌کانی هه‌ر به‌تام و خو‌ین. هه‌روه‌ک بۆ ئه‌و پۆژه‌ی گوتبن وایه‌، قه‌تیش کۆن نابن. شیعری‌ک که‌ ئی‌حساسات و عه‌واتفی ئینسان به‌یان بکا ئینسانی واقعی، ئه‌وه‌ شیعره‌، ئینسان ئه‌و شیعره‌ی ده‌وێ. هه‌تا شیعرمابێ و ئینسان مابێ، ئینسان ئه‌و شیعره‌ی ده‌وێ. زۆر شاعیری وا هه‌ن، پێش ئه‌وه‌ی بۆ خو‌یان بمرن، شیعره‌کانیان مردوون. زۆر شاعیری واشمان پێ شک دی - با هه‌ر با‌سی کورد نه‌که‌ین -

وهك حافظى شيرازى كه تازه ئيمه دهزانين كه شيعرهكانى چهنده لهگهڵ ژيانى ئه‌و‌پۆى ئيمهن. ئه‌گه‌ر ئيجازه بدهى دوو شيعرى حافظى بخوڤنمه‌وه تا قسه‌كه‌م وه‌راست بگه‌رێ:

بيا تا گل برا افشانيم و مى در ساغر اندازيم
فلک را سقف بشكافيم و طرح نو در اندازيم
اگر غم لشكر انگيزد كه خون عاشقان ريزد
من و ساقى بهم سازيم و بنيادش براندازيم

ئايا ئه‌و شيعره كۆن ده‌بێ؟ به‌عه‌قيده‌ى من كۆن نه‌بووه.

سه‌يد سمایل: به‌لێ، مامۆستا ئه‌وه‌لێن شاعيرى كورد كه به‌كوردى شيعرى وتبێ كێ بووه؟

مامۆستا هيمن: ته‌عبيرى ئه‌وه برێك گرانه. به‌لام تا ئه‌و جېبى ئه‌من متاله‌عه‌م له‌سه‌ر ئه‌ده‌بى كوردى كردبێ، پيموايه ئه‌وه‌ل ده‌نگيكي شيعرى كوردى له‌ هه‌ورامانه‌وه به‌رزبۆته‌وه، ناشزانم شاعيره‌كه‌ى كێ بوو. به‌لام سه‌يره له‌ هه‌ورامانه‌وه له‌وپه‌رى جنوبيه‌وه، په‌ربه‌وته شيمال... شېخ ئه‌حمه‌دى جزيرى و فه‌قى ته‌يران، ئه‌و شاعيره ناسراوه پيش ئه‌حمه‌دى خانى به‌زاراوه‌ى شيمال شيعريان گوتوه. به‌لام ئه‌حمه‌دى خانى ئيتىر دنيايه‌كى بۆمه‌ كردۆته‌وه، كه به‌راستى ده‌بێ خه‌لكى كورد بۆ ئه‌به‌د ئيفتيخار به‌و شاعيره بكات.

سه‌يد سمایل: مامۆستا گيان، هه‌روه‌ك خۆت ئه‌زانى له‌ مه‌نته‌قه‌ى كوردستانا له‌هه‌جەى فره‌هه‌يه، كه ئه‌م له‌هه‌جانه، هه‌روه‌ك خۆتان ئه‌زانن، به‌عزى كى جه‌رياناتى تاريخى و به‌هه‌رحال مه‌وقعه‌يه‌تى جوغرافيايى بۆته باعيسى مانى و به‌عزى له‌و له‌هه‌جانه به‌مروورى زه‌مان قابيلى ئه‌وه‌ن نه‌مپنن، به‌عزى كيشيان به‌هه‌وڵ و ته‌قه‌لاى خه‌لكى لانه‌چن... جا بۆ شيعر له‌ناو له‌هه‌جە كوردبپه‌كانا كامت پێ باشه؟

مامۆستا هيمن: ئه‌گه‌ر بۆ خۆم موكرىانى نه‌بام، پيم وابوو، له‌هه‌جەى موكرىان باشتريه له‌هه‌جەيه بۆ زمانى كوردى. بۆ زمانى يه‌كگرتوى كوردى، به‌لام ده‌ترسيم ئه‌وه‌ى به‌ته‌عسسوب دابنن، كه ئه‌من و ته‌عه‌سسوبيان نه‌گوتوه. مامۆستا جه‌ميل رۆژه‌يانى ده‌فه‌رمووى، موكرىان به‌ماناى (موغ رتيان)ه، يانى رتيگای ئه‌و موغانه بووه كه له‌ هه‌ورامانه‌وه هاتوون، يا له‌ جتيگای ديكه‌را، به‌(درياس/درياز) كه كۆنه شارى موكرىانه، به‌ويدا رابوردوون و هه‌ريه‌ك له‌وانه هينديك وشه‌ى كورديان به‌جيه‌شتتوه. هينديك ته‌عبيرى شيعريان به‌جێ هيشتتوه، ئه‌وانه ئيستاش له‌ موكرىانا حيفز كراون (پاراستراون). ئه‌م له‌هه‌جە ده‌روا تا ده‌گاته نزىك سوله‌يمانى. دياره له‌هه‌جەى سوله‌يمانى تا هه‌ددىكى له‌گه‌ڵ له‌هه‌جەى موكرىانى، يانى له‌هه‌جەى شارى سوله‌يمانى – نه‌ك له‌هه‌جەى

ديهاته‌كانى – فه‌رقى هه‌يه، يانى له‌هه‌جەى موكرىانى ناوه‌راسته له‌ كوردستاندا. به‌عه‌قيده‌ى من چاكترين له‌هه‌جەيه كه ئيمه بيكه‌ينه بناغه بۆ ئه‌وه‌ى زمانى يه‌كگرتوى كوردى لێ دروست بكه‌ين.

سه‌يد سمایل: به‌لێ، كه‌وابوو هه‌م بۆ په‌خشان و هه‌م بۆ شيعر؟
مامۆستا هيمن: به‌لێ...

سه‌يد سمایل: مامۆستا گيان له‌ناو شاعيره كورده‌كانماندا، قه‌ديمه‌كان، يانى كلاسيكه‌كان، كاميان به‌لاوه باشترو پاراوته‌وه؟

مامۆستا هيمن: عه‌رزت ده‌كه‌م من زاراوه‌ى كلاسيك له‌بارەى شيعرى شه‌رقيدا به‌كه‌يفى نيبه. به‌لام شيعرى عه‌رووزى و هيجايى بلين باشتره...

سه‌يد سمایل: يان شيعرى ته‌قلىدى!

مامۆستا هيمن: ... به‌لێ شيعرى ته‌قلىدى! عه‌رزت بكه‌م، به‌عه‌قيده‌ى من، ئيمه شاعيرتيكمان نه‌بوو له‌ نالى به‌كارتر. ئه‌و شاعيره به‌پرواى من هه‌ر له‌و وه‌خته‌دا ده‌بيرى دروستكردنى زمانى يه‌كگرتوى كورديدا بووه. ئه‌تۆ ديوانى ئه‌و شاعيره به‌ديقه‌ت بخوڤنمه‌وه، ته‌ماشاه‌كه‌ى وشه‌ى هه‌ريه‌كه‌ له‌ له‌هه‌جەكانى كوردى تيدايه، جا ناسك خه‌ياليشى چ عه‌رزكه‌م، چ بلیم؟! به‌تاييه‌تى يارى به‌وشه‌كردنى مامۆستا نالى قابيلى موقايه‌سه‌ نيبه له‌گه‌ڵ هيج شاعيرتيكى تر. ئه‌گه‌ر ئيجازه بده‌ن، دوو شيعرم په‌نگه له‌به‌ر بێ بۆتان بخوڤنمه‌وه:

ده‌ورانييه وه‌ك هيله‌گى سه‌ودا سه‌رى گيژم

بۆيه به‌ده‌قيقى مه‌سه‌له هه‌رچى ده‌بيژم

هه‌ر په‌رجه‌م و پيشانييه فكري شه‌و و رۆژم

هه‌ر گه‌ردن و زولفه ئه‌مه‌لى دوور و دريژم

ئه‌و شيعرانه‌ى برێك قوولن، كه مانا ليكدا نه‌ويان وه‌ختى ده‌وى... به‌لام نالى به‌راستى شيعرى (سه‌هل و مومته‌نيح)يشى هه‌بووه.

ئوه‌م زۆر گيژاوه‌ته‌وه، جارتيك كۆرتيكي ئه‌ده‌بى بوو، براى عه‌ره‌بى لى بوو، پيم گوتن برا عه‌ره‌به‌كان، ئه‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى به‌خورما فرچكتان گرتوه، ئه‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى ده‌بن سيبه‌رى دارخورمادا په‌روازه بوون، ئايا بۆ خۆتان شيعرتيكي وا جوانتان له‌بارەى خورمادا هه‌يه كه نالى ده‌فه‌رموى:

ده خيلت بم نه خيلى يا پروتابى

وهها شيرين و سینه نهرم و دلرەق

پروا بکه، هه موویان گوتیان نیمانه...

سهید سمایل: ئەگەر ئیجازە بفرموی شیعریکی ههیه که مه تله عه که ی: «چییه گواره گوناھی وا به نه ستهق/ به گوئی هه لتا وه سیوه، سهر موعه لهق؟!»...

مامۆستا هیمن: له باره ی گواره دا، شتیکی دیکه ی جوانتری ههیه زۆر کوردانه یه: «سهراپای گواره زهردی ترس و له رزه/ ده لیتی عاسیی بووه له و جیگه به رزه»

(به پیتکه نینه وه) ئەوه کوردانه تره.

سهید سمایل: به تیکرایی نالی له سه نه عه تی به دیعی ئیمتیا زکی زیاتری له شاعیرانی تر ههیه. شیعهرکانی فره به دیعی هاتییا، مامۆستا گیان... نیما، قسه یه کی ههیه، ئیژی ئه شئ ئینسان موسه له ت بئ به سهر قافیه دا، نه ک قافیه موسه له ت بئ به سهر ئینسان. من وا ده رک ئەکم له م قسانه، که حه قمن وه زن و قافیه ئەبئ ههر هه بئ، مونته ها نه ک حاله تی ته قلیدی و عهرووزی هه بئ، بۆچوونی جه نابتان له م باره وه چییه؟

مامۆستا هیمن: منیش قسه یه کم ههیه، ده لیم شاعیر ده بئ شیعەر ئازاد بکات که خۆی بۆ خۆی قالب بدۆزیته وه، له «ئه زمونی شاعیرمدا» که پیم وایه چاپکراوه له ویدا ده لیم ئەگەر من ناله ی جوداییم له وه زنی مه سه نه ویدا نه گوتبا یه، نه مده توانی کولکووی خۆم دا برکتیم، به لām ئەگەر «پهری شیعەر» م ده وه زنی هه یجا ییدا نه گوتبا یه هه یج تامی نه ده بوو، ئەوه یه پروای من. من شاعیریکم ده پێشدا چوارچێوه دروست ناکه م بۆ ئەوه ی شیعریک ده چوارچێوه و وه زن و قافیه یه کدا بلیم، لێ ده گه ریم شیعەر بۆ خۆی ده بیینیته وه. ئەگەر شیعەر بئ ده توانی بیینیته وه، وه زنیش بیینیته وه، قافیه ش بیینیته وه. مامۆستا گۆران شیعری کوردیی نوێ کردوه، گۆران په نای برده وه بهر فۆلکلۆری کوردی. کام شیعری گۆران تۆ هه لده بژیری، که ئەو ده ناو فۆلکلۆری کوردیدا وه زنی نه بئ؟ بۆ غوونه، شیعریکی که زۆر به دلمه، نازانم له بیرمه یان له بیرم نییه. «کوردستان گه رام، دۆلاودۆل پیتوام، نه له شار و نه له دی، نه مدی کهس، وهک تۆ جوان بئ، تۆیت و بهس، کهچه کوردیک دل پیتی شادیی، وهک فریشته و په ریزاد بئ...». به لām تۆ ته ماشا ده که ی له به یته کانی کوردیدا ئەم وه زنه هه یه.

که ریم قه ییوومی: به یتی خه زیم...

مامۆستا هیمن: به لئی، به یتیک هه یه به نیوی خه زیم، ئەوانه ی هه موو تیدا یه. نازانم له

بیرمه یان نا؟ که ریم ئەتۆ له بیتره؟ به لām ئەگەر هه مووشم له بیر نه بئ، شتیکم له بیره که ده لئی:

سه د وه ستام بۆ بئ له لای شیرازی

دووسه د وه ستا بئ له لای دریا زئ

کراسی بدروون بۆ بووکه نازی

ده بلا ته نک بئ، نهرم و شلک بئ

بۆ بووکه نازی...

ئایا ئەوه ههر ئەو وه زنه نییه؟ ئەمما ده فۆلکلۆری کوردیدا ئیتیفاقه ن قافیه ش مه تره ح بووه. ئەگه رچی ئەمن بۆ خۆم پیموایه مه تره ح نییه قافیه بۆ شیعەر. وه زنم پئ مه رجه، قافیه م پئ مه رج نییه. ئەگه ر ئەتۆ فۆلکلۆری کوردی چاتر متاله عه بفرموی ده زانی که ئەوان قافیه یان ره عایه ت کردوه. تیکراری قافیه یان، وه کو له شیعری عهرووزی یا ته قلیدیدا که ئیوه ده فهرموون، کردوه. ئەوه یان پئ عه یب نه بووه، بۆ ده برینی مه تله بی خۆیان، زۆر جاریان تیکراری قافیه کردوه.

ئومیده وارم رۆژتیک (توحفه ی موزه فهریه) که پێشکesh کراوه به که رترین شای ئییران یانی موزه فهره دین شا (گشتیان پئ ده که نن) و ههر بۆ به ش ناوی توحفه ی موزه فهریه یه، به ده ستان بگا و بزائن که به راستی فۆلکلۆری مه چه ند ده وله مه نده.

ئهم رۆژانه ئەده بدۆستیکی کورد بۆی گێرامه وه گوتی: «ده گه ل جه لالی ئالی ئەحمه ددا چووبوینه ده ماوه ند. من ئەو شیعهری گۆرانییه کوردیه م گوت: من و ده ماوه ند هه ردوو هاو ده ردین»...

که ریم قه ییوومی: ... شه رتیکمان به ست.

مامۆستا هیمن: به لئی، شه رتیکمان به سته ن... نا، (من و ده ماوه ند، شه رتیکمان که رده ن/ ئەو ته م و من غه م تا وه پرووی مرده ن)

جه لالی ئالی ئەحمه د گوتی: ئەی خاک به سه رمان، ئیمه له داوینی ده ماوه ند ده ژین و وهک به چه که کوردیک ناتوانین باسی ده ماوه ند بکه ین.

سهید سمایل: باسی وه زن و کیش و قافیه مان ده فۆلکلۆری کوردیدا کرد. مه سه له یه کی تر که به نه زهرم لێره دا ماوه، مه سه له ی هۆره یه که ئەویش هه روه کو به یت ئەخویندری (ده گوتری). ئاهه نگتیک تایبه تی هه یه. مونته ها سهر به ئەو یستایه، به شتیک له گاتا کانه.

گاتاکانی ئەو ئیستا لە کۆنا بە ئاهەنگی تاییبەت خۆیندراوە بە ناوی (هۆرئامەنان)، کە دواوە تەسحیفی بە سەردا هاتوو و وشەیی هۆرئامەنان بوو بە هۆرە. کە لیمەیی هەورامانیش هەر لە هۆرئامەنانی ئەو ئیستایییەوه بوو. جا حەز دەکەین کە بیروپرای جەنابیشت سەبارەت بە هۆرە و مەنشەئیی هۆرە بزانی کە ئەمڕۆش بە هەرحال بە سوپەتی ئاهەنگی قەدییی هەر ماوە.

مامۆستا هێمن: من لە زمانەوانیدا شارەزاییم نییە. بەلام لەبارەیی ئەم کە لیمە تاییبەتییەدا، پروام هەروەک بروای مامۆستای گەورەمان «زەببەحی» یە، کە پێموایە راست دەکا کە دەلێ هۆرە هەریەکێک بوو لە گاتاکان و، زۆر بە ئاشکراییی دیارە کە کە لیمەیی هۆرە وەکو ئەمڕۆمزا، ئەمڕۆمزا دیتە بەرچاو. پێموایە ئەو کە لیمە هەر ماوەتەوه.

سەید سمایل: بەلێ، ئەلغانیش دە فەرسیدا کە لیمەیی «هۆرا» بۆ دەنگێکی مومتەد (کشاو) هەر بە کار ئەبرێ. ئەلبەتە هۆرەش هەر دەنگێکی مومتەدە. ئەمن لەم باوەڕەدام کە «هۆرای» ئیستای زمانی فارسیش هەر پاشماوەی هەمان «هۆرئامەنان» یان «هۆرا» بێ کە لە ئاوێستادا بوو.

مامۆستا هێمن: بەلێ، خراپی بۆ نەچووی، بۆچی؟ دەکوردی خۆشماندا «هەرا» ماوە. «هەرا» یانی بانگکردن بۆ لای خوا. کە وابوو هەرچی ئەم «هێ» یانەیی لە پێشەوه بێ و ئەو حەرفانەیی تێدابێ، پێموایە مەڕبووتن بە گاتاکان. ئیتر ماون و تەحریف (سوان و جیگۆرکی) یان بە سەر داها تۆوه و وایان لیتها تۆوه.

سەید سمایل: مونتەها، ئەو هۆرە یان هۆرئامەنانی ئەو وەختە لە گاتاکاندا، بە عینوانی مونا جات، بە عینوانی گات و ستایش هاتوو.

مامۆستا هێمن: بەلێ بە مانای دوعا کردن هاتوو. مومکینە هەر بە مانای دوعا کردن بێ. سەید سمایل: ئەمڕۆ هۆرەش هەر ئەو حالەتی قەدییمییە هەیه، یەعنی لە حالەتی شێوازی ئەمڕۆیدا نییە و هەر حالەتی کۆنی قەدییمییە.

کەریم قەیسوومی: شێوازی گوتنی هۆرە و خۆتندنی هۆرە بۆ خۆی موشەخەسە کە جەرەیانێ ئەو چۆنە، یەک نەوع عیبادهتە، یەک نەوع لاواندەنەوهیه، یەک نەوع پارێانەوهیه، ئەسلەن لە حنی سیستیمی گوتنە کە موشەخەسە.

سەید سمایل: مامۆستا گیان! ئیستا ئەگەر ئیجازە بفرموی لە زەمینەیی کاری ئەدەبی خۆتان پرسیار بکەین. ئیستا بە چییەوه مەشغولن، خەریکی کام کتێب؟

مامۆستا هێمن: عەرزت بکەم وەللا ئەمن ئەلغان کاری تاییبەتیم نووسینی کتێب نییە.

ئەمن ئیستا خەریکم لە موحەلەیه کدا کار دەکەم کە بە زمانی کوردی خەریکین لە ورمی بلای کەینەوه. بە داخەوه کادریان کە من. زۆرمان هاوار کرد بۆ براکانی هەموو جیگایەکی کە یارمەتیمان بدەن و، بە راستی یارمەتیشیان داین. بەلام بۆ خۆتان دەزانن کە وەزعیکی ناخۆش لەو وەختە رووی دا. بە داخەوه ئەو کەسانەیی کە نامەیان بۆ ناردووین لە سەردەشتەوه، لە پیرانشارەوه، لە سەقزەوه، ئیمە کە جوامان بۆ دەنووسینەوه، بەرگەشت دەبوونەوه. چونکە نازانین بۆ کۆی ئاواره بوون. ئەمما ئەوێ کە ئیمە ئارەزوومانە ئەوێ کە موحەلەیه کی فەسلێ لانی کەم بلای کەینەوه. دیارە پەنگە دواوە پەرخەگرانی کورد ئەو مەسئولییەتەش باوینە سەر ئەستۆی من. بەلام دەمەوێ من ئەو موحەلەیه بە زمانی ئەدەبی کوردی بلای کەینەوه. ئەمما ئەو دەلیل نییە کە ئیمە لە موحەلەدا، لە هەجەکانی دیکەیی کوردیان لە بیر بجیتەوه. ئیمە تکا لە هەموو قەلەم بە دەستان دەکەین کە شێعر و پەندی پێشینیان، ئاداب و پەسومی کوردی بە لە هەجەیی خۆیانمان بۆ بنێرن کە ئیمە لە گۆشەرە کەماندا بلای بکەینەوه. بە تاییبەتی زۆرمان پێ خۆشە کە وینەیی دیەنەکانی کوردستان بلای کەینەوه. پەنگ بێ خوا یارمەتیمان بدا یە کەم موحەلە یا گۆقاری کوردی بێ کە مسەوەر (پەنگی) دەبێ، جا ئێو و هیمەتی ئێو.

سەید سمایل: بەلێ، مامۆستا گیان موحەلە کە ناویکی تاییبەتی هەس؟

مامۆستا هێمن: نەخیر، خەریک نین ناویکی تاییبەتی بۆ دروست کەین، ئەگەرچی هیندیک لە برايان ناویان بۆ دۆزیووەوه، بەلام چونکە موحەلەیه کی فەسلێیە جاری ناومان بۆ دانەناوه، ئومیدەوارم بگاتە جیگایەکی گەورەتر لە ناو.

سەید سمایل: مامۆستا گیان، مەجمەعە عیلمییە کەتان، یا ئینتشاراتی سەلاحە دینی ئەبووی جگە لەو موحەلەیه کاری تری فەرەنگی ئەکا؟

مامۆستا هێمن: بەلێ، تا ئیستا پێنج کتێبمان ناردۆتە ژێر چاپ و ئەلغان لە ژێر چاپدان، کە یەکیەک لەوان دیوانی نالی ئەو شاعیرە گەورەیه بە شەرەوه کە مامۆستا مەلا کەریمی مودەریس و کورەکانی لە سەریان کردوو. ئەوێ دیکە دیوانی وەفایییە کە شاعیرێکی مەهابادییە. دوو کتێبی نەسری هەن، یەکی شە فارسییە (کرد در تاریخ بیگانگان) کە بە عەقیدەیی من هەر دەبوو بە فارسی بێ هەتا برا فارسی کاتمان بزانی ئیمە چ زەجرێکمان کێشاوه لە توولی تاریخدا. لە بەروەیی ئەو کتێبەمان بە فارسییە. دەرمانی باقی دیکەمان ئەوێ دەژێر چاپدان کوردین. پێموایە زۆر زوو دەکەونە دەستی خۆینەران ئینشاللا.

سەید سمایل: نیازتان هەیه کە ئیدامەیی بدن و کۆرە کە هەر کاری ئەدەبی بکا؟

مامۆستا هیمن: عه‌ززم کردی، له‌م رۆژانه‌دا لێیان پرسیم تۆ بۆ له‌ ورمیی، چده‌که‌ی؟
 گوتم ئه‌من گهر کارمه‌ندیکی ره‌سمیش بووبام ئه‌لعان بازنشسته‌ بووم. به‌لام عیشق
 به‌زمانی کوردی، عیشق به‌ئاداب و په‌رسی کوردی، عیشق به‌خه‌لکی کورد، منی
 وادارکردوه‌ به‌و پیرییه‌ و به‌و نه‌خۆشییه‌وه‌ بچم و ده‌و موجه‌له‌یدا کارێ بکه‌م، له‌و کۆرده‌دا
 کارێ بکه‌م. ئومێده‌واریشم زۆر پتر سه‌رکه‌وتوو بێن. به‌لام شتیکی که‌ لێرده‌دا ده‌مه‌ویست
 بیلیم ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ که‌شف و که‌رامه‌تمان نییه‌ بزانی «ئاغای حوسینی» یه‌ک له‌ سه‌نه‌نده‌ج
 هه‌یه‌ و شاعیره‌. ده‌بی ئه‌و خۆی به‌مه‌ بناسینی جا ئیمه‌ بزانی شاعیره‌ یان شاعیر نییه‌.

ئیمه‌ ده‌فکری وه‌ی داین کۆرپکی زۆر گه‌وره‌تر ته‌شکیل بده‌ین. جا له‌ههر جیگایه‌کی
 بوو. ده‌بی بزانی کێ ده‌عه‌وت ده‌که‌ین بۆ ئه‌و کۆره‌ی، بزانی کێ ده‌بی له‌و کۆرده‌دا خاوه‌ن
 نه‌زهری. له‌به‌روه‌ی تکه‌ له‌ هه‌موو ئه‌و قه‌له‌م به‌ده‌ستانه‌ ده‌که‌م که‌ کوردییان خۆشده‌وی، که‌
 ئه‌و میلله‌ ته‌ بێ به‌شه‌یان خۆشده‌وی، که‌ ئه‌و میلله‌ ته‌ لێقه‌وماوه‌یان خۆشده‌وی له‌ ناردنی
 ئاساری خۆیان درێغی نه‌که‌ن.

سه‌ید سه‌مایل: ئینشالله، هیوادارین که‌ هه‌موو لایه‌ک بێن به‌ده‌نگتانه‌وه‌. ئه‌وانه‌ که‌
 مایه‌یان هه‌یه‌ و ده‌توانن خزمه‌تی بکه‌ن به‌کورد و فه‌ره‌هنگی کوردی به‌ده‌نگتانه‌وه‌ بێن و
 یارمه‌تیتان بده‌ن. ئه‌گه‌ر ئیسه‌ که‌موکۆرییه‌کتان بێ، به‌هه‌رحال چون سه‌ره‌تای کاره‌،
 هیوادارین به‌مرووری زه‌مان ئه‌م که‌موکۆریانه‌ لایچن و جه‌نابت له‌و مه‌جمعه‌ عیلمیه‌دا
 هه‌ر بمینی ئیشالله بۆ داها‌توو.

مامۆستا هیمن: مان و نه‌مانی من موهیم نییه‌، ئیوه‌ بمین، زمانی کوردی بمینی، من
 ده‌بی رۆژیک هه‌ر بمرم، به‌لام نه‌ کورد ده‌مری و نه‌ زمانه‌که‌ی.

سه‌ید سه‌مایل: مامۆستا گیان، من وه‌ک بزانه‌م ناله‌ی جودایی که‌ ئاخیرین دیوانی ئیوه‌
 بووه‌ که‌ گه‌یه‌وه‌ ته‌ ده‌ستمان، خه‌لکیش حه‌قنه‌ن چاوه‌روانه‌ که‌ له‌ ئاینده‌دا کارێکی تریان
 بلاوبیتته‌وه‌ ئیشالله، ئایا خۆشتان به‌ته‌مای ئه‌وه‌ نین که‌ له‌ ئاینده‌دا دیوانه‌ شیعریکی تریان
 بلاوبیتته‌وه‌؟

مامۆستا هیمن: (به‌پێکه‌نبه‌وه‌) وه‌للا‌هی ئیمه‌ تا ئیستا هه‌ر قسه‌ی جیدیمان کردوه‌،
 به‌لام با شۆخیه‌کیش بکه‌ین. مریشک ئه‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌، پیم وایه‌
 شاعیریش ئه‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌. پیم وانییه‌ دیوانه‌ شیعریکی تری منتان
 به‌ده‌ست بگا، به‌لام هه‌تا ده‌رم ده‌نووسم، نه‌سر ده‌نووسم.

سه‌ید سه‌مایل: مامۆستا، ئه‌و شیعرا‌یه‌ی که‌ به‌به‌هانه‌ داتان ناوه‌ بۆ بۆمبارانی بانه‌، بۆ
 بۆمبارانی پیرانشار، هه‌ر ئه‌وانه‌ به‌شێوه‌ی کتیبیک بلاوبیتته‌وه‌ با‌شتر نییه‌؟

مامۆستا هیمن: زۆرم کتیبی بچووک خۆش ناوی، ون ده‌بی له‌نیو قامکاندا. ره‌نگه‌
 شتیکی وه‌ک تاریک و پرونیشم تازه‌ بۆ دروست نه‌بیتته‌وه‌.

سه‌ید سه‌مایل: مامۆستا شیعری فارسیته‌ هه‌یه‌ یان نا؟

مامۆستا هیمن: نه‌خێر.

سه‌ید سه‌مایل: تا ئیستا شیعری فارسیته‌ نه‌بووه‌؟

مامۆستا هیمن: به‌مندالی شیعری فارسیم ده‌گوت، زۆر خراپیشم ده‌گوت، چونکه‌
 به‌عه‌قیده‌ی خۆم ته‌سه‌لوتم به‌سه‌ر زمانی فارسیدا نه‌بووه‌. پرواشم وایه‌ قسه‌ی حاجی قادری
 کۆبی زۆر به‌جێیه‌، له‌باره‌ی ئه‌و شاعیرانه‌ی که‌ به‌زمانیکی تر شیعری ده‌لێن که‌ ده‌فه‌رموی:

وه‌ک مریشکی که‌ عه‌قلی نه‌هیتنی

بیته‌ و جوجه‌ی م‌راوی هه‌لیننی

ناگا که‌ هاتوو گه‌یشته‌ جوگه‌له‌یه‌ک

ناچیتته‌ شوینی که‌ بمری جوجه‌له‌یه‌ک

جیبی ئه‌وی ئیشکه‌، جیبی ئه‌ویش ئاوه‌

تی‌ده‌گا هه‌ر قون درانی پێ ماوه‌

که‌رمی قه‌ییوومی: ببوره‌ مامۆستا، زۆر به‌جێیه‌ که‌ ئاغای «حوسینی» یش شیعری‌کمان
 له‌ شیعره‌کانی خۆی بۆ بخوینیتته‌وه‌.

سه‌ید سه‌مایل: شیعره‌کانی من ئه‌لبه‌ته‌ بۆ ئه‌وه‌ ناشین که‌ له‌ خزمه‌ت مامۆستا هیمن و
 جه‌نابتانا بخویندریتته‌وه‌، به‌لام به‌سه‌رچاو منیش له‌ شیعره‌کانی خۆم قه‌ته‌یه‌کتان بۆ
 ده‌خوینمه‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ بده‌ن سو‌ئالیکی تر له‌ مامۆستا بکه‌م که‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌کیش
 خاریج له‌ به‌حه‌سه‌که‌مان نییه‌.

مامۆستا هیمن: فه‌رموون.

سه‌ید سه‌مایل: به‌لێ، مامۆستا هه‌ژارت له‌ نه‌سرا پێ به‌قه‌وه‌ت تره‌ یان له‌ شیعرا! یان له‌
 هه‌ردووکیان؟

مامۆستا هیمن: به‌عه‌قیده‌ی من سو‌ئالیکی برێک گرانه‌. هه‌ژار له‌ نه‌زم و نه‌سردا، له‌
 هه‌ردووکیاندا زۆر قه‌ویه‌یه‌. به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌من پێی ده‌لیم شیعری زۆر که‌م له‌ شیعری هه‌ژاردا
 هه‌یه‌، ئیلا له‌ (به‌ره‌و موکریان)یدا نه‌بی که‌ سو‌زی ئاشقانه‌ و شاعیرانه‌ی تێدایه‌ و تێیدا
 ده‌بینی.

سه‌ید سه‌مایل: عیده‌یه‌ک لایان وایه‌ که‌ مامۆستا هه‌ژار له‌ نه‌سرا با‌شتره‌ له‌ شیعری. له‌

نەسرا بەقەوئەتترە. لەبەر ئەمە بوو ئەم سوئالەم عەرز کردن.

مامۆستا هیمن: بێگومان، عەرزت دەکەم کە هیچکەسمان نییە لە مامۆستا هەژار کوردیزانتر بێ، قەڵەمیتکی زۆر جوانی هەیە، هەم لە نەسردا و هەم لە نەزەدا، بەتایبەتی دە تەرجەمەدا. یانی من تەرجەمەیی خەیاڵی مامۆستا هەژارم پێ لە ئەسڵەکی کەمتر نییە. جا ئەگەر حەملی نەکەن بەسەر تەعەسسوبەو، پێمواوە لە ئەسڵەکی خراپتر نییە، چونکە هەم مەفهوومی شیعەرەکانی خەیاڵی هێناوەتەو و هەم خەزەمتی بەزمانی کوردی کردووە کەوابوو دوو خەزەمتی کردووە ئەو لەوێدا.

سەید سمایل: خەڵکیش تا ئەندازەیهک لەو باوەڕەدان کە خۆتێندەوێ هینەکانی هەژاریان لا خۆشترە لە فارسییەکە. باوەکو عەلاقەشیان پێیەو هەیە، بەلام لەبەر پاراوی شیعەرەکانی مامۆستا هەژار، حەز ئەکەن ئەو بخوێننەو.

جا ئەگەر ئیجازە بفرموی لە شیعەرەکانی خۆش هەرچەند قابیلی نییە، قەتەیهک ئەخوێنمەو:

کۆلی گریان و ئەسرینم وەکو چۆم دایە ناق ئیمشەو
لە خەلوەتخانەیی غەمدا من و چاویکی زاق ئیمشەو
لە کونجی نائومییدیدا لە پێمە کۆت و بەندی غەم
چلۆن ڕێگەی ئومێد بپریم کە ماوم پێ لە فاق ئیمشەو
کە ڕۆیی، دین و دلمی برد بەجاری ئەو بەبێ ڕەحمی
لە دڵدا لێ ئەدا تاسەیی دیار و ئیشتیاق ئیمشەو
لە مەیدانی ژیاغدا بەرەو ئاوات و ئامانج
چییه ئەسپی مرادی من کەوا نادا وزاق ئیمشەو
لە هیجری ئەو مەلەک شێو بەشم هەر دەرد و نالینە
خودا کەیی بێ، نەجاتم بێ لە دەس دەرد و فراق ئیمشەو
غەریب و مەنزلی هیوام نشیو و پر لە هەروارە
چلۆن ئەم ڕێگەییە بپریم، بەبێ تۆشە و تفاق ئیمشەو

مامۆستا هیمن: پێمواوە ئاغای حوسینی تەوازوعەکەت بێ جێ بوو، ئەو شیعەرە لە ڕیزی غەزەلە هەرە جوانەکانی کوردی حیساب دەکری.

سەید سمایل: تا ئێستا شیعرم قوربان بۆ کەس نەخوێندۆتەو، یانی لای هیچ کەس نەم

وتوو کە شیعرم هەیە. مەنزوریش لە خوێندەوێ ئەو، ئەمە بوو کە جەنابتان ئیزھاری نەزەر بکەن کە پەسندی جەنابتان بێ.

مامۆستا هیمن: بەراستی جوان بوو کاکە.

سەید سمایل: ئەگەر ئیجازە بفرموی، ئەمجار نۆزە جەنابتانە کە بەدەنگی خۆشی خۆتان شیعریکمان بۆ بخوێنەو.

مامۆستا هیمن: شیعریک کە بۆ خۆم خۆشەو، شیعریکە بەنێوی (ئێوارە پاز). هەرچەند بەداخەو لەگەڵ ئەم فەسلە یەک ناگرتەو، دەبێ ببورن لێم کە شیعری ئێوارە پاز لە بەیانی بەھاردا دەخوێنمەو، بەلام خۆم پێم خۆشە:

لە ئاسۆیەکی دوورە دەست
ئاوابوو زەردی پایزی
دەتگوت بووکیکی بێ نازە
پەردە جێ دێلێ بەزیزی
پەلە هەوڕیکی چلکنە
گرتی سووچیکی ئاسمان
گەلای زەردی دارێک وەری
زریان بردی بەرەو نەمان
(هتد)

سەید سمایل: خۆش بی مامۆستا گیان، بەراستی فرە بەتین و تەئسیر بوو، هیوادارین سەرکەوتوبی. مامۆستا هەرەک خۆت ئەزانی بۆ ڕێزلیتان بەبۆنەیی حەفتەیی موعەلیمەو، بەشداریتان کردبوو لە ئاهەنگی شەوی شیعریکا کە لە هونەرستانی سەنەتیا ڕێک خرابوو، حەز ئەکەین بفرموی نەزەرتان لەو بارەو چ بوو؟ ئەو شەو شیعرتان بەدڵ بوو یان نا؟

مامۆستا هیمن: بەلێ بەراستی زۆرم بەدڵ بوو. بۆ هەموومان خۆش بوو، ئەو پێشەفتیکی زۆر گەورە، ئێمە دەبێ قەدری بزانی.

بەلام لەبارە شیعری شاعیرەکاندا، بەراستی شیعری وایان هەبوو لە ئەوجی شیعریدا بوو. هەروا شاعیری چاکیشمان دی کە شیعری خۆیان لەوێدا نەخوێندەو، بۆمەیان خوێندەو کە بەراستی شیعری زۆر چاکیان هەبوو.

به لām هەر ئه و شه وه، كه ده وه به نامه يه دا دوو شيعرى زۆر دريژى من خويندرا نه وه، وه سبه تيك ده كه م بۆ شاعيره لاوه كان، تا پتيان ده كرى شيعرى كورت بلين با خويندەر و گوڤگر ماندوو نه كه ن. چونكه ئه و برا كاشانيه ي كه شيعرى هه وه ليني به راستى سه رنجى منى راكيشا، كه داواى شيعرى ديكه يان ليكرد ئيدى ئه و تام و خوييه ي نه ما...

هەر ئه وه به سه بۆ ئه وه ي ئيمه عاده ت بكه ين شيعرى كورت بلين. چ له وه ي چاكتره كه گوڤ نه ده ينه قه واعيدي عهرووزي و نازانم قه واعيدي شيعر و له هەر جيگايه كي ئيحساسى خۆمان براوه، قه له مه كه دانين و چيديكه نه لين.

ديسان نالى نه مر موپته كيري ئه و شته يه كه غه زله جوانه كانى ئه غله بيان چوار يا پينج شيعرن. ئه وه وه سبه تيكمه بۆ شاعيره لاوه كان كه حه شو ده شيعرياندا نه بى، دياره شيعر به پياوى نيبه، ئيحساس به شاعير نيبه، وا ده بى ناپريته وه و دريژ ده بى. ئه ما ئه گه ر پتيان كرا كورتى بكه نه وه.

ئه وه وه سبه تى منه بۆ شاعيره لاوه كان.

سه يد سمايل: زۆر ته شه كور ده كه ين له راهنو ماييتان هه روا له وتوو پژه كه تان ماموستا گيان.

تبيينى:

۱- له كاتى ئه و وتوو پژه دا، هيشتا گوڤارى «سروه» ناوى لى نه ندرابوو.

۲- كه ريمى قه ييى وى كه له م وتوو پژه دا ناوى هاتوو. نووسه ريكي كارامه ي خه لكى مه هاباده و ماوه يه كي زۆر پياوانه شان به شانى ماموستا هيمن به نانه زگى سروه ي هه لسو وړاند. كاتى ماموستا هيمن كوچى دواى كرد، ته له فونم له كه ريم كرد و پرسيم سروه چى لى دى؟ گوڤى خوا ياريكار بى هه تا چه ند رۆژى ديكه وتاره كانى ژماره ي ۵ ئاماده ده كه م و ده يانه ييمه كرماشان و نيشانى ماموستا سه يد تاهير و مه لا محمه د و تويان ده دم، ئه رخه يان بن ناهيلم نه مانى هيمن ببيت هوى نه مانى سروه. له زه مانى ماموستا هيمندا، گوڤارى «سروه» چوار ژماره ي لى بلاو كرايه وه.

۳- سه يد سمايلي حوسيني، شاعير و نووسه رى مه ريوانييه و ئيستى له سنه ده ژى.

له گوڤارى «گزينگ» ي ژماره ۲۳ به هارى ۱۹۹۹ بلاو كراوه ته وه.

له به هارى شيلاناويوه تا پايزى ورمى

هاوينى ۱۹۸۵، دواى نيزيكه ي ده سال دوور كه تنه وه، بۆ يه كه م جار گه رامه وه بۆ كوردستان. له ورمى چومه ئينتشاراتى سه لاهه ددينى ئه ييوى و گوڤارى سروه، كه ئه و ده م تازه دامه زرابوون، بۆ سه ردانى ماموستا هيمن، كه ده سالى رتيك بوو چاوم پتي نه كه وتبوو. دوا جار كه يه كمان بينيبوو هاوينى ۱۹۷۵ بوو. ئه وه ش چيرۆكيكي خوشى هه يه، هيوادارم له ده رفه تى ديكه دا بتوانم باسى بكه م.

ئيواره ي رۆژى ۱۹۸۵/۷/۲۵ له گه ل دۆستيكدا ميوانى مالى مام هيمن بووين. ئه و شه وه تا درهنگى دانيشتين و قسه و باسيكي يه كجار خوشمان كرد. ئه م گفتوگو به شمان هه ر له و دانيشتنه دا ئاماده كرد. رۆژى دواتر ۷/۲۶، مالا واييم له مام هيمن كرد و چوم بۆ سابلاغ. ماموستا زۆرى تكا كرد كه له گه رانه ودا دوو سى شه وى ديكه له لايان مييمه وه، به لām به داخه وه هه رگيز رتيك نه كه وت و ئيدى چاوم پتي نه كه وته وه. له م ژماره يه دا به شى يه كه مى گفتوگو به كه بلاوده كه ينه وه. به و هيوابه ي پاشماوه كه ي له يه ك يا دوو به شى ديكه دا، له ژماره كانى داها تودا، بكه وپته به رچاوى خويندرا ن.

فه رهاد شاكه لى ماموستاى كورد

* لای ميلله تانى ديكه، ده زانى شتيك هه يه پتي ده لين فه رههنگى ناوداران.

- به لى...

* ئه گه ر له فه رههنگى ناودارانى كوردا ناوى هيمن بنووسرى. ده ته وى چى له سه ر بنووسرى، چۆن بنووسرى؟!

- بپرا بكه، بنووسن شاعيريكي لاديتي كورد بووه كه فه رههنگى ميلله ته كه ي خۆى له چارچيوه ي شيعردا به خه لك نيشان داوه. من بۆ خۆم پيم وايه هونه ريكي ديكه م نيبه (جگه له وه ي) كه ژيانى ميلله ته كه ي خۆم نيشان ده دم، ئه وه نده ي توانييم، ئه وه نده ي شيعر ئيجازه ي دابم، ئه وه نده ي ده تواناى شاعيريدا بى...

* يانى له ريزى شاعيراندا باس بكرى...

- ئه گه ر كورد نه بام، به عه قيه دى من ده بوو له ريزى نووسه راندا باس بكه ن. به لām چونكه كورد هه لى واى بۆ هه لته كه وتوو كتيبي گه وره بنووسى، يا رۆمان بنووسى، يا

داستان بنووسی، هه تتا مه‌قاله‌ی سیاسی بنووسی... ده‌نا من بۆ خۆم پێم وابوو ئه‌گه‌ر له ولاتێکی پێشکه‌وتوو‌دا بام نووسه‌ر ده‌بووم، له‌پێش وه‌یدا شاعیرم.

* ئێستا به‌هه‌ر حال تۆ شاعیری.

- به‌لێ ئه‌لشان شاعیرم.

* باش به‌لای تۆوه‌ شێعر چییه‌؟!

- به‌لای منه‌وه‌، شێعر کۆل و کۆ و هه‌ستی ده‌روونی ئینسانیکه‌. له‌هه‌ریه‌ک له‌ حیسسه‌کانی ئینسانیه‌وه‌، یانی چ له‌ حالێ شادیدا، ده‌رپینی ئهم هه‌سته‌ ده‌بێته‌ شێعر، چ له‌ حالێ ناخۆشیدا، که‌ به‌داخه‌وه‌، من به‌شاعیری غه‌م مه‌شه‌ورم، چونکه‌ ژيانیشم هه‌ر سه‌رتاسه‌ر پڕ بووه‌ له‌ غه‌م و داخ و، ئه‌ویش هه‌ر ئیله‌هام له‌ نه‌ته‌وه‌که‌م وه‌رگرتوه‌، چ بکه‌م؟! وه‌ختیکه‌ من شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی بووم که‌ هه‌مووی بۆ خۆی غه‌م و داخه‌، منیش هه‌ر غه‌م و داخم دیوه‌. له‌به‌ر وه‌ی شێعره‌کانم هه‌مووی بۆی غه‌می لێ دی. زۆر که‌مه‌، هه‌ر نییه‌، له‌ ته‌واوی شێعره‌کانی مندا خه‌لک وه‌پێکه‌نین بخه‌ن. هه‌ر وه‌ گریانیا‌ن ده‌خه‌ن.

* تۆ باسی ئیله‌هامت کرد. به‌لای تۆوه‌ ئیله‌هام، به‌و مه‌عنا کۆنه‌ی که‌ ده‌گوترا، به‌راستی هه‌یه‌؟!

- نازانم، ئه‌و ئیله‌هامه‌ی که‌ پێت وابی فریشته‌یه‌ک، یا په‌رییه‌ک، باوجودیکه‌ من ئه‌وه‌م گوتوه‌، یا شه‌یتانی‌ک ده‌ته‌ بن هه‌نگلی پیاوی، وه‌ شێعری پێ ده‌لێ، من پڕوام به‌وان نییه‌. به‌لام پێم وایه‌، دیتنی ده‌یه‌نیک یا بیستنی داستانی‌ک، شتی‌ک له‌ دلێ یا له‌ خه‌یالێ - شاعیردا به‌دی دیتنی، که‌ ئه‌وه‌ ته‌عبیری ئیله‌هام، له‌باره‌ی ویدا دروسته‌ و من بۆ خۆم، هه‌ر ئه‌وه‌بووه‌، وه‌ختیکه‌، مه‌سه‌له‌ن بۆ ئه‌وه‌ ده‌یگێرمه‌وه‌، من به‌شارتی‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک سوله‌یانی‌دا، ئیوارتی‌کی پایز پڕیستم، چۆل چۆلم دیوه‌. ئا ئه‌مه‌ منی هان دا شێعری (ئیواره‌ی پایز) بڵێم. وه‌ خۆت ده‌زانی نه‌ باسی سوله‌یانی تێدا‌یه‌ و نه‌ باسی کوردیشی تێدا‌یه‌. به‌لام ئیواره‌یی‌کی پایز بوو که‌ من دیتم شاری سوله‌یانی چۆل بوو. هه‌ر ئه‌مه‌ بوو به‌با‌عیسی ئیله‌هامی وه‌ی ئه‌و شێعره‌ بڵێم. به‌لێ من ئه‌وه‌ به‌ئیله‌هام ده‌بینم. له‌ راستیدا، ده‌ناسم...

* تۆ لێره‌دا بۆ تا‌که‌ تیکستی، با بڵێین بۆ تا‌که‌ شێعری باس ده‌که‌ی. به‌لام بۆ ده‌ست پێ‌کردن، به‌شێعر نووسین، هه‌ر کابرا‌که‌ ده‌بێته‌ شاعیر، ئه‌وه‌یان چۆن ته‌فسیر ده‌که‌ی؟!

- به‌عه‌قیده‌ی من، شاعیری واقعی هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ وه‌کو وێنه‌ هه‌لگرتیک وێنه‌ له‌ شت هه‌لگرتی، بیخاته‌ ناو خه‌یالێ خۆی و به‌خه‌یالێ خۆی بیر‌انێتیه‌وه‌. به‌پروای من شاعیری واقعی که‌سه‌یکه‌ که‌ له‌ ژیا‌ن ئیله‌هام وه‌رگرتی له‌ ژیا‌نی ئینسانی، له‌ ژیا‌نی

ده‌وروبه‌ری خۆی. یه‌کتیک له‌ نه‌زه‌رییه‌کانی من له‌باره‌ی شێعره‌وه‌ گوتومه‌ و هێندێ که‌س ته‌ئیییدی ده‌کا و هێندێ که‌س ته‌ئیییدی نا‌کا، من پێم وایه‌ شاعیر ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆی بجێته‌ ده‌ری. یانی ئه‌لشان من شێعرتیک له‌سه‌ر سو‌تیدی‌کی، که‌ نه‌مدیوه‌، بێلێم، پێم وایه‌ شێعر نییه‌، خه‌یالێکه‌ بۆ خۆم کردومه‌... شتی‌کی بێتامی لێ ده‌رده‌چی، به‌لام وه‌ختیکه‌ من له‌ ولاتێکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان ده‌مه‌وی شێعر بڵێم، ته‌ماشای ده‌که‌م کوردستانم دیته‌وه‌ یاد. هه‌ر وه‌کو له‌بیرمه‌، له‌ جێگایه‌کی شاخاوی و به‌رده‌لان و جه‌نگه‌ل‌دا، شه‌وی‌کی نیوه‌شه‌و، من گوێم له‌ ده‌نگی بوله‌ولان ده‌بوو، لای به‌یان، کوردستانم هاته‌وه‌ بی‌ری، ولاتێکی دووریش بوو له‌ کوردستان، ئه‌و شێعره‌م گوت:

به‌یان ئه‌نگووت و شه‌و رابرد و من هێشتا خه‌وم نایه‌

ده‌خوێن بوله‌ول و قومری، به‌لام قاسپه‌ی که‌وم نایه‌

خه‌یال ده‌مباته‌ جێژوانی شه‌وانی لاوه‌تی ئه‌مما

خه‌رینگی بازنه‌ و خرخا‌ل و به‌رمووری ئه‌وم نایه‌

هه‌رچی کردم، نه‌متوانی له‌و موحیته‌، له‌و ده‌وروبه‌ری خۆم ئیله‌هام وه‌رگرم بۆ ئه‌و شێعره‌ی گوتومه‌، هه‌ر خه‌یال برده‌یه‌وه‌ کوردستان و بازنه‌ و خێخا‌لی که‌چه‌ کوردتیک.

* تۆ پێت وایه‌ بۆچی بووی به‌شاعیر. بۆ نه‌بووی به‌شتیکه‌ تر؟

- به‌لێ... ره‌نگی ئه‌گه‌ر پێشه‌کی تاریک و روون بخوێنیته‌وه‌، له‌ویدا نووسیومه‌، من تا له‌ مه‌درسه‌ی سه‌ره‌تاییدا ده‌مخوێند، هه‌یچ پێم وانه‌بوو ئه‌ده‌بیات چییه‌. له‌ هه‌موو ده‌رسه‌کانیشمدا هه‌ر وه‌ک یه‌ک بووم، یانی ده‌رسی ریا‌زیش و ئه‌ده‌بیشم هه‌ر وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام وه‌ختیکه‌ چوومه‌ حو‌جره‌ی فه‌قییان بۆ ده‌رس خوێندن، له‌وێ زۆر باسی شێعر و ئه‌ده‌ب ده‌کرا و، من له‌ پێشدا ئه‌وه‌ شیفته‌ی کردم بۆ لای شێعر و ئه‌ده‌ب. له‌ پێشدا پێم وانه‌بوو شێعر چییه‌؟!

پێم وابوو وه‌زنه‌ و قافییه‌ و هه‌رچی وه‌زنه‌که‌ی له‌بارتر و قافییه‌که‌ی گرانتر بێ، شێعری چاتر ئه‌وه‌یه‌. به‌لام زۆری پێ چوو تا تێگه‌یشتم، شێعر به‌یانی ئی‌حساساتی شاعیره‌. وه‌ به‌خته‌وهرم که‌ ئه‌غله‌ب له‌و، یانی سه‌دی نه‌وهد و پێنج له‌و شێعرانه‌ی که‌ له‌و وه‌ختیدا، پێش وه‌ی بزنام شاعیری چییه‌ (نووسیومن) به‌تلا‌ون، وه‌ شکور نه‌بوونه‌ به‌لا به‌سه‌رمه‌وه‌، ئه‌لعانه‌کانی، حاشایان لێ بکه‌م!

* ئه‌وانه‌ی که‌ باوکت سووتاندنی...

- ئه‌وانه‌ که‌ باو‌کم سووتاندنی... ده‌ستی خۆش بێ...

* ئىستا، بەھەر حال، ئەگەر خۆت ویستبیت یا نا، یەکیکی لە شاعیرە گەورەکانی کورد. بەلام کە ئیستە ئاوپ بۆ دواوە ئەدەیتەووە سەیری شیعری خۆت ئەکە، پیت وایە چیت خستۆتە سەر شیعەر، چیی تازەت هیناوە؟!

- لەبارەى قالبى شیعەرەو پێم وانییە شتیکی تازەم هینابیتە گۆڕی... وەکو بۆخۆم لە جیگایەکی دیکەشم گوتوو و ئەلعانیش تیکراری دەکەمەو، وەختیکی خەیاڵی شاعیرانە بەربینگم پێ دەگۆڕی شیعەر ئازاد دەکەم بۆخۆی قالب بۆخۆی بدۆزیتەو. من قەت دەپیشدا قالبم بۆ شیعەر نەدۆزیووە تا شیعەر لەو قالبەدا بلییم... لەبەر وەى لەبارى قالبدا تەنیا شیعریکی، پارچە شیعریکی کە من پێم وایە پێش من هیچ شاعیریکی کورد دەو قالبەیدا شیعری نەگوتوو (شەنگەبیری) یەکەمە، پێم وایە لەپیش مندا هیچ کەس دەو قالبەدا شیعری نەگوتوو... با ئەوەشت لەپیشدا بۆتەشریح کەم، کە هیچ یەک لە شاعیرەکانی مە، قالبیکی نوێیان نەهیناوەتە گۆڕی، من دەتوانم بەدریژی بۆت سابیت بکەم، کە مامۆستا گۆران، کە ئیمە بەشاعیریکی نوێی دەزانن، هونەرەکەى ئەو بوو گەراوەتەو بۆ وەزنى هیجایی، کە وەزنى هیجایی وەزنىکی فۆلکلۆریکی زۆر کۆنى کوردە، یانی گەراوەتەو بۆ وەزنى.

* هەموو وەزنىکانى گۆران...؟!

- تەقربەن، هیچی نییە لە فۆلکلۆردا نەبێ... یانی نەهەموو وەزنىکانى دیوانەکەى، ئەو وەى پێى دەلێن شیعری نوێیەکەى. ئەو شیعری نوێیەکەى، ئەتۆ توحفەى موزەفەر بیەى چاک پروانە، هەموو وەزنىکانى تێدا یە. بەلام ئەو پێکی کورت و درێژ کردوونەو. مامۆستا گۆران پێکی دەلێ:

کوردستان گەرام

دۆلا و دۆل پێوام

نە لە شار و نە لە دێ

نەمدى کەس

جوان بێ وەک تۆ

تویت و بەس

کچە کوردی وەک گۆل وایی، کوردستانى پێ ئاوا بێ...

برۆ تەماشای توحفەى موزەفەر بیە بکە، دەلێ:

سەد وەستام بۆ بێ

لە لای شیرازی
دووسەد شاگرد بێ لای دربازی
کراسی بدروون بۆ بووکە نازی
دەبلا تەنک بێ، دەبلا شلک بێ
بۆ بووکە نازی.

هەر ئەو وەزنى نییە؟! مولاخەزە بفرموو هەر ئەو وەزنى یە. مامۆستا گۆران هونەر پێکی کردوو، گەراوەتەو بۆ وەزنى هیجایی. ئەمن تەئیدی دەکەم کە دەفرمووی ئەم وەزنى لەگەڵ تەبیعیەتى زمانى کوردی پتر پێک دەکەوێ. وە بەعەقیدەى من پتریش پێک دەکەوێ. ئەمنیش عەقیدەم هەروەک وى وایە لێردا. ئەمما من پێم وایە مامۆستا گۆرانیش، ئەو کەسەى کە پێم وایە قەرنى بیستەم شاعیری لەوى چاترى تیدا نەبوو لە بیرت نەچێ، ئەو دەلیل نییە کە من نەقد دەگرم بان باس دەکەم، لە ئیرادەتى من نەبەت بە مامۆستا گۆران کەم ناکاتەو مامۆستا گۆران، بەعەقیدەى من، بریارى خراپى دا لە ژيانى خۆیدا، کە دەفرمووی ئیدی تازە من ناچمەووە سەر قالبى کۆن، پێم وابوو دەیتوانى شیعری دیکەى وەک دەرویش عەبدوللّاش هەر لە قالبى کۆندا بلی و میللەتەکەى ئەلعان ئیستفادەى لێ بکا. خۆ مەحدود کردنى شاعیر دەقالبێکدا، یا دە چەن قالبدا، پێم وایە کار پێکی ئاقلانە نییە، بەلێ...

* من پرسیارەکەم ئەو بوو کە چیت هیناوەتە شیعری کوردییەو، چیی تازەت هیناوە، تۆ باسى شەکلێ کرد، بەلام ئەى شتى تر؟!

- چى تازەم هیناوە؟! وەللاهی... ئاخىر من بۆخۆم بلییم چى تازەم هیناوە... بەلێ شتى تازەم هیناوە رەنگبێ لەپیش مندا هەبوون، شاعیرە غەریبەکانى کوردستان، کە بەداخەو هەریەکەى کەس نازانى لە کوێ مردوون، وەک حاجى قادر، یا وەک نالى، کە باسى دەردى غوریە تیان کردوو، بەلام من پێم وایە زۆر نوێترم لەوانە لە (نالەى جودایی) دا باس کردوو... رەنگبێ، بێ تەئسیر نەبووبێ شیعری بەهاریەکەى حاجى قادر یا شیعەرەکەى نالى بۆ سولەیمانى ناردۆتەو، رەنگە ئەوانە هیچیان بێ تەئسیر نەبووبن دەمیشکەمدا جوولەیان کردبێ، بەلام منیش دەردى غوریەتى خۆم لە نالەى جوداییدا پێم وایە زۆر چاک تەشریح کردوو. ئەو شتە نوێیەکە کە من هیناومە. زۆر شتى نوێی دیکەشم هەیه کە نازانم، ئەلعان لەو وەختەیدا، نە کتیبم لەپیشە و نە چى... بۆخۆم ئەلعانەکانى، بێر دەکەمەو کە هیچ ناتوانم شیعەر بلییم، چونکە هەرچى دەبوو بلییم گوتوومە، وەختیکی من گەرمەشین

دهلیم بۆ شههیدیکی کورد، ئیدی تازه هه‌رچه‌ند ده‌که‌م له‌وه‌ی چاتر ناتوانم، پێم وایه، بلیتم.

* له‌وه‌ گهرمتر...

- له‌وه‌ گهرمتر ناتوانم شین بگێرم... وه‌ختیکی من باسی به‌هاری کوردستانم کردوه، پێم وایه ئیدی نه‌ققاشیه‌کم کردوه له‌ به‌هاری کوردستان، له‌وه‌ی چاتر ناتوانم تازه نه‌ققاشی بکه‌مه‌وه. وه‌ختیکی باسی ته‌بیعه‌تی کوردستان ده‌که‌م... هه‌موو... ئیدی لیم پراوه، وشه‌م لێ پراوه. تازه چی دیکه‌ بلیتم؟! هه‌رچی بلیتم تیکراری موکه‌په‌ره. وه‌ له‌وانه‌دا به‌عه‌قیده‌ی من، نوێ... شتی زۆر نوێم هێناوه... نوێیان تیدا هه‌یه.

* باش بوو باسی زمانت کرد، که‌ ده‌بوو زووتر بت‌گوتایه، به‌لام وا دره‌نگتر باست کرد. ئێسته‌ زۆر که‌س پیتی وایه‌ تۆ له‌ زماندا زۆر شتت تازه‌ کردۆته‌وه، یانی ئه‌و زمانه‌ شتیه‌یه‌ی که‌ تۆ به‌کاری ده‌هێنی، چ وه‌کو‌ وشه، وشه‌ی ته‌نهای سه‌ره‌خۆ وه‌ری بگری، چ وه‌ک ده‌رپین. هه‌ندێ ده‌رپین هه‌یه، راسته، کو‌مه‌لێ وشه‌ی ئاساییه‌ و له‌ناو خه‌لکا هه‌یه، به‌لام که‌ به‌شیوه‌یه‌کی تازه‌ پێکه‌وه‌ت نا، ده‌رپینیکی تازه‌ش دروست ده‌کا. تۆ ئه‌وه‌ت زۆر وه‌ستایانه‌ کردوه. به‌لام ئه‌مه‌ت چۆن کردوه؟ ئه‌مه‌ت چۆن بۆ دێ؟!

- ئه‌وه‌ هۆی ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ من بێچووه‌ لادایی بووم، وه‌ زانیومه‌ ئه‌و وشه‌یه‌ خه‌لکی نه‌خوێنده‌وار له‌ لادیدا چۆنی به‌کار دێن. وه‌ختیکی من له‌ لادیدا ده‌ژیام زیاتر شتیه‌کانی خۆم له‌ پێشدا بۆ پیرێژنیک ده‌خوێنده‌وه‌ تا بۆ رۆشنایی بکوێمه‌وه، بزانم زمانه‌که‌م چاک پێکه‌وه‌ هاتوه، یان نه‌. و من لێره‌دا مه‌منوونی دینشیینی خۆم بووم. یه‌کیک له‌ شتیه‌رناسه‌کانی مه‌هاباد له‌باره‌ی مندا ده‌لێ: هێمن شاعیر نییه، شیلاناوی کردوویه‌ته‌ شاعیر. به‌لێ من له‌ شیلاناوییه‌کدا ده‌ژیام که‌ هه‌ر چی له‌ شتیه‌ره‌کاغه‌دا هه‌یه، له‌ویشدا هه‌یه. ئا وه‌ل‌دێر ده‌لیم، نازانم چ ده‌لیم، ئه‌وانه‌ هه‌موو له‌ دێیه‌که‌دا هه‌ن، دیومن. ئه‌و گولانه‌ی که‌ باسیان ده‌که‌م له‌ نێو شتیه‌ره‌کانی خۆمدا، هه‌موو له‌و دێیه‌ هه‌ن و من عه‌قیده‌م وایه‌ ئه‌گه‌ر براهیه‌کی زه‌وقی شاعیری هه‌بێ، به‌قه‌د من گه‌ریده‌ با، کوردستانی گه‌ر‌با، ئه‌ویش ده‌یتوانی وشه‌کان وا جێبه‌جێ بکا. ئه‌لعان من، نووسه‌ریک که‌ رهنگی تۆش بیناسی و هه‌ر له‌و ولاته‌ش بێ که‌ تۆ لیتی، دیم، نووسینی‌کم دیوه، ئه‌و وشانه‌ی که‌ من له‌ شتیه‌ری خۆمدا به‌کارم هێناوه، ئه‌ویش به‌کاری هێناوه. ئه‌و به‌کاره‌یتانه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ عه‌رم کردی، دێهاته‌ی به‌کاری دێن. مامۆستای من دێهاته‌ی بووه.

* له‌ پرسیارێکی پێشتردا باسی ناله‌ی جوداییت کرد. هه‌لبه‌ت به‌لای منه‌وه، رهنکه‌ به‌لای زۆر خه‌لکی دیکه‌شه‌وه، وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ش بۆم باس کردیت، تۆ ئه‌گه‌ر ته‌نیا ناله‌ی

جوداییشته‌ هه‌بێ، به‌سته. به‌لام ناله‌ی جودایی چۆن دروست بوو، یانی بلیتم به‌ره‌مه‌می ساتیکی عاتیفی بوو، به‌کورتی چیرۆکی ئه‌و شتیه‌ره‌ خۆی چیه‌؟

- رهنگی بێرێک گران بێ به‌لام باوه‌رم پێ بکه‌ ئه‌م شتیه‌ره‌ وه‌ک برووسکیک به‌میشکه‌مدا هاتوه‌ و، له‌ ئانیکیشدا که‌ من هاواریک بۆ غه‌ریبی خۆم بکه‌م. ئه‌ویش، به‌لێ، عیله‌تیکی هه‌بوو. من له‌ به‌غدایه‌کی گه‌رمی هاویندا، به‌تاقی ته‌نێ، له‌گه‌ڵ یه‌ک دوو رهنقی زۆر فه‌قیر به‌جێ ما‌بووم و، رهنقیه‌کانی دیکه‌م، که‌ ئه‌و ده‌می له‌ به‌غدا ده‌بون، هه‌مووی چووبونه‌ ئه‌وروپا بۆ گه‌ران، منیان له‌ به‌غدایه‌ به‌جێ هێشتبوو. وه‌ رهنقیه‌کانی له‌ به‌غدایه‌شم په‌یدا کردبون، کورده‌کانی عێراقی، ئه‌ویش هه‌موو وه‌ شاخ که‌وتبوون. من به‌ته‌نێ ما‌بوومه‌وه. ئه‌و غه‌م و داخ و ده‌رده‌ وه‌ک برووسکیک ده‌ یه‌ک رۆژدا به‌میشکه‌مدا هات، به‌لام بۆ ساز و په‌رداخ کردنه‌که‌ی شتیه‌ره‌که‌ ما‌وه‌یه‌کی زۆری توول کێشا.

* یه‌که‌م جار که‌ نووسیت، هه‌موویت نووسی؟!

- نا هه‌مووم نه‌نووسیوو. به‌لام ته‌قربیه‌ن، ده‌توانم بلیتم ئیسکلیته‌که‌م دا‌رشتبوو، به‌لام دوايه‌ زۆری پێدا هاتم و چووم و، ئیستاش پرواناکه‌م که‌ هه‌مووی به‌ده‌ستی خه‌لک گه‌ییبێ. با ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ بلیتم، ئه‌گه‌ر من له‌و وه‌خته‌یه‌دا که‌ خه‌یالی ئه‌م شتیه‌ره‌ له‌ مێشکه‌مدا هه‌بوو، ئه‌گه‌ر من مه‌سنه‌وی مه‌وله‌ویم له‌ ئیختیاردا با، رهنک بوو ئه‌و شتیه‌ره‌ به‌وجود نه‌یه، ئه‌گه‌ر مه‌سنه‌ویم خوێندباوه...

* ئه‌و که‌ف و کو‌له.

- ئه‌و که‌ف و کو‌له‌م ده‌نیشته‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ شتیه‌رم له‌به‌ر ما‌بوون که‌ له‌و ئیستینادم پێ کردوون...

* به‌کارت هێناوه...

- به‌کارم هێناون... ده‌نا مه‌سنه‌ویم ده‌ ئیختیار دا‌با ئیدی که‌ف و کو‌له‌که‌م ده‌رپویی. ئه‌وه‌م بیستوه‌ که‌ ده‌لێن به‌مامۆستا گۆرانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ رهنقی حیلمی نه‌کردوه، بۆ ئه‌و پیاوه‌ گه‌وره. گوتی: وه‌ل‌لا گریام. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ست و که‌ف و کو‌له‌که‌م بوو به‌فرمی‌سک، نه‌بوو به‌شتیه‌ر. من پروام به‌و حه‌قیقه‌ته‌ هه‌یه که‌ ئه‌گه‌ر پیاو بۆ شتیک گریا، ئیدی شتیه‌ری بۆ ناگوتری.

* ئه‌م باسه‌ی که‌ ده‌یکه‌ی زیاتر پیاو بۆ ئه‌وه‌ رانه‌کیشتی که‌ بیر له‌ ته‌کنیکی شتیه‌ر نووسین بکاته‌وه، چۆنی ده‌نووسی... یانی که‌ف و کو‌لیتیک دیت، جاری وا هه‌یه به‌خوێنده‌وه‌ی مه‌ولانا‌یه‌ک ده‌روا هیچی لێ نامینیته‌وه، جاری واش هه‌یه به‌گریانی

قەرەبووی دێکە...

- بەلێ...

* بەلام جاری واهەیه ئەوانە هیچیان دادت نادەن، دەبێ ببنووسی...

- دەبێ ببنووسی...

* دەمەوێ زیاتر لەو تێ بگەم، تەکنیکی نووسین لای تۆ چۆنە؟! دەنووسی و چاکی دێکە؟! دەنووسی و وەکو خۆی دەیهێڵیتەو، چۆنی دەنووسی؟!

- بەلێ... من لەپێشدا کەف و کۆلەکم دێنمە سەر کاغەز... بەلام زۆر کەس وابوو ئینتیقادی لێ کردووم کە تۆ زۆر دەست لە شێعری خۆت دەدە. من تا جیگایەک کە لێی بێزار دەبم هەر دەستی لێ دەدەم، هەر کەلیمە دەبەمە پێشەو، دەیهێنمە پاشەو، قافیە ی جوان دێکەم، قافیە ی ناھێلەم، نازانم... یەکیەک لە پەرفیقانی قەدیم، کە پەنگی ئەلغان، ئەو دەعیە ی نەهێنێ من بەرەفێق بزانی، دەیکوت جاری واهەیه تۆ شێعری خۆت خراوەکە ی. هێندە ی دەست لێ دەدە ی، خرای دێکە ی. من بەخۆم نییە ناتوانم دەس لە شێعری خۆم نەدەم. پێم وایە، بۆ خۆم پێم وایە چاکی دێکەم، خەلکی واش هەیه پێم دەلێن خراپی دێکە ی. زۆری دەس لێ دەدەم، بەلام...

* پیاو کە «لەکوێو بۆ کوێ» کەت دەخوێنیتەو و، ئەو پێشەکییە کە بۆ تاریک و پرونت نووسیو، یان نالە ی جودایییە کەت دەخوێنیتەو، واهەست ئەکا تۆ زۆر لە ولات دوورکە و تووتیتەو... یانی وەک بەلێی هەزاران میل کەوتۆتە نیوان تۆ و ولاتەو، کوردستانەو... بەلام لەهەر لایەنێکەو لێکی بدیتەو، تۆ لە کوردستانی عێراق بویتە، نەک تەنیا لە عێراقی عەرەبا، کە ئەوەندە هەست بەغەریبی بکەیت. ئە ی بۆچی ئەو هەستە ی کوردستان وای لێ نەکردووی کە کەمتری بکاتەو بەلێن ئەوەندە هەست بەغەریبی نەکە ی، وەک پیاو لە شێعەرە کە و لە پێشەکییە کە دەبێنێ؟!

- وەللاهی، کاکە، من بەراستی با ئەو هەقیقەتە بەلێم، من نە تەنیا لە کوردستانی عێراق هەستم بەغەریبی نەدەکرد. بەلکە پێم وابوو لە ماله خۆم. وە بەتایبەتی ئەگەر دەچوومەو شارەکانی کوردستان، ئەو زۆر دەردی غەریبەتی لە مندا دەکوشت. بەلام عاتیفە ی ژن و منداڵ... من شاعیریکی پەبنی وەک حاجی قادر نەبووم... تاقانە یەکم بەجێ هیشتبوو کە زۆرم غەم بوو... دیارە هەر کورە کوردەکانم زۆر خۆش دەویستن، بەلام جیی و ییان بۆ پە نەدەکردمەو. خوشکەم بەجێ هیشتبوو، برام بەجێ هیشتبوو... ئەوانەش... پیاو با زۆر درۆزن نەبێ، هەرچی کورە کوردییکم زۆر خۆش ویستبێ، پێم وانییە بەقەد کورێ خۆم خۆش ویستبێ. بەلام ئەو شێعرانە ی کە زۆریان بۆنی غەریبی لێ

دێ هەر ئەو شێعرانە کە من دەسالی ۷۴-۷۵ دا کوتووم... ناوێرم... بۆچی بەنیو بەلێم... تەنیا موسەکینیکی هەمبوو، ناوەکە ی نابەم، کابرایەک بوو، کوردیکی کە پێم وایە نەوێرابوو بچیتە شاخی، دەنا کێ هەبوو نەچوو بیتە شاخی...

* ناوی مەحمود زامدار بوو.

- بەلێ... وەللاهی... ئیدی ئەو تۆ دەیلێی... دەچووم دەردی دلێ خۆم لەکن ئەو کەسە ی هەلەدەرشت. بەلێ مەحمود زۆری زەرەر لە خۆی دا، ئەگەر مەحمودیش لە شاخی بایە شێعری چاتریشم دەکوشت... پۆژی دەچووم لەکن وی خۆم دەخافلاندا... ئەو مەلعوونە نەیدەهێشت ببیتە شێعر (پێ دەکەن). با خاترە یەکی خۆشی خۆم و مەحمودت بۆ بگێریمەو. پۆژیک لە یەکیەتی نووسەرانی کورد دانیشتبووم... مامۆستا عەبدوڵڵا زاق بیماریش لەوێ دانیشتبوو، بۆ خۆشی لەوێ بوو... سێ چوارێک لەو بیمار و نازانم زامدار و شتانه لەوێ بوون. ئەو کابرایە دەستی کرد بەکەرنامە خوێندنەو. دەپیش هەموو شتێکدا کوتی: کەر گیانلە بەریکی هێمنە... کورە گوتم، هەتیو بۆ هەزار نییە، بۆ زامدار نییە (هەموو پێ دەکەن)، ئاخر، بۆ بیمار نییە، بۆ هەر هێمنە...؟! یەکیجار زۆر خەجالت بوو (هەموو پێ دەکەن).

* بەشیکی زۆری تەجروبی غەریبی پێوەندی بەو ماوە یەو هەیه کە لە عێراق، یا لە کوردستانی عێراق بوو... ئیستا ئەو تەجروبیە چۆن دەبینی؟!

- مولا حەزە بفرموو، شێعەرەکانم تاریخیان هەیه. من ئەو موددەتە ی کە لە کوردستان بووم، لە ژێر ناپالم و تیزابی دوژمندا بووم، یەک شێعرم نییە کە باسی غەریبی تێدا بێ... مە تەریزی شەرەفم لە شەردا گوتوو، بەلام دەلێم ئاوارە نیم، واهەزانم لە مالم... بەلام ناپەرەتیە کە ی من هەر ئەو وەختە بوو... ئەگەر تاریخی شێعەرەکانم بخوێننەو، هەر ئەو وەختە یە کە من هەست بەغەریبی دێکەم، کە لەبەغدا بەتەنی بەجێ ما بووم...

* کەوابێ ئەم غەریبییە، ئەم غەریبەتە ی لێردا باس دەکری، غەریبەتی زمانە، یانی پێوەندی بە زمان و فەرەنگەو هەیه، فەرەنگی نەتەوایەتی میللەتی...

- بەلێ...

* یانی تۆ غەریبییە کەت زیاتر لەو دابوو کە لە ولاتی کدا بووی، لە پرووی زمانەو لە پرووی فەرەنگەو لێیەو دووری... وانییە؟!

- بەلێ... ئەو کامیلەن وایە... من کە نێزیک بە... نازانم دە سال... یا هەشت یا نۆ سال لە بەغدا مام، ویستا ئەوەندە غەریبی فێر نەبوو بووم کە بتوانم ئیحتیاجاتی پۆژانەمی پێ پەف بکەم. دیارە ئەوەش موحتاج نەبووم. راستییە کە ی ئەو بوو کە دەمتوانی هەمیشە

بهشی ئهوهنده کوردیک پهیداکهه که ئهگهر قاتییک بکرم بیهته دیلمانج و بۆم بکری. دها پیم وانیه هیندهش نازیرک به که زمان فیر نه به... بهلام... وهلاهی ئیستعدادی زبان فیربونیشم که مه... ها... ئهوهت پێ بلیم وهوایه بهراستی من نه مدهویست ئهدهبی عه ره بیهش فیریم، چونکو ته ماشام کردبوو که قهت نامه ئه دیبیک چاکی عه ره ب، ئهدهبی عه ره بی، ئهدهبیاتی عه ره بی بخوینمه وه، یا نووسینی عه ره بی بخوینمه وه، مهگهر خه بهرێک زۆرم ئیحتیاج پێ بووی، خۆم عه زیهت دابی، دها قهت گوڤار و شتی وام نه ده خوینده وه. عیلله تیشی ئهوهیه که بۆ خۆت ده زانی ئهدهبی عه ره بی چهندی زهره له زبانی کوردی داوه. با حهقیقه تیک بلیم، دیاره ئه وه می من نووسینه کوردیه کانی عیراقم زۆر ده خوینده وه. تا له کوردستان ده بوون، به ئیستلاهی ئیره ده بیرستان، یا به ئیستلاهی وئ سانهوی و شتی واتان ده خویند، هه موو کوردیه کی خالیس و جوان ده نووسرا. له گه ل ده بوونه دوکتور، ماشالا عه ره بیستان فکر ده کرده وه و کوردیتان ده نووسی. وای چ به ده ختییک به سه ر زبانی کوردیدا هاتبوو... ئه وه عه ره بی فکر کردنه وه، هه ستام به وه کاره (پێ ده که نی)... یه قوومو به یهازه له مه مه ل... به راستی زهره ری گه وری داوه.

* با جاریکی دی بیهنه وه سه ر مه سه له ی ده ره ده ری، یا ئاواره یی و دوور که و تنه وه له ولات... ئایا پیاو ده توانی بلێ یه کێ له هۆیه هه ره سه ره کییه کان له شیعی تۆدا ده ره ده ری و ئاواره بوونه ؟!

- نا عه رزت ده کهم ئه وه بۆ زه مانیک مه حدووده. شیعی من ئه گهر غه منا که، هه موو له بهر لیقه و ماوی، چاره ده شی، به ده ختی میلله ته که مه تییدا مونه که یس بووه، نه ئی خۆم، وه ختیکی من له ته مه نی بیست و دوو سالی ده لیم:

گه رچی تووشی ره نه جه رۆیی و هه سه رت و ده ردم ئه من
با وه ب کهن کو ره ده وه له مه ندیک ی زۆر تیر و پ و پاک و خا وین بووم، به لام میلله ته کهم تووشی ره نه ج و ده رد و هه سه رت بوو... (ئه من) لیره دا (هیمن) نییه، (ئه من) میلله تی کورده.

* به لام نا ته وی ئه وه ش بلێی که جوانترین شیعی ئه وانن عه ربی پێی گوتوی!!
- با... نه ئه وه له بهر وه ش بووه کاکه، له بهر وه ی بووه من ته جروه ی شیعی رم زۆر تر رۆیه ته پێشی... هه ر عه ربی نه بووه، من ته جروه ی شیعی ریشم زیاتر بووه... ئه زموونی شیعی رم هه تا ته مه ن به ره و ژوور تر چووه، به ره و پێشتر چووه.

* ئه ی که واته سه رچا وه ی شیعی، لای تۆ، جگه له وه ی وتمان، که ره نگه ده ره ده ری

جوانترین شیعی پێ گوتی، چی دیکه یه ؟!

- وهلاهی... جوانیش زۆری ته ئسییر له من کردووه، جوانی دیاره به هه موو مه عنا ی که لیمه وه. به لام جوانترین شتی ش له نه زه ر مندا ژن بووه، یان ئینسان بووه، که دیاره جینسی موخالیفه، له هیه ج شیعیکی مندا، تۆ پیم وایه، بۆنیک ی واکه ی که من ته مایو لیک ی غه ی ره ئینسانیم تیدا بووی... به لێ... به لێ... تۆ هه ر نا له ی جودایی ده بیینی له شیعی غه ربیه کانی مندا، ئه دی... شیعی وام هه یه که نا له ی جوداییش نییه، به لام بۆنی غه ربی لێ دی، که ده لیم: یادم بکه ن، زۆر سه ی ره... به راستی ئه وه شیعی من کهم که و تۆ وه ته به ر لیکۆ لینه وه و ئینتقاد. من پیم وایه له وه شیعی ریدا زۆر شتی نویم هینا وه ته گوێ. که له پێش مندا هیه ج شاعیریکی کورد لانه قه ل - نه یکو تی. من ده لیم:

له وه ده مه یدا گر ده گری مه یل و تاسه

له وه ده مه یدا تییک هه لده نگوون هه ناسه

پیم وایه «تییک هه لده نگوون هه ناسه» ره نگبی ئه وه ته عییره زۆر کهم پێ له شیعی شاعیرانی که من بیاناسم. ئه وه ش هه ر نه وعییک له ده رده غوره ته که م... به لێ... جوانی له هه موو شتیکی دی... جوانیش یه کییک بووه له وه شتانه که منی هان داوه بۆ شیعی گوتن... جوانی ته بیعه ت... دیاره پتر له جوانی ته بیعه ت، جوانی ئینسان... ئینسانی جینسی موخالیف.

* تۆ بلێی لیره باسی ته عبیرت کرد... له وه ده مه یدا تییک هه لده نگوون هه ناسه...

- به لێ...

* ئه مه ئه گهر به راوردی بکه ی له گه ل ئه وه ده رپرینه ئیحه ساساتییه که له نا له ی جوداییدا با ست کردووه، ئه وه یان زۆر به ئاشکرا پێوه دیاره که زیاتر شتیکی ئیحه ساساتییه و ره گه زیکی ماددی تییدا به دی ناکری. به لام «تییک هه لده نگوون هه ناسه» شتیکی زیاتر ماددی نیشان ده دا. ئه مه به ره ئی تۆ، دوو ته جره به ی جیا واز نیشان نا دا ؟!

- با... با... به لێ... به لێ دوو ته جره به ی جیا واز. به عه قیده ی من لیره مه حروومییه تیکی دیکه نیشان ده دا، له وی مه حروومییه تیکی دی. ئیدی پیم وایه زۆریش شکافتر نه لیم... (پێ ده که نی)... چونکو هه ر ماچی که سوله یمانیان تیری نه ده کردم به ته نیا (پێ ده که نی)... چونکو با وکانه بوو... وه کو عه رزم کردی، ما چیان نه ئه دا به شاعیره لا وه کان، ده یاندا به من، چونکو پێیان وابوو بێ نازارم (پێ ده که نی). بێ نازار نه بام بۆ ده یاندا (پێ ده که نی)... نازارم تۆ ئه وه شیعی ری منت دیوه، که خه لک ره نگبی زۆری فکر لێ نه کرد بیه ته وه:

وهره ماچم دهيه ماچی خودایی

که بێزارم له ماچی سینهمایی

لێره‌دا ماچی سینهمایی ئه‌و ماچانه‌ن که وه‌کو بابێک ئه‌و خه‌لکه‌ منیان ماچ ده‌کرد... پێم وایه‌ ماچی بابانه‌ بوو (پێ ده‌که‌نی) کردوومه‌ ته‌ ماچی سینهمایی...

* جگه‌ له‌ ده‌ربه‌ده‌ری جگه‌ له‌ خۆشه‌ویستی نیشتمان، دیاره‌ ئافره‌تیش رۆلێکی زۆری له‌ شیعری تۆدا هه‌یه... تۆ چۆن سه‌یری ئافره‌ت ده‌که‌ی... به‌لای تۆوه‌ ئافره‌ت بۆ شاعیر ده‌بی چی بێ؟!!

- پرسیارێکی زۆر گرانه‌، رهنگه‌ گوێیان لێ بێ (پێ ده‌که‌نی) به‌لام چ بکه‌م، ده‌بی جوابت بده‌مه‌وه‌. من پێم وایه‌ ئافره‌تێک به‌راستی بۆ ئینسانیتیک... یا ژنیک... من که‌لیمه‌ی ئافره‌تیشم قبول نیه‌، له‌ بیرت نه‌چن، پێم وانیه‌ له‌ «خودای جوانی» را هاتبی، پێم وایه‌ له‌ (عه‌وره‌ت)ی.

* منیش لهم‌ کاغه‌زه‌دا هه‌ردوو وشه‌که‌م نووسیوه‌...

- به‌لێ... با تۆ خواکه‌ی ئیمه‌ برێک له‌ سه‌ر وه‌ی برۆین... کێشه‌م زۆر له‌ سه‌ر وه‌ی بوو، ده‌مکوت ئافره‌ت «عه‌وره‌ت»ه‌ که‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا فه‌وقولعه‌ده‌ به‌کارهاتوه‌، به‌مانای ژن و مندال، به‌مانای... هه‌رم... یه‌عنی ئه‌م که‌سانه‌ی که‌ نابێ خه‌لک بیانبینی... که‌وتوته‌ زمانێ کوردیه‌یه‌وه‌. له‌ کوردستانی ئێراندا ته‌نیا ئه‌و که‌سانه‌ی پێیان عه‌یه‌یه‌ باسی ژنه‌کانیان بکه‌ن، ئه‌وان بانگی ده‌که‌ن ئافره‌ت... ده‌نا ئه‌گه‌ر ناوی ژنه‌که‌ی بوێری بلی: فاتم، ئایش، نازانم... گوێ... چی... نالێ ئافره‌ت، ئیدی بانگی ژنه‌که‌ی ده‌کا.

زۆر سه‌یره‌... رۆژێکی ده‌گه‌ل یه‌کیک له‌ مامۆستاکان کێشه‌م بوو. ده‌یکوت ژن به‌مه‌رحه‌له‌یه‌ک له‌ ژبانی ئافره‌ت ده‌لێن که‌ کچیتێ نه‌میتێ... گوتم یانی ئه‌گه‌ر که‌سیک بچیته‌ هه‌مامی ژنانه‌، هه‌مه‌ن ده‌بی کچایه‌تی نه‌مابێ (پێ که‌نین)... یا کابرایه‌ک که‌ ده‌لێ که‌وشی ژنانه‌ ده‌فرۆشم، ئیدی ئه‌مه‌ هه‌ر ده‌بی به‌کچی نه‌فرۆشی... نا وانیه‌... ژن که‌لیمه‌یه‌کی دژی پیاوه‌. که‌وابوو ژن هینده‌ی که‌لیمه‌که‌ ناسکه‌، هینده‌ش بۆ خۆی له‌لای من ناسکه‌... به‌لام به‌و حاله‌وه‌ به‌لای منه‌وه‌ موخته‌یه‌مه‌. یانی ئه‌وه‌نده‌ به‌لای منه‌وه‌ موخته‌یه‌مه‌ که‌ ده‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌ی من ده‌گه‌ل ژنم هه‌یه‌، خۆت له‌ من باشتر ده‌زانی، یازده‌ ساڵ من ده‌ربه‌ده‌ر بووم، ژنێکی دیکه‌م نه‌هیتا، چونکه‌ پێم وابوو ژنێک بۆ ئینسانیتیک به‌سه‌. ده‌نا پێت وانه‌بوو ئه‌من له‌و کوردستانی عێراقه‌ پیرێژنیکم وه‌گیر که‌وێ...

* ئه‌گه‌ر به‌ (سیغه‌)ش بوايه‌...

- (پێ ده‌که‌نی)... ئه‌گه‌ر به‌سیغه‌ش بووبا... به‌لێ...

* ئه‌وه‌ پاشان دیمه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و باسه‌... به‌لام شتیکت باس کرد که‌ تۆ وا دیاره‌ ئه‌وه‌ی خۆت له‌بیر چۆته‌وه‌. ئه‌و سه‌ره‌تا دوور و درێژه‌ی تاریک و روونت نووسیبوو، له‌یه‌ک شوێن باسی خێزانه‌که‌ی خۆت به‌ناو نه‌کردبوو... دواییش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ رهنه‌یان لێ گرتی...

- به‌لێ

* ئه‌وه‌ چی بوو...؟

- عه‌رزت ده‌که‌م... من له‌و رهنه‌دا جوابم داوه‌ته‌وه‌، ده‌لێم ئه‌وه‌ پاشماوه‌ی ژبانی چینه‌یه‌تی بووه‌ که‌ ته‌نسیری کردووه‌ له‌مندا و، به‌نیستلاحی فارسی، نازانم به‌کوردی بلێم چی، (ناخوداگاه) من باسم نه‌کردووه‌، دوایه‌ له‌ مه‌قاله‌یه‌کی بچووکدا مه‌عه‌زه‌تم خواستوه‌...

* ده‌لێ «نه‌چووه‌ بچن»...

- نه‌چووه‌ بچن... به‌لێ... به‌لێ... ئه‌وه‌ پاشماوه‌ی... جا ئه‌لعان که‌ ئه‌وه‌ له‌مندا نه‌ماوه‌... ئیستاکه‌ زه‌مان وای کردووه‌ پێک که‌یشتووینه‌وه‌، دیسان هه‌ر له‌ شارێکی غوریه‌تین ئیدی...

* به‌لێ...

- ئه‌گه‌ر من جاریکی به‌وێ کۆمه‌کیکی... وه‌کو ده‌زانم ئه‌تۆ له‌ ئه‌وروپایه‌... رهنگی... به‌ماله‌ خۆت بکه‌ی... ئه‌گه‌ر من به‌وێ... ئه‌و مال ده‌مالێ، بلێم بیده به‌من برێک که‌سک لێ ده‌م، ئه‌و پاشماوه‌ی چینه‌یه‌تی تیدا ماوه‌، ده‌لێ تۆ چۆن کاری ژنانه‌ ده‌که‌ی؟! (پێ ده‌که‌نی)... ده‌نا من پاشماوه‌ی چینه‌یه‌تیم تیدا نه‌ماوه‌...

* باشه‌... ئه‌گه‌ر وابێ باشه‌... به‌هه‌ل سوکه‌وت له‌گه‌ل ژندا، بابلێن بۆ شاعیرێک... پێت وایه‌ له‌ رێکه‌ی دلداریه‌یه‌وه‌ پیاو باشتر ژن ده‌ناسی، یا ژن هه‌ر وه‌کو خۆی له‌ ته‌بیعه‌دا هه‌یه‌...

- وه‌للاهی، کاکه‌، من وه‌کو کوردێک تووشی ژن بووم. بۆ خۆت ده‌زانی داب و روسوومی کوردی، دلداریه‌یه‌کی... دلداریه‌یه‌که‌ش هه‌ر مه‌حدووده‌، وه‌کو ئه‌و دلداریه‌یه‌ی که‌ ده‌زانم ئه‌تۆ ده‌لێ چی... و من به‌و شکافته‌یی بلێم... وه‌للاهی پێم وایه‌، پیاو ته‌نیا وه‌ختیک ده‌توانی ژن ده‌رک کا، که‌ ئیزدیواجی کردبێ، یانی ژنی هه‌بێ، ئه‌و ده‌می ده‌توانی ده‌رکی کا... پێم وا نیه‌یه‌ له‌ دلداریدا پیاو بتوانی ئه‌و ته‌جروبه‌ی بێته‌ ده‌ستی وه‌کو ژنداریک هه‌یه‌تی... عیشقیک، ئه‌وینیک یا عیشقیک پایه‌داره‌ که‌ ئه‌خلاقیشی له‌گه‌ل

بئ. گوايه... ئەگەر تۆ سەیری دیوانەکانی من بکە، من لە ساڵی ۱۳۲۵ی هەتاویدا ژنم هێناوە...

ئەگەر تاریخەکان بەهێ زایینی بڵێی... کە دەکەنە تەقربیبەن چل و شەش، ۱۹۴۶ من ژنم هێناوە. ئەگەر تەماشای تاریخی شیعەرەکانم بکە، شیعەرە دلدارییەکانی من هەموو پاش ژن هێنان گوتراون، ئەوانی کە تام و خۆییەکیان هەیه.

* کەواتە بۆ کێت وتوون...؟!

- کە وابوو زۆری شایێ بەخۆ دەبی، قسە کاتمان تونده (پێ دەکەنێ)... کە وابوو پێم وا نییە بۆ شتیکی دیکەم گوتی...

* هەندێ بیروپرای جیاواز لە بارە پێوەندی ژن و پیاووە هەیه، سیکس بەردەوامی دلدارییە، لووتکە ی دلدارییە یا دلداری، یا دلداری لەگەڵ سیکسدا دەمری... تۆ چۆنی دەبینی؟!

- من پێم وایە دلداری لەگەڵ سیکسدا پەرورده دەبی و دەرواته لای سەروو...

* یانی بەلای تۆوە لووتکەیه؟!

- بەلای منەو، بەلێ، لووتکەیه... من زۆرم بڕوا بەعیشقی ئەفلاتوونی نییە.

* ئەم جارە لەو گشتییەو دیمەو سەر تۆزێ تایبەتیتەر، دەربارە تەجرووبە خۆت. دایکی سەلاح، با بڵێن خێزانەکەت بۆ تۆ چی دەگەیهنێ؟! ئەم ناویم لەبیر نییە...

- نێوی ئاییشە... بەلێ...

* بەلێ...

- وەللاهی لە هەموو کەس خۆشەویستترمە لە ژیاندا، بێ ئەولا و ئەولای، با گوێشی لێ نەبی...

* بۆ ئەمەیان گوێی لێ نەبی ها...؟!

- بەلێ گوێی لێ نەبی، زۆر غوروور دەیگرێ (پێ دەکەنێ)... با غوروور نەیگرێ... بەلام بەلای منەو لە هەموو کەس بۆ من خۆشەویستتر بوو لە ژینمدا... و ئەلعانیشت تەحەککومیکی کە گالتەم بەگیانی خۆم کردوو لە تەواوی ژیاندا، دەگەڵ زۆر ملهوری گەورەدا موبارەزەم کردوو، خەباتم کردوو، لە موقابیلی ویدا، ئەلعان، زۆر بێ دەسەلاتم. لە حالی حازردا زۆر بێ دەسەلاتم... بەراستی دەبی لەسەرم بکەنەو (پێ دەکەنێ).

* ڕەنگە هەر تۆ وانەبی... تەجرووبە تۆ... نازانم ئێوە چەند ساڵ بوو یەکتان نەدیوو؟!

- ئێمە... پتر لە دە ساڵ و نیوو...

* بەلێ...

- دەلێن کە نازم حیکمەت... نازم حیکمەتیش تەجرووبەیهکی وای هەیه...

* بەلێ...

دوای، وایزنام، یانزەدە یا دوانزەدە ساڵ کە مۆنەووەری بینییەو... ژنەکی...

- بەلێ...

* هەمووی هەر چوار مانگ لەلای مایەو... ناردییەو... ئیدی نەشیدییهو... تۆ چۆن بووی؟!

- وەللاهی... من پێم خۆش نییە تازە لێک جوێ بینەو... تا ئەوێ پێی دەلێن مەرگە و هادیوللەزات (هادم اللذات) لە یەکمان جوێ نەکاتەو، پێم خۆش نییە، لێی جوێ بێمەو، راستییەکی ئەوێ. بەلام بەراستی وەکو من، پاش گەڕانەو شەم ئیتەر شیعری دلداریم نەگوتوو و هەر ماناییشی نەماو بۆ من و، ڕەنگبێ پڕانی کەلیماتە. یانی، بەراستی کەلیمەم بۆ جوانی لەدەست چوو. ئیدی هیچم نەماو پێی بڵێم. ڕەنگە ئەوێش مەسەلێک بێ، کە ئیتەر من چ بڵێم... من کەلیمە کلاسیکم لەبارە شیعری کوردیدا پێ غەلەتە، بەلام لە شیعری ئەو ڕۆژەدا ئەوێ من لە بارە ژندا دەلێم:

بەپیشی بۆزەو سوجدە دەبەم من بۆ جەمالی تۆ

ئەدی بۆچی دەیانگوت دار کە پیر بوو تازە دانا

تازە ئیدی تەماشای دەکەم شتی وا لەتێفم نایەتەو خەیاڵ و لەبەر وێ دەستم لێ هەلگرتوو... بەهەزار زەحمەت توانیومە لەو بەینانەدا شیعریک لەسەر جیجایی ئیسلامی بڵێم کە پێم وایە شیعریکی خراپ نەبی، ئەمما لەبەرم نییە ئەلعان بۆت بخوێنمەو.

* ئەمە پیاو بۆ پرسیاریکی تر ڕادەکێشی... بەلام مەبەستم تۆ خۆت، وەکو مام هیمن، نییە. بەلکو شاعیر بەگشتی، ژن هێنان بەلای تۆوە چۆنە، یەعنی شاعیر دەبی ژن بهێنێ؟!

- وەللاهی، کاکە، ئاخر وەکو عەرزەم کردی، من پێم وایە هێندێ کەس، دەگەرێمەو بۆ پرسیارەکی تۆ، هێندێ کەس پێی وایە ئەگەر ژنی هێنا دادەمرکێ و، هێندێ کەس... من بۆ خۆم ئەگەر ژنم هێنا بوومە شاعیر، بەلام نازانم خەلکی دیکە چۆنە؟

* تۆ پێت وانییە مامۆستا گۆران پاش وێ دایکی ڕووناکی بوو (دەبی مەبەستی دایکی هێرۆ بێ، نەک دایکی ڕووناک - ف.ش) ئیدی شیعری دەربارە جوانیدا کەم کۆتوو؟!

- جوانترین شیعره‌کافی ئەوانەن کە لە بەینی ژن هینانەکانی و دواى ژن هینانەکانی گوتوونى...

گوتوویەتى...

- بەلێ...

* نازانم، چونکو تاریخیان نییە... بەداخووە شیعی مامۆستا گۆران عەبێتکیان هەیه کە پیاو نازانێ... بیستوومە ژنە عەرەبەکەى زۆر جوان بوو، من کە نەمدیوه. پیت وای نییە دامرکابی پاش وەى ژنە عەرەبەکەى بوو؟!

- وەللاهی، وەک تۆیش باست کرد، نازانم، یانی لەبەرئەوێ تاریخەکەى پتوہ نییە، پیاو نازانێ...

* بەلێ... بەلام من شاعیریکی دەناسم، ئەلعان دەتوانم لێرە باسی بکەم، ئەمما پیم خویش نییە لە زمان منووه، ئەو بکوترێ بۆ خوێت قسەى لەگەڵ دەکەى. ئەمن پیم وایە مامۆستا هەژار لەگەڵ ژنی هینا ئیتر شیعی جوانی نەگوت. لەگەڵ ژنی دووہمی هینا شیعی عاشقانەى جوانی نییە... بەلێ، لەبەرەو موکریاندا، کە دوو بوئەو، بۆ ماوہیەکی لە براژنم دوو بوئەو، بڕیک شیعی عاشقانەى جوانی تیدا هەیه، کە ئەویش بۆ ماوہیەکی موختەسەر بوو. یا لە بابا هەژاری موکریانیدا بڕیک عاشقانە شیعی دەلێ، بەلام تۆ پیت وای نییە زۆریان تەقلیدین؟!

- وایە... راستە...

* بەلێ...؟!

راستە وایە

- بەلێ... و من لەبیرمە کە هەژاریکی زۆر مندال پیت وەى رەنگی ئەو شیعرانەى لە ئالەکویدا بلایو بوونەو، پیت وەى ژن بیتی دەیتوانی شیعی عاشقانە بلێ...

چاوت کە گۆشەدارە وەکو رۆژی نیشتمان

پەیدا دەکا هەرایەکی لەو کوردەوارییە

ئەو شیعی زەمانی زۆر مندالی مام هەژارییە، زۆریش جوانە. ئەو مەربووتە بەئەو رۆژەى کە لە پشتی گۆقاری نیشتماندا چاپ دەکرا، تەماشای دەکەى ئەو شیعی زۆر جوانە...

* وایە...

- بەلێ...

* ئەم دوو سێ پرسیارەى دواى هەستیکی وایە بەپیاو دەدات، وەک بلێ شاعیر، کۆمەلێ قانون هەیه کە دەیگریتەو، یا کۆمەلێ چوارچێوە هەیه کە تەنیا بۆ شاعیرە و رەنگە بۆ خەلکی تر نەبێ. من بەش بەحالی خۆم ئەوئەندە باوەرم بەو نییە قانونی تاییەتى هەبێ بۆ شاعیر، کە خەلکی دیکە نەگریتەو.

- بەلێ...

* بەلام، بەهەر حال، دیسان یەک دوو پرسیارى لەو بابەتەت لێ دەکەم. بەلای تۆو پتوہندی نیتوان شاعیر و ئازادی چییە... چۆنە؟ رەنگە وایە راستتر بێ بلێن نووسەر و ئازادی، چونکە مەسەلە تەنیا شاعیر نییە... (ئەگەر ئەم پرسیارەم ئەمۆ بکردایە دەمگوت هونەرمەند و ئازادی - ف.ش).

- بەعەقیدەى من... بەلێ... ئەفسووس... لەوئەتى من قەلەم بەدەستەوہیە قەتم هەست بەئازادییەک نەکردوو کە قەلەمى خۆم بەکەیفی خۆم بەردەم... پیم وایە قەید و قیوودیک هەمیشە هەیه کە شاعیر یا نووسەر ناتوانێ ئەو ئازادییەى جیسی دەکا...

هەرچی دەکەم ئەو خەیاڵەى پیتی مەستم (لەراستیدا - هەرچەند - ف.ش) بۆی بێتە سەر کاغەز. سەیرە... ئیو پیتان وایە شاعیرەکانی غەری یا ئەو و پایى، نووسەرەکانی غەریش توانیویانە بەو هەموو ئازادییەى، بەرەللاى، یا... نازانم چی شیعی بنووسن...؟ رەنگی هەموو کەس پیتی وای ئیعتراقاتی رۆسو زۆر سەریحە.

بەلام تۆ فکر دەکەیهو رۆسو شتی شاردۆتەو یا نە؟! من پیم وایە زۆر شتی شاردۆتەو... لە هەموو کەس سەریحتری نووسیوه، بەلام ئایا شاعیریکی ئینسان نییە؟! ئینسانیک جاریک، بلێ رۆسو، دەعومری خۆیدا جاریکی زگەشۆرەى نەگریتی... تۆ تەواى ئیعتراقاتەکەى بخوینەو، قەت باسی وەى تیدا هەیه...؟! (پت دەکەن)...

- جوانە...

- کەوا بوو، کاکە بەراستی قەت ئەو ئازادییەى کە ئیدەئالە بۆ شاعیر و نووسەر... بەتاییەتى شەرقی، ئیدی بۆ خوێت دەزانى شەرق ئەوپەری... بەعەقیدەى من، ئەو ئازادییە، هەلنەکەوتوو. جا ئەو جار بۆ من پترە، چونکو من...

- بەلێ... لەپیش هەموو شتیکیدا چونکو کوردم... ئەو جارەکانە ماوہیەکی دوو و درێژ، خوێت دەزانى... ئەوشت با پت بلیم، ئەگەر نەکەوتبامە عێراق و، چامەنییەکانی عێراق شیعیەکانیان بۆ چاپ نەکردبام و هەر دەمەتبووعاتی حیزبدا چاپ کرابایە. زۆر لە شیعیەکانم دەفەوتان. من نالەى جوداییم دەدا بەئۆرگانی حیزبەکەمان، دەیگوت بەمن چ مەربووتە تۆ مەشرووب دەخۆبەو یا نە... (هەموو پت دەکەن) و رەنگی لە نالەى

پارتییسه‌دا نهم؟! من ده‌توانم له ږتگایه‌کی دیکه‌دا خزمه‌تی ته و کورده بکه‌م. به‌داخه‌وه سهرکرده‌کانی مه زور بئ ئینسافن، پتیاڼ وایه ههر که‌س ده‌گه‌ل وان نه‌بئ دوژمنی وانه...
* به‌لام ته‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که له و چوارچتویه بیه‌ینه دهره‌وه که مه‌به‌ست ههر تو یا شیعری کوردبئ، با ههر باسی شاعیر به‌گشتی بکه‌ین... ئایا شاعیر پتوبستی به‌وه هه‌یه له ژبانیدا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی هه‌بئ؟ خوئی به‌فه‌لسه‌فه‌یه‌که‌وه بیه‌ستیته‌وه؟!

- نه‌وه‌للا... من زورم فه‌لسه‌فه له شیعردا... خوش ناوئ. من پتیم وایه شیعیر ههر ته‌وه‌یه که ئی‌حساساتی ته و ئینسانه‌ی بئ که خوئی پت شاعیره... به‌لام وا ده‌بئ هیندیک هه‌ن شاعیری باش که فه‌لسه‌فه به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی باش دینه به‌ره‌م. عه‌رزت ده‌که‌م مولا‌حه‌زه بفرموو فه‌لسه‌فه ناسکی شیعیر ده‌کوژئ. حاجی قادری کوئی ته و شاعیره مه‌زنه‌ی ئیمه ئیتر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌ی کوردا‌یه‌تی، ږزگاری کورد، بخاته چوارچتویه، چونکو وه‌سیله‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه ته و بیرو‌رای خوئی به‌کورد بکه‌یه‌نئ، ئیلا شیعیر نه‌بئ، یه‌عنی نه‌زم نه‌بئ... له‌بیرت نه‌چئ... من شیعیر و نه‌زمیش فه‌رق ده‌که‌م... حاجی قادر ته‌گه‌ر ته‌ماشا ده‌که‌ی... ته‌ماشای شیعیر غه‌رامیه‌یه‌کانی ده‌که‌ی شاعیریکی ته‌واو بووه... به‌لام وه‌ختیکی ته‌ماشای شیعیر سیاسیه‌یه‌کانی ده‌که‌ی ئیدی گوئی نه‌داوه‌ته جوانی شیعیر، ههر ویستویه‌تی ته و په‌یغامه‌ی پتیه‌تی، ته و ږساله‌ته‌ی پتیه‌تی به‌خه‌لکی ږابگه‌یه‌نئ. ته‌نیا که‌سیکی که من پتیم وایه فه‌لسه‌فه‌شی هه‌بووه و شیعیریش... حافزی شیرازییه، به‌عه‌قیده‌ی من له عه‌ینی حالدا شیعیره‌کانی یه‌کجار زور جوان و ږر مه‌عنان، شیعیریشن، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی زور گه‌وره‌ش له شیعیره‌کانیدا هه‌یه. نو‌یخ‌وازییه‌کی زور گه‌وره له شیعیره‌کانیدا هه‌یه که ئیستاش بۆ من نو‌ین. مولا‌حه‌زه بفرموو پاش نی‌زیک به‌حه‌وتسه‌د سال شیعیره‌کانی نو‌ین، ته‌ور‌و‌کانه‌ش نو‌ین... که‌چی (مه‌سنه‌وی) که به‌لای ئیمه‌وه زور کتیبیکی گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فی یا عیرفانییه، هه‌ریه‌ک شاعیر کوتویه‌تی... دیوانی شه‌مس و مه‌سنه‌ویش ههر شاعیریکی کوتویه‌تی. له دیوانی شه‌مسدا له‌باری قالب و که‌لیمات و ته‌وه‌دا زور گه‌وره‌تره، به‌لام له مه‌سنه‌ویدا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی گه‌وره‌تره... نازانم... لیره‌ش ده‌بیته دوو ئینسان له جیگایه‌کی توانویه‌تی قالبی جوان، که‌لیماتی جوان، فکری جوان له شیعری خویدا بگونجینئ. ده‌مه‌سنه‌ویدا زوری گوئی نه‌داوه‌ته قافیه و وه‌زن و که‌لیماتی جوان، ههر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌یه‌کی نیشان بدا، عیرفانه‌یه‌کی نیشان بدا...

* باشه ته‌م ئیمتیازه بۆ ته‌نها ده‌ده‌یت به‌حافز خۆ شاعیره سو‌فیه‌یه‌کان، به‌گشتی یا بلتین ته‌ده‌بی سو‌فی، ته‌گه‌ر هه‌مووشی نه‌بئ، ته‌وا به‌شیکی زوری، شتی زور جوانیان وتوه، ته‌وجا سو‌فیگه‌ری نه‌ک ههر لای ئیسلام به‌لکه ته‌وه‌ی به‌زمانانی ته‌وروپایی پتی ده‌لین

Mysticism ده‌ورتیکی گه‌وره‌ی له ته‌ده‌بدا بینیه...

- جا ته‌وه سه‌یره که منیش به‌خیلاقی، به‌پتیه‌وه‌انی هه‌موو که‌س حافزم پت سو‌فی نییه.

* من مه‌به‌ستم به‌ستنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌یه به‌شیعه‌وه...

- به‌لئ...

* خۆ سو‌فیزمیش...

- به‌لئ بۆ خوئی فه‌لسه‌فه‌یه‌که. جا ته‌و جار بیینه سهر ته‌وه. ته‌گه‌ر بیینه سهر سو‌فیزمیش... هه‌ن، شاعیری وا که به‌راستی سو‌فیزمیان له شیعردا زور جوان کوتوه، وه‌کو مه‌حوی خۆمان... یا مه‌وله‌وی خۆمان، سه‌ید عه‌بدول‌په‌حیمی مه‌وله‌وی به‌راستی توانویه‌تی؛ سو‌فیزمی به‌شتیکی مومتاز ده‌زانم، ده‌نا دیوانی شاعیره‌کانی دیکه‌ی فارسیش هی وای زور تیه‌دا‌یه... سه‌نایی باس ده‌که‌ی، عیراقی باس ده‌که‌ی، به‌راستی ته‌وانه‌ش زوربان هه‌ن، شاعیری زور به‌رز، سو‌فیزمیان زور چاک هی‌ناوه‌ته ناو چوارچتویه شیعیره‌وه... به‌لام حافیز من پتیم وایه زور به‌رزتره له سو‌فیزمیش، پتیم وایه عارفیکی زور گه‌وره‌یه که ده‌لئ:

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم

فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم

اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد

من و ساقی بهم سازیم و بنیادیش براندازیم

کوا ته‌وه له‌گه‌ل شیعری سو‌فیه‌یه‌کی وه‌ک یه‌ک ده‌چئ، ته‌وه شیعریکه نازانم له کو‌تیه. هه‌تا مه‌سه‌له‌ن خه‌لک پتی وایه... خه‌بیام زور مه‌شه‌وره، که‌چی، من سه‌یره که هیچ... پتیم وایه خه‌بیام نه فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بووه و نه هیچ... پتیم وایه شک و دوو‌دلی و ته‌ردیدی له شیعره‌کانیدا گونجاوه، که بۆ خوشی ئینسانیکی شه‌کاکه، که نازانئ... من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام هیچ به‌لاوه فه‌لسه‌فه‌یه‌کی عه‌جایب و غه‌رایب نییه. ئیدی ته‌وه عه‌قیده‌ی شه‌خسی خۆمه. خه‌لکی دیکه نازانم تۆچ به‌راوردیکی له‌وه‌ی ده‌که‌ی که من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام زور پت فه‌لسه‌فه‌یه‌کی سه‌یر نییه.

* ته‌ی جه‌لاله‌ددینی ږوومی؟ تو له باشتین شیعرتا که ناله‌ی جودایییه، له دوو شو‌ینا په‌نات بر‌دو‌ته به‌ر جه‌لاله‌ددینی ږوومی... بۆچی؟

- به‌لئ... من پتیم وایه عارفیکی یه‌کجار زور گه‌وره‌یه...

* له بهر عارفیه که ی یا له بهر شیعه کانی؟

- عه رزت ده که م... عه رزم کردی له شه مسدا... له دیوانی شه مسدا شاعیریکی زور گه وره یه... له مه سنه ویدا ئه و شاعیره نییه، یان ساحیبی ئه و قابله که له ویدا ئیستیفاده ی لئ کردووه، ساحیبی ئه و که لیماته جوانانه نییه که له شه مسدا، له دیوانی شه مسدا باسی کردووه. مه سه له ن «خود» و «به د - بد» که ئیمه ئه لمان ته له فوزی ده که ی، زور جاری کردو ته قافیه، که ئه و ده می زور عه یب بووه، به لام گوئی نه داو ته قافیه... ئه گهر ته نیا موقه دیمه که ی که من... منیش ههر زور له موقه دیمه که ی موته ئسیرم: بشنو از نی چون حکایه ت می کند.

کاکه، ئیدی ئه وه... ئه لمانیش ئه من ههر تییدا حه بسم... له موقه دیمه ی به ولا وه تر ناچم... پیم وایه موعجیزه یه، شاعر نییه... له موعجیزه ش گه وره تره... به لام له دیوانی شه مسدا که ده لئ... ته ماشای ئه و شته جوان و تازه ی، که ئه لمانیش ههر تازه یه:

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولوم و انسانم آرزوست

له و ده میوه له ئینسان ده گهری، ئیمه ئه لمانیش له قهرنی بیسته مدا... ئاخر و ئوخری قهرنی بیسته مدا ههر له ئینسان ده گهرین...

* به لام دیو جین، ئه وه ی یوانی، پیتش ئه و، ده لئ به چراوه ده گهر، ده یگوت له ئینسان ده گهریم...

- به لئ... ئیدی ئه و... به لام ئه و خستوو یه ته ئه و زوبانه جوانه وه... له ئینسان ده گهری... به راستی له ئینسان ده گهری...

* باشه پیت وانیه ئه م ئیعه جابه ی تو، ئه م خوشبوستنه ی تو، بۆ جه لاله ددین مه سه له ئه وه یه تو زیاتر فارسی ده خو ئینیه وه...

- به لئ... جا من چ بکه م... غهیری فارسی و کوردی چی دیکه نازانم... زبانی دیکه نازانم غهیری فارسی و کوردی و... کوردیه کانی شمان... به خوای... کاکه... ماموستای وای هیه ده لئ... میژووی ئه ده بی شه ش هه زار شاعیرم کو کردو ته وه، به لام ئه من هه رچه ند ده یان بتریم ههر قامکه کانم به سن بۆ شاعیره گه وره کاغان... بۆ شاعیره گه وره کانی پیشوومان و له نیو لاوه کاند ده بینم شاعیر هه ن و ئه م ئیدی ویتستا کال و ویتستا مه جالیان نییه شاعر بلین و... چووزانم، هه زار دهر د و گرفتاری که بۆ خوت ده زانی بۆ شاعیری کورد هیه. به لام شاعیره گه وره کانی مه... ماموستا عه لئه ددین سه جادی، هینده ی گل له سه ر

وییه، هینده عومری لاوه کاغان بن که ده یانه وی میژووی ئه ده بی کوردی ئینشائه للا بنووسن... ئه و کتیه به زه لامه، پیم وایه دوازه شاعیره باسیان ده کا، که هیچیشیانی نه توانیوه به خه لک بناسیت ئه وه یه که... کاکه چ بکه ی... له بهر وه ی ووه ده که مه ئه ده بی فارسی، بلیم چی، ئه ده بی فارسی ئه ده بیکی ده و له مه نده.

* تو باسی حافز و مه ولانات زیاتر کرد، ئه ده بی فارسی هیچی تری تیا نییه؟!

- ها... شاعیری زور گه وره ی تریش هیه... مه سه له ن گه نجه وی، که که سیش نازانی میله ته چییه.

* ده لئ کورده...

- کورد ده لئ کورده، چونکو دایکی:

گر مادر من رئیسـه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

ئه وه گومان له وه یدا نییه دایکی کورده. ترکیش ده لئ ترکه، چونکو قه بری له گه نجه یه و ژنیکیشی هه بووه به نیوی «ئافاق» ترک بووه. به لام من عه قیده م وایه نه لاوانه وه ی ره ئیسه خانمی دایکی کردوو یه تییه کاژیک (پئ ده که نئ)، نه ئافاق خانم کردوو یه تییه پانتورکیست، نه... پیاو نازانی بابیشی کییه و به راستی... بۆ خوئی... ناوی ده با، به لام میله یه ته که ی نالئ بۆ خوشی به میله یه تی نه نازیوه، وه ک فیردوسی ده لئ:

بسی رنج بردم در این سال سی

عجم زنده کردم بدین فارسی

به عه قیده ی من ئه و عه جه می زیندوو کردو ته وه به پیتنج گه نجه که ی، به لام نه یگوتوو ه زیندوو شم کردو ته وه... به زمانی فارسی چاک دهر ده بری. ره نگبی تورکیشی زانیبی، تو پیت وایه پیاو دایکی کوردی و کوردی نه زانی، به عه قیده ی من زانیویه تی...

* ده بی زمانی دایکیشی زانیبی...

- ژنیشی کورد (بینگومان مه به ستی ماموستا هیم ترکه، نه ک کورد. ف.) بی، ئیدی چون، چون نازی ئه و خانمهی هینده ی خوشبوستوو... پیم وانیه به لالئ ئه ویش رازی بکات... به زبانی به یه لیه لی (بین المللی) ئه وه کوا جیه جئ ده بی (پئ ده که نئ)... به لام «فارسی» پیتی وای بووه مونسیتتره بۆ شیعه که ی، بۆ ئیحه ساساته که ی. و له هیچ کوئی نالئ من بۆیه م ئه و شیعه به فارسی گوت پیم وایه فارسی چاتره له تورکی یا له کوردی. به لام ته واوی ئاساره که ی، هه تتا بۆ نمونه ش ئیمه نابین ئه م کابرایه میسه رعیک کوردی

کوئیی، وهکو هیئدییک بۆ خۆت دهزانی، شاعیرهکانی مه، هی قه‌پنی، نۆزده‌مان، بۆوه‌ی که بلتی فارسی ده‌زانین، ئه‌قه‌للەن... باوهر بفرموو وه‌ختیکی دیوانی مه‌حوی بلاو‌بۆوه‌ من زانیم مامۆستا گۆران فارسی باش نه‌زانیوه‌، چونکو کاکه‌ی فه‌لل‌اح بۆی گێڕامه‌وه‌ کوتی: مامۆستا ده‌لتی ئیوه‌ شیعهره‌کانی مه‌حوی مه‌عنا نازان، هونه‌ری مه‌حوی له‌ فارسی گوته‌که‌یدایه‌، وه‌ حالیکه‌ی من ده‌زانم، فارس‌سییه‌کانی، به‌داخه‌وه‌، ههر کاو‌پێژی کوردییه‌کانیتی (پێ ده‌که‌نی) ... وه‌ له‌ کوردییه‌که‌یدا زۆر چاکی پتر ده‌رپریوه‌، که‌وابوو...

* ئه‌ی مه‌ولانا فارس بوو، تورک بوو، چ بوو، به‌لای تۆوه‌؟!

- وه‌لل‌اهی، کاکه‌، ئه‌ویش... بر‌وا... نازانم... له‌ به‌ل‌خه‌وه‌ هاتوه‌، به‌ل‌خیش ئه‌و ده‌می... فارسی زوبانیکی... ره‌واجی هه‌بووه‌، نووسین به‌فارسی بووه‌، تۆ بۆ خۆت، کاکه‌ فه‌ره‌اد، پیت وایه‌ تاران به‌قه‌د سوله‌یانی تۆ فه‌ره‌یدوون و ئیره‌ج و نازانم گه‌رشاسب و... ئه‌وی تیدان... ئه‌سفهن‌دیار و... وه‌لل‌اهی ره‌نگی، تاران به‌قه‌د سوله‌یانی سی سال له‌وه‌ی پیش ئه‌سفهن‌دیاری تیدا نییه‌... ئه‌ده‌بی فارسی رۆییوه‌ کاکه‌... ئه‌ده‌بی فارسی رۆییوه‌، وای لێ کردوون که‌ پادشایه‌کانی عوسمانی، که‌ بۆ خۆت ده‌زانی خه‌لیفه‌کانی عوسمانی ویستوویانه‌، هه‌میشه‌ شه‌ریان بووه‌ له‌گه‌ل فارس، که‌چی به‌فارس‌ییان شیعر گوته‌وه‌ بۆ خۆیان. من زۆر به‌زه‌حمه‌ت، له‌ بولغاریا بووم، فیری ئه‌و خه‌ته‌ عه‌جایب و غه‌رایبه‌ی بووم که‌ ئه‌وان پێیان ده‌نووسی، بۆ ئه‌وه‌ی تابلۆیه‌کی بخوێنمه‌وه‌. رۆژیکه‌ی به‌به‌ر ده‌رکێکدا رۆیشتم، ته‌ماشام کرد لێی نووسراوه‌ «مه‌یخانه» ئه‌ویه‌ری ته‌عه‌جوبم کرد، گوتم کاکه‌ مه‌یخانه‌ چ ده‌کا له‌ بولغارستان؟! ته‌ماشام ده‌که‌م لێره‌را رۆییوه‌، چۆته‌ تورکیه‌ و له‌ تورکیه‌را، له‌گه‌ل تورکان چۆته‌ بۆ بولغارستان و له‌وێ به‌ «با» ئ که‌ ته‌واوی ئه‌وروپایی ده‌لێن با...

* له‌وێ بۆته‌ مه‌یخانه...

- له‌وێ بۆته‌ مه‌یخانه... که‌وابوو ئه‌ده‌بی فارسی رۆییوه‌ ئیدی... ئیمه‌ی کورد، سه‌یره‌، دیوانی خانای قوبادیت نازانم به‌نه‌زه‌ر گه‌ییوه‌ یا نا؟ ئیستاش، ئه‌من مه‌م و زینیکی کۆنم، ئه‌لعان، لیره‌ له‌کن ره‌فیقه‌که‌ت هه‌یه‌، که‌ ئه‌وده‌می هه‌مزه‌ بلاوی کردۆته‌وه‌، سه‌ر به‌حه‌سه‌کانی هه‌موو به‌فارسی نووسیوه‌...

* راسته‌...

- که‌وابوو ئیمه‌ پیمان و نه‌بووه‌ کوردی... بابی مه‌ پیتی و نه‌بووه‌ کوردی نه‌سری پێ ده‌نووسری. ههر پیتی و ابوه‌ شی‌عری مومکینه‌ پێ بکوئری، ئه‌ما نه‌سری نابێ پێ بنووسری، حالیکه‌ی ئه‌مه‌ ده‌زانین که‌ به‌راستی ده‌توانین په‌خشانی زۆر به‌رز به‌زمانی کوردی

بنووسین. من «شازاده و گه‌دا» م له‌ فارس‌پرا، دیاره‌، ته‌رجه‌مه‌ کردوه‌، هی مارک توینی. له‌بیرمه‌ به‌موته‌رجیمه‌ فارس‌سییه‌که‌ی، که‌ به‌راستی جیتی فه‌خری ئیران، وه‌ ناتوانم بلێم جیتی فه‌خری کورده‌، با وجوودی که‌ کورده‌، چونکو خزمه‌تی به‌زمانی فارسی پتر کردوه‌، به‌داخه‌وه‌. کوردی و باش نازانی ئه‌گه‌رچی کوردیش ده‌زانی، ئاغای محه‌مه‌دی قازی، که‌ ئه‌گه‌ر ئینشائه‌لل‌ا پیت له‌ تارانێ که‌وته‌وه‌ به‌خزمه‌تی بگه‌، به‌راستی پیاو‌یکه‌ی زۆر گه‌وره‌ی کورده‌... ئه‌و... نازانم له‌ چ زمانیک‌را وه‌ری گێڕاوه‌ته‌ سه‌ر فارسی، منیش له‌سه‌ر فارس‌سییه‌که‌ی ویرا کردوومه‌ته‌ کوردی. به‌داخه‌وه‌ ئیستاش چاپ نه‌کراوه‌. ههر له‌ عێراقیشم کردبووه‌ کوردی. وه‌ لێره‌دا به‌حسیکی دیکه‌ دیته‌ گوێ. من ده‌عه‌ینی حالدا که‌ ناله‌ی جوداییم ده‌گوت، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ برێکیش دلی خۆم خۆش بێ و پێکه‌نینیک‌ بێته‌ دلم، شازاده و گه‌داشم ته‌رجه‌مه‌ ده‌کرد که‌ کتیبیکی ته‌نز و... رۆژیکه‌ی عه‌رمز کرد، کوتم مامۆستا من شازاده و گه‌دام له‌سه‌ر فارس‌سییه‌که‌ی تۆ ته‌رجه‌مه‌ کردوه‌، ده‌ زۆر جیگایاندا پێم وایه‌ ره‌تم کردوه‌ له‌ تۆ، به‌لام له‌ جیگای واشه‌ زۆر ده‌ست کوترم... کوتی - ته‌وازوعی فهرموو - فهرمووی تۆ نه‌خیر ههر چاترت کردوه‌. به‌لام واقعییه‌ت ئه‌ویه‌، له‌ جیه‌کی من گه‌یشته‌ومه‌ باسی هه‌ژاری، فه‌قیری، نه‌داری، باسی هه‌ژاری و فه‌قیری و نه‌داری و چاره‌په‌شی و به‌دبه‌ختی ده‌که‌م، به‌بێ شک چاکم کردوه‌، چونکو ئه‌وه‌نده‌م له‌ ئیختیاردايه‌ و فرمیسک و رۆندک و نازانم چم له‌ ئیختیاردايه‌.

* لای فارس نه‌بووه‌...

- لای فارس نییه‌. به‌لام وه‌ختیکی ده‌گه‌مه‌ ته‌خت و تاج و پادشا و تالاری پادشایی و په‌رده‌ی پادشایی و سفهری پادشایی، ته‌ماشام ده‌که‌م منیکی که‌ له‌سه‌ر که‌ولێ ره‌ق نانم خواردوه‌، چۆن ده‌توانم، ئه‌و که‌لیماتانه‌ی له‌ کوێ بێنم کاکه‌... منیکی که‌ به‌نان و ماست و لۆرک و شیرێژ په‌یدا بووم، کوا ده‌زانم باسی خۆراکی پادشایانه‌ بکه‌م و له‌ویدا زه‌عیفم. من خۆم ئیعتراف ده‌که‌م زه‌عیفم... له‌باتی ئه‌علا حه‌زه‌رتی قه‌ده‌ر قودره‌تی نازانم هوما‌یونفه‌ری نازانم چی، ئیمه‌ هه‌مانه‌ و نیمانه‌ خاوه‌ن شکۆیه‌ (پێ ده‌که‌نی)، ئه‌ویش دروست کراوه‌ بۆ خۆت ده‌زانی.

* باسی نه‌سر و شی‌عر و ئه‌وه‌ت هی‌نایه‌ پێشه‌وه‌، باسیکی چاکه‌! زۆر که‌س پیتی وایه‌ تۆ نه‌سرت له‌ شی‌عرت جوانتره‌!

- وه‌لل‌اهی منیش... ههر له‌ ئه‌وه‌لتی موساحه‌به‌که‌مدا کوتم، ئه‌گه‌ر کورد نه‌بام، مه‌جبوور نه‌بووم ئی‌حساساتی خۆم به‌شی‌عه‌وه‌ به‌خه‌لک رابگه‌نم، منیش پێم وایه‌ نه‌سر نووسینم خۆشتره‌. وه‌نه‌بێ بۆ خۆم موخالیفی ئه‌و که‌سانه‌ بم که‌ وا ده‌لێن.

* بێجگه له ئهدهبی فارسی، ئهدهبی میلله تانی تر چی و چهندت خویندۆتهوه، مه بهستم له ڕێگه ی فارسییهوه...؟!

- بهلێ... ههر له ڕێگه ی فارسییهوه... وهللایه، کاکه، من ته قریبه ن ڕهنگی دوو سال بێ، مۆتالهعم له کهمی داوه، چونکو کاری دیکه مهیه، بهداخهوه مۆتالهعم کهمه، دهناییم وایه تهوای شاکارهکانی ئهدهبی غهربی که به فارسی تهرجمه کران خویندوومه تهوه. مهسهله ن پێم وایه هیچی چیخۆف و تۆلستۆی و شۆلۆخۆف و ئهوه نه مابێ نه مخویندبێتهوه.

* ئی دیستۆفسکی و شکسپیر؟!

- شکسپیر کاکه، من به راستی له شیعی تهرجمه... شیعی شکسپیرم خویندوونهوه، بهلام من له شیعی تهرجمه کراوه وه له زهته نابهم که... وهختیکی هاملیت دهخوینمهوه نازانم، به راستی ناتوانم گه وره یی شکسپیری که بۆ منی تهشریح دهکهن، بهو هاملیتیه... دۆنی ئارام دهخوینمهوه و شۆلۆخۆفی و دهناسم. وهختیکی جهنگ و سۆلحی تۆلستۆی دهخوینمهوه، وهختیک ئاناکارنینای دهخوینمهوه، وهختیکی چیرۆکهکانی جهک له ندهن و ئهوی دیکه، نیوی چیه پیاو!! (خوشه های خشم) هی کییه، نازانم، دهخوینمهوه، به راستی ئهوه نیوه ئه وروپاییانهش هینده ناخۆش دینه بهر گوپی پیاوی نازانم بیانیتم. ئه ما، بهلێ شاکارهکانی ئهدهبیاتی غه ربم هه موو...

* جۆن شتاینبیک ناوه...

بهلێ... بهلێ... وهختیکی (خوشه های خشم) دهخوینمهوه دهزانم چی گوتهوه... بهلێ... به راستی... باسی دۆمای کرد... ئه لیکساندر دۆما منی زۆر کیشا بۆ لای... دیاره بۆ خۆت دهزانی زۆر رۆمانتیکن نووسینهکانی. بهلام به راستی پیاوی بهزهوق دهکهن، یانی پیاو ناتوانی... فیتری خویندنهوهی دهبی... وهختیکی سی چه و ندهری دۆمای دهخوینییهوه ئیدی ناتوانی دهست له خویندنهوهی هه لگری. پێم وایه ههتا من له بیرمه بهجوانی چیرۆکهکانی پۆلیسیشم دهخویندهوه و زۆریشم بهلاوه خۆش بوو...

* شه رلۆک هۆلمز و شتی وای...؟!

- بهلێ... ئهوانهشم دهخویندهوه و زۆریشم بهلاوه خۆش بوو. ئه م رۆژانه باسی ئهوانه م بهوانه کرد، دوايه دهستم بهخویندنهوهکانی دۆما و نووسه رانی رۆمانتیکی فه رانسه یی... زیاتر ئه ودهمی له فه رانسه وه شت دهکرا به فارسی... باوه ر دهکهی تۆ، من (بینوایان)ی: فیکتۆر هۆگۆم له سی رۆژاندا خویندبێتهوه چونکو ره فیه که م به ئه مانه تی دامی، گوتهی له سی رۆژان زیاتر نابێ و، هه مووشم خویندۆتهوه و ئه لغانیش که دهیکه مه وه، ڕهنگی چل

سال رابردی به سه ر ئه و خویندنه وه ی مندا، ئه گه ر دهیکه مه وه، ته ماشا ده که م دیته وه بیرم، ئه ودهمی هینده به دیقه ته خویندۆته وه. ئه لغان وایم، به داخه وه، کتییکی دهخوینمه وه له بیرم دهچیته وه. ئه ما به مندالی خویندوومه ته وه، به جه وانی خویندوومه ته وه، تازه ئیدی تازه گی بۆ من نه ماوه.

* باش بوو هیناته سه ر باسی خویندنه وه، تۆ چیت خویندۆته وه، چ دهخوینیته وه؟ یانی خویندنه وه کانت زیاتر له چ مه جالی کدان؟!

- وهللایه کاکه، من به راستی عه لاقه یه کی زۆرم به داستان هیه، رۆمان هیه...

* تۆ خۆت شاعیری و داستان زۆرتر دهخوینیته وه...

- زۆرتر دهخوینمه وه... زۆر سهیره، باوه ر به فرمو و ههختی دیوانی شاعیری کم ودهست دهکوی، له پێشدا موقه دیمه که ی دهخوینمه وه. پێم خۆشه له پێشدا موقه دیمه که ی بخوینمه وه تا بچمه سه ر شیعه رهکانی. پێم خۆشه بزانه سه رکه چۆن نووسراوه له باریدا، ئه و شاعیره چۆن به من ناسی تراوه بهلێ، رۆمان و داستان دهخوینمه وه. بهلام تۆ نازانی به راستی له فارسیشدا، بێجگه له وهی تهرجومه کراون، ئه مجار خۆشیان، فارسی به راستی نووسه ر و شاعیری گه وره یان هیه، نووسه ری گه وره یان هیه. باوه ر بکه ئه و به یانه کتییکم خوینده وه، (از صبا تا نیما) ئه ده بی کوردی له به ینی دوو شاعیردا، شاعیری که...

* ئه ده بی فارسی...

- بهلێ... ئی فارسی...، بهلێ... باوه ر به فرمو و پیاو تهعه ججوب دهکا، ئه و ئینسانه چه ندهی مۆتالهعه کردووه بۆ نووسینی ئه و کتیه، وه چۆنی توانیوه نه سه ر نووسه کان و شاعیرهکانی له (صبا) وه تا (نیما) - پێم وایه قه رنیک یا قه رن و نیویکی بهینه - هه مووی به خه لک ناساندووه. نه ئه وهی که مه سه لا عی شقی هه مه دانی بابی نیوی سه ید ئه بولقاسمی کوردستانی بووه، ئه وه موهیم نه بووه له نه زه ر ویدا، چی کوتووه ئه و کابرایه، ئه وه بۆ وی موهیم بووه، وه ته حلیلی که ئه و کردوویه تی له سه ر ئه وه، که به داخه وه ئیمه ویستاش شتیکی وامان له ئه ده بی کوردیدا نییه. ئه وه ش هی چیه... من خودای نه خواسته، پێم وایه کورد بێ ئیستیعه داده؟! نا... خودای نه خواسته نییه، چونکو بروام به وهی هیه که کورد به ئیستیعه داده، بهلام مه جالی نییه کاکه. ئه لغان ئایه ئه گه ر محه مده دی قازی مه جالی با، ئه و هه موو کتیه ی که به فارسی تهرجمه کردووه - ڕهنگی بۆ خۆشی حیسایان نه زانی چه ندی کتیب تهرجمه کردووه - به فارسی تهرجمه دهکرد؟! نا... پێم وایه ئه گه ر له کوردستانی کدا با بۆ کوردی تهرجمه دهکرد. وه ئه لغان ته سمیمی گرتووه که ئه وی تهرجمه ی دهکا، هه ددی ئه قه ل هه ول دا شتی تهرجمه به بکا که له سه ر

کوردی شت تیدای، که ئەلەمان کورد و کوردستانەکی نیکیتینی لەبەر تەرجەمە دایە و ئەو رۆژانە پێم وایە، ئینشائەللا دەگاتە دەستمان و ئەگەر منیش بمێم یا بۆ خۆم تەرجەمە دەکەم سەر کوردی یا یەکی دیکە وادار دەکەم کە تەرجەمە بکاتە سەر کوردی. یەکیەک لە مامۆستاکان کتیبێکی بەعەرەبی... من نەمدی، ئەو دەمی چاپ نەکراو، گوایە، دەبێ پاش من چاپ کرابێ... قەتەم لەبەر ناچێ و، ئەو داخێکە لە دلما. کوتم تۆ بۆ لەسەر ئەحمەدی خانی بەعەرەبی دەنووسی، خۆ وێستا کورد ئەحمەدی خانی نەناسیوه، بۆ بەعەرەبی دەناسینی؟!... کوتمی وەللاهی کاکە ئەو پوولی پتر تیدایە... باوەرم پێ دەکەم، بۆ خۆم لێم بیستوو، ئایا من دەبێ چ بکەم ئەحمەدی خانی ناناسم وەکو... وەک ئەو دەیناسی، یا وەک هەژار دەیناسی، من نایناسم. وە لەبەری پارامەوه، کوتم بریا تەرجەمە نەکردبا شێعر بە شێعر پێت ناساندبا... پێت ناساندبا... چیه، بەراستی خانی ناسین، بەراستی نازانین چ بلیمه تیک بوو... بەخۆراپی نییه کاکە، رەنگبێ لە جێگایەکی دیکەشدا نووسیومە کە کاکە ئێوه چ هەرا و هۆریایەکتانە. شێعر هەر بە کوردی بلێن و کەلیمە عەرەبی تیدا نەبێ... خۆ بۆ مەم و زین دەبێ تەماشای قامووسی فیرووزئابادی بکەم تا لە کەلیمەکانی بگەم، بەلام تا وێستا، بۆ خۆت دەزانی، بەچەند زمانی دنیا یە تەرجەمە کراوە مەم و زین...

* بەزۆر زمان...

- بەلێ... کەوابوو بەوێ کە: (سەرنامە بەنامی تۆیە ئەللا) بەوێ پێم وایە نییه خانی لەبەر چاوی دنیا یە کەوتبێ، شاعیریکی گەورە یە.

راستە... خانی... ئەلبەتە دەوایی دێینە سەر خانی... خانی تەنیا شاعیر نییه، موفەککیرە، خاوەن بیر، بیریارە، دەردی کاک مەسعوود دەلێ... وە باوکی کوردایە تیشە... * بەلێ...

- یە کەم کەسە کوردایەتی کردوو و بە پرۆگرامیش کردوو یەتی...

- بەلێ بە پرۆگرامیش... وە من... با ئەوەشت عەرزکەم، کە کوردایەتی، یا ناسیۆنالیزم لە شێعری خانیدا، دیفاع لە هەژارترین، چارەڕەشتە قەومی دنیا یە بوو، وە حەتا ئەو کەسانە یە کە موعتەقید بە ناسیۆنالیزمیش نین، ئەگەر لە موقابیلی ئەویدا، ئەگەر بلێم ئەو ناسیۆنالیزمە زۆلمە... ئەو ناسیۆنالیزمی نییه... دیفاع لە...

* بۆ خۆت دەزانی... ئەو باسە یە کە زۆر جار خەڵک وای باس دەکەن... شەری نیوان، یا بلێن پێوەندی نووسەر و رەخنەگر... تۆ چۆنی دەبینی؟! بۆ خۆت تەجروبی خۆت لەو بارەیدا چۆن بوو؟

- وەللاهی، کاکە من، بە داخەوه، کەم رەخنەگری وام دیوه، کە لە کوردستاندا، لە خۆم رەخنە یە باش بگرێ... بەلام زۆر بروام بە رەخنەگر هەیه. من پێم وایە رەخنە یە نووسەر و شاعیر دەگاتە نووسەر و شاعیر. وە هەر شاعیریکی یا نووسەریکی، لە ترسی رەخنەگر، دەستی بە قەڵەمەوه نەلەرزبێ وەختی نووسینی پێم وایە قەت ناگاتە... نازانم لە کویدا خۆت دەوومە تەو دەلێ شاعیریکی بە رەخنەگریکی کوت، کوتی ئەم دەجمە هەر جێگایەکی پەیکەری شاعیریکی لێیه، بەلام تا ئێستا پەیکەری رەخنەگریکم نەدیوه لە هیچ کوێ. کوتی ئاخر لە سایە یە ئێمە یە کە ئێوه...

* پەیکەرتان بۆ دەکری...

- پەیکەرتان بۆ دەکری... بەلێ... من پێم وایە رەخنەگر زۆر باشە، وە بە داخەوه کورد... من... لە کوردستانی عێراق دەگەڵ مەتبوعات سەرۆکارم بوو، خەڵک زۆر دوژمنایەتی لە گەڵ پیاوی پەیدا دەکرد ئەگەر رەخنە یە لێ دەگرت. تەنیا کەسیکی کە رەخنە یان لێ گرت و رەخنە یەکی بە عەقیدە یە من بە جێش نەبوو، هی دلشاد محەممەد ئەمینە لەسەر من. خۆی لێ شاردمەوه، رۆژیکی لێی گەرام، ماچم کرد، کوتم کاکە گیان، تۆ بوویە باعیزی ئەو هەموو هەرایە...

* لەسەر تاریک و پروون کرا...

- لەسەر تاریک و پروون... نەخێر، وەللاهی بە کەیفی خۆم لەسەر بنوسە... زۆریشم پێ خوش بوو... ئەلەمانیش هەر پێم وایە کە رەخنەگر زۆر زۆر دەوریکی گەورە یە لە بووژاندنەوه ی ئەدەب و فەرھەنگی میللە تیکدا هەیه.

* ئە یە بلۆکردنەوه چۆنە بە لاتنەوه؟ زۆر کەس پێی وایە کە پیاو مەجالی هەبوو بلۆ بکاتەوه، شتی خراپیش دەلێ... وای لێ دەکا، حەز لە بلۆکردنەوه کردن وای لێ دەکا کە شتی کال و کرچیش بخاتە سەر لاپەرێ...

- وەللاهی، کاکە، ئیدی... من هەر ئەو رۆژانەش دەگەڵ مامۆستا هەژار لەبارە ی ویدا مونا قەشە یە کمان بوو. من پێم وایە هەموو نووسینەکانی ئەو کەسانە ی دە پازدە کتیبیان نووسیوه، بە ئەندازە ی شێعری «شوکری فەزلی» م بەلاوه موھیم نییه... هەر ئەو غەزە لە شیم لێ دیوه، ئەو پێنج شەش شێعەرە ی بۆ کوردی گوتوو. کار کە رووی ئێستا لە هەورازە سەرەولێژی نەکە ی... (راستی یە کە ی: ئیش کە رووی ئەمڕۆ... ف) من پێم وایە کەم و پوخت زۆر چاکترە، وەک زۆر و... لە گەڵ زۆر و بۆری یە کجار موخالیفم. پێم وایە کەمی بنووسی و چاکی بنووسی باشە.

* سانسۆرت پێ چۆنە؟!

غەلەت ھاتە گۆرۈ... نازانم بۆ ئەو كوردە ئەو نەخۇشییە ھەيە، شتى غەلەتى چاتر دیتە
بیر...

* تۆ، ئەلبەتتە، سانسۆرت توش بوو، سانسۆرى داگیركەرانى كوردستان...

- تەواوى ژيانى خۆم من لەژىر سانسۆردا بووم...

* ئەى سانسۆرى كورد...؟

- لەژىر سانسۆرى كوردیشدا بووم.

* ئەوھيان چۆن...؟

- وەللا، كاكە، ئەوھم دەتوانى رەفەكەم. سانسۆرى كورد دەتوانى رەفەكەم، بەوى دەویرام. لەولایە، وەكو عەرزىم كردى، وەختىكى ئەندامى حیزب بووم، سانسۆریان دەكردم، دەچوم لە جىگەيەكى دىكە بالاوم دەكردەو، يا ئەقەللەن دەمدایە دەسى خەلكى...

* ئەى ئەو شىعەرەت كە بەبى ناو لە كوردستاندا بلاوت دەكردنەو، مەبەستم لە رۆژنامەى كوردستاندا...

- بەلئى ئىدى، ئەو سانسۆرەكە بوو، بەلام لە تارىك و پروندا شىعەرەكە ھەيە، كە ديارە ئەوھش دەبى لەبىر نەچى كە مەحەللىيە. لە مەھابادا وەختىك كە من ئەو شىعەرەم بلاوكردەو بەنىوى (راو بەراز)، ئەوھلا شوجاعەتتىكى سەيرم كرد، كە چەكى راويان، تەنگى راويان لە ھەموو كەس ستاندىو و كە لە عىراق تەقە ھەيە، نابى لىرە تۆ تەنگى راوت بەدەستەو بەى، من ویرام، بۆ خۆشم راوكرە بووم، ئەودەمى، ئەو ئىحساساتەى خۆم بلاو بكەمەو. لەویدا برىكىشم گالتە كردووە. لە كوردستانى عىراق ئەو شىعەرەى من زۆرى دەنگ نەداو، بەلام لە كوردستانى ئىران ئەو وەختى، دەنگىكى عەجايى داو، چونكو ئەوھلا كەس نەیدەویرا بلئى بۆ شا چەكى لە خەلكى ئەستاندەو. من ئەوھم بلاوكردەو، بەلام دە لىباسى جەفەنگ و شتى وادا ونم كرد. حەتا وایان لىن ھاتبو زابەكان، ئەفسەرەكان، ئەفسەرەكانى راوكر، بۆ خویان ھەموو لەبەريان بوو، ئەوانى كورد. مەسەلا دەویدا دەلئیم:

ئىتر مەحمود بانادا سميلى

سميل بادانى پى عەيبە بەدىلى

كە راوكر بى تەنگ ئەلبەتە دىلە

لە ھەمووان دىلتريش مەحمود سميلى

لەوانەدا دوو سى شىعەرى واى تیدا بوو كە پساو، ئەلعان دیمەو، پاش ئەوھى

- وەللاھى لىتى بىزارم...

* سانسۆرى سیاسى ئەلبەتە...

- بەلئى... بەلئى... ئىدى... وەللاھى لە ھەموو نەوعە سانسۆرىكى بىزارم...

* ئەى ھەندى جار پیاو خۆشى دەبى بە سانسۆرى خۆى...

- بەلئى، لىتى گەرئى شاعیر بۆ خۆى، يا نووسەر بۆ خۆى سانسۆرى خۆى بكا...

* باشترە...؟!

- باشترە... دەزانى، سانسۆر زۆر لە زەوق دەدا! لە حەتتا سانسۆرى ئەخلاقى، حەتتا سانسۆرى نازانم عەقیدەتى. بەعەقیدەى من لىتى گەرئى، پىتى بلئى خۆت خۆت سانسۆر بکە نووسەر! نووسەرەكى عەقلى وەى نەبى خۆى خۆى سانسۆر بكا حەیفە ھەر قەلەم بەدەسەو بگرئ.

* يانى لە كوردستانىكدا ئەگەر تۆ وەزىرى راگەياندن بى، چ دەكەى...

- وەللاھى ئەگەر (پى دەكەنى)...

* كە ناشى...

- بەلئى... ديارە... (آرزو بر جوانان عیب نىست)، لە فارسىشدا شتى وا ھەيە... بەلام قەت ئەوھى نابىم. ئەمما ئەگەر ببىنم... ئىللا شتى خراپ نەبى... ھا... (پى دەكەنى).

* شتى خراپ چىيە؟!!

- شتى خراپ، لە بارى ئەدەبىيەو ئەرزى نەبى، دەنا لە بارى دىكەو ھەرچى دەلئى من سانسۆرى ناکەم. بەلام كەسىكى بەراستى ئەرزى نەبى و بىھوى خۆ بەسەر خەلكىدا بسەپىنى رەنگى (پى دەكەنى) نەيەلم شتى وى چاپ بكرئ...

* ئەى باشە، باشتر نىيە ئەوھش بکەوئیتە بەرچاوى خەلك و خەلك بۆ خۆى بلئى تۆ خراپى...؟

- كاكە ھىند دواكەوتووين، بەداخەو. ماموستا زەبىحى دەيكوت، بۆ خۆى ھەزار جارى كوتووە، لە كىتەبەكەشیدا نووسىوئەتى. نووسىوئەتى، من نامەيەكم لە بەروارەو بۆ ھاتووە، وەختى كۆمەلەى ژئى. كاف بووم، نووسىوئەتى بەروارى...

* ئەوھندەى ئەوھندە...

- ئەوھندەى ئەوھندە... دەلئى پەنجا سالا... من بۆ خۆم ئەودەمى بەتەئرىخم زانیو، پەنجا سالا خەرىكم لەبىر خەلكى بەرمەو لەبىرى ناچىتەو. وە باوەرم پى بکە لەو نامانەى كە ئىستا بۆمان دى، بۆ سروە دى، ئەغلەبى بەروارى نووسىو... بلئى چى... وەختىكى

هاتوومهوه مههابادی، پێم ده‌لێن بۆ ئه‌و شیعهری تیدا نییه. خه‌لکی مه‌هاباد له‌به‌ریان ماوه، به‌لام سانسۆری حیزب ئه‌و شیعهرانه‌ی لێ په‌راندن. هه‌رچی سه‌ولم دا که باوکم ئه‌قه‌للن نوخته‌یان له‌ جیگا دانێن... گوتیان نا. که‌چی شیعهرکه‌ له‌بیر خه‌لکی ماوه. ئه‌وه سانسۆری حیزب بوو که ئه‌مه که‌لیمه‌ی سووکی تێدايه. پرێکم گالته کردبوو، دوو سێ که‌لیمه‌ی، په‌نگی، ده‌گه‌ل و یقاری (ئه‌لفه‌که‌ به‌شێوه‌یه‌کی گالته ئامیژ درێژ ده‌کاته‌وه. ف) سیاسه‌ی یه‌کی نه‌گرتباوه، لێیان فری داوه.

* ئێسته که ئه‌ندامی پارتی نیت، یا ئه‌ندامی پارتیه‌ک نیت، زۆتر باسی سیاسه‌ت و باشترباسی سیاسه‌ت ده‌که‌ی. ئه‌وه‌م بۆ نه‌تده‌کرد...؟ له‌ تاریک و پرووینشدا وات نه‌گوتوو، یا پیشانت نه‌داوه که سانسۆری حیزبیش و کوردایه‌تیش ته‌ئسیری لێ کردووی...

- ئه‌وه‌ش هه‌ر سانسۆری حیزبه‌ کاکه (پێ ده‌که‌نی)، مه‌گه‌ر تاریک و پروو کێ بلاوی کردۆته‌وه؟! حیزب بلاوی کردۆته‌وه، خۆ من بلاوم نه‌کردۆته‌وه.

* ئه‌ی ئێسته چۆن سه‌یری ته‌جروبه‌ی سیاسه‌ی خۆت ئه‌که‌ی؟! -

قه‌رار وا نه‌بوو له‌ سیاسه‌ت قسه‌ نه‌که‌ین...؟! -

* نا... مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه به‌دریژی باسی بکه‌ی، ته‌نیا وه‌ک یه‌کێ له‌ ته‌جروبه‌کانی، سه‌رچاوه‌کانی شیع‌ر لای تو، هه‌لبه‌ته‌ سیاسه‌تیش ده‌وریکی بیه‌یوه. ئێسته چۆن سه‌یری ئه‌و ژیا نه‌ ده‌که‌ی که له‌ سیاسه‌تدا بر دووته‌ سه‌ر؟! -

- وه‌للایه‌ من ئه‌لعانی‌ش به‌جیتی شانازی خۆمی ده‌زانم، چونک پێم وایه کورد هه‌ر به‌شیع‌ر رزگاری نه‌ده‌بوو... له‌ رژی‌می تاغووتیدا، پێم وابوو که ده‌بوو سیاسه‌تیشی بۆ بکه‌ی، هه‌تتا چه‌کداریشی بۆ بکه‌ی. له‌شه‌ری سێ مانگه‌ی له‌گه‌ل لیبرالیزم و به‌نی سه‌دردا من چه‌کداریشم کرد، به‌و پیرییه‌ی خۆمه‌وه. ئه‌لعان «به‌رده‌ هێمن» مه‌شه‌هوره که له‌بن به‌ردیکی دانیشستووم و هێلیکۆپته‌رم وه‌به‌ر تفه‌نگان داوه. به‌ده‌ست و تفه‌نگیش خۆپری نیم، ئه‌ما پێم وابوو به‌نه‌فعی ئیمپریالیزم کورد نابێ ده‌ست بداته چه‌ک ئیدی. من ده‌و بر وایه‌دام، ئه‌لعانی‌ش هه‌ر ده‌و بر وایه‌دام که ئیمپریالیزم ده‌یتوانی له‌ شه‌ری ئه‌وه‌دلی جیهانیدا کوردستانی به‌وجود بێنێ، زۆر به‌ئاسانی ده‌یتوانی، نه‌یکرد، به‌تایبه‌تی ئه‌و ئیمپریالیزمه‌ی فه‌ره‌نسه، که به‌حاله‌تێکی برا کورده‌کانی سووریه‌مان به‌له‌ش و خۆین و هه‌موو شتێکی خۆیا نه‌وه، ئیحه‌ساسیان کردووه. تاریخ نیشانی داوه ئه‌گه‌ر ئیمپریالیزمی فه‌ره‌نسه یاریده‌ی که‌مال ئه‌تاتورکی نه‌دا، به‌و زووانه‌ شۆرشێ کوردی تورکیه‌ی دانه‌ده‌مرکایه‌وه. ئیمه‌ چۆمان هیوا به‌وه‌ی بێ. ئه‌وه‌یه که من، راستیه‌یه‌که‌ی، وه‌کو

ئینسانێکی دژی ئیمپریالیزمی ئه‌لعان له‌ سیاسه‌تدام.

* ئه‌وجا با بچینه سه‌ر شیعی کلاسیکی کوردی یا هه‌ر ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردی...

- به‌لێ...

* چهند شاره‌زاییت لێ هه‌یه؟

- به‌لێ، وه‌للایه‌ هه‌ر له‌ پیشد‌اش گوتم من کلاسیک نالیم، کاکه، چونک... من ده‌لێم، هه‌رووزی، کۆن، نازانم... هه‌رچی ده‌لێ... وه‌للایه‌ زۆر شاره‌زام من.

* کلاسیک که ده‌لێم، لێره‌دا مه‌به‌ستم ته‌نیا شه‌کل بابلێن فۆرمی شیع‌ر نییه، به‌لکه هه‌ر وه‌ک قۆناغێکی تاریخی ناوی کلاسیک ده‌به‌م... هه‌ر ئیمه‌ش نین، مێله‌تی دیکه‌ش هه‌موو وان...

- ئیمه‌ دوو نه‌وعمان ئه‌ده‌ب هه‌یه، به‌راستی... ئه‌ده‌بیات، شیع‌ر هه‌یه... نابێ بلبێن ئه‌ده‌بیاتمان هه‌یه به‌ته‌واوی مه‌عنای که‌لیمه‌... دوو نه‌وعمان ئه‌ده‌بیات هه‌یه، نووسراو و نه‌نووسراو، یانی ئه‌وانه‌ی وه‌ک شاعیره‌کانی له‌ جزیری، فه‌قی ته‌یران و له‌ جزیری را دییه خوار... ئه‌گه‌ر ئه‌وانه ده‌لێی من شاعیری زۆر گه‌وره ده‌نیو وانه‌دا ده‌بینم. ئه‌گه‌رچی زۆر چاک له‌هجه‌ی گۆرانی نازانم من - با ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ش بلبێم - به‌لام وه‌ختیکی به‌راوردیکم کردووه له‌ به‌ینی شیرین و خوسره‌وی خانای قوبادی و نیزامیدا هیچ به‌که‌می نازانم له‌ نیزامی، له‌ نیزامی به‌که‌مترم نایه‌ته به‌رچاوی. وه‌ختیکی مه‌م و زینی له‌ موقابیلی یه‌کیک له‌ پێنج کتیه‌کانی نیزامیدا داده‌نێم، ئه‌گه‌ر مه‌م و زین ده‌ موقابیلی له‌یل و مه‌جنوونی که هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و وه‌زنه‌ دانراوه، موقابیلیان بکه‌ین، ئه‌من پێم وایه له‌ باری مه‌عناوه، مه‌م و زین چێتر و فه‌یله‌سووفانه‌تره. وه‌ بۆیه‌ش زۆری به‌موه‌فه‌ق ده‌زانم قاره‌مانه‌کانیشی کوردن، سه‌حنه‌ی داستانی‌ش هه‌ر کوردستانه، فه‌ره‌نگ هه‌ر فه‌ره‌نگی کوردیه‌یه. داب و ره‌سم هه‌ر داب و ره‌سمی کوردیه‌یه، به‌لام نیزامیه‌کی له‌ گه‌نجه‌یرا ده‌چی بۆ خۆی عه‌ره‌بستانی نه‌یتوانیوه ئاداب و روسومی عه‌ره‌ب وه‌کو عه‌ره‌بیک به‌یان بکا. دیاره فارسییه‌که‌ی زۆر رێک و دروستتره له‌ کوردیه‌یه‌که‌ی خانی. ده‌گه‌ر پێنه‌وه بۆ نالی و مه‌حووی و ئه‌وانه، به‌راستی پێم وایه شاعیری زۆر گه‌وره‌ن، وه‌ زۆرم ئیمان پێیانه‌...

شاعیره‌کانی قه‌رنی بیسته‌مان...

* ئه‌ی شیخ په‌زا...؟! -

- وه‌للایه‌ کاکه، شیخ په‌زا به‌راستی نازیمکی چاکه...

* نازیم...؟! -

- نازیم، فەرقی ھەبە بەعەقیدەى من. یەعنەى توانیویەتى وەزن و قافیە و قالبی زۆر جوان دروست بکا. بەلام شیعەرەکانی سەرفی نەزەر لەوێ ھەجون، تەنزی...
* ئەى ئەو، بەرەئى تۆ، تازە نییە؟ شتیکی تازە نەبوو لە ئەدەبى کوردیدا؟!
- نەخێر... دە ئەدەبى کوردیدا تازەن، بۆچی...
* ئەى زمانى شیخ پەزا، بۆچی پیاو باسى ئەوێش نەکا...؟!
- ئای... زۆر، زۆر... بەراستى پەوانە...
* زمانىکی زۆر سوارە...
- زۆر پەوانە... زۆر سوارە... عەرزى کردى، من لەبارى وەزندا شیخ پەزای زۆر بەگەرە
دەزانم و، لەبارى وەیدا کە تەعبیری کوردانەیشى ھێناوەتە ناو شیعەرى خۆیەو، کە لە
پیش ویدا دیارە لە شیعەرى نالیدا کەم تا کورتیک دەبینرێ، لەبیرت نەچى، بەلام:

کارى کە غەم و دەردى فەراقت بەمنى کرد

سەرما بەھەتیو، با بە دەواری شری ناکا

ئیدی کوردی کوردییە. لەبەرەوێ شیخ پەزاشم... بەلام بەداخەو شیعەرەکانی زۆریان
پووی مەجلیسیان نییە ئیدی... دەلێتى چی... تۆ خوداکەى... ئەو لەکن خۆمان بى
ئینشائەللا، خۆ ئەوێ بۆ ھەموو کەس لێنادەى... رۆژیکى کچەکانى تەلەبەى بەشى
کوردی دانشکەدەى بەغدا ھاتنە لام ھەموویان پێدەکەنن...

* جا کوا کچمان ھەبوو...؟!
- بەدى، سێ چوارێکمان ھەبوو...
* نیویان لەپیاو دەچوون.
- ھاھا... وا... ھاتنە لام، پێدەکەنن سەیر. کوتم بەچی پێدەکەنن؟! کوتیان وەللا
مامۆستا عەلەدەدین سەجادی ئەوێ لەسەر دەرس باسى شیخ پەزای بۆ کردووین و ئەو
شیعەرەشى بەنمۆنە خۆتندۆتەو:

بەو جووتە گونە من کە دەلێتى عەنتەرى نێرم

لێم لادە نەوێک بتخەمە بەر حەملەبى کێرم

دەبگوت مامۆستامان بۆ خۆمان وەک عەنتەرى نێر ھاتبوو بەرچاو (ھەموومان
پێدەکەنن)... ھەموو پێدەکەنن، بەراستى ئەگەر لەبیرت بى رەنگبى، مامۆستا ئەگەر
پووت کردباو، رەنگبى لە شتیکی سەیری بکردایە... بەلێ... شیخ پەزا، بەداخەو،

شیعەرەکانى، بلیتم چى، بۆ پیکەنن دەبن، بۆ خوشى دەبن. بەلام کاکە، شیخ پەزا، ئەو
کەسەى شارەزای ئەدەبى فارسى بى، زۆر شاگردى عوبەیدى زاکانى بوو، زۆریش لەوى
شاعیرتر بوو، یانى، موسەللەتەر بوو بەسەر وەزن و قافیە... بەلام ئى شیعەرى عوبەیدى
زاکانى دەعەینى ھالدا کە جنىوى داو، کە ھەجوى کردوو، نەتیجەبەکی موسبەتى لە
شیعەرەکانى وەرگرتوو، بەداخەو شەخ پەزا ھەر جنىوى داو، بۆ خۆت دەزانى... ئەم
جنىودانە وە نەبى بۆبە بووبى ئیسلاھى جامیعەى بکا... دەنا حاجى قادری کۆبیش جنىوى
گەرەبە. بەلام ھێمن لە مەقابیلی وەیدا دەلێ: وەکو بالی پەرى پاکە جنىوت... چونکو
جنىوێکەى موسبەت بوو. لەبەرەوێ ئەو نەقەدەم لە شیخ پەزا ھەبە... و پێم وایە، با ئەوێش
دەربارەى شیخ پەزا بلیتم: ھێچ کوردیک لە شیخ پەزای ئەلعانىش فارسى چاکتر نازانى...

* فارسى؟
- بەلێ... بەعەقیدەى من، ئەلعانىش، لەو کوردستانە ئێرانەیدا، کە ھەموومان
بەفارسیمان خۆتندوو، ھێچمان ناتوانین شیعەرى فارسى وەکووى بلیتم. مەحشەرێکە لە
شیعەرى فارسیدا کە پیاو ھەر سەرى... تەعەججوب دەمێنى. ئەلبەتە من دەگەل فیکرەکەى
یەک نیم، بەلام تەماشای ئەو دوو شیعەرە دەلێ:

رسم فرنگیان کله از سر فکندن است

تعظیم چون کنند خداوند جاه را

من اکتفا بشیوه ایشان نمى کنم

هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

کە رەنگبى شاعیرە مەدداحەکانى فارس بۆ خۆیان مەدحى وای پادشایان نەکردوو، ئەمما
پێم وایە ھێچى نەداوەتى چونکو کورد بوو... (پێدەکەنى)... بەلێ...

* ئەى مەلای جەزیریت پى چۆنە؟
- وەللاھى کاکە، توخواکەى من شتیکی نازانم بۆ دەبى بەزۆرى... من کرمانجى وا
نازانم... حەتتا کاک ھەژارم ئینتقاد کرد، کە تۆ دەلێتى ئەو لەگەل مەولانای رۆمى
ھاوشانە... پێم وایە بێرێک زێدەرەویت کردوو لەویدا. بەراستى شیعەرىکی بۆ خۆتندەو
کە من مۆتەوہجیبەى نەبووم، ئەلعانىش لەبیرم نییە، ھۆ وەتا دیوانەکەشى، بەداخەو
فرسەتى وام نییە تەماشای بکەم، بۆم نابیرتەوہ. تەماشام کرد بەراستى عارفیکی
گەرەبوو. رەنگبى جەلالەددین شیعەرى وای نەبوو. کە وابوو ھەژار بەخۆرایى ھێندەى
پى ھەلنەکووتوو. بەلام ئەوێ ئەگەر مامۆستایەکی کرمانجى چاتر دەزانن لە من، ئەگەر

بهوان بلتی... من گورانی چاتر دهزانم له کرمانجی. بهراستی له کرمانجیدا زۆر کۆلم...
ئه گهر عهرزت دهکهم برێک له خانیدا شارهزاترم ئهوهیه که ئهوه لا زۆر پترم خویندهوه... ده
بیکاریدا توانیم مەم و زین چاکتر بخوینمهوه.

* به کرمانجیه که ی ئهوهی ههژار؟

- به کرمانجیه که ی. هی ههژاریش یارمه تی دام، پیاو حق بلتی، ئهویش یارمه تی داوم
ئیدی. وهختیکی شیعریکی تی نهگه یشتووم چووم ته ماشای ههژاره که شم کردووه.
ته ماشام کردووه، ئه گهرچی ئه گهر ته ماشای پیشه کی توحفه ی موزه فیه ریبه بکه ی ههژارم
نه قد کردووه که نهیتوانیوه فه لسه فه که ی خانیمان پی نیشان بدا.

ئو رۆژانه ش تووشی ئه دیبکی زۆر گهره ی کورد بووم به نیوی سهید تاهیری هاشمی،
که ئیوه نایاسن... بهراستی گهره یه. ئو، ههتا ئینتقادی له ماموستا مه لا که ریمی بوو
که به خورایی شه رهی له سه ر نالی کردووه. ده بی شاعیر لیبی گهرپی، ههر که سه وه کو
ده ریاییک، به شی خوی لی هه لنبجینتی. حه یفه... حه یفه ئو که سه ی له نالی ناگا، تیبی
بگا... لیبی گهرپی با تیبی نه گا... به راستیش ئه وهنده ی جوان فه رموو. ههتا له سه ر مه لای
جزیری کاک هه ژاریش ئو نه قده ی ههر هه بوو. ده ی کو ت ماموستا هه ژار ده بوو ئو
که لیمانه ی بۆ ئیمه ی گۆران موشکیله بۆمان بکاته فارسییه ک، یا کوردیه کی سۆرانی، با
تیبی گه یشتابن، ئیدی لازم نه بوو ئو شه رهی له سه ر بکا. ئو عه قیده ی وایه...

* سه یید تاهیری هاشمی...

- به لتی... بهراستی ئه دیبکی گهره ی کورده. ئه ده بناسینکی گهره ی کورده.

* ره خنه گرێکی باشیه وا بزاسن...

- ره خنه گرێکی باشه...

وتاره کانی له رادیۆ کرمانشانه وه دهیخویندنه وه شتیکی به راستی نایاب بوون. به لتی،
عه رزت دهکهم، ئو جار کتیبخانه یه کی زۆر عه زمی کوردی هه یه. ده ی گوت پتر له بیست
دیوانی مه وله وی...

* ده ستنوس مه به ست...

- ده ستنوسی هه یه. به لتی وه ده ی گوت وهختیکی ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی
موده ریس خه ریکی مه وله وی بوو، له منی نووسی که ئه تو عه قیده ت چۆنه... بنووسه، ئو
شتانه ی که مه شکوکی هی مه وله وین، یا هی مه وله وی نین. گوتی وه لا هه مووم بۆ
نووسی، به داخه وه هه مووی چاپ کردووه (پی ده که نی). کو تی ئه وه ی ئیوه له سروه تاندا

چاپ کردووه یه کتیک له وانه بوو که ئه من به مه شکووک پیم موعه پره فی کردبوو و من دلم
نه هات دهو مه جلیسه خوسووسییه یدا بلیم کتیب له عیراقیدا هه تا ئه ستوورتر بی پتری
پوول لی وه گیر ده که وی... دلم نه هات ئه وه ی عه رز بکه م (پی ده که نی) به لتی، گوتی،
زۆریان به مه شکووک ده زانم ئه وی ئو هه یه تی. من شتی چاترم هه یه. وه ئه وه ی که ئیمه
له سه فحه ی دووه می...

* سروه.

- له سروه دا نووسیومان: هه رچه ن مه وچان...

* ئه وه هی خانای قوبادییه...

- خانای قوبادییه، خه لک به نه وه ی دیکه ی بۆ ناردووین: «مه حزووه ن ههر که س
وه زوان خویش»، ئو ده لتی: دلشاده ن... عه رزت دهکهم، ده لپن (ئه وره نگ) وای دروست
کردووه. ئه وه مان له زمانی ماموستا تاهیری بیستووه، ده لتی من ده ستم لی نه داوه، وه رن
نوسخه ئه سلویه که تان نیشان ده م خوی وای نووسیوه. ئه م که سانه ی ته سه روفیان تیدا
کردووه پاش وی ته سه روفیان کردووه...

* ئه ی مه وله وی...! سه یید عه بدولر ه حیم.

- به لتی... سه یید عه بدولر ه حیمیش ههر ئو چاکی ده زانی.

* نا، مه به ستم وه کو شاعیرێک چۆنی ده بینی؟

- من زۆر به گهره ی ده زانم. زۆر سه یه، باره ها، له بیرته که له عیراقیش ئه گهر
ده یانکو ت به موناسه به تی، مه سه له ن، وه فاتی (ئه لفه که به شیوه یه کی گالته نامیز درێژ
ده کاته وه. ف) ته وفیق وه ردی شیعی ریک بلتی (پی ده که نی)، من شیعرم بۆ نایی
به موناسه به، ده مکوت من شاعیری موناسه بات نیم، که چی ئه م کابرایه هه موو شیعه رکه ی
موناسه به ته، که چی ده هه موویدا، بۆ خۆت ده زانی، گه ییوه ته ئه و ج، پیم وایه...

* راستگۆ بووه، ئه وه یه مه سه له...

- به لتی زۆ راستگۆ بووه...

* به لام ره نگه له هه مووی جوانتر ئه وانه بن که بۆ عه نه ر خاتوونی نووسیون؟!

- په ک، په ک، په ک... به لتی، پیم وانیه... دیاره له بیرت نه چی که،
نازانم شیعی کامه یانه، پیش وی، حه ماغای ده ره ند فه قه ره یه، نازانم چی، که ئه ویش
له سه ر گلکۆی تازه ی له یلی...

* ئه حمه د به گی کۆماسی...

- کۆماسى بى، يا نازانم، بەلئى... گلکۆى تازەى لەيلئى دەپىش عەنبەر خاتوندا کوتراو. ئەگەر ئەو نەبا، يانى ئەو شەمان لە ئىختياردا نەبا، دەبوو بەقەتە شىعەرىكى عالەمى ناسرابا، بەراستى. پىتم وانىيە كەس شىنى بۆ خوشەويستى خۆى وا گىترابى، وەك ئەو دووانە ھەردووکیان گىتراويا. ھەردووکیان زۆر چاکن... بەلئى... و خوشەويستى عەنبەر خاتونى ھەر لە مەرگە کەيدا ديار نىيە. ئىدى، لە نەخۆشپىيە کەيدا كە جەرگى بۆ دەکاتە، دلئى بۆ دەکاتە ھەنار و دەلئى کون کونى كە و بۆنى پىتو، ھەنار بۆ ھەلامەت...

* ئەويشى ھەر بۆ عەنبەر خاتون نووسىو؟!

- بەلئى. ئەويشى ھەر بۆ عەنبەر خاتون نووسىو... بەلئى... نەخىر، شتىكى سەيرە. باوەر بفرمىو شىعەرىكىمان... قەرار واىە مامۆستا تاىەر بۆمان بنوسى، ئەگەر ئىنشائەللا سروە گەيشتە فەسلئى زستانئى. بۆى، خوتىندىنەو مەفوومە كەم لەبىرە ئەگەر شىعەرەكانم لەبىر نەبى، مەفوومە بۆ خۆت دەزانى، كە... ئەگەر بىكەيە زبانيكى دىكەش ئەو تام و بۆنەى ھەر ھەيە، دەلئى زستانە و عوزرى ھەيە بۆ دىتنى... بچىتە خزمەت شىخەكەى، شىخى سەراجوددىن، زستانە. ناتوانم بىتم، پىرم، نازانم چم، ئەمن ناتوانم بىتم، بەفر پىگای گرتووم، بەلام ئەو كەسانەى شەوقى زيارەت زۆرى بۆ ھىناون، من پىگاکەيان پى نىشان دەدەم زۆر بەئاسانى بۆن بۆلاى وى، ئەويش ئەو پىگايەيە كە ھەناسەى من بۆ خزمەت شىخ کردوويەتەو، پەشانگە... ھىند گەرمە ھەناسەكەم، بەرەشانگە کەيدا بۆن دەگەنە تەوئلە... ئايا تا ئىستا فەكرى وا ناسكت... پىتم واىە زۆر كەم ھەيە. لەسەر زستانى ناسىرىنى چەند جوان... ئەوى کردو، بەلئى...

نوورى چاوم كەرىم (١) گيان:

بەم نىوە شەو ساردە، سلاوئىكى گەرمە پىشكىش دەكەم. وەبىرم دئى كە تازە عەلەددىن پەيدا بىو كاك مامەندى شەختانئى ھەزار پەحمەت لە گۆرى بى و دەگەل نوورى خوداى وەخەبەربى، خەبەر دەزانئى و بەپەلە پىاوئىك دەنەبىرئى بۆى بکرى و بىھىنئى شەختان. سەرتان نەيەشىنم زۆرى پىدەچئى عەلەددىن دەگاتئى. بەداب و دەستور لە دىو خان ھەلدەكرى كاك مامەندى پەحمەتى خۆى پى دەخا و تەماشە دەكا تىنئىكى ئەوتوى نىيە دەلئى: «ئەويە عەلەددىن؟» دەلئى: «بەلئى». دەفرموى: «ھەر سىك تەلاقى دە مامەندم كەون و كچى خۆم... بى تسى مامەندى گەرمترە» منىش ئىستا وام بەسەرھاتوو. منئىكى بەمەندالئى لەبن كورسى پەژى كورانيدا پەرەوازە بووم، بەمىر مەندالئى و لاوى و ئەكەبرى لە لاچىن و شىلانائى لە تەنىشت كورەى سوربۆو سەختەدارى بەتەن دەنوستم، بەپىرىش تووشى گەرمای بەغدا بووم و لەو ئاخرانەشدا دىسان لە كورسى بەرگەمران خزاوم. ئەمسال ئەو تووشى ورمى بووم. گوتيان بابم ئەتۆ لەو قەلاقوچكەدا بەكوورەى نەفتى ئەم زستانە نەك مەقاوى دەگرى بەلكو تووشى ئىپلىگىش دەبى و سەكەت دەبى. وا چاكە خانوويەكى شووفاژدار بگرى. پاش ھەول و تەقلایەكى زۆر شووفاژم پەيدا كرد. ھەر ئىستاكە ئەم نووسراوئە بۆ دەنوسم سەعات سى و نىوى پاش نىوەشەو كە لە سەرمان دەپەريوم و پالم وئاسنى شووفاژ داو. بەلام ئەگەر لەترسى داىە خانم وىراىام «بەقورىانى بەژن و بالائى بىم» سى بەسى تەلاقم دەخوارد تسى خانباغى گەرمترە لەو شووفاژە.

كەرىم گيان! مزگىنئى دەمى دىزەى سەروپىيمان لەسەر سى كوچكان دامەزاند، بەلام جارى ئاورمان كەم وەبەر داو. ھىوادارم ئەگەر لەسەرمان پەق نەبم و لەبەرسەن بەلادا نەيەم و بەكلكەلەقە بگەمە بەھارى واى بكوئىنم ھەل و پەل بى. بەلام كوا ئەو بەتەنى بەمنى پىرى سەرمابردەلە دەكرى. باوى ئىسەيە ئەى نوورى چاوى ھەموو كوردئىكى راست و دروست و ئەدەبدۆست بگەنە ھانام. ئىوارەى رابردو لەلام بوون دەيانگوت ھازا گۆ و ھازا مەيدان. پىشنىيارم كرد لەپاش دىوانى ھەرىق كىتەبىكى شىعەرى بەناوى «تەبىعەت لە شىعەرى كوردیدا» ئامادە بکەين. بىرم کردو، بۆ خۆم

بەتەننى چىم پىن ئاكرى، واش دەستەۋەستان نىم. ئەمما دەمدى شىتىكى باش دەردەچى بۆيە پەنام بۆ ئىۋە دۆستانى لاۋ ھىتا. تەكايە بىن ھەدادان خەرىك بىن لە بەھارى «سىمان» و «ئالى» و «حاجى قادىر» و «پايزە» ۋە دەس پىن بىكەن، تا دەگاتە زىستانى سەيف ھەر كەس لە بەر خۆيە ۋە خەرىك بىن نەۋاران بىننە سەر كاغەز، دىۋانان بېشكەن. سەفەرەن بىكەن، خەللى تازە بىيىن. پىۋىست ئاكا ھەر شىئەر بى. نووسىنى تۆم دىۋە رەنگە زۆرى ۋەك تۆ ھەبىن نەياناسم بە پەخشانى جوان ۋەسفى جوانى تەبىئەت بىكەن. كاك عەلى ھەسەنىانى بىن ئەزمون نىيە بىيىن. بۆ خوتان خۆيە سەندى ۋەلا بىنن، لىك ھالەت. ديارە ھەر بەۋەندە ۋە زەود نابىن. خەرىكى كۆكردنە ۋە ھەموو جۆرە فۆلكلورىك بىن. پەندى پىشنىيان، گۆرانى باش، ھەيران، گەلۋ و چىرۆكى مىندالان، كۆرە ئەگەر خۆ سەخلەت بىكەن زۆر ھەزار نىن. ئاغاي خانباغى خوا راۋەستاۋى بىكا، قسەى خۆشى قسە خۆشەكانى سابلانغى و خۆى ئامادە بىكا، ئەحمەدى بەحرى خەرىكى كۆكردنە ۋە پەندەكان بىن، ھەر كەس بەقەد خۆى. ديارە مىن چاۋەروانى يارمەتى پىاو و ئىنسانانم، لە بالەندە و دېندە و بېندە داۋاى ھىچ ئاكام. رەش ئەحمەدى «تخفە مظفرى» ى پىن شىك دى. دىكرى خاۋەنەكەى ئەۋەندە، پىاۋەتى بىكا و يارمەتىمان بىكا. دەسبەجى دەگەل عەلى تەماس بىگرە. بۆ خۆت و ھەر كەسى دىكە پاش جىيىن دەتوان سەرم بىدە و كەللەپاچە تەماسا بىكەن. مىن بەھىۋاى ئىۋە خۆم لەۋ قالمەقالە ھاۋىشتوۋە. ۋەبالى كوردتان بەئەستۆى ئەگەر خوتان ماندوۋ نەكەن. قاسم و سىمالىلى پاكزادەت لەبىر نەچى. لە ئىستەۋە دىمەنىكى بەھارى كوردستان بۆ پىشتى كىتەب ئامادە بىكەن. كە ھاتى زۆر قسە دەكەين.

برات ھىمىن

(۱) كەرىمى قەبىۋىمى.

كاك كەرىم

نووسىنەكەت لەبارەى شاعىرى پاىەبەرزى كورد (سالم) دا پەسندىكرا ۋە ۋە لە گۆۋارەكەماندا چاپ بوو و سوپاست دەكەين. ئىمە وامان داناۋو كە لە ھەر ژمارەكەدا شاعىرىكى مەزنى كورد بىناسىن. بۆ خۆمان مېتروۋى

ئەدەبى مامۇستا مەلا ئەلەددىنى خوالىخۆشبوۋمان لە دەسدا بوو بەلام زۆرمان پىن جىگەى موقمانە نىيە. چەند كەسى دىكەش نووسىنى ئامال جوانىيان لەسەر شاعىرەكانى كورد بۆ ناردىۋىن. بەلام چ بىكەن ھەر ئەۋ سەرچاۋەيان پىن شىك ھاتىۋو و كەللىيان لى ۋەرگرتىۋو. بۆيە بەدلىمان نەبوو. ئەۋەى تۆ ھەرچەند بەداخەۋە سەرچاۋەى وات نەۋوۋە كە سالم باشتىر بىناسىنى دىسان كەلەن پىكەرەۋە بوو.

بەراستى سالم شاعىرىكى مەزەنە و باش نەناسراۋە. كەسىكى زۆر شارەزەى ئەدەبى دەۋلەمەندى فارسى نەبى ئەگەر سالىش باش نەناسى عەب نىيە. ۋا ديارە ئەگەر دىۋانى سالىت لەدەسداپاىە بۆ تۆبەكى كە شارەزەى ئەدەبى فارسى، ناساندنى سالم دژۋار نەبوو.

كەسىكى لە وردەكارى شىئەر بىكا و دىۋانى تەۋاى شاعىرىشى لە دەسداپىن چۆن ئەۋ شىئەرە جوانە بەلكو كەم وىنەيەى سالى لەبىر دەچۈۋە كە دەلى:

قەرارى ئاشق و قانونى ھىكمەت زىددى يەك ھاتن

كە تەسكىنى بىرىنى دل بەنەفەھى زولفى موشكىن بوو

يا:

بەعشىۋە و غەمزەبى مەعشوقە ئاشق كىۋو لەبىن دىنى

بە لای سالم كەندەى بىستون موزگانى شىرىن بوو

چ بىنوسم، كۆرە بەگىانى تۆ ھىندەم نووسىۋە چىم لە «نووسىندان» دا نەماۋە دىسان بۆ خاترى تۆ بۆ خاترى كەسىكى بەدل خۆش دەۋى و ھىۋادارم خەمەتكارىكى باشى گەلە بىن بەش و چارەپەشەكەمان بىن، بۆ كەرىمى ئازىزم ئەم چەند دىرە دەنوسم و ئەم دوو شىئەرەى خۆم كە زۆرم خۆش دەۋىن تۆمار دەكەم:

تەك و تەنىام و غەزىزانم كوان؟

بۆنى گۆرخانەبى لى دى جى ژۋان

نامەۋى پاشى نەمان بۆم بىگرى

ئىستە ماچم بەدەيە كىزى جوان!

خۆت بناسه

خۆشه‌ویسته‌که‌م: خۆت بناسه بزانه تۆکیی؛ میژوو بخوینه‌وه و تێبگه له چ په‌گه‌زیک، ئه‌گه‌ر پروا به‌میژوونووسه‌کانی خۆمان ناکه‌ی، ئه‌گه‌ر وه‌کو جۆلاکه به‌سه‌ردری خۆت رازی نی، پروا به‌بیگانه‌کان و به‌پۆژه‌لاتناسه‌کان بکه بزانه ئه‌وانه ده‌باره‌ی تو، باب و باپی‌ری تو، خاک و نیشتمانی تو، چی ده‌لێن و چی ده‌نووسن.

نازیه‌که‌م: تو کوردی، تو له نه‌ته‌وه‌کی خاوینی، تو په‌گه‌زیک پاک، باپی‌ره‌کانی پی‌شووی تو هه‌ر له‌م خاکه‌دا (که کوردستانی پێ ده‌لێن و ئیستا تۆی تیا ده‌ژی و داخه‌که‌م هه‌ر له‌ته‌ی به‌ده‌ست که‌سی‌که‌وه‌یه) ژیاون، به‌لام چۆن ژیا‌نیک؟ وه‌ک تۆ دیل و ژێرده‌ستی دراوسێ‌کان بوون؟ نه‌ به‌خوا ئه‌وان سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ بوون و نازاد ژیاون.

گیانه‌که‌م: کورده‌گیان به‌قسه‌ی برای خۆت بکه، له‌خه‌وی نه‌فامی هه‌لسه‌ تۆژی له‌ حالێ خۆت وردیه‌وه هۆشت بی‌نه‌وه به‌ر خۆت، قۆلت هه‌لما‌له به‌هه‌موو هێزی خۆت بقیژینه‌ بلێ: ئه‌منیش ئاده‌میزاد، حه‌قی ژیا‌نم هه‌یه ئه‌مه‌وئ وه‌کو خه‌لک نازاد و سه‌ربه‌ست بژیم سه‌ربه‌خۆ‌بیم ده‌وێت و حه‌قی مه‌شروعی خۆم دا‌واده‌که‌م، له‌ دیلی و ژێرده‌ستی دراوسێ‌کان جارس بووم و ئه‌مه‌وێت پر‌گار‌بیم.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٢)، خه‌زه‌له‌ری ١٣٢٢/١٩٤٣.

پۆزی کاره

چاکه به‌رژه‌وه‌ندیکی له‌ حالێ خۆمان بکه‌ین و بزانی‌ن بۆچی وه‌پاش که‌وتووین؟ بۆ چما ئی‌مه له‌ په‌گه‌زی ئه‌و میلله‌ته نه‌جییه‌ نین که به‌گوتیه‌ی میژوو ئی‌قرا‌ری هه‌موو میژووزان و پۆژه‌لاتناسی‌ک یه‌کی‌ک له‌ میلله‌ته هه‌ره‌گه‌وره و له‌میژینه‌کانی پۆژه‌لاته، مه‌گه ئی‌مه له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئه‌و قه‌ومه غه‌یور و دلێره نین که لا‌په‌ره‌کانی میژوو پرن له‌ شه‌رحی نازایه‌تی ئه‌وه‌وه به‌عاله‌م ده‌سه‌لمێ‌ن که قه‌ت له‌ چ ده‌ور و زه‌مانی‌کدا هه‌یج دراوسێ‌ک

نه‌یتوانیوه ئاسوک په‌رینی و بجێته‌ نیو سنووری مو‌لک و نیشتمانی ئه‌و.

ئه‌دی بۆچی ئی‌ستا واما‌ن به‌سه‌رها‌تووه؟ بۆچی هه‌ینده وه‌پاش که‌وتووین و بو‌وینه ژێر چه‌پۆکه‌ی هه‌موو که‌س؟ ئه‌گه‌ر که‌می‌ک بی‌ر بکه‌ینه‌وه و تۆزیک له‌ حالێ خۆمان وردی‌نه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که مایه‌ی چاره‌ره‌شی و به‌ده‌ختی ئی‌مه هه‌ر ئه‌م نی‌فاق و دو‌وبه‌ره‌کی‌یه‌ی ناو خۆمانه، که وابێ له‌سه‌ر هه‌موومان لازم به‌ل‌کو واجبه بۆ رێ‌ک‌خستنه‌وه‌ی برا‌کا‌مان تێ‌کۆ‌شین په‌گورپشه‌ی دو‌وبه‌ره‌کی‌ی له‌بن به‌ی‌نینه‌ده‌ر و یه‌کیه‌تی و برایه‌تی له‌ هه‌موو کورده‌ستاندا دامه‌زرێ‌ن.

ئه‌ی برا خۆشه‌ویسته‌کان، ئه‌ی لا‌وه بی‌ر پرو‌ناک و خۆ‌ینده‌وارانی کورده‌؛ مایه‌ی ئومێ‌دی ئه‌و قه‌ومه لی‌قه‌وما‌وه ئی‌وه، ئه‌ورۆ پۆزیک نی‌یه ئی‌وه بی‌ده‌نگ و هه‌ست دا‌نی‌شن و له‌ قوژنی‌ک بخزن. کاتی ئاسایشت و ته‌مه‌لی پۆ‌یی، جه‌نگه‌ی هه‌ول‌دان و تێ‌کۆ‌شان و ماندوو‌بو‌ونه، به‌لێ ئه‌م‌رۆ پۆ‌ژی کاره و نابێ قه‌ت له‌ کارکردن را‌وه‌ستن، ده‌نا ئه‌و هه‌له‌تان له‌کی‌س ده‌چێ و زه‌حه‌مت وه‌گیرتان ده‌که‌وێته‌وه.

لازمه به‌دلێکی پر‌ه‌ی‌واوه به‌هه‌موو هێزی خۆتان بۆ پر‌گارکردنی نیشتمان وه نه‌جاتدانی ها‌خوینه‌کان‌تان کۆ‌شش بکه‌ن هه‌یج شتی‌ک نابێ بی‌سته پی‌شگری کار‌تان به‌نه‌ی‌روی یه‌کی‌تی و برایه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌بنه به‌ره‌ل‌ستی پی‌شکه‌وتنی ئی‌وه و هه‌ز به‌له‌ناو‌چو‌ونت‌ان ده‌که‌ن، له‌نا‌وبه‌رن.

ئه‌گه‌ر پۆ‌ژگار یارمه‌تی ئی‌وه‌ی نه‌دا ئه‌گه‌ر چه‌رخ‌ی چه‌پ‌گه‌رد به‌مرادی ئی‌وه نه‌گه‌را مه‌به‌زن و مه‌یدان به‌تا‌ل مه‌که‌ن و دل‌نیا‌بن به‌سه‌ر هه‌موو قۆرت و ته‌گه‌ری‌کدا زا‌ل ده‌بن و له‌ هه‌یج که‌س و هه‌یج شتی‌ک مه‌ترسن خوا پشتی‌وان‌تانه و هه‌میشه ئه‌م وتاره‌ی پی‌غه‌مه‌به‌ری گه‌وره‌ی ئی‌سلام و نار‌درا‌وی خۆشه‌ویستی یه‌زدان که ده‌فه‌رمو‌وێت:

«کار بکه و دل‌نیا‌به به‌ئا‌وات ده‌گه‌یت!»

له‌بی‌ر بی‌ت و بی‌که‌نه سه‌رمه‌شقی هه‌موو کار‌ی‌کتان تا به‌یارمه‌تی یه‌زدان حه‌قی مه‌شروعی خۆتان له‌ بی‌گانه ده‌ست‌ی‌نه‌وه.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٥)، رێ‌به‌ندانی ١٣٢٣/١٩٤٤.

سکاڵایه له گهڵ نیشتمان

ئهی نیشتمانی خوشه و یستم، بۆیه هیندهم خوش دهویهی چونکو ئهم نایست که لاویکی توند و تۆلم له پيشا کۆرپهیهکی لاواز و ساوا بووم له دامینی تۆدا گهوره پهره وازه بووم و گه یشتوو مه ئهم رۆژه گه وهری وهک (حه زه تهی محهمهه «ص») و گوێیان له قورئان خوێندنی ده بوو ئیمانیاں پیهیتنا، یا له حالیکه که کتیبه ئاسمانیه که ی ئهم زاته پهردهیهکی ئهستووری له نیوان خویان و ههوا و ههوهسی ناپاکه که یان ئهکیشا و پیاوه زانا و تیگه یشتووهکانی لهوان به زیاتر دهزانی و دهیفه رموو:

«هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون»!؟

خوێنهره خوشه و یستهکان ئه گهر نمونه ییکو له ژیا نی عهسری خۆمان نیشان بدهین سه رتان سورنامینتی ئه ویش ئه مه یه: ئاغاییکێ کوردی عێراق، به لکو سه ردار عه شیره تیک یه ک دوو سال له مه وه بهر نامه ییکێ بۆ ئاغاییکێ کوردی ئێران نووسی بوو: «که دهستی من و دامانی تۆ نه که ی به هیچ باریک له پیتناوی کوردا یه تیدا تیبکۆشی چونکو کوردا یه تی مانای ئه مه یه هه موو لا وه خوێنده وار و گه نجه تازه پیکه یشتووه کان بینه سه رکار و ئیمه له ژووری دیوه خانا دابنیشین».

ئیمه نازانین خوێنهره به رتیه کاغان چهنده فه رق له نیوان ئهم ئاغا کورده عێراقیه خوشه و یسته و (ئهو جه هل) و (ئه خنهس) دانه ئین به لام ئیمه ئه لێن: ئهی به برین چی دهستیکی بۆ زیا نی نه ته وه ی خۆی داوینی مه ردوم ئه گریت ئیوهش بلین ئامین.

گوڤاری (نیشتمان)، ژماره (٦)، ره شه مه ی ١٩٤٣/١٣٢٢

شیخ یوسف شمس الدین البرهانی

«چه ندیک له مه وه پیش به سه رهاتیکێ دوور و دریتی ئهم زاته نووسی بووه و پیتشکهشی ئیداره ی ناوه ندیم کردبوو تا بۆ چاپ بینیرنه دایره ی چاپهکانی کۆمه له، به لام عه ینی ریساله یان بۆ رده کردمه وه تا چاویکی تری پیدا بخشیم، ئیستا خه ربکی ئهو کاره به لام تا حازر بوونی به سه رهاتێ موفه سه لی شیخ، چه ند دیریک دربارهی ژیا نی ئهم زاته ده نووسم».

که میری گه وهری ره واندز له داگیرکردنی ولاتانی (سو ما و برادۆست بووه وه - ١٢٤١هـ)، به ولاتی لاجاندا ده گه راوه ره واندز، به گوندی (نه لۆس) دا که گوندیکێ زل و دارای قه لاتیکێ بلینده را ده برد خه لکی ئهم گونده که به (به گزاده) نیویان کردبوو، پیتیان وابوو میر شکاوه و به شیرزه بی هاتو نه وه، ده ستیا ن کرده گه پ پیدان و «قه بو، قه بو» یان لیدانا وه؛ میر رقی هه لستا گه راوه کوشتاریکی زلی لیکردن، ته نیا ژنیک به کوریکێ ساوای مه مک مژه وه رزگاری بوو بۆ لای (سابلاخ) هه لات له گوندی (عیسا که نه ند) جیگیر بوو، کورکه ی (وسوو) به خیکرد تا گه وره بوو کرا به گوێلکه وانی (ئاغا). به لام (وسوو) که دیتبووی له مزگه وتی فه قیتیا ن ده خوین ئه ویش ئاره زووی خویندنی کرد، هه موو به یانیک ده چووه کن مه لای ئاوه دانی ده رسی ده خویند تا ببیته (مه لا!).

ئاغا که زانی (وسوو) ده رسی ده خوینتی بانگی کرد و لیتی توو ره بوو گوتی: ئه گهر جاریکی دیکه بزانه ده رست خویندوو ده تکوژم، به لام هه ره شی ئاغا گیانی پاکی (وسوو) ی له خویندن نه گیرا وه و ئیجازه ی له دایکی وه رگرت و رۆشسته شاری (سابلاخ) له مزگه وتی (رۆسته م به گ) دهستی به خویندن کرد. چه ندیک علومی دینی خویند پاشان سه ودای ته سه وفی که وته میتشکی، وه کو ده گیرنه وه خه ونیک ده بینتی پیتی ده لێن وه ره شیخ عوسمان بانگت ده کا، ئه ویش له بهر ساده یی خۆی وا ده زانیت شیخ فه قه ت له (مه که) و (مه دینه) ی ده بن، ده ست ده داته گوچان و توورینی نان و ملی ریکا ده گریت، نازانه له چی شاریکی کورده ستانی عێراق پیاویک پرسیا ری لێ ده کا: «بۆ کو ی ده چی؟» وه لامی ده داته وه ده لێ: ده چم بۆ (مه که) ی خزمه ت شیخ عوسمان، کا برا پیده که نی و ده لێ: «فه قی، شیخ عوسمان وا له ته وێله»، ئهو نیتیک بوونه وه ی ریکا دلخو شیک بۆ (وسوو) سازده کا، ریکا ی ته وێله ده گریته پیش ده خزمه ت حه زره تی شیخ عوسمان (سراج الدین) دا تا چه ند سال ریا زه ت ده کی شیت پاشان له لایه ن ئهم زاته موعه زه مه ئیرشادی بۆ موکریان ده دریت، پارانه وه و تکای زۆریش نه ی توانی باری ئهم وه زیفه قورسه له سه ر شانی (وسوو) یا وه کو حه زره تی سیراجو ددین فه رمو یانه (مه لا و سوو) لاه ریت، به نا چاری دیته موکریان له گوندی (بو رهان) داده نیشیت مه شه ور ده بی به (شمس الدین البرهانی)،

دوای چەند سالتیک دەچیتە گوندی (شەرەفکەند) لە زەویێکی بێ کەلک خانەقاییک بینادەنێ و دەست دەکا بەئیرشاد. لە سالی (١٢٢٨هـ) دەتەمەنی ٩٧ سالتیدا لەم جێگایە وەفاتی کردوو و نێژراو.

شیخ یوسف پیاویکی زۆر مۆتەعەسیب بوو بۆ قەومی کورد، هەمیشە بەکوردییکی پەتی دواو، بەفەرمانی ئەم زاتە موقەدەسە گەلیک کتییی شەری وەکو (ابن حجر) لەلایەن مەلاکانەو کراوەتە کوردی، مالت و دراو نەیتوانیوە هیز بخاتە سەر میشتکی، دەوڵەمەند و هەژار لەبەرچاوی وەکو یەک بوو خوای لێ خوش بێ.

گۆفاری (نیشتمان)، ژمارە (٩،٨،٧)، بەهاری ١٣٢٣/١٩٤٤.

ئەدەبیاتی تازە و سۆفیەت

نامەی کۆمەڵەی دیل

هەلبەستە: ئارکاد

خۆشەویستەکم

غەم و دەردی من یەكجار زۆرە، لە درێژایی شەقامی مژاویدا گۆرایییەکانی ئێمە لەپیش چاوی دەبن، ئەم بەخە و دۆڵاندا دەبن و بۆلای شاری مەرگم رادەكێشن، بەتەنێ هەر ئەم نیم بەلکە هەموو کچانی گوندەکم دەگەلن. خواهی نەخواهی لە کەسوکەر و مالتی خۆمان دووربویینەو، ئاوێلەکانم هەموو بەتاو دەگرین، بەلام ئەم لەبەر زۆری غەم و فرمێسکم لە چاویدا قەتیس ماو. ئاواتم هەر ئەوەندەبە کە کەزێهەکانی خۆم وەبەر ئەو چەرخانە بەم کە هەمیشە دەسوورێن، بەلام سوودی نییە، دەگەل ئەو کێشکێچانەی ئاگاداریان دەکەن هیچ ناکرێ!

خۆشەویستەکم

لەو کاغەزە ژاكاو نامەت بۆ دەنووسم، ناتوانم بلێم ئەو وتانە بەخوێنی خۆم دەنووسم چونکە خوێن دەرەگ و دلی مندا بەستوویەتی. بەلکە ئەو نامەت بەو میدادە بۆ دەنووسم کە لە گیرفاندا شاردوومەتەو و ئەتۆش تکا دەکەم بۆ خزمەکانی بخوێنێهە. ئەتۆ چوویتە جەبەهە جەنگ و ئەم

تاوێستا لە تۆ بێ خەبەرم، تەنانت ئادریسیشت نازانم، ئەدی بۆ کۆی؟ بۆ کۆی دەنووسم؟ تەنیا مەوزوووعیکی دەدەمە دەستی دوژمن تا پێم پێکەنی!، ئەم بەقەولی گۆرانیبیژانی شارەکەمان وەلامم بەئاسماندا دەنێرم.

نامەکە من کە بەدوای بادا بۆلای هەوران دەروا، شاھەد رۆژتیک دەگەل پڕیشکە پڕیشکی بارانی وەدەس تۆ بکەوێ.

خۆشەویستەکم: ئێمە بەبەستینی چۆمە بەرینەکانی خۆماندا تێپەڕین و چەپکە گۆلێکمان لە چۆمی هاویشت^(١)، شەپۆلی ئاوی چەپکە گۆلەکانی مە ی قوم کرد، ئاوالەکانم هەموو هەویا پراوویون، تەنھا چەپکە گۆلەکە من قوم نەبوو و ئاوی بردی. لەوکاتەدا ئەتۆم بەجلکی سەربازییەو هاتە پیش چاوی، لەسەر بەردیکی راوہستابووی و کلاوہکت بۆلای من رادەوہشان و بزت پێم دەهاتی، گۆللە بەهەوادا دەویشتن بەلام وەتۆ نەدەکەوتن و ئەگەر ویشت کەوتیان نەیان دەپری و برینداریان نەدەکردی. لە پاشان ئێمە بەدابی جارێ دەگەل یێکتەر وەری کەوتین، ئەم لەو کاتەدا پێم وابوو کە بەدەختی بۆمە لە خەو و خەیاڵێک زیاتر نییە، چونکە لەتەنیشت یەکتەری و خۆشەختی. ئەدی هیچ پێمان وانییە کە عرابەکانی دوژمن بەنیو زەمەند و گیاوگژ و دەخلوداندا رێگامان بۆ دەکەنەو.

لەو عانەدا ئەم پێم وابوو خێزانی تۆم، یێکتەریمان لە ئامیز دەگرت و قاقا پێدەکەنین. چەپکە گۆلەکە من هەروا بەسەر ئاوا دەویشت، بەلام بیرکردنەو من لەو بابەتەو بێ کەلکە، چونکە بەراستی ئەم پڕوام بەفالت نییە.

خۆشەویستەکم: تاو پەریو، تارمایی بەسەر لێپەرەکاندا کشاو، بەسەر چلوکی دارەکانی کاج دا و، بەپەریپەرۆچکە ئاسماناندا مانگی هەنگوینی منی لێقەوماو، دەچیتە پیش. لە پەنجەرە گۆلی عال دەبیندین کە ئاونگیان لەسەر دەدرەوشێ.

هەر دەلێ چاوی کالە دەگری، بەلێ دەگری تا نەنگی من نەبینی و دەزانی چ شەوێکم لەپیشدا، شەوێکە کە نازانم لە ئامیزی پیاویکی بێگانەدا یا لە باوہشی خاکی شاردا دەبی بنووم. ئەم بەندەیهکی شەرمەزار زیاتر نیم تا دەژیم، لەباتی وە دەگەل تو جووت بم دەگەل خەم و کوێرەوہری

بوومه ئاوال. بەسە ئەو شکایەتە خۆرایانە، مائاواواییت لێدەکەم و نازانم ئەو نامە نووشتاوەوەت لە کوێ پێدەگات. ئەگەر ئەو نامەییەت پێنەگەشت، دەبێ نامە درێژەکەى دیکە بخوێنێوە، کێهە نامە؟، ئەو نامەى که فرمیتسکى دەسگیرانەکەت لە ڕێگای ئاسنى نووسیویە. ئەگەر ئى منیش نەبێ هى ئەو کچانەیه که لەسەر هەموو شەقامیک و هەموو ڕێگایەکی ئاسن فرمیتسکیان ڕشتووە.

ببخوێنەو و وەلامەکەت ئامادە بکە و بەنووکى سەر نێزەتووە بیهێنە بەرلین. گویت لە دەنگم بێ و بەدرێژایی ئەو ڕێگایانە فرمیتسکەکانى من بەخوێنى دوژمنان بشوێ. ئەمن لە تۆ دەنووسم، لە تۆ دەپارێتمەو و دەلێم بەو چەشنە ناتوانم بژیم، نەنگى من بشوێ، پەلەى بکە تۆلەم بستیئەو، بەتایبەتى تۆلەى خاکەکەم بستیئەو، ئى کێهە خاکى؟، ئى ئەو خاکەى لەژێر پێماندا نەرم و ڕەحەتە.

گۆڤارى کوردستان، ژمارە (۲)، ۳۰ سەرماوەز ۱۳۲۴، ۲۱ ديسەمبەر

(۱) ئۆكرانى و هیتندیک لە شارانى دیکەى روسیە لە ڕۆژى جەژنى ... دا (ناوى جەژنىکە ناخوێندرتەو) کچان هەریەکە چەپکە گۆتیکى دەبەستن و بەئاوێى دادەدەن، ئەگەر گۆل قوم بێ نیشانەى بەدەختیبە و ئەگەر قوم نەبوو ئەوە باشە.

ئىقتىباس لە پۆزنامەى ئازەزوو

ئازایەتى سمایل ئاغای سمکۆ

دەگێرێنەو دەلێن سمایل ئاغای سمکۆ سەردارى ڕەشید و بەنیویانگی کورد لە چاخێکدا کە شارى ڕەزاییەى داگیرکرد لەپیش ئەویدا بچیتە نیو شارى، گەورە گەورەکانى ولات بەپیریەو چوون و لە دەرەوێ شار دیدەنییان لێکرد. سمایل ئاغا دەهات و دەچو گەفى لێدەکردن، لەو کاتەدا ماریک لەو مارانەى کە بە بەبێ ڕەزای لەو ولاتەدا مەشهوورن بۆ لای هات. سمایل ئاغا بۆ ئەوێ ئازایەتى خۆیان پێ نیشان بدا و بەیەكجاری بیانتۆقیئى، داهاوە و مارەکەى گرت. ماوەیەك هەر هاتوچوو و هەرەشەى لەوان کرد و مارەکەى دەدەستەویدا، لە نەکا و ڕەنگى بزرا و لێوى بەدەدان گەست و مارەکەى لە هەردى دا و کوشتی. لەدوايه خەنجەرى

هەلکێشا و ئەو قامکەى کە مارەکە پێوێ دابوو پەراندی و دەگەل ئەوێشدا کە خوێنى قامکى وەك پلوسک هەلێ دەداشت وازی لە قسەکردن نەهێنا تا قسەکەى تەواوو.

وام بیستوو لە پاش کوشتنى ئەو مەردە نەبەردە و ئەو پیاو نەبەزە و ئەو سەردارە بەجەرگە کە لە سالى (۱۳۰۹) دا بەدرۆ و دەلەسە هەلیان خەلەتاند و هینایانە ناو شارى سنۆ و لەوێ بەفیل شەهیدیان کرد، کەلاکیان لەنیو کەلاکى سائیری شوویدا دا بەو قامکە پەریو ناسییەو، چونکە هیندە شپێزە کرابوو ئەگەر ئەو نیشانەى نەبوايه بەزەحمەت دەناسراو.

پۆزنامەى (کوردستان)، ژمارە (۳)، ۲۶ بەفرانبارى ۱۳۲۴ / ۱۵ ژانویه ۱۹۴۶.

ئازادیمان دەوێ

شەش سالى جەنگ بوو، شەش سالى خوێن ڕژا، شەش سالى کوشتارکرا، شەش سالى، بەلێ شەش سالى تەواو ئالا هەلگرەکانى دیوکراسى بێ وچان و پشوو دان، بێ دامان و ڕاوەستان هەولیان دا و تێکۆشان و خەو و خواردنیان لە خۆیان حەرماکرد. بۆچی؟ هەر لەبەرئەوێ بناغەى زۆلم و زۆرداری پرووخیئى و ڕەگورپشەى جەو و بێداد لە بنەرەت دەریتى و ئازادى و دیوکراتى لە گیتیدا بلاوبکەنەو و نەهێلن چیدی زۆرداران مالى هەژاران بخۆن و بەدەستەلاتان حەقى بێ دەستەلاتان پامال بکەن. لەپاش کیشە و هەرایەکی زۆر، لەپاش جەنگ و کوشتار و خوێنڕێژییهکی بەسام، لە دواى زەرەر و زیانیکی بێ ئەندازە ئازادیخوازەکان زالبوون و دەس لە کوشتار هەلگیرا، خوێنڕێژی نەما، کۆشكى زۆلم و ئیستېباد ڕووخا، نەمامى جەو و بێداد هەلکێشرا، مۆسۆلىنى کۆژرا هیتلەر مرتەى لێبړا گۆرنيك گيرا و دنیا حەساو.

جا ئەوجا باوى هەژار و زۆرلیکراو و لیقەوماوانە و کاتى هاوارکردن هاوێ و ئەو نەتەوانەى کە هەمیشە لەژێر پێى دوژمندا ئالاندوویانە هاوار دەکەن و دەلێن: «ئازادیمان دەوێ»!

ئێمەش واتا میللهتى کورد یەکیکین لەو نەتەوانەى کە لەمێژە دیل و یەخسیر و ژێر چەپۆکى و تامى ئازادیمان لەبیر چۆتەو و دەمێکە دەریدەر و

قورپه سهر و زۆرلېكراو و تېشكاو و داماوېن. ئېستاكه كولوكه و
ههويامان بۆكراوتهوه و تارادهيك ژباوينهوه، هاوار دهكەين و دهلېين
نازاديمان دهوئ، بهلې نازاديمان دهوئ و نابې چيدى ديل و ژيردهست بېن و
ئامادهين له ريگاي نازاديدا فيداكارى بكەين و دەس له گيان و مالى
خومان هه لگريڻ.

رۆژنامهى (كوردستان)، ژماره (۵)، ۲۹ بهفرانبارى ۱۳۲۴ / ۲۰ ژانويه ۱۹۴۶

نامه يېكى سهرناوه له

براى ههره خوشه ويستم: مه جدى گيان
له پيشدا تكات ليدكه كم لوتم لى خوار نهكەى و پروم لى وهرنه گيڤى و
قهلس و توورپه و زيز و دردوڭگ نه بى و وهپه له نهكهوى و پيت وانه بى
ئەمن لينگه بهريت دهكەم و ناخوشم دهويى و ناتناسم و نازانم چ شيرين
كورپكى.

خوشه ويسته كه م: پروم پېكه نه تۆم بهقه دهه چاوى راستم خوش دهويى و
باشيشت دهنامم و دهزانم:

ئەتولاويكى خويندهوار و دانا و تېگه يشتوو و بيرروون و پيتولى، ئەتو
زۆرت كوتره وههري ديوه و سخلهت كيشاوه بهدوى خويندندا ههله داي
ولانان بووى، ئەتو ئىستا كايين «موديرى و ماموستاي ههره گه وهري
دهبيرستانى مه هابادى». وه ته نانهت نه وهشم بيسستوه كه ئەوسال چوويه
تاران و لهوئ له تاقىكرده وهدا وريايى و زرنگى خوت نواند و پرووى
كوردانت سپى كرده وه و بيجگه له وانه دهزانم كورى زانايه كى به نيويانگ و
ماقولى كوردستانى و تېگه يشتن و زانينى بۆ تۆ به ميرات گه بيوه.

بهلام داخى گرانم نازانى به زمانى كوردى و، واتا زمانى دايك و بابى
خوت بنووسى!، يا دهزانى و به ئانقهست و خراپ و تيكه ل و پيكه لى
دهنووسى. ئەگەر نايزانى نه وه ههولده تيبكوشه خوت ماندوو بكه فيربه جا
ئەوجار بنووسه، خو ئەگەر دهزانى و ههر به ئانقهست وا دهنووسى، پتويسته
بزانى و تيبگه كى كه بهو كرده وه ناشيرينه دلى هه مو نه ته وهى كورد له
خوت ديشينى و دهبيتته نيشانهى تهوس و پلار و تووكى كورپه كانى
هاوخوين و هاو نيشتمان، براكه م، ههر كوردىكى خونگه رم و

نيشتمانپه روهه و كورديزان چاوى به نووسراوه كانى تۆ بكهوى نيوتچاوانى
گرژ دهكات و توورپه ده بى و مل دهنى له پرته و بۆله و... بروت بى ئەمن كه
خۆم به برايه كى به ئەمه گ... (۱) و به كهوچكه ئاويكى و هه مه له دهكهوى،
پيم خوشنه بوو كيشته دهگه ل بكه م و به خوتدا بشكېنمه وه و دلت بيشينم.
له بهر نه وه گوپى خۆم لى ناخنى و قوروقاپ دانېشتم و چاوه نوڤر بووم كه بۆ
خوت نه غيار بيه وه.

ئەمه پتو چوو ههتا نه وشۆ له ژماره (۱۵) رۆژنامهى كوردستاندا
نووسراويكى تۆم له ژير سهره تاي (ئاتۆم) دا چاوپيكهوت به راستى كه
خويندمه وه وه ختابوو له داخان شەق به م و بدريت! وه به كجار زۆر توورپه بووم
و گه ليكم پيش خوارد وه و تارماييم به سه رچاوى كش، ده سبه جى دهره ل
بووم و دهستم دا قه لەم و ئەم نامه يه م بۆ نووسى: ترووسكه كانم، به به لى
چاوانم مه جدى گيان به قوربانته ده بم ئاخىر پيم بلې ئەتو ئەو نووسراوانه بۆ
كى ده نووسى؟ له كنه خوت بۆ كوردانى نانووسى؟ بۆيه نانووسى خه لك
بيخوينتته وه و كه لكى ليوه رگرى، بۆيه نانووسى هه موو كوردىكى
خويندهوار و نه خوينه دهوار تپى بگا؟ ئەدى بۆچى و تيكه ل و پيكه لى
دهنووسى؟ بۆچى به كوردىكى پەتى و پاك و خاوين و به رتوچى نانووسى؟
كه بۆ خه لكى قازانجى هه بى.

براگيان، ئەو چه شنه نووسينه بيجگه له وهى هيج قازانجىكى بۆ كوردان
نييه زيانيشى يه كجار زۆره، چونكو ئەو رۆژنامه يه به دنيا دا بلاوده بيتته وه و
دهكه ويتته دەس دوژمنان و ئەوانيش له بيانو دهگه رپن كه نووسراوه كانى
تۆيان خويند وه ده بكه نه ههرا و ليمان له چه پله دهدهن و دهلېن؛ چۆن
ئەوهيه زمانى كوردى! ئەوهيه ئەو زمانه ي هيندهيان پته له دهگوت و شاخ و
باليان بۆ دروست دهكرد؟ و دهيانگوت هينده هينده باش و بهر ئاوه له يه،
بهو بۆنه يه وه ههويام ههيه له وهى پاش زۆر به شينيه يى بنووسى و ههتا
دهتوانى وتاره كانت پەتى بن. ئيدى به خوام ئەسپاردى.

رۆژنامهى (كوردستان)، ژماره (۷)، ۲۹ شه به ۱۳۲۴ / ۲۰ فوريه ۱۹۴۶.

(۱) ئەو شوپنه له دهقه ئەسليه كه دا خويندريتته وه.

ئەي دىنيا بزانە كورد سەربەخۆنى دەۋى

زۆر كەس بە تايىبەتى ئەو كەسانەي كە سەربان لە سياسەت دەخوری پېيان وایە كە ھەلپەپنەو و قىامى نەتەوئى كورد و داواى ئىستىقلال و ئازادى و سەربەخۆنى كوردنى ئەو مىللەتە ھەر لە تاوى جەزەبە و زۆرى كارىدەستانى مچومۆر و زۆردار و بلەوئى بېگانەيە، ئاشكرايە كە بېگانەكان يانى فارس و عەرەب و تورك لەو ماوئە دوور و درىژەدا كە دەستەلاتيان بەسەر كورداندا ھەبوو ھەرچى نەدەبوو بكرى دەگەل ئەو مىللەتە دلپاكەيان كوردو و خۆيان لە ھىچ خراپەيىك نەپاراستوو.

ئىستاش خويىنى شەھيدانى پىگاي سەربەستى كورد كە بەدەستى كەمالى بى كەمال و دەستوپتەندە خويىنمژەكانى پڑاوە ھەر دەكولت. ئىستاش گولالە سوورەكانى كىوى ئاگرى خويىنى نەوجەوانانى رەشىد و ئازاي كورد وەبىر پىاو دىنەو. ئىستاش قاز و قووز و زىر و ھۆرى ژن و مندال و ھاوار و نالە نالى لاوانى برىندارى كوردى مەريوان كە لە سالى پابردودا بەدەستى سەرتىپ ھۆشمەندى دىكتاتور قەتل و عام و تارومار كران لە گوپيان دەزرىنگىتەو، ئىستاش بەندىخانەي ئەو دژمنە زۆردارانە پرن لە لاوى بى سووچ و تاوانى كورد و ھەر پۆژە نارۆژىك يەكەي كە لەوان بەسیدارەو ھەلداوئەسرى.

خۆ ھالى زارى كوردى ھەژارى بارزان كە چەند مانگ لەوئە پىش دەولەتى ئىستىعمارى عىراق تالان و بى خانومان و دەربەدەر و مالىتوانى كردن لە ھەموو كەس مەعلومە و ئاشكرايە، دروستە كە ئەو كوردەو ئاشىرناھە پۆژ بەرپۆژ ھەستى تۆلە ئەستاندەو لە دلى لاوانى خويىن گەرم و مللەتپەرستى كوردا بەھىتر دەكەن. دروستە ئەو پەفتار و ئاكارە وەحشىانە سات بەسات لاوان وەگەنجانى كورد بۆلاي رزگارى و ئازادى ھان دەدەن بەلام راستىكەي ئەوئەي ئەوانە ھىچيان نەبوونە ھۆي ھەلپەپنەو و قىامى نەتەوئى كورد، ئەوانە ھىچيان كوردیان وادارا نەكردووە كە داواى ئىستىقلال و سەربەخۆنى بكا بەلكو كورد مىللەتەيكى (١١) ملیونىيە و بەھەموو شەرع و قانونىك ھەقى ئىستىقلال و سەربەخۆنىيە ھەيە و داواى ئەو ھەقە مەشروعەي خۆي دەكا.

ئەي دىنيا، ئەي دىياى ئازادى تەلەب، ئەي دىيايىكى شەش سال تەواو دەگەل زۆرداران ملەت كورد و لەو پىناوئەدا بەشى زۆرى لاوانى خۆت بەكوشت دا، بزانە: كورد ئىستىقلالى دەۋى. بزانە: كورد زولمى لىكراو ھەقى خوراوئە مولكى لى داگىركراو و دەپەوئى بەھەقى خۆي بگا. بزانە: كە سياسەتى شوومى ئىستىعمارى بۆ قازانجى خۆي ئەم مىللەتەي لە ئازادى بى بەش كوردو و لە ئەنجامدا بزانە كە كورد روشدى ئەوئەي ھەيە كاروبارى مالى خۆي بەچاكى ھەلسوورپىنى و پىداويستى كۆمەگى كەس نىيە قىوومى ناوئ و تا تاقەتى لىدەپرى سەر وەبارى كەس ناھىنى و بۆ ئەستاندنى سەربەخۆنى ھەول دەدا.

رۆژنامەي (كوردستان)، ژمارە (٢٩)، ١٠ خاكەلپە ١٣٢٥ / ٣٠ مارس ١٩٤٦.

ژوانى دوو خويىنمژ

لەو كاتەدا كە پاش شەش سال شەرى و كوشتار، پاش گەلەك رەنج و ئازار و خويىنمژان و پىاكوژان، داواى زۆر كوپرەوئەي و دەربەدەرى و تالان و برۆ، ئادەمىزاد دەپەوئى لە بەروبووى كوردەوئى خۆي بخوا و لەژىر سىبەرى دارى ئازادىي كە بەخويىنى خۆي پەرورەدەي كوردو و چەند سالان بەدىاربىيەو دانىشتوو، دانىشى و بەھەستەو و ماندوئى ئەو دەورەي شەرى لەبىر بەچىتەو. لەو پۆژانەدا كە لە ھەموو جىگايەك قسە لە سولج و ئاشتى دەكرى. رادىو و رۆژنامەكان بىلاويان كوردەو كە دوو جەردەي پىاكوژ، دوو زەروى خويىنمژ، دوو مارى بى رەزا، دوو زۆردار و دىكتاتور دوو دوژمنى خويىنى كوردا! يەئنى نورى سەعيد پاشا و سىراج ئۆغلۆ بۆ بەستنى پەيمانىكى نوئى يا تازەكردەوئەي پەيمانى شوومى (سەد آباد) لە ئانكارا كۆبونەو، ئايا ئەو پەيمانە چىيە؟ ئايا ئەو پەيمانە بۆيە بەستراو كە قازانجى بۆ ئادەمىزاد بى؟ ئايا ئەو پەيمانە بۆيە بەستراو كۆمەگ بەراوئەستانى ئاشتى و سولج بكا؟ نە ئە ئەو پەيمانە... قىردانى ئادەمىزاد..... تىك دانى چونكو ئەو كەسانەي پىگر و شەپانى (١) ئەوانە لەوانەن بۆ دەسرىكى قەيسەرىيىكى ئاور تىبەردەن، ئەوانە دوژمنى سولج و نەتەوئەي ئادەمىزادان و ئەو پەيمانە شوومەيان بۆيە بەستوو كە تۆوى كورد لەسەر زەوى نەھىلن و ئەو نەتەو

بۆجى كوردستانو لەبىر كردوو؟

بەقەلەمى: ئەحمەد حەمروش

كورد ئيراني و بيجگە لە ئيران حەشارگە يەكيان نيبە مبللەتى ئازا و لەمبىرئەى كورد كە لەبەر هينديك شت لە نيشتمانى ئەسلى خۆى دووركەوتۆتەو و ئەورۆ لەژىر چەكمەى نۆكەرانى ئىستىعمار و تەرفەدارانى سىياسەتى (پان توركىسم) ژيانىكى تال و پر لە ناخۆشى رادەبوئىر، ئاخىرى رۆژتيك دەبى راستەووبى و شيرانە زنجىرى ئەسارت بىسىنى و تۆلەيهكى زۆر بەسام و پياوانە لەو كەسانەى دەستدرىژيان بۆ حقوقى وى كردوو و ئازاريان داو و ئازاديان لى سەلب كردوو بىستىنيەو و زىندوو و نەبەزى خۆى بەدانىشتووانى سەر زەوى بىسەلمىنى و دەدوژمىنى خۆى بگەيهنى كە كورد هەر زىندوو پايەدارە و بەهيج جورتيك نامرى و سىلاوى حەوادىس بناغەى عەزم و غيرەتى وى نالەقىنى.

تيفكرن، كيهە مبللەتە لە بەرايەر ئەو هەموو كۆششەى كە بۆ لەنيبوردنى وى كراو و دەدەكرى هيندە بەهيمەت و خۆراگر و پايەداربى.

كيهە مبللەتە بۆ پارازتنى مبللەتى خۆى بتوانى دەگەل مبللەتى غاليب وە بەدەستەلات و زۆردار ملە و ميارەزە بكات.

چ نەتەووبەك بەقەدەرى ئەو نەتەوە لە ريگاي ئازادى و سەريەستيدا فيداكارى و جانبازي كردوو و قوربانى داو و زيانى ديوە و ئاوارە و دەربەدەركراو.

مبللەتى غەيورتر و ئازاتر و نەبەزتر لە برا كوردەكانى ئيمە، كە داخەكەم ئىستا لەژىر پەنجەى بى روحى بىگاناندا ئەسيران، كەمتر وەگير دەكەوى بەلگە هەر نابىندرئ. هينديك لە دەولەتە ئىرتىجايىيەكانى عىراق، كە بەيارمەتى و مەبەستى ئىستىعمارى و بەپىچەوانەى مەيل و رەغبەتى مبللەتى عىراق ھاتوونە سەركار و ھەميشە لاگرى سىياسەتى ئىستىعمارى بوون و قازانجى مبلليان چاودەئىرى نەكردوو، بۆ پەيداكردى دووبەرەكى و دوژمنايەتى لە بەينى كورد و عەرەبدا رەفتارى يەكجار بى شەرمانە و خراپيان دەگەل كوردان كردوو.

بەيەكجارى نابوود و حەقى مەشرووعى وى پامال بكەن. وەكو بىستوو مە سىراج ئوغلۆ بەنورى سەعیدی گوتوو ھەنگينى ئيمە دەتوانين دەگەل ئيوە بيبە دۆست و ھاوپەيمان كە ئەو نەختە حەقەش كە عىبارەتە لە نووسين و خويندەنەوى زمانى كوردى ئەویش لەژىر سانسۆرىكى قەويدا، بۆ كوردان قائل نەبى و ئەلبەتە ئەویش لە خودای دەوى كورد نينۆكى نەبى خۆى پى بخورىنى - بەلام داخوا ئەوانە دەتوانن كوردان بەجاريكى لەنيو بەرن و تۆريان لەسەر زەوى ھەلگرن.

داخوا دەتوانن كوردان وادار بكەن واز لەو حەقە مەشرووعى خۆيان بيبن! نە ئە پيوستە ئەوانە بزائن و باش تيبگەن كە كورد مبللەتتيكى نەمر و نەبەزە و بەبابەوہش بمر ناتوانن لەنيوى بەرن و بیدەنگى بكەن.

كورد ھەيە و لە مەيدان دەرناچى و بەھەر وگيف ناپەشۆكى و واز لە حەقى خۆى ناھينى و ھەتا تنوكيتكى خوين دەبەردامابى لە ريگاي ئازادى و سەريەخوييدا كۆشش دەكا و حازر نيبە چيدى نۆكەرى بى جيرە و مواب و سووك و چرووكى تورك و عەرەب و فارس بى و ئەو ھاوار دەكا و دەلتى: ئەى ئەو كەسانەى موقەدەراتى دنيا دەبەر دەستى ئيوەدايە، ئەى ئەو كەسانەى كە بۆ ھەلگەندنى نەمامى زولم و بىداد ئەو ھەموو فيداكاربو كرد، ئەى ئەو كەسانەى كە دەتانەوى^(۲) كە بەشادى و ئازادى بئى، سەرنجتيكى بەدەنە ھالى ئيمە و مەيلەن چيديكە ئەو زۆردارانە لەژىر پتى خۆياندا بمان تولخيننەو، قەبوول مەكەن لەوى پاش ئەو خوينمژانە خوينى ئيمە بژن و ئەگەر ھاوارتيكمان كرد يا لەجىي خۆمان جوولايەنەو ليمان لەھەرا بەدن و مەلین كورد رتيگر و شەپانييە.

توبى خودا ئەو ئينسافە كابرايتيك بى بەزۆرى ملكت لى زەوت بكا و ئەگەر پيت گوت ئەو مولىكى باب و باپىرى خۆمە و دەبى بۆم بەجى بىلى، لەباتى بەجىپشتن پيت بلتى رتيگر و شەپانى و كيشەم پيدەفرۆشى.

ھەويام ھەيە ئالا ھەلگەكانى ئازادى چيدى ئەو ناحەقيانە قبول نەكەن و نەھيلن بەتەنھا لە دنيادا مللەتى كورد لە ئازادى بى بەش بى.

پۇڭنامەى (كوردستان)، ژمارە (۳۲)، ۱۷ خاكەليو ۱۳۲۵ / ۶ آوريل ۱۹۴۶.

(۲.۱) ئەو شوتانە لە دەقەكەدا رەشبوونەتەو و ناخويندريئەو.

دیسان دہولہ تی تورکیاش ئەو رەفتارە ی دەگەڵ ئەو میللەتە ئازایە کردووە و بەکوشتار و قەتل و عامی وان سەحنەییکی خۆپینی لە دنیادا هینا ڕوو کە ڕووحی بەشەریت و نەوع دوستی لەو کارە بێ شەرمانە بێزارە.

تاریخ زوڵم و زۆریکی کە دہولەتە ئیرتیجاعیەکانی عێراق و تورکیا لە برا کوردەکانی ئیمەیان کردووە قەت فەرماوێش ناکا. میللەتی قارەمانی کورد بەخۆینی گەش و سووری خۆی نیوی بلیندی خۆی بۆ ئەبەد لە لاپەرەکانی میژوو دا سەبت کردووە و هەتا ئادەمیزاد لە دنیادا دھژی نیوی ئەو جەللادە بێ ڕوحنە ی کە دەستە دەستە و پۆل پۆل لاوانی کوردیان سەر بریوە و زبندوو زبندوو دەرناوریان ھاویشتوون بەخراپە دینێ. بەلام هەرچی زووتر زۆری بۆ میللەتی کورد بەیندرێ و زیاتر جەزربە بدرێ ئەو ئاورە مقەدەسە ی کە لەنیو دلی پاکی ویدا لەمیژە دایسی پتر بلتیسە دەستیینی و بیگومان سەرتاپای دۆژمانی دەسووتینی. سەردانەواندن و چاوسۆرکردنەو لە قامووسی کوردیدا نییە. ئەو حەقیقەتیکە کە میژووی خۆپین و پڕ ئیفتیخاری کوردستان شاھیدی لەسەر دەدا.

وەنەبێ کوردان هەر لە دەرەو ی نیشتمانی خۆباند تووشی کوێرەویری و سەخلەت و ناپەرەتی بووبن بەلکە لە نیشتمانی ئەسلی خۆیان یەعنی لە ئیرانیشتدا لە زەمانی حکومەتی رەزاخانی پەهلەویدا تووشی گەلیک مەینەت و کوێرەویری بوون و حەقی ژیاانی نەبوو.

پەیمانی سەعد ئاباد کە هەموو کەس دەزانی سرفەن بۆ لەنیوێردنی کوردان ئیمزا کراوە، ئیمزای دہولەتی (ظل الله) ی ئیرانیشتی پتووە بوو. رەفتار و ئاکاریکی رەزاخان دەگەڵ کوردانی دەکرد بەراستی یەكجار زۆر ناپیاوانە بوو، هەلپەرینەو ی ئیستای کورد عەكسولعەمەلی ئەو زوڵم و زۆری پیشوو.

ئەرۆ تەواوی ئەو کوردانە ی کە لە ولاتاندا بلاو بوونەو و لەژێر پەنجە ی تورک و عەرەبدا، دیسان چاوی ئومیدیان دە نیشتمانی ئەسلی خۆیان بریوە.

نەهزەتی دیموکراتیکی کوردستان کە بناوانی لە نیوێراستی نیشتمانی ئەسلی کورداندا هەلگیراوە هەموو کوردی دنیای مەتووەجیھی ئێران کردووە ئەگەر دہولەت لە ئیجساساتی پڕ شۆری کوردان ئیستیفادە بکا و تۆلە ی

بێ بەشی و چارەپەشی زەمانی رەزاخانیان بەچاکی بۆ بکاتەو و دەگەڵ جەنابی قازی محەمەد رەهەری مەحبوب و مەزنی کوردستان، کە بێ شک لە ریزی پیاو هەرە گەورە و زانایەکانی رۆژھەلات حیساب دەکری، واریدی موزاکەرەبێ و مەسئەلە ی کوردستان بەقازانجی ئازادی بپرتەو، قووەتیک ی وا بەهێز و نەببندراو لە ئێراندا پەیدا دەبێ کە گرتی پشستی ئیستیعمار تیک دەھاری و دەیشکینی.

ئەگەر کوردان لە دەرەو ی نیشتمانی خۆباند بەدەستی عەرەب و تورک گرفتارن هیچ نەبێ دەبێ لە نیشتمانی ئەسلی خۆباند حەقی ژیاانیان هەبێ و بەئازادی رابوێرن.

داخەکەم رەفتاری رەزاخان هیچ لە رەفتاری تورک و عەرەبان کەمتر نەبوو ئیستاش خۆینی برا کوردەکانمان لە دەشتە پان و بەرینەکاندا شەپۆل دەدا، ئیستاش زنجیری دیلی لە دەست و پیتی میللەتی ئێران دانەپرندراو، ئیستاش دەستی بێ رەحمی حاکمی نیزامی لە کوێوونەو و ئیجتماعات لە سنەدا جلولگیری دەکا و نایەلی شکایەتی کەس بەگوێی ئەولیای ئوموور رابگا. گرانی هەرپەشە لە سەقز دەکا، کوردستان لە حالی تۆقین دایە.

ئەگەر دہولەتی ئیستاکە ئازادیخوازی و تیگەیشتنی سیاسی خۆی لە جیبەجی کردنی مەسئەلە ی ئازەربایجان و لە ڕووناک کردنی ئاسۆی تاریکی سیاسەتی خارجییدا نیشان داو، دەگەڵ رەهەرانی فرە دیموکراتی کوردستان واریدی موزاکەرەبێ بەشەرتیک ی عەناسیری ئیرتیجاعی و بەکریگیری لیبگەرین، مەسئەلە ی کوردستان پینش بەتەقەدومی ئازادی و قازانجی ئێران تەواو دەبی.

ئیمە لە جەنابی ئاغای (قوام السلطنە) تەمەنا دەکەین کە هەرچی زووتر ئاغای (مظفر فیروز) کە لاوتکی مۆتەرەقی و زانای موعاسیرە بۆ کوردستان بەرپیکات تا مەسئەلە ی کوردستان حەل بکری.

کورد برای ئیمەن، یادگاری باب و باپیری ئیمەن، دەبی بۆ داوا مەشروعەکانی وان گوێ رادیرین، ئەوان بێجگە لە ئازادی و عەدالەت چی دییان ناوی.

ئەمن پیم وایە ئەو چا ڕووناکە ی کە ئیستا لە کوردستاندا هەلکراوە بەو زووانە سەرتاسەری رۆژھەلات ڕووناک دەکا و ئازادیخوازانێ ئێران کە لە

خوزستان و ئازەربايجان و كوردستان و سايرى نوقتاتى ئيراندا هەن،
 كارتىكى وا دەكەن كە پۇژى سەرئالايىكى كە هەرگىز پۇژى لى ئاوانەبوو،
 بىلئاخىرە لى ئاوابى و مىللەتانى ئەسىرى پۇژەلەت نەجات دەدەن!
 (*) پۇژنامەى (كوردستان)، ژمارە (۷۹)، ۲۹ گەلاوئىژى ۱۳۲۵-۱۹۴۶.

ئاوەرپۆك

- * شىرەژن 7
- * يەكەم پۇژنامەى كوردى لە كوردستانى ئيران 13
- * كارەساتى كوژرانى خالۆ قوربان 16
- * نامەيەكى ئەدەبى 20
- * ئەركى بەيان لە ھەلومەرجى ئىستادا 26
- * مامۇستاي شاعىرانى موكرىان 34
- * حاجى قادرى شۆرشگىر 46
- * ەلى ئاشق 57
- * زۆرزانىش بەھەلە دەچى 65
- * ئەركى نەتەوايەتى ئىمپۇى شاعىر و نووسەرەكائمان 70
- * ەلەمىكى دۆستانە 72
- * ئەزموونى شاعىرىم 78
- * ئاسۆگە 89
- * كورد بۆگىشتى شاعىرە؟ 91
- * چەند نوكتەيەك لەبارەى مېژووى ئەدەبى كوردىيەو 95
- * پېشەكەيەك بۆ «پىكەنىنى گەدا»ى ەسەن قۇلجى 100
- * پېشەكى بۆقەلاى دمد 106
- * ەژار و شەرەفنامە 116
- * پېشەكى بۆديوانى نالى 122
- * راوە تاژى 129
- * نەورۆز 139
- * جوانترىن دىمەن 141
- * بووكى يەكشەو 144
- * ەوارى خالى 152
- * مەھاباد 158
- * لە رۆژىكى پايزىدا 162
- * شىرى بەدەستىكەو بوو ەتاوى بەدەستى دىكەو 165

176	* ئەو جۆردى بىتەوئى
184	* پىزى نان بىگىن
187	* كورتە ئۆدىسە
194	* وشە ونبوۋەكان
198	* لامەزەبى خىرەومەند
205	* تەنبا ھەمىشە تەنبا
209	* چىرۆكى كۈلەكە
216	* مامۇستا ھىمىن و ديوانى تارىك و پروون و چەند پىرسىارتىك
222	* وتوۋىژ دەگەل مامۇستا ھىمىن
228	* دەگەل مامۇستا ھىمىن
231	* وتوۋىژتىكى بلانەكراۋە دەگەل مامۇستا ھىمىن
244	* لە بەھارى شىلانايۋىيە تا پايزى ورمى
282	* نامە بۆكەرىمى قەبىيۇمى: يەكەم
283	دوۋەم
نووسىنەكانى بەرايى	
285	* خۆت بىناسە
285	* پۆژى كارە
287	* سكالايەك لەگەل نىشتىمان
287	* شىيخ يوسف شمس الدين البرهاني
	* ئەدەبىياتى تازەى سۆڧىيەت
289	* نامەى كچىكى دىل
	* ئىقتىياس لە پۆژنامەى ئارەزوو
291	* ئازايەتى سىمايل ئاغاي سىمكۆ
292	* ئازادىمان دەۋى
293	* نامەيتكى سەرتاۋەلە
295	* ئەى دىنيا بزانە كورد سەربەخۇئى دەۋى
296	* ژوانى دوو خوتىنمژ
298	* بۆچى كوردستانو لەبىر كىردوۋە؟

چاپكراۋەكانى دەزگاي ئاراس لە سالى ۲۰۰۳

- ۱- بىرەۋەرىيەكانى سەئىد ناكام.
- ۲- البارزاني. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۳- بارزاني. شانۆگەرى بۆمنداڵان. نووسىنى: ئەحمەد ئىسماعىل ئىسماعىل.
وەرگىزىنى لە عەرەبىيەۋە: مەھدى خۆشناو.
- ۴- كابىنەى چوارەم: تەمەنىكى كەم و بەرھەمىكى زۆر. چالاكىيەكانى حكوومەتى
ھەرىمى كوردستان لە سالى ۲۰۰۲دا.
- ۵- من مهاباد الى اراس. ترجمه من الفارسية الى الكردية: شوكت شيخ يزدين. نقله
الى العربية: شاخوان كركوكي.
- ۶- تەمى سەر خەرەند. رۆمان. شىرزاڊ ھەسەن.
- ۷- بارگەى ياران. سەرچەمى شىعەرى ھىمىن.
- ۸- ھەۋارى خالى. سەرچەمى نووسىنى ھىمىن.